

★ ★ ADAMS 152.15

Mr Gay Selwyn

John Adams

G R Æ C Æ

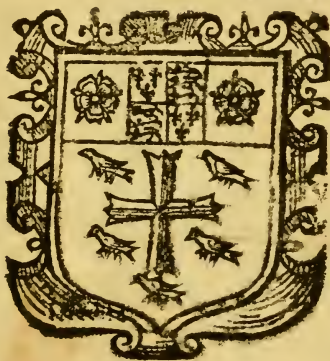
GRAMMATICES
RUDIMENTA.

IN USUM

Scholæ Regiæ *Westmonasteriensis.*

LONDINI:

Ex Officinâ P. REDMAYNE;

Prostant apud B. Tooke, D. Midwinter, B. Barker,
T. Ward, & J. Osborn. MDCCXX.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
MUSEUM

MUSEUM

Chicago, Ill.

* ADAMS 152.15

LONDON

The University of Chicago
Chicago, Ill.
1892

¶ LITERÆ Γράμματα-

Græcorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Potestas.
A α	ἄλφα	alpha.	a
B β β	βῆτα	beta.	b
Γ γ γ	γάμμα	gamma.	g
Δ δ δ	δέλτα	delta.	d
E ε	εψιλὸν	e psilon.	e breve
Z ζ ζ	ζῆτα	zeta.	z
H η η	ἦτα	eta.	e longum
Θ θ θ	θῆτα	theta.	th
I ι ι	ἰῶτα	iota	i
K κ κ	κάππα	kappa.	k c
Λ λ λ	λάμβδα	lambda.	l
M μ μ	μῦ	mu.	m
N ν ν	νῦ	nu	n
Ξ ξ ξ	ξί	xi.	x
O ο ο	ο μικρὸν	o micron.	o parvum
Π π π	πί	pi.	p
Ρ ρ ρ	ῥῶ	rho.	r
Σ σ σ	σῖγμα	sigma.	s
T τ τ	ταῦ	tau.	t
Υ υ υ	υψιλὸν	u psilon.	u
Φ φ φ	φί	phi.	ph
Χ χ χ	χί	chi.	ch
Ψ ψ ψ	ψί	psi.	ps
Ω ω ω	ω μέγα	o mega.	o magnum

Ex Literis septem sunt Vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt Consonantes σύμφωνα.

A z

Vocales

Vocales Analogæ.

Longæ μακρά, η, ω. Breves βραχέα, ε, ο. Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Præpositivæ ᾠσακπκά, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ ὑποτακπκά, ι, *υ.

* υ Præpositiva est ante ι.

Ex Præpositivâ & Subjunctivâ fit Diphthongus.

Diphthongi δίφθογοι ιζ.

Sex propriæ εὔφωνοι, αι, αυ, ει, ου, οι, ει. 22 20

Sex impropriæ κατὰ- } tres furdæ ἄφωνοι, α, η, ω.
χρησικαί, } tres absônæ κακόφωνοι, ηυ, υ, αυ.

Consonantes

Sunt duplices, Mutæ ἄφωνα, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

† Pro δσ, κσ, πσ.

|| Pro υ scribitur.

γ ante σ, κ, ξ, χ, Ἐ ante eadem ubiq; sonat ut υ.
μ ante β, μ, π, φ, ψ.
λ Ἐ plerumq; ρ, σ, ante similem.

Semivocales ἡμίφωνα,

Duplices διπλά, ζ, ξ, ψ. †
Liquidæ ὑγρόι, seu immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, || υ, ρ.
σ litera solitaria, suæ potestatis, μοναδικόν, ἄσημον.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo sunt: } Lenis five tenuis ψιλόν (').
} Asper five densus δασύ (').

Omnis Vocalis vel Diphthongus initialis spiritu tenui vel aspero notatur, ut ὄρος mons, ὄρος terminus: υ, semper aspero, ut ὄς sus: sic etiam ρ semivocalis, ut ῥὶν nasus. Quod si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut μύρρα myrrha.

Consonæ mutæ tametsi nullo spiritu notentur, pro ratione tamen illius inclusi dividuntur in

Tenues ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas δασία, ρ, χ, θ

Oppositæ inter se, ἀντίστοιχα, } π, β, φ.
} κ, γ, χ.
} τ, δ, θ.

Tenues elisâ Vocali aut Diphthongo suâ migrant in Aspiratas, si sequens Vocalis aut Diphthongus aspiraretur: πλ, κλ, in suas Aspiratas φθ, θθ.

Ex Literis Syllabæ fiunt, ex Syllabis Dictiones, ex Dictionibus Oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apostrophus.

Tem.

Tempora χρόνοι

Duo sunt: Longum (-), Breve (◊). Utrumque vel Naturā φύσει, ut χειμών *hyems*, δέσες *astas*. Positione θέσει, ut μάλιστα *flagellum*, πάντες *puer*. Usu χρήσει, ut τίταν, Πάεις.

Accentus περιωδήσι.

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα (´), Gravis βαρεῖα (˘), Circumflexus περιωμήνη (ˆ).

Acutus habet locum in ultimâ, penultimâ, antepenultimâ: unde vocabulum dicitur acuritonum ἔξύπνον, ut Θεός *Deus*: penacutum παροξύπνον, ut κόσμος *mundus*: antepenacutum παροπαροξύπνον, ut ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus in ultimâ & penultimâ; unde vocabulum dicitur circumflexum περιωμήνον, ut συκῆ *figus arbor*: antecircumflexum παροπεριωμήνον, ut σύκων *figus*.

Gravis tantum in ultimâ signatur; unde vocabulum dicitur (ut prius) ὀξύπνον, ut Χριστός *Christus*: Sed in omni syllaba intelligitur, in quâ accentus non pingitur. In ultimâ vero si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύπνον, ut κόσμος, ἄγγελος, Κύκων.

Apostrophus ἀπόστροφος (´).

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas esse propter vocalem vel diphthongum proximè sequentem, ut ἔτ' ἕναρ, neque somnium: si sequens illa aspiretur, mutatur tenuis precedens in aspiratam, ut ἔστ' Ἰπάρ neque visio, νύχθ' ὄλω *totam noctem*, πρὸθ' ἔτω; quid ita?

DICTIONES Λέξεις

Octo sunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥήμα, Participium μετοχή, * Adverbium ἐπιρρημα, Conjunctio σύνδεσις, Præpositio πρόθεσις. Ex his priores quinque sunt declinabiles κλιταί, tres posteriores sunt indeclinabiles ἀκλιταί. Declinabilem aliæ regulares ἀνάλογη, aliæ irregulares ἀνώμαλοι.

* Sub Adverbio comprehenditur Interjectio.

Dictionum Affectiones πείδη sunt, 1°. Communes: Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva πρωτότυπον, Derivativa δευτερότυπον: Figura, Simplex ἀπλῆν, sive Incomposita ἀσύνηπεν, Composita σύνθεπεν, Decomposita ἀσύνθεπεν: 2°. Propriæ, Dictioni declinabili omni, ut Persona πρόσωπον prima, secunda, tertia, & Numerus; vel omni præterquam Verbo, ut Genus, Casus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel soli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis ἐνικός, Dualis δυτικός, Pluralis πληθυντικός.

Casus πέντε quinque; Nominativus ὄρθη, Genitivus γυνική, Dativus δοτική, Accusativus ἀτιατική, Vocativus κλητική.

Genera γένη quatuor: Masculinum ἀρσενικόν, Fœmininum θηλυκόν, Neutrum ἰστέρον, Commune κοινόν.

Articulus

Est duplex, { Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hac, hoc.*
 Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὅ, *qui, qua, quod.*
 Articulus præpositivus.

Singular.				Dual.			Plural.					
N.	G.	D.	A.	N.	A.	G.	D.	N.	G.	D.	A.	
Masc.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τῶ	τοῖν	οἱ	αἱ	οἷς	αἰς	τοῖς	αἰς
Fœm.	ἡ	τῆς	τῇ	τήν	τᾶ	ταῖν	αἱ	αἱ	αἰς	αἰς	ταῖς	ταῖς
Neut.	τὸ	τοῦ	τῷ	τό.	τῶ	τοῖν.	τὰ	ταῖς	ταῖς	ταῖς	τὰ.	τὰ.

Articulus subjunctivus.

Singular.				Dual.			Plural.				
N.	G.	D.	A.	N.	A.	G.	D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὃς	οἷ	οἷ	ὃν	ὃ	οἷν	οἱ	ὃν	οἷς	οἷς	ὃς
Fœm.	ἣ	ἣς	ἣ	ἣν	ᾶ	αἷν	αἱ	αἷν	αἷς	αἷς	ᾶς
Neut.	ὃ	οἷ	οἷ	ὃ.	ὃ	οἷν.	ᾶ	αἷν	οἷς	αἷ.	αἷ.

Sic ὁσπερ, ἡπερ, ὅπερ.

N O M E N.

Substantivum.

Declinationes κλίσεις, sunt decem, quinque nominum Simplicium, quinque nominum Contractorum.

Declinationes Simplicium

Quatuor priores sunt parisyllabicæ ἰσοσύλλαβοι, non crescentes Genitivo; à se invicem distinctæ terminatione recti: Quinta verò est imparisyllabica ἀειησοσύλλαβος, Genitivo crescens.

In omnibus declinationibus

Nom. Acc. Voc. Dualis idem est, similiter Gen. & Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem est: Gen. perpetuò definit in ων.

Per singulos Numeros idem est Nom. Accus. Voc. Neutorum, quæ pluraliter semper exeunt in α, nisi in quartâ Simplicium.

Prima

Prima Declinatio

Duas habet terminationes, *αι* & *ης*, generis tantum masculini, ut ὁ ταμίαις *quaestor*, ὁ τελώνης *publicanus*.

Sing. N. ὁ ταμίαις Gen. τῶ ταμίαι, D. τοῦ ταμίαι, A. ὁ ταμίαι, V. ὃ ταμίαι.

Dual. N. & A. τῶ ταμίαι, G. & D. τοῖν ταμίαι, V. ὃ ταμίαι.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. ἧῶ ταμίαι, D. τοῖς ταμίαι, A. τοῦ ταμίαι, V. ὃ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τῶ τελώνης, D. τοῦ τελώνης, A. ὁ τελώνης, V. ὃ τελώνης.

Dual. N. & A. τῶ τελώνης, G. & D. τοῖν τελώνης, V. ὃ τελώνης.

Plural. N. οἱ τελώνης, G. ἧῶ τελώνης, D. τοῖς τελώνης, A. τοῦ τελώνης, V. ὃ τελώνης.

Dativus singularis in quatuor prioribus Declinationibus Simplicium, & quintâ Contractorum habet *ι* semper subscriptum finalibus, *α*, *η*, *ω*.

Subscribitur ple- } Distinctionem, ut τοῦ ταμίαι, in Dativo singu-
rumq; vel } lari, τῶ ταμίαι in Nominativo duali.
propter } Deperditionem, ut κέραι, κέραι. Syllaba enim
ex quâ deperditur *ι* subscribitur.

Nomina in *ης*, ut Σατραπίης *Satrapa*; in *ης*, ut ἑπιστάτης *magister*: Gentilia, ut Σκυθῆς *Scytha*, & Composita à πωλῶ *vendo*, μεῖζω *metior*, τριβῶ *tero*, formant Vocativum in *α*, ut ὃ Σατραπίαι, ὃ ἑπιστάται, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, *α* & *η*, generis foemini;

ut ἡ μῦσα *mysa*, ἡ τιμῆ *honor*.

Sing. N. ἡ μῦσα, G. τῆ μῦσαι, D. τῆ μῦσαι, A. ἡ μῦσαι, V. ὃ μῦσαι.

Dual. N. & A. τῶ μῦσαι, G. & D. ταῖν μῦσαι, V. ὃ μῦσαι.

Plural. N. αἱ μῦσαι, G. ἧῶ μῦσαι, D. ταῖς μῦσαι, A. τὰς μῦσαι, V. ὃ μῦσαι.

Sing. N. ἡ τιμῆ, G. τῆ τιμῆς, D. τῆ τιμῆς, A. ἡ τιμῆς, V. ὃ τιμῆς.

Dual. N. & A. τῶ τιμῆς, G. & D. ταῖν τιμῆς, V. ὃ τιμῆς.

Plural. N. αἱ τιμῆς, G. ἧῶ τιμῆς, D. ταῖς τιμῆς, A. τὰς τιμῆς, V. ὃ τιμῆς.

Finite in *αι*, & *α* purum, faciunt Genitivum in *αι*, & Dativum in *αι*, ut ἡμέραι *dies*, φιλία *amicitia*. Litera vel syllaba pura καθαρά dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Tertia Declinatio

Duas habet terminationes, *ος & ου* ὅς masculinī, fœminini, & communis generis, ut ὁ λόγος *sermo*, ἡ βέλ-
 Ⓞ liber, ὁ κῆρ ἢ ἄνθρωπος *homo*; & *ου* neutrius, ut τὸ
 ξύλον *lignum*.

Sing. N. ὁ λόγος, G. τοῦ λόγου, D. τῷ λόγῳ, A. τὸν
 λόγον, V. ὃ λόγος.

Dual. N. & A. τὼ λόγῳ, G. & D. τοῖν λόγοιν, V. ὃ
 λόγῳ.

Plur. N. οἱ λόγοι, G. τῶν λόγων, D. τοῖς λόγοις, A. τοὺς
 λόγους, V. ὃ λόγοι.

Sing. N. τὸ ξύλον, G. τοῦ ξύλου, D. τῷ ξύλῳ, A. τὸ
 ξύλον, V. ὃ ξύλον.

Dual. N. & A. τὼ ξύλῳ, G. & D. τοῖν ξύλοιν, V. ὃ
 ξύλῳ.

Plur. N. τὰ ξύλα, G. τῶν ξύλων, D. τοῖς ξύλοις,
 A. τὰ ξύλα, V. ὃ ξύλα.

Quarta Declinatio * Atticorum propria.

* *Quinque sunt Græca
 lingua Di-
 alecti præ-
 cipiua, quæ
 à communi
 formâ in
 nonnullis
 variant :*

Attica

Ἰωνίς,

Ἰωνίς,

Dorica

Δωεὶς,

Æolica

Ἀϊολίς,

Βεωτική

Βοιωτική

*(cæteris
 varior.)*

*Præter
 quas suam
 item vertendo
 penultimam
 a longam vel
 æ ante os
 purum
 habent
 Poëta.*

Duas habet terminationes, *ως & ων* ὅς masculinī, fœminini, & communis generis, ut ὁ λεῶς *populus*, ἡ
 γάλας *glos*, ὁ κῆρ ἢ ἄλωσ *areæ*; & *ων* neutrius, ut τὸ ἀνώ-
 γων *capnaculum*.

Sing. N. ὁ λεῶς, G. τοῦ λεῶ, D. τῷ λεῶ, A. ὃ λεῶν,
 V. ὃ λεῶς.

Dual. N. & A. τὼ λεῶ, G. & D. τοῖν λεῶν, V. ὃ λεῶ.
 Plur. N. οἱ λεῶ, G. τῶν λεῶν, D. τοῖς λεῶσι, A. τοὺς
 λεῶς, V. ὃ λεῶ.

Sing. N. τὸ ἀνώγων, G. τοῦ ἀνώγου, D. τῷ ἀνώγῳ,
 A. τὸ ἀνώγων, V. ὃ ἀνώγων.

Dual. N. & A. τὼ ἀνώγῳ, G. & D. τοῖν ἀνώγων,
 V. ὃ ἀνώγῳ.

Plur. N. τὰ ἀνώγῳ, G. τῶν ἀνώγων, D. τοῖς ἀνώγωνσι,
 A. τὰ ἀνώγῳ, V. ὃ ἀνώγῳ.

* *Eως Aurora facit Acc. singularem in ω, sic frequenter
 λαγῶς Iepus, Ἄθως Athos, Κέως Ceos, Κῶς Cos, Ἀπολλῶς
 Apollon, (Actoi. xix. i.) ut & omnia antiquitùs. Legi-
 tur in Accusativo plurali τῶν ἄλω, i Sam. xxiii. i.*

*Nomina quarta oriuntur ut plurimum ex nominibus ter-
 tia, mutando omnes Vocales Ἐς Diphthongos finales in ω :*
*quas suam item vertendo penultimam a longam vel æ ante os purum
 in ε, ut λεῶς λεῶς.*

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes: tres Vocales *α, ε, υ*,
 neutrius; *ω* fœminini: & quinque Consonantes, *ν, ξ,*
ς, σ, ς, generum omnium. Sing.

- Sing. N. ὁ πᾶν, G. τῷ πᾶν, D. τῷ Τιτᾶνι, A. τὴ πᾶνα, V. ὃ πᾶν.
 Dual. N. & A. τὼ πᾶνε, G. & D. τῶν πᾶνοι, V. ὃ πᾶνε.
 Plur. N. οἱ πᾶνες, G. τῶν πᾶνων, D. τοῖς πᾶσι, A. τοὺ πᾶνας, V. ὃ πᾶνες.
 Sing. N. τὸ σῶμα, G. τῷ σώματος, D. τῷ σώματι, A. τὸ σῶμα, V. ὃ σῶμα.
 Dual. N. & A. τὼ σώματε, G. & D. τῶν σωμάτων, V. ὃ σώματε.
 Plur. N. τὰ σώματα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμασι, A. τὰ σώματα, V. ὃ σώματα.

Ut variæ sunt Terminations Nominativorum, ita variæ etiam Vocales & Consonantes sunt Genitivorum ante Θ.

Termina-

-tiones.

Nom. Gen.

- α { ατος τὸ σῆμα, signum.
 α { ακλος τὸ γάλα, lac.
 ε { εος, εως τὸ σίνηπι, sinapi.
 ε { εδος τὸ εὖελπι, spes bona.
 ε { εδος τὸ δίσσηπι, inauspica: ἦ.
 ι { ινΘ τὸ πὶ quid.
 ι { ιτΘ τὸ μέλι, mel.
 υ { εος τὸ ἄσυ, uhs.
 υ { υος τὸ νάπυ, sinapi.
 ω { οΘ ἡ ἦχῶ, sonus.
 αμ { ανΘ ὁ Παιάν, Pæan.
 αμ { αλΘ τὸ πᾶν, omne.
 εν { ενΘ τὸ τέρεν, tenerum.
 εν { ενλΘ τὸ χαιείν gratiosum.
 λω { λωΘ ὁ μῶν, mensis.
 λω { ενΘ ἡ φελῶ, mens.
 λω { νΘ ὁ χῆ ἡ ἀελῶ, agnus.
 εν { ενΘ ἡ ῥηγμῖν, litius.
 ον { ονΘ τὸ μεῖζον, majus.
 ον { ονλΘ τὸ τυπῶν, verberans.

Nom. Gen.

- εν { ενλΘ τὸ τυπῶν, verberaturῆ,
 εν { οδΘ τὸ δίπεν, bipes.
 υν { υνΘ ὁ μόσσον, turris.
 υν { υνλΘ τὸ ζυγῶν, jungens.
 ων { ωνΘ ὁ κλών, ramus.
 ων { ονΘ ὁ κανών, norma.
 ων { ωνλΘ ὁ Ξενοφών, Xenophon.
 ων { ονλΘ ὁ λέων, leo.
 ν { νΘ ὁ χῆ ἡ κύων, canis.
 αζ { αρος ἡ λάταξ, strepitus.
 αζ { ακΘ ὁ θώραξ, thorax.
 ακ { ακλΘ ὁ ἀναξ, rex.
 εξ { εκΘ ἡ κρηξ, crex avis.
 ηξ { ηρος ὁ βεπλήξ, stimulus.
 ηξ { ηκΘ ὁ σφήξ, vespa.
 ηξ { εκΘ ὁ ἀλώπηξ, vulpes.
 ηξ { ηχος ὁ χῆ ἡ βήξ, tussis.
 ιξ { ιρος ὁ τέπιξ, cicada.
 ιξ { ικος ἡ φειξ, maris fremitus.
 ιξ { ιχος ἡ σῆξ, ordo.

Termini-

Termina-

Nom. Gen.

οξ	{	ορος	ἢ	φλόξ,	flamma.		
		οκος	ἢ	πρόξ,	binnulus.		
		υρος	ἢ	ἀντιξ,	ambitus rota.		
υξ	{	υκος	ὁ,	ἢ	ἀμπυξ,	caliendum.	
		υχος	ὁ	ὄνουξ,	unguis.		
		υκτος	ἢ	νυξ,	nox.		
ωξ	{	γϑ	ὁ	ῥώξ,	rupes.		
		κϑ	ἢ	πρωξ,	roris gutta.		
γξ	{	ηϑ	ἢ	φόρμυξ,	cithara.		
		ξϑ	ὁ	κῆ	ἢ	λύξ	Lynx.
αιξ		ρος	ὁ	κῆ	ἢ	αἰξ,	capra.
λξ		κος	ἢ	ἀλξ,	fulcus.		
ςξ		κος	ἢ	σαρξ,	caro.		
	{	αρϑ	ὁ	ἰάρ,	sturnus.		
αρ	{	αρτος	ἢ	δάρ,	uxor.		
		ατος	τὸ	ἦπαρ,	hepar.		
ειρ		ειρος	ὁ	φειρ,	pediculus.		
φρ	{	φειρ	ὁ	θῆρ,	fera.		
		φειρ	ὁ	ἀθῆρ,	arista.		
ερ		ορος	τὸ	ἄορ,	ensis.		
υρ		υρϑ	ὁ	κῆ	ἢ	μάρτυρ,	testis.
	{	ωειρ	ὁ	φῶρ,	fur.		
ωρ	{	ορϑ	ὁ	ἀλέκτωρ,	gallus.		
		ατος	τὸ	σῶρ,	sordes.		
	{	αϑ	ὁ	λάς,	lapis.		
ας	{	αδος	ἢ	ἰκμάς,	vapor.		
		ανος	ὁ	μέλας,	niger.		
		αυλος	ὁ	γίγας,	gigas.		
		ατος	τὸ	γῆρας,	senectus.		
αις	{	αιδϑ	ὁ	κῆ	ἢ	παῖς,	puer.
		αιϑ	ἢ	δῶς,	convivium.		
αις		αϑ	ἢ	ναῖς,	navis.		
εις		εϑ	τὸ	ἀληθές,	verum.		
	{	ειδος	ἢ	κλείς,	clavis.		
εις	{	εινϑ	ὁ	θεῖς,	quidam.		
		εινϑ	ὁ	κλείς,	peffen.		
		ενπος	ὁ	χαίρις,	gratiosus.		
εις		εϑ	,	εως	ὁ	βραβεύς,	arbitr.

-tiones.

Nom. Gen.

	{	ηδος	ὁ	ῥυῖς,	bipennis.				
		ητος	ὁ	σῆς,	tinea.				
		ετος	ὁ	ἀργῆς,	albus.				
ης	{	εϑ	ὁ	κορῆς,	caput.				
		λωτος	ὁ	βελῆς,	senator.				
		εντος	ὁ	κλήμης,	Clemens.				
	{	ιος, εως	ἢ	μῶις,	ira.				
		ιδϑ	ἢ	ἀσπῆς,	clypeus.				
		ιδος	ὁ	κῆ	ἢ	ὄρνις,	avis.		
ις	{	ινϑ	ἢ	ῖς,	fibra.				
		ισος	ἢ	θέμις,	Themis.				
		ιτϑ	ἢ	χάρις,	gratia.				
οις		οιϑ	ἢ	οῖς,	ovis.				
ος	{	εϑ	τὸ	βάθος,	profunditas.				
		οπος	τὸ	τετυφός,	verberans.				
	{	οϑ	ὁ	χρῆς,	cutis.				
		οδος	ὁ	πῆς,	pes.				
		οντος	ὁ	ὀδῆς,	dens.				
υς	{	υντος	ὁ	πλακῆς,	placenta.				
		ωντος	ὁ	τυφός,	caseosus.				
		ωπος	τὸ	ῆς,	auris.				
	{	υϑ	ὁ	μῦς,	mus.				
		εος, εως	ὁ	πῆχυς,	cubitus.				
υς	{	υδος	ἢ	χλαμῦς,	chlamys.				
		υδος	ἢ	κάμυς,	fasciculus.				
		υνϑ	ὁ	Φόρυς,	Phorcys.				
		υντος	ὁ	ζῶγνύς,	jungens.				
	{	ωϑ	ὁ	ἦρας,	heros.				
		οϑ	ἢ	αἰδῶς,	rudor.				
ως	{	ωδος	ἢ	φῶς,	macula ab igne in-				
		ωπος	ὁ	ῆς,	amor. (usta.				
		οπος	ὁ	τετυφός,	verberans.				
λς		λϑ	ἢ	ἄλς,	mare.				
νς		νδος	ἢ	ἐλμῆς,	tinea.				
ρς	{	ρτος	ὁ	κῆ	ἢ	κῆ	τὸ	μάκαρς,	felix.
		ρνος	ὁ	κῆ	ἢ	ἄρς,	agnus.		
α	{	εϑ	ἢ	φάϛ,	avis nomen.				
		επος	ἢ	λαίλαϛ,	turbo.				

Termini.

Termina-

-tiones.

Nom. Gen.

ιϛ βος ἢ φλέϛ, vena.
 ηϛ πος ἢ κόλληϛ, talus.
 ιϛ } βός ὁ Λίϛ, Africus.
 } πος ὁ κνήϛ, culex.
 } φος ἢ κατήλιϛ, tabulatum.

Nom. Gen.

οϛ πος ἢ ὄϛ, vox.
 υϛ } πος ὁ γύϛ, vultur.
 } φος ὁ Κίνυϛ, Cinyps fluo.
 ωϛ } ωπος ὁ θώϛ, assentator.
 } οπος ὁ χέδεοϛ, legumen.

Nomina quædam in ης εως amittunt ε per synco-
 pen in gen. & dat. sing: ut πατῆρ, μάτηρ, γαστήρ venter :
 sed θυγάτηρ filia, Δημήτηρ Ceres, in omnibus casibus im-
 parisyllabicis.

S.N. ἡ θυγάτηρ, G. θυγατέρος τες, D. θυγατέει τει,
 A. θυγατέερα τρα, V. ὦ θυγατερ.

D.N.A.V. θυγατέρε τρε, G.D. θυγατέρην τρεῖν.

P.N. θυγατέρες τρες, G. θυγατέρων τρων, D. θυγα-
 τράσιν, A. θυγατέερας τρας, V. ὦ θυγατέρες τρες.

Similiter ὁ ἀνὴρ vir, nisi quod hæc vox pro ε eliso
 accipit ϛ, ut ἀνῆρ, ἀνέρες ἀνδρές. Huc refer ἀρῶ ἀρ-
 νός, κύνων κυνός, &c elisâ mediâ vocali.

Accusativus desinit in α.

Nomina exeuntia in σ post ι vel υ (excepto εὖς) fi
 genitivum efferunt per ϙ purum, in accusativo ver-
 tunt σ in ν: ut ἡ οἷς οἶν οὖνις, ἡ γρῶς γρῶν ἀμυς.

Gravitona in ις & υς, declinata per ος impurum, ha-
 bent utrumque accusativum, α & ν, ut ἡ ἕει λις, Acc.

ἰδα, ἰν, &c. χάρις Dea, Acc. χάριτα: gratia, Acc. χάρειν. παῖς παῖ-
 ἢ κόρυς, υθϙ, Acc. ῥ κόρυδα & κόρυν γαία. Sic κλεις δα παῖν,
 κλειδα κλειν. Et Composita à πῆς, ut Οἰδίπυς, Οἰδι. Steph.
 πόδα & Οἰδίπυν.

Vocativus similis est Nominativo.

Nomina in σ post ι & υ exeuntia, abjiciunt σ in Vo. Nomina in
 cativo, ut Πάρις Paris, παῖς puer, &c. ὦ Πάρι, παῖ, ξ interdum
 &c. νέηλυς advena, βῆς bos, &c. ὦ νέηλυ, βῆ, &c. Ex-
 abjiciunt
 cipe acutitona in ις & υς, ut ὦ ἐλπίς spes, ὦ χλαμύς ξ, ut ἀναξ
 chlamys; item ὦ πῆς, & ὦ ὀδῆς.
 ὦ ἀναξ.

Nomina, quæ declinantur per ηϙ faciant Voca-
 tivum abjecto ηϙ, ut ὁ γέρον-όνηϙ, ὦ γέρον senex.

Nomina in εις ενηϙ Vocativum habent in ει & εν,
 ut ὁ πλακόεις, ενηϙ, ὦ πλακοει-εν placenta.

Gravitona in ας ανϙ, ην ενϙ, ων ονϙ, ωρ ορϙ, &
 pleraque in ης εως abjiciunt ος, ut ῥήτωρ οεως, ὦ ῥήπερ
 rhetor. Similiter Ποσειδῶν ὠνϙ & σωτήρ ἠεως, versâ
 penultimâ in suam brevem, ut ὦ Πόσειδον, ὦ σωῖτερ.

No-

Nomina in ης εθ abjiciunt ο, ut ὁ Σακερῶτης εθ, ες.
Nomina in ω Vocativum habent similem Dativo.

Dativus Pluralis

Fit vel à Dativo singulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & assumendo σ ante ι, ut τιτᾶνι ἄσι, σώματι ασι: Interdum assumitur vocalis cum σ, nam ονη fit ησ, ut λέοντι λέεσι, à λέων leo: εἰ fit εεσι in nominibus in ης εεσς Syncopen passis, ut πατὴρ πατρί πατράσι. Sic ἀρνὶ ἀρνάσι ab * ἀρνύ. ἦν etiam ἦάσι ab ἦις filius. Et apud Poëtas in quibuscunque nominibus ι fit εσι vel εωσι, ut ἡγεμῶν ὄνι ὄνεσι, Dux.

* γαστήρ
νεὶὸ γαστήρσι.

Nomina in ξ, Ϛ, vel σ post diphthongum exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo singulari adjiciendo ι, ut κόραξ κορῶσι, κόραξι. * Ἀραβ. Ϛ Ἀραβ. Ϛ πλακῶσι, πλακῶσι. Sed κλέϊς κτεσὶ, πῆες πησὶ, ἔς ὥσι.

ν additur
εἰκοσι per
omnes Ca-
sus, ut εἰ-
κοσιν ἀν-
δρῶν.

Dativis pluralibus in ι desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus subsequatur, ut χερσὶν ἀνίπτοις ἰλιότις manibus. Et apud Poëtas ante consonam, ut σήδεσιν λαοῖσις pectoribus hisfutis.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quintâ Simplicium faciente Genitivum in θ purum: inter se verò distinguuntur, terminatione Recti, & vel diversitate Contractionis, vel numero Casuum contractorum. Appellantur Nomina Contracta, quia in illis duæ syllabæ finales contrahuntur in unam.

Contractio
πίδος, est vel

Synæresis, cum duæ vocales in diphthongum coeuntentes ferventur, ut τείχει τείχει. Crasis, cum vocalis utraq; mutatur in unam aliam, ut τείχεα τείχη; vel una in aliam, ut τείχεθ υς; vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut τειχέων-ων.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης masculini, ut ὁ †, Δημοθῆνης Demosthenes; ες & θ neutrius, ut τὸ ἰππιμανῆς hippomanes, τὸ τεῖχος murus.

† Appellativum in ης via legitur.

Sing. N. ὁ Δημοθῆνης, G. τοῦ Δημοθῆνεθ υς, D. τῷ Δημοθῆνεϊ εἰ, A. τὸ Δημοθῆνεα η, V. ὦ Δημοθῆνες.
Dual. N. & A. τῶ Δημοθῆνεε η, G. & D. τοῖν Δημοθῆνεον οἶν. V. ὦ Δημοθῆνες η.

Plur. N. οἱ Δημοθῆνες εἰς, G. τῶν Δημοθῆνεων ὦν, D. τοῖς Δημοθῆνεσι, A. τούτῃ Δημοθῆνεας εἰς, V. ὦ Δημοθῆνες εἰς.

Sing.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τῆς τείχε^ϑ υς, D. τοῦ τείχε^ι ει, A. τὸ τεῖχος, V. ὃ τεῖχος.

Dual. N. & A. τὼ τεῖχε τείχη, G. & D. τοῦν τειχέοιν οῖν, V. ὃ τεῖχε τείχη.

Plur. N. τὰ τεῖχεα η, G. τῶν τειχέων ὦν, D. τοῖς τείχεσι, A. τὰ τεῖχεα η, V. ὃ τεῖχεα η.

Nomina in ης ἀ κλέ^ϑ composita contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis Casibus; ut Ἡρακλῆς ἥς Hercules, Περικλῆς ἥς Pericles, &c.

Sing. N. ὁ Ἡρακλῆς ἥς, G. ἑε^ϑ ἑυς, ἑ^ϑ ἑυς, D. ἑεῖ ἑεῖ, ἑῖ ἑῖ, A. ἑεα * ἑη, ἑα ἥ, V. εες, σις, ες.

* Vel Ἡρακλῆα.

Nomina propria in quibusdam Casibus parisyllabicè inflectuntur, ut ὁ Ἀεισοφάνης, A. τῷ Ἀεισοφάνῳ, &c, Aristophanes.

Nomina enim desinentia in

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ τέρψις delectatio, ὁ χὼ ἡ κόβεις cimeæ; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι σινάρι.

Atticè contrahunt

Sing. N. ὁ ὄφις, G. τοῦ ὄφι^ϑ, D. τοῦ ὄφι^ι ὄφι, A. τῷ ὄφιν, V. ὃ ὄφι.

Accusativum in α.

Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, G. & D. τοῦν ὄφιοιν, V. ὃ ὄφιε.

Plur. N. οἱ ὄφιεσ ὄφιεσ, G. τῶν ὄφιων, D. τοῖς ὄφισι, A. τὰ ὄφια ὄφιεσ, V. ὄφιεσ ὄφιεσ.

Sing. N. τὸ σίνηπι, G. τῆς σινύπι^ϑ, D. τοῦ σινύπι σινύπι A. τὸ σίνηπι, V. ὃ σίνηπι.

Dual. N. & A. τὼ σινύπιε, G. & D. τοῦν σινηπίοιν, V. ὃ σινύπιε.

Plur. N. τὰ σινύπια ἤπι, G. τῶν σινηπίων, D. τοῖς σινύπιοι, A. τὰ σινύπια-ἤπι, V. ὃ σινύπια-ἤπι.

Genitivus singularis in εως usitator est, ut ὄφρεωσ, σινύπωσ. Masculina & fœminina frequentius efferunt etiam Genitivum dualem & pluralem per εων, εων, ut ὄφρων, ὄφρων, & casus contractos per ει, ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις pro ὄφιεσ.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes ες & υς generis tantum masculini, ut ὁ βασιλεὺς rex, πρέσβυς legatus: & υ neutrius, ut τὸ ἄστυ υς.

Sing. N. ὁ βασιλεὺς, G. τοῦ βασιλέ^ϑ, D. τοῦ βασιλέ^ι λει, A. τῷ βασιλέα, V. ὃ βασιλεῦ.

Dual. N. & A. τὼ βασιλέε, G. & D. τοῦν βασιλέοιν, V. ὃ βασιλέε.

Plur. N. οἱ βασιλέεσ λεισ, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς βασιλεῦσι, A. τὰ βασιλέασ λεισ, V. ὃ βασιλέεσ λεισ.

Sing.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G. τῷ πρέσβει, D. τῷ πρέσβει, A. τὸ πρέσβυ, V. ὃ πρέσβυ.

Dual. N. & A. τῶ πρέσβεε, G. & D. τοῖν πρεσβέοιν, V. ὃ πρέσβεε.

Plural. N. οἱ πρέσβεις εἰς, G. ἧν πρεσβέων, D. τοῖς πρέσβεσι, A. τὰ πρέσβεα εἰς, V. ὃ πρέσβεις εἰς.

Sing. N. τὸ ἄσυ, G. τῷ ἄσει, D. τῷ ἄσει, A. τὸ ἄσυ, V. ὃ ἄσυ.

Dual. N. & A. τῶ ἄσει, G. & D. τοῖν ἀσέοιν, V. ὃ ἄσει.

Plural. N. τὰ ἄσεια η, G. ἧν ἀσέων, D. τοῖς ἄσεισι, A. τὰ ἄσεια η, V. ὃ ἄσεια η.

Genitivus singulis Masculinorum exit in εως ἁρπυσσισμῶ.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœmini-
ni; ut ἡ λεχὼ puerpera.

Sing. N. ἡ λεχὼ, G. τῇ λεχί, D. τῇ λεχί, A. τὴν λεχί, V. ὃ λεχί.

Dual. N. & A. τῶ λεχῶ, G. & D. ταῖν λεχί, V. ὃ λεχῶ.

Plural. N. αἱ λεχί, G. ἧν λεχῶν, D. τῇ λεχί, A. τὰς λεχί, V. ὃ λεχί.

Duo sunt nomina in ως, ἡ αἰδῶς verecundia, ἡ ἠῶς Aurora, quæ hanc formam sequuntur; sed in Duali & Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neu-
trius; ut τὸ κέρας cornu.

Sing. N. τὸ κέρας, G. τῷ κέρα, κέρα, κέρα, D. τῷ κέρατι, κέρα, κέρα, A. τὸ κέρα, V. ὃ κέρα.

Dual. N. & A. τῶ κέρατε, κέρα, κέρα, G. & D. τοῖν κέρατοι, κέραοιν, κέρα, V. ὃ κέρατε, κέρα, κέρα.

Plural. N. τὰ κέρατα, κέρα, κέρα, G. ἧν κέρατων, κέραων, κέρα, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέρα, κέρα, V. ὃ κέρατα, κέρα, κέρα.

Contractio fit prius tollendo τ, ut κέρα, κέρα, κέρα, κέρα.

Γέρα & σέρα, & similia apud Poëtas, videntur Apocopen potius quàm Contractionem pati.

GENERA

GENERA NOMINUM.

Nomina Propria

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, sunt masculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στυξ *Styx*, &c. *omnibus quæ supra ex declinatione*

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in ον, ut Γλυκέριον *Glycerium*) Regionum, Insularum, Urbium, sunt fœminina. *nibus constant, proinde & multa exempla discrepantia à sequentibus Regulis, non apponuntur.*

Appellativa

Nomina virilium officiorum sunt masculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretiosorum, sunt fœminina.

Excipiuntur Nom.

1. Arborum & plantarum,	{	1. Masculina, ut ὁ ἐεινέδης <i>caprificus</i>, ὁ κρόκος <i>oleaster</i>, ὁ σκάνδιξ <i>scandix</i>, ὁ κόβιξ <i>coix</i>, ὁ φοῖνιξ <i>palma</i>, ὁ φελλός <i>suber</i>.
		2. Communis generis, ut ὁ κή ή άκρωτός <i>acer</i>, άκρωτός <i>arbutus</i>, άνάγινος <i>quadam arbutus</i>, έλιξ <i>vitis</i>, κόβδος <i>arbutus</i>, νάρκισσος <i>narcissus</i>, οείχανος <i>origanum</i>, υάκινθος <i>hyacinthus</i>, ὁ γάριος ή λωτός <i>lotus</i>.
2. Lapidum, ή & interdum ὁ βήρυλλος <i>beryllus</i>.		

In Tertiâ Declinatione

Nomina in ο plerumque sunt Masculina. Excipiuntur

1. Fœminina, ut ἡ αἰγυλός *abscessus inter naves*, ἀκολλός *buccella* ἀλογός *uxor*, αἰμώδης *αἰμάδος*, αἰμώδης *arena*, ἀντίδοτος *antidotus*, ἀργίλος *argilla*, ἀσάμιδος *pelvis*, ἀσβός *fuligo*, ἀσφάγιος *bitumen*, ἀτραπίος & ἀτραπίος *callis*, βάλανός *glans*, βάτωνός *tormentum*, βίβλος *liber*, βύσσοις *byssus*, βώλος *gleba*, γέγραυός *grus*, γλανός *hyena*, γνάθος *maxilla*, γύψος *gypsum*, διάλεκτος *dialectus*, διάμετρος *diameter*, δοκός *trabs*, δοκός *consideratio*, δρόπος *ros*, εἰρησμός *remigatio*, ἐμπλάστρως *emplastrum*, ἡπειρος *continens*, τόπος *locus scribarum*, ἵππος *muscipula*, ἵππος *equitatus*, κάπετος *fovea*, κάρδοπος *mastra*, κάρπατος *venenum quoddam*, κέλευθος *via*, κέρκος *cauda*, κισσός *arca*, κόπρος *stercus*, κρόκος *iamus*, κύκλος *pyxis*, λάπαδος *fossa*, λέκιδος *vitellus*, λίκιδος *ampulla*,

ampulla, λιθάριος *spuma argenti*, λόχος *puerpera*, λυγρός *glarea*, λυκάνθρωπος & κυνάνθρωπος *morborum species*, μίεινδος *funis*, μίλτος *minium*, μίνθ Θ *stercus humanum*, νεδς *novalis*, νήσος *insula*, νόσος *morbus*, νυδς & ξνυ Θ *purus*, όδδς *via*, cum *compositis*, παρθέν Θ *uirgo*, πίνθ Θ *lacer*, πέρχο Θ *aqualis*, ράβδς *virga*, σερός *loculus*, σποδς *cinis*, τάφος *fossa*, τήενν Θ *toga*, τίπανος *calx*, τσίλ Θ *semita*, υή Θ *vitrum*, χάλκεανθ Θ *atramentum sutorium*, ψή Θ *calculus*.

2. Communis generis, ό χ ή Ἄβυσσος *abyssus*, άγωρός *dux via*, άγαγρος *capere sylvestris*, άκυλος *glans*, άκατος *lembus*, άνάδοκ Θ *fidei jussor*, άρκτος *ursus -a*, άρτοκόπος *pistor*, βάρβιτος *barbitus*, έλαφ Θ *cervus -a*, ένεδρος *incola*, έπιχερος *auxiliator -trix*, έιδος *lanificus -a*, έφηβος *adolescens*, ήμίον Θ *mulus -a*, έσπος *equus -a*, κυνηρός *venator -trix*, λάγλω Θ *lagena*, λίδς *lapis*, λύρωδς *lyricen*, μάσπωπος *leno -a*, μόχος *vitulus -a*, οίμος *semita*, πρσπολ Θ *anteambulo*, πύρεδς *caprarum stercus*, σάμν Θ *urna*, σπιδδς *passer marinus*, ρήν Θ *juncus*, χέρσος *terra inculta*.

Sequentia rariùs fœminina, άσγελ Θ *nuntius -a*, άλάεας Θ *alabaster*, άνθρωπος *homo*, άρρίχος *cophinus*, άτσαπ Θ *fuscus*, διάκον Θ *minister -tra*, ήνίοχος *auriga*, θεδς *deus -a*, κόσχος *cochlea*, κόκκ Θ *granum*, κωλεδς *membrum*, λιμδς *fames*, νόδς *nothus*, ροίζ Θ *stridor*, χιλδς *loculus*, χιλδς *pabulum*, χίμαρος *capere*.

Rariùs Masculina, δελτος *libellus*, κάμνλ Θ *camelus*, κάμν Θ *fornax*, λλωδς *torcular*, πάπυρος *papyrus*, ρίνδς *pellis*, σίαδς *storea*.

Omissa sunt multa Adjectiva pro Substantivis accepta, ut ή έρημ Θ *eremus*: præcipuè à Verbis derivata, & composita; ut θεοτόκος *deipara*, κάθετος *perpendicularum*, &c.

In Quartâ Declinatione

Omnia Genus sortiuntur à nominibus Tertix, unde dimanant: reliqua sunt ista, ό πάως, ή έως, ό χ ή άλλος.

In Quintâ & sequentibus Masculina

1. In αν, υν.

2. In λω. Sed ή γέρλω *grus fœmina*, ή σειρλώ ή Θ *Siren*, φρλώ ενδς *mens*, ό χ ή χλώ ηνδς *anser*.

3. In

3. In ων.

1. In εδών, vel ηδών. Sed ὁ φλέσων navigator.

2. Pauca in ωνωνος ut ἡ τρέφων columba.

3. Hæc in ὠνόνος ut ἡ ἀπερχομένη veruica, ἀλκυῶν halcyon, εἰκῶν imago, ἡ ἰὼν littus, λαγῶν ilia, ὄλολυγῶν ululatus, πλαγγῶν rupa cerea, πυγῶν cubitus, σαγῶν maxilla, σινδῶν sindon, σαγῶν stilla, τυγῶν turtur, χελιδῶν hirundo, χθῶν terra, χῶν nix.

1. Fœminina.

Excipe

2. Communis generis sequentia.

1. In ωνωνος ut ὁ κῆ ἡ ἀρηγῶν auxiliator, γνώμων index, ἡγεμῶν dux, θεάμων spectator, κίων columnna, κύων canis, ὁ δαίμων deus, rariûs ἡ δαίμων dea.

2. In ανωνος ut ὁ κῆ ἡ ἀλεξυῶνωνος gallus, ὁ (& rariûs ἡ) αἰὼν αυυμ, αἰλῶν fretum, κῶδων tintinnabulum.

4. In ξ.

1. In γξ pleraque: sed ὁ σφόριγξ vertebræ, ὁ κῆ ἡ λάρυγξ guttur, ὁ χει ἡ λύγξ lynx, ὁ κῆ ἡ φάεργξ flumen.

2. Quædam in ξκος ut ἡ ἀλώπηξ vulpes, ἀλοξ & ἀλλαξ sulcus, ἀίξ impetus, βέμβηξ turbo, γλαῶξ noctus, δεξ capra, ἔλιξ volumen, κέμαξ vitis pedamentum, κλίμαξ scala, κύλιξ calix, λάεραξ capsula, πάληξ galea, πλάξ tabula, πύξ locus Athenis ubi habebatur concio, σάνδυξ cerussa usula, σάρεξ caro, σμῶδιξ & σμῶδιξ vibex, σπῶδιξ termes, σάλιξ paxillus, σάδαξ assula, χῶνιξ chænix, χῶλιξ intestinum, φεξ fœmitus maris: item νύξ νυκλῶς nox.

1. Fœminina.

Excipe

3. Quædam in ξρος ut ἡ ἀντυξ ambitus roia, διῶρυξ fossa, λάταξ strepitus, μάσιξ flagellum, πέμοιξ flatus, πύξ suffocatio, πμφόλυξ bulla, κτέρυξ ala, ράξ acinus, ρῶξ fissura, τυξ mustum, ἔρεξ & πέτεξ avis quædam, ὕσπληξ scutica, φλόξ flamma.

4. Quædam in ξχος ut ἡ ἄμυξ vellitatio, ἀπιξ capillus, πύξ plica, σίξ ordo, ὕσπιξ hystrix.

B

2. Com-

2. Communia, 1. Rariùs Masculina in *κος*, ut ἡ rariùs ὁ ἀμπύξ *calendrum*, λυγξ *lynx*, ὄμφαξ *uva acerba*: in *ρος*, ut ἡ rariùs ὁ αἰξ *capren-prea-prea*, φάρυγξ & φάρυξ *guttur*: in *ρος*, ut βήξ *tuffis*.

2. Rariùs Fœminina in *κος*, ut ὁ rariùs ἡ δέλφαξ *porcellus*, μείραξ *juvenis*, πέρδιξ *perdix*, πίδαξ *fons*, σκύλαξ *catulus*, φύλαξ *custos*.

5. In *ηρ*:

excipe { 1. Fœminina quædam in *ηρ* *ερος*, ut ἡ αἴηρ *caligo*, γασήρ, εἰναπίρ, θυγάπιρ, μήτηρ; ἡ κῆρ ἡ *eros fatum*.
2. Com. gen. ὁ rariùs ἡ αἰθῆρ *ather*.
3. Neutra, τὸ ἦρ *ver*, τὸ κῆρ *cor*.

6. In *υρ*: sed ὁ κῆρ ἡ μῶρτυρ *testis*, τὸ πῦρ *ignis*.

7. In *ωρ*:

excipe pauca { 1. Fœminina in *ωρ* *ορος*, ut ἡ ἀλέκτωρ *con-juux*, ἡ μητρικήτωρ *matris mater*, ἡ οἰνομήτηρ *vini mater*.
2. Com. gen. ut ὁ κῆρ ἡ ἀμώτωρ, & πέρλιωρ *ultor-trix*.
3. Neutra in *ωρ* *ωρος*, ut τὸ ἔλωρ *præda*, τὸ πέλωρ *monstrum*: item in *ωρ* *ατος*, τὸ σκῶρ *sordes*, τὸ ὕδωρ *aqua*.

8. In *ας*: sed ἀς ἀδὸς fœminina: *ας* *ατος* neutra. Et paucula *ας* *αθ*, τὸ δέπας *roculum*, σέλας *lumen*: ὁ vel τὸ κέρας *caput*.

9. In *ης*: excipe fœminina omnia in *πης* *τηπης*: item ἐδῆς ἡ *πης vestis*.

10. In *εις*: sed ἡ κλεις *clavis*.

11. In *ως*: sed ἡ αἰδώς, γάλωρ, ἡώς: ἡ φώς *macula*, & τὸ φῶρ *lumen*.

12. In *υς*: sed ὁ κῆρ ὁ βῆρ *bos*, τὸ ἔρ *auris*.

33. In *ψ*:

excipe fœmin. { 1. In *πος*, ut καλαίερψ & καλάβερψ *pe-dum*, λαίλαψ *turbo*, ὄψ *vox*, σήψ *serpentis genus*, ὦψ *vultus*.
2. In *πος* & *φθ*, ut κατήλιψ *scala*.
3. In *σος*, ut λίψ *petra*, φλίψ *vena*, χέριψ *pollubrum*.

Fœmi-

Fœminina.

1. In *ιν* vel *ις ιν*⊖ : Excipe Masculina, ut ὁ Δελφίν-ις *delphinus*, ἔριμιν-ις *fulcrum tori*, ἰκτὴν *milvus*, πελλὴν *fascinator* : ὁ vel ἡ Δὶν vel Δις *aceruus*.

2. In *ειρ* : sed ὁ φθειρ *pediculus*.

3. In *ις* :

excipe { 1. Masc. quædam in *ις ιος*, ut ὁ ἔχθρς *viperæ*, κίς *vermis*, λῖς *leo*, μάντις *vates*, (sed ἡ μάντις apud Athen.) ὄρχις *testiculus*, ὄφις *serpens*, πόσις *maritus*, πρέσβις *legatus*, πρύτανις *rector*, υῖς *filius* : item in *ις ιδος*, ut ἄϊς *orcus*, γῶις *semivir* : λῖς *ιτὸς pannus*.

2. Communia quædam in *ις ι*⊖, ut ὁ καὶ ὁ κἀσις *frater vel soror*, κόεις *cimeæ*, κύπαισις *tunica species*, λάτεις *servus-a*, ἡ ὄϊς *ovis*, ὁ ὄϊς *aries*, ὄρνις *ιδος avis*.

4. In *αις* : sed τὸ σαῖς τὸς *farina subacta*, ὁ καὶ ἡ παῖς.

5. In *υς* :

excipe { 1. Masc. quædam in *υς υος*, ut ὁ ἀπυρὸς *paterculus*, βότρυς *racemus*, θρήνυς *scabellum*, ἰχθύς *piscis*, κἀνδυς *vestis Persica*, μῦς *mus*, ἐμῦς *mus aquaticus*, νέκυς *cadaver*, σίκυς *cucumber*, σκόλλυς *lanugo*, σάχυς & ἄσαχυς *spica*, φίπυς *pater*.

2. Com. gen. composita ab ἡλυδα, ut ὁ καὶ ἡ ἰνέλυς *advena* : item ὁ καὶ ἡ ὄυς vel οὔς *fus*, ὁ καὶ ἡ μάστυς *testis*.

6. In *υς & ρς*, sed ὁ καὶ ἡ ἄρς *agnus*.

Neutra.

1. In *ορ & αρ* : sed ὁ ἔγκαρ αρ⊖ *pediculus*, ἄρς *sturnus* : item ἡ δάμαρ *uxor*.

Sunt, quæ à cominuni declinandi ratione defleſcunt :

Heteroclita Contradione,

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri poſſunt. Ea autem ſunt, vel

1. Ὀλοπαῖν, quæ contrahuntur in omnibus caſibus: hujusmodi ſunt in declinatione ſimplicium	}	1. Ἑρμῆος ἡς, ἐς ῆ, &c. <i>Mercurius.</i>
		2. Ἀπείλλης ἡς, ἐς ῆ, &c. <i>Apelles.</i>
		3. Μυδά ᾶ, δας ᾶς, &c. <i>mina.</i>
		4. Τόξην ῆ, ἐς ῆς, &c. <i>felis.</i>
2. Ὀλιγοπαῖν, quæ paucioribus caſibus, ſcilicet. Nom. Ac. Voc. pluralib. contrahuntur. Nomina in	}	1. Ἄδελφιδέος, ῆς, ἐς ῆ, &c. <i>ſororis filius.</i>
		2. Ὀσέον ἔν, ἐς ῆ, &c. <i>os offis.</i>
		3. Ἀλλάς ᾶς, ἀέντος ἀήτος, &c. <i>hotellus.</i>
		4. Πλακόης ῆς, ὀέντος ἔντος &c. <i>placenta.</i>
3. Κενεῶν ὦν, εἰν ὠνος, &c. <i>venter.</i> 4. Δαῖς δᾶς, δαῖδος δᾶδος, &c. <i>fax.</i> Κεράς κρᾶς, κεράλιος κερῆτος, <i>caput.</i>	}	1. υς υος, in υς, ut βότρυς <i>racemus</i> , υς υας υς. αὖς αος in αὖς, ut ναῦς <i>navis</i> , ναῆς, νᾶας ναῦς.
		2. υς ο in κς, ut βῆς <i>bos</i> , βῆς. βῆας, βῆς.
		Item εἶς <i>lis</i> , εἶδες εἶδας εἶεις. κᾶλπις <i>urna</i> , κᾶλπιδες, κᾶλπιδας, κᾶλπεις.
		Ὄρνις <i>avis</i> , ὄρνιδες, ὄρνιδας, ὄρνεις. κλείς <i>clavis</i> , κλείδες, κλείδας, κλείς.

Reliqua Heteroclita ſunt

1. *Variantia*, 2. *Deficientia*, 3. *Redundantia.*

Variantia 1°. Genus.

* *Leguntur*

τὸ ἔρεσιμον,

Hom.

† τὸ ζιγόν,

Plato.

‖ τὰ δέ.

σινουτι,

Hom.

in ſingul. genis iunt
maſc. in plural.

}	Neutrius, ὁ * ἔρεσιμος <i>remus</i> , τὰ ἔρεσιμα.
	Sic † ὁ ζυγὸς <i>jugum</i> , ὁ τάρταρος <i>tartarus</i> , ὁ χέδρω <i>legumen</i> , τὰ χέδρωπα.
}	Maſculini & Neutrius, ὁ δεσμός <i>vinculum</i> , οἱ δεσμοί, τὰ * δεσμά. Sic ὁ δίφρος <i>currus</i> , ὁ κύκλιος <i>circuius</i> , ὁ λύχνος <i>lucerna</i> , ὁ μηρὸς <i>femur</i> , ὁ μοχλὸς <i>veſtis</i> , ὁ πῶτιος <i>dorsum</i> , ὁ περσὸς <i>fax</i> , ὁ σαθμὸς <i>ſtatio</i> , ὁ ταρπὸς <i>planta pedis</i> , ὁ τράχιλος <i>collum</i> , ὁ χαλιῶς <i>fratum</i> .

In singulari generis fœmin. } In Nominativo & Accusativo duali Masc.
 ut ἡ ὄδὸς *via*, cum compositis, τὸ ὕδωρ,
 &c. ἡ πόλις *civitas*, τὸ πόλις. * *Attice*
 In plurali fœmin. & neutr. ἡ κέλευθος *via*, *fœmin. om-*
 αἱ κέλευθοι & τὰ κέλευθα. *nia sic in-*
flectuntur.

2°. *Casum.*

Quædam neutra in *ur*, à nominibus in *as*, genitivum mutuantur, ut ἄλειψα *farina*, ἀλειψαρ *unguentum*, δέλεαρ & ἔδαρ *esca*, ἡμέρα *dies*, ἡπαρ *jecur*, κέφαρ *caput*, κτέαρ *possessio*, ὄνειαρ *utilitas*, ἔδαρ *uber*, πείραρ *finis*, σέαρ *ades*, φρέαρ *puteus*: Gen. ἀλείατος, &c. His addi potest, γάλα *γάλακτι*, ὄναρ *ὀνείρατος*, ἔσ *ὠπίς* *auris*, σκῶρ *σκαπός*, ὕδωρ *ὕδατος*.

Ζεὺς sic inflectitur.

Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηῶς vel Διδῶς, D. Ζηῶι vel Διδῶι,
 A. Ζηῶα vel Διδῶα, V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam in solutâ oratione, ad hunc modum:

Sing. N. ἡ ναῦς, G. νεῶς, D. νηῖ, A. ναῦν.

Plur. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσί, A. ναῦς.

3°. *Genus & Casum.*

Ἡ γυνή *mulier*, & ἡ χεῖρ *manus*, sic variantur:

Sing. N. ἡ γυνή, G. τῆ γυναικός, D. τῆ γυναικί, A. τῆ γυνᾶικα, V. ὦ γυναῖκα:

Dual. N. A. V. τὴ γυνᾶικε, G. D. τῶν γυναικῶν:

Plur. N. αἱ γυνᾶικες, G. τῶν γυναικῶν, D. τῶν γυναικῶν, A. τὰς γυνᾶικας, V. ὦ γυνᾶικες.

Sing. N. ἡ χεῖρ, G. τῆ χειρός, D. τῆ χειρί, A. τῆ χεῖρα, V. ὦ χεῖρ:

Dual. N. A. τὴ χεῖρε, G. D. τῶν χειρῶν, V. ὦ χεῖρε.

Plur. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. τῶν χειρῶν, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες.

Poetæ ponunt ε pro ει in omnibus casibus imparisyllabicis; ut χειρός, &c.

Deficientia 1°. Casibus.

Aptota: Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Vox naturalis, ut κοί· non significativa, ut βλίκει· materialiter sive περικῶς posita, ut τὸ ἀνδρωπος βασ vox ἀνδρωπος.

· Nomina peregrina, ut Δαλίδ·.

Similiter τὸ ὄφελος utilitas, τὸ χεῶν fatum, &c.

Monoptota : Nom. ἡ δῶς donum, Hesiod. &c. αἱ κατακλῶδες fata, Hom. &c.

Diptota : Nom. ὁ λάας lapis, Acc. ἡ λάαν· ὁ λίς leo, Acc. ἡ λῖν, &c.

Triptota: 1°. Quoad terminationem & numerum casûs : ut Nom. ὁ κῆ ἢ μάστις, Acc. μάστιω, D. μάστισι testis.

2°. Quoad terminationem casûs: Nomina propria circumflexa in ᾶς, ῆς, ῦς. ὁ Θωμᾶς, G. ᾶ, A. ᾶν, V. ᾶ. Sic Δρῆς & Διονῦς. Item sanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. ᾧ Ἰησοῦ. Et quædam barytona, ut ὁ Ἀγείππας, G. ᾶ, &c.

3°. Quoad numerum casûs. Neutra sequentia N. A. V.

* Legitur * βρέτας statua, δέμας corpus, ἐέλδωρ desiderium, ἡ δὲ πῶς βρέται· voluptas, ἡ πρὸς cor, κλέτας deventitas, κῶας vel κῶς vellus, λέπας promontorium, μῆχες & μῆχας artificium, νῶκαρ † τὰ σέεπα torpor, σέβας veneratio, † σέεπας tegumentum, σίναρ fetus, τέκμαρ & τέλωρ finis, ὕπαρ visio, χέως debitum.

2°. Numero.

Duali & Plurali carent nomina propria, quæ uni || Leguntur tantum attribuiuntur. || ὁ αἶρ aër, ἡ αἶς mare, ἡ γῆ alicubi, οἱ terra, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, &c.

ἀέρες, αἱ

γαῖ, τὰ

πύρα, τὰ

ἔλαια.

ἴτεμ γαι-

άων.

Singulari & Duali carent Festa, ut Διονύσια Bacchalia : Nomina quædam Urbium, ut Ἀθῶναι Athenæ, &c. Populorum, ut Ἀχαιοὶ Achivi, &c. Magistratum, ut Ἐφεσοὶ Ephori. Nomina quæ pluribus singularibus sunt propria, ut Εὐμβρίδες Furia, &c. Item ἐμβάδες coihurni, κτίρεα exequiæ, & plura hujusmodi.

Redun-

Redundantia 1°. in Nominativo.

Masc. multa in η & ω, ut κλητήρ, κλήτωρ vocator, in η & ης, ut πλάσης, πλάσης fictor, &c. Item, ὁ υἱός, υἱεύς, υἱίς filius, cum pluribus aliis.

Fœmin. multa in α & η, ut ἄχρα, η, gluma, in η & ις, ut ἀγκύλη ἀγκυλῆς ulna, in η & Θ, ut ἀσβόλη, ἀσβολῆ fuligo, in ις & ια, ut σπάνις, σπανία varietas, &c. Item ἀνδῶν & ἀνδῶν luscinia, &c.

Neutr. multa in ος & ον, ut τὸ δένδρον, δένδρον lignum, in ον & ιον, ut ἀέθλον, ιον præmium certaminis, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδωρ aqua, &c.

Mascula & Fœminina multa in Θ & ια, ut στρατός, ια exercitus, in Θ & ις, ut βαθμός, ις gradus, in μός & μή, ut αὐχμός, μή siccitas, &c. Item αὐτμῶν, μή halitus, &c.

Mascula vel Fœminina vel Communia quædam in ις & ιν, ut ὁ δελφίς, ἰν delphin, ἡ ἀκτίς, ἰν radius; ὁ κῆρ, ἡ δίς, ἰν agger, &c.

Mascula & Neutra multa in Θ & ον, ut θυμῶν, ον, thymus, um, in μός & μα, ut ἀσπασμός, ἀσπασμα salutatio, in Θ, ut ὁ σκότος, & τὸ σκότος, tenebra, &c. Item ὁ χάνης, τὸ χάνεον cista, &c.

Fœminina & Neutra multa in α & ον, ut ἡνία, ἡνίον habena, in μα & μν, ut χάσμα, χάσμα gaudium, &c. Item ἡ αἰδώς, τὸ αἶδῶν pudor, &c.

Mascula, Fœminina & Neutra quædam in Θ, η, ον, ut σίμβλον, η, ον alveare, &c. Item ὁ χειμῶν, ἡ χειμῶν, τὸ χεῖμα hyems, &c.

2°. In Genitivo.

Nomina quædam in υς efferunt genitivum ad formam tertix & quintæ simpl. ut ὁ νῆς, ἔ, οδς, mens, &c. alia in ως, ad formam quartæ & quintæ simpl. ut ὁ Μίνως, ω & ωΘ Minos, ὁ γέλως, ωτος & ωνισus. In ις, ad formam quintæ simpl. & secundæ contract. ut ἡ πήγεις, ιδΘ & ιΘ tigris, &c. Item ἡ Θέμις, ιδΘ & ιςΘ jus, cum paucis aliis.

Divisio Nominum.

Nomen dicitur	} à re signifi- cata	} Substantivum $\psi\omicron\sigma\sigma\alpha\tau\eta\kappa\omicron\nu\acute{\nu}$: ut βίος <i>vita</i> .
} à flexione	} Simplex $\acute{\alpha}\pi\lambda\epsilon\nu$, sive incontractum $\acute{\alpha}\pi\epsilon\delta\acute{\epsilon}\iota\varsigma$: ut ταμίης, κλέος. (ἴης.)	
		} Contract. $\sigma\upsilon\nu\eta\eta\eta\mu\acute{\iota}\delta\iota\omicron\nu$: ut Δεμοδένης ἀλι-
} Utrumque à mo- do significan- di	} Proprium κύριον: ut Ἰησοῦς, Ναζαρεθαῖος.	
		} Primitivum $\omega\epsilon\theta\tau\acute{o}\tau\upsilon\pi\omicron\nu$: ut μέλι <i>mel</i> , γλυκύς <i>dulcis</i> .
} speciem est vel	} Derivativum $\pi\alpha\rho\acute{\epsilon}\gamma\omega\gamma\omicron\nu$: ut πέλιος <i>apis</i> , γλυκερόν <i>dulcis</i> .	
		} Simplex sive incompositum $\acute{\alpha}\sigma\upsilon\nu\delta\epsilon\tau\omicron\nu$: ut φωνή <i>vox</i> , κλέος <i>bonus</i> .
} figuram est vel	} Compositum $\sigma\upsilon\nu\delta\epsilon\lambda\omicron\nu$: ut συμφωνία <i>consonantia</i> , φιλόκαλος <i>amans boni</i> .	
} Rursus utrumq; quoad	} Derivativum.	

Derivativum.

} Est vel	} Denominativum $\pi\alpha\rho\acute{\omega}\nu\mu\omicron\nu$: ut θεότης <i>deitas</i> , ἑρμῆος <i>caelestis</i> .			
		} Verbale $\rho\eta\mu\alpha\tau\eta\kappa\omicron\nu$: ut λόγος <i>sermo</i> , ἐλλίπης <i>imperfectus</i> : de quo post.		
			} Participiale $\mu\epsilon\lambda\omicron\chi\eta\kappa\omicron\nu$: ut εἰσδρόμῃ <i>fatum</i> , ἠγέρμενος <i>præfectus</i> .	
				} Pronominale $\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\nu\omicron\mu\eta\kappa\omicron\nu$: ut ταυτότης <i>identitas</i> .
} Præpositionale $\omega\epsilon\theta\delta\epsilon\tau\eta\kappa\omicron\nu$: ut ὑπάτος <i>Consul</i> , ἀντίος <i>contrarius</i> .				

Ex Denominativis præsertim notantur hæc substantiva:

1. Fœmineum. 2. Patronymicum. 3. Diminutivum. 4. Amplificativum.

Fœmineum Θῆλυ.

Fœminea simpliciter formata in *a* & *n*, sequuntur accentum suorum Masculinorum: $\delta\epsilon\acute{\alpha}$ à $\delta\epsilon\delta\omicron\varsigma$, $\tau\alpha\mu\acute{\iota}\alpha$ à $\tau\alpha\mu\acute{\iota}\alpha\varsigma$, *dispensator*, βασιλῆ à βασιλεύς, ἀδελφιδῆ ab ἀδελφιδῆς, κόρη à κόρης *puer*. Sicutiam: in *is* ex *nis*, ut $\acute{\epsilon}\upsilon\tau\epsilon\tau\acute{\iota}\varsigma$ ab $\acute{\epsilon}\upsilon\tau\epsilon\tau\acute{\iota}\varsigma$ *inventor*, $\omega\epsilon\theta\sigma\acute{\iota}\tau\eta\varsigma$ à $\omega\epsilon\theta\sigma\acute{\iota}\tau\eta\varsigma$ *preses*: sed penultima longa circumflectitur, ut $\pi\epsilon\theta\acute{\rho}\eta\tau\eta\varsigma$ à $\pi\epsilon\theta\acute{\rho}\eta\tau\eta\varsigma$: sæpe etiam *itis*, ut $\acute{\alpha}\rho\gamma\omega\acute{\epsilon}\tau\eta\varsigma$, $\kappa\omicron\epsilon\tau\eta\tau\eta\varsigma$: item $\nu\epsilon\acute{\alpha}\nu\iota\varsigma$ à $\nu\epsilon\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\epsilon\varsigma$. Composita à $\kappa\omicron\iota\iota\tau\eta$ sunt propar. ut $\pi\alpha\rho\acute{\epsilon}\gamma\kappa\iota\tau\eta\varsigma$ à $\pi\alpha\rho\epsilon\gamma\kappa\omicron\iota\tau\eta\varsigma$ *conjuux*. Gentilia plerumque sunt oxyt. ut Περσις à Πέρσης *Perisa*, Σκυθῆς à Σκύθης *Scythæ*.

} Oxytonum	} 1. In <i>as</i> , ut $\delta\omicron\epsilon\tau\acute{\iota}\alpha\varsigma$ ab $\delta\omicron\epsilon\tau\eta$: <i>monticola</i> $\sigma\pi\alpha\rho\sigma\pi\acute{\alpha}\varsigma$ à $\sigma\pi\alpha\rho\sigma\pi\acute{\alpha}\tau\eta\varsigma$, <i>Spartanus</i> .

Par. } 1. In *ίνη*, ut *ιαλείνη*, ab *ιαλέης* medicus, *ἡρώνη* ab *ἡρώς* femideus.
 2. In *νη*, ut *δεξιήνη* à *δεξίπων* famulus.

Proparoxytonum } 1. In *ια*, idque *ι*. in *εια*, ut *εὐπατέρεια* ab *εὐπάτηρ* bono patre natus, *βασιλεία* à *βασιλεύς*. 2. In *ίεια*, ut *ἀγγελία* ab *ἄγγελος* nuntius. 3. In *τεια* ut *ιάτεια* ab *ιατρός* medicus, *παιδολέτεια* à *παιδολέτης* liberorum interfecto, *σμπάισια* à *σμπάισωρ* simul nutritius, *ποίητεια* à *ποιητής* poëta.
 2. In *να*, idque *ι*. in *ίνα*, ut *ἔχιδνα* ab *ἔχίς* serpens. 2. In *αινα*, ut *ἰχθυοπώλαινα* ab *ἰχθυοπώλης* piscium venditor, *λύκναινα* à *λύκος* lupus, *λέωναινα* à *λέων* leo, *ἀλεκτρυόνα* ab *ἀλεκτρυών* gallus 3. In *οινα*, ut *δέσπινα* à *δεσπότης* heus.
 4. In *ιννα*, ut *βασιλίνα* à *βασιλεύς*.
 3. In *ειρα*, ut *κάειρα* à *κάρ* Car, *δοτειρα* à *δοτις* dator, *δεσπότερα* à *δεσπότης* heus, *πρεσβείρα* à *πρεσβύς* senex.
 4. Hyperdiffyllab. in *ουα*, idque *ι*. in *αουα*, ut *ἀνασσα* ab *ἀναξ* rex, sed *φάσσα* à *φάσ* falumbus, &c. 2. In *ηουα*, ut *πένησα* à *πένης* pauper, sed *Κρήσα* à *Κρής* Cres, &c. 3. In *ιοσα*, ut *βασιλίσα* à *βασιλεύς* rex, *Αἰθίοπισα* ab *Αἰθίοψ* Æthiops, *Κίλισα* à *Κίλιξ* Cilix. 4. In *ουα*, ut *Λίβουα* à *Λίβυς* Libys.

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Substantivorum, ut *πρόφρασα* à *πρόφρων* propensus, *ἀλεξιάση* ab *ἀλεξιάσης* imprecationes pellens, *μίκμαρα* à *μίκμαρ* felix.

Patronymicon Πατρωνυμικόν.

Est nomen proprium personæ quod à nomine potissimum patris, interdum avi & matris derivatur: Et est vel

In *ίδης*, cùm primitivum sit
 vel } 3æ. simpl. in *Θ* impurum, ut *ΠείαμΘ*.
 } -μυ -μίδης.
 } 5æ. simpl. ut *Νέσωρ* οργς-ίδης.
 In *άδης*, cùm primitivum sit
 vel } 1æ. simpl. ut *Βορέας* -έω-ιάδης.
 } 3æ. in *ιος*, ut *ἥλιος*-ίω sol, -ιάδης.
 In *ιάδης*, cùm primitivum in penultimâ genitivi sit longum, cujuscunque declinat, ut *Λαέρτης*, *Λαέρτα*, *Λαερτιάδης* "Ατλας", "Ατλαντος", "Ατλαντιάδης. Sic *Πηλιά*, *Πηλιός*, *Πηλιάδης*.
 In *ίς*, vel *άς* ex masculinis removendo *δη*, ut *Νεσσειδης*, *Νέσσεις*. *Ἡλιάδης*, *Ἡλιάς*.
 In *νίς* à rectis Primitivorum, mutando ultimam syllabam, ut *Χρύσης*; *νίς*. *Κάδμος*, *νίς*.
 Fœmi-

γ. Masc. paroxyton. quod fit à genitivo primitivi, mutando terminationem vel

Fœmin. } Oxytonum

}	Femininum	{	Paroxyt.	In ἰνῆ vel ὀνῆ, à rectis etiam Primitivorum.
				In ἰνῆ, cùm privityvum sit
				vel { 3æ simpl. in ος impurum, ut Ἄδρασος-ἰνῆ.
				3æ. contr. in δς, ut Νηρῶς ἰνῆ.
}	Femininum	{	Paroxyt.	In ὀνῆ, cùm privityvum sit
				vel { 3æ. simpl. in ιϑ, ut Ἰχάειϑ-ἰώνη.
				5æ. simpl. in ἰων, ut Ἡερίων-ἰώνη.

Ionica paroxytona in ἰων, ut Κερνίων à Κερνίδης Saturnius.
 Æolica proparoxyt. in διος, ut Ἐρράδιος ab Ἐρράδης Hyrtha filius.
 Propriorum formas imitantur pauca appellativa, ut ποιμνί-
 δης, à ποιμνὶ παῖσιν: sic κισσινίδης, ἀλιάνδης, βασιλείδης, &c.

Diminutivum ὑποκοιτισκόν.

}	Masculinum	{	Oxytonum	in ἰδῶς, ut λαγιδεύς à λάγως lepus.								
				ἰας, ut πατπίας à πάτπας pater.								
				αξ, ut λίδαξ à λίδος lapis: Sed δέλφαξ porcellus,								
				σκύλαξ catulus, quandoque sunt Fœmin.								
				ἰλας, ut Θευχαιίλας à Θεύχαιεις pro Θεόχαιεις.								
				ἰδης, ut λαγίδης à λαγως.								
				ἰνης, ut ἐλαφίνης ab ἔλαφϑ.								
				ἰσκϑ, ut νεανίσκϑ à νεανίας juvenis.								
				ων, ut Ἡφαισίων ab Ἡφαισος Vulcanus.								
				ις, ut ἄσπις ab ἄσπράλϑ talus. [Hercules.								
}	Femininum	{	Paroxy-	ῦλος, ut ἐρωτύλος ab ἔρωσ: item Ἡρύλλος ab Ἡερχλῆς								
				Propa-	ἰχρος, ut κύλιχος à κύλιξ calix							
				oxy-	ἰχος, ut Ἀμύνπχος ab Ἀμύνπας							
				tonum	ῦλλος, ut Βαδύλλο: à Βαδουκλῆς.							
				in	αῖς, ut Ζηνᾶς à Ζηνόδωρος.							
				}	Femininum	{	Circumflexum	in ἰνος, ut χαῖνος à χάρεις.				
								Antecircumflex.	ῶς, ut χοῖρος à χοῖρος porcus. (in			
								in	ῖς, ut κρηνίς à κρήνη fons. Sic multa			
								}	Femininum	{	Oxyt.	ων, ut Θεανῶ à Θεά dea.
												ων, ut ἀρπεδῶν ab ἀρπεδῶνη funis.
ἰγξ, ut λαΐγξ à λᾶς lapis.												
ἄκη, ut παιδίκη à πίδος dolium.												
ἰσκη, ut παιδίσκη à παῖς puer.												
ἰχη, ut μπιχη à μῆπις consilium.												
ἰχη, ut πολίχη à πόλις urbs.												
ἰλη, ut βαμβύλη à βόμβϑ sonus arum.												
Propa-	ἰλλα, ut πρῶξιλλα à πρῶξις affio.											
oxyto-	ἰννα, ut κόριννα à κόρη puella.											
num in	ῦλλη, ut νίκυλλα à νίκη victoria.											

Neutrum

Neutrum

In 107	{	hyperdiff propar. ut ἀχάν- θρον ab ἀκανθα spina: sic	}	multa in	{	θρον, ut γνωμίθρον à γνώμη, sententia.
						λιον, ut κρεύλλιον à κρέας caro, &c.
						νιον, ut πεδάκνιον à πίδαξ dolium, &c.
}	pau. in	}	trissyllabum	}	σιον, ut κορέσιον à κόρη puella.	
					πον, ut θρανίπον à θράνη sella.	
					φιον, ut χωρέφιον à χώρεσ ager.	
}	}	}	}	}	proparoxytonum, ut γῦθρον à γῆ terra, γῦθριον à γῆ mulier.	
					paroxytonum etiam, ut χριέιον à χριέεσ porcus: præcipuè si sit oriundum ex acutitonis vel rectis, ut σπιδίον à σπιδός passer: vel genitivis, ut παι- δίον à παῖς παιδός.	

In εἶον, ante-circumflexum, ut ἀγγεῖον ab ἄγγϑ.

Ex primitivo uno varia nonnunquam Diminutiva nascuntur,
ut κοείσκη, κορέσιον, κέριον, κρείδιον à κόρη puella.

Ex Diminutivis alia Diminutiva, ut πολίχιον à πολίχη ὑπε-
cula, &c.

Diminutiva adjectiva perpaucissima sunt: ut δριμύλϑ à δρι-
μύς acerbus, μικκύλϑ à μικκός pro μικρές parvus, ὀστίχϑ ab ὄστος
quantus, πικρίδιϑ à πικρὸς paucus, πύρριζος à πύρρον rufus.

- Amplificativum Αὐξητικόν.
1. Oxytona in ὄς, ut ἀρενὸς agnus adultior ab ἄρεσ agnus, παιδνὸς
puer adultus à παῖς puer. Sed πάππϑ à πάππαισ pater.
  2. Paroxytona in ίας, ut μετωπίας magnam habens frontem à μέτω-
πον frons; πωγωνίας magnam habens barbam, à πώγων barba;
σομίας magnum habens os, à σῶμα os; ὠμίας ab ὠμος humerus. In
αξ, ut πλέταξ valde dives, à πλέτος divitiæ. Item nomina
propria in ων ωνϑ, ut Γνάθων parasitus Gnatho, à γνάθος maxilla.
  3. Proparoxytonum, ut χερμάθιον lapis magnus, à χέρμασ lapis;
λόγιον divinus sermo, à λόγος sermo. Item δαίτης magna fax, à δαῖς fax.

Nomen tam Substantivum quam Adjectivum, pro variâ signi-
ficatione aliud dicitur Numerale Ἀειδιμητικόν, ut τρεῖς Trinitas,
εἷς unus. Collectivum ᾤελληθητικόν, ut ὄχλϑ turba, πολὺς mul-
tus. Gentile ἑθνικόν, ut Μακεδὼν Macedo, Ἀχαικός achaicus.
Fictitium ποιητικόν, ut βόμβϑ sonus arum, βομβήεις sonorus.

Porro, Adjectivum est Possessivum κλητικόν, idque vel Appella-
tivum, ut δασωπικός herilis, &c. vel Proprium, ut ἑκλόρεϑ
Hæcoreus: Materiale μετασαστικόν, ut λίθικϑ lapideus: Locale
τοπικόν, ut ἐρενίϑ cælestis: Temporale χρονικόν, ut ἡμεριῶδες diur-
nus: Indefinitum ἀόριστον, ut τις quidam: Interrogativum ἐρωτη-
ματικόν, ut πῶϑ qualis: Redditivum ἀνταποδοτικόν, ut τίϑ
talis: Partitivum μεριστικόν, ut ἕτερος alius.

Ad-

Adjectiva

Imitantur Analogiam & Anomaliam Substantivorum.

Sunt autem trium generum, τετραχῶν.

Alia habent } tres terminationes τετραπέληκτα.
 in Nomi- } duas δικαπέληκτα. } Hæc flectuntur
 nativo. } unam μονοκατέληκτα } per tres articulos.
 Omnis dictio trium generum habet Masc. & Neut.
 simp. in Gen. & Dat.

Adjectiva trium terminationum desinunt in

⊙	} & faciunt femini- num per	} η α εωσα ουσα εια	} neutrum per	} ον ων εν ον υ.	} ad formam	} 5α & 2α simpl. 5α & 2α simpl. 5α & 2α simpl. 5α & 2α simpl. 3α cont. & 2α sim.
ας						
εις						
ων						
υς						

* Sic Adje- * ος Sing. Nom. κληδός ἡ, † ὄν, Gen. ῥ, ῥς, ῥ̄ &c. Voc. ἐ, ἡ, ὄν, &c. *puichei*. Sed adjectiva in ⊙ purum, & *τριὰ* in *ε* *ος* faciunt foemininum per α, ut ἀγι⊙, ἀγία, &c. *sanctus*, ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ *floridus*. Excipe Materialia plurima in ε⊙, ut χρύσεος-ἑν, &c. *περδάλεος-ἑν*: & numeralia omnia in-ος ut ὄγδσος-ὄν, &c. ἀπλόος-ὄν, &c.

ας Sing. N. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, G. παντὸς, πάσης, παντὸς, &c. V. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, &c. Sed μέλας *niger*, & τέλας *miser*: S. N. ας, αῖνα, αν, G. ανος, αίνης, ανος, &c. V. αν, αῖνα, αν, &c. Μέγας *veio magnus*, μεγάλη, μέγα, G. μεγάλου, ης, ε, &c. A. μέγαν, μεγάλην, μέγα, V. ᾧ μέγα, μεγάλην, μέγα, &c.

εις Sing. N. χεῖρεις, εωα, εν, G. εντες, έωης, εντες, &c. V. χεῖρην & ει, εωα, εν *gratiosus*.

ων Sing. N. ἐλᾶν, ἔπα, ὄν, G. ὄντος, ἔσσης, ὄντος· αἰθῶν, G. ᾧ⊙.

υς Sing. N. ἰξύς, εἶα, ὕ, G. έος, εἶας, έοι, D. εἶ, εἶ, εἶα, εἶ, εἶ, A. * ὕν, εἶαν, ὕ, V. ὕ, εἶα, ὕ. D. N. A. V. έε, εἶα, έε, G. & D. έοιν. εἶαν, έοιν, Plur. N. έες, εἶς, εἶαι, εἶα, G. έων, εἶῶν, έων, D. έσι, εἶαις, έσι, A. έας, εἶς, εἶας, εἶα, V. έες εἶς, εἶαι, έα.

* εἶα Poet.

† Leguntur conuact.

ἡμους.

Marc. 6.

ἡμίση.

Luc. 19.

* Apud Roetias πολλός

πολλόν.

Excipe πολὺς *multus*, Sing. N. † πολὺς, πολλή, πολὺ, G. πολλῶ, ῆς ῥ̄, D. πολλῶ, ῆ, ῶ, A. πολλύν, πολλῶν, πολὺ, V. πολὺ, πολλή, πολὺ, &c. Poetæ sic inflectunt, N. πολὺς, G. πολέος D. πολέϊ, A. πολύν, V. ᾧ πολὺ. Plur. N. πολέες, εἶς, G. πολέων, D. πολέων, A. πολέας εἶς, V. ᾧ πολέες-εἶς.

Adje.

Adjectiva trium Articulorum & duarum terminationum desinunt in

†ος ως ας εις λω υς	} &formant neutrum per	} ον 3 ^a . simp. ων 4 ^a . fim. quan- αν doq; 5 ^a . ιν } 5 ^a . simp. εν } υ }	} υς ων ωρ ης	} &formant neutrum per	} εν ον ορ ες 1 ^a . contr.	} 5 ^a .sim. τραστα in ες ut ευ- γες εν V. δ̄ ευγες εν.
------------------------------------	------------------------	---	------------------------	------------------------	--	--

⊙ ὁ κ̄ η̄ ἔνδοξος κ̄ τὸ ἔνδοξον, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς ἐνδοξ̄ος, &c. V. ὦ ἔνδοξ̄ε κ̄ ὦ ἔνδοξ̄ον, *illustris*.

ως ὁ κ̄ η̄ ἔυγρος κ̄ τὸ ἔυγρον, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς ἔυγρω, &c. V. ὦ ἔυγρω & ἔυγω, *fertilis*. ὁ κ̄ η̄ πολύκερος κ̄ τὸ πολύκερον, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς πολυκέρωτος, &c. V. ὦ πολυκέρωτος κ̄ ὦ πολυκέρων, *habens multa cornua*.

ας ὁ κ̄ η̄ αἰείνας κ̄ τὸ αἰείναν, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς αἰείναν]⊙, &c. V. ὦ αἰείναν, *perpetuo fluens*.

εις ὁ κ̄ η̄ ἔυχαις κ̄ τὸ ἔυχαι, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς εὐχάειτος, &c. A. ἡ κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς εὐχάειτα κ̄ ἔυχαιεν, κ̄ τὸ ἔυχαι, V. ὦ ἔυχαι *gratiosus*.

λω ὁ κ̄ η̄ ἀρρῶν κ̄ τὸ ἀρρῶν, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς ἀρρῶν⊙, &c. N. ὦ ἀρρῶν, *masculus vel mas*.

υς ὁ κ̄ η̄ ἀδακρυς κ̄ τὸ ἀδακρυ, G. υ⊙ D. υῖ, A. υγ, υ, V. ὦ υ, Dual. N. A. V. υε G. D. υοιν, Plur. N. υες υς, υα, G. υων, D. υσ, A. υας υς, υα, V. υες υς, υα, *sine lachrymis*.

ες ὁ κ̄ η̄ δίπυς κ̄ τὸ δίπυν, G. τ̄ς οδος, D. τῶ κ̄ τῆ κ̄ τῶ οδι, A. οδα, εν, κ̄ εν, V. ες, ε, κ̄ εν, *bipes*.

ων ὁ κ̄ η̄ εὐδαίμων κ̄ τὸ εὐδαίμων, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς εὐδαίμοι⊙, &c V. ὦ εὐδαίμων *felix*.

αρ ὁ κ̄ η̄ μεγαλήτορ κ̄ τὸ μεγαλήτορ, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς μεγαλήτορος, V. ὦ μεγαλήτορ, *magnanimus*.

ης ὁ κ̄ η̄ ἀληθής κ̄ τὸ ἀληθές, G. τ̄ς κ̄ τ̄ κ̄ τ̄ς ἀληθέ⊙ ἔς, &c V. ὦ ἀληθές, *verus*.

Pleraq; Adjectiva composita & derivata in ⊙, sunt duarum terminationum. Atticè etiam omnia sic inflectuntur. Nonnulla ex his quæ duas habent terminationes interdum fœmininum habent à masculino diversum; nempe in ⊙, ut ἀδανά]⊙ ἀτη, ἀά-νι⊙ ἰα, in λω ut τέρλω εια, in υς ut δῆλυς εια, &c.

Quædam etiam varias habent vocales & consonantes ante ος Gen. In ις ιτος, ut prius: ἰδος, ut φιλόπατρις *amans patria*: ἰδος, ut φίλορηις *amans avium*: ἰος, ut σφόρις *bene nutritus*: ἰος, ut πῆς *quis*. λω εν⊙, ut prius: λω⊙ ut ἀσλῶ *infelix*. υς υ⊙, ut prius: ε⊙ ut δῆλυς *fœmineus*. ες οδ⊙, ut prius: ο;]⊙ ut ἀνόδης *edentulus*. ης ε⊙, ut prius: ητ⊙ ut ἀκυκῆς *infessus*.

Adje:

Adjectiva trium articularum & unius terminationis desinunt in

εν ζς ες ς αρς †	} 5α sim. } ut ὁ χῦ ἦ } χῦ τὸ	{ τριγλῶχν { ἄρπαξ { μάκρς { λακόκερς { μάκρς { αἰδοϝ.	} G. τῶ } χῦ τῶ } χῦ τῶ	{ τριγλῶχν⊕ tricuspis. { ἄρπαρς rapax. { μάκρς felix. { λακόκρατος album habenscaput. { μάκρς felix. { αἰδοπος subfuscus.

Hujusmodi Adjectiva varias habent terminationes
in Recto & Genitivo.

In ς^α αρ, ut prius: ης νερς, ut μῆξόθηρ semiviv: ερς, ut πλα-
τωρῆς latum habens ventrem: ερ ερς, ut ἐξάχειρ sex habens ma-
nus: υρ υερς, ut ὀπιμάρτρ testis.

ς^α ατος, ut prius: αδος, ut πολυδειρῆς cacuminosus: ας αδος,
ut φιλίποιρ puerum amans: ατος, ut ἀβρόδαυς delicatus: αυς εωρς,
ut μυειόναυρ permultis navibus instructus: εὺς έωρς, ut δονακεὺς aru-
dinofus.

αρς^α τος, ut prius: υ⊕, ut πολύαρς.

ξ^α αξ ρος: ut prius: κοι, ut πῆαξ ravidus: κῆος, ut χειρῶναξ qui
manibus operatur: εἰξ κορς, ut ἐπίτεξ parturiens: ηξ ηρς, ut αἰνοσπῆξ
graviter feriens: ηκορς, ut αἰολοθῶρηξ variam habens thoracem: εκορς,
ut κυναλώπηξ cane & vulpe natus: ιξ κορς, ut πολυαἰἰξ valde impetuo-
sus: ρορς, ut ὕθειξ suis pilos habens: ρορς, ut διμηρομάστιξ, &c. οξ ρορς,
ut ξμφοξ ignitus, & εὐφόρμυξ pulchram habens citharam: κορς, ut
πίνδοξ hospes publicus: ωξ κορς, ut πῶξ ravidus: ρορς, ut ἀπορρῶξ ab-
ruptus: υξ ρορς, ut σὺζυξ conjunctus, & διπῆυξ duplex: κ⊕, ut χρυ-
σάμπυξ aureum reticulum habens. αἰξ αικορς, ut καλλιγῶαἰξ pulchras
habens mulieres.

‡ ο‡, ut prius: ε‡ πορς, ut κατώελε‡ deorsum respiciens: ι‡ πορς
ut αἰγίλι‡ relictus à capris: εορς, ut χειρῶδλι‡ libidinosus: ω‡ ωω⊕,
ut γλαύκω‡ casios habens oculos: οπορς & ωπορς, ut ἐυρύω‡ magnos
habens oculos.

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius terminationem
in reliquis casibus habitâ ratione generis, ut plurimum sequun-
tur, uti constat ex prioribus exemplis. Excipiuntur verò pau-
cula, ut ἀπολιρς ιδορς, &c. qui sine urbe est.

Plurima Adjectiva, præcipuè composita & derivata, videntur
esse tantum duorum generum, δι-ξοῦἦ, in neutro vix invenienda,
ut φιλέλλω Græcorum amans: Paucula unius, μονο-ξοῦἦ ut ἡ κα-
μινῶ camidaria: Præsertim Masculina in ευρς, ut ὁ φιλοβασιλευρς
regis amans: in ηρς etiam ιαε simpl. & ejus fæmininum in ις 5α
simpl. ut ὁ βοηλάπρς, ἡ βοηλάτυρς boves abigens: G. ἀτυ ἀπδορς, D. ἀτη
ἀπδο. A. ἀτίω ἀπδα, & ἀπν, V. ἀτα ἀπ, &c.

Adjecti-

Adjectivum Numerale.

Cardinale *ορεκαταρχικόν*. Ordinale *ταρχικόν*. *Leguntur*
 Cardinalia heteroclitia sunt: *εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες ἑξήνες, ἑ-*
Εἷς unus Tetraptoton *ῥα, & 2ῃ simpl.* *ἑνας, μη-*
 Sing. N. *εἷς, μία, ἕν, G. ἐνός, μιᾶς, ἐνός, D. ἐνὶ, μιᾶ, ἑνες, μη-*
ἐνὶ, A. ἕνα, μίαν, ἕν. Dual. & Plur. car. sic *ἑνας, μη-*
 composita, *ἑδείς, μηδείς.* *δέσι.*

Δύο duo Tetraptoton, *3ῃ simpl.* omnium generum.
 Singulari caret: Dual. N. A. *δύο, Atticè δύνω, G. δύοιν,*
 fœm. *δύειν, D. δύσι.* Sed *δύο* omnium generum & *δύειν Masc.*
 omnium casuum esse observatur extra Dativum. *apud Lucii-*

ἄμφω ambo, Diptoton *3ῃ simpl.* per omnia genera: *anum.*

N. A. *ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν.*

Τρεῖς tres, & τέσσαρες quatuor, Tetraptota *ῥα simpl.*
 Sing. & Dual. carent. Plur. N. *οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ*
τρία, G. τῶν τριῶν, D. τοῖς τρισὶ, A. τοὺ καὶ τὰς
τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

Plur. N. *οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, G. τῶν τεσ-*
σάρων, D. τοῖς τέσσαρσι, A. τοὺ καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ
τὰ τέσσαρα.

A quatuor ulq; ad centum non declinantur numeraria,
 ut *πέντε quinque, &c. ἑκατὸν centum.*

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia
 sunt, *διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, ducenti, &c.*

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem, πόσος quotus
 aptè respondent; ut *πρῶτος primus, δεύτερος secundus,*
τρίτος tertius, &c. Ex his manant dialia ἐφήμερα, quæ
 respondent ad questionem ποσῆτος quoto die, ut *πρω-*
ταῖς, δευτεραίς, τριταῖς 1°. 2°. 3°. die, &c.

Sunt etiam alia Numeraria multiplicativa *πλλαπλω-*
σιαστικά, 1. in πλῆθος-ἕς, ut ἀπλῆθος-ἕς simplex, διπλῆθος-ἕς,
duplex, &c. ἑκατονταπλῆθος centuplex, &c. 2. in πλάσιος vel
πλασίων, ut διπλάσιος duplas, &c. ἑκατονταπλάσιος πλα-
σίων centuplus, &c. sic πολλαπλῆθος-πλάσιος-ίων multiplex.

Græci numeros his literis sic exprimunt:

Μονάδες, α' 1. β' 2. γ' 3. δ' 4. ε' 5. ς' 6. ζ' 7. η' 8. θ' 9.
Δεκάδες, ι' 10. κ' 20. λ' 30. μ' 40. ν' 50. ξ' 60. ο' 70.
π' 80. ς' 90.

Ἑκατοντάδες, ς' 100. σ' 200. τ' 300. υ' 400. φ' 500.
χ' 600. ψ' 700. ω' 800. πι' 900.

Χιλιάδες, α' 1000. β' 2000, &c. κ' 20000. ς' 100000.

Μιγάδες, ια 11. κβ 22. ργ 103. αδ 1004. 1670

24 literis intermiscuntur tres notæ ὀπίσημα; αχ ο'

βαῦ 5, κόππα 4, σάνπ 3.

Apud

Apud nonnullos literæ singulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum designant, α 1. κ 11. ε 17. ω 24. quo pacto libri Homericæ distinguuntur.

Ex Majusculis Ι 1 pro μία, Π 5 pro πέντε, Δ 10 pro δέκα, Η 100 pro ἑκατόν, Χ 1000 pro χίλιοι, Μ. 10000 pro μύριοι. Geminata geminant numerum, ut Ι Ι 2. Π Π 10. Δ Δ 20. Has omnes excepta Ι veteres olim τω Π inscribere solebant, & significabat numerum inscriptum quinquies sumendum esse: ut

ΙΔΙ 50 ΙΗΙ 500 ΙΜΙ 50000.

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparisonis gradus βαθμοὶ sunt tres; Positivus θετικός, Comparativus συγκριτικός, Superlativus ὑπερθετικός.

Positivus definit in αρ, ας, εις, λω, ης, ις, ξ, Θ, υς, υς, ων.

Adjectiva in ος post longam, formant Comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in ταιος, ut σέμνος, ότερος, όταλος, venerabilis: φαῦλος, ότερος, όταλος improbis.

Post brevem mutant ο in ω, ut σοφός, ώτερος, ώταλος sapiens. Post ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω, ut ίκανός, ότερος, όταλος vel ώτερος, ώταλος idoneus.

Adjectiva in αρ, ας, εις, λω, ης, ις, υς, υς, ων, formant Comparativum & Superlativum assumendo τερος & ταιος.

αρ	{ affu- mit τερος & τα- τος	{ Masc. S. P. Neut. S.	{ μακάρις, άρτερος, άρταλος felix χαίρις, έσερος, έσαλος gratiofus γαστρις, ίσερος, ίσαλος gulofus άπλός, ύσερος, ύσαλος simplex. τέτην ενες, έσερος, έσαλος tener σώφρων ονες, έσερος, έσατος. μέλας αν. άντερος, άνταλος niger εύσεής ές, έσερος, έσατος pius. ευρύς ύ, ύτερος, ύταλος latus.
ς			
εις			
ς			
λω			
ων			
ας			
ης			
υς			

Sed υς saepe mutatur in ίων & ιςος, ut ευρύς, ευείων, ευείσος.

Nomina in ξ, vertunt terminationem ες plural. in ίσερος, & ίσατος, ut άπαξ γαρκ, άπαρίσερος, &c. βλάξ supinus, βλακίσερος, &c.

Com-

Comparatio anomala Adjectivorum.

1°. In Θ.

(us.

Ἄγαθος } ἀμείνων
 ἀρετίων } ἀσάφωτατος γαρι-
 κρείστων * κρείπλων † κάρρων } αεισος.
 κράππος. * Attic. † Dorice.

καλός καλίων κάλλισθ.

ἐθλός } λωίων || λείων } λώϊσος vel λῶσθ. || Per Syn-
 bonus } βελπίων & βέλπειρος } βέλπισος & βέλπιθ. αιεσιν.
 φέρτερος } φέρτατος φέεισος & φέρπ.

κακός } κακώτερος & κακίων } κάκισος. (σος.

καλιός } χειρών & χερείων } χείρισθ.

μικρός } μικρότερος & μείων } μικρόταθ & μείσος.

ρατός } ἐλάστων } ἐλάχισθ.

ἥστων } ἥκισθ. (ρις.

αἰχρός } αἰχρότερος & αἰχίων } αἰχρόταθ & αἰχρικός tur-

ἐχθρός } ἐχθίων } ἐχθρικός inimicus.

ὀλίγος } ὀλίζων } ὀλίγισθ paucus.

ῥαδίθ } ῥάων } ῥάσθ facilis.

Quaedam in Θ abjiciunt o, alia ω in Comp. & Superl. ut φίλθ, φίλτερος & φίλιων, φίλτατος & φίλιςθ amicis. Γεραῖος senex, παλαιός antiquus, ὄρλαιθ otiosus: γεραιότερος, &c.

Θερίθ astutus, δερείτερος: δεξίος dexter, δεξιτερός.

Τεῖτθ tertius, τεῖταθ.

Attici formant } multa in } ἐστερος ἑσάτος, ut αἰδιθ venerabilis, ἀνιμερός tristis, ἀκερῆσος incontinens, ἀωρερός deformatus, ἡνωαθ generosus, ἀπεδαθ studiosus, ὠραθ speciosus.

αἰτερος αἰταθ, ut ἡσυχθ tranquillius, μέσθ medius, παρῆθ matutinus.

* Ἀσμενθ placidus, ἑστερος & αἰτερος: sic ὀψθ serus.

pauca in ἰστερος ἰσάτος, ut μονοθάρος solus edens, λάλθ loquax, λάλλισθ etiam in Superlativo.

Ἐπιήθειθ idoneus, ὀτερος & ἑστερος, &c. πλωχός pauper, ὀτερος & ἰστερος, &c. φιλοκτέανθ locuples, ὀτερος & ἑστερος, &c.

* Ἴδιθ proprius, ὠτερος & αἰτερος. &c.

Legitur ἀνθρώπιγεςθ ab ἀνθρώπιθ humanus.

C

2°. In

2°. In ε, ut διπλῆς duplex, διπλότερος porphyreus rufus, πορφυρώτερος.

♣ Ionicè. 3°. In ας, ut μέγας, † μέζων & μείζων, μάσων, μέγιστος magnus.

4°. In ω, ut τέρτω τερεινότερος, &c. tener.

5°. In ης, ut ψάδης ψάδιστερ ψάδισα ψάδισα mendax. ὕγιης ὕγιώτερ σίπυς.

6°. In ων, ut τέπων πεπωτέρ, &c. maturus. πίων πώτερ πώτα pinguis.

7°. In υς, ut πολὺς πλείων vel πλέων πλείστος multus.

Comparativa in ων, præsertim irregularia sic inflectuntur.

Sing. N. ὁ κῆ ἢ πλείων, κῆ τὸ πλείον, G. τῆ κῆ τῆ κῆ πλείον, D. τῶ κῆ τῆ κῆ τῶ πλείονι, A. τῆ κῆ τῆ πλείονα πλείονα πλείω, κῆ τὸ πλείον, V. ᾧ πλείον.

Dual. N. A. τῶ κῆ τῆ κῆ τῶ πλείονε, G. D. τῶν κῆ τῶν πλείονοι, V. ᾧ πλείονε,

Plur. N. οἱ κῆ αἱ πλείονες πλείοι, πλείεις, κῆ τὰ πλείονα οα ᾧ, G. τῶν κῆ τῶν κῆ τῶν πλείονων. D. τοῖς κῆ τῶν πλείοι, A. τοῖς κῆ τοῖς πλείονας οας υς, κῆ τὰ πλείονα οα ω, V. ᾧ πλείονες οες υς, κῆ ᾧ πλείονα οα ω.

Comparativa in ων & ίων parturiunt alia Comparativa ;

1°. ων vertitur in ὀτερος, ut χείρων χειρότερος multo pejor.

2°. ίων mutat i & præcedentem consonam in ας, ut παχίων πάσων multo pinguior, ταχίων τάσων multo celerior, ἐργίων ἔσων, vel potius ἄσων multo propior.

Superlativa pariunt alia Comparativa & Superlativa ; ut ἐλάχιστος ἐλαχίστερος multo minimus, κώδιστος κωδίστατος longè gloriosissimus.

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ facta Comparatione migrant in Adjectiva.

Compa-	1°. Substantivum,	1. In ος Neutrum per ίων & ισος, ut κέρδος lucrum, κερδίων lucrosior, κέρδιστος. Sed ὕψος altitudo, ὕψιπτος altior, ὕψιστος κώδης gloria, κωδίων & κωδύτερος gloriosior, &c. Masculinum more Adjectivorum in ος, ut θεός deus, θεώτερος divinior. Sed μυχός penetrabile, μυχαίματος μυχαίματος μυχάτος intimus.
		2. α, η, ον, plerumque vertitur in ὀτερος ὀτάτος, ut ἀμιχά certamen, ἀμιλλότερος pugnacior.

- 3. υς assumit plerumque *τερος, τατος, ut ἀρκυς rete, ἀρκύσα* ⊕ *retium tensivus.*
- 4. *δς, & ως* in Genitivo, vertunt *ς* in *τερος τατος, ut βασιλεύς βασιλεύτερος, &c. φῶρ fur, φωρότερος furacior.*
- 5. *ης* iæ Simpl. facit Superl. *ίσατος, ut κλέπτης fur, κλεπίσα* ⊕ *furacissimus.*

-ratur

- 2°. Verbum: vertendo ut plurimum *ω* in *τερ* ⊕, &c. ut *δέω relinquo, δέωτερ* ⊕ *posterior, δέωτατ* ⊕ *postremus.*
- 3°. Participium: verso *ος* in *έσερος, &c. ut έρρωμύς* ⊕ *έρρωμύσερος* ⊕, *robustior, &c.*
- 4°. Pronomen: *αὐτός* ipse, *αὐτότατος* ipsissimus.
- 5°. Adverbium: in *ω* assumpto *τερος, &c. ut ἀνω* supra, *άνώτερος* superior, *άνώτατ* ⊕, &c. Sed *ὀπίσω* post, *ὀπίσερος* posterior abjecto *ω, &c. ἀφωρό* citò, *ἀφωρότερος* ⊕ *celerior, &c. ένδω* intus, *ένδωτερος* ⊕ *interior, &c. μάλα* valde, *μάλλον, μάλισα.*
πέρα ultra, *περάτερος* ⊕, *περάτατ* ⊕.
έγγύς prope, *έγγύτερος* *έγγύων, έγγύτατος* *έγγυσο.*
- 6°. Præpositiones *ωρό* ante, *ωρότερος* ⊕, *ωρότατ* ⊕ *ωρόατ* ⊕ *ωρόωτ* ⊕.
ὑπό super, *ὑπότερος, ὑπότατος*, per Sync. *ὑπατος* *ὑπό* sub, *ὑπότερος* ⊕ *ὑπότατ* ⊕.

Pronomen.

Simplex

- Primitivum { *Εγω* ego, *σὺ* tu, *τὸ* sui. † *ἔ* est re-
Demonstrativum *δεικτικόν*; *εἰς* hic, *ἐκεῖ* ciprocum
υ ⊕ *ille.* *αὐτοπα-*
Relativum *ἀναφορικόν*; *αὐτός ipse, *ὅς* qui. *δς*; sic
Indefinitum; *δεῖνα* quidam. *αὐτός, ἐ-*
μαντῆ, &c.
- Possesivum { *Εμὸς* meus, *σὸς* tuus, *ἑὸς* suus, *νωίτερος* ⊕ *μάντῆ, &c.*
noster duorum, σφωίτερος *vester duorum, *αυτός, ἑ-*
ἡμέτερος *noster, ὑμέτερος* ⊕ *vester, σφεί-*
τερος ⊕ *suus.* *εἰωτῆ* pro-
nomen *πει-*

Compositum *εἰμάντῆ* mei ipsius, *σεαυτῆ* tui ipsius, *εἰαυτῆ* sui ipsius. Adde mixtum cum alio nomine *ἡμεδαπὸς* nostras, *ὑμεδαπὸς* vestras: item *τοσῆτος, τηλικῆτος, ποιῆτ* ⊕.

Vocativo carent Pronomina, uti etiam Indefinita, Interrogativa, Redditiva, ut *οἶ* ⊕, *ποῖ* ⊕, *τιῖ* ⊕, &c.

Proprias Declinationum Formas habent,

ἐγώ, σὺ, ἔ, δέινα
 S. N. ἐγώ, G. ἐμὲ Ἐ μῆ. D. ἐμὶ Ἐ μοι, A. ἐμὲ Ἐ μέ.
 D. N. A. γὰρ Ἐ γῶ. G. D. γάρ Ἐ γῶν.
 P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S. N. σὺ, G. σὺ, D. σοὶ, A. σέ.
 D. N. A. σφῶν Ἐ σφῶ, G. D. σφῶν Ἐ σφῶν.
 P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S. N. caret, G. ἔ, D. οἷ A. ἔ.
 D. N. A. σφῶν Ἐ σφῶ, G. D. σφῶν Ἐ σφῶν.
 P. N. σφῶν, G. σφῶν, D. σφῶν, A. σφῶν.

Δέινα caret Duali & Plurali.

* δῆ: P. et.

Masc. S. N. ὁ * δέινα, G. τῷ δέινῳ Ἐ δέινα Ἐ, D. τῷ
 δέινῳ Ἐ δέινα δέινα, A. τὸ δέινα δέινα.
 Fœm. & Neut. S. N. ἡ καὶ τὸ δέινα, G. τῇ καὶ τῷ δέινῳ,
 D. τῇ καὶ τῷ δέινῳ, A. τὴ καὶ τὸ δέινα. -

Reliqua in Ἐ more Adjectivorum inflectuntur,
 ἐμὸς, ἡ, ὄν, &c.

† Sic πρῶ- Sed N. ἑαυτῶν ἠ τῶτο. G. τέτα τῶτο. D. τέτα
 καὶ αὐτῶν τῶτο, A. τῶτο τῶτο, V. ἑαυτῶν
 ἑτο, τοσῶ- τῶτο.
 τῶ αὐτῶ D. N. A. τέτα τῶτα τέτα, G. D. τέτα τῶταιν τέτα,
 ἑτο, τοσῶ- P. N. ἑπὶ αὐτῶ τῶτα, G. τέτα, D. τέτα τῶταιν
 τῶταιν, A. τέτα τῶταιν τῶταιν, V. ἑπὶ αὐτῶ τῶ-
 ἑτο. τῶτα. Similiter ὁκαὶ ἠο, &c. αὐτὸς ἡ ὁ.

ἑαυτῶν & σῶν τῶν singularem tantum numerum ha-
 bent: ἑαυτῶν singularem & pluralem. Nominativis
 carent omnino.

G. ἐμαυτῶ ἠς ἔ, D. ἐμαυτῶ ἠ ῶ, A. ἐμαυτῶν ἠ ὁ.
 S. G. σῶν τῶ ἠς ἔ, D. σῶν τῶ ἠ ῶ, A. σῶν τῶν ἠ ὁ.
 G. ἐαυτῶν vel αὐτῶ ἠς ἔ, D. τῶ τῶ τῶ, ἠ τῶν τῶ.
 P. G. ἐαυτῶν vel αὐτῶ, D. πῶ τῶ τῶ, A. τῶ τῶ τῶ.
 Pro quo legitur.
 P. G. σῶν αὐτῶ, D. σῶν αὐτῶ, A. σῶν αὐτῶ.

V E R.

V E R B U M,

- 1°. Quoad personam, est vel
- Personale *προσωπικόν*, ut *συμφέρω* conféro.
  - Impersonale *ἀπροσωπικόν*, ut *συμφέρει* confert.
- 2°. Quoad regimen, dicitur vel
- Transitivum *μεταβατικόν*, ut *λέγω* dico.
  - * Intransitivum *ἀμετάβατον*, ut *λήγω* desino.

* Ad Intransitivum refertur Substantivum, *ὑποκειμένον*, ut *εἰμὸς* sum.

Affectiones propriæ Verbi.

Voces sive Formæ *Διαθέσεις*

Tres sunt; Activa, Passiva, Media: à quibus Verba sic appellantur:

1°. † Activum *ἐνεργητικόν*, quod plerumque significat actionem, &

Exit in $\left\{ \begin{array}{l} \omega \\ \mu\iota \end{array} \right\}$ gravitonum } unde rursus } gravitonum, ut *τύπλω*.
 circumflexum } Verbum } circumflexum, ut *πιῶ*.
 dicitur } in *μι*, ut *πίθμι*.

† Ad Activum refertur Neutrum *ἑδέμερον*, ut *φάνω*.

2°. † Passivum *παθητικόν*, quod passionem potissimum notat,

3°. Medium *μέσον* sive commune *κοινόν*, quod mediam significationem, & mediam conjugationem, partim activam partim passivam habet.

‡ utrumque } *ἑδέμερον* Medium refertur Depoens, *ἀποθητικόν*, ut *ἐρίζομαι*.

Tempora *χρόνοι*.

In Voce Activâ & Mediâ octo sunt, in Passivâ novem.

Præsens *ἐνεστώς*. *

*(i)inflans

Præteritum *παρωχημένος* } Imperfectum *ᾠδῶν*, †
 } Perfectum *παρωκείμενος*, ||
 } Pl. perfectum *ᾠδῶσυντελικός*. ||

† (i)extensivum.

|| (i)adjacens.

Futurum 1. *μέλλων α'*. Futurum 2. *μέλλων β'*. Paulò post Futurum *μετ' ὀλίγον μέλλων*.

Indefinitum 1. *ἀόριστος α'*. Indefinitum 2. *ἀόριστος β'*.

Indefinita sunt tempora incertæ significationis, sumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præf. & Fut. & cum sumuntur pro Præterito, incertum est an paulò ante, vel multò ante res præterit.

Tempora sunt vel } Principalia ἀρχικά. Præsens, Futurum, Præteritum: sed in voce Passivâ Præsens, Perfectum, Indefinitum 2.

Cognata συσϑη, } 1. Præsens, Imperfectum, Ind. 2. Futurum 2. Perf. Medium.

2. Futurum 1. & Indefinit. 1.

3. Perfectum & Pl. perfectum: & in Passivâ voce Paulo post Futurum, Ind. 1. & Fut. 1.

Modi ἐσχίσεις.

* definitiva.

Sunt quinque: } Indicativus * δειστική,

Imperativus προστατική,

Optativus εὐκτική,

Subjunctivus ὑποτακτική,

Infinitivus † Ἀπαρέμφατος.

† non explanativus

Conjugatio Συζυγία

Est vel } Temporalis χρονική per tempora.

1. Per tria tempora principalia.

2. Per omnia tempora ejusdem vocis.

3. Per similia quæcunque trium vocum.

Personalis προσωπική, per omnes personas ejusdem temporis.

Modalis ἐσχίπική, per omnes modos.

Conjugationes sunt decem; quatuor Gravitonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μι.

Conjugatio dignoscitur per litteram formativam sive figurativam χαρκτηριστικόν.

Characteristica

Est triplex: Præsentis, Futuri, & Præteriti: à quibus cognata tempora suam Characteristicam accipiunt.

Characteristica } Præsentis est littera præcedens ω vel ομαι, μι vel μαι.

Futuri & Præteriti est aut littera eadem, aut alia ejus loco posita, vel eam proximè sequens. Sed Perfecti exeuntis in ηξ ex μῶ & νῶ, κ est Characteristica.

Characteristica Præsentis indicat & distinguit Conjugationes trium Vocum, Futuri Characteristica Conjugationes Vocis Activæ, reliquæ omnes sua Tempora.

Cha-

	Charac-	-teris-	-ticae.																	
	Præs.	Fut.	Perf.																	
In Conjugatione	prima	Ψ	Φ	<table border="0"> <tr> <td>π</td><td>τέρω</td> <td rowspan="4">} delecto</td> </tr> <tr> <td>β</td><td>λείω</td> <td rowspan="4">} sacrificio</td> </tr> <tr> <td>φ</td><td>χαίω</td> <td rowspan="4">} scribo</td> </tr> <tr> <td>πῆ</td><td>πῆω</td> <td rowspan="4">} verbero</td> </tr> </table>	π	τέρω	} delecto	β	λείω	} sacrificio	φ	χαίω	} scribo	πῆ	πῆω	} verbero				
				π	τέρω	} delecto														
				β	λείω			} sacrificio												
				φ	χαίω				} scribo											
πῆ	πῆω	} verbero																		
secunda	Ξ		Χ	<table border="0"> <tr> <td>κ</td><td>πλέω</td> <td rowspan="4">} plico</td> </tr> <tr> <td>γ</td><td>λέω</td> <td rowspan="4">} dico</td> </tr> <tr> <td>χ</td><td>βρέω</td> <td rowspan="4">} rigo</td> </tr> <tr> <td>ω</td><td>ὄρω</td> <td rowspan="4">} fodio</td> </tr> <tr> <td>η</td><td>ὄρω</td> <td></td> </tr> </table>	κ	πλέω	} plico			γ	λέω	} dico	χ	βρέω	} rigo	ω	ὄρω	} fodio	η	ὄρω
				κ	πλέω	} plico														
				γ	λέω			} dico												
		χ		βρέω	} rigo															
ω	ὄρω	} fodio																		
η	ὄρω																			
tertia	Σ		Κ	<table border="0"> <tr> <td>τ</td><td>ἀνύω</td> <td rowspan="4">} perficio</td> </tr> <tr> <td>δ</td><td>σπύω</td> <td rowspan="4">} festino</td> </tr> <tr> <td>δ</td><td>πλήω</td> <td rowspan="4">} impleo</td> </tr> <tr> <td>ζ</td><td>φραίω</td> <td rowspan="4">} dico</td> </tr> <tr> <td>ω</td><td>πυμῆω</td> <td rowspan="4">} honoro</td> </tr> </table>		τ	ἀνύω	} perficio	δ	σπύω	} festino	δ	πλήω	} impleo	ζ	φραίω	} dico	ω	πυμῆω	} honoro
				τ	ἀνύω	} perficio														
		δ		σπύω	} festino															
		δ		πλήω			} impleo													
ζ	φραίω	} dico																		
ω	πυμῆω		} honoro																	
quarta	Ω			Κ	<table border="0"> <tr> <td>λ</td><td>ψάλλω</td> <td rowspan="4">} psallo</td> </tr> <tr> <td>μ</td><td>νέμω</td> <td rowspan="4">} distribuo</td> </tr> <tr> <td>ν</td><td>φαίνω</td> <td rowspan="4">} ostendo</td> </tr> <tr> <td>ρ</td><td>σπείρω</td> <td rowspan="4">} fero</td> </tr> <tr> <td>μν</td><td>τέμνω</td> <td rowspan="4">} scindo</td> </tr> </table>	λ		ψάλλω	} psallo	μ	νέμω	} distribuo	ν	φαίνω	} ostendo	ρ	σπείρω	} fero	μν	τέμνω
					λ	ψάλλω	} psallo													
		μ			νέμω	} distribuo														
		ν	φαίνω		} ostendo															
ρ	σπείρω	} fero																		
μν	τέμνω		} scindo																	

Regula de Personis.

Cum prima Persona pluralis exit in *ω*, prima dualis deest : nempe in omnibus Temporibus Activæ Vocis, Indefinitis Passivis, Perfecto & Plusquam perfecto Medio.

Cum tertia Pluralis exit in *ω* vel *η*, tertia dualis eadem est cum secundâ : viz. in Præsenti, Futuris & Perfecto Indicativi ; & in omnibus Temporibus Subjunctivi per omnes Voces.

Tertiis Personis Verborum in *ι* vel *ε* desinentibus *ν* additur, si *V* vocalis sequatur : & apud Poëtas ante Consonam.

Persona secunda & tertia singularis in Subjunctivo Verbi cujusvis Activi, & secunda singularis Temporum in *μαι*, habent *ι* subscriptum finalibus *α*, *η*, *ω*. Eadem Vocales ante *μν* sub se habent *ι* in Perfecto Optativi Passivi, retinentque per omnes Personas & Numeros. In quâcunque demum Personâ cujuscunque Temporis aut Modi eliditur *ι*, per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur. vid. pag. 5.

Verba omnia Barytona conjugantur ut τύπω
Composita ut sua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præs.	S. τύπω	εις ει	D. ετων ετων,	P. ομεν ετε οσι.
Imperf.	S. ἔτυπον	ες ε,	D. ετων ἔτιω,	P. ομεν ετε ον.
Fut. 1.	S. τύψω	εις ει,	D. ετων ετων,	P. ομεν ετε οσι,
Indefin. 1.	S. ἔτυφα	ας ε,	D. ατων ἀτιω,	P. αμεν ατε αν.
Perf.	S. πέτυρα	ας ε,	D. ατων ατων,	P. αμεν ατε οσι.
Pl. perf.	S. ἐπετύφην	εις ει,	D. ειτων εἰτιω,	P. ειμεν ειτε εισι.
Fut. 2.	S. τυπῶ	εἷς εἷ	D. εἷτων εἷτων,	P. ἔμμεν εἷτε οσι.
Indefin. 2.	S. ἔτυπνυ	ες ε,	D. ετων ἔτιω,	P. ομεν ετε ον.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperf. S. τύπῃε ἔτω, D. ετων ἔτων, P. ετε ἔτωσαν. Sic
Perf. & Pl. perf. πέτυρε, & Indef. 2. τυπέ.
Indef. 1. S. τυφον ἀτω, D. ατων ἀτων, P. ατε ἀτωσαν.

Modus Optativus εἶδε

Præs. & Imp. S. τύποιμι οἷς οἷ, D. οἷτων οἷτιω, P. οἷμεν οἷτε οἷεν. Sic
Fut. 1. τυψοιμι, Perf. & Pl. perf. τετύφοιμι, & Ind. 2. τύποιμι.
Indef. 1. S. τυφαιμι αἷς αἷ, D. αἷτων αἷτιω, P. αἷμεν αἷτε αἷεν.
Futur. 2. S. τυπῶμι οἷς οἷ, D. οἷτων οἷτιω, P. οἷμεν οἷτε οἷεν.

Modus Subjunctivus εἶδε

Præs. & Imperf. S. τύπῃω ης η, D. ητων ητων, P. ωμεν ητε ωσι. Sic
Indef. 1. τυφω, Ind. 2. τύπω. Perf & Pl. perf. τετύφω.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. τύπειν, Fut. 1. τυψειν, Indef. 1. τυφαι, Perf. &
Pl. perf. πετυρέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπῆν.

Participium.

Sequitur Declinationem Nominis. In fœminino genere semper est secundæ Simplicium: In masculino & neutro Participium Activum semper est Quintæ; Passivum & Medium plerumque Tertix:

Tertiæ: Sed Participium utriusque Indefiniti Passivi, & Perfecti Medii est Quintæ.

Participium Activum.

Præfens & Imperfectum *τύπων εσα ον*, G. *τύπωντες ἑσῆς οντος*, &c. V. *ὦ τύπων εσα ον*. Sic Fut. I. *τύψων*, & Ind. I. *τυπών*.

Ind. I. *τύψας ασα αν* G. *αντος ἄσης αντος*. &c. V. *ὦ τύψας ασα αν*. Perf. & Plufq. *τετυφῶς ἦα ὄς*, G. *ότος ἦας ὄτης*, &c. V. *ὦ τετυφῶς ἦα ὄς*.

Fut. 2. *τυπῶν ἔτα ἔν*, G. *ἔντος ἑσῆς ἔντος*, &c. V. *ὦ τυπῶν ἔσα ἔν*.

Conjugatio Verbi Barytoni per omnia Tempora.
& Modos Vocis Activæ.

Indicat. Imper. Optat. Subjun. Infinit. Particip.

Præf.	τύπων	τύπηε	τύποιμι	τύπων	τύπειν	τύπων
Imperf.	ἔτυπων					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφῶς.
Plufq;	ἔτετύφην					
Fut. I.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων.
Ind. I.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας.
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τύπειν	τυπών.
Fut. 2.	τυπῶ.		τυποίμι		τυπείν	τυπῶν.

Futurum primum in quartâ Conjugatione variatur ut Fut. secundum.

Fut. I. | *απερῶ* | | *απερῶμι* | | *απερεῖν* | *απερῶν*.

Temporum Formatio.

Præfens

Est Thema & Fundamentum; ut *τύπων*.

Imperfectum

Formatur à Præfenti, mutando *ω* in *ον*, & præponendo augmentum; ut *τύπων ἔτυπων*.

Augmentum *αὐξήσις*.

Est duplex. Syllabicum *συλλαβικὴ* Temporale *χρονική*: utrumque præfigitur, similiter Imperfect. Perfect. Plusquamperfect. Indef. 1. & 2. in Indicativo; sed in reliquis Modis soli Perfecto.

Syl.

GRÆCÆ GRAMMATICÆS

Syllabicum augmentum est ε, præfixum Verbo, cùm incipiat à Consonante, augens Syllabas.

Si Verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε in omnibus Temporibus quæ augentur: ut *ῥίπῳ ῥῥίπῳ* *præcipito, &c.*

Temporale augmentum est η vel ω, præfixum Verbo pro initiali mutabili, augens Tempus.

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι.

α, ε in η, ο in ω mutatur; i diphthongorum subscripto: ut *ἀκῶ ἠκῶν* *audio, ἐρείδῳ ἠρείδῶν* *fulcio, ὄρουῳ ἄρουῶν* *fodio, ἀκίζῳ ἠκίζῶν* *verbero, ἀγάζῳ ἠγάζῶν* *illustro, οἰκίζῳ ὠκίζῶν* *ædifico.*

Si Verbum incipiat ab immutabili nullum habet augmentum.

Immutabiles sunt, η, ι, υ, ω, ει, ευ, κ.

η, ἠκῶ ἠκῶν *venio: ι, ἰάπῳ ἰάπῶν* *mitto: υ ὑβείζῳ ὑβείζῶν* *injuriā afficio: ω, ὤδῳ ὤδῶν* *impello: ει, εἰκάζῳ εἰκάζῶν* *assimilo: ευ, εὐθύῳ εὐθύῶν* *dirigo: κ, ἐτάζῳ ἐτάζῶν* *vulnere.*

Quædam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt i post ε; ut *ἔχῳ εἶχῶν* *babeo, εἶλον* *ab inusitato ἔλω* *capio, ἐλίω* *volvō, ἔλω* *ἐλκῶ ἐλκίζῳ* *traho, ἔρπῳ* *ἐρπίζῳ* *serpo, ἐπίκῳ* *sto, ἔπομαι* *sequor, ἐρέω* *dico, ἐστῶ* *convivio excipio, ἔζῳ* *sedeo, ἐάῳ* *siuo, ἔω* *induo, ἐρύῳ* *traho, ἔδῳ* *ἐδίζῳ* *assuefacio, ἐργάζομαι* *operor; ἔπω* *εἶπον* *dico, quod servat augmentum in omnibus Modis: ἐορτάζῳ* *festum celebrō, facit εἰορτάζῶν & ἐάορτάζῶν.*

Quatuor Verba incipientia ab α, augmentum non admittunt: ut *ἀῶ* *ἀῶν* *spiro, ἀῖῳ* *audio, ἀηδέω* *insuetus sum, ἀνδίζεω* *tædio afficio.*

Quædam etiam ab ο, incipientia nullum habent augmentum; ea sunt derivata ab οἶαξ *temo, οἶν* *vinum, οἶωνος* *volucris, οἶστρον* *æstrum; ut οἶακίζῳ* *gubernō, οἶνίζῳ* *vinum emo, &c.* Sic * *οἶσῶ* *tumescō, οἶκρέω* *dolum custodio, οἶμάῳ* *cum impetu ruo, οἶομαι* *desolor, οἶνοχέω* *vinum fundo, & οἶμῶζῳ* *ploro, recipiunt vel omittunt augmentum.*

* ὠδωνον
ταὸ legi-
ται.

Augmen-

Augmentum Compositorum.

Verba composita augmentum habent in medio si incipiant à Præpositione, vel *δυ*, & *α* ante Mutabilem; ut *καταγινώσκω* *condemno*, *κατεγίνωσκον* *ἐγκαταλείπω* *develinquo*, *ἐγκατέλιπον* *δυσχερῶ* *displiceo*, *δυσχερέτεον* *εὐεργετῶ* *benefacio*, *εὐεργέτεον*.

Excipe pauca quæ à Præpositione incipiunt; ut *ἀμφισβητέω* *ambigo*, *ἠμφισβήτην* *ἀμφιέννυμι* *induo*, *ἀνοίγω* *aperio*, *ἀντιβόλω* *occuro*, *ἀντιδικῶ* *adversor*, *ἀφεύω* *accendo*, *ἀφωιάζω* *detreſto*, *ἀφίημι* *dimitto*, *ἐμμέλω* *curo*, *ἐνέπω* *dico*, *καθεύδω* *dormio*, *καθέζομαι* & *κάθηναι* *ſideo*, *καθίζω* *ſedere facio*, *προαιμάζω* *proamier*.

Reliqua omnia augmentum habent in initio: ut *φιλοσοφῶ* *philosophor*, *ἐπιλοσφῶ* *perio*, *πειθαρχῶ* *pareo*, *ὁμολογῶ* *confiteor*, *παλιολογῶ* *repeto*, *ἀφρονῶ* *deſipio*, *δυστυχῶ* *infelix ſum*, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut *ἀνορθῶ* *ἐνώρθον* *corrigo*, *ἀναλίσκω* *abſumo*, *ὀνοματοποιῶ* *nomen ſingo*, *παρηνῶ* *debaſchor*, *προοδοποιῶ* *viam patefacio*, *ἀναίνωμαι* *abnuo*, *ἀνέχνομαι* *ſuſtineo*. Item verbum ſimplex, *δαιτῶ* *arbiter ſum*, cum ſuis compositis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio augentur; ut *ἐγγιῶ* *deſpondeo*, *ἠγγύησι* & *ἠγγυήηκα* *διακονῶ* *miſtro*, *ἐμπλάω* *verſor*, *μεθοδεύω* *methodo ſitor*.

Præpoſitiones in quibuſcunque compositis præfixæ vocalibus finalem ſuam amittunt vocalem; ut *ἐπέχω* *inhibeo*: excipe *πε* & *περ*, ut *πειέχω* *contineo*, *περάγω* *præeo*. Ἀμφὶ modò amittit, modò retinet *ι*: ut *ἀμφελίω* & *ἀμφιελίω* *circumvolvoo*, &c. Poſt elisionem, relicta conſonâ, ſenem vel aſperum ſpiritum accipit à ſequenti vocali: ut *ἀμπέχω* *circundo*, ab *ἀμφι* & *έχω*; *ἀφοείζω* *ſeparoo*, ab *ἀπο* & *είζω*.

Ante conſonam verbi *ξ* fit *ει*; ut *ἐκλείπω* *deſicio*: *ει* & *σιν* mutant ſuam *ν* in *γ*, &c. (vid. pag. 2.) ut *ἐγγράφω* *inſcribo*, *συγγράφω* *conſcribo*, &c. *σιν* etiam amittit *ν* ante *ζ* vel *σ*, ſequenti conſona; ut *συζητέω* *diſputoo*, *συστάω* & *συτέλλω* *contrahoo*, &c. Hæ tamen tres reſumunt propriam conſonam ante vocalem; ut *ἐξέλιπον*, *ἐνίγεγον*, *συνέελλον*, &c.

Omnis dictio exiens in vocali, ſi præponatur in compoſitione ante *ρ*, geminat *ρ*; ut *ἀναρρέω* *reſtuo*: *παρρ* verò sæpius omittit, ut *παρρείπω* *projicio*.

Futu-

Futurum primum

Formatur à Præsenti, mutando ultimam syllabam in Conjugatione

primâ secundâ tertiâ quartâ	} in	ψω, ut τύψω τυψώ.
		ξω, ut λέξω λέξω.
		σω, ut ἄδω ἄσω.
		λω, μῶ, νῶ, ρῶ, ut ψάλλω ψαλλῶ, &c.

Multa efferunt Futurum per ξω; ut ἀλάξω ejulo, ἀβροτάξω aberro, ἀλαλάξω clamo, ἀλαπάξω populus, ἀτύξω consterno, γρύξω giunio, δαίξω divido, ἐλελίξω torqueo, ἐνφίξω interficio, ἐπιμύξω labris compressis gemo, ἐφυλίξω vel ἐφυλίξω contero, κλάξω crocito, κολάξω clamo, κείξω strido, κράξω crocito, λαπάξω evacuo, λίξω singultio, μασιξω flagello, μορμηέξω cogito, συσαξω dormito, οἰμῶξω ploro, ὀλολύξω ululo, πελεμίξω vioueo, ρέξω facio, σαίξω stillo, σενάξω suspiro, σνειξω firmo, σίξω pungo, συρελίξω percutio, σφάξω occido.

Verba in
ζω

Paucula per γξω; ut κλάξω clango, πλάξω seduco. Nonnulla per ξω & σω; ut ἀρπάξω rapio, βάξω loquor, βατάξω porto, βυκολιάξω carmen pastorale canto, βείξω post cibum dormio, θεείξω meto, διαδάξω dubito, εγσυελίξω prabeo, μίξω purgo, πείξω ludo, πκίξω tondeo, φαπίξω fingo. Σδηπίξω autem, tubā cano, facit σω & γξω.

Quædam in σω formant Futurum per σω; ut ἀγρώσω venor, βερέσω ferueo, ἐρέσω remigo, ἰμάσω loris cado, λείσω video, πείσω inspeigo, πιάσω fingo, πρῆσω vendo, πρίσω pinso.

Penultima Futuri primi semper longa, nisi in quartâ Conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem; ut τέμνω τεμῶ sciindo: vel secundam vocalem diphthongi; ut φαίνω * φηνῶ ostendo: vel breviando ancipitem; ut κείνω κεινῶ judico.

* Sic κρεά-
νω à κρεῖ-
αίω mis-
ceo.

Quædam Futura spiritum thematis retrahunt; ut θρέψω à τρέφω nutrio, θρέξω à τρέχω curro, δύψω à πύφα fumum excito, ἔξω ab ἔχω habeo, ἀμπέχω ἀμψέξω.

Καίω vel κείω, κλώω vel κλάω mutant ι in υ; ut κεύσω, κλώσω.

Indefinitum primum

Formatur à Futuro primo, mutando ω in α & præponendo augmentum; ut τύψω ἔψα.

Quinque Indefinita prima Futuri primi Characteristicam non assumunt; ut ἔδικα posui, ἔδωκα dedi, ἦκα misi, εἶπα dixi, ἦνεγκα tulio.

Penult-

Plusquam perfectum

Formatur à Præterito mutando *α* in *ειν*, & præponendo *ε*, si Præteritum incipiat à consonante; ut *τέ-
πορα ἔπεπυραν*.

Indefinitum secundum

Idem est cum imperfecto; ut *ἔγραφον*.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

Penultima positione longa sic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter *λλ*, *μμ*, *ππ* abjiciunt posteriorem consonam; ut *τύπῳ ἔτυπον* &c.

2. Verba in *ζω*, *ωω*, vel *ηω*, si forment Futurum primum in *ξω*, formant Indefinitum secundum in *ρον*; ut *πάθῳ οἰδῖνο τάξω ἔταρον*: *σω* verò vertitur in *δον*; ut *φράζω φράσω ἔφραδον*.

Duo verba *σπύχω υρο*, *ψύχω refrigero*, faciunt *ἔσπυρον*, *ἔψυρον*.

Penultima naturâ longa sic corripitur:

η, *ω*, *αι*, *αι*, mutantur in *α*; ut *λήθῳ lateo ἔλαδον*, *τρῶῳ comedo ἔτραρον*, *φαίνῳ appareo ἔφανον*, *παύῳ cessare facio ἔπαον*. Ad eundem modum *ε* mutatur: ut *τρέπω verito ἔτραπον*: nisi in his verbis, *λέγῳ ἔλεγον dico*, *βλέπω video*, *φλέγῳ υρο*, & inusitat. *τέκῳ pario*. Sed *τέμῳ scindo*, facit *ἔταμον* & quandoque *ἔτεμον*; *πλήθῳ percutio*, *ἔπληρον* & *ἔπλαρον*.

δ vertitur in *υ*, ut *φεύγῳ fugio ἔφυρον*: *κ* in *ο*, ut *ἀκῶ audio ἤκουον*.

ει in *ι*, ut *λείπῳ ἔλιπον*: sed in quartâ Conjugatione Verba } dissyllaba } vertunt *α*, ut *σπείρω ἔσπαρον sero*,
 Verba } trissyllaba } *ει* in } *ε*, ut *ὀφείλω ὀφελον debeo*.

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis; ut *πέρπῳ deleto ἔταρπον*. Circumflexa servant vocales & diphthongos; ut *δυσπέῳ sono ἔδεπον*, &c. Dissyllaba quæcunque propter augmentum longa sunt; ut *ἄδῳ ἤδον*, &c.

Nonnulla Indefinita secunda pro *π* tenui thematis consonâ sumunt.

1. Mediam *ε*; ut *βλάπῳ ἔβλαβον noceo*, *δρύπῳ frango*, *καλύπῳ tego*, *κρύπῳ abscondo*.

2. Aspiratam *φ*; ut *ἀπῳ ἤρον neco*, *βάπῳ tingo*, *δρύπῳ lacero*, *θάπῳ sepelio*, *ράπῳ suo*, *ρίπῳ jacto*, *σκάπῳ sedio*.

Verba

Verba in ω purum exeuntia carent plerumque Indefinito secundo, & cognatis Temporibus Futuro secundo, & Perfecto Medio. Multa etiam alia; ut λήγω *desino*, &c. præcipuè polysyllaba in ωω; ut φυλάσσω *custodio*: & in ζω; ut φρονίζω *curo*.

Futurum secundum

Formatur ab Indefinito secundo, mutando ον in ω circumflexum, & abjiciendo augmentum: ut ἔπυτον τυπῶ.

Reliqui Modi cum suis Temporibus formantur ab Indicativo per omnes Voces: Tempora similia à similibus.

Εἰμί Sum.

Indicativus.

Præf. S. Εἰμί, εἶς vel εἴ, ὅς. D. ἐσόν, ἐσόν. P. ἐσμεν, ἔστε, εἰσὶ.
 Imp. S. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν. D. ἦτον, ἦτλν. P. ἦμεν, ἦτε, ἦν.
 Fut. I. S. ἔσομαι, η, εταυ. D. ὅμεσον, εἶσον, εἶσν. P. ὅμεθα, ἔσθε, ἔσονται.
 Pl. p. S. ἦμεν, ἦσο, ἦτο. D. ἦμεσον, ἦσων, ἦσονται. P. ἦμεθα, ἦσθε, ἦσονται.

Imperativus

Præf. S. ἴδι vel ἔδι vel ἔσο, ἔσθ. D. ἔσον, ἔσων. P. ἔστε, ἔσθε.

Optativus εἶθε

Præf. S. εἶλω, εἶης, εἶη. D. εἶητον, εἶήτλν. P. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.
 Fut. I. S. ἐσοίμην, οιο, οίτε. D. οἶμεσον, οἶσων, οἶσων. P. οἶμεθα, οἶσθε, οἶσονται.

Subjunctivus εἶν

Præf. S. εἶ, ἦς, ἦ. D. ἦπν, ἦτον, P. εἶμεν, ἦτε, εἶσιν.
 Fut. I. S. ἔσομαι, η, ε. D. ὄμεσον, ηἶσον, ηἶσων. P. ὄμεθα, ηἶσθε, ὄσονται.

Infinitivus

Præf. εἶν. Fut. I. ἔσεσθαι.

Participium.

Præf. N. ὢν, ἔσα, ὄν, G. ὄντων, ἔσων, ὄντων, &c.
 Fut. I. N. ἐσόμενος, η, ον, G. ε, ης, ε, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indic.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præf.	Εἰμί	ἴδι vel ἔδι	εἶλω	εἶ	εἶν	ὢν
Imperf.	ἦν					
Fut. 2.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσομαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Pl. p.	ἦμεν					

Vox Passiva.

Indicativus

Præf. S. τύπτομαι η εῖ. D. ὀμείδον εἶδον εἶδον. P. ὀμείδα εἶδε ον.ῖ.

Imp. S. ἐτύπτομαι ε ετο. D. ὀμείδον εἶδον εἶδω. P. ὀμείδα εἶδε ον.ῖο.

Perf. S. τέτυπμαι ψα πτο. D. ὀμείδον φθον φθίω. P. ὀμείδα φθε μμεί-
νοι εἶπ.

Pl. p. S. ἐτετύπτομαι ψο πτο. D. ὀμείδον φθον φθίω. P. ὀμείδα φθε μμεί-
νοι ἦν.

P. p. F. S. τετύπτομαι η εῖ. D. ὀμείδον εἶδον εἶδον. P. ὀμείδα εἶδε ον.ῖ.

Fut. 1. S. τυφθήσομαι η εῖ. D. ὀμείδον εἶδον εἶδον. P. ὀμείδα εἶδε ον.ῖ.

Ind. 1. S. ἐτύπτομαι ης η. D. ἦτον ἦτω. P. ἦν ἦτε ἦν.

Fut. 2. S. τυπήσομαι η εῖ. D. ὀμείδον εἶδον εἶδον. P. ὀμείδα εἶδε ον.ῖ.

Ind. 2. S. ἐτύπτομαι ης η. D. ἦτον ἦτω. P. ἦν ἦτε ἦν.

Imperativus

Præf. & Imperf. S. τύπτο εἶδω. D. εἶδον εἶδων. P. εἶδε εἶδω.

Perf. & Plusq; S. τέτυψο φθω. D. φθον φθων. P. φθε φθω.

Indefinit. 1. S. τύφθητι ἦτω. D. ἦτον ἦτον. P. ἦτε ἦτω. Sic

Indefinit. 2. S. τύπθητι.

Optativus εἶθε

Præf. & Imperf. S. τυπήσομαι οιο οἶο. D. οἶμειδον οἶδον οἶδω.

P. οἶμειδα οἶδε ον.ῖο. Sic

Fut. 1. τυφθήσομαι, & Fut 2. τυπήσομαι, & P. p. fut. τετυψοί-
μω

Perf. & Plusq. p. S. τετυμμένος εἶω εἶης εἶη. D. τετυμμένος εἶητον
εἶητω. P. τετυμμένοι εἶημεν εἶητε εἶητε.

Indef. 1. S. τυφθῆω ης η. D. ἦτον ἦτω. P. ἦμεν ἦτε ἦτε. Sic

Indef. 2. τυπείω.

Subjunctivus εἰάν

Præf. S. τύπτομαι η ηῖ. D. ὀμείδον κείδον κείδον. P. ὀμείδα κείδε
ων.ῖ. Sic

Fut. 1. τυφθήσομαι.

Perf. & Pl. perf. S. τετυμμένος ὦ ἦς ἦ. D. τετυμμένος ἦτον ἦτον.

P. τετυμμένοι ὦμεν ἦτε ὦτε.

Indef. 1. S. τυφθῆω ἦς ἦ. D. ἦτον ἦτον. P. ὦμεν ἦτε ὦτε. Sic

Indef. 2. τυπῶ.

Participium

Præf. & Imperf. S. N. τυπόμενος η ον, G. ε ης ε, &c. Sic

P. p. F. τετυφόμενος, & F. 1. τυφθήσόμενος, & F. 2. τυπήσόμενος.

Perf. & Pl. perf. S. N. τετυμμένος η ον, G. ε ης ε.

Indef. 1. S. N. τυφθῆς εἶσα ἐν, G. ἐντος εἶσης ἐντος. Sic

Indef. 2. τυπῆς.

Conju.

Conjugatio per omnia Tempora & Modos vocis Passivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	τύπσομαι	τύπσε	τυπσοίμην	τύπσομαι	τύπσεως	τυπσομένη
imp.	τυπσοίμην					
Perf.	τέτυμμαι	τέτυσο	τετυμμένοι είην	υμμένοι ᾶ	τετύφθαι	-υμμένη
Pluf.	ἔτετύμην					
P.p.f	τετύφσομαι		τετυφσοίμην		τετύφθεως	-φύμενη
In. 1.	ἔτύπθην	τύπθην	τυπθείην	τυπθῶ	τυπθῆναι	τυπθεῖς
Fu. 1.	τυπθήσομαι		πιπθησοίμην		τυπθήσεως	-σόμενη
In. 2.	ἔτύπην	τύπην	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fu. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπησεως	-σόμενη

Formatio Temporum.

Præfens

Formatur à præfenti activo, ω in ομαι, ut τύπω τύπσομαι.

Imperfectum

Formatur à præfenti, mutando μαι in μην, & præfigendo augmentum, ut τύπσομαι ἔτυπσοίμην.

Indefinitum secundum

Formatur ab Indefinito secundo activo, vertendo ου in ην, ut ἔτυπεν ἔτύπην.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, vertendo ᾶ in ῆσομαι, ut τυπῶ, τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, mutando in conjugatione

Prima, φα } purum in μαι, ut τετυφα τέτυμμαι.
 } impurum in μαι, ut τέτερφα τέτερμαι.

Secunda, χα } in γμαι, ut λέλεχα λέλεγμαι.
 } post γ in μαι, ut ἤλεγχα ἤλεγμαι.

Tertia, κα } in σμαι, ut πέπεικα πέπεισμαι.
 } in μαι, cum penultima perfecti activi sit longa, &
 } characteristica præfentis sit ω purum, ut λέλεκα
 } λέλεγμαι à λέω λαο.

Quarta, κα in μαι, ut ἔφαλακα ἔφασμαι.

Quædam Verba in ω purum formant perfectum

- 1°. In *σμαι* cum penultima perfecti activi sit longa, ut ἤκκεα ἤκκεσμαι ab ἀκέω audio: similiter formatur θραύω frango, κελύω jubeo, κινάω rado, κρέω pulso, λείω lapido, παύω percutio, πλάω impingo, ράω pessundo, σείω moueo, & inusitat. γνώω cognosco, λήθω lateo, χέω aggerem duco.
- 2°. In *μαι* cum penultima sit brevis vel anceps, ut ἤρακα ἀροῖσμαι, δέω ligo, δύω induo, δράω facio, δύω νιο, ἰδρύω sedere facio, λύω solvo, ὀνέω vituperō, ὄραω video, κινάω pulso & impleo, περιέω tenio, φωρέω deprehendo, θιάσμαι video, ἰάσμαι sano, & inusit. πλάω volo.
- 3°. In *σμαι* & *μαι*, ut κέκλεικα κέκλεισμαι & κέκλειμαι à κλείω claudo: Sic κολέω amputo, πύω possideo: Inusitata themata ἐλάω abigo, ζέω cingo, κερύω misceo, χρώω coloro. Sed ἀμφίω & πειπέω induo formantur in εσμαι & ειμαι, ἡμφίεσμαι ειμαι, &c. Quædam alia verba duplex habent perfectum: ut ἐκλαμαι, rariùs ἐκλαμμαι à κτείνω occido.

Dissyllaba primæ Conjugationis, quæ in penultimâ habent *τε*, mutant *ε* in *α*, ut σρέπω verto ἔστραμμαι.

In secundâ & tertiâ conjugatione penultima & frequentius abjicit *ε*, ut πέφυγμαι à φύγωμαι fugio, πέπυσμαι à πύδομαι interrogo, τεύχω fabrico format τέτυγμαι, & minùs ulitat. τέτυγμαι. In nonnullis etiam tertiæ, ut κέχρημαι à χέω χύσω, ἔστυμαι pro σέτυμαι à σεύω.

Verba in *άνώ* & *ώω* sæpe formant perfectum in *σμαι*, ut μαίνω & μολωώ contaminō, μεμίασμαι & μεμόλυσμαι.

Personæ perfecti.

Secunda singularis oritur à primâ, mutando consonas ante *αι* in characteristicam futuri primi activi, ut τέτυμμαι τέτυψαι; solam veiò *μ* post liquidam thematis, ut τέτεριμαι τέτεριψαι, ἤλεγμαι ἤλεγεψαι. In quartâ *μ* semper vertitur in *σ*, ut ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, πέφαμμαι πέφανσαι.

Tertia singularis profluit à secundâ, vertendo *σ* in *τ*, ut ἔσπαρσαι ἔσπαρσαι, τέτυψαι τέτυπσαι, λέλεξαι λέλεκηαι.

Secunda & tertiâ dualis, & secunda pluralis, formantur à tertiâ singulari, mutando tenues in suas aspiratas, ut τέτυπσαι, τέτυφτον, τέτυφτε ἔσπαρται, ἔσπαρτον, &c. sumendo etiam *σ* ante *σ* purum, ut κέκεισ κέκειδον, &c.

Tertia pluralis fit à tertiâ singulari desinente in *ται* purum, posito *ν* ante *ται*, ut κέκεισ κέκεινσ: quod si tertia singularis desinat in *σ* impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem verbi εἶμι, ut τέτυπσ τετυμμένος εἰσί: similiter, si *υ* diphthongi præcesserit *σ*, ut βεβέλευσ βεβέλευμένοι εἰσί.

Plusquam-perfectum

Formatur à perfecto, mutando *μαι* in *μην* & præfigendo *ε*, si ver-

verbum incipiat à consonante, ut *τέτυμαι ἐπετύμω*.

Personæ plusquam-perfecti formantur eadem ratione qua personæ perfecti.

Formatio perfecti & plusq. perf. in reliquis modis.

Perfect. & Plusq. perfect.

Imperativi deducit secundam personam singularem à secundâ singulari perfecti Indicativi, ut *τέτυμαι τέτυσο, κέκειμαι κέκεισο*: reliquas à secunda plurali, ut *τέτυσθε τετύσθη, &c. κέκεισθε κέκεισθη*. Ex qua etiam licet deducere perfectum Infinitivi, ut *τετύσθαι, κέκεισθαι*.

Optativi & Subjunctivi usitatissimè formatur per participium & *είλω, ᾧ*. Optativus interdum fit ab Indicativo, *μαι* verso in *μω* ut *λέλυμαι λελύμω* & *λελύμω*. *α, ε, ο* assumunt *ε* ante *μω*, ut *ἔκταμαι ἐκτώμω*. Nonnunquam & Subjunctivus, vocali ante *μαι* versa in *ω*, ut *ἔκταμαι ἐκτώμαι*.

Paulò-post-Futurum.

Formatur à secunda persona singul. perfecti, posito *μ* ante *αι*, ut *τέτυψαι τετύψομαι*.

Indefinitum primum

Formatur à tertia persona singulari perfecti, mutando *ται* in *θω*, ut *ἠκυσται ἠκέθω*: *κ* & *π* ante *θ* in suas aspiratas, ut *ᾤρουκθῶ ᾤρούχθω*: repetita consona abjicitur, ut *τέτυπθαι ἐτύφθω*.

Ind. i. interdum

{	assumit	{	<i>ἐμνήθω</i> à <i>μνήμη</i> recordatus est.
	σ ut		<i>ἐρρώθω</i> ab <i>ῥῥῶ</i> convaluit.
	amittit σ,	{	ut <i>ἑσώθω</i> à <i>σῶσαι</i> servatus est.
	vertit η in		<i>εὐρέθω</i> ab <i>εὔρη</i> inventus est.
	ε, ut		<i>ἠρέθω</i> ab <i>ἠρη</i> sublatus est.
habet η & ε,	{	ut <i>ἑρέθω</i> ab <i>ἔρη</i> habitus est.	
ut <i>ἑρρήθω</i> & <i>ἑρρέθω</i> ab inusit. <i>ῥῥη</i> dictum est.			

Verbum quæ in perfectò verterant *ε* in *α*, hic resumunt *ε*, ut *ἔσταπθαι ἐστρέφθω*.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo, mutando *ν* in *σομαι* & amovendo augmentum, ut *ἐτύφθω τυφθήσομαι*.

Reperitur Futurum primum in Subjunctivo; ut *χρηθήσομαι*, 1 Cor. 13. 3. *κηθήσομαι*, 1 Pet. 3. 1. *βλήσομαι*, Mat. 5. 25.

* *ἔσομαι*,
Eph. 6. 3.
item *θίσομαι*,
vide suo
loco.

Vox Media.

Tempora mediæ vocis flectuntur ad formam activæ & passivæ, pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia Tempora & Modos vocis Mediæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπωμαί	τύπησ	τυπήοίμην	τύπωμαί	τύπῆσθαι	τυπήόμενος
Imp.	ἔτυπόμεμην					
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Ind. 1.	ἔτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψομαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπῆναι	τετυπώς
Plusq.	ἔτετύπειν					
Ind. 2.	ἔτυπόμην	τυπῶ	τυπίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυπῆμαι		τυπίμην		τυπῆσθαι	τυπῆμενος
F. 1 4a	σπερῆμαι		σπερήμην		σπερῆσθαι	σπερέμενος

Formatio Temporum.

Præsens & Imperfectum

Sunt eadem cum præsentis & imperfecto passivis.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι, sed in quartâ conjugatione in ῆμαι, ut σπερῶ, σπερῆμαι.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo activo, addendo μιν, ut ἔτυψα ἔτυψάμην, quod sic variatur per personas,

Indicat. S. ἔτυψάμην ω ατο, D. αἶμεθον αἶθον αἶδην, P. αἶμεθα αἶθε αἶντο.

Imperat. S. τύψαι αἶθω. D. αἶθον αἶθων, P. αἶθε αἶθωζ.

Optat. S. τυψαίμην αἶο αἶτο, D. αἶμεθον αἶθον αἶδην, P. αἶμῆθα αἶθε αἶντο.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, assumendo characteristicam Indef. secundi, ut τέτυφα τέτυπα.

Verba exeuntia in π purum abjiciunt tantum κ, ut λέλυκα λέλυσα, à λύω solvo.

Perfecta activa in ηκα abjiciunt ηκ, ut τετέμνηκα τέπμα.

In

In perfecto medio α penultima præsentis activi mutatur in η, ut φαίνω πέφηναι· similiter α in his, δάλλω γερμῖνο, τέθηλα· κλάζω clango, κ'κληγα· e penultima futuri dissyllabi mutatur in ο, ut σπερῶ ἔσπερα, λέξω λέλορα· ei futuri cujuscunque in οι, ut πείσω πέποιδα.

Plusquam-perfectum

Formatur à perfecto, quemadmodum in voce activâ, ut τέτυπα ἐτετύπειν.

Indefinitum secundum

Formatur ab Indefinito secundo activo, vertendo ον in όμω, ut ἔτυπον ἐτυπόμω.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω̄ in ε̄μαι, ut τυπῶ τυπέμαι.

S. τυπέμαι ἢ εἶται, D. ἐμειδον εἶδον εἶδον, P. ἐμειδα εἶδε εἶν).

Ad hunc modum Futurum primum quartæ conjugationis formatur & variatur.

Comparatio verbi Barytoni per omnia similia Tempora & Modos trium vocum.

	Activa	Passiva	Media
Præf.	τύπῳ	τύπῳμαι	τύπῳμαι
Imperfect.	ἔτυπῳν	ἐτυπῳόμω	ἐτυπῳόμω
Fut. 1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι
Indef. 1.	ἔτυψα	ἐτύφθω	ἐτυψάμω
Perfect.	τέτυφα	τέτυμαι	τέτυπα
Plusq. Perf.	ἐτετύφειν	ἐτετύμω	ἐτετύπειν
Paulo-post-Fut.		τετύψομαι	
Indef. 2.	ἔτυπον	ἐτύπω	ἐτυπόμω
Fut. 2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυπέμαι
Fut. prim. quartæ	σπερῶ.	σπερθήσομαι	σπερέμαι

Imperativus.

	Activa.	Passiva	Media.
Præf. & Imperf.	τύπε	τύπε	τύπε
Indef. primum	τύψον	τύφθητ	τύψαι
Perf. & Pl. perf.	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε
Indef. secundum	τύπε	τύπησθ	τυπέ

Optativus εἶδε

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύθοιμι	τυθοίμην	τυθοίμην
Fut. primum.	τύσοιμι	τυρθησοίμην	τυσοίμην
Indef. 1.	τύσαιμι	τυρθείην	τυσαιίμην
Perf. & pl.perf.	τετύφοιμι	τετυμμένθ' εἶην	τετύποιμι
Paulò post-fut.		τετυσοίμην	
Indef. 2.	τύποιμι	τυπέην	τυποίμην
Fut. 2.	τυπίμι	τυπιπείμην	τυπιμίην
Fut. prim. quartæ	περεθίην	περεθησοίμην	περεθίμην

Subjunctivus εἶεν

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπῃω	τυπῃωμαι	τύπῃωμαι
Indef. 1.	τύψω	τυρῶ	τύψωμαι
Perf. & pl. perf.	τετύρω	τετυμμένθ' ὦ	τετύπω
Indef. 2.	τύπω	τυπῶ.	τύπωμαι

Infinitivus

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπειν	τύπεσθαι	τύπεσθαι
Fut. primum	τύσειν	τυρῆσθαι	τύσεσθαι
Indef. 1.	τύσαι	τυρῆσθαι	τύσεσθαι
Perf. & pl.perf.	τετυρέναι	τετύρῃαι	τετυπέναι
Paulò post-fut.		τετύσεσθαι	
Indef. 2.	τυπεῖν	τυπῆσθαι	τυπεσθαι
Fut. 2.	τυπεῖν	τυπίσθαι	τυπεσθαι
Fut. prim. quartæ	περεῖν	περεθῆσθαι	περεσθαι

Participium

Præs. & Imperf.	τύπων	τυπόμενος	τυπόμενος
Fut. primum	τύσων	τυρῆσόμενος	τύσόμενος
Indef. 1.	τύσας	τυρῆς	τύσόμενος
Perf. & pl.perf.	τετυρῶς	τετυμμένος	τετυπῶς
Paulò post-fut.		τετυσόμενος	
Indef. 2.	τυπῶν	τυπεῖς	τυπόμενος
Fut. 2.	τυπῶν	τυπισόμενος	τυπέμενος
Fut. prim. quartæ	περεῶν	περεθισόμενος	περέμενος

Verbum Deponens,

Sive Verbum carens activa voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam :

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	δέχομαι	δέχε	δέχοίμην	δέχομαι	δέχεσθαι	δέχόμενος
Imp.	ἐδέχομαι					
Fut. I.	δέξομαι		δέξοίμην		δέξεσθαι	δέξόμενος
In. I.	ἐδέξάμην	δέξαι	δέξαιμην	δέξομαι	δέξασθαι	δέξάμενος
Perf.	δέδεγμαι	δέδεξο	δέδεξάμην	δέδεξάμην	δέδεχθαι	δέδεξμένος
Pl. p.	ἐδέδεξάμεθα					
P. p. f.	ἐδέδεξομαι		δέδεξοίμην		δέδεξεσθαι	δέδεξόμενος
In. I.	ἐδέχθην	δέχθητε	δέχθημεν	δέχθω	δέχθησθαι	δέχθεις
Fut. I.	δέξήσομαι		δέξήσοίμην		δέξήσεσθαι	δέξήσόμενος

Perpauca habent Ind. secundum ; ut πύδομαι interrogo, ἐπυδέμεν, &c.

Propositum verbum pro ratione vocis imprimis sic conjugetur.

Activum	τύπῳ	Fut. I.	τύψω	Perf.	τέτυπα.
Passivum	τύπσομαι	Perf.	τέτυμαι	Ind. 2.	ἐτύπῃ.
Medium	τύπσομαι	Fut. I.	τύψομαι	Perf.	τέτυπα.
Deponens	δέχομαι	Fut. I.	δέξομαι	Perf.	δέδεγμαι.

Tribus hujusmodi temporibus bene intellectis, reliqua omnia, utpote cognata, facillimè innotescunt.

Verba quadam significant.

Activè per omnes voces, ut δύνω lubeo, ἴσθμι scio, &c.

Nonnulla activa in quibusdam temporibus neutraliter vel passivè significant : ut ἐρείπω everto, Indef. 2. ἤειπον lapsus sum : τρέπω verito, ἔτραπον, &c. Sic ἴσθμι statuo, σβέννυμι extinguo, ἀλίπῳ, capio, &c.

Alia passiva & neutra significant interdum activè, ut ζάω vivo, ζήσω vivificabo, πίεομαι fīo, πίποιμαι feci, &c. sic βαίνω ascendo, βήσω &c.

Verba Media ut plurimum capiuntur activè, præcipuè in Futuro I. & Indef. I. Deponentia etiam in temporibus passivis, ut Perf. δέδεγμαι accepi : præterquam Indef. I. quod frequentius exponitur passivè, ἐδέχθην acceptus sum.

Perfecta quædam significationem retinent præsentis : ut ἔοικα similis sum, ἐρρωμαι valeo, πέποιδα confido, μέμνημαι, οἶδα (ut apud Latinos) memini, novi, &c.

Verba Contracta

Fiunt è verbis tertiæ Conjugationis in $\alpha\omega$, $\epsilon\omega$, $\omicron\omega$.

Characteristica

		Characteristica							
		Præs.	Fut.		Perf.				
In conj.	1ma.	$\alpha\omega$ πικάω	ήσω	{	ηκα	{	τεπίμηκα	{	hono ν o
	2da.	$\epsilon\omega$ φιλέω							
	3tia.	$\omicron\omega$ χυσώω	ώσω	χυσώσω	ωκα	κεχύσωκα	desuro		

Præsens & Imperfectum contrahuntur : reliqua tempora sequuntur formam & regulas Barytonorum.

Ratio contrahendi.

In prima Conjugatione.

Si $\omicron$ vel ω sequitur α , fit contractio in ω .

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α , fit contractio in α .

In secunda Conjugatione.

$\epsilon\epsilon$ contrahitur in $\epsilon\iota$; $\epsilon\omicron$ in ϵ .

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ϵ , fit contractio tollendo ϵ .

Disyllaba secundæ admittunt tantum contractionem quæ fieri solet in $\epsilon\iota$, aliæ terminationes manent incontractæ ; ut πλέω, πλέεις πλείς, &c. Leguntur tamen composita quædam aliter contracta.

In tertia Conjugatione.

Si ω vel η sequitur $\omicron$, fit contractio in ω .

Si ϵ vel $\omicron$ vel ϵ sequitur $\omicron$, fit contractio in ϵ .

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur $\omicron$, fit contractio in $\omicron\iota$; ut χυσώη $\omicron\iota$: nisi quod in Infinitivo $\omicron\epsilon\epsilon$ contrahitur in ϵ ; ut χυσώειν χυσῶν.

In quibuscunque dictionibus terminationes contractæ usitatiores sunt incontractis.

Vox Activa.
Indicativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præf.	1	πράω ᾧ	αἶς ᾧς	αἶ ᾧ	αἶ ᾧ	αἶ ᾧ	αἶ ᾧ	αἶ ᾧ
	2	φιλέω ᾧ	εἶς εἶς	εἶ εἶ	εἶ εἶ	εἶ εἶ	εἶ εἶ	εἶ εἶ
	3	χρυσάω ᾧ	οἶς οἶς	οἶ οἶ	οἶ οἶ	οἶ οἶ	οἶ οἶ	οἶ οἶ
Imperf.	1	ἐπράω ᾧ	αἶς αἶς	αἶ αἶ	αἶ αἶ	αἶ αἶ	αἶ αἶ	αἶ αἶ
	2	ἐφίλειον ᾧ	εἶς εἶς	εἶ εἶ	εἶ εἶ	εἶ εἶ	εἶ εἶ	εἶ εἶ
	3	ἐχρυσάον ᾧ	οἶς οἶς	οἶ οἶ	οἶ οἶ	οἶ οἶ	οἶ οἶ	οἶ οἶ

Imperativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præf. & Imperf.	1	πράε α	αἶ ε	αἶ ε	αἶ ε	αἶ ε	αἶ ε	αἶ ε
	2	φίλεε ε	εἶ ε	εἶ ε	εἶ ε	εἶ ε	εἶ ε	εἶ ε
	3	χρυσέε ε	οἶ ε	οἶ ε	οἶ ε	οἶ ε	οἶ ε	οἶ ε

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1	πράοιμι ᾧμι	αἶοις ᾧς	αἶοι ᾧ	αἶοι ᾧ	αἶοι ᾧ	αἶοι ᾧ	αἶοι ᾧ
	2	φιλέοιμι οἶμι	εἶοις οἶς	εἶοι οἶ	εἶοι οἶ	εἶοι οἶ	εἶοι οἶ	εἶοι οἶ
	3	χρυσόοιμι οἶμι	οἶοις οἶς	οἶοι οἶ	οἶοι οἶ	οἶοι οἶ	οἶοι οἶ	οἶοι οἶ

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1	πράω ᾧ	αἶης ᾧς	αἶη ᾧ	αἶη ᾧ	αἶω ᾧ	αἶη ᾧ	αἶω ᾧ
	2	φιλέω ᾧ	εἶης ᾧς	εἶη ᾧ	εἶη ᾧ	εἶω ᾧ	εἶη ᾧ	εἶω ᾧ
	3	χρυσάω ᾧ	οἶης ᾧς	οἶη ᾧ	οἶη ᾧ	οἶω ᾧ	οἶη ᾧ	οἶω ᾧ

Infinitivus.

Præf. & Imperf. 1 πρᾶειν ᾧν, 2 φιλέειν εἶν, 3 χρυσάειν ἔν.

Participium.

Præf.	1	πρᾶών ᾧν	ἀστα ᾧσα	Gen.	ἀόντος ᾧντος	ἀέσης ᾧσης
	2	φιλέών ᾧν	ἔσα ἔσα		ἔοντος ᾧντος	ἔσης ᾧσης
	3	χρυσάων ᾧν	ᾧσα ἔσα		ᾧόντος ᾧντος	ᾧούσης ᾧούσης

Perf. primæ Conjug. (eliso κ) γράως γράως, sic inflectitur.

S. N. γράως ᾧς, ἀήα ᾧσα, ἀός ᾧς. G. γράωτος ᾧτος, ἀήας ᾧσης, ἀός ᾧτος.

Con.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Pt.	τιμάω, ᾧ	τίμαε, α	-άοιμι, ᾧμι	-άα, ᾧ	-άειν, ᾧν	τιμάων, ᾧν
Imp.	ἐτίμαον, ᾠν					
Fu. I.	τιμήσω		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων
In. I.	ἐτίμησα	τίμησον	τιμήσομαι	τιμήσω	τιμήσαι	τιμήσας
Perf.	πέτιμηκα	πέτιμηκε	-μήκοιμι	-μήκω	-κέναι	πέτιμηκῶς
Pl. q.	ἐπετίμηκεν					
In. 2.	ἐπιμῶν	τίμε	πίκοιμι	πίκω	τιμῆν	τιμῶν
Fu. 2.	τιμῶ		τιμοῖμι		τιμῆν	τιμῶν
Pt.	φιλέω, ᾧ	φίλεε, ει	-έοιμι, οῖμι	έω, ᾧ	έειν, εῖν	φιλήων, ᾧν
Imp.	ἐφίλειον, εν					
Fu. I.	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσειν	φιλήσων
In. I.	ἐφίλησα	φίλησον	φιλήσομαι	-λήσω	φιλήσαι	φιλήσας
Perf.	πεφίληκα	πεφίληκε	-φιλήκοιμι	-λήκω	-ηκέναι	πεφίληκῶς
Pl. q.	ἐπεφίληκεν					
In. 2.	ἐφιλον	φίλε	φίλοιμι	φίλω	φιλεῖν	φιλῶν
Fu. 2.	φιλῶ		φιλοῖμι		φιλεῖν	φιλῶν
Pt.	χρυσάω, ᾧ	χρυσάε, ε	-όοιμι, οῖμι	άω, ᾧ	-έειν, εῖν	χρυσάων, ᾧν
Imp.	ἐχρυσάον, εν					
Fu. I.	χρυσάσω		-υσάσοιμι		-σάσειν	χρυσάσων
In. I.	ἐχρυσάσα	χρυσάσον	-υσάσομαι	σάσω	-σάσαι	χρυσάσας
Perf.	κέχρυσάκα	-σάκε	-σάκοιμι	-σάκω	ωκέναι	κέχρυσάκῶς
Pl. q.	ἐκέχρυσάκεν					

Formatio Temporum
Per omnes Voces eadem est quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit vocalem longam ante σω, ut τιμάω
τιμήσω, &c. Sed

In Conjugatione prima

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante αω, for-
mant futurum in ασω, & perf. in ακα, ut ἐάω, ἐάσω εἶακα : κπάω,
laboro : χελάω video : ἐρέω, ἀπο : His adde, δικάω, judico : διφάω
quæro : κτάω, facio : θλάω, tundo : χλάω, frango : μάω & μαιμαω,
vehementer cupio : νάω, fluo : πάω, possideo : ππάω, vello : τυλάω,
suffero : φθάω, reuvenio : φλάω, tundo : ἀκροάομαι audio : ἀγροά-
ομαι concipior, ἀγρήσομαι. Item quæ faciunt verba in αντίω,
vel άσκάω, ut πετάω αντίω expando : δρδάω διδράσκαω fugio, &c.

Pau-

Paucula habent ἄσω & ἦσω, &c. præcipuè apud poëtas; ut ἀ-
λοῶ, trituro: ἀνιάω, contristor: ἀφάω contracto: ἰλάω, propitius
sum: κιάω, scalpo: κρεμάω, suspendo: μηκιάω, mugio: πελάω,
propinquo: πεινάω, esurio: πειράω, tento: προσάω, transeo: ἀρεῖ-
μαι, imprecor: μοιράομαι, sortior.

Nonnunquam ex perfecto tollitur κ, & penultima corripitur,
ut γέγηκα, γέγα, ex inusitat. γάω nascor; ἔσηκα ἔσα, unde par-
ticipia magis usitata, γεγαώς, γεγώς: ἔσαώς, ἔσως, &c.

In Conjugatione secunda

Quædam formant futurum in ἔσω, perfectum in εκα, ut αἰδέω,
erubescere facio, αἰχρέω dedecoro, ἀλέω poto, ἀρέω sufficio, ἐμέω νο-
μο, ἔω induo, ζέω, ferreo, κέω cubo, νεκέω νixor, ξέω rado, ὀλέω per-
do, τελέω perficio, τρέω tremo. Item quæ faciunt verba in ἐννύω,
vel ἐπω, ut inusit. ἀμφιέω ἐννύω induo, ἀρέω - ἔσω placeo.

Nonnulla habent ἔσω εκα, & ἦσω ηκα, præcipuè apud poëtas, ut
αἰνέω laudo, βδέω pedo, κηδέω curam gero, κορέω satio, κοτέω irascor,
ποδέω desidero, σερέω pino, φορέω gesto. Sed γαμέω-ἦσω uxorē ducor,
-ἔσω uxorē do, πονέω ἦσω laboro, cum ad animum refertur, -ἔσω
cum ad corpus: ἀδέομαι venero, ἀκίομαι sano, & inusit. ἰζέω oleo,
σβέω extinguo, ἀθβέομαι grauo, μαχέομαι rugno, quod tamen for-
mat Perfectum tantum μεμάχημαι.

Δέω ligo, facit δῆσω δέδεκα: καλέσω κέκληκα.

Dissyllaba quædam in εω formant futurum in εύσω, perfectum
in ευκα, ut θέω curro, ἰέω nato, πνέω spiro, πλέω nauigo, ῥέω fluo,
ῥέω fundo.

In Conjugatione tertia

Quædam formant futurum & perfectum per ο, ut ἀρέω ἀρέσω
ἦροκα ἐννώ quatio, ομύω iuro, ὀνώ vitupero, Sed βόω pasco, -όσω
& -ώσω.

Indef. secundum.

Formatur ab imperfecto abjectâ vocali ante ον, ut ἐπιμαον, ἔπιμον,
ἐφίλεον ἐφίλον. Reperitur tantum in Verbis quæ post contractio-
nem desinunt in ω impurum præcipuè 2x. Conjug. & quorum
præsens vix est in usu, ut αἰωῶπέω pecco, ἠωῶπον, βλαστέω germino,
εὐρέω inuenio, ὀλιδέω cado, σπέω sequor, χέω habeo, τυχέω nanciscor,
ληκέω sono, ἔλακον ἀιδέομαι sentio, ἠδέμιλω ὀλέομαι perdo ὀλόμιλω.
Apud poëtas, μυκιάω mugio, ἔμυκον, δαπέω sono.

Futurum secundum primæ & secundæ conjugationis, si quod
fuerit, idem est cum præsentī contracto, ut φιλέω, πινώ, &c. le-
gitur ἐκχεω effundam, Act. 2. 17.

Vox Pas.

Indicati-
Du-

Singular.

Præf.	1	πράομαι	ᾠ	ἀη, ᾗ	ἀε, ᾗ	}	ἀό, ᾠ	μεδον			
				2	φιλέομαι				ἔη, ἦ	έε, ἔη	εό, ἔ
				3	χρυσόομαι				όη, ᾠ	όε, ᾠ	οό, ἔ
Imperf.	1	ἐπράο, ᾠ	μω	ἀε, ᾗ	ἀε, ᾗ	}	ἀό, ᾠ	μεδον			
				2	ἐφιλέο, ἔ				έε, ἔη	εό, ἔ	
				3	ἐχρυσόο, ἔ				όε, ᾠ	οό, ἔ	

Singular.

Imperati-
Du-

Præf. & Imperf.	1	πράε, ᾠ	μω	ἀε, ᾗ	}	ἀε, ᾗ	
				2		φιλέε, ἔη	έε, ἔη
				3		χρυσόε, ἔη	όε, ᾠ

Singular.

Optati-
Du-

Præf. & Imperf.	1	πρασί, ᾠ	μω	ἀοί, ᾠ	ἀοί, ᾠ	}	σοί, ᾠ		
				2	φιλεοί, οί		έοί, οί	εοί, οί	
				3	χρυσοί, οί		όοί, οί	όοί, οί	
Perf.	1	τεπρῆμω	μω	ἦο	ἦτο	}	ἦμεδον		
				2	πεφιλῆμω		ἦο	ἦτο	ἦμεδον
				3	κεχρυσῶμω		ᾠο	ᾠτο	ᾠμεδον

Singular.

Subjuncti-
Du-

Præf. & Imperf.	1	πράω, ᾠ	μαι	ἀη, ᾗ	ἀη, ᾗ	}	αώ, ᾠ		
				2	φιλέω, ᾠ		έη, ἦ	έω, ᾠ	
				3	χρυσόω, ᾠ		όη, οί	όω, ᾠ	
Perf.	1	τεπρῶμαι	μαι	ἦ	ἦται	}	ᾠμεδον		
				2	πεφιλῶμαι		ᾠ	ᾠται	ᾠμεδον
				3	κεχρυσῶμαι		ᾠ	ᾠται	ᾠμεδον

Præf. & Imperf. πράεσθαι, ἀδξ. φιλέ-
Parti-

Præf. { 1 πρᾶκόμηνθ, ᾠ
& { 2 φιλέκόμηνθ, ἔ μηνθ,
Imperf. { 3 χρυσόκόμηνθ, ἔ

-siva.

-vus.

al.		Plural.		
αέ, α̃ έε, έ̃ όε, ό̃ αέ, α̃ έε, έ̃ όε, ό̃	νια νια νια νια νια νια	αέ, α̃ έε, έ̃ όε, ό̃	αέ, α̃ έε, έ̃ όε, ό̃	αέ, α̃ έε, έ̃ όε, ό̃

-vus.

al.		Plural.	
αέ, α̃ έε, έ̃ όε, ό̃	νια νια νια	αέ, α̃ έε, έ̃ όε, ό̃	αέ, α̃ έε, έ̃ όε, ό̃

-vus.

al.		Plural.		
αοι, ο̃ έοι, έ̃ όοι, ό̃ ήοια ήοια ήοια	οια οια οια οια οια οια	αοι, ο̃ έοι, έ̃ όοι, ό̃ ήοια ήοια ήοια	αοι, ο̃ έοι, έ̃ όοι, ό̃ ήοια ήοια ήοια	αοι, ο̃ έοι, έ̃ όοι, ό̃ ήοια ήοια ήοια

-vus.

al.		Plural.		
αη, α̃ έη, έ̃ όη, ό̃ ήοια ήοια	νια νια νια νια νια	αη, α̃ έη, έ̃ όη, ό̃ ήοια ήοια	αη, α̃ έη, έ̃ όη, ό̃ ήοια ήοια	αη, α̃ έη, έ̃ όη, ό̃ ήοια ήοια

nitivus.

ετια ετια. ηηουαετια, ετια.

cipium.

ηηη, ηηη, &c.

Vox

Vox Passiva.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pt.	πράομαι, ᾧμαι	μάε, ᾧ	αρίμην, ᾧμην	άομαι, ᾧμαι	άεσθ, ᾧσθ	άομηνος άομηνος
Imp.	ἐπικαόμην, ᾧμην					άομηνος
Perf.	τετίμημαι	-μησο	τετιμήμην	τετιμᾶμαι	-τιμῆσθαι	-μημηνος
Pl. p.	ἐτεπιμήμην					
P. p. f.	τεπιμήσομαι		μησοίμην		-μήσεσθαι	-σόμηνος
In. 1.	πμήθην	μήθητι	τιμηθείην	τιμηθῶ	-μηθῆναι	πμηθεῖς
Fu. 1.	πμηθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	ησόμενος
In. 2.	ἐπήμην	πήμητι	τιμείην	τιμῶ	τιμῶμαι	πμείς
Fu. 2.	πηήσομαι		τιμησοίμην		πμήσεσθ	-σόμηνος
Pt.	φιλέομαι, ἔμαι	λέε, ἔ	εοίμην, οίμην	έομαι, ᾧμαι	έεσθ, ἔσθ	έομηνος έμεν
Imp.	ἐφιλεόμην, ἔμην					έμεν
Perf.	πεφίλημαι	-ίησο	πεφιλήμην	πεφιλᾶμαι	-φιλῆσθαι	-λημηνος
Pl. p.	ἐπεφίλημην					
P. p. f.	πεφιλήσομαι		-φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμηνος
In. 1.	ἐφιλήθην	λήθητι	φιληθείην	φιληθῶ	ληθῆσθαι	φιληθεῖς
Fu. 1.	φιληθήσομαι		ληθησοίμην		θήσεσθαι	ησόμηνος
In. 2.	ἐφίλην	φίλητι	φιλείην	φιλῶ	φιλῶσαι	φιλείς
Fu. 2.	φιλήσομαι		φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμηνος
Pt.	χευσομαι, ἔμαι	σέε, ἔ	οοίμην, οοίμην	σάομαι, ᾧμαι	όεσθ, ἔσθαι	όόμενος έμεν
Imp.	ἐχευσομην, ἔμην					έμεν
Perf.	κεχυσομαι	-σασο	κεχυσόμην	κεχυσᾶμαι	-σᾶσθαι	σωμηνος
Pl. p.	ἐκεχυσώμην					
P. p. f.	κεχυσώσομαι		σασοίμην		-σᾶσεσθαι	-σόμηνος
In. 1.	ἐχευσώθην	σᾶθητι	σασθείην	-σασθῶ	-σασθῆναι	-σασθεῖς
Fu. 1.	χευσωθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	ησόμηνος

Vox Media.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	πράομαι, ὦμαι	μάε, ὦ	οίμην, ὦμην	άομαι, ὦμαι	άεσθ, ὦσθ	-όμενον, -όμενον
Imp.	ἐπράομην, ὦμην					
Fu. I.	πρήσομαι		τιμησείμην		πρήσεσθαι	μησόμενος
In. I.	ἐπιησάμην	μησαι	τιμησάμην	πρήσωμαι	πρήσεσθαι	μησάμενος
Perf.	τέπρα	τέπμε	τέπμοιμι	τέπω	τεπήμεναι	τεπώς
Pl. p.	ἐτεπήμην					
In. 2.	ἐπρώμην	πρωε	πρωείμην	πρωμαι	πρωέσθαι	-μώμενον
Fu. 2.	πρωεμαι		πρωείμην		πρωείσθαι	-μέμενον
Pr.	φιλέομαι, ἔμαι	-λέε, ἔ	οίμην, οίμην	έωμαι, ὦμαι	έεσθ, εἶσθ	-όμενον
Imp.	ἐφιλεόμην, ἔμην					-όμενον
Fu. I.	φιλήσομαι		φιλησείμην		φιλήσεσθαι	λησόμενος
In. I.	ἐφιλησάμην	-λησαι	φιλησάμην	φιλήσωμαι	φιλήσεσθαι	λησάμενος
Perf.	πέφιλα	πέφιλε	πέφιλοιμι	πέφιλω	πεφιλέναι	πεφιλώς
Pl. p.	ἐπεφίλεν					
In. 2.	ἐφιλόμην	φιλε	φιλοίμην	φίλωμαι	φιλέσθαι	φιλόμενος
Fu. 2.	φιλεμαι		φιλοίμην		φιλείσθαι	φιλέμενος
Pr.	χρυσόμην, ἔμαι	-σέε, ἔ	οίμην, οίμην	σώμαι, ὦμαι	έεσθ, ἔσθ	-όμενον
Imp.	ἐχρυσόμην					-όμενον
Fu. I.	χρυσάσομαι		-σωσείμην		σώσεσθαι	σάμενον
In. I.	ἐχρυσασάμην	-σασαι	-σασάμην	-σώσωμαι	-σώσεσθαι	σάμενον

Paucula primæ & secundæ conjugationis contracta in ὦ impu-
um habent perfectum medium, apud Oratores tamen vix inve-
niendum: ut πράω, μυράω, νικάω vincō, φιλέω, δαπέω, φυζέω
ugio.

Verba in μ

* Verba etiam in $\acute{\upsilon}$ parturiunt alia in υ de quibus posthac. † Interdum cum ϵ , ut $\tau\acute{\epsilon}\delta\eta\mu\iota$ $\tau\acute{\epsilon}\tau\lambda\eta\mu\iota$, $\epsilon\zeta\epsilon$.

Profluunt præcipuè à verbis* contra ctis quæ vix sunt in usu:

1. mutando vocalem

2. præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex

1. propria, cum repetitur prima consonans thematis cum ι †, ut $\delta\acute{\iota}\omega$ $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$. do.

2. impropria, cum tantum præfigitur idque fit cum verbum incipiat à vocali, ut $\epsilon\acute{\omega}$ $\epsilon\eta\mu\iota$.

Postreduplicationem quandoque litera interponitur, ut $\pi\acute{\iota}\pi\lambda\eta\mu\iota$ impleo, $\pi\acute{\iota}\mu\omega\rho\eta\mu\iota$ uro.

Quædam sunt sine reduplicatione, ut $\epsilon\eta\mu\iota$ dico, $\sigma\beta\acute{\eta}\mu\iota$ extinguo, $\epsilon\lambda\omega\mu\iota$ capio, &c.

Characteristica trium Conjug.

Primæ η ex α } ante $\mu\iota$, ut { $\epsilon\eta\mu\iota$ ex $\sigma\acute{\iota}\omega$ statuo.
 Secundæ η ex ϵ } $\pi\acute{\iota}\eta\mu\iota$ ex $\delta\acute{\iota}\omega$ pono.
 Tertiæ ω ex o } $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ ex $\delta\acute{\iota}\omega$ do.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Indef. 2. reliqua tempora sequuntur formam & regulas Barytonorum à quibus dimanant.

In nonnullis tamen temporibus variantur media litera irregulariter. Ea enim est imperfectio verborum omnium in $\mu\iota$, ut ne unum prorsus omni ex parte inveniatur Analogum: perfectissima sunt tria jam supra dicta, $\epsilon\zeta\epsilon$ $\epsilon\eta\mu\iota$ mitto.

Vox Activa.

Indicativus.

Singul.

Dual.

Plural.

		Singul.	Dual.	Plural.
* $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota$ apud Poëtas legitur, sed pro eo $\pi\theta\acute{\epsilon}\alpha\pi$ a- pud Orat.	Præf.	1 $\epsilon\eta\mu\iota$ $\eta\varsigma$ $\eta\sigma\iota$ ω		α $\acute{\alpha}\sigma\iota$
		2 $\pi\acute{\iota}\eta\mu\iota$ $\eta\varsigma$ $\eta\sigma\iota$ ϵ $\tau\upsilon\nu$ $\tau\upsilon\nu$ ϵ $\mu\eta$ $\tau\epsilon$ *		$\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota$
		3 $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ $\omega\varsigma$ $\omega\sigma\iota$ o		$\epsilon\pi$
	Imp.	1 $\epsilon\eta\nu$ $\eta\varsigma$ η α	$\alpha\acute{\iota}$ α	
		2 $\epsilon\pi\theta\eta\nu$ $\eta\varsigma$ η ϵ $\tau\upsilon\nu$ $\acute{\epsilon}$ $\tau\acute{\iota}\omega$ ϵ $\mu\eta$ $\tau\epsilon$ $\sigma\upsilon\nu$.	$\acute{\alpha}$ α	
		3 $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omega\nu$ $\omega\varsigma$ ω o	$\acute{o}$ o	
	Ind. 2.	1 $\epsilon\eta\nu$ $\eta\varsigma$ η $\eta\tau\upsilon\nu$	$\acute{\eta}\tau\acute{\omega}$ $\eta\mu\eta$	$\eta\tau\epsilon$ $\eta\sigma\alpha\mu$
		2 $\epsilon\theta\eta\nu$ $\eta\varsigma$ η $\epsilon\tau\epsilon\nu$	$\acute{\epsilon}\tau\acute{\omega}$ $\epsilon\mu\eta$	$\epsilon\tau\epsilon$ $\epsilon\sigma\alpha\mu$
		3 $\epsilon\theta\omega\nu$ $\omega\varsigma$ ω $o\tau\upsilon\nu$	$\acute{o}\tau\acute{\omega}$ $o\mu\eta$	$o\tau\epsilon$ $o\sigma\alpha\mu$

Impera-

Imperativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præf.	1 ἴσαθι ἀ΄	α ἀ΄	α ἀ΄
	2 πῖθει εἴτω	ε πων εἴτων	ε τε εἴτωϛ.
	3 δῖδοθι ὀ	ο ὀ	ο ὀ
Ind. 2.	1 σῆθι σήτω, &c.	2 θῆς θέτω, &c.	3 θῶς θότω, &c.

Optativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præf.	1 ἴσαιλω	ἡτων ἡτλω	ἡλω ἡτε ἡσων
	2 πῖθειλω ης η	ἡτων ἡτλω	ἡλω ἡτε ἡσων
	3 δῖδοίλω		
Ind. 2.	1 σαιλω ης, &c.	2 θειλω ης, &c.	3 δοίλω ης, &c.

Subjunctivus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præf.	1 ἴσῶ ῶς ᾶ	ᾶ	ᾶ
	2 πῖθῶ ῆς ῆ	ῆ τον τον	ῶλω ῆ τε ῶσι
	3 δῖδῶ ῶς ῶ	ῶ	ῶ
Ind. 2.	1 σῶ σῆς, &c.	ᾶ θῶ θῆς, &c.	ᾶ ῶ ῶς, &c.

Infinitivus.

Præf. 1 ἴσάναι, 2 πῖνέναι, 3 δῖδόναι. Ind. 2. 1 σῆναι, 2 θείναι 3 δέναι

Participium.

Præf.	1 ἴσας ᾶσα ἀν	ἀντ	ἀσας ἀντ
	2 πῖθεις εἴσα ἐν	Gen. ἐντ	είσας ἐντ
	3 δῖδες εἴσα ὄν	ὄντ	έσας ὄντ
Ind. 2.	1 σας ᾶσα ἀν	ἀντ	ἀσας ἀντ
	2 θεις εἴσα ἐν	Gen. ἐντ	είσας ἐντ
	3 δες εἴσα ὄν	ὄντ	έσας ὄντ

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Ind.	Imp.	Opt.	Subj.	Infinit.	Part.
Præf.	ἴσημι	ἴσαθι	ἴσαιλω	ἴσῶ	ἴσάναι	ἴσας.
Imp.	ἴστω					
Ind. 2.	ἔστω	σῆθι	σαιλω	σῶ	σῆναι	σῆς
I. Fut. I.	σῆσω		σήσομαι		σῆσεν	σήσων.
Ind. I.	ἔσηται	σῆσον	σήσομαι	σήτω	σήσται	σήσας.
Perf.	ἔσηκα	ἔσηκε	ἔσηκομαι	ἔσηκω	ἔσηκέναι	ἔσηκάς.
Pl. p.	ἔσηκεν					

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Part.
Præf.	πίθμι	πίθει	πίθειω	πίθῶ	πίθειναι	πίθεις.
Imp.	ἐπίθω					
Ind. 2.	ἔθω	θές	θείω	θῶ	θειναι	θείς.
2. Fut. 1.	θήσω		θήσοιμι	θήσῳ	θήσειν	θήσων.
Ind. 1.	ἔθικα					
Perf.	τέθεικα	τέθεικε	τεθείκοιμι	τεθείκω	τεθεικέναι	τεθεικώς.
Pl. p.	ἔτεθεικέν					
Præf.	δίδωμι	δίδωμι	δίδοίω	δίδῶ	δίδοναι	δίδεις.
Imp.	ἐδίδω					
Ind. 2.	ἔδω	δός	δοίω	δῶ	δῶναι	δός.
2. Fut. 1.	δώσω		δώσοιμι	δώσῳ	δώσειν	δώσων.
Ind. 1.	ἔδωκα					
Perf.	δέδωκα	δέδωκε	δεδώκοιμι	δεδώκω	δεδωκέναι	δεδωκώς.
Pl. p.	ἔδεδώκέν					

Formatio Temporum.

De Præsenti dictum est.

Imperfectum

Formatur à Præsenti, mutando *μι* in *ν*, & præponendo augmentum, si Verbum incipiat à consonante; ut *πίθμι ἐπίθω* sed *ἴσμι ἴσνυ*.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu: legitur tamen tertia singularis *ἴσθι*, & *ἐπίθθι*. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantur, quasi ex Contractis, *ἴσῶ*, *πίθῶ*, *δίδῶ*; ut
 1 ἴσων, ες, α | ων. 2 ἐπίθων, εις, ει | ων. 3 ἐδίδων, ες, ε | ων.

Similiter secunda singularis Imperativi; ut *ἴσα*, *πίθει*, *δίδο*.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem; ut *ἐπίθω ἔθω ἴλω ἴβω*. Ante contonam verò reduplicationem impropria *ι* in *ε* vertitur; ut *ἴλω ἔλω*.

Si Verbum careat reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefinitum secundum; ut *θῆμι ἔθω*.

Penultima Indefiniti secundi longa est in duali & plurali; corripitur verò in his tribus, *ἔθω*, *ἔδων*, & ἦν ab *ἴνμι* mitto.

Indefinitum secundum in secundâ Conjugatione Imperativum finit in *εις*; ut *θές*. Reliqua formant Imperativum more Indefiniti secundi passivi Barytoni; ut *ἔλω σῆθι*, *ἔθων γῶθι*: unicum hoc *ἔδων* facit *δός*. Similiter formant Infinitivum; ut *σῆναι*, *γῶναι* *θειναι* & *δῶναι* irregularia sunt.

Cætera

Cætera Tempora Verbum in $\mu\iota$ accipit à themate suo Bar. secundum analogiam, ut $\dot{\iota}\eta\mu\iota\sigma\eta\sigma\omega$ $\dot{\epsilon}\sigma\eta\kappa\alpha$ à $\sigma\acute{\alpha}\omega$, &c.

Futurum primum

$\Theta\eta\sigma\omega$, $\delta\acute{\omega}\sigma\omega$, leguntur in Subjunctivo: $\alpha\epsilon\zeta\acute{\alpha}\theta\eta\sigma\omega$ $\sigma\iota$ apud Isocr. Areop. $\delta\acute{\omega}\sigma\omega$ apud Theocr. Idyll. 28. Johan. 17. 2.

Poëtæ retinent reduplicationem in Futuro; ut $\delta\delta\acute{\omega}\sigma\omega$, Od. v. & ϕ .

Indefinitum primum

* $\dot{\epsilon}\delta\eta\kappa\alpha$, & $\dot{\epsilon}\delta\omega\kappa\alpha$ non *servant Characteristicam Futuri, nec ultra Indicativum leguntur: $\delta\eta\sigma\omega\mu\iota$ tamen apud Apollin. Pl. 88. 50. $\delta\eta\sigma\omega$ apud Naz. pcëm. 61. in Nem. v. 295.

Perfectum

† $\dot{\epsilon}\sigma\eta\kappa\alpha$ (& $\dot{\epsilon}\sigma\lambda\omega$) *steti*, non retinent significationem † $\dot{\epsilon}\sigma\eta\kappa\alpha$ Præsentis. Pro $\dot{\epsilon}\sigma\eta\kappa\alpha$ Ionesponunt $\dot{\epsilon}\sigma\alpha\alpha$, unde Infinit. *alicubi* $\dot{\epsilon}\sigma\alpha\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota$. Att. $\dot{\epsilon}\sigma\alpha\acute{\nu}\alpha\iota$. Part. $\dot{\epsilon}\sigma\alpha\acute{\omega}$; $\dot{\epsilon}\sigma\alpha\acute{\omega}\varsigma$; usurpatur à Poëtis $\dot{\epsilon}\sigma\eta\kappa\acute{\omega}\varsigma$. $\tau\acute{\epsilon}\delta\eta\mu\alpha$ pro $\tau\acute{\epsilon}\delta\eta\kappa\alpha$ Bæoticè, $\tau\acute{\epsilon}\delta\eta\kappa\alpha$ verò $\dot{\epsilon}\sigma\eta\kappa\alpha$. apud Poëtâs. Theoc. Idyll. 15. v. 27. & Id. 27. v. 50.

Vox Passiva.

Indicativus.

Singular.

Dual.

Plural.

	Singular.		Dual.		Plural.	
Præf. 1	$\dot{\iota}\sigma\alpha\mu\alpha\iota$	} $\sigma\alpha\iota$ vel η $\tau\alpha\iota$	$\acute{\alpha}$	α	$\acute{\alpha}$	α
2	$\eta\delta\epsilon\mu\alpha\iota$		$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$
3	$\delta\dot{\iota}\delta\omega\mu\alpha\iota$		$\acute{\omicron}$	$\omicron$	$\acute{\omicron}$	$\omicron$
Imp. 1	$\dot{\iota}\sigma\alpha\upsilon\eta\upsilon$	ω	$\acute{\alpha}$	α	$\acute{\alpha}$	α
2	$\epsilon\pi\delta\acute{\epsilon}\mu\lambda\omega$	$\sigma\omega$ vel ς $\tau\omega$	$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$
3	$\epsilon\delta\dot{\iota}\delta\acute{\epsilon}\mu\lambda\omega$	ς	$\acute{\omicron}$	$\omicron$	$\acute{\omicron}$	$\omicron$

Imperativus.

Singular.

Dual.

Plural.

	Singular.		Dual.		Plural.	
Præf. 1	$\dot{\iota}\sigma\alpha\sigma\omega$ vel ω $\acute{\alpha}$	} vel ς $\acute{\epsilon}\delta\omega\upsilon$	α	$\acute{\alpha}$	α	$\acute{\alpha}$
2	$\eta\delta\epsilon\sigma\omega$		$\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$
3	$\delta\dot{\iota}\delta\epsilon\sigma\omega$		$\acute{\omicron}$	$\omicron$	$\acute{\omicron}$	$\omicron$

Optativus.

Singular.

Dual.

Plural.

	Singular.		Dual.		Plural.	
Præf. 1	$\dot{\iota}\sigma\alpha\mu\lambda\omega$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$
2	$\tau\epsilon\delta\acute{\epsilon}\mu\eta\upsilon$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\omicron$ $\tau\omicron$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\delta\omega\upsilon$ $\nu\tau\omicron$
3	$\delta\dot{\iota}\delta\acute{\epsilon}\mu\eta\upsilon$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$
Perf. 1	$\dot{\epsilon}\sigma\alpha\mu\lambda\omega$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$	$\acute{\alpha}\dot{\iota}$
2	$\tau\epsilon\delta\acute{\epsilon}\mu\lambda\omega$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\omicron$ $\tau\omicron$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\dot{\iota}\delta\omega\upsilon$ $\nu\tau\omicron$
3	$\delta\epsilon\delta\acute{\acute{\epsilon}}\mu\lambda\omega$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$	$\acute{\omicron}\dot{\iota}$

Subjunctivus.

Singul.			Dual.			Plural.		
Præf. 1	ἴσῶ	ἄ ἄ						
Præf. 2	πιδῶμαι	ἦ ἦ	ὠμειδον	ἦ ειδον	ειδον	ὠμειδα	ἦ ειδα	ειδῶν
Præf. 3	διδῶ	ὦ ὦ						
Infinit.								
Præf. 1	ἴσαίμην							
Præf. 2	πιδέμην							
Præf. 3	διδέμην							

Præf. N. { 1 ἴσαίμην
2 πιδέμην
3 διδέμην } η ον. G. κ ης κ, &c.

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Part.
Pr.	ἴσαμαι	ἴσασο	ἴσαιμην	ἴσῶμαι	ἴσαιν	ἴσαιμνος
Imp.	ἴσαιμην					
Perf.	ἔσαμαι	ἔσασο	ἔσαιμην	ἔσῶμαι	ἔσαιν	ἔσαιμνος
Pl. p.	ἔσαιμην					
P. p. f.	ἔσαιτομαι		ἔσαισοίμην		ἔσαισεν	ἔσαισοίμνος
Fu. i.	σαθήσομαι		σαθησοίμην		σαθήσεν	σαθησοίμνος
In. i.	ἔσαιην	σαθητη	σαθίην	σαθῶ	σαθίηναι	σαθίης.
Pr.	πιδεμαι	πιδεσο	πιδείμην	πιδῶμαι	πιδειν	πιδειμνος
Imp.	πιδείμην					
Perf.	τέδειμαι	τέδεισο	τέδειμην	τέδῶμαι	τέδειν	τέδειμνος
Pl. p.	τέδειμην					
P. p. t.	τέδειτομαι		τέδεισοίμην		τέδεισεν	τέδεισοίμνος
Fu. i.	τεθήπμαι		τεθησοίμην		τεθήσεν	τεθησοίμνος
In. i.	ἔτεδειην	τεθητη	τεθείην	τεθῶ	τεθείηναι	τεθείης.
Pr.	διδομαι	διδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	διδοιν	διδοίμνος
Imp.	διδοίμην					
Perf.	δέδομαι	δέδοσο	δέδοίμην	δέδῶμαι	δέδοιν	δέδοίμνος
Pl. p.	δέδοίμην					
P. p. f.	δέδοτομαι		δέδοσοίμην		δέδοσεν	δέδοσοίμνος
Fu. i.	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεν	δοθησοίμνος
In. i.	ἔδοδειην	δοθητη	δοθείην	δοθῶ	δοθείηναι	δοθείης.

Formatio Temporum.

Præfens

Formatur à Præfenti Activo, mutando μ in $\mu\alpha\iota$, & penultimam longam in suam brevem; ut $\dot{\iota}\sigma\eta\mu\iota$ $\dot{\iota}\sigma\alpha\mu\alpha\iota$ $\pi\acute{\iota}\delta\eta\mu\iota$ $\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\mu\alpha\iota$ $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\alpha\iota$. Excipe $\acute{\alpha}\eta\mu\alpha\iota$ ab $\acute{\alpha}\eta\mu\iota$ flo: $\delta\acute{\iota}\zeta\eta\mu\alpha\iota$ quæto: $\acute{\omicron}\eta\eta\mu\epsilon\iota$ & $\acute{\omicron}\nu\alpha\mu\alpha\iota$ juvor. Item $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\gamma\eta\mu\alpha\iota$ tristitiâ afficior, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\eta\mu\alpha\iota$ vagor, $\acute{\alpha}\lambda\alpha\lambda\acute{\upsilon}\eta\mu\alpha\iota$ infansio, $\acute{\alpha}\nu\theta\eta\lambda\acute{\alpha}\mu\alpha\iota$ interficior.

Reliqua Tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, præter $\tau\acute{\epsilon}\delta\epsilon\mu\alpha\iota$ Bæoticum, quod tamen corripitur in Indefinito primo, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\epsilon}\delta\iota\omega$.

Vox Media.

Indicativus.

Singular.

Dual.

Plural.

	1 $\acute{\epsilon}\sigma\acute{\alpha}$	α		$\acute{\alpha}$	α	$\acute{\alpha}$		$\acute{\alpha}$	α	
Ind. 2.	2 $\acute{\epsilon}\delta\acute{\epsilon}\mu\omega$	$\epsilon\sigma\tau\omega$	$\tau\omega$	$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\delta\omega\upsilon$		$\acute{\epsilon}\mu\epsilon\delta\alpha$	$\epsilon\delta\alpha$	$\nu\iota\sigma\omega$.
	3 $\acute{\epsilon}\delta\acute{\omicron}$	$\omicron$		$\acute{\omicron}$	$\omicron$	$\acute{\omicron}$		$\acute{\omicron}$	$\omicron$	

Imperativus.

Singular.

Dual.

Plural.

	1 $\sigma\acute{\alpha}\tau\omega$	—	$\acute{\alpha}$		$\acute{\alpha}$		$\acute{\alpha}$	
Ind. 2.	2 $\delta\acute{\epsilon}\tau\omega$	vel $\delta\acute{\epsilon}$	$\acute{\epsilon}\delta\omega$	$\acute{\epsilon}\delta\omega\upsilon$	$\delta\omega\upsilon$		$\acute{\epsilon}\delta\alpha$	$\delta\omega\zeta$.
	3 $\delta\acute{\omicron}\tau\omega$	vel $\delta\acute{\epsilon}$	$\acute{\omicron}$	$\acute{\omicron}$			$\acute{\omicron}$	

Optativus.

Singular.

Dual.

Plural.

	1 $\sigma\alpha\iota$	$\acute{\alpha}\iota$		$\acute{\alpha}\iota$	$\acute{\alpha}\iota$	$\acute{\alpha}\iota$		$\acute{\alpha}\iota$	$\acute{\alpha}\iota$	
Ind. 2.	2* $\delta\acute{\epsilon}\mu\omega$	$\epsilon\iota\omicron$	$\tau\omega$	$\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\acute{\iota}\delta\omega\upsilon$	$\acute{\epsilon}\acute{\iota}\delta\omega\upsilon$		$\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\epsilon\delta\alpha$	$\acute{\epsilon}\acute{\iota}\delta\alpha$	$\nu\tau\omega$.
	3 $\delta\acute{\omicron}\iota$	$\acute{\omicron}\iota$		$\acute{\omicron}\iota$	$\acute{\omicron}\iota$	$\acute{\omicron}\iota$		$\acute{\omicron}\iota$	$\acute{\omicron}\iota$	

* $\acute{\epsilon}\sigma\tau\omega$ $\delta\acute{\omicron}\iota\mu\omega$, $\acute{\omicron}\iota\omega$, &c.

Subjunctivus.

Singular.

Dual.

Plural.

	1 $\sigma\tilde{\omega}$	$\acute{\alpha}\tilde{\omega}$	$\acute{\alpha}\tilde{\omega}$		$\acute{\alpha}\tilde{\omega}$		$\acute{\alpha}\tilde{\omega}$		
Ind. 2.	2 $\delta\tilde{\omega}\mu\alpha\iota$	$\eta\tilde{\omega}$	$\eta\tilde{\omega}\tau\alpha\iota$	$\acute{\omega}\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$	$\eta\tilde{\omega}\delta\omega\upsilon$	$\delta\omega\upsilon$	$\acute{\omega}\mu\epsilon\delta\alpha$	$\eta\tilde{\omega}\delta\alpha$	$\acute{\omega}\nu\tau\alpha\iota$.
	3 $\delta\tilde{\omega}$	$\acute{\omega}$	$\acute{\omega}$		$\acute{\omega}$		$\acute{\omega}$		

Infinitivus.

Participium.

	1 $\delta\acute{\epsilon}\delta\omega\zeta$			$\sigma\acute{\alpha}$
Ind. 2.	2 $\sigma\acute{\alpha}\delta\omega\zeta$	Ind. 1. N.	$\delta\acute{\epsilon}$	$\mu\eta\lambda\omega\tau\eta\sigma\iota\sigma\iota\sigma$, G. $\epsilon\eta\sigma$, &c.
	3 $\delta\acute{\omicron}\delta\omega\zeta$		$\delta\acute{\omicron}$	

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἴσασμαι	ἴσασο	ἴσάμην	ἴσῶμαι	ἴσασθαι	ἴσάμενος
Imp.	ἴσάμεν					
Ind. 2.	ἴσῃμεν	ἴσῃτο	ἴσῃμεν	ἴσῶμαι	ἴσῃσθαι	ἴσῃμενος
Fu. 1.	ἴσῃσομαι		ἴσῃσοίμην		ἴσῃσεσθαι	ἴσῃσοίμενος
Ind. 1.	ἴσῃσάμεν	ἴσῃσαι	ἴσῃσάμεν	ἴσῃσωμαι	ἴσῃσασθαι	ἴσῃσάμενος
Præs.	πίδεμαι	πίδεσο	πίδειμην	πίδῶμαι	πίδεσθαι	πίδέμενος
Imp.	ἐπίδμεν					
Ind. 2.	ἐπίδμεν	πίσῃτο	πίδειμεν	πίδῶμαι	πίδεσθαι	πίδέμενος
Fu. 1.	πίσομαι		πίσοίμην		πίσεσθαι	πίσοίμενος
Ind. 1.	ἐπίδικάμην					
Præs.	ἴδωμαι	ἴδωσο	ἴδοίμην	ἴδῶμαι	ἴδεσθαι	ἴδέμενος
Imp.	ἐἴδμεν					
Ind. 2.	ἐἴδμεν	ἴδῃτο	ἴδοίμην	ἴδῶμαι	ἴδεσθαι	ἴδέμενος
Fu. 1.	ἴδωσομαι		ἴδωσοίμην		ἴδωσεσθαι	ἴδωσοίμενος
Ind. 1.	ἐἴδικάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, quemadmodum in Voce Activâ; ut ἐπίδμεν ἐδέμεν. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum

Ἐδικάμεν, & ἴδικάμεν ultra Indicat. vix reperiuntur; ἴδωσομαι apud Pind. Nem. Od. 5. καταδικάμενος Olymp. Od. 6.

Vix aliud Verbum 3æ Conj. præter ἴδωμαι reperitur in Voce Media.

Deponens

In omni Conj. tum Contract. tum Verborum in μι, conjugatur per Modos in Præsenti ad formam propriæ Conj. per cætera more Baryt. (pag. 55.) Deponens verò ια in μι, format Opt. ut πειάμεν πείαιο, non πείαιο, &c. Subj. ut πείομαι, non πείομαι, &c.

Verba Heteroclitica.

Heteroclitica Conjugatione

Quæ peculiarem sibi Formationem vendicant à communi distinctam; ea sunt Verba in υμι & in στω.

Verba in υμι

Quartam vulgò Conjugationem constituunt Verborum in μι quam tamen à cæteris discriminare satius visum est: quia

Non

Non formant Præsens à Verbo circumflexo, non præponunt reduplicationem, non habent indef. 2. Activum, non Modum Optat. aut Subjunct. non Vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia Hyperdiffyllaba, non deducunt Tempora à rhemate ex quo fiunt: Nec ad formam certæ unius Conjugationis, sed pro dispari illorum varietate sequuntur Formas trium Circumflexorum, & penè omnium Baryt. ita ut verè εἰς imprimis Heteroclitia dici possint.

Fiunt à Verbis plerumque usitatis in ὦ, vertendo ω in μι. ut ζῶν ὦ ζεύγνυμι Characteristica est υ ante μι,

Vox Activa.

Indicativus.

	Singular.	Dual.	Plural.
Præf.	Ζεύγνυμι υς υσι	υτων υτων	υμεν υτε υσ.
Imp.	εἰζεύγνυ υς υ	υτων υτην	υμεν υτε υσ.

Imperativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præf.	Ζεύγνυθι ὦτω	υτων ὦτων	υτε ὦτωσ.
Infinitivus.			Participium.
Præf.	ζῶν ὦναι.	N. ζῶν ὦσα ὦν.	G. ὦντος ὦσης ὦντο.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Indicat. Imperat. Infinit. Particip.

Præf.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζεύγνυθαι	ζεύγνυς.
Imp.	εἰζεύγνυ			

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singular.	Dual.	Plural.
Præf.	ζεύγνυμαι υσαι υσ.	ὕμενον υσων υσων	ὕμεθα υσαι υσ.
Imp.	εἰζεύγνυμαι υσαι υσ.	ὕμενον υσων ὕμεν	ὕμεθα υσαι υσων.

Imperativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præf.	ζεύγνυσθι ὕσθαι	ὕσων ὕσων	ὕσαι ὕσαι.
Imp.	ζεύγνυσθι.	Particip.	ζεύγνυμένησ.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Indicat. Imperat. Infinit. Particip.

Præf.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσθαι	ζεύγνυσθαι	ζεύγνυμένησ.
Imp.	εἰζεύγνυμαι			

Formatio Temporum.

Diffyllabum in *υμι* formatur uti & aliud Verbum in *μι*, ut *δύμι ἔδυν*. Fut. I. *δύσω*, &c. à primitivo Themate *δύω*.

Hyperdiffyllabum verò accipit Tempora ab inusitato Themate remotiori, ad quod pervenitur vertendo *μι* in *ω*, & abjiciendo *νυ ννυ*; ut *ζεύνυμι ζεύω*, *κερύννυμι κερύω*, *κορέννυμι κορέω*, *ζώννυμι ζώω* unde Fut. I. *ζεύξω*, *κερύσω*, *κορέσω*, *ζώσω*, &c.

Verba in *σκω*

Magnam habent convenientiam cum Verbis in *μι*, Numero, Origine, Formatione.

Quatuor sunt genera eorum, pro numero Thematum à quibus manant.

Oriuntur à tribus Circumflexis, & Verbis in *ύω*, (*σκ* posito ante *α*;) ut *γηρέσκω* à *γηρεω* senescō, *ἀρέσκω* ab *ἀρέω* placeo, *βάσκω* à *βέω* pasco, *μεθύσκω* ebrium reddo à *μεθύω*.

Multa præponunt reduplicationem, ut *διδάσκω* à *δέω* fugio.

Penultimæ *α* & *ε* non raro in *η* mutantur, ut *θνήσκω* morior à *θνάω*; *ἀλδήσκω* ab *ἀλδέω* augeo: ο sæpissimè in *ω*, ut *βρέσκω* à *βρέω* comedo. In sequentibus *ι* pro *ε* sumitur; ut *εὐρίσκω* ab *εὐρέω* invenio, *ἀμφίσκω* pro *ἀμφιέσκω* induo, *γαμίσκω* jungo matrimonio, *κρίσκω* in utero gesto, *μολίσκω* venio, *οἰδίσκω* tumefacio, *ὀνίσκω* vivo, *ὀφλίσκω* mulctor, *σειέσκω* rivo: rarius *ι* pro *ο*, ut *ἀλίσκω* ab *ἀλώω* capio, *ἀμβλίσκω* aboyivum pario.

Formant Tempora ex Themate primitivo.

Futurum & Præteritum per *σδεκα*, (*σκ* Præsentis diviso:) ut *γηρέσκω-άσω-ακα· ἐνείσκω-ήσω-ηκα· ἀλίσκω-άσω*, &c. reduplicationem plerumque abjiciunt, ut *γινώσκω* cognosco, *γνώσω* *διδάσκω* autem facit *διδάξω*, (*σ* & *κ* quasi transpositis:) sic *ἀλύσκω* & *θνήσκω*.

Indefinitum secundum Verbi ex *ώω* deducti, si quod fuerit, formatur more Tertie Conjugationis in *μι*; ut *ἀλίσκω*, ἤλων. *βρώσκω*, ἔβρων. *γινώσκω*, ἔγνων, &c. In reliquis omnibus sequuntur Analogiam sui Thematis. Ad hanc Formam perfectè conjugantur *γηράσκω*, *διδάσκω*, *ππεράσκω*, *ἐνείσκω*, *σειέσκω*, *βράσκω*, *γινώσκω*, *τράσκω*, *ἀλύσκω*, *μεθύσκω*, *ἰλάσκωμαι*.

Hetero-

Heteroclita redundantia

In Prasenti.

Innumera penè sunt Verba ejusdem Originis & diversæ Terminationis: isosyllaba verò frequentiora sunt hæc.

1 Barytona } ζω & νω, ut κραιβάζω-άνω clamo.
 in ίω, vel υώ & } ζω, ut } κονίω κονίζω pulvere impleo.
 } } κρύω κρύζω rodo.
 } νω, ut } φθίω φθίνω corrumpo.
 } } ἀρπύω-ύνω apparo.
 cum pluribus aliis.

2 Circumflexa, ut } Ευρύω έω rado, &c.
 } Κνισάω όω nidore inficio, &c.
 } Πιλέω όω constipo, &c.
 } Κεντάω έω όω stimulo, &c.

3 Barytona & Circumflexa

Multa in } ζω } περιάζω άω tento.
 } νω } πολεμίζω έω bellum gero.
 } } πιερίνω όω amarum reddo.
 } } βαρύνω έω grauo.
 cum multis aliis.

4 Barytona vel Circumflexa, & Verba in μι; ut μιπλάνω-ημι impleo, κινέω-υμι moueo: cum multis aliis.

Poëtæ alias efformant Terminationes, præcipuè ex Circumflexis; ut αἰδομαι ex αἰδέομαι veneror, πλώω ex πλέω navigo: interponunt literas, ut ὀλέκω perdo ab ὀλέω inusitat. vel abjiciunt, ut ἀρχομαι pro ἀρχέομαι & mutant vocales, ut μένω à μέω maneo: cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla Verba formant duplex Futurum.

1 Barytona, alterum minùs usitatum, more † Circumflexorum: ut γράρω scribo, γράψω & γραφήσω· κλάω fleo, παίω ferio, πύπλω verbero. Sic † Hanc Inflectionem aliqui Demosthenicam esse annotant.

2 Circumflexa more Barytonorum; συγέω σίξω· δοκίω communiter δέξω· ὠδέω ὠσω, &c.

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim } Perfectum τέλειον, quod habet tria principalia
 est vel } Tempora suæ Vocis; de quo dictum est.
 } Imperfectum ἀτελές, quod principali uno vel pluribus caret.

Imper-

Imperfecta sunt omnia irregularem habentia Characteristica in ξω, ψω, σω, non præcedente σ, & ημαι similiter desinentia in ήω. ήω, άδω, έδω, ύδω, δω, σρω, σπω, ρω, κτω, θω, & ρω impur pleraque in βω, δω, ζω, λω, νω, μι, σκω, ω purum, Barytona.

Imperfecta } Defectiva, quæ mutila licet fuerint, contenta ta
vulgo divi- } men sunt suis Temporibus.
duntur in } Anomala, quæ mutantur aliunde Tempora.

Defectiva έλλιπῆ

Præcipuè sunt Verba duorum Temporum δίχρηνα, Barytona & Derivativa, quæ ultra Imperfectum non formantur: nempe finita in ήω, ήω, ύδω, έδω, ύδω, δω, σρω, σπω, ρω, χθω, δω impurum, λω purum. Hyperdissyllaba in αίω, είω pleraque in μι, σκω νω, ζω.

In ήω, ut δήω invenio: sed νήω glomero, νήσω.

ήω, ut άγήω eo: sed όπήω ineo, όπήσω.

άδω, ut άμυνάδω auxilior, έδω, ut τελέδω sum; ύδω, ut φθινύδω contumpro: sed ex μινύδω minuo, μεμινυθήκασι.

δω, ut βιβάδω gradior: σρω, ut μίσρω misceo: σπω, ut έξπω dico ρω, ut ίρω habeo: χθω, ut έχθω odio prosequor.

δω impurum, ut τίνδω rodo: sed άρδω irrigo, & μέρδω privo, habent Fut. ι. & Indef. ι.

λω purum, ut πέλω πέλουαι sum.

άίω & είω, facta ex αίω & έώ, ut κεδάίω à κεδάω dispergo; τελείω; τελέω perficio: sed χείω capax sum, F. χείσομαι. Desiderativa etiam in είω ex Futuro, ut γαρμυσείω πυριυίο, à γομέω-ήσω.

μι & σκω, quorum Primitiva sunt usitata, ut αίνημι ab αίνέω lau do: πωλέσκω à πωλέω versor. Item multa alia, ut κίρνημι misceo: φάσκω dico, &c.

νω, ut μίμνω maneo, άνδάνω placeo, σένω gemo, &c. Excipe regularia κλίνω, κρίνω, τείνω, κλείνω, κάμνω, τέμνω, μέγνω maneo anomala; & pauca alia, de quibus posthac.

ζω & ω purum derivativa, ex se invicem facta, ponendo vel aufertendo ζ ante ω, ut άγαπάζω ab άγαπάω amo: σάω vel σώω ex σάζω seruo. Pauca in άζω & άώ diversam habent Futuri penultimam α & η ut άπημάζω άσω, άπημάώ ήσω, asperror.

βω post ε vel liquidam, ut σέβω volo, σίλβω splendo.

σω & ξω (Futuro migrante in Præsens,) ut άξω duco, ab άρω: βήσομαι ascendo, δίσω & δίσσομαι subeo, ίξω venio, οίσω fero, όρσω concito & όρσσομαι concitor, quæ ultra Imperativum non formantur.

Pleraque

Pleraque ex Perfectis nata, ut κελήγω, clamo à κέλημα: sed κελήγω clamo, habet indef. ἰ. ἐκέχεξα: ἐσήκω σο, P. perf. ἐσήκειν, Fut. ἰ. ἐσήκω & ἐσήξομαι.

Certa singularia, ut ἐδίω edo, ἔπιμαι sequor, πέπυμαι sapio: cum aliis penè infinitis, &c.

Nonnulla sunt unius Temporis μονόχρονα, ut κωρέω & κώ sum, &c. γέμω plenus sum, part. γέμων βέομαι βόμαι vel βείομαι, eo, vino, poëtica sunt, & vix leguntur nisi in Indicativo vel Subjunctivo, & per Enallagen pro Futuro: νέομαι νεύομαι eo vel ibo, per omnes Modos. Infinitivi quidam poëtici in ἦναι, ut φορβῶναι gestare, &c. sic ἀρήμηναι precari, &c.

Unius etiam Personæ μονοπροσωπα: Imperativi verborum in μι, ut πίθι bibe, κλύθι audi, pl. κλύτε; & κέκλυθι κέκλυτε, δείδιθι time δείδιτε θές, φρές in Comp. ut προθές: ἐγκομβώσαδε induite, 1 Pet. 5. 5. Item Participia, ut κεραιτωμένη, Luc. 1. 28. & multa ejusmodi.

Alia sunt plurium Temporum πλύχρονα, quæ in hoc vel illo Tempore extra imperfectum leguntur.

Verba desinentia in αίνω carent Futuro, & leguntur potissimum in indef. ἰ. at δινάω rigo, indef. ἰ. ἐδίννα: sic συχερίνα Ἐ χαλεπίνω inferius sum: ἰαίνω calefacio ἴηνα, ἰαίνομαι ἰάνθην calefacio: sic μαυραίνω marcescere facio, Ἐς. τεκλάνω fabricor ἐτέληνα, τεκλάνομαι ἐτεκλήνω. Minus imperfecta sunt μαρίνω inquino, μωρερίνω stultè ago, σημαίνω significo, ὑφαίνω texo. Perfectum unum εαίνω.

ῥνώ, ῥώ, εῦω, ζώ, hyperdiffyllaba pleraque, carent Perfecto, ut ἐυδύνω-νῶ dirigo, ζώνω-ύσω jungo, κυριεύω dominor, ἐμπάζω curo. Excipe μολύνω contamino, κωλύω prohibeo, κελεύω jubeo, νομίζω arbitror, &c.

ῥω purum, rariùs formant Perfectum Activæ Vocis, ut ἄῥω cano, ἦῥω deleto, Ἐς. ἔσῥωκα (p. 39.) à σπύῥω, vix legitur.

ῥμαι carent Perfecto, ut δίζημαι quæro, διζήμωθ, Futur. ἰ. διζήσομαι, part. διζησόμεθ; sic κίχημαι assequor: quæ verò geminant duas priores literas, vix reperiuntur nisi in Præsenti vel Perfecto, ut ἀκίχημαι, ἀλαλύχημαι, ἀλάλημαι,

Innumera denique sunt Defectiva cujuslibet Characteristicæ; præsertim polysyllaba, derivata, composita, poëtica, quorum defectum frequens Authorum lectio, & Formationis κακοφωνία optimè indicabit.

Anomala, five Heteroclitra variantia,

Sunt Verba Imperfecta, quæ Tempus unum aut aliud mutuò accipiunt à Verbis quorum Thema non est in usu.

Ex his pleraque non formantur regulariter ultra Imperfectum, ut *ἀπένδω*. Pauca admodum principale aliud obtinent Tempus: vel Futurum, ut *ἔχω habeo*; vel Perfectum, ut *ὄρῳ video*: rarissima utrumque, ut *αἰσέω capio*. Major pars etiam mutuatur Tempora ab uno vel alio Verbo, ut *μανθάνω*: nonnulla tamen à pluribus, ut *τρέφω fero*.

Terminationes usitatioris sunt *ω* purum, *μι, σω, νω, λω, ρω, ζω, χω, σω*. Rariores *κω & γω* purum, *δω, ξω, μω, πω*. Peculiariter *κτω, κνω αἰνώ, ῥῥω*, ut *πικῶ pario, δαίκνω πορdeo, ἐλαίνω abi-go, ἔρῥω peico*, exempla singularia. Cæteræ sunt communes cum aliis Verbis.

Porro Verba, alioquin perfecta, dici possunt Anomala, propter mutationem factam in hoc vel illo Tempore per Figuram aut Dialectum Formâ regulari usitatioris; ut *ἀγρυμι frango, ἐάξω*, &c. aut propter Adjectionem Temporis extra Analogiam; ut *βίω vino, ἐβίαν*, &c.

Omnia autem Anomala cujuscunque generis, unà cum pauculis Defectivis plurium Temporum insignioribus, in sequenti Catalogo subjiciuntur.

Formatio Imperfectorum.

Propositum Verbum, si minus imperfectum fuerit, conjugetur per tria Tempora Vocis ejusdem, juxta Reg. p. 55. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adfunt.

Activum, Futuro primo vel Perfecto carens, gaudet suppleri ex Voce Mediâ; ut *ὄρῳ*, Fut. I. Med. *ὄσομαι φεύγω ξω*, perf. M. *πέφηνα*. Quod si fieri non possit, utitur Indefinito suo secundo potius, ut *πέφθω πέφσω ἔπαρθον* vel primo, ut *σεύω σεύσω ἔσειπα*: & ob defectum utriusque Imperfecto, ut *ἴημι ἦν*. Passivum & Medium à se mutuò accipiunt ea Tempora quæ defunt. Singularum Verborum Tempora Principalia primo loco ponuntur. Indefinitum secundum Tempus est ferè omnium usitatissimum.

Derivativa in *νω* purum formant Præsens à Verbis plerumque in *ω* purum, interferendo *ν* ante *α*, ut *πίνω* à *πίω luo*: *ε* ante *ω* verso in *α*, ut *ἀμύρτανω* ab *ἀμύρτέω*: *ι* post *α* nonnunquam assumpto, ut *βαίνω* à *βάω*. Derivativa verò in *άνω* interponunt *ν* penult. ante consonam simplicem, ut *μανθάνω* à *μαθέω*. Fiunt etiam à Verbis in *ω* impurum, penult. *η* mutata in *α*, ut *λανθάνω* à *λήδω*. Ex his pleraq; præcipuè in *άνω* desumunt Tempora extra Imperfect. à Primitivis, ut *πίνω πῖσω, βαίνω βήσω, ἀμύρτανω ἀμύρτήσω, λανθάνω λήσω*.

Bary-

Barytona facta ex circumflexis in ξω & ψω, formant Fut. 1. in ἦσω, ut ἀλέξω arceo, ἔψω coquo. Multa etiam in λω, μέλλω futurus sum, ἔλω sanus sum, ὀφείλω debeo, ὄρω μιλῶν, ἐθέλω, θέλω, βέλομαι volo, κίλομαι iubeo. Ad quas Formas sequentia conjugantur perfectè, ἀνῆπτόνω, ἀνῆξάνω, βλασάνω, ἰζάνω, ὀλιδαίνω, ἀδάνομαι, ἔλω.

In recensione verò Temporum, Præsens intelligitur habere suum imperf. ejusdem Vocis: indefin. secundum suum Fut. secundum: indefin. primum pass. suum Fut. primum: perf. suum pl. perf.

Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes Modos usurpari censenda sunt, nisi quoties obeliscus affixus defectum notet.

Quod si extra Indicativum Modus quispiam (excepto Opt. Æolico) vel Participium addatur, ea omnia quæ reticentur, desunt.

Removentur à Catalogo Imperfectiorum Verborum.

1. Quæ carent tantum Indefinito secundo, Futuro secundo, aut Perfecto Medio pag. 47.

2. Quæ carent unâ Voce, ut Deponens δέχομαι, &c. (pag. 55.) vel duabus, ut Neutra quædam, διψάω, πνέω, &c.

3. Verba in ζω formantia Fut. in ξω. (pag. 44.) ut σενάζω, σίζω, &c.

4. Quæ abjiciunt primam Vocalem Thematis (pag. 45.) in perf. ut δέω vel δάμνω δέδμηκα sic κέμνω, &c. atque in indef. 1. ut κερώννυμι ἔκρησα κίπρωμαι, &c.

5. Quæ tantum Tenues assumunt pro Aspiratis, (pag. 45.) ut δάπλω, φρίσω, &c.

6. Heteroclita conjugata perfectè, juxta Formas prius dictas in σκω, (pag. 72.) ut βρώσκω vel άνω & ψω, ut βλασάνω, &c.

Postremò, Perfecta omnia, ut ἀργρεύω, αἶρω, δρέω, κείρω, κρύπλω, νέμω, &c. Composita non à suis Simplicibus discrepantia, ut ἀναμνήσκω, ἐγχείω, &c. Impersonalia, ut εἶ, &c. Alibi conjugata, ut ζεύγνυμι, &c. Tempora à suo Themate divulsa, ut ἔδεσμον, ἀτρέχω, ἦεν ab εἶμι, ἦκαχε ab ἀκάχω, ἄρσα ab ἄρω, &c. vel his posita sub diverso Themate, ut εἰρηκα sub ἀργρεύω & ἐρέω ἔρεξα sub ἔρω & ῥέζω, &c. & alia hujusmodi ἀτοπα, quæ per incuriam in priorem Tabellam irrepserant, delentur. Reliqua ad examen revocata, Modi & Tempora quæ vel afferuntur vel omittuntur singula diligentius investigata, perspecta, & ex Authorum probatissimorum non Grammaticorum fide, mutata, aucta, ulterius adhuc perfectius desiderant supplementum.

Brevitatis causâ, Characteres nonnulli pro Dictionibus pinguntur: C. significat Verbum vel Tempus legi in Compositis. R. rarius usitatum. ¶. inusitatum. P. apud Poëtas. O. apud Oratores. Voces, Modi & Tempora Literis initialibus signantur. Vox Media M. Deponens D. &c.

Verba

Verba Anomala, &c.

- * *Αγαμαι* miror, D. ἀγασμαι, ἤγασμαι, &c. Præsens desideratur tantum in Subjunctivo: reliqua tempora sumuntur ab ἀγάζομαι, quod Oratoribus in Præsenti usitatum non est.
- * *Αγνυμι* frango, ἄξω, ἔαχα, &c. regulare in υμι, in Compositis usitatissimum. Sæpius verò resolvit augmentum η in εα, ut I. 1. ἔαχα pro ἤχα, perf. ἔαχα pro ἤχα. perf. M. ἔαγα pro ἤγα. I. 2. ἔαρον pro ἤρον, &c. Legitur Fut. 1. ἐάξω pro ἄξω †. Atticè hæc omnia. Καυάξεις apud Hesiodum pro κατάξεις valde absolum est.
- * *Αγω* ago, ἄξω, ἤχα, &c. reg. præter hæc dialectica perf. ἀγήοχα Att. ἀγείοχα Bæot. pro inusitato ἀγνηχα & ἤχα. pl. q. perf. ἀγνόχεν. part. ἀγνοκάς. I. 2. ἤγαρον Att. pro ἤρον. Fut 2. ἀγαρώ. I. 2. M. ἤγαρόμην. Legitur Part. ἀγάγας tanquam ab ἀγνυμι
- * *Ἄδω* iadio afficio, ἦσω, ἦκα, I. 1. Æol. ἀδήσεια. inf. ἀδήσαι. perf. ἄδηκα. part. ἀδηκάς, sæpius neglecto augmento. Gemminatur etiam δ, ut ἀδδήσεια, ἀδδηκάς.
- * *Ἄδω* cano, (pro ἀείδω quod magis poëticum est.) Fut 1. M. ἄσομαι. I. 1. act. ἦσα. pr. pass. ἄδμαι. Rariùs sequentia Fut. 1. act. ἄσω. perf. ἦκα †. perf. pass. ἦσαι. part. I. 1. ἀδείς in C.
- * *Ἄδω* placeo, Fut. 2. ἀδῶ. perf. M. ἔαδα (ἔναδα P.) pro ἦδα part. ἐαδάς. I. 2. ἔαδην pro ἦδην. Rariùs sequentia Fut. 1. ἀδῶσω. perf. ἄδηκα. I. 1. ἔασα pro ἦσα. Subj. ἄσω. inf. ἀδήσαι.
- * *Ἄδω* satio, Fut. 1. ἄσω rariùs. I. 1. inf. ἄσαι. imperat. M. ἄσαι. inf. ἄσαδαι.
- * *Αἰρέω* capio, ἦσω, ἦκα, &c. reg. nisi quod mutuatur I. 2. εἶλον, & Fut. 2. ἐλάω ab ἔλω ||. Indef. 2. M. εἰλόμην. Fut. 2. ἐλῶμαι. ubique significat activè. Legitur ἀναρραϊστικῶς pro ἀνηρηκῶς. pl. perf. pass. ἀρηρησήμεν pro ἠρηήμεν, & part. ἀπαρηρησήμεθα, & ἔπαρηρησήμεθα pro ἀρηρησήμεθα, & ἔρηρησήμεθα, &c. Ion. χύτο pro εἶλετο rarum est.
- * *Ἀκέω* audio, reg. sed perf. pass. ἠκασμαι (p. 50.) perf. ἀκήκοα pro ἠκα ||.
- * *Ἀλφάνω* invenio, F. 1. ἀλφήσω & ἔσω. I. 2. ἠλφον. Opt. ἀλφοιμι.
- * *Ἀλέξω* (ἀλεξέω R.) arceo, Fut. 1. ἀλεξήσω. I. 1. ἠλέξισα. I. Æol. ἀλέξισα. Est & inf. ἀλέξαι. pr. M. ἀλέξομαι (αλεξέομαι R.) F. 1. ἀλεξήσομαι. I. 1. ἠλεξήσομαι & ἠλεξάμην, inf. ἀλέξασθαι. part. ἀλεξίμεθα.

* Ἄλλοι

ἄλλῃμι, ἀλάλλῃμι & ἀλάλομαι P. *vagor.* inf. ἀλλύω. part. ἀλείς.
P. pass. ἀλάλλημαι ἄλλημαι. R. Subj. ἀλαλόμαι. inf. ἀλάλληδα,
ἀλαδοι. part. ἀλαλήω. perf. ἀλάλαμαι, & ἀλήλημαι.
pl. perf. ἀλληλάμην. imperat. ἀλάλησο. part. ἀλληλαρό. part.
I. 1. ἀλαθεῖς.

Ἀλίσσω *carpo*, ὥσω, ὠκα, &c. (pag. 72.) extra Futurum significat
passivè, sæpiùs veiò resolvit augmentum. I. 1. ἐάλωσα pro
ἤλωσα. part. ἐάλωσα. perf. ἤλωκα & ἐάλωκα. inf. ἤλωκέναι
& ἐάλωκέναι. part. ἤλωκώς & ἐάλωκώς. pl. perf. ἤλώκειν &
ἐάλώκειν. I. 2. ἤλων. pr. pass. ἀλίσκομαι. perf. ἤλωμαι & ἐάλω-
μαι. I. 1. ἤλώθην. F. 1. M. ἀλώσομαι. I. 2. ἠλόμην.

Ἀναλίσκω *absumo*, ὥσω, ὠκα, &c. formantur ut ἀλίσκω, nisi quod
habet etiam aliud imperf. ἀνάλεν. inf. ἀναλεῖν. part. ἀναλῶν
ab ἀναλόω. Variat etiam augmentum in Indefinitis & Perfe-
ctis. I. 1. ἀνήλωσα, ἀνάλασα, ἠνάλωσα. I. 2. ἀνήλων, ἀνάλων,
ἠνάλων.

Ἄλλω *propulso*, Fut. 1. ἄλλξω, vel ἀλλήσω, item ἀλααλήσω. I. 2.
ἄλαακον.

Ἀμύρτανω *resco*, ἦσω, ἦκα, &c. (p. 76.) ab ἀμύρτιω ||. I. 2. ἦμ-
ερον. P. pro regulari ἠμύρτον.

Ἀμπνυμαι *respiro*, P. 1. 1. pass. ἀμπνύσθην & ἀμπνύσθην. Legitur
& imperat. ἀμπνυε.

Ἀνοίγω. Vide Οἶγω.

Ἀνώγω P. jubeo, F. 1. ἀνώξω. perf. M. ἦνωγα seu ἄνωγα. 1a. pl.
ἄνωγωμαι pro ἀνώγαμαι. I. 1. ἦνωξα. inf. ἀνώξαι. pr. pass.
ἀνώγομαι. perf. ἦνωγμα. imperat. 1. 1. ἀνωχθι jube, ἀνώχθω.
pl. ἀνωχθε.

Ἀναίνομαι *recuso*, perf. ἀνήνημαι. I. 1. M. ἠηννάμην. *Rarissimè se-*
quentia ἀναίνω, ἀνανῶ, ἦνηνα & ἀνήνηνα. item ἀνῆν pro ἀναί-
νεδα. Hesiod.

Ἀπώρεξω *aifero*, I. 2. ἀπύρεξν. *Rar. sequentia* I. 1. ἀπύρεξ pro
ἀπύρησα. part. ἀπαύρεξ & ἀπέρεξ. I. 1. M. ἀπυρέξιμην pro
ἀπυρησάμην. †.

Ἀπεχθάνομαι odio sum, & ἀπέχθομαι. D. F. 1. M. ἀπεχθήσομαι.
perf. pas. ἀπήχθημαι. part. ἀπηχθημέν. ab ἀπεχθέομαι ||.
I. 2. ἀπηχθόμην.

Ἀποκρίνομαι *respondeo*, Fut. 1. ἀπεκρινῆμαι. I. 1. ἀπεκρινάμην. I.
1. pass. ἀπεκρίθην. Fut. 1. ἀποκρινθήσομαι.

Ἀπόλυμι. Vide Ὀλυμι.

Ἀρέσκω *placeo*, F. 1. ἀρέσω. † ab ἀρέω ||. I. 1. ἦρησα. inf. ἀρέσαι.
part. ἀρέσαι. pr. M. ἀρέσκομαι acquiesco, F. 1. ἀρέσσομαι *placet*.
I. 1. ἠρέσάμην.

Ἀπίω & ἄπω P. lado. I. I. ἄσαι. pr. pass. ἀπίομαι. part. ἀπόμεν^ο. I. I. ἄδην †. I. I. M. ἀσάμην neglecto semper Augmento: sæpius præposito α; ut I. I. ἄσαι, ἀάδην, ἀασάμην (quod interdum significat dolui.) inf. ἀάσαι. part. ἀάσαι. U turpatur ἀάται pro ἀτάται, ἀάδης pro ἀτάδην.

Ἀυξάω & αὐξώ augeo, (interdum augeor) ἴσω, ἠκα, &c. ab α ξέω ||. (pag. 77.) Rariùs F. I. αὐξανῶ, & part. I. I. αὐξας pr αὐξήσας.

* Ἀχθόμαι gravor, F. I. M. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι ab ἀχθέομαι ἀχθῶ gravor, I. I. inf. ἀχθέσαι. part. ἀχθήσας. I. I. πατ ἠχθέδι. part. ἀχθεδεῖς.

* Ἀνάχω, ἀναχέω, ἀνάχημι dolore afficio, ἴσω, ἠκα. I. I. ἀνάχησι perf. ἠκάχηκα, sæpius ἠκαχα. Verba poëtica, quorum nullum Tempus legitur extra Indicativum, nisi in Participiis Præfentis, ἀνάχω, ἀχέων, ἀχέων.

* Ἀνάχημαι, ἀνάχομαι, ἀνήχημαι doleo. Optat. ἀναχήμι part. ἀναχίμην^ο, ἀναχόμεν^ο, ἀνηχέμην^ο. perf. ἠκαχημαι, ἠκαχημαι, ἀνάχημαι, ἀνήχημαι. pl. perf. ἀκαχημην. inf. ἀκαχέδην. part. ἀκαχόμεν^ο & ἀκαχόμεν^ο, ἠκαχόμεν^ο & ἠκαχημέν^ο R. Ἄχω & ἄχομαι inusitata sunt.

* Ἄω & ἄηνω spiro, Fut. I. ἴσω. Præsens format tertiam plur. ἄει pro αἴεισ. inf. αἴηναι pro αἴεναι. part. αἴεις. I. I. inf. αἴησαι. αἴσαι. perf. pass. αἴημαι, αἴημαι, & αἴωμαι P. activè significat I. I. ἀάδην R.

B

Βάινω vadon βήσομαι, ἠκα, à βάω ||. Fut. I. βήσω R. ind. I. βήσομαι (interdum conscendere feci.) inf. βήσαι. part. βήσας. perf. βέβηκα (non raro stabilitus sum) pro quo βέβαα. part. βεβήκως & βεβαώς. I. 2. ἔβην à βήμι || (extra Indicativum legitur tantum in C.) imperat. βήθι, pro quo βᾶ & βάθι. Optat. βάιμι Subj. βῶ & βήω P. inf. βήναι. part. βᾶς. pr. pass. βάινομαι perf. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι. inf. βεβήδης. part. βεβήμην^ο, & βεβασμέν^ο in C. & ἐβήμην^ο, abjecto Augment. indef. I. ἐβάδην & ἐβήδην R. part. βαδεῖς. indef. I. ἐβήσομην. inf. βήσαδης. part. βησομέν^ο.

Βιβάω & βίβημι idem, P. F. I. βιβάσω, βίβωμαι. I. I. ἐβέβασα, ne reperiuntur extra Indicativum nisi in sequentibus Participii pr. βίβα

- pr. βιῶς, βεῶς, βιῶν, & βιῶς apud Lucian. sed I. 1. βι-
 εἶσαι. part. βιῆσας. pr. pas. βιῆζομαι ineor. I. 1. ἐβιῆσθην.
 F. 1. M. βιῆσμαι. I. 1. ἐβιῆσάμην. Gerund. μεταβιῆσέῃ
 transferendus. I. 1. act. βιῆσας. pas. βιῆσθεις. F. 1. βιῶ in C.
 ut συμβιῶ instruam, Psal. 32. pro συμβιῆσαι.
 Βάλλω jacio, λῶ, ηκα, &c. à βλήω ||. F. 1. βλήῳ (βλήσω & βλήσω
 r. I. 1. ἐβάλλησα †. poet.) perf. βέβληκα. part. βέβληκός I. 2.
 ἔβλητον. pr. M. βάλλομαι. Reliqua tempora frequentius in C.
 perf. pas. βέβλημαι. Legitur 3a. f. βλήεῃ. Od. εἴ. quasi à βέβληῃ.
 part. βέβλημην. I. 1. ἐβλήθην. I. 2. M. ἐβλήθην.
 Βίβω vino, ᾠσω, ᾠκα, &c. reg. nisi quòd habet I. 2. act. ἐβίων. Or.
 βιώλω. inf. βιώναι. part. βίως, à βίωμι ||.
 Βλαστῶ gemitivo, ἦσω, ηκα, &c. P. 77.
 Βόσκω pasco, F. 1. βόσω, βώσω, & βοσκήσω à βοσκέω ||. I. 1. ἐβόσκη-
 σα. part. βοσκήσας. pr. pass. βόσκομαι. F. 1. M. βοσκήπμαι.
 Βέλομαι volo, ἦσομαι, ημαι, &c. à βέλομαι ||. 2. perf. pr. βέλει
 (βέλει P.) pro βέλη. imperf. ἐβέλομαι & ἔβελον. I. 1. ἐβέ-
 λήθην & ἔβελήθην perf. ἐβέλεα in C.
 Βρώσκω comedo, σω, κα, &c. reg. (pag. 72.) Legitur tamen I. 1.
 κατέβρωξα. Lycoph. & Apollon.

Γ

- Γαμέω uxorem ducò, ἦσω, ηκα, reg. præter I. 1. ἔγνημα pro ἐγάμισα.
 Sub. γήμαι. inf. γῆμαι. part. γήμας. I. 1. M. ἐγνημάμην. Eurip.
 Med. quod præcurrit omnes modos.
 Γεννάω gigno, reg. nisi quòd caret mediâ voce.
 Γείνομαι gignor, Præfens poeticum est; sed apud oratores etiam.
 I. 1. M. ἐγενάμην genui, inf. γείνασθαι. part. γενάσθαι.
 Γίνομαι, & γίγνομαι, sum, fio, nascor, D. ἦσομαι, ημαι, à γινάσθαι ||.
 I. 1. pas. ἐγνήθην, ἐγνήσάμην. perf. γέγονα à γειῶ ||. & γεγα à
 γάω ||. unde 3a. Pl. γεγάασιν pro γεγάσι. Hom. inf. γεγονέναι &
 γεγέναι. part. γεγονώς & γεγαώς. I. 2. ἐγνόμην Legitur ἐκγε-
 γάονῃ nascentur. Homer.
 Γινδῶ gaudeo, ἦσω, ηκα, reg. in voce act. caret pas. habetq; tantum
 in med. perf. γέγηθα. part. γέγηθώς. Est & pr. γήθω. inf. γή-
 θεν. part. παλ. γηθόμεν.
 Γηρέσκω senesco, ᾠσω, ᾠκα, &c. (pag. 72.) usitatus quàm γηρόσθαι,
 (quod tamen invenitur apud oratores) format verò aliud I. 1.
 act. ἔγηρα. inf. γηρέναι. part. γήρας. Legitur & γηρέεις.

F

Γινάσκω

Γινώσκω vel γηγώσκω cognosco, σω, κα, &c. (pag. 70.) format verò Perf. M. γήγωνα pro γηγωα. part. γηγωνώς reperitur διαγνώσκω, Aristoph. in Vesp.

Δ

Δάω disco, F. I. M. δέητομαι. Perf. act. δέδνηκα. Inf. δεδανκέ-
ναι. part. δεδανκώς. Perf. pass. δεδήμαι. Inf. δεδάδω. Part.
δεδανυρό. I. 2. έδάλω. Perf. M. δέδαα. I. Part. δεδαώς. Ra-
rius sequentia F. I. δαήσω, & δαίσω. I. 2. έδήσα, & έδαισα.
Inf. δαήσαι. I. 2. έδαιον.

Δάω divido, F. I. δάισω & δαίτω. I. I. έδαισα. Pr. pass. δαί-
μαι. Perf. δέδαισα. F. I. M. δάιστομαι. I. I. έδαισάμην.

Δαίζω idem, F. I. δαίξω. I. I. έδάίξα. Pr. pass. δαίζομαι. Perf.
δεδάιγμα. part. δεδάιγυρό. Omnia poetica.

Δάζομαι idem, δάισμαι, ασμαι, D. reg. & usitatus apud Ora-
tores quàm δάω.

Δάω υιο, Pr. pass. δάισμαι. Perf. M. δέδηκα combustus sum. Pl. perf.
έδεδήεν (quod etiam refertur ad δάω divido.) I. 2. Sub. δάω-
μαι.

Δάκνω mordeo, F. I. M. δήξομαι, I. 2. έδακον à δήκω ||. F. I. act.
δήξω R. I. I. έδήξα. Part. δήξας. Perf. δέδηκα I. Part. δεδη-
χώς. Perf. pass. δέδημαι. Part. δεδηυρό. I. I. έδήχην.
Part. δηχθείς. I. I. M. έδηξάμην. I. 2. έδακόμην.

Δαρδάνω dormio, F. I. M. δαρδήσομαι. Perf. act. δεδάρδηκα R. à
δάρδω ||. Part. δεδαρδηνκώς. I. 2. έδαρδον, pro quo έδραδον.
Inf. δαρδεΐν. Part. δαρδών. Part. I. I. pass. δαρδείς in C.

Δείδω metuo, F. I. δείσω. Perf. M. δέδωκα. Imperf. έδον à δών.
Imperat. δέδω, δείδω. P. à δέδω ||. I. I. έδειτα & έδδεισα P.
Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδείσαι. r. †. Perf. pass. δεδήμαι. Inf.
δεδείω, & frequentius δείω. F. I. M. δείσομαι. I. I. έδεισά-
μην. Sub. δείτωμαι. Perf. δέδωκα & δείδωκα pro δέδωκα †.
item δέδα, δείσα, & δείδα, à δών ||. Pl. perf. έδεδόκειν & έδε-
δύν. Inf. δεδέναι. Part. δεδώς & δειδώς P. Legitur tertia pl.
έδ-ίδις pro έδεδείς, vel pro έδεις.

Δέω desum vel careo, F. I. δέησω †. Perf. δέδηκα †. quasi à δέω ||.
I. I. έδέησα (έδδύσα Od. I.) Pr. pass. δέομαι, δεύομαι, P. Part.
δέων, δέωυρό. I. I. έδέηθη.

Δέομαι rogo, D. (δέομαι P.) E. I. δέησομαι. perf. δεδέημαι †.
tanquam à δέομαι ||. I. I. έδέηθη.

- Δέρω video, perf. M. δέδρακα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. ἔδρακα †. in C. pro δέδρακα ||. Orph. Argonaut. pr. pas. δέρομαι. I. 1. ἐδέροθω.
- Διδάσκω doceo, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκῆτω, & I. 1. Inf. διδασκῆται tanquam à διδασκῆω ||.
- Διδράσκω fugio, δράσω, ακα, &c. Vix tamen usitatum, nisi in C. format I. 2. ἔδραν, ας, &c. Opt. δρᾶσω & δρᾶσω. Inf. δρᾶναι. part. δρᾶς.
- Δοκέω existimo, videor, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. pr. pas. δοκῶμαι. perf. δέδογμαi. Inf. δέδοχθαι. part. δέδογμῶθι. Sequentia sunt poetica. Fut. 1. δοκῆσω. I. 1. ἐδοκῆσαι. part. δοκῆσας. perf. δέδοκῆκα. part. I. 1. pas. δοκῆσθεις in C. Leguntur δοάσσει P. videtur. δοάσσειτο & δέατο visum est.
- Δύναμαι possum, D. ἵπταμαι, ηται, à δύναμαι ||. secunda perf. δύνασαι & δύνη. Imperf. ἐδύναμην & ἠδύναμην. caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. pas. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην, item ἐδυνάθην ἠδυνάθην, à δύναζω ||. I. 1. M. ἐδυνησάμην.
- Δύω subeo, ύσω, υκα, &c. reg. Δύνω tantum legitur in C. Δύμι P. utrumque ἄχρηνον. Imper. δύθι, & pro eo δύ. Inf. δύειν & δύναι. part. δύς.

E

- Ἐάω sino, F. 1. ἐάσω I. 1. εἶσα. pr. pas. Imperat. 3a. pl. ἐάσωσαν. Inf. ἐάθω. part. ἐάμῶθι. I. 1. Sub. ἐάθω. part. ἐάθεις. Rariùs perf. εἶακα, & ἔακα. item pr. Subjunct. εἶω (I. 1. v. 55.)
- Ἐγγυάω spondeo, ἦσω, &c. reg. nisi quòd perfecta augentur in medio ut plurimum, ut ἐγγεγύηκα, (ἠγγύηκα r.) ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυμῶθι, (ἠγγυμῶθι r.) reliqua tempora in initio ut ἠγγύησα, &c.
- Ἐγείρω excito, ερῶ, ερκα, r. &c. reg. excepto quòd format perf. pas. usitatius ἐγήγερμαι pro ἠγερμαι: item ἔγρομαι P. pro ἐγείρομαι.
- Ἐρηγορέω vigilo, ἦσω r. ηκα †. (ρηγορέω per Aphæresin rariùs nisi in N. T.) I. 1. ἐρηγόρησα. perf. ἐρηγόρηκα †. per sync. pro ἐρηγόρηκα. perf. pas. ἐρηγόρημαι. Inf. ἐρηγορήσθω & ἐρηγόρησαι perf. M. ἐρηγόρηκα, & ἐρηγόρηθα P. imperat. ἐρηγόρησε. part. ἐρηγορώς. ubique neglecto augmento.
- Ἐδῶ edo, ἐδήδοκα, pro ἔδῃκα ab ἦκα ||. part. ἐδήδοκάς. perf. pas. ἐδήδομαι & ἐδήδισμαι part. ἐδήδισμένθι. I. 1. ἠδέθην. part. ἠδέθεις. pr. M. ἔδομαι, quod usurpatur sæpiùs pro futuro secundo ἐδέσμαι.

- Rariùs sequi. perf. M. ἔδηδα pro ἦδα ||. part. ἐδηδώς. inf. ἔδμενα, P. pro ἔδειν.
- Ἐζομαι *sedeo*, part. ἐζόμενος. undè comp. καθεζομαι. F. 2. M. καθεδέμασι. inf. καθεδείδης. part. καθεδέμενος. I. 1. pas. ἐκαδέδην. imperat. καθεδέθη. part. καθεδέεις.
- Ἐθέλω *volo*, F. 1. ἐθέλησω. perf. ἠθέληκα r. inf. ἠθέληκέναι. pr. pas. ἐθέλομαι r. caret imperativo per omnia. vide Θέλω.
- Ἐθω *solitus sum* †. perf. M. εἴωδα pro εἶδα. inf. εἴωθεναι. part. εἴωθώς. Rariùs seq. part. ἔθων. Il. 1. F. 1. ἔσω. perf. εἶκα, ἐθώκαπ P. pro εἴωδασι.
- Ἐθίζω *affuefacio*, ἐθίσω, εἶθισα. caret perf. pr. pas. ἐθίζομαι. perf. εἶθισμαι. part. ἐθισμένος. I. 1. ἐθίδην. inf. ἐθιδέναι. part. ἐθιδείς.
- Εἶδew *scio*, ἦσω, ἦκα. Thema plerumque poëticum. (εἶδω r.) Legitur Opt. εἶδείην ab εἶδημι ||. F. 1. εἶσω †. r. I. 1. Sub. εἶδύσθω pr. perf. εἶδύκειν per sync. εἶθειν. Att. ἦθειν; & pro eo ἠεῖδειν P. Legitur ἦθειν 3a. s. pro ἦθει Att. & 3a. dual. ἦστω pro ἠεῖπύην Aristoph. inf. εἶδεκέναι, per sync. εἶδέναι. part. εἶδηκώς & εἶδώς & ἰδώς. Hef. I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri solet ad ὄραω), in indicativo rejicitur e apud poëtas ut ἶδον; in reliquis modis apud orat. ut ἶθε (& ἰθὲ) &c. occurrit εἶδα *vidi*. Orph. Argonaut. pr. pas. εἶδομαι (& ἶδομαι P.) *assimulor*. part. εἶδόμενος (& εἶδόμενος P.) perf. εἶδημαι & ἦδημαι †. unde 3. pl. συνιδέα? Ion.) F. 1. M. εἶσομαι *audeo* & ἴσομαι P. Opt. εἰσοίμεν I. 1. εἰσάμεν & εἰσαίμεν P. *simulavi*. Opt. εἰσάμεν. inf. εἰσάσαι. part. εἰσάμενος. perf. οἶδα † *novi*, (unde 2. s. οἶδα, & οἶδαδα r.) I. 2. εἶδμεν *vidi*. imper. ἰδῖ, &c. Usurpantur præcipuè ab Orat. οἶδα, ἦθειν, εἶδέναι, εἶδώς & εἶδον per omnes modos. Usurpantur ἐγώδω pro ἐγὼ οἶδα Att. Legitur ἰσέον *sciendum*, à perf. pas. εἶσαι ||.
- Εἶκω *similis sum*, F. 1. εἶξω †. perf. M. ἔοικα. (& οἶκα Ion.) I. 1. εἶξα, ἔἰξα, & ἦἰξα †. pr. pas. εἶκομαι †. perf. ἔἴγμασι. pl. perf. εἶγμεν. Ab Oratoribus usurpatur tantùm ἔοικα, & pl. perf. ἐώκειν. Sub. εἰκώ. inf. εἰκέναι. part. εἰκώς, & εἰκός neutrum, sec. εἰκώς r. Apud poëtas 2da. & 3a. dual. εἶκτον, εἶκτώ pro εἶκετον εἶκέντω. per sync. & dialys. item 3a. pl. εἶξασι. Aristoph. pr. εἰκασι.
- Ἐλαίνω *ambigo*, ἄσω, ἄκα †. ἐλάω præfens minimè usitatum. Legitur tamen inf. ἐλαῖν pro quo ἐλάαν. & part. ἐλών. F. 1. ἐλαῖ ἄς, ἄ, &c. per Enallagen. I. 1. ἦλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια. Legitur inf. ἔλωσι & ἐέλωσι P. pro ἐλάσαι. perf. ἐλήλακα, pro ἦλακα r. inf. ἐλληλακέναι. part. ἐλληλακώς. (I. 1. & perf. non ratio significant. *progredior*.)

progredior.) pr. pas. ἐλαίνομαι, part. ἐλαυνόντιον (quod interdum significat activé.) perf. ἐλήλχμαι. & ἔελμαι. II. α. προήλαμαι ||. inf. ἐληλάσθ. part. ἐληλαμῆς, & ἐληλασμῆς, & ἐελμῆς. II. ν. I. ι. ἠλάσθην. P. ι. M. ἐλάσμαι. I. ι. ἠλασάμην, per sync. ἠλασάμην.

Ἐλπυμαι *spero*, ἐέλπυμαι. p. perf. M. ἔολπα. pl. perf. ἐώλπεν, & ἐόλπεν. F. ι. M. ἔλψμαι ι. Ἐλπω potius *sperare facio* P. ἔλψαι ι. ι.

Ἐμβειμάομαι *infremo*, F. ι. M. ἐμβειμήσομαι. I. ι. ἐνεβειμησάμην.

Ἐπω *dico*, ||. I. ι. εἶπα. I. 2. εἶπεν. Verbum hoc reperitur in solis indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα caret tantum infinitivo; εἶπον percurrit omnes modos. I. ι. M. εἶπάμην in C. inf. εἶπαθ. part. εἶπαμῆς. I. 2. εἰπόμην †. Opt. εἰπάμην & εἶπαια. Legitur 3a. pl. εἶπιεθ̄ pro εἶπιεν. Psalm. 35.

Composita hæc poëtica sunt. Præsens ἐνέπω, & ἐνέπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίπω, ψω. perf. M. ἐνίπαπα pro ἠνίπα ||. Ἐνίσσω (Ἐνισσέω ι.) inf. ἐνισσέην. F. ι. ἐνισσῶ †. Ἐνίσσω, ειν, ων.

Ἐργάζομαι *opero*, F. ι. ἐργάζομαι. perf. pas. εἴργασμαι, reg. D. Format tamen interdum, F. ι. M. ἐργῶμαι, ᾶ, &c. pro communi ἐργάσομαι. ᾶση, &c. per sync. & crasin. Affertur & imperat. ἔργα quasi ab ἐργῶ ||.

Ἐρω, ἐρέω, *dico, interrogo*, P. F. ι. ἐρῶ, ἐρήσω ι. Sequentia apud orat. perf. εἴρηκα. perf. pas. εἴρημαι. Paulò post. F. εἴρησμαι. pr. M. ἔρομαι, (εἴρομαι, & ἐρέομαι P.) *interrogo*, F. ι. ἐρήσομαι. I. ι. εἴρησάμην & ἐρέμην. I. 2. ἠρέμην & εἰρέμην P.

Ἐρῶ *reieo*, F. ι. ἐρῶσθαι †. (ἔρσω ι.) perf. ἐρῶσθαι ι. Legitur pr. M. ἐρῶμαι.

Ἐρύομαι *venio*, F. ι. ἐλεύσομαι. perf. M. ἐλήνυθα pro ἠλυθα Att. & εἰλήλυθα P. ab ἐλεύθω ||. inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθῶς & εἰληλυθῶς. I. 2. ἠλυθον pro ἠλυθον, (quod etiam à poëtis usurpatur.) Legitur I. ι. M. Sub. ἐλεύσομαι. Psalm. 132. I. ι. ἠλυθσα Æsch. Περσ. imperativus accipit α pro ε penult. ut ἐλθέτω, ατε pro ἐλθέτω, ετε, &c. sæpius in V. T. Gerundivum ἐλθεσέν formatur ab ἠλυθσαι ||.

Ἐύδω *dormio*, (ferè poëticum.) F. ι. ἐυδήσω. I. ι. εὔδησα. sic κενθέω cuius imperf. ἐκένθευθον & κενθῆνυθον.

Ἐυείσχω *invenio*, ἦσω, ηκα, &c. (pag. 72.) ab εὐρέω inusitato (sed apud Plutarch. part. εὐρών.) I. 2. εὔερον. imperat. εὐρέ, &c. I. 2. M. εὐερίην. I. ι. εὐρησάμην, & εὐερίην. part. εὐεράμην.

Ἐύχομαι *precor*, interdum *glorior*, F. ι. εὐχόμαι. I. ι. ἠυχάμην. *ωρεσεύχομαι* usitatius apud Orat. *εὐχετάομαι* idem P. defect. *διχορον*. Legitur *ἕξευχέω precor* Eurip. Med. I. ι. *ἕξήχιστα* Saph. Philostoph.

Ἐχω *habeo*, F. ι. ἔξω vel χήσω, perf. ἔχηκα à χέω ||. part. ἐχηκός. I. 2.

I 2. ἔχον usitatiùs in C. imperat. χέε. Opt. χήμι, (& χήν Att. χῶ, χήν, χών. F. 2. χῶ. εἶς, &c. Pr. M. ἔχμαι (Interdum pro ἐχόμενῳ. legiitur ἐέχμενῳ P.) Perf. ἔχημαι. Part. ἐχόμενῳ. I. 1. ἐχέειν r. Inf. χεδέμεναι. Part. χεδεῖς. F. 1. M. ἔξομαι & χήσμαι. Inf. ἔξεσθαι & χήσεσθαι. I. 2. ἐχόμενῳ. I. 1. Inf. χήσεσθαι. I. 2. ἔχω non rarò significat possum; ἔχμαι, interdum proximus sum, adhæreo: τὸ ἐχόμενον contentum sive argumentum capitis. Est etiam poeticum χέειν habeo.

Εἶμι eo & ibo, Imperf. εἶν.

Pr. S. εἶμι εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν. ἴτε, ἴσι vel ἴσι. Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴτε.

Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω, &c. Opt. εἶν. r. Sub. ἴω P. Inf. ἴναι vel εἶν. vide ἴμι.

Εἶω, & εἶω vado, utrumque poeticum. F. 1. εἶω. perf. εἶκα. Præsens parùm usitatum. Imperf. ἦον, εἶον & ἦιον. Imperat. εἶτω, εἶτω. I. 1. εἶσα, ἦσαι & ἦσαι. pl. perf. ἦκεν usitatiùs pro εἶκεν. F. 1. M. εἶτομαι. I. 2. εἰσάμεν. perf. εἶα, ἦα, & ἦα. pl. perf. εἶεν & ἦεν, quod in C. temporum omnium est usitatissimum apud Orat. ἴτερον, (ἴπτερον, & ἴτον P. in Comp.) eundem est, ab εἶται ||.

Ἐννύω, ἐννυμι induo, F. 1. ἔσω ab ἔω ||. I. 1. ἔσαι & εἶσαι. Inf. εἶσαι (ἔσαι.) part. ἔσας. pr. pas. ἐννυμαι.

Perf. pas. εἶμαι, εἶται, (ἔσαι P.) εἶται, (εἶσαι.) 3a. pl. εἶνται. P. perf. εἶμεν. εἶσο, εἶσο (ἔσο & ἔσο P.) part. εἶμενῳ. F. 1. M. ἔτομαι. I. 1. εἰσάμεν & εἰσάμεν (εἰσάμεν, εἰσάμεν, & εἰσάμεν. P.) part. εἰσάμενῳ. pleraque hæc tempora apud Oratores in C. ἀμφιέννυμι, &c.

Z

Ζάω vivo, F. 1. ζήσω I. 1. ζήσω. (utrumque significat interdum activè, vivifico.) Opt. ἄω. ζήσω. Præsens contrahit áει in η, ut ζάεις, ζήεις, &c. Imperf. ζήεν à ζήμι ||. Imperat. ζή & ζήθι. Opt. ζάτω & ζώνη à ζώμι ||. Inf. ζήν. part. ζών.

H

Ἡδω deleto, †. F. 1. ἦσω †. I. 1. ἦσα †. I. 2. ἦσον †. pr. pas. ἦδμαι. perf. ἦμεν †. I. 1. ἦδμεν in C. I. 1. M. ἦσάμεν †. Vix occurrit in voce activâ extra indicat. nisi in part. ἦδων & ἦσας.

Ἡμαι sedeo, pr. S. ἦμαι. ἦται, ἦται, (ἦσαι P.) D. ἦμεδον, &c. 3a. pl. ἦν, (ἔχ), (ἔν), (εἶα) P.)

Imp. S. ἤμῳ, ἦσο, ἦτο (& ἦσο P.) D. ἤμεθεν, &c. 3a. pl. ἦτο, (ἦατο ἔατο, εἶατο P.)

Imperat. ἦσο, ἦτω, &c. Inf. ἦσθι, part. ἦμεν⊖.

Κάθημαι eodem modo inflectitur per personas: variatur veid dialecticè 2a. sing. pr. Indic. κείθησαι, (ηαι. I. η A.) & Imperat. κάθηται (κάθειτο Ion. κάθει A.) legitur fut. 1. M. καθήσμαι. Judith. cap. 8. & Indef. 1. ἐκάθησα. 2. Sam. cap. 23.

⊖

Θέλω volo, F. 2. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα. Imperativus hujus verbi vix usurpatus ab Oratoribus: sed θέλησον Æschyl. Rariùs seq. Opt. Æol. ἐθελήσεια. perf. τεθέληκα †. Præs. pas. τεθέλημαι †. I. 1. part. θεληθείς. Pro θέλω usurpatur P. Λῶ, ἦς, ἦ, pl. λῶσι. reperitur Opt. λεῶμι tanquam à λεῶν.

Θνήσκω morior, Fu. 2. M. θανῶμαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. M. ἐθανόμην, à θείνω percutio. Rariùs occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω F. 1. M. θνήξομαι & τεθνήξομαι, & perf. M. τέθναα. Sed Inf. τεθνήσκει Att. frequens est O. pro quo τεθνήσκω & τεθνήσκει P. sic part. τεθναώς, & τεθνεώς, item τεθνηκώς & τεθνεώς P. mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι ||. Imperat. τέθνασθι. Opt. τεθναίω. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι, Aristoph. Vesp. Ind. 2. ἔθηνω, part. θνάς.

I

*ΐημι vado, I. 2. ἦν. Præs. & Imperf. formantur ut πείθω, nisi quod Præsens format tertiam pl. ἴκησι non ἰᾶσι. Caret Imperat. Oprat. & Subjunct. I. 2. ἦν †. & ἴην quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε fit ei in C. ut ἴξει exi. Legitur pr. Inf. ἴμεναι P. pro ἦέναι, vide Εἶμι.

Usitatissima Oratoribus sunt Composita; & præcipuè Pr. act. in 1a. vel 3a. plur. ut ἀνιέμεν, ἀνίασι. 3a. pl. Sub. ἀνίωσι. Inf. ἀνιέναι. part. ἀνιών. sic καπνέμεν, &c. ἀπιέμεν, &c. Legitur etiam pr. M. ἴεμαι O. part. ἴέμεν⊖. Imperf. ἴεμεν.

*ΐημι mitto, Imperf. ἴεν. perfectiùs conjugatur in C. ἴημι. F. ἦσω. perf. εἶκη. Verbum hoc ubique sequitur formam πείθω, tum communem, tum contractam, ut Imperf. ἴεν, &c. Imperat. ἴει (pag. 64.) & (quod rarum est) specialem ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἦκα (pag. 43.) ἔδω (pag. 49.) perf. εἶκη (pag. 65.) εἶμαι (pag. 67.) Indef. etiam 1m. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum. (pag. 64. & 68.) I. 2, act. Imperat. ἔς. & Inf. εἶν (pag. 64.) &c.

Proprias verò habet alias variationes in diversis compositis : format enim 3am. sing. præf. ἴεις pro ἴης Aristoph. 3am. pl. usitatissimam ἰᾶν (pro Ionico ἰέασ) Att. (Steph. dicit Ion.) 3am. sing. imperf. ἀνίσκει pro ἀνίη. Hesiod. Theogn. 3am. pl. ἰηῖ pro ἰεῖ. Herodot. I. 1. ἦσα unde 3a. pl. Sub. παρήσωσ. Herodot. item εἶσα, unde 3a. pl. ἀνεῖῖ pro ἀνήκαν. Steph. ex Thucyd. & part. εἶσας. Æmil. Portus ex Herod. Sed εἶσα rectius fortasse scribitur cum leni spiritu εἶσα, & tum refertur ad εἶμ vado : format verò crebrius 3am. pl. perf. pas. ἀφείονθ) pro ἀφείνθ). I. 1. pas. εἶδην ut ἀνείδην, &c. I. 2. act. ἴον ut σῦιον. II. a. v. 172. Subj. ἴω ut καθυρίω. Thucyd. Συνίημι facit (apud sacros præcipuè scriptores) 3am. sing. præf. συνιῖ pro συνίησι. 3am. pl. συνιῖσι. inf. συνιῖν. part. συνιῖων tanquam à συνιῖω. Tempora autem perfectè conjugantur per modos & personas excepto I. 1. quod (ut dictum est) vix excurret indicativum.

Ἰεμαι concupisco, imperf. ἰέμην. simplex poeticum est (tamen apud Philonem) Compositum ἐρίεμαι. O. Utrumque planè defectivum δίχρονον.

Ἰκνέομαι, εἶμαι venio, I. 2. ἰκόνην. Plura habet tempora in C. ἀφικνέομαι. F. 1. ἰξομαι. perf. pas. ἰγμαι. Ἰκω venio, P. F. 1. ἰξω. I. 1. ἰξω.

Ἰλάσκομαι ῥίσκο, Ἰλάομαι P. &c. ἰλαμαι, ἀσομαι, ασαι, &c. (pag. 72.) format verò aliud F. 1. M. ἰλάζομαι. imperf. ἰλαδι & ἰληδι. Hom. perf. ἰληκα per omnes modos.

Ἰπλήμι volo, F. 1. πλήσω. I. 2. ἐπλήω. Usitatus est pr. M. ἰπλάμαι. F. 1. πλήσομαι. perf. πέπλάμαι. I. 2. ἐπλάμην & ἐπλόμην. Sub. πλώμαι. inf. πλώδης (vel πλάδης r.) & πλώδης. part. πλώμενθ) & πλώμενθ).

Ἰσμι scio, non omninò legitur in Opt. nec in Substantivo activæ vocis; nec in temporibus ultra imperfectum. Conjugatur ut ἴσμη, nisi quod format 3am. pl. ἴτασι non ἰσᾶσι, part. ἴσας non ἰσᾶς.

Sæpè abjicitur a penult. per sync. ut in præsentī ἴσον, ἴσμεν, ἴτε pro ἴσατον, &c. imperf. 3a. pl. ἴηθ) pro ἴσαθ). imperat. ἴθι, ἴσω, ἴτε. 3a. pl. ἴσωθ) item ἴτων, pro ἴσαθι, &c. præf. pas. ἴσμαι sæpius pro ἴσασμαι scio; præcipuè in C. ὀπίσασμαι, cujus imperf. ἐπισάμην & ἠπισάμην. Sub. ἐπίσσωμαι. inf. ὀπίσασθ). part. ὀπισάμενθ). F. 1. M. ἐπισήσομαι. Dialecticè variantur sequentia : præf. 3a. sing. ἴσησι, ἴσασ, Dor. 1a. pl. ἴσαμεν, ἴσμεν, D. imperf. 1a. sing. ἴσην, ἠσῆσῃ, & 3a. pl. ἴηθ), ἠῖθ) Att. inf. ἰσάναι, ἰσάμεναι, D. ἰσάμενθ), I. ἴσμεν, per sync. ἴσμενθ), D. Præf. pas. 2a. S. ἴτη pro ἴσαται; & ἴσω pro ἴσασο.

Κ

Καίω *uro*, F. I. καίσω, &c. pag. 44. perfectum est: format verò apud poëtas Imperf. ἔκρηον. Od. I. & I. I. ἔκρηα & ἐκρηάμην. part. κρηας & κρηάμην. Similiter poëticum κέω, κείω, & κήω format I. I. ἐκεία & ἔκεια. part. κείας. I. I. M. ἐκείάμην. part. κείάμηνος. Κεῖμαι *jaceo*, F. I. κείσομαι. Pr. Imperat. κείσο. Inf. κείσθαι. part. κείμην. κείμαι F. unde κέον, & κέοντο. Opt. κείμην. Sub. κείωμαι, (profertur 2a. perf. διακείω O.) F. I. act. κέσω r. pro quo κέω vel κείω per Enal. inf. κείην & κείειν. part. κέων & κείων. pronitur κέσκετο pro ἐκέετο. Hom. Od. φ.

Κέλομαι *hortor*, F. I. κελήσομαι à κέλομαι ||. I. I. ἐκκλησάμην. Pind. 12.

Κλάζω *clamo*, F. I. κλάξω. perf. M. κέκληγα. part. κεληγώς. Legitur F. I. κελάγξω, & F. M. κελάγξομαι r. I. I. ἐκλαγξα. part. κλάγξας & κλάξας. I. 2. ἔκλαγον. reperitur κελάγω Aristoph. Vesp.

Κεράζω *clamo*, F. I. κεράξω. perf. M. κέκεραγα. I. I. ἐκεραξα & ἐκέκεραξα (quod non raro significationem habet præsentis.) I. 2. ἔκεραγον. F. I. M. κεκεράξομαι. I. I. ἐκεκεραξάμην. Imperat. I. I. κέκεραχθαι Aristoph. Vesp.

Κεραίνω *perficio*, I. I. ἐκερήνω. Imperat. κήρηνον. Perf. pas. κεκοράμαι. I. I. ἐκεράνθην.

Κτείνω *occido*, reg. duplex verò habet perf. act. ἔκτακα (& ἐκταψκα r.) Perf. pas. ἔκταμαι & ἔκταμμαι (pag. 50) format etiam alia tempora præcipuè in C. à κτήμι ||. F. I. κτήσω. I. 2. ἔκτινω. part. κτὰς κτάνην. pro ἐκτάνην.

Κπίζω *condo*, σω, κα. &c. reg. format verò perf. pas. ἔκπιομαι & apud poëtas ἔκπιμαι, unde part. κπίμην.

Κύρω *incido*, F. I. κύρω. I. I. ἔκυρω. Opt. Æol. κύρωται. inf. κύρωται. part. κύρωται. Pr. M. κύρωμαι.

Λ

Λεχλάω *fortior*, I. 2. ἔλαχον à λήχω ||. reliqua magis poëtica perf. εἰληχα & λέλογχα (pro λέληχα ||. Att.) Pl. perf. ἐλελόγκειν. part. εἰληχώς & λελογκώς item συνειλοκάς. Perf. pas. part. εἰληγημύθαι. I. I. M. inf. λήξασθαι. Vix legitur F. I. λήξω.

Λαμβάνω *capio*, F. I. M. λήφομαι. perf. εἴληπα pro λέληπα à λήσω ||. inf. εἴληφέναι. part. I. 2. εἴληφώς. I. 2. ἔλαβον. Pr. M. λαμβάνομαι. perf. pas. εἴλημμαι. part. εἴλημμένθαι, & apud poëtas λελημημύθαι. I. I. ἐλήφθην. inf. ληφθίω. part. ληφθείς. sequentia ἐλάμφθην, λάμφομαι, ἐλαμφάμην, λελάβηκα, Ionica sunt.

Λαμβάνω *lateo*, F. I. λήσω. perf. M. λέληθα à λήθω quod in Præf. & Imperf.

Imperf. vix invenitur apud oratores; in reliquis est regulare: Caret autem perf. act. & format. pas. λέλησμαι. I. I. ἐλήθην psalm. 31. & ἐλήθην psalm. 137.

Λείχω lingo, ξω. r. item λιχμῶω, ἦσω. utriusque perf. vix occurrit: sed part. λελειχμῶς (μ interposito) Hesiod. Theogon. pr. pas. λείχμαι. I. I. ἐλείχθην. Pr. M. λιχμάομαι, ἦσομαι, ποάμην, &c.

Λίσσομαι precor & precabor, P. Imperf. ἐλλισσάμην. I. I. ἐλλισσάμην. (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λιπύμην, Od. ξ. Int. λιπέσαι, Il. π. Eustathius effert Fut. I. λίσσομαι per simplex σ. exemplum verò vix occurrit.

Λέω lauo, σω, κα, &c. reg. In voce pas. abjicit sæpius vocalem post σ; ut λέομαι pro λέομαι, λέομαι pro λέεσαι, &c. (Atticè apud Xenoph.) Resolvit verò σ in σσ geminato σ, poet. ut λέεσάμην pro λέσάμην.

M

Μαίομαι P. vehementer cupio, perf. μέμαα pro μέμικα à μάω ||. Inf. μεμάμεν. Ion. part. μεμαός. cuius resultat. a ante o produciuntur; ut μεμάοτες, Il. β. Hom. & Apollon.

Μαίνομαι insanio, F. I. μαῖνομαι. perf. μέμικα. Inf. μεμηνέναι. part. μεμηνός. I. 2. pas. ἐμάνην. Inf. μαῖναι. part. μαμείς. I. I. M. εμηνάμην. P. † Rarius seq. I. I. act. ἔμικα †. perf. pas. μεμάμικα †. Theocr. μαίνω insane facio.

Μαθήσκω disco, F. I. μαθήσομαι. perf. pas. μεμάθηκα à μαθίω ||. I. 2. ἔμαθον. perf. pas. μεμάθημαι. I. I. 2. ἐμάθημην.

Μάχομαι pugno, F. I. μαχίσσομαι & μαχέσομαι. perf. pas. μεμάχημαι. I. I. M. ἐμαχισάμην & ἐμαχισάμην. F. 2. μαχέομαι. part. μαχέομαι & μαχέομαι P. pro μαχέομαι. legitur μαχέω in C. ut ἔμαχέω, &c.

Μέλω curo, hoc verbum rarius legitur sub formâ personali; occurrunt tamen sequentia: præsertim apud poet. Μέλω Od. I. pr. pas. μέλομαι 2a pl. perf. μέμλεθε vel μεμέληθε. 2a. pl. Imper. μέλεθε. plura in 3a perf. viz. Indic. pr. μέλεσι. F. I. μελήσοσι. Imperat. pas. μελέσω. F. I. M. μελήσει, &c. Leguntur & participia μέλωσα, μεμελημῶς, μεληθεῖς, μελησῶς, μεμηνός Compos. ὀπμέλομαι-ἔμαι, & μεταμέλομαι-ἔμαι rænitentiâ ducor, & ἀμελέω negligo, personaliter sæpe usurpantur. item I. I. pas. μετεμελήθην. &c.

Μέλλω futurus sum, F. I. μελλήσω. I. I. ἐμέλλησα à μελλέω || vix reperitur extra Indic. nisi in participiis μέλλων, μελλήσων, μελλήσας.

Μείρεσ.

Μείραμαι *divido*, or. usitatiùs in C. perf. παρ. εἰμῆμαι (pro quo εἰμῆραμαι P.) pl. perf. εἰμῆραμαι. utraque rarissimè personalia. perf. M. poëticum sed omnium usitatissimum, εἰμῆραμαι † pro μείραμαι. Legitur I. 1. Opt. act. μείραμαι apud Æschylum.

Μείρω *maneo*, F. 1. μείρω. perf. μεμῆκα. 1. part. μεμῆκός. I. 1. εἰμῆνα. Opt. Æol. μείνεα. perf. M. μέμωνα †.

Μίγνυω & *μίγνυμι* *miscéo*. F. 1. μίγω I. 1. εἰμῆα, à μίγω || pr. παρ. μίγνυμαι & μίγνυμαι. perf. μέμνημαι. P. post F. μεμίξομαι. I. 1. ἐμίχθην. I. 2. ἐμίχθην. F. 1. M. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio*, F. 1. μνήσκω, I. 1. εἰμῆσα. duo hæc usitatiùs in C. ut ἐπομνήσκω, &c. Pr. M. μιμνήσκωμαι-*recordor*. F. 1. μνήσκωμαι. perf. παρ. μέμνημαι, &c. I. 1. M. εἰμῆσαμαι. παρ. ἐμνήσθην (pag. 49.) à μνάσθω (quod rariùs legitur eâ significatione, sed pro eo μνάσθω P.) Μνάσθω vero & μνάσθω (Homer.) *puellam ambio*. imper. μνάσθω. inf. μνάσθω. part. μνάσθω.

Μόρηνυμι vide 'Ομόρηνυμι.

N

Ναίω *habito*, pr. παρ. ναίωμαι. sequentia significant activè. I. 1. ἐνάσθην quasi à νάω ||. F. 1. M. inf. νάσσεσθαι. I. 1. ἐνάσσειν. inf. νάσσεισθαι. I. 1. act. ἐνάσσει *habitare feci*. Est etiam ναεπάω. part. ναεπάων.

Ναίω *nuo*, F. 1. νεύω. perf. νένδκα. I. 1. ἐνδσα. F. 1. M. νεύομαι, passivè significat.

O

Ὄζω *oleo*, F. 1. ὀζέσω, & ὄσω. 1. perf. ὄζηκα. 1. perf. M. ὄδωσα & ὄδωσα P. ὄδω 1. inf. ὀδωθέναι. pl. perf. ὀδωθέναι & ὄθειν. perfectum medium sæpiùs pro præsentis capitur. Rariùs seq. F. 1. ὄσω. Perf. act. ὄκη. παρ. ὄσμαι. perf. M. ὄζωσα; 3a. pl. ὄσσαν.

Ὄζω *aperio*, P. (οἰγνύω 1.) F. 1. οἰζώ. perf. M. ἔωγα †. I. 1. οἰζα †. pr. παρ. οἰζομαι & οἰγνυμαι. imperf. οἰγνύμην. part. οἰζούμην. I. 1. παρ. οἰχθην. composita apud oratores usitata sunt, præsertim in temporibus quæ augentur. 'Ανοίγω variat augmentum trifariam. Imperf. ἀνέωρον, ἠνέωρον, ἠνοιζρον. I. 1. ἀνέωξα, ἠνέωξα, ἠνοιξα. perf. παρ. ἀνέωγμα, &c. I. 1. ἀνέωχθην, &c. I. 2. ἀνεάγην, &c. perf. M. ἀνέωγα, &c. quod passivè significat. Legitur part. ἀνοιγνύς, (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.)

- Οἶχμαι** eo, F. I. οἶχίσμαι. perf. παρ. ὄχμαι, οἶχμαι Ion. & ὄχμαι Γ. usurpatur etiam Perf. act. ὄχκα & ὄχα. inf. ὄχκέναι. Part. ὄχκώς & οἶχκώς. Herod. Rarius οἶχω & ὄχα.
- Οἶμαι** juro, (οἶομαι Γ.) F. I. M. οἶήσμαι †. I. I. παρ. ὀήσω ab οἶω. 2a perf. pr. οἶει. Imperf. ὀίμην & ὀίουν. frequenter ἐγώ-μαι pro ἐγώ οἶμαι. Reliqua magis poetica sunt & minus usitata, οἶω, οἶω, & οἶω. F. I. οἶτω. Pr. παρ. οἶομαι. 2a. perf. οἶει. Imperf. ὀίουν. I. I. ὀίωσάμην & οἶησάμην. Part. ὀίωσάμην & οἶησάμην. I. I. παρ. ὀίω †. sæpius apud Hom.
- Οἰκτεῖρω** misereor, F. I. οἰκτερίζω ab οἰκτερίζω || οἰκτερέω Γ. (Soph. Philoct.) I. I. οἰκτερίσσω, ὀκτερίζω Γ. Pr. παρ. οἰκτερίζομαι sum miserabilis.
- Ὀμώρηνυμι** (Μώρηνυμι Γ.) abstergo, ὀμώρξω, ὀμώρξα Γ. †. I. I. ὀμώρξα †. Pr. παρ. ὀμώρηνυμαι, μώρηνυμαι Γ. part. I. I. ὀμώρχεις & μώρχεις. I. I. M. ὀμώρξομαι & μώρξομαι I. I. ὀμώρξάμην & ἔμωρξάμην. Rarius inf. act. ὀμώρξην, παρ. ὀμώρξου.
- Ὀλλυμι**, & ὀλλύω Γ. perdo, F. I. ἐλέσω. Perf. M. ὄλω α, pro ὄλα ab ὀλέω ||. I. I. ὄλεσα. Opt. Æol. ὄλεπια. Perf. ὄλώλεκα pro ὄλεκα Γ. inf. ὄλωλέκηναι. Part. ὄλωλέκώς. I. 2. act. ὄλεν. I. 2. M. ὄλόμην. Rarius I. I. ὄλυσα. inf. ὄλυσαι. Ἀπώλυμι, ὕω similiter formatur: habet etiam Perf. παρ. ἀπώλυμαι. Aristoph. Vesp.
- Ὀμνυμι** juro, F. I. ὀμώσω. Perf. ὀμώμοκα, ὀμώμοκα Γ. ab ὀμώω ||. I. I. ὀμώσα. Opt. Æol. ὀμώπια. Part. ὀμώμοκώς & ὀμώμώς. Pr. M. ὀμνυμαι, ὀμῶμαι Γ. (quod per Enallagen sumitur pro futuro medio) Part. Perf. ὀμώμοσμήν & ὀμνυμήν. I. I. M. ὀμώσάμην. Rarius ὀμνύω, ὕσω, ὕκα. Perf. παρ. ὀμνυμαι. Herodot.
- Ὀνημι** juro, five ὀνήμι. F. I. ὀνήσω. I. I. ὀνήσα. inf. ὀνέναι (& per sync. ὀνέναι Γ.) Part. ὀνένως & ὀνενείς Γ. Pr. παρ. ὀνημαι, ὀναμαι & ὀνίναμαι. imperf. ὀνάμην & ὀνήμην. inf. ὀνάσαι & ὀνίνασαι. Part. ὀνήμην & ὀνάμην. Perf. imperat. ὀνησο. F. I. M. ὀνήσομαι. I. I. ὀνήσάμην. Legitur Præf. Opt. 3a. sing. ὀνίνοισεν.
- Ὀνόω** vituperor, †. F. I. ὀνόσω †. I. I. inf. ὀνόσαι. Pr. M. usitatius ὀνομαι. I. I. ὀνόσω. Sub ὀνοθῶ. F. I. ὀνόσομαι. inf. ὀνόσοις. I. I. ὀνοσάμην, ubique significat activè.
- Ὀφείω** video, F. I. M. ὀφείμαι. Perf. ἐφείκα. imperf. ἐφείην. Ὀφείμαι, ei ab ὀφῆω ||. inf. ὀφείσαι. Pl. perf. ἐφείκειν & ὀφείην Γ. Part.

- Part. *ἔωρακώς*. Pr. pas. *ὀρέθομαι*. Imperf. *ἐορώμην*. Perf. *ἔώραμαι* (*ἄμμαι* r. Æschyl. & *κατώμμαι* Plato.) Part. *ἔωραμῆϑ*, (& *ἠμμένϑ* r.) I. r. *ἄφθλυ*. Part. *ἠφθείς*. Perf. M. *ὄπωπα* pro *ἄπα*. Part. *ἰπωπώς*, P. vide *εἶδον*.
- ² *ὄρω* P. *concito*, F. r. *ὄρω* (& *ὄρω* Æol.) Perf. M. *ὄρωρα* & *ἄρωρα*, quod frequentius significat passivè. I. r. *ἄρωα*. Opt. *ἔρωσαι*. Pr. pas. *ὄρωμαι* (legitur 3a. pl. imperf. *ἄρώνηο*. II β. pro *ἄρωντο*.) Perf. *ἄρωμαι* imperat. *ἄρω*, & *ὄρω*. II. ω. inf. *ἄρωμαι*. F. r. M. *ὄρωμαι*. I. r. *ὠρώσμην*. I. 2. *ὠρέμην*. ³ *ὄρωμι concito*, *ὄρώεσμαι concitor*, &c. Poëtica sunt & Defectiva *ἰζρονα*.
- ³ *ὄσφραγίνομαι odoror*, *ὄσφρέομαι* r. F. r. M. *ὄσφρήσμαι*, & *ὄσφρανῆμαι* r. Perf. *ἄσφρημαι*. I. r. *ὠσφρένθλυ*. I. r. M. *ὠσφρησάμην* & *ὠσφρέμην*. Pr. *ὄσφραμαι* poëticum est. I. 2. act. *ἄσφραρον*, &c. inf. I. 2. M. *ὄσφρέδαι* valdè rarum.
- ὄυλω bene valeo*. imperat. *ἔλε*. F. r. *ἐλήσω* †. O.
- ὄυτάω* vel *ἐτάζω vulnere*, P. reg. Format aliud inf. *ἐτάναί*. Part. *ἐτάμηνϑ* ab *ἔτημι* || *ἔτα* pro *ἔτασε* per apoc. sæpe apud Homer.
- ³ *ὄφείλω debeo*, *ἦσω, ηκα*. inf. F. r. *ὄφειλήσειν*. I. 2. *ἄφειλον* †. Pr. *ὄφείλομαι*. Part. *ὄφειλόμηνος*. sunt qui malè addunt I. r. *ἄφειλλα*, citantes *ἄφειλλ*. Hom. II. η. sub finem; cùm reverà sit 3a. perf. sing. Imperf. *ἄφειλλον* ab *ὄφείλω*.
- ³ *ὄφλω tulit*, *ἦσω, ηκα*. inf. F. r. *ὠφλήσειν*. I. r. *ὠφλήσαι*. perf. *ὠφληκέναι*. part. *ὠφληκώς*.

Π

- Πέπαμαι* P. *possideo*, item *πέπαμμαι*. part. *πεπεμμήϑ* & *πεπεμμήϑ* r. In perfecto significationem habet præsentis. I. r. M. *ἐπασάμην*, priore *a* productâ, inf. *πίσααδς*. Part. *πασάμηνϑ*. Perf. *πέπασμαι* significat *gusto*: item I. r. *ἐπασάμην*, *αδς*, *άμηνος*, priore *a* correptâ. ut *Ammonius* tradit.
- Πέπω πατιορ*, F. r. M. *πίσσομαι* & *πήσσομαι* (utrumque apud Orat. à *πίθω* ||.) perf. M. *πέπονθα* pro *πέπιθα* || Att. vel pro *πέπονθα* à *πένεω*. inf. *πεπονθέναι*. Part. *πεπονθώς* (& *πεπαθώς* r.) I. 2. *ἔπειθον*. Legitur P. 3a. sing. *πέπιχε* pro *πέπιιδε*, & 2a. pl. *πέπωδε* II. γ'. pro *πέπόνθατε*, rectius forsan pro *πεπόνηδε* à verbo reg. *πένεω*.

- Πέρδω** *perdo* P. F. 2. pass. *παρδύσομαι* †. perf. M. *πέπερδα* †. I. 2. act. *ἔπαρον*. pr. M. *πέρδομαι*.
- Πέρδω** *vaslo*, P. F. 1. *πέρσω*. I. 2. *ἔπερδον* P. pro *ἔπαρδον*. I. 1. *ἔπερσα*. Pr. pass. *πέρδεμαι*. inf. perf. *πέρθει* pro *πέπερθε*. F. 1. M. *πέρτομαι*, quod passivè significat.
- Πέω** *pho*, *coquo*, F. 1. *πέψω*. I. 1. *ἔπειλα* à *πέπλω*, quod ferè p. éticum est. pr. pass. *πέσσομαι*. perf. *πέπεμμαι*. I. 1. *ἔπέειδω*.
- Πετάννυμι** & *πεταννώω* *expando* F. *πέτισω* γ. †. I. 1. *ἔπέτισα*. Opt. Æol. *πετάπεια*. legitur F. 1. *πετώ*. in C. per Enal. pr. pass. *πετάννυμαι* & *πεταννύομαι* †. perf. *πέπημαι* pro *πέπεταμαι*, *πέπετασμαι* γ. inf. *πεπῆαδς*. part. *πεπῆαδῆς*, *πεπετασμένῃ* γ. I. 1. *ἔπετάδιω*.
- Πέπμι** *volo*, perf. *πεπότημαι*, item pr. *πέταμαι*, *πετάομαι*, *ποτάομαι*, & (*πωτάομαι* γ.) hæc omnia pœtis magis usitata reperiuntur apud oratores (sed *πέτομαι* P.) pr. inf. *πέπεδα* & *πώταδς*. part. *πεπότῃ* & *πώτῃ* I. 1. *ἔπετάδιω*. (Psal. 18.) &c. quod plerumque significationem servat presentis. vide *ἔπηνμι*.
- Πήγνυμι** *figo* F. 1. *πήξω*. perf. M. *πέπηγα* *fixus sum*. I. 1. *ἔπηξα*. pr. pass. *πήγνυμαι*. I. 2. *ἔπήγλω*. F. 1. *πήξομαι*. I. 1. *ἔπηξάμην*.
- Πίμπλημι** *impleo*, item *πίπλημι* utrumque defect. *Δίχρονον*. *Πλήδω* idem. reg. format verò perf. pass. *πέπλησμαι*. O. *πέπλημαι* interdum P. unde *ἔπλητο* pro *ἔπέπλητο*, & *ἔπλήθην*, Homer. Legitur etiam *πιπλάω*, *πιπλάσω*, *ἔπιπλάσα*, &c.
- Πίμωσθμι** O. *incendo*, (*πίσθμι* P. γ.) F. 1. *πύσω*. I. 1. *ἔωρησα* à *ωρήδω*, *πύρω* vel *πύρω* ||. est & aliud I. 1. *ἔπιμωσασα* †. pr. pass. *πίμωσμαι*, *πίωσμαι* γ. perf. *πέπρησμαι* usitatiùs in C. I. 1. *ἔπρήδιω*. Rariùs seq. pr. inf. *πιπρῆσαι*, *πιμπρῆσῶν*, *πιμπρῆσαι*. part. *πιμωσῶν*. perf. *πέπρηκα*. †.
- Πίνω** *bibo* F. 2. M. *πίομαι* per Enal. (2a. perf. *πίεσαι*) I. 2. *ἔπιν*. perf. *πέπινα*. part. *πεπινώς*. perf. pass. *πέπινομαι* (*πέπινομαι* γ.) inf. *πεπόδς*. I. 1. *ἔπόθην*. Rariùs seq. F. 2. M. *πίομαι* I. 1. I. 2. *ἔπιόμην*. imperat. *πίθι* à *πίμι* ||. item *πῶθι* Ἐρ per *Ἄρος*. *πῶ* à *πῶμι* ||. inf. *πίν* pro *πίνειν* Steph. ex *Erigr.* item *πνέμεναι* & *πνέμεν* Homer. F. 1. *πίσω* & *πίσω*. Hæc autem F. 1. *πίσσομαι* Antiph. *πίσω* Pind. imperat. *ἐμπίσο* Nicand. I. 1. *ἔπσα* Pind. & *Eupol.* *ἔπισάμω* significat *potum præbeo*, *irrigo*, part. *ἐμπιδεῖς* cui *potus datur*, *irrigatus*.
- Πιπέσκω** *vendo*, F. 1. *πέσω* γ. †. perf. *πέπεσκα*. inf. *πεπεσκέμαι*. part.

- part. πεπρακώς. I. 1. ἐπέρασα †, (vix legitur ἐπερασα) pr. pass. πεπεράσκειμαι. perf. πεπεράμαι. I. 1. ἐπεράθην. Legitur 2a. perf. p post. Fut. πεπράσει pro πεπράσθην (Aristoph.) Omnia hac formatiur à περάω vel πεάω, περάσω vel περάθω ||. Asserunt nonnulli περάσω usitatum esse, Ἔσ' proferunt imp. ἀεραπέδω solvatur; quod tamen descendit à περάδω facio sive exigo. Huc refer Defect. Νύχθονα περνάσκω & πέρνιμι idem, oriunda ex eodem περάω ||. unde part. περνάς. pr. pass. πέρναμαι. part. περνάμεν.
- Πίπρω cado, F. 1. πεσῆμαι. perf. πέπρωκα, à πέτω & πῆω ||. inf. πεπρωκέναι. part. πεπρωκώς. I. 2. ἐπέσον. I. 1. ἔπεσα. imperat. πέσον. I. 1. M. ἐπεσάμεν. imperat. πέσαι. utrumque ind. 1. vix occurrit extra compositionem. Legitur (Soph.) πεπῆως pro πεπρωκώς per sync. item πεπῆως, Ιλ. φ. & πεπῆως, Οδύσ. χ.
- Πλήσω, πῶ percutio, F. 1. πλήξω. perf. M. πέπληγα. reg. Caret verò perf. act. & format usitatius I. 2. ἐπλάγην cùm ad animum refertur, ἐπλήγην cùm ad corpus.
- Πάλω navigo, F. 1. M. πλάσσομαι perf. act. πίπλωκα. reg. Contrahit verò part. πλών. format perf. pass. πίπλωμαι. & caret f. 1. act. (πλάσω.)
- Πείσσομαι emo, Defect. δίχρονον. Legitur O. inf. ἐκπειθῆν. part. ἐκπειθῶν à πείθω. ||.
- Πτέρυσσομαι sternuto. I. 2. ἔπταρον à πταίρω; quod affertur tantum in C. ut ἐπιπταίρω. Opt. πταροίμιω à πταίρομαι ||.
- Πυνθάνομαι audio Ἐσ' interrogo. I. 2. ἐπυθόμιω à πύθσομαι P. unde illa poet. F. 1. πύθομαι. perf. pass. πέπυσμαι. legitur & 2a. perf. πέπυσαι, Od. λ.

P

- Πέζω facio, P. F. 1. πέζω & ἔρξω per metath. perf. M. ἔοργα pro ἔρροργα seu ἔρργα ||. pl. perf. ἐώργειν. I. 1. ἔρρέξα O. per omnes modos. ἔρξα P. Opt. Æol. ῥέξεια. part. I. 1. pass. ῥεχθείς. Ravissimè perfect. act. ἔρρέξα.
- Ρέω fluo, I. 2. pass. ἔρρύλω. I. 1. act. ἔρρῶσα. Opt. Æol. ρεύσεια. Eurip. perf. ἔρρύθηκα. inf. ἔρρυνκέναι. part. ἔρρυνκώς à ρύω || pr. pass. ῥέομαι. valde rara sunt, F. 1. ῥεύσω & ρύισω.
- ῤέω vel ῤῆμι dico, neutrum occurrit nisi in I. 1. pass. ἔρρήθην, & ἔρρήθην per η & ε (pag. 49.) in indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. ῤηθήσομαι.

Ῥήγνυμι *frango*, (ῥήσσω γ.) F. γ. ῥήξω. perf. M. ἔρρωγα Att. pro ἔρρηγα ||. inf. ἔρρωγέμεν part. ἔρρωγώς. In cæteris regulare est.

Σ

Σβέννυμι *extinguo*, usitatiùs in Compositis. F. γ. σβήσομαι, (σβέσω γ.) I. γ. ἔσβεσα à σβέω ||. Sequentia passivè significant. I. 2. ἔσβην à σβήμι ||. inf. σβήναι. perf. ἔσβηκα †. pr. pas. σβέννυμαι & σβενύομαι. perf. ἔσβεσμαι. Steph. ex Pifide. I. γ. ἐσβέδω. inf. σβεδύωαι.

Σεύω *moveo*, valdè poët. I. γ. ἔσδω & ἔσδω. inf. τεύμαι & τεύαι. part. τεύσας & τεύας. pr. pas. τεύομαι. perf. ἔευσμαι P. 50. I. γ. ἐσύδω. inf. συδύωαι. part. συδύς. I. γ. M. ἐσευάμην. Opt. σευαίμην. Rariùs seq. F. γ. τεύσω. imperat. σῦθι à σῦμι ||. 3a. pl. præf. ind. σένθ pro τεύονθ. Æsch. imperat. σέδω pro τευέδω & I. γ. ἀπέσθηα pro ἀπέσθηα Dor.

Σήπω *putrefacio*, F. γ. σήψω. I. γ. ἔσηψα. F. γ. M. σήψομαι.

Σήπημι *putresco*, I. γ. ἐσάπην. perf. M. σέσηπα, part. σεσηπώς. Rariùs seq. inf. perf. pas. σηψάμεν. Steph. τ. 3. p. 666. part. σεσημμένθ & σηψαίς. F. γ. σήψομαι & σήψω.

Σπένδω *libo*, F. γ. σπείσω γ. I. γ. ἔσπεισα à σπείδω ||. pr. pas. σπένδμαι. perf. ἔσπεισμαι. I. γ. ἐσπείδω. F. γ. M. σπείσομαι. I. γ. ἐσπεισάμην part. perf. ἐσπεικώς rarissime.

Στείκω *privo*, ἴσω, ἦκα, &c. (p. 72.)

Τ

Τανύω P. *extendo*, ὕσω. caret perf. act. in cæteris reg. perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τέμνω *scindo*, τεμῶ, &c. I. 2. ἔταμον, & P. ἔτεμον (pag. 46.) regulare est (pag. 39.) format Perfectum usitatiùs τέτμηκα, τέτμημαι. (pag. 45.) tanquam à τμάω ||; vel à τμήσω sive τμήγω; quæ duo apud poëtas leguntur præcipuè in C. ἀποτμήσω, γω: διατμήσω, γω. I. γ. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξαι. inf. τμήξαι. part. τμήξας: inf. pas. τμήγεται. I. γ. M. ἐτμηξάμην I. 2. pas. 3a. pl. ἔτμηξην.

Τεύχω *fabricor, struo*, F. γ. τεύξω. I. ἔτδξα. Opt. Æol. τεύξαι. I. γ. inf. τευκείν. pr. pas. τεύχομαι *struor*, perf. τέτυξμαι. Legitur & inf. τετδχῆδξ F. γ. M. τεύξομαι activè significat. τετεύξομαι

τεύζομαι potiùs passivé. I. 2. τευκόμην. Opt. τευκοίμην, Ἐῖ
hac omnia ferè poëtica.

Τίλλω pario, F. I. M. τέζομαι. perf. τέτκα. part. τετκός. I. 2.
 ζτεκον. præf. πα. τίκπμαι. perf. τέτεγμαι. part. τετεγμύθ.
 I. 1. ἐτέχθην. part. τεχθείς. I. 2. M. ἐτεκόμην.

Τίβαινω, πτερώ. I. perforo. I. 1. ἔτρησα. Opt. Æol. τρήσῃ. inf.
 τρήσαι. pr. pass. πβάομαι usitatius. inf. πβᾶδς. perf. τέτρημαι.
 part. τετρημύθ. Ulurpantur infin. τετᾶναι, & particip.
 πβάναι Theophr. I. 1. ἐτέτρηνα. Ιλ. χ'. ἐπέτρηνάμην, Aristoph.
 F. 1. τεβανέω, & Optat. τεβανέοιμι pro τεβανῶ, τεβανοίμι ||,
 Herodot.

Τρέχω curro, I. 2. ἔδραμον à δρέω vel δραμίω ||. Reliqua magis
 usitata in C. F. I. M. δρέζομαι. F. 2. δρυμίμαι. perf. δεδρά-
 μινα. inf. δεδραμικένας. part. δεδραμικώς. pr. M. τρέζομαι.
 perf. pass. δεδραμμαι. †. perf. M. δέδρομα P. Rariùs sequen-
 tia F. 1. act. δρέξω. I. 1. ἔδρεξα. I. 1. M. ἐδρεξάμην. F. 2.
 δραμῶ.

Τρώω comedo, F. I. M. (φαγῆμαι. I.) φάγομαι per enall. I. 2.
 ἔφαγον à φάγω ||. Sed I. 2. ἔβαρον. perf. pass. τέτρωγμαι. part.
 φαγήσας. F. I. M. τρώζομαι poëtica sunt.

Τυγχάνω adipiscor, accido. I. 2. ἔτυχον. perf. τετ γηκα, ἔναι, ὡς, à
 τυχέω ||, & τετυχώς à τεύχω. Sed F. I. M. τυτίζομαι. & I. 1.
 act. ἐτύχισα magis poëtica. Extra Vocem activam leguntur in
 C. pr. pass. τυσχάνομαι perf. τετυμαι. part. τυτυμύθ. Lu-
 cian. part. I. 1. ἐτύχθεις compellatur, Plut.

Τυγχάνω sum, I. 2. ἔτυχον. Plura in C. ut παρετετέγηκα, Polyb.
 & παρετετύχηκα, Plat. interfui. Apud poëtas, τετύγμαι ἐτύχ-
 θην item ἐτύχισα, τετύζομαι.

T

*Τπέρχω sum, F. I. ὑπάρξω. I. 1. ὑπῆξα. pr. pass. ὑπάρχομαι.
 I. 1. ὑπῆχθην. F. I. M. ὑπάρζομαι. I. 1. ὑπῆξιμην.

*Τπρηῆμαι promitto, F. I. ὑπορήσομαι. I. 2. ὑπερόμην. pr. inf.
 ὑπορήειδαι. part. ὑπορήειμύθ. perf. ὑπέρημαι. I. 1. ὑπερέ-
 θην.

*Τω pluo, O. F. I. ὕσω. I. 1. ὕσα. pr. pass. ὕομαι. inf. ὕειδς. part.
 ὕειμύθ. part. perf. ὕομένθ in C. I. 1. ὕθην.

G

Γέρω

Φ

φέρω *fero*, F. 1. οἶσω (simplex P. compos. O.) ab οἶω ||. I. 1. ἡνεγχα ab ἐνέγω ||, & ἡνεκα verbo γ in ι. Opt. Æol. ἐνείκεια. I. 2. ἡνεγχον. pr. pas. φέρμαι (quod interdum activè significat.) Sequentia in C. perf. ἐνήνεγμαι, ἡνεγμαι r. part. ἐννεγμῆϑ, ἡνεγμῆϑ Lucian. I. 1. ἡνέχθην & ἡνείχθην. F. 1. ἐνεχθήσομαι & οἰδήσομαι. F. 1. M. οἶσομαι, I. 1. ἡνεγχάμην & ἡνεκαάμην r. perf. ἐνλώχα Att. pro ἡνοχα ||. inf. ἐνλωχέειν. part. ἐνλωχῶς tanquam ab ἐνέγω, inf. I. 1. οἶται apud Philon. imper. οἶσον Phal. ἀνώπτει pro ἀνοῖται Herod. Legitur & Gerundivum αἰσσοίσειον Nazianz.

φεύγω *fugio*, F. 1. φεύξω, usitatius φεύξομαι & φευξῆμαι Plat. perf. M. πέφευγα, I. 2. act. ἔφυγον, part. perf. pas. πεφυγμένοι (quod significat nonnunquam activè.)

φημί *dico*, F. 1. φήσω, I. 2. ἔφλω, verbum ræ. conjug. in μι. Reg in voce activâ, nisi quod caret Perfecto. perf. pas. inf. πεφάδῃ & πεφάδῃ. part. φασμῆϑ. pr. M. φάμαι r. imperat. φάσι inf. φάδῃ & φάδῃ. part. φάμῃϑ. imperf. ἐφάμην usitatius.

Dialecticè variantur sequentia.

Pr. ἦμι r. pro φημί, 3a. sing. φαν̄ pro φησι D. 3a. pl. φαν̄ φαν̄ pro φαν̄ D. κῆρα pro κῆρη D. hæc magis poetica.

Imperf. ἦν, ἦς, &c. pro ἔφην, &c. apud Oratores. ἦν δ' ἔγω dixi ego, ἦν δ' ὁς inquit ille; præcipuè in Dialogis.

φθίω *prævenio*, O. F. 1. φθάσω. perf. ἔφθακα. inf. ἐφθακέναι part. εφθακώς. I. 1. ἔφθασα. I. 2. ἔφθην. (caret. imperat.) Opt φθαιλω. r. Sub. φθῶ. φθίω. P. inf. φθίωαι & φθάναι paroxyt & πεφθίωαι, part. φθῶς in C. à φθῆμι ||. F. 1. M. φθάσομαι (& φθήσομαι Thucyd. l. 8.) I. 1. ἐφθάμην, part. φθάμῃϑ in C. Legitur φθαθίωαι apud Philonem.

φθίω *corrumpo*, (φθίνω r.) valde poeticum. F. 1. φθίτω. I. 1. ἔφθισα. Opt. Æol. φθίπεια, pr. pas. φθίσομαι & φθίνομαι, perf. ἔφθισμαι, imperat. φθίτω pro ἔφθισο, &c. Sic inf. φθίδῃ, & part φθίμῃϑ, F. 1. M. φθίσσομαι, I. 1. ἐφθισάμην in C. part. φθίναι O significat *consumptus* & *decreescens*, ut μηνὸς φθίνοντος *decreescente mense*. Legitur etiam φθεῖται & φθεῖδῃ tanquam à φθείω ||

φύω O. *gigno, nascor, sum*, F. 1. φύσω. perf. πέφυκα. I. 1. ἔφυσαι. inf. φύσαι. part. φύσας. I. 2. ἔφυν à φύμι, (quod etiam in C. extat.) inf. φύναι & φύναι. part. φύς. pr. pass. φύομαι. perf. πέφυσμαι, part. πεφυσμῃϑ, I. 2. ἐφύην r. Subj. φύῶ. part. φυέις. F. 1. M. φύσομαι. perf. M. πέφυσαι P. part. πεφυσῶς P.

Χαζομα

X

Χάζωμαι recedo, (χάζω γ.) ferè poëticum. F. γ. M. χάζωμαι. perf. κέχανδα capax fui. part. κέχανδώς. I. 2. act. ἔχασθην & κέκασθην cum duplici κ (quod significat etiam capax fui, recedere feci.) inf. χάζειν & κέκασθαι. part. χάζων & κέκασθιν. I. 2. M. ἐχάδιμω & κέκασθιμω. inf. κέκασθαι. F. 2. χάζεμαι & κέκασθαι. I. 2. act. κέχασθε cum χ. Rarius sequentia F. γ. κέκασθω & κέκασθωμαι. I. γ. ἐχασάμην.

Χαίνομαι, & χάζω O. debisco. F. γ. M. χαίνομαι (χαῖν in C.) perf. M. κέχαρα. I. 2. ἔχαρον. inf. I. γ. χάναι. pr. pass. χάνομαι valde rarum est.

Χαίρω gaudeo. F. γ. χαίρω (χαῖρ γ.) I. 2. pass. ἔχαρον. F. γ. χαίρωμαι. Reliqua magis poëtica sunt. F. γ. χαίρω. inf. χαίρειν pro quo κέχαρησένω. perf. κέχαρηκα, κέχαρηκα & κέχαρηκα. part. κέχαρηκώς & κέχαρηκώς. perf. pass. κέχαρημαι & κέχαρημαι. part. κέχαρημύθ. P. post. F. κέχαρησώμαι. I. 2. M. ἐχαρόμην. Opt. χαίρειν. Χαίρει & χαίρειν usurpatur in salutando vel valedicendo, & significant Salve, Vale.

Χέω fundo, usitatius in C. apud Orat. F. 2. χέω (pag. 59.) I. γ. ἔχεα, (pro ἔχευσα ||.) I. γ. M. ἐχέωμαι. part. χέωμαι. perf. κέχευκα †, pro κέχευκα ||. pr. pass. χέομαι. perf. κέχευμαι. I. γ. ἐχέω, (ἐχέω γ.) Subj. χέω. inf. χέωμαι & χέωμαι, part. usitatius χέωμαι & χέωμαι. Sequentia apud Poëtas, I. γ. ἔχευκα. I. γ. M. ἐχεύωμαι. part. χέωμαι. pr. pass. χέομαι. perf. Aol. χέωμαι. pl. perf. ἐχέωμαι. Rarius occurrunt. F. γ. χέω, χέω, χέω & χέομαι. I. γ. ἔχευσα. imperat. χέω pro χέωσον. 3a. pl. χέωσαν Dor. Deducunt alii multa ex his à χω Themate profus inusitato; legitur verò in N. T. συνέχευε Act. 9. 22. confudit, ἐκχέωμαι effusus Matth. 26. 28.

Ω

Ωδέω pello, (ώδω γ.) usitatius in C. F. γ. ώσω, ώθήσω γ. I. γ. ώσα & ώθησα. pr. pass. ώθώμαι. perf. ώθημι & ώθημαι γ. inf. ώθει. part. ώθειν. I. γ. ώθη. part. ώθεις. F. γ. M. ώσομαι & ώθήσομαι γ. I. γ. ώδάμην & ώθηδάμην. Sapientissimè ε prefigitur Temporibus omnibus qua augentur, ut ώθειν, έωσα, έωμαι, έωθην, έωδάμην.

Ωνέομαι emo, ήσομαι, ημαι, &c. D. Reg. nisi quod prefigitur ε, frequentius perf. & I. γ. pass. ut έώνημαι, έώνηθην. interdum imperf. ut έώνεμην. Rarius I. γ. ut έώνηδάμην.

Verbum Impersonale

Per tertiam personam formatur, ut apud Latinos.

Est vel } Purè impersonale, cujus Thema personale parùm aut non omnino usitatum est; ut $\chi\eta\ \text{oportet}$, || $\epsilon\upsilon\delta\epsilon\chi\eta\ \text{fieri potest}$. || $\epsilon\upsilon\delta\epsilon\chi\eta\ \text{possunt}$
 Factum ex personali; ejusmodi sunt omnes tertiæ personæ sine Nominativo positæ, ut $\lambda\epsilon\gamma\epsilon\ \text{dicitur}$, &c. mutata sæpius significatione Vocis Activæ, ut $\phi\iota\lambda\epsilon\iota\ \text{sclet}$, à $\phi\iota\lambda\epsilon\omega\ \text{amio}$.
 apud Arist.

In formatione Impersonalium proferantur tria principalia Tempora si exrent, ut $\sigma\upsilon\ \mu\epsilon\lambda\alpha\iota\ \nu\epsilon\iota$, $\eta\ \pi\tau\epsilon$, $\epsilon\theta\eta\kappa\epsilon$; loco Perfecti (quo plerumque deest) vel Futuri, ind. 1. M. ob defectum illius, Imperfectum; ut $\alpha\ \rho\epsilon\ \pi\kappa\epsilon\iota$, $\epsilon\ \pi\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\ \sigma\epsilon\ \alpha\ \rho\epsilon\ \kappa\epsilon\iota$, $\epsilon\ \sigma\iota\ \alpha\ \nu\eta\ \kappa\epsilon\iota$, $\eta\ \kappa\epsilon$.

Infinitivus omittitur, nisi ubi Thema personale aut minus usitatum est, aut aliam habet significationem: Participium adjicitur, quoties absque Substantivo, Verbo vel Nomine absolutum sumitur; significat verò idem quod & Tempus Indicativi vel Subjunctivi cum particulâ, *cum, dum, si*.

$\alpha\ \pi\epsilon\ \chi\epsilon\iota$ sufficit, ab $\alpha\ \pi\epsilon\ \chi\omega$ abstineo.

$\alpha\ \nu\eta\ \kappa\epsilon\iota$ decet, imp. $\alpha\ \nu\eta\ \kappa\epsilon$, part. $\alpha\ \nu\eta\ \kappa\omega\ \nu$ ab $\alpha\ \nu\eta\ \kappa\omega$ pervenio.

$\alpha\ \rho\epsilon\ \sigma\kappa\epsilon\iota$ placet, imp. $\eta\ \rho\epsilon\ \sigma\kappa\epsilon\iota$, Opt. $\alpha\ \rho\epsilon\ \sigma\kappa\omega\ \nu$. F. 1. $\alpha\ \rho\epsilon\ \sigma\tau\epsilon\iota$. I. 1. $\eta\ \rho\epsilon\ \sigma\tau\epsilon$ ab $\alpha\ \rho\epsilon\ \sigma\tau\omega$ placeo. Compos. $\alpha\ \pi\alpha\ \rho\epsilon\ \sigma\kappa\epsilon\iota$ displicet. imp. $\alpha\ \pi\eta\ \rho\epsilon\ \sigma\kappa\epsilon\iota$. I. 1. $\alpha\ \pi\eta\ \rho\epsilon\ \sigma\tau\epsilon$. $\Sigma\upsilon\ \nu\alpha\ \rho\epsilon\ \sigma\kappa\epsilon\iota$ complacet.

$\alpha\ \rho\eta\ \theta\epsilon$ decretum est, ab $\alpha\ \rho\omega$ congruo.

$\alpha\ \rho\epsilon\ \kappa\epsilon\iota$ sufficit, imperat. $\alpha\ \rho\epsilon\ \kappa\epsilon\iota\ \tau\omega$. I. 1. $\eta\ \rho\epsilon\ \kappa\epsilon\sigma\tau\epsilon$ ab $\alpha\ \rho\epsilon\ \kappa\epsilon\omega$ sufficio.

$\Delta\iota\alpha\ \tau\epsilon\ \rho\epsilon\iota$ interest, imp. $\delta\iota\epsilon\ \phi\epsilon\ \rho\epsilon\iota$. O. $\delta\iota\alpha\ \tau\epsilon\ \rho\epsilon\iota$. F. $\delta\iota\alpha\ \phi\epsilon\ \rho\omega\ \nu$ à $\delta\iota\alpha\ \phi\epsilon\ \rho\omega$ differo.

$\Delta\epsilon\iota\ \text{oportet}$, imp. $\xi\ \delta\epsilon\iota$. Opt. $\delta\epsilon\iota\ \omega\iota$. F. 1. $\delta\epsilon\iota\ \theta\epsilon\iota$. I. 1. $\epsilon\ \delta\epsilon\iota\ \theta\epsilon\tau\epsilon$. inf. $\delta\epsilon\iota\ \nu$, $\delta\epsilon\iota\ \theta\epsilon\iota\ \nu$, $\delta\epsilon\iota\ \theta\epsilon\iota\ \tau\omega$. part. $\delta\epsilon\iota\ \omega\ \nu$, $\delta\epsilon\iota\ \theta\omega\ \nu$, $\delta\epsilon\iota\ \theta\eta\ \nu$, à $\delta\epsilon\iota\ \omega$ desumitur. Compos. $\delta\epsilon\iota\ \tau\omega\ \delta\epsilon\iota$, $\epsilon\ \nu\delta\epsilon\iota$, $\kappa\alpha\ \tau\alpha\ \delta\epsilon\iota$, $\omega\ \rho\epsilon\sigma\ \delta\epsilon\iota$, deest vel opus est. F. 1. $\omega\ \rho\epsilon\sigma\ \delta\epsilon\iota\ \theta\epsilon\iota$. inf. $\alpha\ \pi\delta\ \delta\epsilon\iota\ \nu$, $\epsilon\ \nu\delta\epsilon\iota\ \nu$, $\omega\ \rho\epsilon\sigma\ \delta\epsilon\iota\ \nu$.

$\Delta\omicron\kappa\epsilon\iota$ videtur, imp. $\epsilon\ \delta\epsilon\ \kappa\epsilon\iota$. F. 1. $\delta\ \delta\ \xi\ \epsilon\iota$. I. 1. $\xi\ \delta\delta\ \xi\ \epsilon$. Subj. $\delta\ \delta\ \xi\ \epsilon\iota$, part. $\delta\ \omicron\ \kappa\omega\ \nu$, $\delta\ \delta\ \xi\ \omega\ \nu$. perf. pass. $\delta\ \epsilon\ \delta\ \omicron\ \kappa\ \eta$ à $\delta\ \omicron\ \kappa\ \epsilon\omega$ videor. Compos. $\alpha\ \pi\epsilon\ \delta\ \delta\ \xi\ \epsilon$ non visum est. $\text{Μετα}\delta\omicron\kappa\epsilon\iota$ mutata sententia videtur. I. 1. $\mu\epsilon\ \tau\epsilon\ \delta\ \omicron\ \kappa\ \epsilon\iota$. Subj. $\mu\epsilon\ \tau\alpha\ \delta\ \omicron\ \kappa\ \epsilon\iota$. $\text{Πε}\rho\delta\omicron\kappa\epsilon\iota\ \tau\omega$ prius decernitur. pl. per. $\omega\ \rho\epsilon\sigma\ \delta\ \epsilon\ \delta\ \omicron\ \kappa\ \tau\omega$. $\Sigma\upsilon\ \nu\delta\omicron\kappa\epsilon\iota$ simul videtur. part. $\zeta\upsilon\ \nu\delta\ \omicron\ \xi\ \alpha\ \nu\ \tau\alpha$ convent.

$\text{Ἐγ}\chi\omega\ \rho\epsilon\iota$ licet, locus est. imp. $\epsilon\ \nu\epsilon\ \chi\ \omega\ \rho\epsilon\iota$. F. 1. $\epsilon\ \gamma\ \chi\ \omega\ \rho\epsilon\iota\ \theta\epsilon\iota$. Subj. $\epsilon\ \nu\ \chi\ \omega\ \rho\epsilon\iota$, part. $\epsilon\ \sigma\ \chi\ \omega\ \rho\epsilon\iota\ \nu$ ab $\epsilon\ \gamma\ \chi\ \omega\ \rho\epsilon\omega$ concedo. Rarius $\chi\ \omega\ \rho\epsilon\iota$ idem Subj. $\chi\ \omega\ \rho\epsilon\iota$.

$\text{Ἐ}\iota\ \sigma\tau\ \eta$ in fatis est. pl. perf. $\epsilon\ \iota\ \sigma\tau\ \omega$ à $\mu\epsilon\iota\ \sigma\tau\ \omega$ || dividor.

$\text{Ἐ}\iota\ \sigma\tau\ \omega$ dictum est, ab $\epsilon\ \rho\epsilon\ \omicron\ \mu\ \alpha\iota$ dicor. Comp. $\delta\ \iota\epsilon\iota\ \sigma\tau\ \eta$ discussum est ||, pl. perf. $\alpha\ \pi\epsilon\iota\ \sigma\tau\ \eta\ \tau\omega$. $\text{Πε}\rho\epsilon\iota\ \sigma\tau\ \eta$ ante dictum est.

$\text{Ἐ}\kappa\ \tau\epsilon\ \epsilon\iota$ licet, minus usitatum.

$\text{Ἐ}\nu\ \delta\epsilon\ \chi\ \eta$ fieri potest. Subj. $\epsilon\ \nu\ \delta\epsilon\ \chi\ \eta$. inf. $\epsilon\ \nu\ \delta\epsilon\ \chi\ \epsilon\ \alpha\ \delta\ \eta$. part. $\epsilon\ \nu\ \delta\epsilon\ \chi\ \mu\ \omega\ \nu$ ab $\epsilon\ \nu\ \delta\epsilon\ \chi\ \mu\ \alpha\iota$ admitto.

Ἔοικε *par est, videtur*, ab εἶκω *similis sum*. Compos. ἐπέοικε, αἴρει ἔοικε *idem*; ἀπέοικε *non par est*.

Ἔστι *cum Compositis* ἔρεσι, ἔξεσι, πάρεσι, ᾠχέρεσι, *licet*.

Ἔστ, imp. ἦν. *Composita leguntur in praes. impert. imperat. inf. part. ut* ἔξεσι. imperf. ἔξην. imperat. ἔξεσθω. inf. ἔξειναι. part. ἔξόν. Eodem modo formatur μέτεσι *interest*.

Κατέλαβε *accidit*, à verbo καταλαμβάνω *evenio*: sic ἐπέλαβε ab ὄπλων ἄνω *attingo*, ἔτυχε à τυγχάνω *accido*. part. παρὰτυχόν.

Δυσπτελεῖ *confert*.

Μέλει *cura est*. imp. ζυελε. F. ι. μελήσει. I. ι. ἐμέλησε. Opt. Ἄολ. μελήσειε in C. perf. μεμέληκε. perf. M. μέμηκε. pl. perf. ἐμέμηκε. imperat. μελέτω. inf. μέλειν & μελήσειν. part. μέλος. pr. pas. μέλεθ. imp. ἐμέλετο. Subj. μέληθ. perf. μεμέληθ. pl. perf. ἐμεμελετο ι. pro quibus scripsit μέμβλεθ & μέμβλετο. P. imperat. μελέδω part. μεμελημένος. Comp. Μετομελει *ranitet*. imp. μετέμελε. F. ι. μεταμελήσει. inf. μεταμελήσειν. I. ι. μετεμέλητε. Opt. Ἄολ. μεταμελήσειε. inf. μεταμέλειν. part. μεταμέλον. Ἀμελεῖται *cura nulla est*. perf. ἠμέληθ. ab ἀμελεῖναι *negligor*.

Ὀφείλει & ὀφείλεθ. oportet, I. 2. ὄφειλε ab ὀφείλω *debeo*.

Ὀψεθ. *visum fuerit*, ab ὀπθωμαι *video* ||.

Παρεῖκει *facile vel integrum est*. Opt. παρείκοι. Subj. παρείκη.

Παρέχει *licet*, part. παρὰχόν.

Πέπεσθ. *fato destinatum est*, pl. perf. πέπεσθε. part. πεπεσθόν per Sync. à περᾶτώ *finio*, parum usitat.

Πέφαθ. *dictum est*. imperat. περᾶδω *dictum sit*, à πέφαθ. ||.

Πρέπει *debet*. imp. ἔπρεπε. part. πρέπον, à πρέπω *decoius sum*.

Προσσηκει *convenit*. imp. προσήκε, à προσήκω *attineo*.

Σημαίνει *signum datur*, I. ι. ἐσήμηκε. Subj. σημήνη, à σημαίνω *signum do*. Comp. ἐπισημαίνει.

Συμφέρεθ. *confert*. imp. συνέφερε. part. συμφέροθ. F. ι. συνείσει.

Opt. pass. συμφερούμαι, à συμφέρω *comporto*.

Συμβαίνει *contigit*. F. ι. συμβήσεθ & συμβήσει. perf. συμβέβηκε.

I. 2. συνέβηλω. part. συμβᾶνον, συμβεβηκός, συμβάν, à συμβαινῶ *contingo*.

Ἐπαρχει *licet vel necesse est*, imp. ἐπαρχε. inf. ἐπαρχειν. F. ι. ἐπαρξαι. I. ι. ἐπαρξε. part. ἐπαρχον, ab ἐπαρχω *sum*.

Ἐπει *pluit*. Compos. ἐπίει *impluit*.

Φιλεῖ *solet*. imp. ἐφίλει à φιλέω *amo*.

Χρή *oportet*. imp. ἐχρῶ vel χρῆν. F. ι. χρήσει. inf. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν ||. Compos. ἀπόχρη *sufficit*. imp. ἀπεχρη. F. ι. ἀποχρήσει. I. ι. ἀπέχρησε. inf. ἀποχρήσει & ἀποχρῆν. Item ἀποχρηθ, κρηθ & καταχρηθ *sufficit*. F. ι. ἐκχρήσει, καταχρήσει. I. ι. ἐξέχρησε, κατέχρησε. hæc tria à χράω *commodo*.

Denique Personalia ferè omnia passiva & passivè significantia formam Impersonalium induere possunt; ut φαίνεσθαι apparet, ἡ γερουσία scriptum est, βροντᾷ tonat, ἀστράπῃ fulgurat, νίξει ningit, &c. || Similiter & Participia Neutra Verborum Personalium; ut ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι venit mihi in mentem.

* (P. 24.)

* Verbalia.

Oriuntur à Temporibus (sæpe inusitatis) Indicativi abjecto Augmento, & Terminatione post Characteristicam mutatâ. Fiunt ex tribus Personis singularibus Perfecti passivi, primâ tantum reliquorum.

Ex Perfecto Passivo.

Derivativa Terminations habent peculiare; propter certam Characteristicam, quam à Personis accipiunt; à singulis unam: nempe à τᾷ, μ, ῥ, σ (Etiam Ἔ ↓, in quibus σ includitur:) ζᾷ, τ, ρ, quas tres facile inter se distinguuntur; Ἔ per easdem, utpote ascitias ab omnibus aliorum Temporum.

A Primâ Personâ

Parturiuntur ferè innumerâ; in μα, μῆ, μός, μων, μονή, &c. paucissima in μὴν & μών, &c.

† Sed δέμνος timor, ὄρμος mon le.

|| Accentu discrepantia ab his Ἔ aliis Verbalium formis alibi quarantur in tractatu Accentuum.

† Barytona dicuntur, quæ in priore syllabâ pictum habent accentum; dissyllaba in penult. hyperdissyllaba in antepenu. t.

Masc.	}	Oxyt. 1°. in † μός, ut ψαλμός psalmus
		2°. in μεύς, ut κεραμεύς figulus.
Fœm.	}	Paroxyt. 1°. in μων, ut πνεύμων pulmo;
		2°. in μαξ, ut κλίμαξ climax.
Neut.	}	Oxyt. 1°. in μῆ (præcipuè impurum,) ut ζεαμῆ linea; 2°. in μὴν, ut σαμὴν stamen; 3°. in μονή, ut πνημονή satietas.
		† Baryt. in μα, ut σφάλμα erratum βρωμα cibus, ποίμα pœma.
		Oxyt. in μόν r. ut ἐρεμὸν remsus.
		Active significant ferè omnia in μεύς, μός, Ἔ
		Adject. in μων, reliqua potiùs passivè.

A Secundâ Personâ

Nonnulla in σ, ξ, ↓ plurima in α. ία, ις, Θ, ιΘ, ιμος pauca in ίων, ίας, ὀπιον, ἀρον, αρ post σ, ξ, ↓.

Masc.	}	Parox. 1°. in ίων, ut ἐργάσιον agricola;
		2°. in ίας, ut πρῆξις turbulentus.

Baryt.

|| Eadem differentia Accentûs observanda est in verbalibus qui- Fœm. buscunque in *is*, aliorum Temporum.

Baryt. 1°. in *α*, ut δόξα opinio; 2°. in *is* εως, ut πόινσις ποësis, λήξις cessatio, σκέψις contemplatio: sed || Oxyt. in *is* ἰδος, ut ἀψις connexio.

Paroxyt. 1°. in *ία*, ut δειμμασία probatio: 2°. in *n*, ut ἄσν nausea; 3°. in *ινν*, ut ἀξίνν ascia.

Neut. Proparoxyt. in *ων*, ut λείψων reliquia; Baryt. in *αρ*, ut κνίσαρ cultellus.

Oxyt. in *σ*, *ξ*, *ψ*, monosyllaba, ut χρώς color, κλείς clavus, &c. δῆξ vermis, φειξ spuma maris, &c. σὺψ seps. εἰψ vimen flexile, &c.

in *ἦς* & *ῶς*, composita præcipuè ab *α*, ut ἀκκῶς indefessus, ἀγῶς ignavis.

Paroxyt. polysyllaba in *ξ* vel *ψ*, ut κέρυξ praco, ἐλιξ volumen.

Proparoxyt. in *ιϙ*, *ιμϙ*, *ῶσυνϙ*, &c. ut καδάρσϙ purgatorius, ὁράσιμϙ visibilis, δειπῶσιμϙ hævilius, &c.

Varii generis, Varii accentûs in *ϙ*, ut πέτασος galeus, ἀψος compages, καμψός curvus.

Hæc verò possunt deduci à Fut. 1. activo, quoniam utriusque Characteristica est eadem.

Αδινὲ, pleraque in *α*, *ία*, *ις*, *ίας*, *ιϙ*, *ῶν* passivè potiùs reliqua.

A Tertiâ Personâ

Penè innumera in *πῆρ*, *πῶρ*, *τις*, *τὺς* τῆδς, *τέϙ*, *τὺς*, multa in

πῆ, *πῶ*, *τῆα*, *δρζ* *πς*, *τον*, *δον*, *δρον*. *πῆειον*.

Masc. Oxyt. 1°. in *πῆρ*, ut δότηρ dator; 2°. in *τὺς*, ut χειρὺς unctus; 3°. in *τῆδς*, ut ἰατρὺς medicus; 4°. in *τις* oxyt. hyperdissyllaba, ut ποιητὺς poëta; paroxyt. dissyllaba, ut δεικνὺς demonstrator.

Paroxyt. 1°. in *πῶρ*, ut ῥήτωρ orator; 2°. in *τέϙ*, ut γραφῆϙ scribendus.

Oxyt. 1°. in *τυς*, ut ἀρχυρὺς saltandi ars; 2°. in *πῆ*, ut γενητὸς ortus (ε̄ pro η pag. 106.) 3°. in *πῶ*, ut Ἔγγπῶ Eriato.

Fœm. Paroxyt. 1°. in *τῆα*, ut ἀρχιστῆα orchestra; 2°. in *δρζ*, ut κολυμβίδρζ p scina.

Baryt. in *πς* τευς, ut λῆσις oblivio: sed *πῆς* & *τῆς* ἰδος, ut ῥυπὺς ruga.

Oxyt. in τὸν, ut φυτὸν planta.
 Neut. } Baryt. 1° in Ἔν, ut δὲ δὲ κ' Ἔν interval, &c. 2° in ἔρον,
 ut βάρυτον scala. 3° in ἔλον, ut ἡρέδρον ortus. 4° in
 ἔριον, ut ποτίριον poculum.

Ἀπὸ τῶν πλεονακῶν in τρε, τρε, τρε, τρε, πρε, cetera potius passivè. In
 τρε finita locum, in τρε poetica artem denotant.

A cæteris Temporibus

Derivata non constituunt distinctas classes, quia vel numero pauca
 sunt, vel terminatione certâ non distinguuntur.

Ex Perfecto act. & Indefin. 1. manantium numerus perexiguus est,
 terminatio distincta propter Characteristicas χ, φ, κ, δ, &c. literas
 ascititias.

Ex perf. activo Oriunda, ante Terminationem habent

κ, ut εἰκην, ἰα, horror, &c. λευκός, ἀς, albus, α, &c. κ sæpissimè
 προ χ, ut φυλακὴ custodia, μαλακός mollis, &c. pag 108.

χ, ut διδασκία doctrina, μάστιξ malva.
 φ, ut βλέφαρον palpebra, βλέφαρις cilium, κρύβω, ἄκρυτος occultus,
 κωδός incurvus, κώφα καταστα, κόλαφος colaphus, &c.

Ex Indefin. 1.

Pauciora: ex act. θήκη repositoryum; pass. σταθερός stabilis, ἐφ-
 δὲς costus.

Ex Præf. Indefin. 2. act. perf. Med.

Ingens exoritur multitudo Verbalium, quorum Terminatio & Cha-
 racteristica minus inter se discrepant. Quaedam tamen orta ex indef.
 & perf. medias vocales habent inter se diversas; Consonas verò &
 vocales diversas à Verbalibus Præsens: juxta Reg. pag. 46. 53.

Masculina oxyt. in εὺς (fiunt potissimum) à † P. M. ut τομεύς se-
 stor. Ra. ius à P. ut ἐπειγέυς qui rem summo studio

† P. significat urget, & ab I. 2. ut παρεύς pollinctor.

Præsens P. M. Paroxyt. 1° in ἰας, ε, à P. ut θλιβίας eunuchus;

Perfect. Med. ab I. 2. ut τὰμίας promius; à P. M. ut τροφίας altilis.

2° in ης, ε, à P. ut κλέπτης fur, &c. 3° in ης, ητες
 à P. ut ἔρπης hulus; ab I. 2. ut φάνης sol.

Fæminina Oxyt. in ᾶ, à P. ut πειθᾶ suadela; in εδᾶν vel ηδᾶν,

à P. ut σπιεδᾶν putredo, τερηδᾶν teredo.

Paroxyt. 1° in ἑα, à P. ut θεῖα spectaculum; ab I. 2. ut ἰδέα idea.

2° in ἰα, à P. ut φιλία amicitia; ab I. 2. ut αἰδῖα peccatum.

Baryt. in ις, à P. ut δύναμις potestas; ab I. 2. ut χάρις gratia;

à P. M. ut μῆτις ira.

Varii Accentûs ;

† Sed ἰδεῖ In a sedes.	}	Baryt. à P. ut ἀζα affula, &c.
		Oxyt. à P. M. (præcedente † ε Thematis,) ut φθορᾶ corruptio.
Sed ζωα- In η νή. * Sed θυ- λή sacrifici- cium.	}	Paroxyt. in εία, à P. in δ'ω, ut βασιλεία regnum; reliqua sunt proparoxyt. ab I. 2. ut ω, ἑλεία utilitas, &c.
		Oxyt. (præeunte Characteristicâ Temporis) à P. ut ἀπειλή minâ; à P. M. ut τομὴ sectio; ab I. 2. ut εὐγὴ fuga.
		Paroxyt. reliqua 1°. in ἀνή à P. ut θηγάνη cos; ab I. 2. ut κοπάνη . 2°. in λη (non præce- dente ω) à P. ut ζεύγη jugum, αἰδιάλη fuligo, * ξυήλη radula. Seu Oxyt. in ωλή, ut εὐχολή preces.

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in ον, eaque 1°. in αρον à P. ut δρέ-
παρον falx; ab I. 2. ut κόπιρον pistillum; à P. M. ut χράρον vas
fusorium. 2°. in ιον à P. ut ἱρείπιον rubeia, &c. 3°. in λον præce-
dente α, ε, ω; à P. ut πύαλον sprutum, &c. δεικλον imago, &c.
εἰδωλον idolum; & λιον ab I. 2. ut ἐδωλιον sedes.

Antecircumflexa in εῖον, à P. ut μαντεῖον viticinium.

Barytona in υ, à P. ut γλάφυ antrum; à P. M. ut δόρυ hasta.

Varii Generis & Accentûs

In ⊙	}	Præcedente Characteristicâ Temporis: à P. ut βοηθός auxi- liator, πῆθος multitudo, &c. ab I. 2. ut ζυγός jugum, ἄγγελος nuntius, &c. à P. M. Baryt. Substant. si passivè significant, ut λόγος sermo. Oxyt. si significant activè, ut σκοπός speculator: item Adject. ut λοιπός reliquus.
		Oxyt. 1°. in λδς à P. ut ἀπατηλός fallax; ab I. 2. ut αἰσῆτωλός peccator. 2°. in νδς à P. ut τερπνός jucundus; ab I. 2. ut πεινός persuasorius. 3°. in εδς à P. ut λαμπερός splendidus. 4°. in τδς ab I. 2. ut κοπιτός plandus; à P. M. τοκετός puerperium.
Sed κάμα- τος λα- bor.	}	2. Præce- dente quâ- vis aliâ li- terâ.
		Paroxyt. in λέ⊙ à P. ut θηγάλέ⊙ acutus; ab I. 2. ut χαμπαρέ⊙ incurvus.
		Proparoxyt. innumera in ι⊙, ιμ⊙, &c. à P. ut ἀρκι⊙ sufficiens, δκιμ⊙ probatus, &c. pauca in αλ⊙ à P. ut διδάσκαλ⊙ præceptor.

Pauciora

Pauciora sequentia :

In *λυ* Paroxyt. à P. ut εἶρω qui fari cœpit.

In *ξ* Oxyt. monosyllaba, præcipuè à P. M. ut φλῶξ flamma: sic Comp. ut ἀπὸρρῶξ abruptus: Paroxyt. reliqua, à P. ut ἀλάξ λομαχ, &c.

In *ρ* Oxyt. 1°. in *ἡρ* à P. ut αἰδῆρ athen vel caligo; 2°. εἶρ, ut φθειρ pediculus: Paroxyt. in *ωρ*, à P. ut ἔλωρ vel ἐέλωρ desiderium; ab I. I. ut ἔλωρ præda: Baryt. in *αρ*, à P. ut ἀλείφαρ unguentum, &c.

In *αι, ης, υς, ως, υς* Imparisyllabica 1°. in *αι* Oxyt. Fœm. à P. ut βοσκαι pascens; ab I. 2. ut φυγαι profugus; à P. M. ut ἀμοι-
 ραι alterna. Baryt. Neut. à P. ut δειραι pellis, &c. 2°. in *ης* Oxyt. Adj. à P. ut συνεχης continuus; ab I. 2. ut ἐλλιπης def-
 ectivus: 3°. in *υς* Oxyt. Adj. à P. ut βειδυς ponderosus, &c. Paroxyt. Substant. à P. ut ἄλυς oberratio: 4°. in *ως* Paroxyt. à P. ut γέλως risus; sed αἰδῶς verecundia: 5°. in *υς* Oxyt. à P. M. ut ὀδῶς dens.

Verbalia Anomala

Paucula videntur alio modo deduci; ut ὑετός pluvia ab ὑεῖν ῥέειν & ῥεῖν fluentum à ῥέειν ῥεῖν ἰδμων sciens ab ἰδμειν (pag. 88.)

Nonnulla retinent augmentum; ut εἶμα vestis ab εἶμαι. Alia Dialectum; ut φάσμα à πέφασμαι ὄσωδὸν odor ab ὄσωδα.

A quibusdam auferuntur, aliis inferuntur, in nonnullis mutantur Vocales vel Consonæ.

1°. Auferuntur; ε, ut πίστις fides à πίπεισαι η, ut φίλτρον philtum || Vide à ποίανθ μ, ut || ἀλοιμὸς testorium ab ἠλειμαι σ, ut γνώ-
 ἰνφρά. μ sententia ab ἐγνωσμαι υ & σ, ut κρούς pulsus à κέκρουσαι.

2°. Inferuntur; υ ut κραυγή clamor à κέκραγα κρού tonsura à κέκρου γ, ut βεγγυς guttur βέβευγα; sic σῆειξ fulcrum, &c. δ, ut σταθμὸς statio ab ἐσταμαι ν, ut τέκνον filius ab ἔτεκον σ, ut μνήσις memoria à μέμνην τ, ut ἀτμὸς flatus, αὐτμῶς halitus, ab inusitat. Perf. Verborum ἄω, αὔω.

3°. Mutantur; α in ω vel ο, ut ἀρωγή ductio ab ἠρωρον ὄρωμα princeps ab ἄρω ε in ει vel ι, ut οἰκτεριμα, οἰκτεριμὸς misericordia ab ὠκτεριμαι η in ε, ω, ut γένεσις generatio à γενήνησαι, ἄρωγος auxiliator ab ἀρήγω ω in ο, ut βίοσθω vita à βεβίωθω ο in ω, ut δωπὴ dator à δέδοθω ει in οι, ut ἀλοιμὸς testorium ab ἠλειμ-
 μαι δ in ε, ut σπεδὸν festinatio à σπέδω γ in χ, ut δραχμὴ drachma à δέδραγμα μ in ν, ut παίγνιον ludicrum à πίπαιγμα χ in κ, ut ῥάκος lacera vestis ab ἔρρηχα (verso etiam η in α.) β in π, ut σκαπὴν fossio ab ἔσκαβον.

In Verbalibus primæ personæ Perf. pass. resumitur quandoque ε pro κ, ut ἔριμα, ἀέριμα, ἀτέριμι, ἔαριμαι & consona The-
 matis interponitur ante μθ, ut ἀρδμὸς irrigatio ab ἠρμαι.

Interdum

Interdum mutatur spiritus, ut ἀριμὸς *coagmentatio* ab ἀρω-
 ἔριμος *monile*, & ἔριμα *fulcrum* ab εἶρω: transponuntur etiam li-
 teræ, ut φάσγανον *gladius* ab ἔσφαρον.

Ex Verbalibus orta

- 1°. Oxyt. Masc. in ἰκὸς ὠν, &c. Fœm. in υλῖς, τεις, &c.
- 2°. Paroxyt. Masc. in πίας, ἀδης, εις purum, &c. Fœm. in τρα,
 δρα, ἰνδα, ὀτης, ἰα, ὑτης, ὀσύνη, ἦλη, &c.
- 3°. Proparoxyt. Masc. & Neut. in ος & ον (præcipuè purum),
 & ὀσον, ὀσονον, &c. Fœm. in εια, τειρα, τέρεια, οια, &c.
- 4°. Antecircumflexa in αῖ, εῖον, &c. Barytona in αι, εῖ.

Derivantur hæc ex Recto vel ex Genitivo.

Ex Recto

Verbalia in	}	πης	}	parturiunt alia in	}	πς, τεις (pag. 24.) τεια, οια (pag. 25.) υλῖς (pag. 26.) &c. τειρα (pag. 25.) εια, ut ἀμελεια negligentia ab ἀμελής quædam in ια, ut δυσπραγία infe- licitas à δυσπραγής. ὀτης, ut τερπνότης iucunditas à τερπνός. ια, ut ἀγγελία nuntium, item ἀγγε- λίαια (pag. 25.) ab ἀγγελ, ὀσφοδοσία proditio à ὀσφοδοσίς præci- puè Composita ab α, δυς & δ, ut ἀπισία incredulitas, ἑταξία ordo ratus.
		ἰς, εῖ				
		αι				

Finite in ασις Activa significationis, parturiunt alia in ασία sig-
 nificantia Passivè; ut δέρμασις calefactio, θερμασία calor.

Ex Genitivo

Verbalia in	}	της	}	parturiunt alia	}	pauca in τέρεια (pag. 25.) in τηῖς, ut βλυσηῖς scaturiens quasi à βλυσηρ. Mul- ta in πηῖ, ια, ιον, ut σωθηῖ, ιον, salutaris, salutare, σωθηῖα salus à σωτηρ, ἦρος. quædam in ποῖα πείον, ut ἰσοῖα historia, ἰσθῖον argumentum ab ἴσως, ὀρος. in πίας, ut τραυματίας saucius, à τραῦμα, ατος in τῶς, ut γραμματεῦς scriba, à γράμμα, ατ.
		της				
		πῶς				
		ια				

Localia

Localia in $\omega\eta$ sunt ex Genitivo pl. ut $\kappa\lambda\alpha\upsilon\theta\mu\acute{\omega}\nu$ locus flentium, à $\kappa\lambda\alpha\upsilon\theta\mu\acute{\omega}\varsigma$, $\acute{\omega}\nu$.

È Recto vel Genitivo derivantur multa.

In $\kappa\theta$ *præcipuè* ex Recto in $\eta\varsigma$ vel θ , ut $\kappa\epsilon\iota\tau\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$ *criticus* à $\kappa\epsilon\iota\tau\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$ *λογικός* *rationalis* à $\lambda\acute{\omicron}\gamma\theta$ plura ex Genitivo à $\mu\acute{\omega}\nu$ $\mu\omicron\nu\theta$, ut $\eta\gamma\epsilon\mu\omicron\nu\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$ *princeps* ab $\eta\gamma\epsilon\mu\acute{\omega}\nu$ $\mu\omicron\nu\theta$; & ab $\omega\rho$ $\omicron\epsilon\epsilon\varsigma$, ut $\rho\eta\tau\omicron\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$ *iheticus* à $\rho\acute{\eta}\tau\omicron\varsigma$ $\omicron\epsilon\epsilon\varsigma$, &c.

Derivativa quæcunque in $\iota\kappa\omicron\iota$; *præposito* abjiciunt $\iota\kappa\alpha$, & retrahunt accentum, ut $\acute{\alpha}\lambda\omicron\gamma\theta$: *irrationalis* à $\lambda\omicron\gamma\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$. Itaque voces illæ Ciceronis (ad Attic. 8.) $\acute{\alpha}\pi\omicron\lambda\iota\tau\iota\kappa\acute{\omega}\tau\omicron\varsigma$ & $\acute{\alpha}\sigma\pi\alpha\tau\eta\gamma\iota\kappa\acute{\omega}\tau\omicron\iota$, & apud Laërtium (l. 7. Cleanthes) $\acute{\alpha}\rho\iota\sigma\tau\iota\kappa\omicron\varsigma$ *ineptus*, *obtusa indolis*, videntur depravatae.

In $\acute{\omicron}\pi\iota\theta$, $\acute{\omicron}\pi\acute{\iota}\nu\eta$, $\acute{\omicron}\pi\iota\theta\omicron\nu$ ex Recto in θ , ut $\gamma\eta\theta\acute{\omicron}\pi\iota\theta$ *latus* à $\gamma\acute{\eta}\theta$ plura ex Genitivo à $\mu\acute{\omega}\nu$ $\mu\omicron\nu\theta$, ut $\mu\eta\mu\omicron\sigma\acute{\upsilon}\nu\eta$ *memoria*, $\mu\eta\mu\acute{\omicron}\pi\omicron\sigma\omicron\nu$ *memoriale*, à $\mu\acute{\omega}\nu$ $\mu\omicron\nu\theta$, &c.

In $\epsilon\iota\varsigma$ *purum*, $\acute{\omega}\delta\eta\varsigma$, $\acute{\omega}\tau\eta\varsigma$, &c. ex Recto, ut $\pi\mu\acute{\iota}\epsilon\iota\varsigma$ *honorabilis* à $\pi\mu\acute{\iota}$, $\kappa\alpha\mu\alpha\tau\acute{\omicron}\varsigma$ *libonius* à $\kappa\acute{\alpha}\mu\alpha\tau\omicron\varsigma$, $\acute{\alpha}\gamma\gamma\epsilon\lambda\acute{\iota}\omega\tau\eta\varsigma$ *nuntius* ab $\acute{\alpha}\gamma\gamma\epsilon\lambda\theta$ ex Genitivo, ut $\phi\lambda\omicron\gamma\omicron\epsilon\iota\varsigma$ *flammeus* à $\phi\lambda\acute{\omicron}\xi\gamma\omicron\varsigma$, $\acute{\alpha}\iota\mu\alpha\tau\acute{\omicron}\delta\eta\varsigma$ *sanguinolentus* ab $\acute{\alpha}\iota\mu\alpha\tau\omicron\varsigma$, &c.

In α , η , $\iota\varsigma$, (pag 24.)

Innumera denique alia diversimodè variata in θ $\epsilon\zeta$ $\omicron\nu$ (*præcipuè purum*) juxta has formas: ut $\delta\acute{\epsilon}\sigma\mu\iota\omicron\varsigma$ *vinctus*, $\kappa\eta\delta\epsilon\iota\delta\iota\varsigma$ *charus*, $\acute{\alpha}\mu\omicron\iota\epsilon\acute{\omega}\theta$ *mutatorius*, $\kappa\epsilon\alpha\tau\iota\delta\iota\varsigma$ *fortis*, $\gamma\epsilon\lambda\acute{\omicron}\iota\theta$ *ridiculus*, $\acute{\alpha}\iota\gamma\mu\omega\tau\eta\lambda\acute{\omicron}\varsigma$ *verecundus*, $\kappa\omicron\nu\acute{\iota}\sigma\alpha\lambda\theta$ *pulvis*, $\tau\epsilon\theta\acute{\rho}\pi\omicron\iota\omicron\nu$ *trophæum*, $\mu\eta\mu\eta\mu\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu$ *monumentum*, $\rho\eta\sigma\acute{\iota}\delta\iota\omicron\nu$ *dictiuncula*, $\epsilon\zeta\theta$.

* (pag 24.)

* Participialia.

Ex Participiis oriuntur.

1°. Absque omni Mutatione, ut $\acute{\alpha}\rho\chi\omega\eta$ *princeps*, $\acute{\omega}\delta\epsilon\sigma\acute{\iota}\varsigma$ *postis*, $\epsilon\acute{\iota}\omega\delta\acute{\iota}\mu\eta\eta$ *fatum*, &c.

2°. Mutato

Accentu: ut $\delta\epsilon\acute{\xi}\mu\eta\eta$ *receptaculum*, $\delta\epsilon\acute{\sigma}\acute{\alpha}\kappa\omega\eta$ *draco*, &c.

Inflexione: ut $\acute{\alpha}\delta\omega\eta\omega\eta\theta$ *ardens*, $\kappa\omega\acute{\omega}\nu$ *canis*, $\kappa\omega\acute{\iota}\omega\eta\alpha\theta$ *avis*, $\sigma\alpha\gamma\omega\acute{\omega}\nu$ *stilla*, &c.

Accentu & Inflexione: ut $\acute{\alpha}\rho\eta\gamma\omega\acute{\omega}\nu$ $\acute{\omicron}\nu\theta$ *auxiliator*, $\kappa\lambda\acute{\omega}\nu$ $\omega\acute{\omega}\delta\iota\varsigma$ *furculus*, $\kappa\lambda\acute{\upsilon}\delta\omega\eta\omega\eta\theta$ *fluctus* &c.

Intermediis etiam literis, ut $\acute{\alpha}\eta\delta\omega\acute{\omega}\nu$ *lusciniæ*.

Terminatione: Oxyt. in $\iota\varsigma$ *paragog.* ut $\acute{\alpha}\lambda\alpha\lambda\kappa\omega\delta\eta\eta\delta\iota\varsigma$ *propulsatrix*; in $\pi\iota\varsigma$, $\pi\iota\varsigma$, ut $\epsilon\delta\epsilon\lambda\omicron\nu\pi\iota\varsigma$, $\pi\iota$ *voluntarius*, *ria*; *paroxyt.* in $\acute{\iota}\alpha$. ut $\epsilon\sigma\acute{\iota}\alpha$ *substantia*; *proparoxyt.* in $\iota\theta$, ut $\epsilon\delta\epsilon\lambda\epsilon\sigma\iota\theta$ *voluntarius*.

His adde, $\acute{\alpha}\pi\omicron\tau\epsilon\omega\eta$ *deceptor*, $\acute{\alpha}\sigma\omega\mu\theta$ *gaudens*, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\epsilon}\xi\alpha\eta\theta$ *defensorius* à Genitivo $\acute{\alpha}\lambda\acute{\epsilon}\xi\alpha\varsigma$ $\alpha\eta\theta$, &c.

A D V E R-

A D V E R B I A.

Primitiva

Oxyt. Ἄσι, δῖς, ἐγγύς, ἐκάς, ἐπεὶ, λάξ, μὰ, μὴ, νὰ, νῆ, ναι, οἶ, ὀψέ, πρὶν, σχεδόν, χαμαὶ, χθές, χρεῖς, ὡς, ὑαί, ἰὲ, &c.

Item postpositiva: γέ, δὴ, ἔτι, μὲν. Poëtica, ἀψ, δῶ, θῶ, ἐπὸς, ἦν, ἰὴ, ἰὰ, &c. δὴ praeposit.

Paroxyt. ἄζαν, ἄλις, ἄμα, ἄνευ, ἄπαξ, ἄρτι, ἄσπεν, ἄρρι, ἔσε, ἔπ, ἔως, ἦδη, ἠνίκα, ἠρέμα, δάμα, ἴνα, ἴκταρ, λίαν, μάλα, μάττω, μέγρι, μόλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέραν, πέλας. Poët. ἄγχι, ἄντα, ἄτερ, μέσσω, νόσφι, ὄσρα, περικ.

Proparoxyt. αὔειον, ἔνεκα, πέρυπ.

Circumflexa: αῦ, εὔ, εἰκῆ, ἐκεῖ, μῦρ, ἰῦν, οἶ, ἔ, φεῦ, ᾧ, ἰῦ, &c. ᾧν Ion. Poët. ἦ, αῖ, ἰεῦ, &c.

Antecircumflexa: ἄεθ, δεῦθ, δεῦτε, εἴτα. Poët. αἶψα, εἶδαρ, εὔτε, ἦκα, ἦμος, ἴρι, τίλε.

Carentia Accentu: ὡς, τοι, &c.

Poterant ex his quadam aliunde deduci, nisi quod minus utile fuerit eorum origines curiosius perscrutari.

Particulæ in Compositione præfixæ.

Ἄει, † βε, ἐει, ζα, λα' item δα, λι, (ceteris variores) adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum; quorum exempla rariora sunt apud oratores, ut αἰεὶ δουρεὺς valdè lachrymosus, βέπαις grandis puer, λάβρος πινυτιῦν vorax: cætera apud poëtas, ut δαφνοῖδὸς valdè cruentus, εἰσαύκλω altæ cervicis, ζαθεῖ admodum divinus, λιβαίωμα valdè volo. Ἡμι significat semi, ut ἡμιθανὴς semimortuus.

† Affertur
Ἐῖ ἴππο,
ut ἴππο-
γνώμων
qui mag-
nificè de
se sentit.

Νὴ & νε (particula poëtica) privant, ut νηκερδὴς non lucrosus, νεφος nubes; rarissimè augent, ut νήδυμος valdè dulcis, νήχυτος latè fluens.

Particula δυσ, difficultatem seu malignitatem; Adverbium εὔ, significat facilitatem seu benignitatem: ut δυσάλωτος captu difficilis, ευάλωτος captu facilis; δυσμενὴς malevolus, ευμηνὴς benevolus.

Privativa στερητικῆ, pro ἄνευ; ut κακὸς malus, ἀκακὸς innocens; ὄρατὸς visibilis, ἀόρατος invisibilis.

Coniunctiva ἀθροιστικῆ, pro ἄμα; ut ἀκοίτης consors lecti, ab α & κοίτη lectus.

Intensiva ἐπιτακτικῆ, pro ἄζαν; ut ἀτεινὴς valdè intentus.

Redundans πλεοναστικῆ; ut σάχης, ἄσαχης spica.

Particula

Particula α sæpe adsciscit ν ante Vocalem, ut $\alpha\zeta\iota$ Θ dignus, $\alpha\nu\acute{\alpha}\zeta\iota$ Θ indignus, &c. ante Consonam, interdum γ vel μ pro ν , ut $\alpha\gamma\nu\acute{o}\omega$ ignoro, $\alpha\beta\epsilon\rho\tau\omicron\varsigma$ immortalis: $\epsilon\epsilon\iota$ etiam assumit γ , ut $\epsilon\epsilon\iota\gamma\delta\epsilon\pi\omicron\varsigma$ valde sonorus: $\alpha\zeta\alpha\nu$ retinet, vel abjicit ν , ut $\alpha\zeta\alpha\nu\nu\iota\phi\omicron\delta\varsigma$ valde nirosus, $\alpha\zeta\alpha\chi\lambda\upsilon\tau\omicron\varsigma$ percelebris, $\eta\gamma\acute{\alpha}\tau\epsilon$ Θ (η pro α) admodum divinus.

Derivativa.

1. Nullâ factâ Mutatione.

Imperativi Verborum, & Casus Nominum migrant frequenter in Adverbia.

1°. Imperativi: $\alpha\zeta\epsilon$, $\epsilon\iota\alpha$, $\epsilon\iota\alpha$, $\alpha\mu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota$, &c.

2°. Nomina in Recto vel Obliquo utriusque Numeri:

In Recto: Adjectiva neutralia non raro fiunt Adverbia, ut $\delta\zeta\upsilon$, $\delta\iota\nu\epsilon\chi\epsilon\iota\varsigma$, $\acute{\alpha}\epsilon\iota\sigma\alpha$, $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu$. duo etiam masculina $\epsilon\upsilon\delta\upsilon\varsigma$, $\iota\delta\upsilon\varsigma$. Substantiva admodum pauca, ut $\eta\mu\epsilon\tau\epsilon\rho\varsigma$ Hesiod. $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha\delta\omicron\varsigma$ Herodot.

In Obliquis; Substantiva vel Adjectiva, præsertim fœminina, Adverbiorum naturam induunt:

In Gen. ut $\epsilon\pi\pi\omicron\lambda\eta\iota\varsigma$, $\delta\acute{\omicron}\lambda\iota\gamma\alpha$. Dat. ut $\sigma\omega\epsilon\delta\eta$, $\iota\eta\iota\alpha$. Accusat. (præposito sæpius Articulo,) ut $\delta\omega\epsilon\acute{\alpha}\nu$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\alpha\chi\iota\sigma\iota\nu$,

Adjectivis accenseri possunt Articuli, Pronomina, & Participia, in Casu sæpius obliquo; ut $\tau\eta$, $\alpha\upsilon\tau\epsilon$, $\sigma\upsilon\nu\epsilon\lambda\acute{\omicron}\nu\pi\iota$, &c.

2. Factâ Mutatione.

Oriuntur Derivativa tum ex Adverbiis, tum ex aliis quibuscunque dictionibus.

Mutantur Accentus vel Spiritus: $\alpha\lambda\eta\delta\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\kappa\omicron\iota\pi\acute{\iota}$, $\sigma\phi\acute{\omicron}\delta\epsilon\alpha$, $\sigma\eta\alpha$, $\eta\sigma\upsilon\chi\theta$, $\epsilon\lambda\epsilon\delta\upsilon$, Hesiod.

Adduntur in initio

1. Literæ, π , τ , ut $\pi\acute{\epsilon}$, $\pi\acute{\omicron}\tau\epsilon$, $\pi\eta$, $\pi\omega\varsigma$, &c. $\tau\acute{\epsilon}\omega\varsigma$, $\tau\acute{\omega}\iota\kappa\alpha$. Poët. $\tau\eta\mu\omicron\varsigma$, $\tau\acute{\omicron}\phi\epsilon\alpha$, &c.

2. Syllabæ; ut $\delta\pi\epsilon$, $\delta\pi\omega\varsigma$, $\epsilon\pi\omicron\iota$, $\delta\pi\eta\iota\kappa\alpha$, &c.

Huc referri possunt Composita; ut $\epsilon\acute{\nu}\epsilon\gamma\gamma\upsilon\varsigma$, $\omega\epsilon\acute{\rho}\pi\alpha\lambda\alpha\iota$, $\alpha\nu\acute{\alpha}\pi\alpha\lambda\iota\nu$, $\tau\alpha\nu\upsilon\nu$, $\omega\epsilon\acute{\rho}\tau\epsilon\iota\tau\alpha$, $\delta\iota\alpha\pi\alpha\nu\tau\omicron\varsigma$, $\kappa\alpha\tau\acute{\omicron}\pi\iota\nu$, &c.

Variantur Syllabæ in medio: cujusmodi pleraque sunt poëtica, ut $\epsilon\kappa\eta\pi$ vel $\epsilon\kappa\alpha\pi$ ab $\epsilon\kappa\omicron\nu\pi\acute{\iota}$. $\rho\acute{\iota}\mu\phi\alpha$ (ab $\epsilon\acute{\rho}\rho\iota\phi\alpha$) $\mu\acute{\iota}\nu\upsilon\theta\alpha$ ($\acute{\alpha}$ $\mu\epsilon\mu\acute{\iota}\nu\upsilon\theta\alpha$ ||) $\omega\epsilon\acute{\rho}\chi\eta$ ($\acute{\alpha}$ $\omega\epsilon\acute{\rho}$ & $\rho\acute{\omicron}\nu\upsilon$) item $\acute{\alpha}\phi\iota\omega$ (quasi $\acute{\alpha}$ $\phi\alpha\acute{\iota}\nu\omega$, per Metath.

In Fine: per Ablationem fiunt nonnulla; ut $\acute{\alpha}\nu\epsilon\omega$ ab $\acute{\alpha}\nu\epsilon\omega\varsigma$, $\alpha\nu\alpha\mu\acute{\iota}\xi$ ab $\alpha\nu\alpha\mu\acute{\iota}\mu\epsilon\zeta\alpha\iota$. Per Adjectionem aut Variationem longè frequentissima.

Oxyt. in *ι*, ut *ῥυτι*, *ῥοσι*: (pleraque ex *Θ* facta, ut) *ἀωει*, *ἀκονίτι* in *π*, ut *νεωσι* in *σι*, ut *ἐλλωσι* in *ει*, ut *πανδημεί* in *δν*, ut *ομοθυμαδόν* in *ξ*, ut *ῥάξ* in *δις*, ut *ἀμοιβαδής* in *τω*, ut *ἔδελοντῶ*. Rariora in *δν*, ut *δηλαδῆ* in *ξυ*, ut *μεταξυ* in *κρδ*, ut *ἀνπερύ* in *πς*, ut *ἐκτός* in *υς*, ut *μεωηγύς* in *εν*, ut *διεθν διυ*.

Accentu dis-
crepantia
ab his *Ξ* se-
quentibus
formulis
quaranda
sunt in tra-

Paroxyt. exeuntia in *περ*, *πε*, *πει*, *πω*, *τοι*, ut *ῶπερ*, *δίπε*, *ἀμηγέποι*, *ἔπω*, *ἦπει* in *λω*, ut *βυζῶ* in *δλυ*, ut *ἄρδλυ* in *ω*, ut *ἄνω* in *ἀκισ*, ut *ἐπῆκισ* in *ίκα*, ut *αἰτίκα*. Pauciora in *ινδλυ*, ut *πλετίνδλυ* in *δρα*, ut *ῥοδρα* in *δρα*, ut *λάδρα* in *υ*, ut *πάνυ* (& *πάγυ* P.) in *Ϝ*, ut *πάρως* in *ωρ*, ut *νύκωρ* in *ρω* & *σω*, ut *πῶρρω* per Metath. & *ῥόρω* (à *ῥῶ*) in *ης*, ut *Ἰξαίρνης* (ab *ἐκφαίνω*), pro quo *Ἰξαπίνης* (quod magis poëticum est) per Dialys. & Metath.

statu accen-
tuum.

Proparoxyt. in *ον*, ut *ἐνώπον*, *σήμερον* in *ε*, ut *ἐκατέρωσε*, *ἐκτοσε* P. (mutatâ etiam literâ præeunte in *τ*, ut) *πάντοτε*, *ἐνίστε* in *αχα*, ut *πένταχα* in *ερθε*, ut *ἐνερθε*. Poëtica in *υδισ*, ut *ἀμυδισ*: huc refer *ἀνπερως*.

Circumflexa: in *ῆ*, *αχῆ*, *αχῆ*, *αχῶς*, ut *ἀγχῆ*, *πανταχῆ*, *πανταχῆ*, *πανταχῆ*.

Antecircumflexa: composita ab *αῶ* exeuntia in *ις*, ut *αῶπις*, *αῶδισ*: ab *ἠῶ*, ut *ἐνῆμῶ*, &c. item *δίπα*, *τῆπα*, *τῆτες*, &c.

Varii Accentûs: in *ως* ex Genit. pl. in *ων*, (servantia accentum, primitivi,) ut *ἀκλειῶς*, *ἠδέως* in *δα*, ut *κρύδα*, *ἀναφανδα* in *ας*, ut *ἀνδρακας*, *ἀτρέμας* in *ις*, ut *ἀμφίς*, *μόρις* in *η*, ut *ἐπειῆ*, *πάντι* in *οι*, ut *ἀρμῶ*, *εἰκοι*.

Barytona finita in

Δε, *γε*, *δα* † *δεν*, *δι*, *ζε*, *τε* & poët. in *κε*, *φι*, plerumque sequuntur accentum dictionum quibus adduntur, ut † *Significantia οἰκαδε*, *εὔγε*, *ἔνδα* || *ἄνωθεν*, *οἰκοδι*, *ἀδλῶαζε*, *ἔρα- de, ex νόσε*, *ἄλλοτε*, *εἰσόκε*, *ἐνῆφι* α̅ præcipuè ex neutris || *Sed δνδα* in *ἐα*, (abjecto *ε*) ut *τάτα*, *ῶκα*, *ἄμμια*, &c.

Nonnulla sunt dicatalecta, finita plerumque in consonam ante vocalem, & in vocalem ante consonam.

Ante consonam	} <i>ἔ</i> , interdum <i>ἔχ</i> <i>ἔτω</i> <i>ἄχι μέρι</i> (inter- dum <i>ἄχι</i> ante <i>ἔ</i> , <i>ἦς</i> , &c. Poët. in <i>δε</i> , <i>κε</i> , <i>οι</i> , <i>ῶπαδε</i> , <i>εἰσόκε</i> , <i>νόσφι</i>)	} vocalem ante	} <i>ἔκ</i> ante aspiratam <i>ἔχ</i> . <i>ἔπως</i> , sed <i>ἔτωσι</i> ante u- tramque. <i>ἄχαις</i> , <i>μέρις</i> . in <i>δεν</i> , <i>κην</i> , <i>φιν</i> , ut <i>ῶπαδεν</i> , <i>εἰσόκεν</i> , <i>νόσφιν</i> .
------------------	--	-------------------	---

Legitur *ἔ* ante Vocalem, Ιλ. β. v. 392.

Ante

Ante utramque πέραν, ἰδυΐς, ἀτρέμας, & ποët. μεσηγύς, μεσηγύς; ante Consonam frequentius πέρα, ἰδυΐ, ἀτρέμα, μεσηγύ, μεσηγύ. Apud poëtas sæpe σ finale abjicitur ex ἀκίς ante Consonam, ut πλάκι, ὄστικι· negligitur etiam σ ante δην vel δε, ut ἔπιδεν ε, ἔπιδεν ε, ab ὄπισ· ἔκποδεν, ε, ἔκποδεν, ε, ab ἔκτις &c.

Quædam terminantur in ἰ & εἰ, ut ἀναιματὶ & ἀναιματεῖ.

Adverbia quædam specialem habent Comparationem: formant enim

Comparat.	}	Paroxyt. in τέρω.	Antecircumflex	in ον præcedente duplici, η, ω	λ.	}	Superlat.	Parox. in τάτω,	}	ἄνω, ἀνωτέρω, τάτω.
										πέρα, αἰτέρω, τάτω.
								Proparoxyt. in ἰσα, ut τὰχῶ, δαΐηον		πάρως, οἰτέρω, τάτω.
								δαῶων, τάχιστα· μάλα, μάλιστα, μάλιστα.		

Pro Varietate significationis Classes Adverbiorum constitui possunt: p nē innumeræ, quarum insigniores brevitatis causâ reduci possunt ad duo summa Genera, Qualitatis & Quantitatis.

QUALITATIS ποιότητες. primit. ut εὖ bene, λάξ calce, ἰσὶ fortiter. εἰκῶ. μάττω, μάττω frustra, ἠρέμα quietè, ἐπὶς temerè.

Derivativa; prætaque orta ex neutris, ut ὀξύ acutè, ἀεῖσα optimè, ὀπία qualiter, &c. in ως, ut ἀκριβῶς accuratè, παραβόλως temerè, ἀερόπως firmiter, πῶς quodammodo, ὅπως quocumque modo: pleraque in (non paragogico,) ut ἔκοντι (ἔκνηι vel ἔκαη P.) sponte, ἀκοντὶ sine pulvere, ἀκροποδῆι suspendo gradu: in ἰσι, ut ἀνδρισὶ viriliter: in ει, ut ἀναιματεῖ sine sanguine: in δον, ut ὁμοθυμαδὸν unanimiter: in δον, ut ἀεθῶ altè: in τῶ, ut ἐδελοντῶ ultro: in ξ, ut ὀδοξ mordicus, ἀναμιξ mixtim: in δις, ut ἀμοιβαδὶς vicissim: in δα δεα, α, ex Verbo præcipuè oriunda, ut κρύβδα occultè, ἀνοφωδὰ manifestò, ὑπόδεα τοιυὲ (ab ὑφορέω,) κρύφα occultè, σῆα tacitè.

Innumera item alia incertæ Terminationis, qualia sunt δωρεὴν gratis, ἡσυχῆ quietè, ἀποπόδια pedibus tantum utendo, ἀεμοὶ congruenter, πῶ quodammodo, ὅπῃ quoquo modo, Poët. ἐλέον miserabiliter, ἀνεω mutè.

Composita ἔξεπτιδὲς data opera, διακενῆς inaniter, παραβόλως temerè, ἐπαυτοφώρω in ipso facto, manifestò, ἐκπεδῶν ἐ via, ἐμποδῶν impedimento, πρὸς ἑν εἰτε, ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν ἐ contrario, ἀμύγχι, ἀμυγέπι, ἀμυγέπως, ἀμωσγέπως quodammodo, ἀμωγέποι uno modo, ὀπιδῆεν, ὀπιδῆπιτε, ὀπιδῆπιτῆν, ὀπωσδῆ, ὀπωσδῆπιτε, ὀπωσδῆπιτῆν, ὀπωσῆν (vel ὀπως ἔν,) ὀπωσιῆν, ὀπιδῆπιτε quomodocumque, utcumque, ἀτρέμαι intrepidè, Poët. πρὸ γυῖ in genua, καθδωίαιμιν pro virili.

His adde formulas propter significationem adverbiales, ὅπι ἔν, ὅπι ἄν, ὅπι ποτε, ὅπως ἄν, ὅπως ποτε quomodocunque, ἔσθ' ὅπι, ἔσιν ὡς quodammodo, ὅπως ἔτυχς, ἐκ τῆς ἐυδότης, ἐκ τῆς ἀρραβόλου temerè, ὃν τρέπον quomodo, ὄννα τρέπον, ἔσιν ὃν τρέπον quomodocunque, ἔς τὸ ρανερῶν, ἐκ τῆς περφανῆς, ἐμφανῆς, vel φανερῆ, ἐν τῷ φανερῶ vel ἐμ- ρανεί, πρὸς vel εἰς τὴν φανερῆς manifestò, ἐκ τῆς ἀνελεπίστου, ἔξ ἀπεροδο- κίτης inopinato, ἐκ ταυτομάτης fortuito, ἐκ τῆς τεταρρηκότου, confiden- ter, ἔξ ἐπιμης sponte, πρὸς ἀγαθῆς, πρὸς καλῆς, εἰς καλὸν, ἐν καλῷ, πρὸς ὀδῆ commode, πρὸς κακῆ incommode, πρὸς τρέπει, καὶ τρέπον ecenter, ἀπὸ τρέπει indecenter, πρὸς ὀργῶν iracunde, ἐν δίκῃ juste, καὶ πρὸς δὴ, κατ' ἀκρίβειαν diligenter, παρ' ἀξίαν indignè, ἐκ τῆς πρὸς δαίης serio, πρὸς ἀλλήλων mutuo, ἐπι ματαιῶν frustra, πρὸς πόδα congruenter, &c.

Referuntur ad hoc Genus duæ aliæ classes :

Similitudinis ὁμοιώσεως. ὡς ut, interdum sic. Derivat. οἶον, οἶα, ἴως quasi, ut, (interdum sic,) ἔγω, ἔτας, ἔτασι sic, ὁμοίως similiter. Compos. ὡσεῖ, οἶονεῖ, ὡσπερ, ὡσπερεῖ, ὡσχε, καδὲ, καδῆ, καδῆπερ, αδαπερεῖ, καδῶς. καδῶπ, ὡδε sicut, veluti, ὡσαύτως, τῶδε simi- liler, ἦπερ, prout, Poët. ἦνυτε, ἦύτε, ἦύτεπερ sicut, τῶ κε hoc modo, μῶς similiter.

Ὡς ἄν, ὡσπερ ἄν, ὡς δὴ, καδῆπερ δὴ, ὡς ἔν, ὡσπερ ἔν, ὡς γῆν, ὡς ἐν, ὡσπερ ἔν δὴ, ὡς ἄν εἰ, ὡσπερ ἄν εἰ, καδῆπερ ἄν εἰ, (rarius conjunctim ὡσανεῖς, ὡσπερανεῖς, καδαπερανεῖς,) ὡς ἄρα, ὡσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὡσπερ ἀμέλει, ὡς ἄν δηλαδὴ, ὡς ἄν δ' ὑπερ, ὡς ἄν δὴ πε- ρεν, acsi, quasi, uti, (& in initiis sententiæ) quasi verò, οἶά περ cut, ἔγω δὴ, καὶ ταῦτα, ἐφ' ἔν sic pariter.

Causæ αἰτίας. ἔνεκα, χάριν, (Poët. ἔκρη) gratia, καὶ πάλαι multis e causis.

QUANTITATIS ποσότητος, five Mensuræ μέγε. Prim. ἴσιν satius, ἄχρι, μέχρι, usque. Deriv. ἴσον, ἴσα, ἰσάκις aquali- ter, τόσον, τόσῳ, πῶσον, τοσέτω tantum, ὅσον ὄσῳ, πότον πόσῳ quantum, μέγα, πολὺ multum, πολλῶ, & Poët. πολλὸν multo.

Μέχρις ἔ usque, καὶ πόσον, ὅτι πῶσον aliquanto, παρὸ τοσέτου tanto, πῶ ἴσιν (& conjunctim ἐπίσης) ἐπὶ ἴση, ἐπὶ ἴσοις aqualiter.

Huic generi subjiciuntur classes omnes sequentes.

Amplificationis ἐπιτάσεως. Primit. ἄραν, μάλα, λίαν, valde, καὶ ἴαμ. Deriv. μέγα, πολὺ, πολλῶ multum, multo, πλείον, μείζω magis, πλείον plurimum, μακρῶ longè, σφόδρα, σφοδρῶς, πᾶν valde, ἀκρῶ ἀ summum, νεανικῶς vehementer, ὑπερῶς supra modum, ἐνδεχῶς πεικῶς, βραδῶς admodum, ἄρδην, διαμπερῆς penitus, ἄδην, ἐπι- λυξ abundè, παντελῶς, πικρῶς, παντάπασι, -iv (ante conf.

&c. p. III.) omnino. Comp. ὑπεράγαν ὑπερλίαν multò magis, παρὰ παν omnino. Ion. μέγας valde. Pœt. κέρτα valde, ὄχα & ἕξοχα præcipuè, πανσυδίη toto impetu, πάμπαν omnino. Interdum περιχε funditus, ἀντικρύ penitus, ἔμπας vehementer, περιπερὶ διαπερὶ remiui Οὐχ ἦπτορ, ἔχ ἦκισα, ἐκ ἐλάχισα potissimum, εὖ ὀλίγῃ multum ποῦπ vehementer, ὡς κῆ, (interdum ἐπεὶ, ἐπειδὴ) ὡσε, ὅπ, ὡς ὅτ ὡς οἶόν τε, ὅπν, ἦ δυνατὸν, ὡς δυνατὸν, ὅπως, sequente superlativo saltem quoad significationem) quam, perquam, ut ὡς vel κῆ μάλα vel μάλιστα, ὡσε μάλιστα, ὅπ μάλιστα, ὡς ὅπ μάλιστα, ὡς οἶόν τε μάλιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνατὸν μάλιστα quàm maximè, ἦ δυνατὸν βέλπιστα quàm optimè, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, vel ὅπως τάχιστα quàm citissimè: ὡ ὅσον, ὡς σοφύδρα, post quædam positiva, viz. θαυμαστῶς vel θαυμαστὸν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμυχανῶς, ἀμήχανον, ut θαυμαστὸ ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμυχανῶς ὡς σοφύδρα immane quantum: ὅτ ὅσον, sequente accusativo neutro, ut ὅπ τάχιστα quàm citò, ὅσον δένθη pro virili. Πρὸς ὑπεβολῶν, καθ' ὑπεβολῶν, εἰς ὑπεβολῶν, ὑπερ ἐκ η περιεῶ supra modum excellenter, ὡς πλὴν, ὡς τὸ πλὴν, ὡς ὅπ πλὴν τὰ πλάνα, ὡς τὰ πολλα, ἐς τὰ πολλα plerumque, μακρῶν τὰ πάντ longè omnium ἐπὶ πλὴν, εἰς μέγα valde, κῆ πλὴν, ὄχα πλὴν, (rariù κῆτα πλὴν, ἐπιπλὴν) ὅπ πλείον (ὅπ πλείον & ὅπ πλείον,) ὅπ μᾶλλον ἐκ περιεῶ μᾶλλον, μᾶλλον αἰεί, παντὸς μᾶλλον, ἐκ περιεῶ γῆ multò magis, magis magisque, περι πλείον magni, περι πλείον. ἐπ περιθεν pluris, περι πλείον plurimi, τὸ μὴ σύμπαν, τὸ περιέπαν, εἰ ἄπαν ἐκ παντὸς, περι παντὸς, ἀντὶ παντὸς, κῆ πάντα. εἰς πᾶσαν, ἐ παντὸς τρέπε, εἰς τέλη, κῆ μάλα γε omnino, imprimis, τὸ πλείον, π πλείον, ὅπ πλείον (sæpius ὅπ πλείον) τὸ μέγισον, τὰ μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τοῖς μάλιστα ὁμοίως, κῆ τὸ μέγισον, κῆν μάλιστα, πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγισον δὴ κῆ ἔχ ἦκισα ut plurimum, quàm maximè, κῆ τὸ ἐνδεχόμενον, ἐκ ἧς ἐνδεχόμενον, ὡς ἐκ ἧς ἐνδεχόμενον, ὡς ἐκ ἧς ἐγχερόντων, ὡς ἐκ ἧς ἀφορμῶν pro virili, quàm optimè, περι ἀσθενίαν abundè, εἰς τὰ ἕξαπ sumptè, μικρὸν περι, κῆ περι paulò amplius, ἐκ χειρὸς, ὅσα κῆ ἂν ἦν δυνατὸν, ὅση δύναμις γε περιῶ pro virili, πολλῶ vel πλά γε δεῖ, εἰ ὀλίγῃ δεῖ, εἰ ἐγγύς multum abest.

Diminutionis μειώσεως. Prim. ἦκα sensim, χερδὸν ferè, μόλις vix γέ saltem. Derivat. σαρδῆ, γολῆ, μόλις vix, μικρὸν, μικρῶ, μικρῶ, ὀλίγῃ, ὀλίγῳ parum, paulò, λίγδω, ὅπ λίγδω, ὅπ λιγδω, ἀκροδιγῶς, ἀροστὶ μέρως strictim, perfunctoriè, ὅσον interdum ferè, ἐλαπθον, ἐλάσωνι, ἐλαπθῶνος ἐλαπθονάκισ minus, ἐλάχισον, ἐλάχιστα, &c. minime. Pœt. μίνυνθα paululum, &c. Comp. ἔπι μύτι, κῆπιγε, ἔπιγε, μῆπιγε pedum, μονονὲ, μονονὲχ, μονονεχὶ tantum non, ὁμῆπ ferè, γεδῆ saltem.

ὄσον ἔ, ὄσον ἔπω, ὄσον ἔδέπω, ὄσον ἐκ ἡδὴ tantum non, μὴ ὄπι, μὴ ὄπι γὰρ, μὴ ὄπι δὴ, μὴ πῦγε δὴ, κητιδὴ, μὴ πῦγε δὴ, ἔπιγε δὴ, μὴ τι δὴ, μὴ πῦγε δὴ, ἔχ ὡς, ἔχ ὄπω, nedum, quo minus, saltem non, χέδαν, ὄσον ferè, ἔχ ὄδ nedum, tantum abest, χτὶ βραχὺ, χτὶ μικρὸν, παρὰ πολὺ, διὰ μικρὸν, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον (ἄρα μικρὸν, παρ' ὀλίγον, &c. rarius) ἄρα βραχὺ, ἐπ' ἔλαττον, sensim, tantillum, ἄρα μικρὸν vel σμικρὸν, πει ὀλίγος, περι ἔδενός, διὰ ἔδενός. εἰς ἔδεν, ἄρα φαύλον, πρὸς ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, ὄπι μικρὸν, παντι, nibili, ἐπὶ τὸ πάνυ μικρὸν, μικρὸν ὄσον, ὀλίγον ὄσον, parvum, εἰς ἐλάχιστον minimum, pro minimo, ἄρα ἐλάχιστος minoris, ἄρα ἐλάχιστος minimi, παρ' ἐλάχιστον, ἄρα ποῦτον, παρὰ χέδαν, ἐν ὀλίγῳ proremodum, ferè, παρὰ μίαν, παρ' ἓνα uno minus, ἡπυγε, ἡπυ γολῆγε multo minus, ἔδ' ἀρχῶ, ἔδ' χυ ne tantillum quidem, πολὺ ἡμισα, ἔ πάνυ, ἔ πάνυ τι, ἔδεν τι πάνυ, ὁμοίως πῖς ἡμισα, ὡς ἔδεν χηῆμα, quam minime, ὄδ' ἔ πέρερον obiter. Pœt. βαδὸν ὄσον, βραχὺ ὄσον parvillum.

Numeri ἀειθμῶ. Prim. ἀπαξ semel, δις bis. Derivat. ex cardinalibus orta, ut τρεῖς ter, τετραποδισί quatuor pedibus: in ἀκίς, ut ἐπάκίς septies, ὄσάκίς quoties, πολλάκίς multoties: in χα, χῆ, χῆ, χῆς, πῶς, πλασίως, ut πένταχα, πενταχῆ, πενταχῆ, πενταχῆς quinquies, διπλαῶς, διπλασίως dupliciter: in χθα, ut δίχθα dupliciter. Comp. ἐσάπαξ, εἰσάπαξ semel, &c. ἐπὶ τρεῖς ter.

Temporis χρόνος. Primit. νῦν nunc, πρὶν priusquam, χῆς heri, δ' εἰ semper, αὖ, πάλιν rursus, ἔτι adhuc, postquam, ἄμα ut primum, ἕς τε donec, ἀρτι nuper, ἕως quamdiu, ἡδὴ jam, θαμά crebriò, ὄψέ ferò, πάλαι olim, ὄτε, ὄτε, ἡνίκα quando, αὔριον cras, πέρυσι anno superiore. Pœt. δὴν diu, ἡμος quando, ὄρεγ. quamdiu, μέσθρα donec, αἴψα, εἴθαρ, πρὶν statim. Deriv. ἐνδὲς statim, διωκεῖς continuo, πάντες τε, ἐκάπτε semper, σπεδὴ festinanter, ἀρχῶ ab initio, τότε, πῶκα tunc, πῶκα ὄπῶκα ὄπῶκα, πότε quando, ὄπε quousque dum, νῦν nunc, πρὶ, πρὶν, mane, νύκτωρ nocte, αὐτίς, αὐτίς rursus, ἀργα, ὠτίκα repente, πρὶτερον prius, ὕστερον posterius. ἐνίοτε interdum, αὐτίθεν extempore, σήμερον hodie, ἀρμόϊ, νεωστὶ, ἀπει intempestive. Pœt. ἡμῶς interdiu, cum compositis ἐν ἡμῶς novem diebus, &c. ῥίμοσ, ὄκα celeriter, τὸς. & tamdiu, τῆμος tunc, πρὸ vel πρὸ mane, δηδὰ, δηρόν diu, πάρος prius, ἀρχῶθεν ab initio, πῆτες Att. σῆτες Ion. σᾶτες Dor. hoc anno. Compôs. ἔπω, μῆπω, ἔδέπω, μηδέπω, ἔπίπω, μῆπῶγε, ἔδέπιπω, ἔδεν ἔπω necdum, πῶποτε unquam, δῆποτε, δυνατὸν tandem, μῆποτε, ἔποτε, μηδέποτε, ἔδέποτε, μηδέπωποτε, ἔδέπώποτε nunquam, ὄτσι, ὄπὸ παρ, ἔπᾶν, ἐπειδὴν (rarius ὄτ' ἄν, &c.) ὄποτεῖν quando, quandocumque, νῦν δὴ, ταῦτ, τονυέρον nunc, πρὶν ἢ priusquam, πρὶτῶ, πρὶτῶγε antea, τοπρὶ mane, ἐκπάλαι, πρὸπάλαι olim, εἰσᾶτις, ἐξᾶτις posthac ἐξᾶπρης, ἐξᾶπια, ἐξᾶπίνης repente, ἐναγχοσ nuper, μηκέτι nondum

τῶν κ' ἡμέρῳ, τῶν καὶ τὰ *tum*, διαπαντός *semper*, ὁσημέρῳ *quotidie*, πρὸς
 τετὰ *tribus ante diebus*, ἕξ αὐτῆς *eodem momento*, ὅππολὺ *diu*, ἕξ ἀρ-
 χῆς, ἀπαρχῆς, καταρχῆς, καταρχῆς *ab initio*, πρὸς ἄρξῃμα *ex tempore*,
 ἐκ ποδῶν *è vestigio*, διατάχης, διαταχῆαν *celeriter*, &c. Poët.
 ἔπειθ' *postquam*, εἰσότ' *donec*, νῦν περ, νυνδὶ, νυνδὲ *nunc*, ἐν δὸ
dicto citius.

Καὶ νῦν, νῦν ἄρξῃ, καὶ δὴ *jam jam*, ἔτι μὲν, εἰς ἔτι, ἔτι καὶ νῦν, εἰς
 ἔτι καὶ νῦν *huc usque*, ὅτε τε, ὅτε περ *quando*, ἔδ' ὅτε, ἔς' ἂν, ἔσε περ
donec, αὐτίκα τε *simul ac*, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς
 δᾶων *quamprium*, δὴ τότε, τίτ' ἦδη, τότε δὴ, τίτε δὴ τίτε,
 τότε δὴ καὶ *tum demum*, ἔ γὰρ ἂν ποτε *numquam*, ἔσιν ὅτε *vel ὅπε*
aliquando, ἤ ἀρχῶν, τὰς καταρχῆς *ab initio*, ἐν βραχέϊ, πρὸς βρα-
 χέῃ, ὀλίγον χρόνον, ὀλίγον ὅπ'ι χρόνον, δὴ ὀλίγε, ἕξ ὀλίγε, ἐν τὸς ὀλί-
 γε, ἐκ εἰς μακροῦν *brevi*, ἐν τάχει, καὶ τάχος, εἰς τάχος, ἐκ ποδῶς, πρὸς
 πόδα, πρὸς πόδας, πρὸς ποσὶ, πρὸς ἄων *celeriter*, ἔ *vestigio*, ἤ ταχι-
 στω *quam celerissime*, ἕξ ἔ, ἕξ ὅσα περ, ἀφ' ἔ *unde*, *ex quo*, ἔναγχος τῆ
 χρόνε *nunc*, μέχρι πόρρω *diu*, ἐκ τῆ πρὸς ἄρξῃμα, ἐκ τῆ πρὸς ἄρξῃμα,
 ἕξ ἄρξῃμα, ἐκ τῆ αὐτοχρόνου, ἐκ τῆ καρῆ, πρὸς χέῃ *ex tempore*, ὅσον
 ἔ, ὅσον ἔπω, ὅσον ἔδέπω, ὅσον αὐτίκα, ὅσον ἐκ ἦδη *repe jam*, ἐκ
 δευτέρου *iterum*, ἐκ πολλῆ, πρὸ πολλῆ *jamdiu*, ἐκ τῆ ὅπ'ι πλείστον *longis-
 sime*, ἐκ τέτυ, ἐν ὑσέρῳ, καὶ τῶτο *vel ταῦτα*, τὰ καὶ ταῦτα, ἐπὶ
 τέτυ *vel τέτοις*, καὶ χρόνον *posthac*, *postea*, εἰς ἐπιῆρ *in posterum*
 ἀπὸ καρῆ, πρὸς καρῆν, ἀνευ καρῆ, παρ' ἄρξῃ *intempestive*, πρὸς
 καρῆν, πρὸς ἄρξῃ, ἅμα τῶ καρῆ, καρῆν δε, ἐπὶ καρῆ, εἰς δέον
 ἐν τῶ δέοντι *tempestive*, διὰ τέλους, εἰς τὸ διωκεῖς, εἰς αἰ *semper*
 ἄρξῃ, καὶ μακροῦν, μετ' ὀλίγον, paulo post, καὶ βραχέ, παρ' ὀλίγον, κατ'
 ὀλίγον, κατ' ὀλίγε, paulatim, ἔ δὴ γέπω *pondum*, ἐκ εἰς μακροῦ
brevi, εἰς ταῦν, πρὸς τὸ παρῶν, ἐν τῶ παρῶντι, ἐν τῶ αὐτίκα, παρ'
 αὐτῶν ἢ καρῆν *impresentiarum*, εἰς τόδε χρόνε *adhuc*, τὸ καταρχῆς
ab initio, σὺν χρόνω *tandem*, ἐν πόσω ἢ χρόνω *tantillo tempore*, πρὸς
 βραχέ, πρὸς ὀλίγον, ὅπ'ι *vel* ἐς μακροῦν, ἐς *vel* πρὸς ὀλίγον *parumper*,
 μακροῦ ὅσον ὅσον *tantillum*, ἐν ᾧ *dum*, εἰς ὃ, εἰς ὃ δὴ *usque dum*, ἐκ
 ἀκαρῆ, ἐκ ἀκαρῆ τῆ χρόνε, (ἀκαρῆ *interdum*), ἐκ ἀτόμῳ, ἐκ στυμῆ
 χρόνε, κατ' αὐτὸ ἴψῳ *momento*, ἐν ὅσω, ἐν τέτυ, ἐν πῶτω, ἐν τῶ
 μεταξὺ *interea*, καὶ πολλὰ *frequenter*, μεθ' ὃ *postquam*, ἐφ' ὅσον
 χρόνον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα *quamdiu*, ὅπ'ι τοσῶτον χρόνον, ἐπὶ τοσῶτον
tamdiu, ἐφ' ἑκάστης, καθ' ἑκάστῳ, ἐφ' ἡμέραν *quotidie*, μεθ' ἡμέραν
interdiu, πρὸ μιᾶς, τῆ πρὸς ἡμέραν, μιᾶ πρὸς ἡμέραν *pridie*, τῆ
 ὑστερῆς, εἰς τῆ ὑστερῆς, μιᾶ ὑστερῆς ἡμέραν *postridie*, εἰς τείτω ἡμέ-
 ραν *perendie*, ἅμα τῶ πρὸς *summo diluculo*, &c. Poët. ἔς' ἐπὶ *donec*,
 ἐπὶ δὴ *diu*, τὰ πρὸς ἄρξῃ *vesperi*.

Loci πότε. Prim. οἱ quo, ἔ, ἴνα ubi, ἐκός longe, ἐκεῖ illic, ἐγὼς, πέλας prope, πέρας ultra, ἴναρ juxta, χαμαὶ humi, δεῦρο (Atticè δευεῖ) huc. Poët. ἀφ' retro, ἀντα coram, ἄωρον, ἄγχι prope, τῆλε procul. Derivat. ἀμφίς, περίς circum, πάντη, ἐκόςσε ubique, ἀλλοσίε alibi, δημοσία, πανδημεί publice, μεταξύ inter, πλησίον prope, ἀντικρύ, ἀντικρύς coram, ἐ regione, ὀπίσω cum compositis à tergo, ἐκποδῶν procul, πόρρω, μακρόν longe, ὀππολῆς (rariùs ἔξεππολῆς) in summitate. Poët. ἤχι qua parte, ἀντῶ coram, πωεῖ illic, μεσηγώς inter, ἀλλοσίς alibi, μεγαλωσὶ late. Compos. ἐνεγὼς prope, ἐναντι, ἀπέναντι, &c. ἀντίπεραν, ἀπαντικρύ, ὕς, καταπικρύ, ὕς ἐ regione, ἀμνηπέυ, ἀμνηπέυ quocunq̄ue, ἔπερ, ἐνθάπερ ubi, πεῖπε circiter, οἴπερ, οἴγε quo, εἶπη, εἶποτε sicubi, ἀλλοδίπε, ὀπίποτε, ὀπεδήποτε, ὀπεπερ, ὀπεῦν ubicunq̄ue, ἀνόπιν, ἔμπαιιν retro, κατόπιν, μετόπιν à tergo, ἀνέκας sursum, ἀμοιγέπε ubique, ἐπέκεινα, ὑπεπέκεινα trans, ἐνώπιον, κατενώπιον coram, ὑποποδῶν, ἐμποδῶν obviam. Poët. διαμφίς utrinque, ἀποπροθ', ἀπόπροθι, ἀπόπροθεν, -ε procul, ἔμπαιιν prope, ἤχι ὄρ ubi.

Pleraque finita in

{ δι, οἱ (ex οὗ per sync. & cras.) σι, χῆ, τός, θα, significant in loco : ut οἴκοδι, οἴκοι domi, Ἰσθμόδι, Ἰσθ.οἱ in Isthmo, Ἀθήνησι Athenis, ἐκασαχῆ ubique, ἐκτός extra, ἐνθα ibi : quædam in ε, pauciora in χῆ, θον, ut ἀπῆ ibi, ἐδαμῆ nullibi, πανταχῆ ubique, ἐνθον intus. Orta ex Dat. fœmin. in η, significant potius in via, ut τῆ, ταύτη, εἰκείνη hęc viὰ vel ibi. θεν (θε Poët. pag. III.) de vel à loco, ut ἐθενόθεν de cælo, ἀνωθεν desuper, ἐνθεν, ἐντεῦθεν, ἀυτόθεν inde, δῆπεθεν undecunq̄ue, ὀμόθεν ex propinquo, μακρόθεν ἐ longinquo : sed ἔσωθεν, ἐνδοθεν intus vel ab intra, ἐγὼςθεν prope, κυκλόθεν in circuitu, περὶθεν, ἔμπεροθεν coram, ὀπίθεν à tergo. δε, ζε, σε, ad locum, ut οἴκαδε domum, Ἀθήναζε Athenas, χαμαῖζε in humum, δῦραζε foras, ἐθενόσε in cælum, ἀλλόσε aliàs, ἐκεῖσε illic, ἐδαμόσε nusquam, ὀμόσε in eundem locum. Quædam ante δι, θεν, σε habent ω, ut ἐτέρωδι ἀμφοτέρωθεν utrinque, ἐκατέρωσε utroque. ω in loco, & ad locum : ut ἀνω supra, sursum, κάτω infra, deorsum : sic ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐνταυτοῖ hic, huc, ἐκεῖ illic, illuc, οἱ quo, ubi, ἔ, ὄπε, ὀπι ubi, quo, ἀλλαχῆ alibi, alio.

Πῆ δῆτα, ἴνα τε ubi, ὄθεν δῆ, ὄθεν δῆποτε, ὄθεν ἐν undecunq̄ue, ὀπι ἀν, ὀπε δῆ, ὀπεπερ ἀν, ὀπι ποτέ, ἔσιν ὄπε, ὄπε δῆ ἔ, ὄπε, ὀπι (lequente) ἀν τόχοι vel τόχη ubicunq̄ue, ὄπε ποτ' ἐν ubinam, μέχει πόρρω longe, τῆ χῆ τῆ, δεῦρο κακεῖ huc, illuc, δεῦρο κακεῖς ultio, cinoque, ἐνθεν, κακεῖθεν hinc, illinc, ταύτη πε, πη ταύτη alibi,

εις χεῖρας, ἐκ χειρὸς cominus, εἰς τὰ πόδια retro, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἐπὶ δεξιὰ καὶ vel ἐξ vel παρ' ἐκάτερος, ἐκ τῶ ἐπὶ δάκτυλα utrinque, διὰ πολλῆ, διὰ μακρῆ longo intervallo, διὰ πλείους longissime, ἐπὶ τῷ ἔσω, ἐπ' ἐσθίας, πρὸς ὀρθῶν, καθ' ὄψιν recta, παρ' ἐλάττω προπε. Ρεῖ. ἀμφὶ, περὶ circumcirca, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλω καὶ ἄλλω hinc, illinc, ἄλλυδὶς ἄλλῃ alio atque alio.

Sub Loco comprehendi possunt tres aliæ classes.

Congregandi ἀθροίπως. Primit. ἅμα, ὁμοῦ simul. Derivat. in ἴσθην (quæ significant delectum) ut πλεῖσθην divites, quosque eligendo: nonnulla in δὸν & δὴν, ut ἀγελῆδην gregatim, συλλέξδην comprehensim: in ι, ut πανοικί cum tota familia, αὐτωνδὲ cum ipsis vniis: ex collectivis orta, ut ἀθρόως confertim. Compos. καθόλου universim. Ρεῖ. ἀμυγα unā cum. Æol. ἄμυδὶς simul.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ eodem, σὺν δέ, σὺν καὶ, ἐπί γε, ὁμοῦ simul.

Sparandi χωρισμῶς. Primit. ἀνευ, ἀπαρ absque, νόσφι, χωρὶς seorsim. Derivat. μόνον, καταμόνας solum, ἰδίᾳ privatim, ἀνδρακάς vnitim, λάθρα clam, &c. Ρεῖ. ἀνευθε, ἀπάνευθε, ἀπερθε, ἀπαπερθε seorsim, absque, ἀνδιχα, διάνδιχα divisim.

Ordinis τάξεως. Primit. εἴτα deinde. Derivat. ex Ordinalibus, ut πρῶτον, πρῶτως primo, δεύτερον, δεύτερος secundo, &c. τέλει, τελευτῶν, ἔλω: denique, μεταστοιχεί in ordines, αὐτόθεν ipso statim initio. Comp. ἔπειτα, μετέπειτα, εἰσέπειτα deinde, ἐξῆς (ab ἐξ ἢς retracto spiritu: Stephanus vult esse primitivum: alii deducunt ab ἐξ-μαι adhaerebo) ἐρεξῆς, καθεξῆς deinceps.

Τῶ πρώτῳ, ἢ ἀρχῶν initio, τὸ τέλει, τέλει δέ, τῶ τε τέλει, αἶσε τέλει, πρὸς τὸ τέλει, ἐπὶ τέλει, πὶ τελευτῶν, τὰ τελευτῶν (vel ποτελευτῶν & τατελευτῶν,) τὸ σύνολον, ἐπὶ πᾶσι, τῶ λοιπῷ postremo, denique, ἐκ δευτέρου, ἐκ τρίτου, &c. secundo, tertio, &c. αὐτίκα γε, αὐτίκα γέτοι, αὐτίκα δεπε ac primum quidem, αὐτίκα γὰρ primum enim, ταῦτα καὶ ταῦτα, ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα, τῆτο μὲν δὴ τοῖστο hactenus.

Orationis λόγος. Derivat. in ἰσὶ quæ gentis idioma plerumque denotant, ut Ῥωμαῖσι Romane, Βαρβαρῶσι Barbare, αὐτολεξεί verbatim, ῥησῶς certis verbis, nominatim, ἀρρήτως infande, παρρησία παρρησιασικῶς aperte, cum libertate loquendi: διαρρήδην, ἐπαρρηδην explicate, συνελόντι, συντόμως breviter, ἄνωθεν, πορρῶθεν longius.

Διὰ βραχέων. δι' ὀλίγων, ἐν βραχεί, ἐν βραχί, ἐν βραχυτάτοις rariis, διὰ πλείων, διὰ μακροτέρων prolixius, μακρὸν ἄνωθεν longius,

ὄπως, ὄρα, ὄπως, item ὄπως sequente γε, δὴ, δὲ, ἄρα, τοίνυν, ἄν
at vide, ac vide; eodem modo usurpatur ἀτάρ apud Poëtas. ἦ ἦ,
 ἂ ἂ, *tace*, Aristoph.

Jurandi ὁμώσεως. Primit. νὴ μὰ *per*, μὰ interdum *non per*; ὕ
 μιλῶ frequentissima in jurejurando formula.

Exclamandi ἐκφωνήσεως. Cujusmodi sunt interjectiones omnes.
 Primit. ὦ ο, ὦ οὐ, ἄ ἀ, (poët. sæpius sequente δὲ ἢ ἀπὸ Homer.)
 αὶ heu, ἄ ἄ hau hau, ἄ ἄ ἄ ha ha he, αὶ αὶ heu heu, ἔ ἔ eheu, ὦ ὦ
 vox olfacientis; βρῦν vox infantuli poscentis *potum*, καὶ vox
 porcelli; βαβαῖ, παπαὶ παρα, φεῦ heu, παρα, ὡς quam. Derivat.
 πῶς quam, ἔα ναῖ, εὐαί να, σαβοῖ, εὐοῖ euohe, εὐάν euan, βαβαιαῖξ,
 πωπωιαῖξ παρα, πάππα, ἄππα vox infantuli compellantis patrem,
 μιάμμα μιάμματα compellantis matrem, ἄῆα, τέῆα compellantis
 superiores. Compos. οἰμοί, αἰβοῖ hei, ὦ τ' ἄν ο *amice vel amici*.

Optandi εὐχῆς. Primit. εἰ, ὡς utinam. Derivat. εἴθε, εἴη, ὦφε-
 λον, seu ὄφελον, ἀβάλε utinam, ἐτεὸν *sodes*.

Ὦς γε, ὡς εἰδέ γε, καὶ εἰδέγε κ' ἄν, ὡς εἴηγε, εἴθ' ὡς, εἰ γὰρ, ὡς ὄφε-
 λον, ὡς ὄφελον γε, εἰ γὰρ ὄφελον utinam.

Demonstrandı δειξέως. ἴδε (vel ἰδέ,) ἰδέ, εν, ecce. Poët. ἦν ἐν,
 ἦν' ἰδέ (vel ἦνίδε) ἦν' ἴδε (vel ἦνίδε) ecce.

Explanandi διασαφήσεως. Primit. καὶ etiam, δῆτα, ἄτε videlicet,
 Derivat. ἦ quatenus, τῶτη *catenus*, οἷς *nempe*. Compos. ἦγ' ἔν, ἦτοι,
 δήπε, δήπεθεν, δῆθεν, δηλονότι, δηλαδὴ scilicet, καθὲ, παρὲ, ἐφδ,
 ἐρόπ, καθά, καθότι quatenus, ὅσονγε, ὅσαγε, ὅποσαγε *in quantum*.

Ἄτε καὶ, ἄτε δὴ, ἄλλ' ἄτε videlicet, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, παρ' ὅσον,
 καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ἄν, παρὰ τοσούτον, παρὰ τοιούτον, ἐν vel ἐπὶ
 τέτρω, ἐπὶ τῷτο quatenus, τῷτ' ἔσι (vel τῷτῆσι), ἐῖσι *id est*, φέρε εἰπεῖν
 interdum φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (initio periodı) scilicet, οἷς
 δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον *veibi gratia*, ἐπ' ὀνόματος *nominativim*.

Dubitandi διστάσεως vel εἰκασμῶ. Primit. ἦ αν, ἄρα, (præcipue
 post conditionalem εἰ ἄν, &c.) Derivat. ἴσως, τάχα, τυχὸν *fortasse*,
 ὅσον, ἐπιεικῶς *circiter*. Poët. αἰκέν, *e si forte*.

Τυχὸν ἴσως, τάχ' ἄν vel τάχα ἄν, τάχα πε ἴσως πε *fortasse*, πᾶ
 μάλισι *circiter*, ἀπὸ αὐτομάτε vel ταυτομάτε, ἀπὸ vel ἐκ τῆ αὐτο-
 μάτε *fortuito*, κατ' συγκυρίαν, εἰ τύχοι *forfan*. Poët. αἰκέν πως, αἰκί
 ποῶσι *an quo modo, an tandem*.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primit. ἄρα, μή *numquid?* interdum εἰ,
 καὶ αν? Derivat. πότερον *utrum?* τὸς *qui?* Poët. ποῖ *qua?* ποῖ *quo?*

Adverbia etiam aliarum specierum, & conjunctiones, ubi in
 quæstionibus adhibentur, interrogativis accenterı debent, μή, ἦ
 (vel ἦ,) ἔχ, ἐκ *nonne?* εἴτε (rarius ἔπειτα) *quid ergo?* μήπ, ἦπ,
 ἦπυ, ἐκ' ἔν *utrum, quomobrem?* εἴπευ *an?* ἄλλοτι *numquid?*

Τί μὲν, τί δὴ quidnam? τί ὅ, τί δῦποτε, τί δῦτα quid tandem? τί μὲν, τί γὰρ ἔ, πῶς δὴ ἔ, πῶς γὰρ ἔ vel ἔχι quidni, quirpini? ἄρα γε, ἄρα ἔν, ἄρ' ἔν, ἄρα ποτε, ὡς ἄρα, ὡς ἔν, ἀλλ' ἦ, ἀλλ' ἄρα, ἄλλοτε δὴ, ἔ δὴ πε nunquid? καὶ sequente γε, δὴ, ἄρ' ἔ. ἄρ' ἔκ. ἄρα μὴ, ἄρ' ἔν, ἔ ὡς μὴ, ἔ γὰρ, ἀλλ' ἔ, ἀλλ' ἔχι, ἀλλ' ἔκ, ἀλλὰ μὴ ἔ, ἦ ἔκ, ἦ γὰρ (ἢ circumflexo) ἔ γὰρ, ἔκ ἔν, πῶς ἔ, πῶς ἔκ, πότερ' ἔκ, ποππε, annon? πῶς ἄν, πῶς δὴ, πῶς γὰρ, πῶς γὰρ ἄν, πῶς ποτὲ quomodo? διὰ τί, τί ὅπ, ὅπ δὴ π, ὅπ τί δὴ, ἵνα τί, πίνθη ενεκα, πίνθη χάειν, πίνθη χάειν, interdum καὶ χάειν πίνθη quamobrem? ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἦ καὶ an vero? πρὸς τί, ἐπὶ τί, πρὸς ἔν τί, παρὰ τί ποτε, ἐπ' ὧ quamobrem? μέχει vel ἄχει πε vel πίνθη quousque. Poët. τίπτε (πιο τίποτε) curnam? ἦ καὶ ἔχι, ἄρ' ἔκ annon? ἦ ἄρα, ἦ ἴα utrum?

Cognata quædam adverbia incipientia à præfixo π, frequentius sunt interrogativa; eadem si à τ incipient, redditiva; sin à vocali, indefinita.

Ad eandem etiam classẽm tria hæc referantur.

Indefin.	Interrog.	Reddit.
ἦ, ὅπν quâ viâ vel quâ ratione.	πῆ quâ viâ? vel quâ ratione?	τῆδε vel ταύτη hæc viâ vel hæc ratione.
ἦ quatenus vel quapropter.	πῶ quatenus? vel quapropter?	τῶ eatenus vel ea propter.
ὅτε, ὅποτε quando.	πότε quando?	τότε tunc.
ὅθεν, ὅπθεν unde.	πόθεν unde?	τόθεν inde.
ὅθι ubi.	πόθι ubi?	τόθι ibi.
ὅνικα, ὅπνικα quando.	πῶνικα quando?	τῶνικα tunc.
ὅσον quantum.	πόσον quantum?	τόσον tantum.
ὅς qualiter.	πός qualiter?	τός taliter.
ὅσάκις quoties.	πόσάκις quoties?	τόσάκις toties.
ὅπε ubi.	πέ ubi?	
ὅποι, ὅποι ubi, vel quò.	πόι ubi?	
ὅπως quomodo.	πῶς quomodo?	
ὅσαχῶς quotmodis.	πόσαχῶς quotmodis?	
ὅπότερον utrum.	πότερον utrum?	
	πίν } quare?	ὅτιι } ea de re,
	τιπὶ } quare?	ὅτιπὶ } ea de re,
ἕως } quamdiu.		τέως } tamdiu.
ὅσο } quando.		τόσο } quando.
ἕως } quando.		τῆμθη } tum.

Similiter Adjectiva horum trium ordinum inchoantur.

Con-

nam, ἀλλὰ γέ, ἀλλάτοι, ἕκῃν atqui, καίτοι, καίτοιγε, γέδῃ, γέτοι, κμὼ, γετόπι, γεῦν, ἔν γε, γῆν, μὲρτοι at vero, saltem, δέγε, δέπε, δέτοι porro autem.

Μὴ ἔ, μὴ ἔκ, μὴ ἔχ, μὴ ἔχ, ὅπ ἐπειδὴ, ὅπ μὴ quia, ἄμα κ, ἄμα δὴ καὶ, ἄμα μὲρτοι atqui, ἔ μὴ ἄμα, ἔ μὴ ἀλλάγε, ἔ μὴ ἄμα, ἔ μὴ τοι ἄμα, ἔ μὴ τοι ἄμαγε, ἔ μὲρτοι ἄμα ἴτωςγε, ἕκῃν ἄμα, ἔ μὴ ἄμα κ, ἔ γδ' ἄμα, ἔ γάρ τοι ἀλλὰ verum enimvero, ἢ ἄν, ἢ γδ' ἄν, ἀδ' ἀλλὰ, πᾶλλα δέ, ἀλλως δέ alioqui, ἔ γδ' ἄν alioqui non, ἔ μὲρ τοι, μὲρ ἔν, ἔ μὴ, ἔ μὴ ἔδῃ, ἔ μὴ ἔτε, ἔ μὴ ἀλλ' ἔδῃ, ἀλλὰ μὲρ δέ enimvero non, πλὴ ἀλλὰ, πλὴ καὶ, ἐπεὶ δέ veruntamen, παρ' ὅσον ratetquam, ἀλλὰ sequente γε, ἔν, γεῦν, ἔνγε, γῆν, ἀλλ' ἢ, ὅπ ἀλλὰ, ἀλλὰ μὴ, ἀλλὰ νῆ Δία, vel νῆ Δί' ἀλλὰ κμὼ, κμὴ γε, μὲρ τ' ν, μὲρ δὴ at vero, saltem, ἀλλως τε ἔάν, ἀλλως τε κᾶν, ἀλλως τε ἔ, εἰ, ἀλλως τε κ' ἐπειδὴ, praesertim vero.

Causales ἀπολογικοί. Prim. ἵνα, ὡς ut, ἐπεὶ quoniam, γδ' enim. Cōt. ὄρεσθ. ut. Deriv. ὅπως, ὥστε ut, ὅπ quia. Comp. διδ, διόπερ, ἰόπ, κατόπ quia, προπτερεα quod, εἴπερ quoniam, ἄτε quippe, ὥσγε τ, γάρπε, γάρτε, γάρτοι etenim. Poët. ἐπεὶ ἢ, ἕνεκα quoniam, ὀπῆ, ππῆ προπτερεα quod, γάρην, γάρηντοι etenim.

Ὅπ δὴ τα, διδ δὴ, διδ καὶ, ἐν ὦ, ἐφ' ὦ δὴ, ἐφ' ὦ τε, ἐρ' ὄτω, ἀνθ' τα, ἀνθ' ὦν, δι' ὦν, εἰς ὦν, ἀφ' ὦν, ἐφ' ὦν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τέπων πορτερεα quod, quia, ἄτε δέ, ἄτε δὴ, ἄτε καὶ, ἀλλ' ἄτε, ἐπειδὴ ἄτε, ἄδ δὴ, ὅπ τοι, ἄρε ποτε quippe, κ' γδ', κ' γδ' δὴ, κ' γδ' καὶ, κ' γάρ τοι, γδ' ἀλλὰ, ἔ γάρ τοι ἀλλάγε, ἐπεὶ τοι γε, ἢ γδ' ἄν etenim, ὡς ἄν, ὅπως ἔν ut, οἶά γε, οἶά δὴ utroque, μέχει πε, ἄχει πε ut etiam, γδ' αἰ, μὲρ ἔρ, γδ' δὴ, γδ' δὴ πε, γάρ τ' ἄν. Poët. ὅθ' ἕνεκα, ἕνεκά κεν, τ' ἕνεκά ἐν quoniam, δὴ γάρρα etenim.

Conditionales ὑποθετικοί. Prim. εἰ, ἔάν, ἄν, ἢν si: interdum τεὶ sin minus, & ὅτε si. Comp. εἴγε, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδὴπερ, ἦνπερ, ἄν si modo, quod si, εἴπως, ὡπως si forte, ἐπᾶν, ἐπειδὴ, ἐπεὶπερ, τειδὴπερ, ἐπεῖτε, ἐπεῖτοι, ὅπγε siquidem, quandoquidem. Poët. κε si, εἴποδι siquando ἐπεῖτε quandoquidem.

Ἄλλ' εἴπερ, εἰ ἄρα, εἰ δ' ἄρα, εἴπερ δὴ, εἴπερ γε, εἴπερ ἄρα, τεὶ ἄν, ἐπεὶ, ἔν, ὡ πέρ γε si, siquidem, quandoquidem, εἰ δέ, εἰ δ' ἄρα, κ' μὲρ τοι, κ' ἄν sin, sin vero, εἰ γῆν si saltem, εἰ ἔ, εἰ δ' ἔ εἰ μὴ, δέ μὴ, εἰ δέ μήγε, εἰ μὴ πέργε, ἦν μὴ, ἔάν δέ μὴ, ὅπ μὴ, ὅπ γδ' μὴ, ἀρ' ὅσον, ἀλλ' ἢ, ἀλλ' ὅτι ἀλλ' ἢ ὅτι, ἀλλ' εἰ μὴ, πλὴ εἰ, πλὴ εἰ ἢ, πλὴ ἔάν, πλὴ ὅτι, πλὴ ἔάν μὴ, πλὴ ἄν, πλὴ ἄν μὴ, πλὴ ἄλλ' ἢ, πλὴ ἄλλ' εἰ, ἐκτός εἰ μὴ nisi, sin minus, καίτοι εἰ, καίτοι ἄν, ἐν δέ δὴ, κᾶν εἰ, κ' μὴ εἰ quod si, ἢ ἄν, ἢ γδ' ἄν secus, sin aliter. Poët. εἰ μὲρ κε siquidem.

Illativa

Illativæ συλλογιστικοί. Prim. ἄρα, ἔν igitur. Comp. ἄραγε, τε γάρ, τοιγάρτοι, ἕκᾰν igitur, ἕκᾰν non igitur, τοίνυν & Poët. το γάρ, τοιγαί, πῶς, item τῶ, τῶ τοι igitur.

Ἄρα ἔν, & ἄρ' ἔν (rariùs ἔν ἄρα) ὁμῶς δ' ἔν, ταῦτη τοι, δ' ἢ τοίνυν, μὲ δ' ἢ igitur, διὰ τῆτο, διὰ ταῦτα, μὲ ταῦτα proinde.

Adverlativæ ἐναντιωματικοί. Prim. περ, τοι quavis Com κῆν, κῆν, καίπερ, καίτοι, καίγε, καίτοιγε, ἀλλάγε, εἰ καί, (rari κῆ εἰ) κῆ γάρ εἰ εἰσι, licet.

Κῆν εἰ, ἢν κῆ, ὅτι μὴ κῆ, κῆ γάρ εἰ, rariùs κῆ εἰ εἰσι. Poët. κῆ ἔμπης quavis, ἔμπης, καίπερ etiamfi.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Prim. ὅπως, μὲ, & Poët. ἔμπης, ἔμπης, ἔμπα, ἔμπα, & Comp. δῆ πε, γε δῆπε, μὲ τοι, μὲ τοί γ μὲ τοί πε tamen.

Ὅπως δῆ, ὁμῶς μὲ ἔν, ὁμῶς μὲ τοι, ὁμῶς μὲ, ὁμῶς δ' ἔν, ὁμῶς κῆ, πῶς κῆ, ἀλλά δ' ἢ, ἀλλά δ' ἢ κῆ, ἀλλά ὁμῶς, ἀλλά μὲ, ἀλλά αἰταιμεν, tamen.

Expletivæ συμπληρωματικοί. ἄν, ἄρα, ἄρ, ῥα, γε, θῶ, κεν, κε, ν νυν, περ, ποι, πε, πω, τοι, quæ interdum nihil significant, sed or tionem explent; addunt tamen emphasin quandam & venustate contextui.

Usitatissimæ sunt poëtis θῶ, νυ & νυν frequentius post imper: titivos: ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè post δ', ὡς, vel articulum pos posit. apud Homerum. Affertur etiam ἄρα ex Demosthene po ὡς; ex Xenophonte post οἷθ, ὁπόσθ, πότερος. Apud Orator etiam, γε, περ, τοι, ποι, πε, πω, πως, præsertim post Adverbi interdum γάρ cum ἔν, τε præcipuè apud Iones, κῆ apud Attico

Potentiales δυνητικοί sunt, ἄν, & Poët. κεν, κε.

Postpositivæ Primit. γάρ, γε, δὲ, μὲ, μὲ, ἔν, περ, τε, τοι, ἄ κεν, κε: compositæ itidem & formulæ ab his incipientes si quentissimè in oratione postponuntur, ideoque fere postremu in singulis classium ordinibus locum sortiuntur.

Eadem vox propter varietatem significationis spectat ad d. versas classes tum adverbiorum tum conjunctionum: si enim a ficiat unam dictionem, præcipuè verbum, potiùs adverbium est si plures dictiones, clausulam, vel sententiam conjunctio est viz. μὲ quidem, ὡς ut, γὲ quidem, νε, μὲ neque, νε, &c.

Loco ultimo addi possunt

Dictiones Correspondentes: adverbia vel conjunctiones, au formulæ ex utrisque conflatae.

Μέν-δὲ quidem verò, τε-κὶ cum-tum, τε-τε que-que, τε-κὶ, κὶ ἔ-
 ἔ, &c. τὸ μὲν-τὸ δὲ, τὰ μὲν-τὰ δὲ, τὸ μὲν-π, τὸ δὲ π, ἄτο
 μὲν-ἄτο δὲ, τῆ μὲν τῆ δὲ, ταύτη μὲν-ταύτη δὲ, πῆ μὲν πῆ δὲ, ἅμα
 μὲν, ἅμα ὅ, ὡς μὲν-ὡς ὅ, πῶς μὲν-πῶς ὅ, τότε μὲν-τότε ὅ, &
 variatio accentu, ὅτε μὲν-ὅτε ὅ, ποτε μὲν-ποτε ὅ, partim-partim,
 cum-tum, τότε-ὅτε vel ὅταν, ἐπειδὴν, ἠνίκα tum-cum, ὅτε-τότε, ἐπει-
 δὴν-πῶκα vel πῶκα-ἄτα cum-tum, ὅτε μὲν-πάλιν ὅ, ἔσιν ὅτε μὲν-
 ἔσι δ' ὅτε, ἐνίοτε ἄλλοτε, ἐκχλάξ τετὲ ὅ modo-modo.

Εἰ μὲν-εἰ ὅ, (εἰ μὲν κε εἰ δὲ κε. Poët.) ἢ ἢ, εἴτε-εἴτε, ἀντε-ἀντε,
 αἰτε-αἰτε, εἰάντ' ἔν, εἰάντ' ἔν, εἰ μὲν ποι-εἰ μὲν ποι-εἰ, εἴτε κὶ
 ἢ μὴ sive-sive non, εἰ μὲν-εἰ ὅ μὴ utrum-necne, ἔτε-ἔτε, μήτε μήτε,
 δὲ-ἔδὲ, μηδὲ-μηδὲ nec-neque.

Ἐπὶ τὰ ὅ μὲν-ἐπ' ἐκείνα ὅ, ἐπὶ δάτεα μὲν-ἐπὶ δάτεα ὅ circa
 ultra.

Μᾶλλον-ἢ potius-quam, πρὶν vel πρότερον ἢ prius-quam.

Ἐπει-κὶ postquam tum, ἐντεῦθεν vel ἐνθεν-ὅθεν inde-unde.

Ὅπου-ἐκεῖ vel ἐνταῦθα, ubi-ibi, ἔνα-ἐνθα, ibi-ubi, ὅπου-ἢπε,
 quando quidem-multo magis vel minus.

Ὡς (vel ὡς, ὡσί, ὡπνεί, καθάπερ, &c.) -ἔπως (rarius ὡσούτως)
 ὡσπερ-ὡσαύτως, ὁμοίως vel ἔπως, ὅπως-ἔπως. ὡς vel καθός-καί, ὡς-
 ὡς. (Poët.) ut-sic, ἔπως, ὁμοίως-ὡσπερ ita-ut, ὡσπερ-ἰδεν-ἰδεν
 quod.

Καίπερ, καίτοι, ἀν καὶ-ὁμως ὅ, εἰκαί-ὁμως ὅ interdum δήπε, εἰ
 κὶ, ἢν καὶ-ἀλλ' ἔνγε, quatenus-tamen, εἰ μὴ γε δήπε si non tamen.

Μὴ (vel ἢ) μόνον-ἀλλὰ κὶ non solum-sed etiam, μὴ vel ἔχ ὅπ, μὴ
 ἔχ ὅπως μονον-ἀλλὰ κὶ, vel ἀλλ' ἔδὲ non solum, non-sed nec.

Ἡ-ταύτη quo-εο, ὅσων-τόσων quanto-tanto, ὅσον vel ὅσονπερ-τόσον
 vel τόσων quatenus-eatenis, ἐπὶ τέτρω-ἐρ' ὦ vel ἐρ' ὦτε, ἐπὶ τέτοις-
 ὅ οἷς τε (sequente κὶ) ea lege-ut, τόσων ὅσον, μέχρι τέτε-ἔως
 amdiu-quamdiu, καὶ ταύτη (vel καὶ τ' αὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως) κὶ aque-at.

Negligitur quandoque correspondentis formulæ membrum
 el dictio.

P R Æ P O S I T I O N E S.

Monosyllabæ sex: ἐν ante consonam, ἔξ ante vocalem ex; ἐν
 α; εἰς ad; πρὸ ante; πρὸ ad; σὺν cum.

Disyllabæ duodecim; ἀμφὶ circum; ἐνὰ περ; ἀντὶ pro; ἔπὸ ἀ;
 διὰ propter; ἐπὶ in; κατὰ secundum; μετὰ post; παρὰ apud; περὶ circa;
 ὑπὸ sub; ὑπὲρ super.

Tres sunt ἄστονοι, ἐν vel ἔξ, ἐν, εἰς: reliquæ Oxyt.

Praepositiones inter se composita migrant in adverbia; ut
 ἀρῆξ, &c.

SYNTAXIS

Dividitur in Concordantiam & Regimen

Ad utrumque spectat Ordo sive Dispositio Dictionum in Oratione.

Concordantia Triplex.

1a. Nominativi & Verbi.

OMNE Verbum Personale & finitum, habet precedentem Nominativum * Substantivi, cum * *Ad Substantivum refertur* quo concordat numero & personâ; *ut pronomen Primum*
 ut ὄρεσ' ὠδίνει mons parturit; ὄψ' ἐ δὲ αὐ-
 δάνων) οἱ Φρύγες: serò sapiunt Phryges.

Cum Verbi 1a. dual. deest, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut νῶ' ἐξιμῶ nos duo eximus. Soph.

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut οὐκ ἀρετᾶ κακῶν bene succedunt mala. Od. θ. Jungitur etiam Plurali; ut Σαυμάτια πσεύκοι, Jacob. 2. 19. Utrisque adjunctum reperitur in eâdem sententiâ; ut ἕξ ἔ τα ἄλλα ἤρηθ', καὶ δὲ ἔ λέγων). Aristot.

Nominativus 1æ. vel 2æ. personæ rarissimè exprimitur, nisi emphaseos vel distinctionis causâ; ut σὺ λέγεις. Joh. 18. 39. ἐγὼ σκόρδα λέγω. σὺ ἡ κρόμμυον σποκείνεις.

Nominativus 3æ. sæpe omittitur in verbis hujusmodi, λέγεις φασί, εἰώδασι, φιλέσι, μυθολογῶσι ut ὡς φασί subaudi ἀνθρώποι. Plut.

Tertia persona ὅτι vel εἰπὶ sæpissimè subauditur, ut πρυφόλυ: ὁ ἀνθρώπος οἱ μόλαχες κόρακες.

Verbum usitatius claudit sententiam vel membrum.

In disponendis dictionibus præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ita tamen ut varietas summoperè observe tur, unde venustior structura, & suavior harmonia confurgat.

2a. Adjectivi & Substantivi.

ADjectivum cum Substantivo concordat * *Ad Adjectivum referuntur* Genere, Casu, & Numero; ut κοινὸς *Articulus præpositivus, pronomen possessivum, participium.*
 Ἑρμῆς communis Mercurius.

Adjectivum plurale cujuscunq; generis sæpè permutat suum substantivum in genitivum cum articulo; ut ἀρετῶν τῶν γονέων boni parentes. Isocrat. φῶλα

φῶλαι ἤβ' γυνικῶν. Basil. κηα' τ' ζῶων. Isoc. Singulare itidem, si neglecto genere substantivi fiat neutrum; ut τὸ ὑπερβάλλον τῆς χαρῆς *immensum gaudium*. Hesiod.

Adjectivum *subaudito* ἀνδρωπος, in masculino genere: *subaudito* ἄρμα, in neutro ponitur absolutè; ut πολλοὶ λέγασσι. Psal. 4. ἐκ ἀγαθῶν πολυκοιρανίη. Ιλ. β. χήσιμον κ' αἰ φευδεδείδρασι. Xenoph.

Adjectivum absolutè positum locum substantivi supplet alteri adjectivo; ut μακάριοι οἱ ἐλεύθμονες. Matth. 5. χαλεπὰ τὰ κηα'.

Neutrum etiam, articulo vestitum, exprimitur per substantivum; ut ὅπερ τὸ συμφέρον, ἐκεῖ κ' τὸ ἐυσεβές, *ubi emolumentum, ibi religio*. Epictet.

Sæpè Substantivum usurpatur pro Adjectivo; ut ἑλλὰς θωνή, *Graeca lingua*. Lucian. Apud sacros scriptores crebrius in Genitivo; ut οἰκονόμος ἀδικίας *dispensator injustus*. Luc. 16. 8.

Adjectivum Verbo postpositum & concordans cum Substantivo precedente Verbum, sæpissimè Adverbii vicem obtinet; ut εἰσελεύσεσθε δρῆμα ἵθι *inhibet curriculo*. Nazianz. ἐννύχαι σείχην ποιεῖσαν. Hesiod.

Adjectivum εἶς, cum numerali altero, jungitur Substantivo plurali; ut εἶς κ' τεῖσόντα ἄνδρες. Χίλια, μυρία, quandoq; collectivo singulari, etiam diversi generis; ut χίλια ἵππος. Xenoph.

Adjectivum frequentius præmittitur Substantivo.

In numeralibus mixtis numerus minor majorem sæpius præcedit usque ad centenarium, si copula κ' intercesserit: ut τρεῖς κ' πενηντάκοντα: absque copulâ, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem; ut πενηντάκοντα τρεῖς, ἑκατον κ' εἴκοσι.

3a. Antecedentis & Relativi.

Relativum cum antecedente concordat genere, numero, & personâ: quoties nullus Nominativus interferitur inter Relativum & Verbum, Relativum erit Verbo Nominativus; ut μακάριος ὁς ἐλπίζει *beatus qui sperat*. Psal. 34. 8.

At si Nominativus Relativo & Verbo interponatur, Relativum regitur à Verbo, aut ab alia dictione; ut μακάριον τὸ ἔδωκεν, κῶκεν ὁ θεός ὅτι: *λαός ὃν ἐξελέξατο*. Psal. 33. 12.

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem casu ponuntur; ut ἐμελέτων ἐν τῷ ἐπιτολῶς σε, αἰς ἡγάπησα σφόδρα. Psal. 119. 47.

Pronomen Antecedens sæpius reticetur; ut λάλει ἀδελφὲ, κ' ὑπερὸν δεῖ, κ' ἐκ ἀκέρσεως ἀ μὴ δεῖ. Euagr.

Relativum non raro præcedit, præcipuè in eodem casu positum, ut

ut ἀπολαύω ἤ/ ἔχω ἀγαθόν: vel si antecedens pronomen tertiæ personæ subintelligatur in verbo; ut ὃς πείρει ἀμῶν.

Οὗτ' hic, ἐκεῖν' illi, ὅσ' ἡλικος quantus, οἷ' qualis, item πόσι. quot, πῶς ποσὶς quotus, ποταπὸς cuius, ποταπῶς, ποταπῶσι' quotiuplex, &c. Indefinitè hæc sumpta, non rariò construuntur more relativorum; ut ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλίχον μόχος, elephantorum Embryon quantus vitulus. Aristot. χειζόμεν' οἷ' σι ἀνδρὶ γρὰνificans vivo qualis es Tu. Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes.

Plures Nominativi, Substantiva, vel antecedentia cujuscunque numeri postulant Verbum, Adjectivum vel Relativum plurale; ut σπέρμα κ' καρπὸς διαφέρουσ' semen Es' fructus differunt. Aristot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris personæ; Adjectivum cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, consentit: Dignior autem persona prima quàm secunda aut tertia, & secunda quàm tertia; Dignius masculinum genus quàm fœmininum aut neutrum, & fœmininum quàm neutrum, in vocibus naturam rationalem aut animale[m] significantibus; in aliis verò dignissimum est neutrum; ut ἐγὼ κ' σὺ τὰ δέκα καὶ πηήσμεν. Xenoph. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοί, Jac. 2. 15. λύπη κ' φόβ' δάκνοντα τ' ψυχῶν. Philo. ὄνυχες κ' σμάραγδοι ἀφέρουσιν Αἰγύπτιοι. Lucian.

Quandoq; admittitur singulare, quod ad plura licet sit referendum, cum proximior tamen concordat; Verbum numero & persona; Adjectivum vel Relativum genere & numero; ut ὡς οἱ Πυθαγόρειοι κ' Πλάτων' ἔλεγον. Aristot. ἐπέλασε φέρων ἀνεμὸς τε κ' ὕδωρ. Hom.

Aliquando verbum singulare cum proximior consentit, Adjectivum verò plurale neutrum sequitur consentiens cum utrisque; ut αἱ δυναστεῖαι κ' ὁ πᾶντ' διὰ τὴν τιμὴν ὄντιν αἰρετὰ. Aristot.

Duo masculina cum neutro, etiam si significant naturam rationalem, admittunt tamen adjectivum neutrum; ut πνεύμα εἰς πατέρα, κ' υἱόν, κ' πνεῦμα ἄγιον, ὁμῆσά τε ὁμῶδεα. Nazianz. Inusitatius Mascul. & Fœmin. ut πῶς πλείους ποιήμεθα τῶν παιδῶν, κ' γυναικῶν, κ' μάλιστ' ἰσχυρόμεθα τοῖς εἰς ταῦτα Ἰεραρχήσανσι. Ilocr.

Duo fœminina non respuunt fœmininum; ut δρασύτης κ' δελία πρὸς ἀλλήλας ἐναντία. Aristot.

Masculina & Fœminina rem inanimatam significantia quandoque admittunt masculinum; ut φόβ' κ' ἐλπίδες ἀνω πέτομενοι. Lucian.

Cum duabus de rebus sit sermo, usitatius effertur in Plurali; ut *κρείοις δούσι* quod si res naturâ vel arte sint binæ, potius in Duali; ut *δουῖν ποδῶν*.

Duo singularia cum Duali non incongruè nectuntur, ut *διαστήτω εἰπατε Ἀρείδης τε καὶ Ἀγλλεύς*. Il. α.

* *Ἄμφω* & *δύο* cum Plurali sæpius junguntur, ut *ἄμφω ὄξεπνευσαν*. Euripid. *δουῖν ὀφθαλμῶν*. Aristot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diversorum Numerorum positum, cum alterutro convenire potest; ut *ἔδνθ πολυανδραπώτατόν ὅτιν Ἄρετες*. Phil. *πόλεις εἰπὼν ἕς φωνεῖς νομιζεις*. Lucian.

Verbum, Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo vel clausulâ præcedente: Adjectivum verò & Relativum in Neutro genere ponuntur; ut *ξυρεῖν τὸ λέοντα ἐκ ἔσιν ἀσφαλές*. Eadem referuntur ad plures clausulas, & frequentius in numero Plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, quod non exprimitur sed intelligitur in Pronomine Possessivo: ut *ἐμὰ τὰ κακοδάμονθ* (subaudito *ἐμῷ* in *ἐμὰ*) Lucian. *τὸ σὸν μόνος δάσημα* (subaudito *σῷ* in *σόν*.) Sophocl. *φόβον ὄρω τὸ ἐμῆς ἐπιπέδου* "Οὐ μήπτ' ὀκνεῖτε. idem.

Interrogativum & ejus Redditivum Casu & Tempore concordant, ut *τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπειδαιμένοι ἢ ἀπειδαιμένοι*; *ὅσω οἱ ζῶντες τὸ τεθνηκότων*, Laert. Non observatur Genus aut Numerus, ut *πὶ οἱ ἄνθρωποι*; *θεοὶ θνητοί*. Lucian.

Cum Redditivum sit Pronomen Possessivum, ponitur in casu Nominis à quo regitur; ut *τίνθ ὅτιν ὁ λόγος*; *ἐμὸς*.

Respondetur interdum ad sensum, non ad vocem; ut *τίνθ εἶ*; *ὁ πατὴρ Τελαμών*, Euripid. præsertim si interrogatio fiat per dictionem variæ syntaxeos, ut *θανάτῳ ἢ ποῖῳ φησὶ Μενέλκων δουεῖν*; *Οἰκτρότατον*. Euripid. quia dicimus *θνήσκων θανάτον* vel *θανάτῳ*.

Dictio interrogativa plerumque inchoat sententiam.

Articulus & Pronomen sequuntur Concordantiarum Regulas: utrumque tamen peculiarem habet Usum, Dispositionem & Elegantiam.

Articulus.

Articuli Præpositivi Usus est

1°. Propter emphasin, sive excellentiam rei; ut *τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον*, i. e. *Spiritus Deum*, Luc. 3. 22. *πνεῦμα ἄγιον*, i. e. *Spiritus bonum*, Joh. 20. 22. *τὸ ἀγαθὸν summum bonum*, *ἀγαθὸν quodvis bonum*, Aristot.

2°. Propter demonstrationem rei certæ; ut *οἱ μὲν πρῶτοι ἐν τῇ γῆ*, *τὸ πνεῦμα*, καὶ *τὸ ὕδωρ*, καὶ *τὸ αἷμα*; καὶ *οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν*, 1 Joh. 5. 8.

3°. Propter expositionem sive distinctionem, tunc crebrius postponitur voci explicandæ; ut Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, Matth. 3. 1.

4°. Propter elegantiore[m] texturam vel modulationem suavitatem; ut ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις, 1 Joh. 5. 4. πολὺ δεισῶσαι εὐρήσμεθα τὰς τε ἡμῶν σκεδάων γνώμας, καὶ τὰς ἡμῶν φανύλων διανοίας. Isocrat.

Addi possunt aliæ rationes, quas utpote magis incertæ placuit rejicere

Quinimo de præfigendo vel omittendo Articulo certa vix dari possit.

Regula: Sæpe enim utuntur vel respuunt Autores pro arbitrio vel euphoniâ. Non tamen abs re erit sequentes de illis Observatione apponere.

Articulus cujuscunque generis cum Adverbio pro Nominis sumitur in omni casu; ut πρὸ πλησίον vicino, Deut. 5. 21. τὸ πλησίον vicinum; Matth. 22. 36. Sic τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, Marc. 5. 1. Διὰ τῆς πέραν τῆς Ἰορδάνου, Marc. 10. 1. In neutro genere sic positus quandoque adverbialiscit, ut τὸ πάλαι olim. Thucyd. τανῦντις, Act. 27. 22.

Similiter Articulus neuter cum Infinitivo fit Nomen; ut τὸ τῆς ὀρέων γίγνεσθαι τὸ ἐρεῖν, ex aspectu nascitur amor.

Præponitur etiam neuter qualicunque dictioni vel clausula materialiter (quod aiunt) sive τεχνικῶς acceptæ; ut τὸ δὲ ὑμεῖς ὅσα εἶπα. Demosth.

Articulus neuter cum Genitivo sequente significat possessionem proprietatem vel relationem, subaudito χεῖμα, ἔργον, ἔπι, vel hujusmodi nomine; ut ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, Matth. 22. 21. i. e. χεῖματα. τὰ τῆς σαρκὸς, i. e. ἔργα, Rom. 8. 5. τὸ τῆς Θεοβουδλέω, Lucian. i. e. ἔπι. Quandoque ponitur pro solo Substantivo, ut τὸ τῆς ἐλευθερίας pro ἐλευθερία. Plutarch.

Articulus pluralis (observato genere Nominis proprii) cum Præpositione ἀμφι, περὶ, κατὰ, &c. & Accusativo, accipitur pro ipso Nominis; ut οἱ ἀμφὶ Κορινθίους Corinthii. Herodot. ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, venerunt ad Martham & Mariam, Joh. 11. 19. τὰ κατὰ ἐυχὰς preces, Heliod. 1. 4. Interdum (neglecto genere) significat comitatem, officium, facultatem, sectam relationem, cum iisdem vel aliis Præpositione & Casu; ut οἱ περὶ τὸ Παῦλον, i. e. socii Pauli, Act. 13. οἱ περὶ τὸ γῶν, agricola. Xenoph. οἱ περὶ τὸ πόινον, καὶ τὸν λόγον. Poeta & Oratores. Isocr. οἱ ἀπὸ σοῦς, Stoici. Athen. οἱ πρὸς αἱματῶν, consanguinei. Sophocle. οἱ μετὰ Ἀχιλλέως, socii Achillis. Lucian. οἱ κατὰ ἀρετῶν, caudidici. Demosth. οἱ ἀπὸ βήματων, concionatores, Plutarch. οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων vel ἐν τοῖς μαθήμασι, Mathematici. Laert. οἱ ἀπὸ τῶν Πλάτωνων, Platonici. Synes.

Ponitur Articulus præpositivus quandoq; pro subjunctivo; ut τὸ ῥᾶσον ἀπάντων pro ὃ ῥᾶσον. Demosth. ἡ δὲ ἐπίσταται τί σὺ λέγεις. Marc

Marc. 14. 68. Apud Poëtas ὅτις pro ὅστις, servato o per omnia Genera, Casus, & Numeros, ὅτινα, ὅτινας, ὅτινα, &c. ut ὅτις κ' ἀπόρρον ὁμόση, Il. τ. ὅπνα κραδίη δύμος τε κελεύει. Od. δ. ὅπνας μινύθη. Il. ο. ὅπν' ἔργα τέτυκ', Il. χ.

Articulus præpositivus vel subjunctivus pro ἀπὸς sumitur frequente sæpius δε, γε, &c. ut ὁ δ' ἔφη, Matth. 13. 28. ἦ δ' ὁ, dixit Ue. Plat. Item pro ἐτὺ & ἐκείνῳ, præcipuè in divisionibus ἀπὸ μὴ-ῆ, γὰρ-ῆ, &c. ut τὰ μὴ αἰδία, τὰ ῆ φθαρτά. Aristot. ἢ γὰρ τὸ ποιῆσαι, τὸ ῆ μὴ. Demosth. ὅς μὴ πεινά, ὅς ῆ μεθύει. Cor. 11. 21. ἃς μὴ κατέλιπε πόλεις, πνὰς ῆ πορθεῖ. Demosth. Interdum pro τίς interrogativo; ut τίς vel ἔχαιεν λέγω; Demosth. pro τίς indefinito, ut ἀγνοῶ τὸ χη πσεῦσαι. Lucian. σύ μ', ὅς εἰμ', ἰσηκώς. Sophocl.

Τὸ ὄν vel τὸ πὶ significat partem; ut τῆς χόρας τὸ μὴ ὄν πρὸς ἄρτον, τὸ ῆ ὄν πρὸς μεσημβρίαν. Aristot. ἠὲ τὸ μὴ π ἢ πατεῖς μελίξ', τὸ δὲ π οἱ φωνήσαιες. Plat.

Articulus non raro subinnuit participium ὄν, potissimùm ante præpositionem vel adverbium; ut ὁ ἐν τοῖς ἔρανοῖς, Matth. 6. 9. σὺ πρὸς ὑμῶν, Matth. 5. 12. τὰ ἄνω φρονεῖτε, Coloss. 3. 2.

Omittitur sæpissimè articulus ante Interrogativa; ut τίς, ποῖος, &c. Indefinita; ut τίς, ὅποιῳ, &c. Universalia signa; ut πᾶς, πάντες, &c. Numeralia cardinalia; ut εἶς, δύο, &c. Legitur amen πῖῳ cum Articulo; ut τὴ πῖας μεείδος. Demosth. item cardinalia; cùm referuntur ad id quod præcessit; ut λαβῶν τὰς ἐντε ἄρτας, Luc. 9. 16. ὁ εἶς, Luc. 18. 10. Ante Nomina Propria, præcipuè in epistolarum inscriptionibus; ut Ἰουκράτης Αλεξάνδρω, χαιρεῖν. Isocrat. in quibus tamen Appellativa desiderant articulum; ut Δημοθένης τῆ βελῆ κὶ τῶ δήμῳ, χαιρεῖν. Demosth. Ante Nomina tum Propria tum Appellativa in librorum titulis; ut πρὸ νόμου. Laert. Antisth. Pronomina Substantiva γὰρ, &c. Composita ἐμαυτῶ, &c. ut ἐγὼ εἰμ', Joh. 15. 1. ἐκεῖνα ἐμαυτῶ, 2 Cor. 1.

Pronomen ὁ δεῖνα semper Articulum postulat; ut ὁ δεῖνα, τὰ εἶνῳ, τὸ δεῖνα εἰσηγγελε. Demosth.

Genitivus post Partitivum exigit articulum; εἶς ἧσ' πραττωσῶ. Joh. 19. 34. crebriò etiam post substantivum regens; ut ὁ ὑδὸς ἀπολείας. Joh. 17. 12. εἰδισμένος τῶ νόμου. Luc. 2. 27. Sic Vocativus pro Nominativo positus, ut ἡ παῖς ἐγείρε. Luc. 8. 54. σὺ βορέας πνεῦσον. Lucian.

Duo vel plures Articuli diversorum nominum genere, numero, vel casu discrepantium, elegantius se immediate consequuntur, quorum prior ad remotius semper nomen refertur; ut τὸ τῶ

Θεῷ δικαιοσύνη, Rom. 10. 3. τὸ πῶς τῷ ῥήματι σεμνότητα λη-
 γομένους, Demosth. Communiter tamen in sacrâ Scripturâ articu-
 lus adhæret suo nomini; ut τῇ δικαιοσύνῃ τῷ Θεῷ, ibid. Rom. 10
 3. Inepta verò repetitio est si omnimodo consentiant; ut αἰτιῶ-
 τῆς πόλεως ἐρημώσεως, Zonaras.

Parum imirandâ etiam dispositio est, si nominum ordo pertur-
 betur; ut οἱ ἄγγελοι ἐν χερσὶ δυνάμεων, Theophylact. ἢ τὸ οἱ
 κεί τε κηδεμονία σώματος. Damascen.

Eleganter Adverbia, Conjunctiones, vel Præpositio cum sui
 casu interveniunt; ut ὁ μὲν ἐν χλίμαρτος, Act. 23. 22. ἀκούσατε τῆ
 φωνῆς ὑμῶν νῦν ἀπολαγίας, Act. 22. 1. Participium aut Verbum re-
 gens; ut τῶν ἐτέρων ζήτησιν ἀποθυμίαν, Demosth. τῶ μόνον ἐφερόντι
 πθανῶ, Arist. Aliquando postponitur articulus; ut ἀσφαλέσει
 βίῃ δὲ δὲκεῖ ὁ ἄλλ' ἰδιωτῶντων τυραννῶντων, Isocr.

Collocatur articulus ante & post nomen frequentissimè; ut τὰ
 ἀρχαῖς τὰς τ' σωματίων, Aristot.

Repetitur ante nomen in demonstrando, intercedente δε vel δ,
 ut ὁ δὲ ὁ ἀνθρώπου, τῶ δὲ τῶ λόγου, καὶ τῶ δὲ τῆς ὕλης, Aristot.

Cum duo substantiva, alterum vel utrumque appellativum
 apponuntur; vel cum adjectivum immediatè postponitur sub-
 stantivo; utrique vel posteriori sæpissimè articulus additur; u
 Ματθαῖῷ ὁ τελάνης, Matth. 10. οἱ ἀνθρώποι οἱ ποιμένες, Luc. 2
 15. τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, Luc. 8. 29. Si adjectivum præ-
 cesserit, articulus ipsi soli præfigitur; ut τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύ-
 μασι, Luc. 4. 37. quandoque omittitur penitus; ut πνεῦμα ἀκά-
 θαρτον, Marc. 3. 30.

Cum plura sint substantiva, illud sensu præcedit verbum cu
 articulus præfigitur; ut Θεὸς ἦν ὁ λόγος, sermo erat Deus, Joh. 1
 πνεῦμα ὁ Θεός, Deus est spiritus, Joh. 4. 44. Sic τὰ ἐμὰ σὰ ὄντι,
 τὰ σὰ ἐμὰ, Joh. 17. 10. At pronomem articulo viduum potest
 & sensu præire; ut ἐγὼ εἰμι ἢ ὁ Θεός, Joh. 14. 6.

Adjectivum postpositum si non habeat articulum, dividitur ple-
 rumque à Substantivo, & sequitur verbum sensu; ut εἰς ἄν-
 θρωπον δίκαιον, Aristot. homo est justus. Sin habeat, à Substar-
 tivo non dividitur; ut Πλάτων ὁ ἀγαθός ὄντι, ille bonus Plato est.

Post αὐτός, ἐκεῖνον, ὅλον, ὅσα, πᾶς, Articulus additur Sub-
 stantivo sequenti; ut ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, Luc. 13. 31. ἐκεῖνον
 λίθον, Luc. 20. 18. ὅλων πῶ γῶ, Act. 17. 11. ἔτοι οἱ λόγοι, Luc
 24. 44. πᾶν τὸ σῶμα, Eph. 4. 16. rarò præponitur hisce adjecti-
 vis; ut τὸ αὐτὸν πρόπον, Demosth. &c.

Adjectiva sine substantivo posita, sæpissimè vestiuntur arti-
 culo; ut εἰς τὰ ἴδια, Joh. 1. 11. πῶ ταχίστω, Demosth. &c.

Metri causâ apud Poëtas articulus negligitur vel redundat.

Prono

Pronomen.

Genitivus Pronominis possessivi usurpatur quando significatur persona; ut εἰκὼν σου, imago tui. Herodian. Sic πρὸς βίαν μου, ad coactionem mei. Sophocl. i. e. me invito.

Quoties possessio, relatio; circumstantia vel actio personæ connotatur, possessivo uti licet; ut ἐπὶ τῆ σφίρα μὴ ἐπιείρευ, Prov. 3. 5.

Ponitur Genitivus Primitivi loco Possessivi; ut ὁ πατήρ μου, Joh. 15. 1. (rarissimè ἐμῆ, Rom. 1. 12.) adhibetur quandoque Dativus, ut χαίρει μοι ἦτορ. Il. 4. Frequenter possessiva ἡμέτερος & ὑμέτερος usitata sunt Oratoribus; ut χεῖρ τῶ ἡμέτερον νόμον, Act. 24. τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, 2 Cor. 8. 8. & in eodem contextu πρὸς τῶ ἀμφοτέρων ἡμῶν, & πρὸς τῶ ἡμετέρων, &c. Joh. 1. 22. Inusitatius ἐμός, σός, σφέτερος, ut ἐπαίρους ἐμοῖς καὶ σοῖς, Athen. εἰς τὰ σφέτερον ἔδωκε διεξιερπύσει, Aristot. ἐμός & σός passim in SS. ut ἐμοῖς ὁ λόγος παρὰ βλάστησιν σου, Prov. 5. 1. σφέτερος vix in N. T. occurrit.

Possessivum pro Primitivo rariùs accipitur; ut τῶ ἐμῶ πίδαρ κατέφθι, pro ἐμῆ, Sophocl.

Pronomina reciproca sunt, ἑαυτῶ vel αὐτῶ, ἑ, ἑμαυτῶ, σεαυτῶ vel σαυτῶ; referuntur enim ad personam præcedentis verbi, aut si quando præcesserint, respiciunt casum verbo postpositum; ut εὐφραίνετο ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν, Demosth. ἕκαστος αὐτῶ φίλος, Aristot. δεῖται οἱ τῶ νύκτα, Lucian. & δουάμαι γνάμαι ἑμαυτὸν, Plat. ἰατρῆ, δεξιπύσον σαυτὸν, Luc. 4. 23. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμίζε, Hom.

Ἐός, σφέτερος, magis familiaria sunt Poëtis; ut ἠγερμένον ἐὰν πρὸς δώματα, Hom. εἶπες ἴδιον σφετέρως ὀπκρατάντας ἀνεδάρτησεν, Thucyd. Ἐδν propriè significat quod unus possidet, σφέτερον quod plures.

Ἡμέτερος & ὑμέτερος addito Genitivo αὐτῶ, usurpantur reciproce; ut τὰ ἡμέτερον αὐτῶν πρόσωπον, Demosth. διδάσκετε τὰ παιδῶ ὑμετέρων αὐτῶν βασιλεύεσθαι, Isocr. Sic σφέτερος αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν, ut αἱ μὲν ἀρεταὶ ἑ σφετέρων αὐτῶν οὐσίαι ἐνεργεταί, Isocr. οἱ πάνσοποι τῶ πολιτείαν ἴδιαν αὐτῶν ἠγῶν, Demosth. Legitur ἰδιος σφέτερος αὐτῶν, ut πάλαι ἠγῶντο μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κοινῶς ἐμδότημασιν, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἴδιοις τοῖς σφετέρων αὐτῶν, Isocrat.

Resolvuntur interdum composita ἑμαυτῶ, σεαυτῶ, ἐαυτῶ, & pro illis eorum simplicia adhibentur per omnes casus; ut οἱ δ' αὐτῶ κακὰ τεύχει ἀνήρ, Hesiod. πολλοὶ μὲν σφίσι αὐτοῖς πολεμῶσι, Isocr. Trium horum Nominativi, & priorum ἑμαυτῶ, σεαυτῶ casus omnes

duales & plurales à simplicibus necessariò suppleuntur; ut ἡμεῖς αὐτοὶ σενάζουμεν. Rom. 8. 23. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε. I Cor. 11. 13.

Simplicia primitiva 1æ. & 2æ. personæ pro reciprocis quandoque afferuntur loco compositorum; ut ἐγὼν ἐμὲ λύσσομαι. Hom. ἐμὲ γὰρ ἐν ὑμῖν τίθημι. Plur. pro ἐμαυτὸν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciprocè; ut ἐγνώριζε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. pro ἐαυτῶν, Psal. 103. ἐπ' αὐτῶν pro ἐφ' ἐαυτῶν. Aristot. præcipue cum nomen aliud 3æ. personæ incidit inter αὐτὸς & personam verbi; ut ὁρῶν τῆ δὴμικ κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potius quàm ἐφ' ἐαυτὸν) Nazianz. vel cum αὐτὸς sensu præcesserit verbum; ut πατέρ. εἰ τιμᾶ ὁ αὐτῶ ἡδὸς (non ἐαυτῶ ἡδὸς.) E contra profertur ἐαυτῶ, ἢ vel ἐδὸς pro relativo αὐτὸς, ut ἐπειδὴ ἔ ἐκβῆναι ἔ ψυχῶ. Plur. præsertim apud Poëtas; ut οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Il. β'. τὸ δ' ἐδὸν παρ. ἐκ. ἡμισὶ λέλειπτο Φάσματον. Il. 1.

Pronomina quædam sunt trium personarum, αὐτός; ut αὐτὸς ἐγὼ, ἡς, ἢ. Ἐαυτῶ in plurali; ut μὴ πεπιδύτες ὄμιλον ἐφ' ἐαυτοῖς 2 Cor. 1. 9. ἢ ἐαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε, Phil. 2. 12. sed in singulari usurpatur pro Genitivo solo, σεαυτῶ, ἡς; ut ἔγω παρ. δύεις τῶ ἐαυτῆς φίλος. Xenoph.

Σφύτερες junctum verbis 1æ. & 2æ. personæ significat *postea* apud Poëtas; ut ἐνέπετε σφύτερον πατέρ'. Heliod. Σφωίτερες apud Apollonium significat interdum *sum*; ut ἀλλῆ Σφωίτερες πάντεσσι μετέτρεπε. jungitur etiam verbo 2æ. personæ pro *tuus* ut λιλάσει Δῆμων σφωίτερον ἐπὶ σκήπτροισι δαμάσσει idem.

Paucula Adjectiva sunt reciproca & trium personarum, ἰδίῳ ἢ λίλων, &c. ut ἰδίῳ ὀφθαλμῶ ἢ κατανοεῖς, Luc. 6. 41. τῆ ἰδῆς ἢ ἐκ ἐρεῖσαλο, Rom. 8. 32. ἀλλήλους ἀγαπῶμεν, I Joh. 3. 23. ἀγαπήσατε, I Pet. 1. 22. μισήσατε, Matth. 24. 10.

Αὐτὸς redundat passim in S. Scripturis; ut καταβάντι αὐτῶ ἀπ. τῶ ὄρεσ. ἠκολούθησεν αὐτῶ, Matth. 8. 1. alibi rariùs.

Duo cum fuerint Antecedentia, ἄλλ' refertur ad propius, ἐκεῖν' ad remotius; ut ἐδίξε σεαυτὸν μὴ σκυθρωπὸν εἶναι; ἀλλὰ σίνει δὲ ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐδάδης, διὰ τὸ τῆτο φρένιμ' εἶναι δόξεις. Ilocra Pari modo Articuli pro iisdem positi, ὁ μὲν ad remotius, ὁ δὲ a propinquius spectat: qui tamen ordo sæpè negligitur.

Regimen Substantivorum.

DUO vel plura Substantiva ad eandem rem spectantia in eodem Casu apponuntur; ut Παῦλος Ἄποστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τιμοθέω τέκνω, I Tim. 1. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα, Philem. v. 1.

Nome

Nomen verò Proprium *loci*, præsertim *urbis*, post Appellativum suum effertur nonnunquam in Genitivo, ut Ἀθῶναι vel Ἀθῶν πόλις. Demosth.

Aliquando subintelligitur Substantivum in Possessivo, quocum sequens Substantivum Casu consentit, ut Νεσορέη παρὰ νηὶ Πυλαργυέῃ βασιλῆῃ. Hom. Il. β'.

Genitivus post Substantivum.

Cùm duo Substantiva diversæ significationis concurrunt, quod sensu posterius est in Genitivo ponitur, ut κακῶ κρέατος κακὸν ὄν.

Adjectivum in neutro genere absolutè & Substantivè positum Genitivum regit, ut τὸ τῶ Θεῶ ἐυμῶρες, *Dei benevolentia*. Demosth. ἴς πλέον πίππειν τῶ δέλιοντος, i. e. *eis πλέον δέλιον*, Soph. τὰ τῶ Θεῶ, Matth. 22. nonnunquam in alio Genere, ut ἡ νεκρὸν τῶ Θεῶ, *Deum mortuum*. Lucian. Alex. & Phil.

Sæpissimè ponitur iste Genitivus vel Relativè, ut παῖς τῆ Πύχης. Sophocl. vel possessivè, ut τὸ σῶμα ναὸς τῶ Πνεύματι, 1 Cor. 7. ictivè, ut θάνατον Ἀργείων φεύγω. Euripid. i. e. *mortem quam Argivi inferunt*. passivè, ut ἡ Πλαταιέων πολιορκία. Thucyd. i. e. *quæ Plataenses cincti erant*.

Pro Genitivo interdum usurpatur Adjectivum possessivum, ut θελείη κερδῆ pro δέλε. Theogn.

Genitivus vel Dativus post Substantivum.

Genitivus quandoque in Dativum vertitur, præsertim post Nomen Substantivum Adjectivè acceptum, & significans *relationem*, *affectionem* vel *contrarietatem*, ut κοινωὸς τοῦ Σίμωνι, Luc. 5. 10. ut ἀντιβίβισι τυράννε βίολεντι τυράννε vel *infestissime*. Herodot.

Genitivus vel Accusativus post Substantivum.

Nomina *laudis* aut *vituperii* (Substantivum cum suo Adjectivo) post aliud Substantivum efferuntur in Genitivo, ut ἀνὴρ μεγάλης βρετῆς γυνὴ ἀχαλίνε σώματι. Rariùs in Accusativo, ut κόρη ἐμύχανόν τι κάλλει. Heliodor.

Nomen etiam *mensura* post Substantivum in Genitivo ponitur, ut ἀνδρείας δωδέκα πηχέων. Herod. addito sæpiùs Accusativo hujusmodi, βάρους, εὐρεῖς, μήκος, πάχος, πλάτος, ὕψος, &c. it ἰδίος τὸ μὲν μήκος ποδῶν ἑκατὸν, Diodor.

Substantivum regens usitatissimè præponitur Substantivo quod regitur, ut ἡ ἕξις τῶ ἀνθρώπου, Matth. 8. 20. Articulis verò utriusque præfixis elegantius sequitur regens, ut ἡ τῶ τέλειον ἕξις, Matth. 13. 55.

Apud Oratores ἢς, ἕκαστος, ὅσθι, ponuntur post πᾶς, ut πᾶς ἕκαστος unusquisque, πᾶς ὅστις, πᾶς ὅσθι quicumque.

Regimen Adjectivi.

Genitivus post Adjectivum.

Adjectiva, quæ desiderium, fugam, curam, negligentiam, contemptum, memoriam, oblivionem, notitiam, ignorantiam, prodigalitatem, parsimoniam, accusationem, damnationem, absolutionem, dignitatem, potentiam, impotentiam, separationem, differentiam, excellentiam, participationem, immunitatem, vacuitatem, privationem denique significant. Genitivum adsciscunt: ut *δυσέως ἢ ἀφροδισίων*, Xenoph. *φυγὰς τῆς παλείδας*, idem. *ὄπι μιλῆς ἢ φίλων*, idem. *ἀμελῆς ἢ μισῶν*, Lucian. *ὀλίγων ἢ Ἑλλήνων*, Isocrat. *μνήμων φόρτε*, Homer. *ἐμῶν τῶ ὀπλήσιμων εἰμὶ*, Synes. *ἐμπειροὺς τῶ πολέμου*, Thucyd. *ἀπειροὺς πειρῶν ὁ νέος*, Aristot. *δάπανος ὑγῶν*, Athen. *φεισάλος τῆς δαπάνης*, Plutarch. *κατήγερος μομφῆς*, Plat. *κατάδικος φόβου*, Demosth. *καθαροὺς φόβου*, Plutarch. *ἄξιος ἐργάτης τῆς ἔμφης*, Matth. 10. 10. *εὐκρετῆς vel ἀκρετῆς θυμῶ*, Arist. *ἀπόκοιπός μου*, Lucian. *ἔπειν τῶ ἀληθείας*, Plat. *ἔξοχος Ἀργείω*, II. γ. μέτοχοι τῶ χειρῶ, Heb. 3. 14. *ἐλεύθερος ἢ τυράννων*, Demosth. *κενδρὸν*, Plutarch. *ἐρημος συμμάχων*, Xenoph.

Ad Privationem referuntur composita ab α privativo: ut *ἄπαις παίδων*, Xenoph. *ἀχαλκος ἀσπίδω*, Sophocl. Quædam ex νη, ut *νῆστι βορῆς*, Eurip. nisi quæ vi significationis juxta alias regulas alios casu postulant.

Adjectiva partitiva, item collectiva, indefinita, interrogativa, numeralia, ponderalia, comparativa & superlativa, si partitivè accipiuntur, Genitivo gaudent: ut *δάπερος δουῖν*, Plat. *ἕκαστος ὑμῶν*, Luc. 13. 15. *τῆς ἢ νομακῶν*, Luc. 11. 45. *τῆς οἶδεν ἀνθρώπων*, I Cor. 2. *ἐν ἢ ποίων*, Luc. 5. *μυριοπλάσια ἀν κατὰ ποιήσεν ἀνθρώπων κικῶς θηέει*, Aristot. *ὁ ἢ μείζων ὑμῶν*, Matth. 23. 11. *ἐλάττωτος ἢ ἀποδόλων*, I Cor. 15. 6.

Similiter significantia comparativè, ut *ὁ δεῖνα τῶ δεῖνος κρατερός*, Ælian. *περὶ Ἰρηκίης*, Apollon. Superlativè, ut *ἕρατος ἀνδρῶν* Od. α. *τάλαινα παρθέμων*, Eurip. *δῖα θεῶν*, Homer. aut quoquo modo partitivè, ut *μέσος ὑμῶν*, I Joh. 26. *φόβου καὶ χαρῆς οὐδέου*, And. Hier. *μόνος ἢ ἀνθρώπων*, Demosth. item Articuli, ut *ἢ κακῶν αἰ κῶν ἐφ' ἡμῖν, αἰ ἢ μὴ*, Aristot. *ἢ ἀνθρώπων οἱ εὐφροσύνην ἐδουχεραίνεσαν*, Isocr.

Interdum mutatur Genus Partitivi, ut *ὅσον Αἰγυπτίων ληστικόν*, Heliod. l. 1.

Ponitur nonnunquam Genitivus omissio Partitivo, ut *ὡς ἐστὶν αἰχρῶν, μάλλον ἢ ἢ αἰχρῶν*, i. e. π, Demosth.

Ad hunc modum quandoque adhibetur Genitivus pluralis Adjectivi cum Articulo post Substantivum diversi Casus: ut *σὺν*

γῶμαι ἔδ

ἡλιαξὶ ἢ ἐπισημῶν, & ἄλλα σκευή ἢ ἐντελῶν, Helioid. l. 4. frequentius etiam Numeri diversi, ut φάσις ἀνῆρ ἢ ἐπισημῶν, Plutarch. φέρω σολῶ ἢ καλλίσων, Xenoph. Utrobique subauditur Casus Partitivi πς.

Idem quandoque est Casus Partitivi & Nominis : ut οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲ ἀγαθοὶ, οἱ ἢ πονηροί οἱ μὲ εὐδεις αὐτῶ προσηγορον, Ælian.

Comparativa subaudito ἢ quàm Genitivum postulant ; ut ὀρμώτεροι κυνῶν, δειλότεροι ἢ λαγῶν, κολακδικώτεροι ἢ πιδήκων, ἀσελγέτεροι ἢ ὄνων, ἀρπακτικώτεροι ἢ γαλῶν, φιλοεικότεροι ἢ ἀλεκξυόνων, Lucian.

Genitivus iste interdum per Ablativum exponi non potest ; ut κάλλιον εἶναι ἐπιποιεῖν φίλους ἢ ὀφειῶν, satius est benefacere amicis quàm alienis, Aristot. Eth.

Positivum, Comparativum, vel Superlativum pro se invicem usurantur : ut καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίως, Menand. i. e. κάλλιον. μεγάλη ἐντολή, Matth. 22. 38. i. e. μεγάλη. τοῦ προσηγορίας χείρως ἢ γένε, Thucyd. χείρως, i. e. κακίως. μάλιστα δεινότατος τῆς ἐναντίας, idem. i. e. δεινός. πάντων χαλιπώτερον ἀρχεῖν ψυχῶν, Nilus, i. e. χαλεπώτατον. προσηγορίας μὲ ἢν, Joh. 1. 30. i. e. προσηγορίας.

Interdum ἢ copulat duo Comparativa, ut ποιητικώτερον ἢ ἀληθινώτερον, Halicarn.

Post Comparativum ponitur quandoque καὶ μὴ pro ἢ, ut βέλπρον ἐπιμαθῆ καλέεσθαι καὶ μὴ ἀμαθῆ, Theocr.

Præponuntur etiam Comparativis vel Superlativis ἢ particulae amplificativæ vel diminutivæ, ut πᾶν ἢ frag. 112. πᾶν ἐλάσων, Xenoph. πᾶν πᾶν σωφρονέσθαι, Plat.

Comparativo adjungitur quandoque μᾶλλον, ut ἥσων μᾶλλον τῆς ἐτέρας, Thucyd. πολλῶ μᾶλλον κρείσσων, Phil. 1. 23

Superadditur Superlativo Comparativum vel Superlativum, ut κείζονα ἢ μάλιστα, Soph. ἔχρατα ἐχράτων κακῶ, idem.

Multa Verbalia præcipuè in ἢ & τῆς, quæ ἀκτιονεμ, aliæque quæ capacitatem connotant, in Genitivum feruntur ut ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία, Aristot. ἐυχαι λυπῆσαι δειμάτων, idem. ἢ πᾶσι πᾶσι πᾶσι, Æschyl. σὺν φόβῳ ἢ σύκων Bud. λιπῶδες νηῶν ὄχοι, Hom. ἐπίστροφῳ ἀνθρώπων, idem. ἐπίκλοπος δογμάτων, Plutarch. ἐπαγορῶν μὲ τῆς ἡδονῆς, ἀπαγορῶν ἢ τῆς λύπης, Plat. πολυσεφίης, vel ἀπεισεφίης δόξης, Soph. περὶ τῆς καταρροῆς, Plat. ὑποπῆ τῆς ἀλώσεως, Euripid.

His adde alia particularia, ut ἀνηθὺς ἢ ἡσυχῆς πόματος, Galen. ἐδάς vel ἡδάς ἢ ἡσυχῆς ἀγώνων, Plutarch. ἡδάς ἢ ἡσυχῆς, Soph. εὐέλπης bona spe fretus, τῆς δόξης, Areth. ὡραῖον ἢ ἡσυχῆς, γάμος, Helioid.

• Dativus

Dativus post Adjectiva.

Adjectiva significantiā bonitatem, malitiam, commodum, incommodum, jucunditatem, displicentiam, decorum, indecorum, facilitatem, difficultatem, amicitiam, inimicitiam, mansuetudinem, crudelitatem, fiduciam, diffidentiam, obedientiam, inobedientiam, equalitatem, inaequalitatem, manifestationem, obscuritatem, sufficientiam, apparatus, propinquitatem, Dativum postulant; ut καλὸν ἀνθρώπων, 1 Cor. 7. 1. κακὸν τῶ ἀνθρώπων, Rom. 14. 20. ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις, Tit. 3. 8. ἀλυσιτελὲς ὑμῶν, Heb. 13. 17. ὡς γλυκεία τῶ ἀρυγί μου τὰ λόγια σε, Pl. 119. 103. ἀτερπὲς πνι, Thucyd. πρεπῶδες τῶ διδασκάλῳ, Aristoph. ἀτερπὲς τοῖς βασιλευσιν ἔργον, Herodian. ῥάδια πάντα θεῶ, Linus. τῶ ἀπειθεῖν πάντα τὰ χαλεπὰ, Plutarch. εἰ τῶ θεῶ θάλασσαν, Plato. ἐχθρὸς τῇ πόλει, Demosth. πρᾶθ τοῖς πρεσβυτοῖς, Herodian. ἀνηλεὲς πᾶσι, Plato. ἠνορέη πίσυνθ, Il. λ. ἀπσθ ἡ σαυτῶ, Plat. ἐμπειδὴς λόγῳ, Aristot. ῥονεῦσιν ἀπειθεῖς, Rom. 1. 30. τὰ τῶ αὐτῶ ἴσα vel ἄνισα, Euclid. δῆλθ τοῖς μὴ πολλοῖς, Lucian. ἀδελφὸς τῶ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ, Alex. Aphrodit. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς, Matth. 6. 34. τοῖς ἀγωνίζεσθαι βελομεθοῖς ἐπιμθ, Demosth. παραπλήσιθ μαγία, Aristot.

Quibuslibet Adjectivis adjungitur Dativus Instrumenti; ut πρὸς χεῖρας ξίσε, Aristot. Dativus etiam Rei vel Personæ ad quam aliquid spectat, ut τοῖς Ἀδωνείοις πάτεια, Demosth. ἄγιον τῶ Κυεῖῳ, Luc. 2. 23. Et cum alio casu, ut ὡς ὑμῶν ἀμέμενον τῶ βασιλείας, Julian.

VARIÏ CASUS post Adjectiva.

Genitivus vel Dativus.

Adjectiva quæ significant similitudinem, dissimilitudinem, contrarietatem, proprietatem vel communitatem, Dativum adsciscunt, rariùs Genitivum; ut ὁμοῖος ἀνθρώπων, Luc. 6. ὁμοῖος ὑμῶν, Joh. 8. ἀνόμοιός σοι vel σε, Aristot. ἐναντίοι ἀλλήλοισι, Hesiod. ἐναντία τῶ συμφέροντος, Xenoph. ἴδιον φίλων, Eurip. ἴδιον ἀνθρώποις, Aristot. κοινὸς Ἑλλήνων, Athen. κοινὸν ἅπασι, Plat.

Ejusmodi etiam sunt ἀδελφὰ ἢ εἰρημῶν, Isocr. ἀδελφὰ τέτις ἐφιν οσόφουσε, Basil. ἀκόλυθα ἀλλήλων, Xenoph. τοῖς πρεσβυτοῖς, Nazian. σύμμορφθ τῶ σώματι, Philip. 3. σύμμορφθ τῆς εἰκόνθ, Rom. 8. σύμοιχα τέτοις & ἀλλήλων, Aristot. item ἀλόπειθ τῶ παλίδθ, Demosth. ἀλλόγειθ ἢ πόλεσιν, idem.

Quædam Adjectiva similitudinis gaudent solo Dativo, præcipuè poetica ἐλίγμθ, ἐναλίγμθ, & verbalia εἰκελθ, ἵκελθ, ut ἀλίγμθ, ἀσέει, Il. ζ. θεοῖς ἐναλίγμιος, Od. α. εἰκελος αὐγῆ, Il. γ. ἵκελθ Διῖ, Il. β.

Quæ significant reatum regunt Genitivum, rariùs Dativum Rei; ut ἐνοχος ἰεροσουλίας, Arist. ἐνοχος τῇ πρεσβυσία, Plut. ἐπὶ δ' ἔνοχος

φωνῆς, Lucian. εὐεῦδον⊕ πικρεία, Chrysoft. Αἴψ⊕ solum Genitivum, ut ἀπὸν τῆ θανάτου, Luc. 23. 22.

Nomen pretii apponitur Adjectivis in Genitivo, quandoque Dativo; ut πάντα ὄνια πλέτε, Aristot. ἂ τῷ νομίσματι ὄνια, idem.

Quæ passivè etiam significant, præcipuè Verbalia in τ⊕, Dativum desiderant; ut ἡμ⊕ παντὶ τῷ λαῷ, Act. 5. 34. πᾶσι ποδῆνὴ μίλιατα, Prov. 6. ἀπιστον εἰκλιπῆς, Thucyd. ἀκυστὸν ἢ δεατὸν ἡμῶν, Isocrat. Interdum Genitivo subaudito ὑπὸ, &c. ut κακῶν δυσέλωτ⊕, i. e. ὑπὸ κακῶν, Sophocl. (sic ὁ Θεὸς ἀπειραστος κακῶν, Jac. 1. 13.) ἀλιθῆεις Θεῷ, Thucyd. i. e. χτὶ Θεῷ.

Certa Adjectiva regunt Genitivum vel Dativum, ἐντελεθῆς versatus, παιδῆμων moriger; ut ἐντελεθῆς τοῖς προτάγμασιν, Eustath. τὴ τέχνης, Plat. παιδῆμων λυαῶν, Epigr. rarius Gen. βελῆς, Nonn.

Regentia etiam Dativum, si Substantivè accipiuntur, adsciscunt Genitivum; ut ἄσκιος proximus, ἀγαπητὸς dilectus, ἀντίπαλος adversarius, γράειμος familiaris, δηλήμων κοσίτιος, ἐγγενῆς innatus, ἐναπονοδὸς fœderatus, ἐπιτήδειος necessarius, ἐπώνυμος denominatus, ἐχθρὸς inimicus, κλητὸς vocatus, συνώνυμος & ὁμώνυμος cognominis, οἰκῆιος familiaris, πάρεδρος assidens, πολέμιος inimicus, συγγενῆς cognatus, σύζυγος compar, σύμβουλος consiliarius, σύμμαχος auxiliarius, συνεργὸς participes operis, φίλος amicus; ut ἄσκιος πατρός, Euripid. ἀγαπητὸς μὲν, Philip. 2. 12. πόλις ἀντίπαλος τῷ Ῥώμης, Plutarch. γράειμὸς πινος, Isocrat. ὅσιν δηλήμονα φωτῶν, Nonn. ἐγγενῆς τῷ χώρῳ, Diodor. ἐναπονοδὸς τῷ Ἑλλῶν, Thucyd. ἐπιτήδειοι Ἀθῶναιων, idem. ἐπώνυμοι πόλις βασιλέων, Plutarch. ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης, Act. 13. 10. κλητὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, Rom. 1. 6. ἑπώνυμος Λακεδαιμόνος, Euripid. ὁμώνυμοι τῷ Θεῷ, Plutarch. οἰκῆιοι τῷ Ἀλεξάνδρῳ, Herodian. πάρεδρος τῷ Θεῷ, Aristid. πολέμιοι τῷ δῆμῳ, idem συγγενῆς Γανυμήδης, Lucian. σύζυγος εἰμὶ πεκῆος, Nonn. σύμβουλος αὐτῷ, Rom. 11. 34. ἀρετῆ ἕργων σύμμαχος, Xenoph. συνεργὸς κοινῷ ἀγαθῷ, idem. φίλος τῷ Καίσαρος, Joh. 19. 12. Atque alia consimilia, ut ἠνωσὸς τῷ ἀρχιερεῖ, Joh. 18. 15. αὐτῷ, Luc. 13. 19. δῦλος Θεῷ, Tit. 1. 11. τῇ δικαιοσύνῃ, Rom. 6. 19.

Genit. Dativ. vel Accus.

Adjectiva significantia copiam vel inopiam regunt Genitivum; ut μιστὸς φόνου, φόνου, &c. Rom. 1. 29. ἐσθῆς φρενῶν, Proverb. 7. 6. Interdum Dativus, rarò Accusativus additur post Adjectiva copia; ut ἀρνεῖνὴ μήλοισι, Hesiod. ἄφρονος ὕδασι, Aristot. εὐπορος πᾶσι, Thucyd. πλήρης στρατιώταις, idem. πλείστος χρυσῷ, Plat. πεισιπῶς τῷ ἐργασίαις, Hermog. τῷ σοφίαι, Synes. Quandoque post Adjectiva inopia Dativus; ut ἀπορροὺς τῇ γνώμῃ, Thucyd. ἐνδεὴς τῷ βίῳ, Euripid.

Quodvis

Quodvis Adjectivum admittit Dativum significantem causam; ut οἶνω καὶ θυρῶ κάπηρος, Heliodor. quandoq; etiam genitivum, subaudito ἕνεκα ut μακάριος τῆς τύχης, Aristoph. & accusativum subaudito διὰ ut θαυμαστός τῶ ἐυσάδειαν, Steph.

Plurima Nomina usitatius post se habent accusativum, præcipuè Substantivi significantis formam, modum, patriam, gentem, nomen, artem, objectum, mensuram, numerum, partem vel membrum, subaudita Præpositione καί, διὰ, πάλιν, &c. ut ψυχῶν ἡντιούτων, Plutarch. πνεύματι ἢ πόντον, Ilocr. πατείδα Ρωμαίων. Ἰνδός μὲν τὸ γῆρας. Herodot. ζωῶνα ὄνομα Κεραῖναν, Herodian. τῶ τέχνῳ καὶ τὰ δαλάηια σαφός, Lucian. πόταμιον τὸ εὐρὺς Περσίωνος, Xen. ἢ αἰεθμὸς ὡσπὶ πεντακώβριοι, Joh. 6. 10. πυχρός τὰ ὄτα, Sophocl. τὸ σῶμα φιλόπονιον, Ilocrat. Interdum Dativum; ut ὀπαικῆς ἦδεσι, Plato. Ἀλεξανδρεὺς πρὸς ἡμέτερον, Act. 18. 24. ὄνοματι Τιμόθεος, Act. 16. 1. χῶμα διπλεθρον τῶ πλάτει, Diodor. χροαὶς μέλανες, idem. πολλοὶ αἰεθμῶ, &c. Rarius genitivum; ut αὐδάδης φρενῶν, Æschyl. Similiter Substantiva quandoq; construuntur; ut πατῆρ σοι τῶ ἡλικίαν, μάλλον ἢ τῶ εὐνοίαν, Heliodor. l. 4, &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus quantitatem significantibus; ut πηλικύτων τὸ μέγεθος, Lucian. ὄσον ἕξζοι τὸ μέγεθος, Ilocr. τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ, idem.

Idem Adjectivum pro diversâ significatione diversos casus postulat juxta diversas regulas: multa propter privativam vel activam significationem regunt genitivum, propter passivam verò dativum; ut ἀδέαλον non videns G. γυναικός, Heliodor. invisibilὶ D. ἄλλοις, Lucian. ἀπεργὸς indignus G. πάντων, Lucian. impervius D. διάβασις ἀπεργὸς πρὸς στρατὸν, Herodot. ἀπείραλον imperitus G. ὕβρεως, Chrysoft. intentatus D. ut ἔδεν ἀπείραλον τέτοις, Demosth. Sic ὀπαικῆς φίλων, Xenoph. ὀπαικῆς πρὸς Δαρείω, Polyb. atque his similia.

Multa etiam alia ob diversas significationes: ut διάφορος excellens G. διάφορος ἐτέρων, Plat. dissidens D. ἀλλήλοισι, Xenoph. vel propter alias rationes: ut ἐπισήμων peritus τῆς ἰατρικῆς, Plat. G. post Adjectiva notitiæ (p. 136.) τὰ προσήκοντα, Xen. accus. objecti suprâ, αἰδῶ δ' ἐν ἀγαθῶ ἀνδρὶ, Homer. Dat. post adject. commodi (p. 136.) βοὴν ἀγαθὸς, Il. 9. Accusat. modi suprâ, ἀγαθὸς τῆς ἰερέως νόστου, Theoph. subaudi καί. Plures etiam casus diversæ rationis simul apponi possunt: ut ὅμοιοι ὁράσι λίθου, Revel. 4. 3.

Derivativa innumera regunt casus Verborum & Adverbiorum unde proficiunt, de quibus posthac.

Comparativa nisi partitivè posita vel subaudito ἢ: superlativa etiam nisi partitivè accepta regunt casus positivorum suorum: ut

ut ὁ δὲ μνηστῆρες τῶ ἐχθρῶ, Basil. τῶ βελεῦσαντι κακίῃ, Hesiod. χρημάτων ἀδωρότατον, Thucyd. οἴκῃ ἀξιώτερος ἢ φθόνος, idem.

Adjectivum compositum quandoque regit Casum simplicis inclusi: ut λυπελῆς πάντων τε θεῶν, &c. Hesiod. i. e. λυονμελέτας vel μέλη θεῶν. πόλις ἰδίῃ δῆμος πολυάνθρωπος, Herodian.

Usurpantur non raro Adjectiva priorum quarumcunq; classium sine ullo Casu: ut ἐκ ἡρ' ἀξιοί, Matth. 22. 8. εἰς γὰρ ἀνωφελεῖς, Tit. 3. 10.

Casus regi potest à casu: qui aliunde regitur; similis etiam à simili, si varietur Genus aut Numerus, aut saltem Terminatio: ut ἐκολλήθη ἐν ἡρ' πολιτῶν τ' χώρας, Luc. 15. 15. διὰ πλάγχθα ἐλέες Θεῶ ἡμῶν, Luc. 1. 78.

Regimen Nominum cum Præpositionibus.

Interdum Nomina regunt Casus interventu Præpositionum:

1°. Substantiva.

Genitivus posterioris Substantivi admittit Præpositionem παρ, ἐκ, &c. ut ἡ παρὰ ἡρ' θεῶν εὐνοία, Demosth. ἡ ἐκ ἡρ' θεῶν οἰκονομία, Heliodor. l. 4. τ' παρὲ ἀλλήλων γνῶσις, ibid.

Variatur per sequentes, ἐν, παρὰ, &c. cum Dat. ut ἡ ἐν τοῖς κινδύοις κοινωρία. Demosth. i. e. κινδύων (sic δίκονος ἐν Κυρίῳ. i. e. Κυρίῳ, Ephes. 6.) ἡ παρὰ τοῖς πλείοις ἀγνοία μέμνη κακία, Demosth. i. e. ἡρ' πλείων.

Κατὰ, παρὲς, παρὸς, &c. cum Acc. ut λειότης χτ' τὰς ὀφρῦς, Aristot. i. e. τ' ὀφρῦων. τὰ παρὲ ψυχῶ ἀγαθὰ κυριώτατα, idem. i. e. ψυχῆς. ἐκ ἀσφαλῆς αἰ παρὸς ὀμιλίαι, Isocr. i. e. πύραυλων.

Non raro Genitivus iste subintelligit Præpositionem ὑπὸ, ὑπὸ, χτ', ὑπὸ, παρὲ, &c. ut πένθος δαιμόνων ἔχω, Eurip. i. e. ὑπὸ δαιμόνων, ἡ καταποντισῶν ἄλωσις, Heliod. i. e. ὑπὸ καταποντισῶν. Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἔξευρηκέ πω κακῆς, Eurip. i. e. χτ' γυναικίς. διὰ πῶ ἡρ' οἴλων ὀρρώδαν, idem. i. e. ὑπὸ τ' φίλων, (sic σίγματα Ἰησῦ, Gal. 6. i. e. ὑπὸ Ἰησῦ.) τέτρα ἀνταγωνισῆς, Demosth. i. e. παρὲ τέτρα.

Quandoque ponitur pro alio casu cum Præpositione; ut πίσις Ἰησῦ, Gal. 3. 22. i. e. εἰς Ἰησῦν. ἐν τῇ περσάχῃ τῆ Θεῦ, Luc. 6. 12. i. e. παρὸς τ' Θεόν. sic ἰκετείας ἡμῶν ἐποίησατο, Isocrat. Paneg. i. e. παρὸς ἡμῶς.

Nomen mensuræ vel spatii ponitur cum ὑπὸ in Gen. cum εἰς, ὅπῃ, χτ' in Accus. ut κατεστρατοπέδου ἀλλήλων ἀπὸ σαδίων τειῶν, Diodor. l. 19. σκυφὸς κισθὲ εἰς εὖρος τειῶν πηχῶν, Eurip. τῆ τείχους καθεῖλεν ἐπὶ δέκα σαδίς, Diodor. l. 17. φοινίκων καρποὶ χτ' τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντες, Diodor. l. 2.

2°. Adjectiva.

Insigniores quædam omittuntur classes Adjectivorum Ἐξ Πραποσitiones, quoniam exempla ex probatis Autoribus deprompta ad manum non erant.

Adjectiva quæ communiter postulant Genitivum adsciscunt varias Præpositiones cum variis Casibus, præcipuè ὑπὸ, ἐκ, &c. Significantia Desiderium; ut φιλόπῳμος ἐπ' ἀρετῆς, Plat.

Fugam; ut φυγὰς γίνομαι ἀπὸ τῆς, Plat. φυγὰς ἐκ τῆ πόλεως, Thucyd.

Curam; ut φροντιστικὸς περὶ τῆς ἑρμῆς, Theophr.

Negligentiam; ut ἀμελῆς περὶ αὐτὸν, Isocrat.

Notitiam; ut δειδὸς περὶ ταῦτα, Plutarch.

περὶ τῆς, Isocrat. εἰς τῆς, Aristoph. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, Plutarch.

Ignorantiam; ut περὶ τὸ δίκαιον ἀγνώμων, Plat.

Parsimoniam; ut γλιχρότατος περὶ τὰς δωρεὰς, Lucian. φειδωλὸς ἐν δαπάναις, Plutarch.

Damnationem; ut κατάκριτος ἐπὶ θανάτῳ, Steph.

Absolutionem; ut ἀτῶτος ἀπὸ τῆς αἵματός, Matth. 27. 24. ἀναίπτος ὡς τοῖς σραπώταις, Xen. ἀνεπίληπτος εἰς πικρίαν, Phalar.

Dignitatem; ut ἀξίος ὡς τῆς δόξης, Rom. 8. 18. ὡς τὴν παιδείαν, Plat.

Potentiam; ut ἰσχυρότερος ὄντας ἀπὸ τῆς πόλεως, Thucyd. δυνατὸς ἐν λόγῳ, Luc. 24. 19.

Impotentiam; ut ἀκροῦτης περὶ τὰς ἡδονὰς, Aristot. ἀδενῆς ὡς τῆς Μήδης, Xenoph.

Separationem; ut ἀπόκοιτος παρὰ Πέας, Lucian.

Differentiam; ut ἄλλος παρ' ἐμῆ, vel ἀντὶ ἐμῆ, Sophocl.

Excellentiam; ut ἐνδοξὸς εἰς τὰ πολεμικά, Xenoph. ὡριωδὸς κατὰ τὴν φιλοσοφίαν, Aristot. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, Plutarch.

Participationem; ut ὡς τῆς καθεστώτων κοινωνός, Herodian.

Immunitatem; ut ἐλεύθερος ὑπὸ τῆς βασιλείας, Steph.

Privationem; ut ἀγνή ὑπὸ ἀνδρὸς συνείας, Demost. ἀπαθῆς ὑπὸ τῆς παρῶτων, Plutarch. ἀφοβὸς ὡς τῆς μέλλοντος, idem.

Partitivum admittit Præpositiones ἐξ, ὑπὸ, ἐπὶ, ὡς, περὶ, &c. ante Genitivum; ut πῆς ἐξ ὑμῶν, Joh. 8. ὀλίγοι ὑπὸ πολλῶν, Thucyd. ὅτι γυναικῶν ἀδλιωτάτη, Liban. ὅσοι ὡς ὑμῶν πεπνυμένατε, Heliodor. 1. 1. κρατερός ὡς πάντων, Homer. Item ἐν, & apud Poëtas κατὰ, cum Dat. ut ὡς ἐν ποιηταῖς, Rhen. ἕκαστος ἐν τοῖς κακῆροῖς, Crus. κατὰ πᾶσαν ἀημοπάτη, Il. α.

Numeralibus præponuntur ὡς, εἰς, κατὰ, ἀμφὶ, &c. cum Accusativo ut Βερόντης κατὰ Στερόπης εἶχον ὡς ἓνα μόνον ὀφθαλμῶν, Scholiastes Æschyl.

Æschyl. ἰσπίας εἰς ὀκτακοιλίαις. Xenoph. ἀθροισθέντες χῆ διακοπίαις, Dioscor. ἔτη ἀμφὶ ἐννεήκοντα, Lucian. item σὺν in compositione, ut σὺν δυο ὕμνῳ τειήαρχος, Diodor. τειήαρχος συνεκκαίδεκα, Demosth.

Inter minorem numerum & majorem sequentem intercedunt πρὸς, ὅπῃ, &c. loco copulæ καὶ, ut εἰς δία τειάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν, Xenoph. ὀκτὰ ὅπῃ τοῖς ἐννεήκοντα ἔτη βεβίωκε, Lucian.

Post comparativum ponitur quandoque præpositio πρὸς, &c. cum Gen. παρὰ, πρὸς, ὑπὸ, &c. cum Acc. omisso ἢ, ut πρηνὲς πρὸ ἐλδθεῖνης ἀσπασότερον, Herodot. l. 1. (i. e.) ἐλδθεῖνης. πλείονος δέξις, παρὰ Μωσῶν ἡξία, Heb. 3. 3. (i. e.) Μωσῶς. ἕστερ ἄλλα πρὸς τὴν ἀρετὴν, Thucyd. (i. e.) τῆς ἀρετῆς. φρονιμώτερον ὑπὸ τοῦ ἡὲς τῆ φωτὸς, Luc. 16. 8. (i. e.) ἡ ἡὲν. Post Positivum eadem, ut σοφὸς ὑπὸ τῆ Πρωτέα, Dion. (i. e.) σοφώτερος τῆ Πρωτέως.

Interdum post ἢ & Comparativum eleganter additur Præpositio χῆ, εἰς, πρὸς, &c. cum Acc. ut μείζον φερῆον ἢ καθ' ἑαυτὸν, Dem. μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν σιμαφῆραι ἀπαδάτω, Thucyd. ἡδέστερος ἑκάσῳ παρῆεν, ἢ πρὸς τὴν ἴσταν, idem.

Legitur particula comparativa ἢ πρὸ ὑπὸ, sequente Accusativo; τ' Ἀλλκαμῆεις ἐρᾶν ἢ πάντα χηήματα. Heliodor. l. 4.

Verbalia in ἰκὸς, &c. (pag. 137.) adsciscunt πρὸς, &c. cum Acc. ut ἀνακληπκοὶ λόγῳ πρὸς τὴν ὁμόνιαν, Plutarch. δεκτικώτερος πρὸς ἀπῆροίας γίνεσθαι ἢ ὄψις, Heliodor. l. 2.

Adjectiva regentia Dativum postulant πρὸς vel εἰς, &c. cum Acc. alias etiam Præpositiones cum aliis Casibus. Significantia

Bonitatem; ut παρὰ πρὸς τοῦ οἰκείας, Plato. εἰς ἀλλήλους χηπὸν, Ephel. 4. 32. χησὸς ἐπὶ τοῦ πονηρὸς ὁ Θεὸς, Luc. 6. 35.

Malitiam; ut ἀχαιεὸς πρὸς τοῦ γονεῖς, Xenoph. κακὸς εἰς δῖον, Æschin. περὶ αὐτὸν, Isocrat.

Commodum; ut χησιμος πρὸς τῆ ἐργασίαν, Aristot. εἰς τί, Plutarch. sic πρὸς πρὸς πρὸς vel εἰς τῆτο, Plat.

Incommodum; ut ἀχηςος πρὸς τῶ ἐλεημοσύνῳ, Chrysoft.

Displicentiam; ut πρὸς πνας ἀηδῆς π, Isocr. ἀτερπῆς εἰς ἀκρῆαν, Thucyd. ἀχαιετα μεθ' ἑμῶν, Od. 3'.

Decorum; ut εὐπρεπῆς πρὸς τοῦ πλείας, Thucyd.

Facilitatem; ut εὐκαλλῶ πρὸς τῶ συνήθεις, Plutarch.

Difficultatem; ut χαλεπὸς πρὸς τῶ πολέμῳ, Plato.

Crudelitatem; ut ἀγρῶ εἰς τὰς ὁμιλίαις, Ephor.

Dissentientiam; ut ἀπιστος πρὸς τῶτον, Demosth.

Obedientiam; ut εὐπειθῆς πρὸς τῶ ἀρετῶν, Plat. ὅλη εἰς ἀπειθεῖς, Galen.

Inobedientiam; ut ἀπίθανον πρὸς τὸ Δία, Lucian.

Equalitatem; ut ἴσων πρὸς υμᾶς, Demosth.

Inæqualitatem; ut ἀσύμμετρα παχὺ πρὸς τὸ μῆχυ, Xenoph.

Manifestationem; ut διαφανῆς εἰς ἅπαντας, Plato. ὧδ' ἅσιν φαίνεσθαι, Demosth.

Sufficientiam; ut τίς πρὸς ταῦτα ἰκανός; 2 Cor. 2. 16. Διαρκῆς εἰς ἀμφοῖν ἢ εὐσῆς, Theoph.

Apparatum, vel Promptitudinem; ut εὐζωνος πρὸς τὸ μάχην, Plutarch. ὀπτήδειος εἰς μάχην, Herodian. κῶν ἐπὶ τῆς ὄψεσιν τοῖς ὀπτήδειον, Xenoph.

Propinquitatem; ut ἀγγισῖναι ἐπ' ἀλλήλησι, Hom.

Multa adjectiva præcedentium Classium, ea potissimum quæ impotentiam, sufficientiam, promptitudinem significant, usitatissime constituuntur cum Præpositionibus.

Adjectiva passivè significantia gaudent Præpositionibus ἀπὸ ἐκ, ὧδ', πρὸς, εἰς, &c. ut ἀφανῆς ἀπ' αὐτῶν, Luc. 24. 31. Σαυμασὸς παρὰ πᾶσι, Demosth. ὀπτήδην πρὸς ἀνθρώπων, Herodot.

Regentia Gen. vel Dat. adsciscunt ἀπὸ, ἐκ, &c. cum εἰς, &c. cum A. Significantia

Proprietatem; ut ἰδιαιτέρεν πρὸς ἡμᾶς, Dioscorid.

Communione; ut κοινὸν καὶ παντῶν ζῶων ὄζειν, Aristot.

Reatum; ut ἔνοχος εἰς γέιναν, Matth. 5. 22. ἀπὸ τέτυκτος φόβου θανάτου, Thucyd.

Coriam; ut ἐυπρότερος ἐν διδασκαλίᾳ, Gaza. πλέσσις ἐν ἑλέει Ephes. 2. 4.

Inopiam; ut ἄμορος ὅτι τὸ φρόνημα, Euripid.

Nomen forma, modi, &c. (pag. 140.) effertur per Præpositionem καὶ, εἰς, πρὸς, &c. cum A. ut ὁμοῖος καὶ γῆρος, καὶ ἡλικίαν, καὶ ἕξι καὶ δέξαν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα, Aristot. ὁμοῖος εἰς φύσιν, Hom. ἀσπίς πρὸς φύσιν, Ælop. sic διπλῆς καὶ μέγιστος, Exod. 25.

Nomen causa, διὰ, εἰς, πρὸς ἐπὶ, &c. A. ut ἐυδύκιμος διὰ, εἰ ὅτι, ἕνεκα. Hoc at.

Nomen Substantivum, interdum Adjectivum, cum Præpositione sumitur pro Adjectivo, rariùs pro Substantivo, præcedenti ut plurimum Articulo; ut τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα, Xen. (1) πολεμικὰ τὰ ἐπὶ γῆ. (1) ἐπιγεία, Eph. 1. 10. εἰς σὰρκα μίαν (1) σὰρξ μία Eph. 5. 31. ὀπίσθημα τὸ ἀπὸ τῆς καινῆς, Luc. 5. 38. (1) το καινὸν ἐστὶ ἀγαθὸν pro ἀγαθόν. similisque regit Casus, ut ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Κύρι Xen. ἐπ' ἀγαθῶ τοῖς πολίταις, Aristoph.

Regimen Verbi.

Accusativus post Verbum.

Verba transitiva [i. e. activa & eorum significationem habentia] accusativum regunt; ut γινώσκει σεαυτὸν, Solon. ἢ θεὸν δοκεῖδε, 1 Pet. 2. 17. ἐπέστην ἡμᾶς, κύριε, Matth. 20. 30.

Duo Accusativi post Verbum.

† Verba rogandi, interrogandi, docendi, exigendi, admonendi, celandi, vestiendi, existimandi, vocandi, provocandi, compellendi, nunciandi, constitutiendi, testandi, adjurandi duplicem regunt Accusativum, ut ὅσα ἂν αὐτήσῃ ἢ Θεὸν, Joh. 1. 22. ἐρωτήσω ὑμᾶς ἓνα λόγον, Luc. 20. 3. ἡ δάξει ὑμᾶς πάντα, Joh. 14. 26. πλὴν παρελάσει αὐτὸν, 1 Cor. 16. 12. Σωκράτης ἐδέξατο ἑγγύειον παρὰ Περσέως, Xenoph. τὴν θυγατέρα ἐκέρυξε ἢ θάνατον τῷ ἀνδρὶ, Lyl. ἤξέδυσεν αὐτὸν ἢ ἀπερύρα, καὶ ἐδέδυσεν αὐτὸν τὰ ἱμάτια, Marc. 15.

οὐ ταῦτα ἠγγίμαι ζημίαν, Phil. 3. 7. καλέσω τὸν ἑλθόντα, λαὸν μου, λαὸν μου, Rom. 9. 25. ταῦτα παρεκαλεῖτο τὸν συνόντα, Xenoph. ἠπάζοντο αὐτὸν ἀποκράτεια, Plut. Θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τεθνηκότα, Lucian. εἰς σε κατέστησεν ἀρχιστά, Act. 7. 27. ταῦτα ἀνδρῶπιος μὲν τύρωμαί, Iynes. ὀρκίζω σε τὸν Θεὸν, Marc. 5. 7.

Alia similiter, subaudito ὡς vel εἰς ante posteriorem accusativum; ut ἔχετε ἡμᾶς τύπον, i. e. εἰς τύπον, Philip. 3. 17. παρεῖχεν αὐτὸν βασιλέα, Herodian. τὴν χώραν λαίαν ἐποιεῖτο, Thucyd. αὐτὸν δοκε κεραλίω, Ephes. 1. 22.

Quibuslibet verbis subjicitur accusativus (potissimum rei) subaudito καὶ, δὲ, &c. ut ἀπαῶ σε τὰ πελεμικά, Xenoph. τὸν θῶν οἶκον ἐστεβεῖν, 1 Tim. 5. 4. ἐπηγυνοσάμην τὸν Παρμάστρα, Demost. Sic εἰάν ἐγυθῶ τὸν φίλον, Prov. 6. 1.

Usitatissimè accusativo neutri τὸς, τῆς, τῷτο, ἐδὲν, μηδὲν, τῷδε, αὐτά, πάντα, πολλά, &c. ut χαίρω τὸ ἐφ' ὑμῖν, Rom. 16. 19. μερόν τι καὶ γὰρ καυχώμαι, 2 Cor. 11. 16. ἐνεργετῆρ ἀνδρῶπιος ὁλλὰ καὶ μεγάλα, Ilocr. τὸν ἀδενῶντος οἶα ὑβείζει, Xenoph.

Nominativus post Verbum.

Omnia fere verba admittunt post se nominativum, qui cum casu verbum præcedente consentit; ut ἐλάχσε μέσος, Act. 1. 18.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, egendi, excellendi, istandi, differendi, aberrandi genitivum postulant; ut ἀρχομαι λόβου, Demost. πέπωκα ἀμύρτιας, 1 Pet. 4. 2. εἶπες ἐπισκοπῆς ὁσέγεθ, &c. 1 Tim. 3. 1. ἀπέχεσθε βρωμάτων, 1 Tim. 4. 3. σπανίζω ἑσθῆς, Thucyd. φερίνεσθ ἡμῶν πολεμίων, idem. διέχει τῆς ἡπίρας, idem. ἀσθῆς σέεθ διαφέρει, 2 Cor. 15. 41. διαμύρταρω τῆς ὁσθῆς, Thucyd.

Ad verba appetendi referuntur desiderativa in εἴω, ut ὁ ψείω αὐτῆς. II. ξ'. aliâque connotantia desiderium, ut πεινώσι χρημάτων, Xen.

Quædam ex his solum Accusativum regunt:

Appetendi, ποθέω, ὀπιποθέω, &c. ut ποθῶ γὰρ αὐτόν, Lucian. ἀθλον γὰρ ὀπιποθήσατε, 1 Pet. 2. 2.

Excellendi, παρδδοκιμῶ, ὑπερέργω: ut παρδδοκιμῶ τὸν ἄλλος, Diodor. ὑπερέργειν τέσσαρας πύργους διὰ τὸ μέγεθος, idem.

Verba nascendi admittunt Genitivum parentis: ut Τελαμῶν ἐρηγνῆδι ὁ Αἴας, Ilocr.

Quædam verba regunt Genitivum.

Ἀνθέσσω insuetus sum, ut ἀνθέσων γὰρ ἔτ' αὐτῶν, II. κ'.

Ἐπιδιμάζομαι hereditatem peto, ut ὀπιδικάζειν τῶν χρημάτων, Ilocr.

Ἐργῶ (ἐεργμαι pœt.) amo, ut ἐργῶν φλαύρων, Arist. ὅς πολέμους ἐεργῶμαι, II. ι'.

Ἐχομαι adhæreo, ut ἐχοῖ τῆς πέτρας, Lucian.

Προξενῶ hospitio excipio, ὑμῶν, Xenoph.

Σπλασχιζομαι misericordia commoveor, ut ἐσπλασχιζῆται τῷ δέλε. Matth. 18.

Σπυχίζομαι collimo, ut σπυχίζομαι σκοπέ, Polyb.

ὑπολείπομαι relinquo, ut ὑπολείπονθαι Θεσάλων, Heliod. 1. 4.

Φείδομαι parco, ut πλέτε μὴ φείδῃ, Phocyl.

Ἐπειχμαι festino, Gen. rei (qua te ad quam properatur, Steph. ut ἰδοῖο, Od. δ. ἀέρος, II. τ'.

Accusativus cum Genitivo.

Verba implendi, privandi, astimandi, sedendi exigunt Accusativum proximioris Substantivi cum Genitivo remotioris: ut πεινώσας ἐπέπλησεν ὄγαθῶν, Luc. 1. 53. γυμῶ σε τὸ πλεον, Herodiar πικτυμῶν ἂν ἐμαυτὸν τῆς σιτήσεως, Lucian. Θηβαίους παύσει ὕβρεως, Demosth.

Verbis privandi accensentur Verba exonerandi, liberandi, separandi, frustrandi, arcendi, prohibendi, inhibendi: ut ἀποκαφίξειν ὄχλῳ τὴν πόλιν, Plutarch. τὴν πόλιν προσάσμαθ' ἐλάττωσε, Ilocrat. Εὐρώπης Ἀσίῳ τῶν αἰσῶν ὀείζει, Dionys. προσάμαθ' ὀφθαλμοῖν ἡμῶν Plutarch. Διοκίδνησιν αὐτῶν τῆς συντάξεως, Joseph. εἶργω σε πρὸς τὴν ἰδουταίαν, Plutarch. ἴχω σῆς συγγόνου ξίφθ, Euripid.

Verbis astimandi, verba dignandi, præsferendi; ut ὑμῶν ἀξιώσῃς κλήσεως ὁ Θεός, 2 Theff. 1. 11. τῷ κοινῇ συμφέρονθ' τὸ ἴδιο προσκείναι, Diodor.

Verba accusandi, damnandi, adsciscunt accusat. subjefti, cum genit. criminis; ut Αἰχίνω ἐδενδὸς ἀπαῶμαι, Demosth. τὴν νεκρὴν κείναι προσεσίας, Lycuig.

Verba absolvendi regunt accusat. cum genitivo criminis vel pœnis; ut ἀρῆμί σε τῶν ἐκκλησιῶν, Lucian.

Dativus post Verbum.

Verba commodandi, fidendi, diffidendi, obsequendi, repugnandi, invadendi, gaudendi, sequendi, appropinquandi, innitendi, sufficiendi, vacandi Dativum postulant; ut δεσπότῃ λυσitteλεῖν, Xen. ἔτε πᾶσι πισεύειν, ἔτε πᾶσιν ἀπσεῖν, Aristot. πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις, Act. 5. 29. ἀντίσθε τῷ διαβόλῳ, Jac. 4. 7. ἀλλήλοις φθονεῖν, Galat. 5. 26. χάριω φίλοις, Xen. τοῖς τερπνοῖς ἐπιδοῦ εἴωθε τὰ λυπηρὰ, Mosch. ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, Jac. 4. 8. βάλκῳ σιγήπιδῳ, Apollon. ἀρεκί σοι ἢ χάρις με, 2 Cor. 12. 9. ῥολάζετε τῇ νησίᾳ, 1 Cor. 7. 5.

Sub verbis commodandi comprehenduntur verba auxiliandi, prospiciendi, conveniendi, benevolendi: ut κῶρει, βοήθει μοι, Matth. 15. 25. ἔπεχε σεαυτῷ, 1 Tim. 4. 16. τιῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, Heb. 7. 26. ἔ ῥάδιον ἐνοεῖν τοῖς κακονόοις, Xen. ὄνημα & ὀνίημα profum Acc. ut τί ᾗ πόλιν ὤνησεν, Æschin. τί με κωκυτὸς ὀνίησι, Lucian.

Sub verbis obsequendi, verba annuendi, serviendi; ut νεύει τέτῳ Σίμων, Joh. 13. 24. δευλεύειν τῷ Θεῷ, 1 Theff. 1. 9.

Sub verbis repugnandi, verba certandi, discrepandi, veniendi, irascendi, indignandi, item composita ex δυς: ut ζωνακὶ μὴ μάχε, Cleobul. διαφωνεῖν ἀλλήλοις, Aristot. ἀνάνδιον ἐκάσῳ, Od. ἀ. ὀργίζεσθ τῷ Ἐξαπατήσαντι, Dem. ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, Plat. δυσφορεῖς τῇ πενία. Plutarch. Huc spectant verba insurgendi, contraveniendi, peccandi, & alia quædam, potissimum ex SS. quæ dativum admittunt personæ adversus quam; ut ἀνέστησάν μοι μάρτυρες, Pl. 35. 11. μὴ ἐλθέτω μοι πᾶς, Pl. 36. 11. ἡμῶν σοι, Pl. 41. 4.

Sub verbis appropinquandi, verba occurrendi, contingendi, incidendi, impingendi; ut ἀπλώθησεν αὐτῷ, Marc. 5. 1. τύποι συνέβαινον ἐκείνοις, 1 Cor. 10. 11. πίπην ᾗ δυσπραξίαις, Sophocl. θεοσέκοσαν τῷ λίθῳ, Rom. 9. 32. Verba etiam veniendi, quæ interdum Dat. adsciscunt; ut εἴωθέ μοι τοῖς πελεμίοις, Thucyd.

Sub verbis vacandi, verba assuescendi; ut εἴπισεν αὐτῷ, Alex. Aphrod. εἴωθέ μοι μαυκὴ, Plato.

Multa verba, ferè composita ex πὺν & ὁμῶ, exigunt Dativum personæ, vel rei sociæ; cujusmodi sunt Verba conversandi, consentiendi, compatiendi, &c. ut ὠμίλει αὐτῷ, Act. 24. 26. ὁμογνωμοῦσάν σοι, Xen. τοῖς δεσμοῖς με συνεπαθήσατε, Heb. 10. 34. συνελαθεῖν αὐτοῖς, Act. 11. 12. (i.) ἐλθεῖν σὺν, ibidem.

Quædam Verba exigunt Dativum:

Ἀγρυπνέω invigilo; ut πῖς καρτῖς ἀγρυπνῶ, Lucian.

Ἀνδιζομαι tadio afficio; ut ἀνδιζομαι τῷ ξένῳ, Alex. Aphrod.

Ἀντέχω sustineo; ut ἀντέχεν τῷ ὄνῳ, Herodian.

Ἀτενίζω *intentè aspicio*: ut τί ἡμῖν ἀτενίζετε, Act. 3. 12. ἐπέχω
idem; ut ὁ δὲ ἐπέχεν αὐτοῖς, Act. 3. 5.

Δοκέω *videor*; ut τί ὑμῖν δοκεῖ, Matth. 18. 12.

Δολόω *insidior*; ut δολῶσαι γάμοις, Steph.

Ἐσχειρέω *aggredior*; ut ἐσχειρέϊν ἔργω, idem.

Ἐπιπλάζω *in summitate feror*; ut ἐπιπλάζω τοῖς σοιχείοις, Arist.

Προσέχω *ausculto*; ut προσέχεν τοῖς λαλιωμένοις, Act. 16. 14.

Πτύω *conspiro*; ut πτύειται τῷ προσηπῶ, Sophocl.

Accusativus cum Dativo.

Verba dandi, dicendi, monstrandi, comparandi, conjungendi, paciscendi, machinandi regunt accusativum substantivi propioris cum dativo remotioris; ut μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ, Ephes. 4. 27. μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα, Matth. 17. 9. ὁ δὲ δέικνυμι ὑμῖν, I Cor. 12. 31. ἐν ἐνὶ ᾧ θαλαεῖν, Lucian. Πομπητῶ ἐζεύγνυ τὸ θυγατέρα, Appian. πένδομαί σοι εἰρηλίω, Demost. γῆραι δάνατον ἐμνησανάτο, Herodian.

Ad verba dandi spectant verba accommodandi, fœnerandi, solvendi, parandi, ferendi, ponendi, sacrificandi, propitiandi, mittendi, permit- tendi, committendi; ut χρηθόν μοι τρεῖς ἄρτους, Luc. 11. 5. δανείζειν ἀργυρίον πνι, Demost. τίνειν αὐτοῖς μισθόν, Xenoph. ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαόν, Luc. 1. 17. σέρετέ μοι αὐτὸν, Matth. 17. 17. πθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῶ, Rom. 14. 13. θύειν εὐαγγέλια τῇ θεῷ, Aristoph. ἡμῖν ἐκάεργον ἰλιάσασαι, Il. α'. ἐπιμύχῃ ὑμῖν Τιμόθεον, I Cor. 4. 17. Θεῷ τὸ κρίνον ἐπὶ βέπω, Herodian. ἐκ ἐπίσθεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, Joh. 2. 24.

Ad verba dicendi, verba affirmandi, negandi, objiciendi, colloquendi, respondendi, testificandi, suffragandi, mentiendi, nuntiandi, mandandi, consulendi, minandi, imprecandi, consitendi, promittendi; ut ἀληθεύω σοι τῆτο, Xenoph. τῷ δ' ἔτερον ἀνένδουσε, Il. π'. μή μοι δουρ' ἔρατὰ πρόσφερε, Il. γ'. μοι ταῦτα φίλθ' διελέξατο θυμός, Il. λ'. ἀπόκειναι μοι τῆτο, Lucian. μὲν πρηῆσαι ὑμῖν ταῦτα, Apocal. 22. 16. ψυρίζομαι σοι πῶ ἔξουσιαν, Herodian. ψεύδομαι σοι τῆτο, Demosth. κηρύξαι τοῖς ἀχμαλώτοις ἄφασιν, Luc. 4. 18. πῶτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, Joh. 15. 17. βυλεύειν τῇ πόλει τὰ ἄρεια, Thucyd. (sic ἔκρινα ἑμαυτῷ τῆτο, 2 Cor. 2. 1.) ἀπειλέω σοι θύνασον, Herodot. ἀρῆσθ' ἔξουσιαν αὐτῶ, καὶ γῆραι, καὶ οἰκία, Demost. ὁμολογᾷ τῆτό σοι, Act. 24. 14. προσηπείδαι πνι εὐδαμονίαν, Illoc.

Ad verba comparandi, verba aequandi, assimilandi, opponendi; ut ὁ σίκερος ἂν ἰσοῖ τὰ ἀδελφεῖς τοῖς ἰσχυροῖς, Xenoph. τίνι ὁμοιωσάμεν πῶ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Marc. 4. 30. τῷ ἀντεισφέρειν τῷ δελήματι δέλημα, Nazianz.

Ad verba conjungendi, verba aptandi, miscendi, reconciliandi; ut τὸ νόμος ἀρεμίζε) πῖς πολίταις, Plutarch. κερῶται εἴω πῶ πῆγλι, idem. διαλλάττειν πῶ πόλιν πῶ βασιλεῖ, Thucyd.

Verba jurandi regunt dativum personæ cui, & accusativum rei vel personæ per quam juratur; ut ὀμυμί σοι ἢ κύνα, Lucian. His adde

Ἀπαρρεύω veto; ut ἀπαρρεύω σοι φόνον, Isocrat.

Ἐγγυάω spondeo; ut ἐγγυάω παῖδά σοι, Herodot.

Ἐκπλεμῶ inimicum reddo; ut τὸ Ὀλυμπίς ἐκπλεμῶσαι πῶ Φιλίππῳ, Demosth.

Γιμωρῶ ulciscor sive vindico; ut πμωρήσει Παβόκλω ἢ φόνον, Plato.

Ξυνοῖδα conscius sum; ut ἐδὲν ἐμαυτῶ σύνοῖδα, 1 Cor. 4. 4.

Ξυγινώσκω idem; ut συγινώσκεν ἑαυτῶ κακά, Gregor.

Sic χάειν σοι εἶδα, Lucian. ἔγνω, idem. ἔχω, Xenoph. ὀτείλω, dem. ἐκλείω, Plato. καταπίθμι, Demosth. φέρω, Euripid. ἴσμι, Isocr. ἀπουάομαι, Hesiod. cum multis aliis quæ significant gratias tibi habeo, ago, refero.

Denique omnia verba cujuscunque generis adsciscunt dativum ei vel personæ cui aliquid acquiritur vel attribuitur cum vel fine suo casu; ut χάω ὑμῖν, 1 Joh. 2. 12. & ἐν πῶ χάου σοι, 1 Joh. v. 5. ἐμοὶ ἐπιήσατε, Matth. 25. 40. & δεῖπον ἐπιει πῖς μερισάσι, Marc. 6. 21. Φιλίππῳ ζῶ ἢ τῆ πατερί, Demosth. καὶ ζηλοῖς σύ μοι, Num. 11. 28. πῶ Θεῶ, 25. 13. δῖέσειλας αὐτῶ παυτῶ, 1 Reg. 8. 53. φοβῶμαί σοι, metuo tibi, &c. Legitur geninus dativus ὕξελέξατο ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῶ, Pl. 47. 4.

Genitivus & Dativus.

Verba cedendi exigunt dativum personæ cum genitivo rei; ut ἴκω γέρεσο ἐδρης, Steph. Sic

Ἀρχω initium sum; ut ἦδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλληπ κακῶν ἀρξει, Thucyd. ὑπάρχω idem; ut ὑπῆρξαν τῆς ἐλαδθειας τῆ Ἑλλάδι, Andocid.

Δικάζομαι in jus voco; ut δικάζομαι τῆ ψυχῆ τῆς κακώσεως, Plutar.

V A R I I C A S U S post Verbum.

Genitivus vel Accusativus.

Verba sensuum, auditus, olfactus, gustus genitivo gaudent, inter-
um & accusativo rei; ut αἰδάνομαι φόρε, Arist. ἦδελο τὸ πασῶ-
ια, Demosth. ἦκσα τανῆς, Act. 22. 7. ἦκσα τανῶ, 26. 14. ὀ
ρυπὸς Νίκων ὀσφραίνε) οἶνε, Epigr. ὀσφραίνε) κρέας, Aristoph.
sic ὠζω μύρε & μύρεν, Aristoph.) ἰχθύων μη γεύ:αξ, Proverb.
τανάτε, Matth. 16. 28. ἐγύσαλο τὸ ὕδωρ, Joh. 2. 9.

Genitivo etiam personæ; ut ἐκ αἰδάνη σενυτῶ, Xenoph. ἀκέεπέ
εἰ πάντες, Marc. 7. 14, &c.

Similes casus amant *αἰσχρονομίαι* *provideo*, *πυνθάνομαι* *sciscitor*, *audio*, *συνίημι* *intelligo*: ut *αἰσχρονομῶμαι* σε, Thucyd. τ' ἑσίας, idem. *αἰσχρονομίᾳ* καλὰ, Rom. 12. *πυνθίᾳ* τ' πύλας, Thucyd. *πυθίᾳ*, Ælchin. τὸ *πυθαγορείον*, Plutarch. *συνίησι* τῶ *χρῆματι*. Pausan. τῶ δ' ἀγροῦντος *ξύνετο*, Od. δ'. *συνιέναι* τὸς *χαρῶς*, Luc. 24. 45. Ἐὼ *πίζομαι* *audio* *exigit* *Accusativum*, ut *ἐνώμισα* δε τὰ *ῥήματα* Act. 2. 14. *rarius* *Genit.* ut *ἐνώμισα* τῆς *δακρύων* με. Pl. 39. 12 *Rarò* hæc *junguntur* *Accusativo* *personæ*, ut ἠδελφὸς με. Aristop. *πυνθάνομαι* σε, Plato.

Verba *tactus* ut plurimum *exigunt* *Genitivum* *rei* vel *personæ* ut ἠλάτο τῶ *ἰματίου*, Marc. 5. 27. *γυναικὸν* μὴ ἀπέδωκε, 1 Cor. 7. 1 *rarius* *Accusativum*; ut *κατάπετο* δῦρον Ἄρεια, Il. 6. Sed ἀπὸ ἀπὸ *frequentius* *Accusativum*; ut τόξ' ἀφάειν, Il. ζ'. *ψιλαρήσατέ* με Luc. 24. 39.

Cum *significatur pars* *ponitur* *usitatissimè* *in* *genitivo* *post* *Verba* *connotantia* *gustum* vel *tactum*; ut *πίω* τ' ἀθανασίας, Lucian *οἶνω* ἐχθρῶν, idem. *λάττω* ἔραγες, Prov. vel *πίσσατος*, Od. α. ὄπρ' ῥορεῖν τῶ ὕδατι, Plut. sic *ἐνεφορεῖν* το τῆς *κρεῶν*, Heliod. *δέπομαι* ἀνδρῶν, Lucian.

Audiendi *verba* *simul* *regunt* *genitivum* *personæ* & *accusativum* *rei*; ut τῶτο *παιδῶν* ἀκούω, Xenoph. sic *βραχέα* σε *πυνθίᾳ* βέλομαι, Aristoph. *μάθε* με *τίθε*, Xenoph.

Legitur *εἶδον* *vidi* *cum* *genitivo* *personæ* *propter* *verbum* *affine* ut ἑδεις *πώποτε* *Σοκράτους*, ἑδὲν ἀσεβῆς *πρόσθητον* εἶδεν, ἑδὲ *λέγοντος* ἠκούσθη, Xenoph.

Verba *recordandi*, *obliviscendi*, *admirandi*, *tentandi*, *consequendi*, *sortiendi*, *frueni*, *curandi*, *negligendi*, *contemnendi*, *apprehendendi*, *regunt* *frequentius* *genitivum*, *interdum* *accusativum*: ut *μνήσθητι* με *Κυρίου*, Luc. 23. 42. *σε*, Dem. τῆς *φιλοξενίας* μὴ ἐπλανθάνετε Heb. 13. 2. *ἐπιλάθοντο* τὸ *πρόσφυγμα*, Seb. *θαυμάζω* τῆς *δυναστεύοντων*, Isocrat. *ἐθαύμασιν* αὐτῶν, Luc. 7. 9. *πειθῶ* τῆς *φίλων* Isocr. *τί* με *πειθίζετε*, Luc. 20. 23. *σωτηρίας* τύχῃσι, 2 Tim. 2. 10. ἔπει' ἂν *τύχοις* *τίθε*, Euripid. ἔλαχε τῶ *ἠμικλήρου*, Dem. *τί* *πρό* *τί* *ἑδραν* ὁ *Θεὸς* ἔλαχε, Arist. *ἀπόλαυε* τῆς *παρόντων*, Isocr. *ἀπολαύει* *τί* *πρό* *πρό* *αὐξήσιν*, Theoph. *ἐπιμελήθητι* αὐτῶν, Luc. 10. 35. *τὰ* *πρωῦτα* *ἐπιμελεῖτο*, Xen. *ἠμέλησα* αὐτῶν, Heb. 8. 9. *ἐκ* *ἀμελήσω* ὑμῶν, 1 Pet. 1. 12. *μὴ* *ὀλιγώρει* *πισθείας* *Κυρίου*, Heb. 12. 5. *ὀλιγώρησι* *τί* *ἔχθησαν*, Aristot. *ὀπλάσει* τῆς *αἰωνίας* *ζωῆς*, 1 Tim. 6. 12. τ' *Παῦλον*, Act. 16. 19.

Quædam ex hisce verbis gaudent solo accusativo:

Consequendi, *κερδῶνω*; ut *ἵνα* *Χριστὸν* *κερδήσω*, Phil. 3. 8.

Sortiendi, *κληροῶ*; ut *κληρῶν* τὸς *ἀρχαίς*, Isocr.

Frueni, *καρπύομαι*, *καρπίζομαι*; ut *καρπύω* τῆς *δουραίας* *μεγάλης*, Plut. *βέλτων* ἐμὲ *καρπίζεω*, Prov. 8. 19.

Curandi,

Curandi, κρέω vel κομίζω, μειμνῶ, πολυωρέω, τιμειλέω ut κύνια κομῆν, Hesiod. ἔργα κομίζε, Il. ζ'. πολυωρήσεις με. Pl. 138. 3. Ἀνάχαρσιν ἢ παιδίσκη τιμειλεῖ, Plutar.

Negligendi, vel *contemnendi*, ὄξωειάζω ut ὄξωειάζειν τὸν λόγον, Æschil. παρεσθῶ, πειροσθῶ, πειθεῖν, πειρόπτομαι, φωλίζω, φλαυεῖζω ut παρεσθῶν συγγενεῖς, Athen. τὴν πατεῖρα πειροσθῶν, Xen. πειθεῖν τὸν πολεμῆς, Thucyd. ξυμμαχῆς ἔπειροσθῶν, idem. φωλίζεις ἢ διατῶν με, Xen. φωλεῖζει τὸν Σωκράτην, Plut.

Alia Genitivo solo:

Obliviscendi, ἀμνημονέω ut ὦν ἐκ εἰκός ἀμνημονεῖν, Thucyd.

Consequendi, ἐρικιάδω τῆς ἀρετῆς, Isocrat.

Sortiendi, ἔμμορα ut ἔμμορα πιῆς, Hesiod.

Negligendi, ἀρεσθῶ, ἀφροντισέω ut ἀρεσθεῖν τῆς σώματος, Lucian. λόγῳ ἀφροντισεῖν, Plato.

Verba *fruendi* interdum *adsciscunt* *accusativum rei fruenda* cum genitivo; ut κατὸν ἀπολαύσασθαι τῆς φλυαρίας, Lucian.

Verba *communicandi* sive *participandi* cum dativo *participantis* exigunt genitivum, rarius *accusativum rei participata*; ut τῆς βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ, Xenoph. πρὸ εἰλω παρῶμα, Aristot. & Herodot. μετέχειν τῆς παρῶμάτων αὐτοῖς, Plato. ἔμετεῖχος ἐμοὶ ἴσας πληγὰς, Aristoph. ἐδ κοινόν, ἔμαι (cum compositis) *communico* regit frequentius *accusativum rei*; ut αὐτῶσι κοινώσω τὴν παρῶμαπον, Aristoph. Σωκράτει ἀνακοινώσωμαι τὸν λόγον, Plato. Huc spectant hujusmodi verba, συλλαμβάνω συνάεσμα adjuvo, partem feio; ut συλλαμβάνω σοι τῆς ἀδελφῆς, Philostrat. ἄνδρες συνήραντο τῶδε τῆς κινδύου vel τὸν κίνδυνον, Thucyd.

Verba *invidendi*, cum significant *inhibeo* vel *nego*, cum dativo personæ *adsciscunt* *Accusativum* vel *Genitivum rei*; ut πολλὰ μοι ὄστιν ἄλλα ὦν ἐγὼ σοι ἔφρονήσω, Xen. μὴ φρονήσαι τοῖς ἐάλω κόποι ἢ σωτηρίᾳ, Polyb. sic βασιλεύω σοι τῆτο, Philostrat. σοι τέτυ, Lucian.

Verba *ignoscendi* cum dativo personæ *adsciscunt* *accusativum*, interdum *genitivum rei*; ut συγχωρῶ σοι τῆς ἀμάρτημα, Demost. συγχωρῶ σοι τῆς ἀμάρτημα, Lucian.

Plurima verba præcipuè *privandi*, *implendi*, *frustrandi*, *accusandi*, *damnandi*, *prohibendi* admittunt *accusativum pro genitivo substantivi remotioris*; ut ὑπερεῖ με τὰ χεῖματα, Isocrat. ὅψιν πῆσαιμι ἠδονίω, Soph. (sic σέω σε, Pl. 147. 14.) ἔδεν ἔφηλας τὴν πόλιν, Thucyd. ἔδεν ἡμᾶς αἰπάσαι, Steph. κατηγορῶ πνα ψεύτο, Demosth. εἶργω σε τῶτα, Aristoph. sic Παύλοισιν ἄπεισαν ὑπερετον, Il. σ'.

Verba duos casus *adsciscunt* seorsim possunt *utrumvis eorum* regere; ut ἐρωτῶ ὑμᾶς λόγον, Matth 21. 24. ἐρωτῶ σε, Luc. 14. 19. ἐρωτῶ τὰ πρὸς εἰρήνῳ, v. 32. ἐπαύσαν σε τὸ ὕβριος, Isocr. παύσω σε,

idem. πάντη μελαινάνων ὀδυνάων, II. π'. κοινωνῶ σοι τῆ ὁμολογίας, Lucian. κοινωνῶ ζωακί, Plato. κεκοινώνηκε σαρκός, Heb. 2. 14. Non tamen etiam sine ullo casu absolute ponuntur; ut ἐάν ἐρωτήσω, Luc. 22. 68.

Omissio casus propinquieris substantivi in ipsum quandoque vertitur genitivus remotioris; ut πᾶν ὄθειν, Demosth. sive ὀδύνας, II. π'. μηδὲ κοιναίει ἀυρπίαις, I Timoth. 5. 22. subaudito autem, manet ut prius.

Verba transitiva quarumcunque Classium duos si regunt casus, eundem cum illis Casum remotioris substantivi exigunt intransitiva cognata; sed casus propinquieris, qui regitur à transitivo, migrat plerumque in nominativum intransitivi; ut πῆθε impleo, καρπὸν πλήθειν ἀλώας, Phocyl. impleon, βίβτε πλήθει καλαί, Hesiod. εἰκάζω assimilo, Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, Lucian. εἶκω similis sum, τῷ λοιδορευμῶ ἕοικας, Xenoph.

Multa verba particularia regentia accusativum vel genitivum.

Eximuntur ab hoc Ἔ sequentibus Catalogis particularia nonnulla duos vel tres casus regentia vi Prepositionum: quæ in propriam Sedem rejiciuntur.

Ἄνεχμαι tolero φύχος καὶ θάλπη, Xenoph. ἀμβρων τε καὶ ἡλίς, Herodian. (sic ἐφθρον, 2 Cor. II. 19.)

Ἀνπλαμείνομαι suscipio, ἀμμο; ut ἀνπλαμείνεως ἦν ἀδενέντων, Act. 20. 35. τῷ πόλιν, Plutarch.

Ἀπελπίζω despero τὸν νοσηντα, Galen. τῆς κολλήσεως, idem.

Ἀπηνώσκω despero τῷ σωτηρίαν, Aristot. ἐμαυτῶ, Nazianz.

Ἀποψήρίζομαι absolvo τῷ γραφῶν, Æschin. ἐκείνων, Aristot.

Ἀφήμι dimitto τῷ γυνῆκα, Plutarch. τέκνων, Soph.

Ἐλαστέω minuo, τῷ πόλιν, Isocr. τῆς ἐσαρχέσης τιμῆς, Thucyd.

Ἐξάρχω incipio, Παιαίθη. Plutarch. Παιάνα, Xenoph. Sic

Κατάρχω incipio τῷ λόγῳ, Plutarch. λόγον, Plato.

Ἰξινέομαι attingo Ὀλυμπον, Hesiod. ἀλλήλων, Xenoph.

Ἐπικρατέω vinco τὰς ἀυρπίαις, Dem. ἦν ἐχθρῶν, Isocrat.

Ζηῶ laudo vel amulor σέ, Euripid. σέ, Isocrat.

Κατορχέομαι saltationibus demulceo φῦλον μάχμον, Lucian. σταπῶν, Gregor.

Κληρονομέω heres sum τὰ χεῖματα, Isocrat. ἦν χερμάτων, Dem.

Κρατέω) vinco τὸ Σικανός, Thucyd. ἦν ἐπισημῶν, Isocrat.

Κρατέω) retineo τῷ ὄρασειν, Marc. 7. 3. ἐλπίδος, Heb. 6. 8.

Μεθίνοι missum facio ἀλάσεως, Soph. δεῖξας, Euripid.

Πνέω spiro, ut ἐκ τῆ ἀπὸ σμάθη ψυχρὸν καὶ θερμὸν πνέει, Proverb.

πνέει πράγῃ, Prov. similiter composita, ἀποπνέω efflo, πνέος

μυρός, Hel. τῆς ἐνωδίας, Euseb. ἐμπνέω anhele τί, Xen. ἀπειλῆς,

Act. 9. 1.

Πρῆσσω transeo ὁδόν, Apollon. ὁδοῖο, Od. 6. sic διαφρήσω idem κέ-
λαδον, Il. α'. πεδοῖο, Il. γ'.

Προσωπίομαι vendico ἢ δέξω, Plutarch. ὀνόματι Iſæus.

Ἵπεραίω excedo τὸν ἄλλω, Dem. ἢ πανταχῶ, Pausan.

Ἵπερέχω excello τὴν Πέλωρον, Heliod. ὑπερέχει τὰ τεῖα πῖν δουῖν,
Arist.

Ἵποῖω suspicor τὴν δόξαν, Thucyd. ἢ λερόντων, idem.

Βεύζω reus sum φόνο, Lycurg. δικῶ Plutarch.

Regentia Genitivum, rariùs Accusativum.

Γλίχρωμαι curio ἢ ἐναντίων, Aristot. τὴν διαμονὴν Philo.

Διαφύρω praesto ἢ πολλῶν ἀνθρώπων, Plato. τὰς ἄλλω, Diodor.

Διψάω sitio ὑδάτων, Herodot. τὴν Δικαιοσύνην, Matth. 5.

Εέλδωμαι curio πύττω, Hesiod. χεῖ, Od. α'.

Ελλείπω deficio ἢ ἀνδρείας, Xen. τὰς ὀπισθολάς, Polyb. Sic inter-
dum λείπω.

Ἐπιδύομαι egeo χευσῶ, Il. β'. ἀκλύ, Apollon.

Ἐπιθυμῶ desidero ἢ δημοσίαν, Dem. τὰ χήματα, Pl. 119. 20.

Ἐπίεμαι curio πάντα ἐπίε, Ἰάσω, Aristot. βάζω, Euripid.

Ἰμείρω curio ψυχή, Homer. ἄγνωτα, Sophocl. sic ἰμείρεσθαι τῆς
δέας & θάνατον, Theodor.

Ὄργαω vehementer appeto, αἱ παρθένοι ἢ παίδων ὀργῶσι, Plutarch.
τῶτο ὄργων μαριωδῶς, Thucyd.

Πλεονεκτῶ supero, excello, οἱ ἀγαθοὶ ἢ πονηρῶν πλεονεκτῶσι, Synes.
ἢ νυῖ θραύεια τὰς ἄλλω πλεονεκτεῖ, Heliod.

Ἵπερέχω antecello ἀνθρώπων, Xenoph. πάντα, Plutarch.

Χρήζω egeo, χρήζετε τέτων πάντων, Matth. 6. 32. ἄλλα καλὴ, So-
phocl.

Regentia Accusativum, rariùs Genitivum.

Ἄζομαι veneror Θεόν, Il. ε'. Θεῶ, Nazianz.

Ἀκονήζω jaculis peto τὸν φεύγοντα, Xen. Αἴαντος, Il. ρ'.

Ἀλύπω vito ὄλεθρον, Od. γ'. μόρω, Sophocl.

Ἀλυπάζω vito ὑβριν, Od. ρ'. πολέμοιο, Il. ζ'.

Ἀμύνωμαι defendo τὴν Ἑλλάδα, Plato. νηῶν, Il. μ'.

Διαλείπω interjicio μίαν ἡμέραν, Theophr. μᾶς ἡμέρας, Herodian.

Ἐνθυμιομαι cogito τὰ προγύματα, Thucyd. τέτων, Xen.

Ἐπιταχύνω accelero τὴν ὁδόν, Herodot. τῆς ὁδοῦ, Thucyd.

Ἐπιπροσέω procuro τῆς Αἰγύπτου, Herodot. τὴν πόλιν, idem.

Καταπλήσσω exhorresco τὰς ληστῶν ἐφόδους, Philo. τῶ θανάτω, idem.

Κατέχω tempero ἑαυτὸν & ἑαυτῶ, Herodian.

Ξαίνω carpo ξεία, Lucian. ἢ ξείων, Aristoph.

Ὀπιάω affo πάντα, Od. ζ'. κρεῶν, Od. 6.

Προσλαμβάνομαι sumo cibum μηδὲν, Act. 27. 33. τῆς τροφῆς, c. 27. 36.

Τελούττω finio τὸν βίον, Lucian. τῶ βίω, Xenoph.

Χαλάω remitto ὀργῶν & ὀργῆς, Aristoph.

Accusa-

Accusativus vel Dativus.

Verba *precandi*, *blandiendi*, *convitiandi* exigunt Accusativum personæ: ut *ἰκετεύειν τὸν Θεόν*, Xenoph. (Sic *ἀντιβολῶ σε*, Aristot. *λιπὴνδὸσε πικρίας*, Hesiod.) *ἑωπύει ἢ δῆμιον*, Ælchin. *πάντας προσπλάκισσι*, Demosth.

Pleraque *precandi* vel *blandiendi* admittunt & Dativum:

Precandi εὐχόμεαι, προσεύχομαι, ἀρώμεαι, usitatus Dativum: *λίχομαι* rarius Dativum; ut *εὐχόμεαι τῷ Θεῷ*, Demosth. ἢ *Θεόν*: Chrysof. *προσεύξαί τῷ πατρὶ*, Matth. 6. 6. *τὸν Θεόν*, Chrysof. *μηθεὶ φίλην ἠρήσατο*, Il. ε'. μ' ἀρῶται, Od. τ'. ἐλίπετο πάντας Ἀχαιῶς, Il. ε'. Ἀχιλλῆϊ, ibidem. *Blandiendi* αἰκλῶω, κολακεύω, μειλίσσω, σαίνω, rarius Dativum; ut *αἰκλῶω ἐν κύνα* vel *κυνί*, Eurip. *κολακεύομαι τὸν οἰκτεῖρας ἀνθρώπους*, Plutarch. *τοῖς πλεσίοις*, ibidem. *μειλίσσω τὸν ἄνδρα*, Eustath. Od. γ'. *τῇ τραπεζῇ*, Herodot. *σαίνουσι με*, Lucian. *τῷ Χριστῷ*, Gregor.

Nonnulla *convitiandi*, διαβάλλομαι, ἐπιρεάζω, κωδάζω, λοιδορέω vel *λοιδορέομαι*, σκώπτω, Dativum infrequentius: ut *τὸν ἱατρὸν διαβάλλουσι*, Lucian. *τῷ Γιωταέρει*, Thucyd. *ἐπιρεάζειν τῷ ἀγαθῷ ἀναστροφῷ*, 1 Pet. 3. 16. ἢ *προξέσει*, Demosth. *ὄνειδίζειν ἕνα ἕκαστον*, Plato. *ὑμῖν*, idem. *μὴ κωδάζε τὸν προσβύτερον*, Scholiastes Soph. *γυναιξί*, Sophocl. *λοιδορεῖται τὸν πεινητὸν*, Aristoph. *πῶς με λοιδορεῖ*, Lucian. *σκώπτεις τὸν δειλὸν*, Demosth. *ὡπῶ* Plutarch.

Quædam ex his regunt solum Dativum: *Precandi*, ἐπεύχομαι, εὐχετόομαι ut *ἐπεύξεῖ τῷ Θεῷ*, Plutarch. *διὸ εὐχετόωντο*, Il. λ'. *Blandiendi*, ὄρωσι τῷ ὑμῖν τὰ μειρόνια παρεσιτεῖ, Plato.

Verba *placendi*, *displicendi*, *acquiescendi*, *utendi* postulant Dativum, reperiuntur tamen adjuncta interdum Accusativo.

Placendi, ἀρέσκω, ἀνδάνω ut *δεῖ ἀρέσκειν Θεῷ*, 1 Theff. 4. 1. *τί σε ἀρέσκει*, Thucyd. *Ἀγαμέμνονι ἠνδάνει*, Il. ε'. ἐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς ἐθ' ὕων πάντα ἀνδάνει, Theogn.

Displicendi, ἀπαρέσκω ut *σφοῖς ἀπαρέσκειν*, Plutarch. *ἐν με ἀπαρέσκει*, Plato.

Acquiescendi, ἀγαπήω, σέβω, εὐδοκέω, εὐαρξέω ut *ἀγαπῶ τῷς ὑπάρχουσιν*, Lyf. *τὸν ἀρχαῖον ὄρεον*, Isocr. *σέβω τὰ παρὲντα & τοῖς παρῶσι*, idem. *εὐδοκῶ τῷ ξένῳ*, Diodor. *ἐν εὐθύκτιστος ὀλοχρωτώματ'α*, Heb. 10. 6. *εὐαρξέειν τῇ διαγωγῇ*. Plutar. *τῷ ἠδονῶ*, Epicur.

Utendi, χράομαι ut *χρῶσθαι τοῖς παραδείγμασι*, Demosth. *τὰ προσποιεζόμενα*, Arist. Sic *κατὰ χράομαι ἀβυσσος*, ταῦταις πράξεσι, Isocr. *φιλοπρίαν*, Plutarch.

Verba *habitandi* desiderant Accusativum: ut *ἠλιδα γαῖον*, Il. β'. interdum Dativum, ut *αἰδέει γαῖον*, Hesiod.

Verba

Verba dicendi cum Adverbiis vel Accusativo Adjectivorum quæ significant bene vel male, sæpius postulant sibi Accusativum personæ de quâ dicitur: ut μή ἀγροδέειν κακῶς ἢ τεθνηκότα, Solon. μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἀνδρας δεξιῶς, Aristoph. Adhibetur interdum Dativus Adjectivi cum Accusativo personæ; ut κακοῖσιν βάζει Τυδέα, Æschyl. necnon Dativus personæ cum Accusativo Adjectivi, ut εἶπον κακά μοι, Psal. 41. 5.

Verba faciendi cum Adverbiis vel Adjectivis ejusmodi regunt Accusativum personæ cui bene vel malè fit; ut καλῶς ποιεῖτε τὰς μισῶντας ὑμᾶς, Matth. 5. 44. κακὰ εἰργασμαι τὸν οἶκον, Thucyd. Quandoque Dativum personæ, ut κελῶς ποιεῖτε τοῖς μισῶσιν ὑμᾶς, Luc. 6. 27. ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει, Isocr. Accusativum interdum omisso Adverbio vel Adjectivo, ut ἡ ποιήσω Ἰησοῦν, Matth. 27. 22. Sic ἀπὸ ἡμᾶς δεξιῶτα διανοεῖσθε, Herodian. 1. 2. Huc refer διαπίδημι μύδομαι officio; ut κακὸν π διαθήσειν τὴν θείσβω, Heliod. οἷα ἀντόπην ἐμήσατο, Apollon.

Verba autem composita ex hisce exigunt solum Accusativum personæ: ut ἐυλόγησθε τὸν Θεόν, Luc. 2. 28. ἀγαθοποιήσατε τὰς ἀγαθοποιῶντας, Luc. 6. 33. κακολογήσαί με, Marc. 9. 39. τὰς ἄλλας κακοποιεῖν, Ceb. Theb.

Vestiendi Verba è contra recipiunt quandoque Dativum vestiti pro Accusativo: ut χρὸ εἶματα εἶμαι, Od. τ'. Verba docendi Dativum rei qua docetur, ut τὰς νεωτέρας τοῖς ἡγεσι παιδεύειν, Isocr.

Quibuslibet Verbis additur Dativus cognatæ originis vel significationis: ut πολλαῖς πημαῖς ἐπίμηξ ὑμᾶς, Act. 28. 10. Sæpe etiam Accusativus cum vel sine alio Casu, ut ἐχρήσθ' χαρῶν, Mat. 2. 10. ἐρεῖν ἔρωτα, Plato. ἐπορεύετο τὴν ὁδόν, Act. 8. 39. αὐτῇ λυπεῖ με λύπην, Heliodor. φορηζῆστε ἀνδράπυς φορηία, Luc. 11. 46. τὸν ἀνδρα πύπην τὰς πληγὰς, Aristoph. εἰστάσε τὰς νέας ὄψιν, Heliod.

Particularia regentia Accusativum vel Dativum.

Ἄθυμέω despero τὴν τελευτῶν, Thucyd. τοῖς νεκροῖς, Plutarch.

Ἀπορέω dubito τὴν αἰτίαν, Aristot. τοῖς περὶ σὺν πρῶτα, Isocr.

Γορυπετέω adoro αὐτὸν, Marc. 1. 40. αὐτῶ, Matth. 17. 14.

Ἐνοχλέω turbo τὰς πόλεις, Isocr. τοῖς ἀκέραισιν, idem. sic περροχλέω,

idem; ut τὰς λυπέρας, Plutarch. τοῖς ἐπιδέροισι, Act. 15. 19.

Ἐμποδίζω impedio τὴν ἡσ' βαρβάρων ὄρμην, Herodian. ἀλλήλοισι,

Aristot. σὸ τὴν δέαν, Plutarch.

Κλέπω fallo νόον, Il. ξ'. νόον, Il. α'.

Λυμῶμαι nocco τὰς πολεμίας, Xen. ἢ ὄπλαῖς ἡσ' ἵππων, idem.

Προσυνέω adoro, προσκυνήσεις τὸν Θεόν σε, Matth. 4. 10. αὐτῶ,

28. 17.

Ἐπερτείνω supero φύσιν & ἐκείνω, Aristot.

Ἐπυπῆσσω revereor αὐτῶ & αὐτῶ, Xenoph.

Ἐφελέω profum πάντας, Xenoph. τοῖς φίλοισι, Euripid.

Regen-

Regentia Accusativum, rarius Dativum.

- Ἀινέω laudo, approbo; ut μὲ μάλ' αἶνεε, Il. κ'. Ἀξιόω ὃ πόλει ἤνησεν.
 Apollon. sic ἐπιαινέω idem ὑμῶς, 1 Cor. II. 12. Ἐκπτε, Il. δ'.
 παρεινέω idem ὑμῶς, Act. 27. 22. σοι, Ciaras epist. 10.
 Ἀλιπέομαι offendo Ἀθωαίω, Od. ε. θεοῖς, Od. δ'.
 Ἀνακρίνω interrogo τὸν ἕδον, Plutarch. πᾶσιν ὑμῶν, Demosth.
 Ἀρκεύομαι persequor Ἴλιον ἰσθμῷ, Il. σ'. ὑμῶν, Ælian.
 Ἐκδικέω ulciscor αὐτῶν, Luc. 18. 5. σοι, Constant.
 Θάρρέω audeo τῶν πάλιν, Thucyd. τῇ κειώτε, Galen.
 Ἰλάσκομαι placo τὸν Θεόν, Lucian. τῷ ἄδῃ, Plutarch.
 Κελεύω jubeo σε, Hesiod. σοι, Plutarch.
 Κρέω pulso γῶν, Arrian. κρεμβάλοισ, Athen.
 Λοχῶν insidior ἡμᾶς & αὐτῶν, Plutarch.
 Πειριμάω exprobro φιλικοῖαν, Plutarch. αὐτῶν, idem.
 Ὑπομένω patienter exprobro τὴν Κύειον, Psal. 37. 35. τῷ Κυεῶ, Psal. 33. 19.

Regentia Dativum, rarius Accusativum.

- Ἀγαθύνω beneficus sum αὐτῶν, Pl. 49. 10. τῶν Σιών, Pl. 51. 18.
 Ἀδυνατέω non potius vel impossibilis sum σοι, Job. 42. 2. σε, Daniel. 4. 6.
 Ἀμφισβητέω dubito τοῖς φαινομένοις & τῶ τῆ πρὸς μαθητῶν ἰσότητα, Aristot.
 Δουχεραίνω agrè fero, ὀλιγαρχία, Plutarch. τὸ πρῶγμα, Demosth.
 Ἐπιβουλεύω } insidior Κευνθίοις, Plutarch. ἐμὶ, Demosth.
 } molior φρήμασι, Herodot. ἐπανάστασιν, idem.
 Ἐπλείπω deficio, ἐκ ὀπλείψκει σραπῶται τῷ Θεῷ, Synes. ὀπλείπει ἡμᾶς ὁ χρόνος, Demosth.
 Ἐπιπλήττω objungo τὸς αὐτοπλήτοις, Isocr. τὰ ἐν τῷ πέλας, Dem.
 Ἐππμάω idem τοῖς προσφέρουσ, Marc. 10. 13. ἕς ἐππμᾶν θεόν, Isocrat.
 Εὐαγγελίζω bonum nuntium fero τοῖς δέλοισ, Apocal. 10. 7. τῶν καπικέντας, 14. 6. Εὐαγγελίζομαι idem ὑμῶν, Galat. 1. 8. ὑμῶς, vers. 9.
 Θαμίζω frequento Ἀθωαίη, Epigr. & accusat. teste Stephano.
 Κηδεύω affinitatem contraho αὐτῶν, Aristot. πινὰ, Euripid.
 Πηδάω insilio, πηδᾶν ἴστω, Herodian. πεδία, Soph. utrumque rarius. Sic Ἐπιπηδέω ἰνυαδο πῶς νήποις, Plutarch. τὴν Ἰξυσίαν, Suidas.
 Πολεμέω bellum gero sive oppugno τοῖς αὐτοῖς, Thucyd. τὸς ἀπίους, Plut. καταπολεμέω idem τὸς Ἀθωαίους, Thuc. τοῖς ἄλλοις, Plut.
 Συμφαρέω assentior τοῖς τῆ Πλάτωνος δόγμασι, Philopon. τὸς τύπας, Plat.
 Φοβέομαι sollicitus sum ὑμῶν (pag. 149.) ὑμῶς, Galat. 4. 11.
 Ψεύδομαι mentioni ἀνθρώποις, Act. 5. 4. τὸ πνεῦμα, v. 3.

Genitivus

Genitivus vel Dativus.

Verba *permutandi* exigunt genitivum rei accepta cum accusativo rei data, ut ἀμείβειν χύστια χαλκείων, Il. ζ. Interdum vice versa: ut ὁ σοφὸς ἐκ ἀλλάξατο τὴν ἐλδοθείαν τῆς Περσῶν βασιλείαν, Plutarch. dativum personæ quacum sit commutatio: ut ἀμείβεταιί πνι τὰ ἱμάτια, idem. Rarissimè dativum rei accepta; ut ἀλλάξεις ὄνον παρθάτω, Exod 13. 13.

Nomen materia post verba affertur interdum in genitivo; ut ἔρπω ἀδάμαντι, ἔτδξε, Hesiod. infrequentius dativo; ut αἰεὶ γὰρ κερφέοσι τετύχε, αἰ δ' ἐλέφαντι, Od. τ'.

Verba *aufserendi*, *propulsandi* exigunt accusativum substantivi prioris cum genitivo vel dativo remotioris: ut ἀρπάζειν ἀνηδον βῆ πρεσβυτέρων, Aristoph. ἀρπάζω σοι πῦρδε, Sophocl. Τρωῶαί μυνε νεῶν, Il. ὁ. τεκέεσσι ἀμύσειν νηλεές ἦμῶν, Od. τ'.

Particularia regentia Genitivum, rarius Dativum.

Ἀντέχομαι retineo τὴν θυγατέρα, Euripid. τὴν ἐπίσσι, Diodor.

Ἐλάττερός εἰμι secundus sum τέτι, Dioscor. αὐτῶ, Plutarch.

Ἐμαρτέπω excello πάντων, Euripid. τέπις, Constant.

Ἐπαγέλλω derideo. αὐτῶ, Marc. 5. 40. Πέρσητι, Herodot.

Ἐυδύομαι frustror δέιπτι, Isocr. δέροις, Steph.

Regentia Dativum, rarius Genitivum.

Ἀντίω occurro σοι, Sophocl. τῶ δ' ἀνέρι, Il. ω'.

Ἐνέχομαι obnoxius sum ὀνειδί, Plato. τῆς φλυασίας, Galen.

Ἐπακύνω ausculto βασιλῆα, Herodot. τοῖς ἐπιταηομένοις, Demosth.

Ἐείδομαι obedio τῷ Θεῷ, Plato. ὡς ἔδύ τῷ φυσάντων πείδει τέννα, Agath.

Ἐημαίνω impero πᾶσι, Il. α'. ἐρητῶ, Il. ζ'.

Ἐπακύνω obedio αὐτῶ, Matth. 8. 27. τὴν ἐμῆς φωνῆς, Gen. 22. 13.

Ἐείδομαι ignosco, παίδων φείδει πατρικόν, Nazianz. φείδου τῶ τοῖς τῆ σφραγίστη τετελεσμένοις, Xenoph.

Genit. Dat. vel Accus.

Verba *imperandi* regunt genitivum, apud Poëtas etiam dativum; ut ἄρχειν τῶ ἱδνῶν, Marc. 10. 42. ἄρχε τῶ Μυρμιδόνεσι, Il. π'.

Quædam tum in prosâ tum in carmine accusativum; ut ὄργη τῶ ἑρανεῖ τῶ ψυχῶ, Chrysoft. πόλις ἠνιοχέει, Epigr. Ἀνάσω & ἠγεμονεύω Poëtis regunt casus; ut Καδμείων ἠνάσσει, Od. λ'. Μυρμιδόνεσι, Il. α'. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει, Euripid. σόλις ἠγεμονεύει, Apollon. Τρωσί, Il. β'. πτόν, Apollon. Ἐπισατέω Oratoribus, ut τῶ ἔργων, Xenoph. τῶ τεχίταις & τῶ τὸ παρῆγμα, Plutarch. Sic ἠγέομαι dux sum, ὑψῶν, Heb. 13. 7. σοι, Æschin. τὰς πριμὰς, Demosth. στρατηγέω idem genitivum vel accusativum; ut στρατηγῶ Ἀθωαίων, Thucyd. πάντα vel τῶ πόλεμον, Demosth.

Verba

Verba abundandi gaudent genitivo & interdum dativo; ut *μέω φορτίων*, Xenoph. *ἔρνεσι*, Diodor. *χάει* & *πέπληθε*, Nonn. *δακρυσι ἐπλήθει*, Thucyd. *πλεονεκτῶ τῆς ὠφελίμων*, Philostrat. *τοῖς χεῖμασι*, Plato. Quædam reperiuntur in tribus casibus; ut *πλεονεκτῶ ῥημάτων*, Liban. *χαλκῶ*, Xen. *ἀνάπαισιν*, Gregor. *πληρέμα γαστρῶς*, Act. 13. 52. *τῆ ᾠρακλήτει*, 2 Cor. 7. 4. *πῶ ὀπίγνωσιν*, Coloss. 1. 9. *πλεονάζειν πησιάνης*, Galen. *ἐτυχῆα*, Thucyd. *εἰώθεσιν οἱ Ἀθηνοὶ πλεονάζειν τὰ ἄεθρα*. Bud. (Sic τὸ σῶμα αὐτῶ ἐπλεόνασε κακίαν, Pfal. 50. 19.) *ἐυπορῶ μύλων*, Lucian. *τὰ χεῖματα*, Demost. *δυσυχῆαυ οἷς ἐυπορῶμιν*, Synes. Sic *μεθύω ebrius sum*, τῆς ἡδονῶν Theophil. *ἀλοισῆ*, Il. ε'. *τὸ φίλημα*, Epigram.

Quædam Verba regunt tres casus

¹ *Ἀνπάω*, ζω occurro: ut *ἀνπάσαι πρὸς ἠὲ θεοῖο*, Nazianz. *ἀνπάσαι ἐν ἐυχένοις*, Apollon. *ἀνπάζω τὴν τῆς Ἀραβίων στρατὸν*, Herodot. ² *Ἀπολείπω* deficio adsciscit acculat. vel dativum personæ, & genit. vel dat. rei; ut *τόλμα αὐτῶ ἄρχε*, Ἰσοκρίτης. *ἀπολείπειν*, Æschin. *μὴν αὐτῶ*, Plutar. *ἀπελείπετο τῶ τῆς παιδείας*, idem. *πίσις τῆς διωμάσεως*, Isocr.

³ *Ἀτακίω* ordinem non servo: ut *ἀτακτεῖν τῆς ἀγωγῆς*, Plutar. *ἀτακτεῖ ἡλιθίως τῆς κινήσεως*, idem. *τὰς μάχας*, Philostr.

⁴ *Ἀφικέομαι* pervenio: *ἀφίξει*, Ἰλιον, Il. σ'. interdum dativum; ut *ἀφίξομαι ὑμῖν*, Ælian. rariùs genitivum: ut *ἀφίκει*, τῆς ἡλίου Theophrast.

⁵ *Ἀκῶ* audio præter genitivum (pag. 150.) regit dativum & accusativum personæ apud Poëtas; ut *ἀκῶν Ἀνέει κηδομένων*, Il. π'. *λέανδρον ἀκῶ*, Musæus. *Κλύω* dativum: ut *ἐυχόμεθα μοι κλύθι* Theogn.

Βασκαίνω invideo: ut *ἐβάσκαυε γὰρ αὐτῶ*, Lucian. *τοῖς σοφιστῶς* Philostrat. τῆς *προσηκόντα*, Liban.

Ἐπβάλλομαι aggredior: ut *τῆ τῆς προσημάτων συντάξει ἐπβάλλετο* Polyb. *τὸ ἔργον*, Plat. rariùs genitivum: ut *ἐνάσων ὀπβάλλε*, Il. ζ.

Κινδυνεύω periclitor: ut *κινδυνεύω τῆ ἀρχῆς*, Thucyd. *τῆ πόλει* Herodot. τῆς *ἀπ' αὐτῶ διάσει*, Nazianz.

Μέμφομαι & *ἐπιμέμφομαι*, incuso: ut *πνὰ*, Xenoph. *ἡμῶν*, Thucyd. *κασσηνῆσι*, Od. π'.

Μετέχω participo: ut *ἐξέσας ὑμῶν μετέχουσι*, 1 Cor. 9. 12. *τὰς πληγὰς*, Aristoph. rariùs dativum: ut *μετείχον τῆ οἰκίσει*, Thucyd.

Προβαίνω progredior: ut *προβαίνειν τῆς ἡλικίας*, Plato. *τῆ ἡλικία*, Demost. τῆς *ἡλικίας*, Herodian. l. 2.

Συγγινώσκω ignosco adsciscit tres casus rei: ut *συγγινώσκω σοι τῆ ἀνοίας*, Lucian. *συγγινῶναι αὐτῶ τὸ πλημμέλημα*, Gregor. rariùs dativum; ut *συγγινῶναι ἡμῖν τοῖς λελεσμένοις*, Euripid.

Ἵπερβάλλω excedo: ut *Ἵπερβάλλει πάντας ἀνθρώπους*, Xenoph. rariùs genit. vel dativum: ut τῆς *συμμετείας*, Aristot. *τοῖς πᾶσι*, Thucyd.

Nomina,

Nomina sequentium significationum adduntur
verbis in tribus casibus.

Nomen *causa* adicitur verbis plerumque intransitivis in
Dativo, ut *τέθνηκεν ἀποπληξία*, Herodian. *ἐπιπλώσει τῷ
ὄβω*, Xen. *αἰχύνουμαι τοῖς πτωχευμαῖοις*, Xenoph. *μὴ μεθύσκεθε
ἴνω*, Ephes. 5. 18. Verbis ut plurimum significantibus *passionem*
nimi apponitur in genitivo, subaudito *ἐνεκα* ut *τῷ μὲν πάθος
ἵκλειρεν ὠπὸν*, Xenoph. *Ἑλλάδος γένω*, Euripid. *ἀγαμέμνονα σε
ἢς ἀρετῆς*, Demost. *συνήτομαί σοι τῆς ἐντυχίης*, Plat. *ἀπάτης κο-
έει*, Il. δ'. *ἀμύνομαί σε τῷ γέλωτος*, Lucian. Item *laudem*, *vituper-
ium*, *contentionem*; ut *ἐπαίνω τὸ ἄστυ τῶν τε δρεβμων καὶ κρωῶν*, &c.
Heliodor. *ἐπεκετόμισεν αὐτὸν ἀβελίας*, Agath. *τῷ σίττι ἀμοισθη-
εῖ ἡμῖν*, Demost. Interdum subintelligitur *ἐκ*, *ἀπὸ*, *ὑπὸ*, &c. ut
ἀμυλοι κατέλαμπον χρυσῷ, Aristid. *ἐμεθύθη νέκλωσθαι*, Lucian. In
accusativo etiam, subaudito *διὰ* ut *ὅς γὰρ αἰχμηθῆ με καὶ τὸ ἔμης*
Luc. 9. 26. *τεταράχθαι τὸ οἰκειότητα Φιλίππου γελονημῶν*, De-
most. *ὄπημαί σοι τῷ ἀβελίαν*, Phalaris.

Plurima verba indifferenter post se assumunt tres hosce casus:
ut *ἀλλῶ παιδὸς*, Eurip. *κακῶς*, Isocr. *θάνατον*, Jul. *ἔξεπέπληκτο
ὄρος*, Heliod. l. 5. *τῷ πλήθει*, Thucyd. *τῷ τόλμαν*, idem.

Nomen *instrumenti* vel *modi* quibuslibet additur verbis in *dati-
vo*: ut *Ἀργυρέαις λόγχοισι μάχεσθαι*, &c. Oraculi responsum. *ἤνυσσε
πολλῶ τῷ ὀδοποιεῖαν τάχει*, Herodian. Interdum *accusativo*, sub-
audito *κατὰ*: ut *διαβαίνω τῷ χερσίν*, Plutar. (Sic *κολλέειον ἔγχε-
ον τὸ ὀφθαλμῶς*, Apocal. 3. 18.) *βίαν ἢ δρετῆς μηδέν*, Euripid.
Rarissime *genitivo*: ut *λόγῳ δις τόσον μὲν ἐκέφισας*, Euripid. *περ-
τεύειν τῆς ἀρετῆς*, Xenoph.

Nomen *partis* verbis apponitur in *genitivo*, præcipuè iis quæ
significant *prehendo*, *lavo*, &c. ut *πάσσει αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς*,
Act. 3. 7. *λύκον ὠπὸν κερτῶ*, Prov. *κόμης ἔλε Πηλείονα*, Il. ε'.
τέπιγα τῷ πρῶθ συνείληφας, Lucian. item *ἔλκω σε ῥινός*, Lucian.
καταπῶ κρεμῶ, ῥίπῳ σε ποδὸς, idem. *ἐπλλον αὐτὲ γυμνῶν*, Dion.
τῷ τείχεος κατέειλε, Diodor. *νίπῳ χίμας ἀλός*, Od. β'. *ἀπένδρσιν
ῖνσ*, Herodian. *γαίᾳ δρύπην*, Soph. *τῆς γῆς ἔταμον*, Thucyd.
καταπλάσσει με τῷ διδύμων, Galen. Ponitur etiam in *accusativo*:
ut *ἔβλωψέ με πόδας*, Il. ψ'. *τῷ σε πόδας νίψω*, Od. ψ'. *τέμνετε ἵπ-
πος φόβω*, Euripid. *παίει με τὸ νῶτον*, Aristoph. rariùs *dativo*:
ut *καταπλάσσει με τῷ μετώπῳ*, Dioscor. *παίειν κεφαλῇ τὸν ἐντυψ-
χάνοντας*, Plutarch. nisi *pars* pro *instrumento* capiatur: ut *βονδεῖν
ἢ χειρὶ καὶ ποδὶ*, &c. Æschyl. *κατέπεισε τῇ χειρὶ*, Act. 13. 16. (& *τῷ
χειρὶ*, Act. 19. 33.)

Nomen

Nomen *pretii* apponitur verbis potissimum emendi in genitivo: ut ἀργυροφόροι δικασίων θυμάρων ἀρτες, Marc. 6. 37. πολλῶν θανάτων αὐτὸν ἐζώδησεν, Heliodor. θυμάρια συνεφώνησάς μοι, Matth 20 13. Nonnunquam in dativo: ut χρυσῶ ἀνήποιο πλὴν νίκῃ, Theophrast. ἔσθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1. 18. In utroque simul casu: ut ὅς μὴ χρημάτων, ἀλλ' ἰδίῳ, θανάτω τὸ πικρὸν ἐπειάσο, Chrysostr. Afferitur etiam in accusativo post verba *valoris* & *ponderis*: ut τάλαντον δύνανται μᾶς ξ'. Suidas. ἢ μὲν ἔλκεται παρ' Ἰεραίοις λίτρας δύο καὶ ἡμίσειαν, Zonaras.

Nomen *temporis* respondens ad quæstionem πότε, adjicitur verbis in genitivo vel dativo: ut ἦλθε νυκτός, Joh. 3. 2. (Sic ἀλύει σκοτὸς tenebris errare, i. e. νυκτός, Heliodor. 1. 5.) τῇ ἡμέρᾳ τῆς τετάρτης ἀναστήσει, Luc. 24. 46. Rarius in accusativo: ut τὸν σαρκελάθοντα χρόνον ἐπολήμην, Isocrat. ὄραν ἐβδόμῃ ἀρῆκεν αὐτὸν Joh. 4. 52. Respondens verò ad quæstionem πόσον χρόσον, efferitur in accusativo vel dativo, rarius in genitivo: ut ἔμεινε μῆνας πρεῖς, Luc. 1. 56. εἴκοσιν ὁλοῖς ἔτεσιν ἀποδηῆσαι, Justin. δύο ἡμερῶν ἡμερῶν σκληροποιήσατο, Herodian. (περισμένει νυκτός καὶ ἡμέρας, 1 Tim. 5. 5.) Sic εἰμὶ ἐπὶ τριαράκοντα, Lucian. ἦν δ' ἐπὶ ὀγδοήκοντα, Plutarch. sic ἔτη δώδεκα, Marc. 5. 25.

Nomen *spatii* adjungitur verbis in accusativo: ut πόταμος ἀπείχετο τὴν πόλεως σημεῖα ἐκαδέκα, Herodian. (σαδύς ἐξήκοντα Luc. 24. 13.) Interdum in dativo: ut Πενταπόλεως Τεῖπολις διέτριψε ἡμερῶν ὁδὸν εἴκοσι, Procop. Rarius genitivo: ut Βηθανίῃ ἐκάστη ἀπὸ ἄσπετος Ἰεροσολύμων ὡς τριῶν σαδύων καὶ δώδεκα, Nonn in Joh. c. 11.

Nomen *loci* tum proprium tum appellativum, apud Poëtas præcipuè & Historicis verbis subjicitur significantibus.

1°. *Motum ad locum*, in accusativo: ut Ἑλλάσποντον, ἴκοντο, Homer. ἦλθον τέρρον, Sophocl. Oratoribus usitatius sequente δε: ut ἦλθες Μεγαρέσδε, Plato.

2°. *In loco*, dativo; ut σήλας εὔσαι Ὀλυμπιάσ καὶ Πυθού, Thucyd.

3°. *A loco*, genitivo: ut τὴν Κρητικῆς ἀκρας ἤραμεν, Heliodor. 1. 5. Frequentius verò efferuntur hujusmodi nomina vel per adverbia loci ζε, δε, φεν, &c. ut ἦλθε, Θήβαζε, Plato. οἴκοδι κείῳ, Od. φ'. Ἀθήνηθεν πλεῖ, Liban. vel per præpositiones; de quibus infra.

Quibuslibet verbis additur genitivus Substantivi cum participio absolutè sumptus: ut ἔτραπον ὄρει μινῶν φθινόντων, Hesiod. Omissio interdum Substantivo: ut περὶ ἰοῖτος id est καρῖ. Theocr. Idyll. 14. vers. 18. ἰοῖτος, Xenoph. & ἰοῖτος, Aristot. id est, ἔρανε, interdum etiam participio: ut ἐμὲ μόνῃς πέλας, Sophocl. subauditur ἔσης. Usurpatur quandoque accusativus præcedente ut plurimum

plurimum ὡς vel ὡσαυτε, ut ὡσαυτε ἐκ αὐτῶ χῶρον πνὰ ἔσθ, Aristot. Interdum dativus vel nominativus; ut παιδόντι ἐνιαυτῶ φαίνεσι, Xenoph. ἀνοίξαντες τῷ σώματος πόρος πάλιν γίνετ) τὸ πῦρ, Aristot. nominativus vel accusativus; ut ἀμφω δ' ἔζομβρόω, γεγερώ τερος ἦεν Ὀδυσσεύς, Il. γ'.

Verba variæ Constructionis.

Nonnulla verba, præcipuè accusandi, condemnandi, absolvendi, privandi, participandi, communicandi casum rei & personæ variis modis regunt vel submutant.

Σὺ, σοὶ, σέ indicant casum personæ: τέττε, τέττω, τῆτο casum rei.

* Ἄγαμαι & ἀγάζομαι minor, σὺ, Xenoph. σέ, Od. ζ'. τέττε, Xenoph. τῆτο, Plato. σέ τέττε, ut Δαίδαλον τ' γράμμις ἐκ ἄγαμαι, Julian. σὺ τῆτο, ut ἀλλά τε σέ πολλά ἄγαμαι, Xenoph. σὺ τέττε, ut ἄγαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς, Demosth. Sic θαυμάζω & omnia ferè verba admirandi.

Ἀιρέω θάππο σέ τέττε, ut Κλέωνα δώρων ἐλεῖν, Aristoph. σέ τῆτο, ut δίκας εἶλεν Εὐπολιν, Iæus.

* Ἀπηνώσκω absolvo σὺ, Gregor. σέ τέττε, ut ἀπηνώσκειν πνὰ τῷ ἐγκλήματος, Steph. σέ τῆτο, ut ἀπηνώσκειν σε γραφῶν vel πνὴ ἐνδειξιν, Demosth.

* Ἀποφεύγω absolvo σέ, ut ἀποπέφυγα τ' Μέλιτον, i. e. τ' ἀπὸ Μελίτε δίκην, Plato. τῆτο, ut ἀποφεύγω δίκην, Aristot. θάνατον & εὐθύνας & αἰτίαν, Plut. γραφὴν, Steph. σέ τῆτο, ut δίκας ἀπέφυγον τῆτον παρόντα καὶ ἀντιδικῶντα judiciis, illo presente ἔδ contra me orante, absolutus sum, Demosth.

* Ἀφαιρέω vel ἀφαιρέμαι aufero σὺ vel σοὶ τῆτο, ut ἀφαιρέειδς τῷ δήμῳ πνὴ ψῆφον, Plutarch. πολλῶν χῶρον πῖς πολεμίῳις ἀφελείδς, Ioccr. τῆτο τέττε, ut ἦν ἀφελή πῖς σῆς συμποσαν τὰς κομψείας παύτας, Lucian. σέ τῆτο, ut τ' παῖδα ἀφείλετο πνὴ ψυχῶν, Xen. σέ τέττε, ut Ἄλβῖνον κισαλῆς ἀφείλον, Herodian. l. 3.

* Ἀποψήφίζομαι absolvo σὺ, Demosth. σὺ τῆτο, ut Λεωκράτης ἀποψήφείδς θάνατον, Antiphon. σέ τῆτο, ut ἀποψήφείδς σε γραφὴν, & (omisso σε) γραφῶν, Æschin. vel σέ θάνατον, Antip. Γεγρόμαι accuso σέ, ut γεγρόμαι τὸν ἀντιδικῶντα, Plutarch. τῆτο, ut γεγρόμαι ἀπόλειψιν, Lucian. γραφῆς, Plutar. σέ τῆτο, ut γεγρόμαι ἡμᾶς γραφῶν ἀσθεῖας, Xenoph. σέ τέττε, ut γεγρόμαι σε περσοσίας, Plutarch. rariùs σέ γεγεῖ, Chrysoftom.

Διῶκω accuso τῆτο, ut θόνον, Aristot. σέ τέττε, ut διῶκω σε θόνον, Demosth. & (omisso σέ) διῶκω τ' τυραννίδες, Constant. σέ

ἔγω, ut δώκω σε δίκην vel γραφῶν, Isocrat. γραφῶν & σὲ γραφῶν κλοπῆς, Demosth. Sic διακείτω.

Δωρέομαι dono ἔγω, ut ἵππων ἐδώρησαμ, Plutarch. τέτω, ut δωρῶν) χρυσίοισι, Epigram. σοὶ ἔγω, ut Ἴφικανίω ἵππων ἐδώρησαντο, Xenoph. σὲ τέτω, ut δωρήσασθαι ἅπαντας χιλίαις δραχμαῖς, Plutarch. rarius σὲ τέτη, ut δωρέομαι σε τῷδε, Euripid.

Ἐγκαλέω accuso σοὶ, ut ἐγκαλεῖ τοῖς Ἀθηναίοις, Gregor. τέτη, ut ἐγκαλεῖν μωδύσεως, Demosth. ἔγω, ut πριακοσίας δραχμαῖς ἐνεκάλεσε, Isocrat. σοὶ τέτη, ut ἐγκαλεῖ σοὶ τὴν ἀγνωμοσύνην, Bud. in Epist. σοὶ ἔγω, ut περδοσίαν ἐνεκάλεον αὐτῷ, Plutar. ἔγω τέτω, ut ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκίους νόμοις, Plutar.

Ἐίρω prohibeo σὲ, ut οἱ πατέρες εἴρωσι τὸν υἱόν, Xen. σὲ τέτη, ut εἴρω πρὸς ἱερῶν, Demosth. & (omisso σε) οἶνε, Galen. σὲ παῦτα, Aristoph. σοὶ ἔγω, ut εἴρω σοὶ τὸ ἐγχείρημα, Zonaras.

Ἐπικαλέω objicio σοὶ, ut ἀλλήλοισι ἐπικάλεον, Plato. σὲ ἔγω, ut ἐπικαλεῖν πρὸς ἑσέα, Thucyd. σοὶ ἔγω, ut ἐδεῖς βίαιος ἐπικάλει μοι, Lucian. σὲ τέτω, ut ἐπικάλει ἀμφοτέρους φίλοι, Herodian. l. 3.

Ζημιῶ damno afficio σὲ, ut εαυτὸν ζημιώσεις, Plato. σὲ τέτω, ut βασιλέα ζημιώσῃ, Plutar. σὲ ἔγω, ut ἐζημιώσῃ αὐτὸν τὰ μέγιστα, Aristot. σὲ τέτη, ut ζημιῶ σε ζημιῶτων, Constant. Ζημιῶμαι damnatum ratio ἔγω, ut ψυχῶν ζημιώδῃ, Nazianz. τέτω, ut ζημιῶδω δέκα δραχμαῖς, Æschin.

Καλέω voco σὲ ὄνομα & σὲ ὄνομα, Steph. item. σοὶ ὄνομα, ut πᾶσιν ἄσπερις ὀνόματα καλεῖ, Psalm. 147. 4.

Καταγνώσκω condemno σὲ, ut ἑαυτὸν καταγνώσκειν, Demosth. σὲ τέτη, ut καταγνώσκω σε φόνε, Lysias. σὲ ἔγω, ut κλειανδείδῃ δάνατον κατέγνωσθαι, Thucyd. κατέγνωκα ταῦτα ἑμαυτῷ, Plutar. σὲ τέτη, ut ἔμω καταγνοίω ὑμῶν ἐδεῖς, Demosth. τέτη, ut τῷ παραμαίῳ (subaudi σὲ) κατέγνωσθαι, Judith. σὲ τέτη δάνατον, ut πολλῶν οἱ πατέρες ἠμῶν Μηδισμῷ δάνατον κατέγνωσαν, Isocrat.

Καταδικάζω condemno σὲ, Synes. σὲ, ut τὸν ἀναίτιον καταδικάζωσθε, Matth. 12. 7. σὲ ἔγω, ut καταδικάζω σε ἀδικίαν vel ἀμαθίαν, Synes. σὲ τέτω, ut καταδικάζω τὸν Ἰωαννῶν δάνατον, Diodor. σὲ δάνατον, Chrysoftom.

Κατακείνω condemno σὲ, Isocrat. σὲ, ut κατακείνη αὐτὸν, Luc. 11. 31. σὲ δάνατον, Isocrat. σὲ ἔγω, ut κατακείνησιν αὐτὸν δάνατον, Marc. 10. 13. σὲ ἔγω, ut κατακείνησιν σε πνίαι, Gregor.

Καταχειροπνίω suffragio condemno σὲ, ut ὁ δῆμος καταχειροπνίησεν αὐτῷ, Demosth. σὲ, ut ὃν ὁ δῆμος καταχειροπνίησεν, idem. σὲ ἔγω, ut ἦν ἀνδρῶν δάνατον, Plato.

Καταψήφίζομαι *condemno* σέ, Plato. σέ, ut ἄνδρα δίκαιον καταψήφίζεσθαι, Demosth. σέ τέττε, ut τῆτον τ' ἑορτῆς ἢ καταψήφισατε, idem. θανάτε, Xenoph. σέ τῆτο, ut κλοπῶν ἀπὸ καταψήφισαντο, Plato. vel ἐμὲ θάνατον, Xen.

κατηγορέω *accuso* σά, Isocrat. σέ, ut ὁ δεῖνα ἢ δεῖνα κατηγορεῖ, Chrysofom. τέττε, ut κατηγορεῖ τ' πεπραγμένων, Xenoph. τῆτο, ut μωρίαν κατηγορεῖ, idem. σέ τέττε, ut Βασίλειδ' ὁ Ξενοκτονίας κατηγορεῖσσι, Isocrat. σέ τῆτο, ut τῆτο Ἀγνησιλάου κατηγορεῖσσι, Plutarch. σέ τῆτο, ut πνὰ Λεῦδ' ὁ κατηγορεῖν, Demost. αὐτὸν φόνε, Steph.

κοινωνέω *communico vel participo* σοὶ, ut κοινοῶνισέ μοι, Phil. 4. 15. τέττε, ut κοινοῶνισκε σαρκός, Heb, 2. 14. τέττω, ut κοινωνεῖ τοῖς ἔξοις, Joh. 2. 11. σοὶ τέττε & σοὶ τῆτο, ut μὴ πνεὸς μὴ λύχε πνὶ κοινωνεῖν, Dem. κοινεῖτο ἢ λόγον πρὸς καθυχῆντι, Galat. 6. 6. σέ τέττω, ut μὲ τῆ θλίψαι, Philip. 4. 14. Sic omnia verba communicandi vel participandi; excepto quod μεταδίδωμι non regit dativum rei, neque solum neque cum casu personæ.

μαρτύρομαι *in testem voco* σέ, ut μαρτύρομαι τὰς θεάς, Dinarch. τῆτο, ut ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, Aristoph. σέ τέττε, ut Ὅμηρον τ' ἢ θεῶν ὄραγωγῆς μαρτύρον, Plutarch. σέ τῆτο, ut ταῦτα θεὸν μαρτύρομαι, Synel.

μέμφομαι *incuso, vitupero*, σέ, Xenoph. σοὶ, Demost. τῆτο, ut μέμφομαι τὰ ἐπιμετὰ, Georg. Leont. τέττε, ut ὦν ἐδείς ἐμέμψατο, Thucyd. σέ τῆτο, ut ὁ μάλιστα μέμφομαι ἢ ἡμῶν, idem. σοὶ τῆτο, ut ὁ, π μωλαίμεθα αὐτοῖς, Epicur. σοὶ τέττε, ut μέμφομαι σοὶ ἀχαιστίας, Ramus.

μισοκακίω *metor sum injuria* σοὶ, ut τοῖς ἄλλοις, Thucyd. σέ, ut τ' Λαῖτον, Herodian. τέττε, ut τ' ἀποκηρύξεως, Lucian. σοὶ τέττε, ut τοῖς Κορινθίοις ἢ πρὸς πρᾶχθέντων μισοκακίηται, Dem.

πιμῶμαι *condemno* five *muldo* σέ τέττε, ut πέντε ταλάντων ἐπιμήσατε αὐτὸν, Dinarch. σέ τέττω, ut Ὅμηρον πνὶ τήκοιτα δεσχαμαῖς ἐπιμῶσαν, Lucian. σοὶ τέττε, ut τῶ πατείδου πρᾶχ-δεδοκόπ δεκα ταλάντων ἐπιμήσαντι, Theophil. vel θανάτε αὐτῶ, Dem. σοὶ τέττω, ut θανάτω πιμῶμαι ἐματῶ, Æschin.

πρωρέω *runio* αὐτῶ, Act. 26. 11. σέ τέττε, ut σέ φόνε πρωρεῖ, Euripid. σέ τῆτο, ut σέ ἢ ἐπίτρων φόνον, idem.

ρυνίωμαι *runio*, ἐπσάμω σε, Steph. τῆτο, ut πσάδζ πατρὸς φόνον, Soph. σέ τέττε, ut πσάδζ Ἀλέξανδρον κακότη, Il. ἢ. σέ τῆτο, ut πσάτο ἔξρον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα, Od. ὁ. vel σέ δίκω, Eurip.

φιλοφρονέω, ἔμαι *comiter excipio*, σέ, ut τ' Τερένπον ἐφιλοφρονήσατο, Plutar. σέ τέττω, ut φιλοφρονήτομαι σε τῆ δίκω, Lucian. σοὶ τῆτο, ut ἄλλο μὴ ἐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῶ, Xenoph.

Eidem verbo diversi casus diversæ rationis mul apponi possunt juxta diversas regulas, ut $\Sigma\upsilon\ \tau\alpha\upsilon\tau'$, 'Οδυσσεύ, τῶν ἰσθμαχῆς ἐμοῖ, Sophocl.

Multa verba pro variâ significatione variam habent constructionem.

Genit. vel Accusat. Βασιλεύω *impero*, G. ut βασιλεύω τ' Ἀσίαν Iocr. *regem constituo*. A. βασιλεύσον αὐτοῖς βασιλέα, 1 Reg. 8. 2: Καπχύω *pravaleo*. G. ut κατιχύουσιν αὐτῆς, Matth. 16. 18. coi roboro, A. ut κατίχυσον αὐτὸν, Deuteronom. 1. 38. Μισθοφορέω *quasstum facio*, G. ut κόλακες τέτων μισθοφορέουν, Aristoph. *stipendii persolvo*, A. ut στρατιαν μισθοφορεῖς, Phalar. Συκοφαντέω *accuso*, A. personæ cum G. rei, ut ἐσυκοφάντει τὸν Θεὸν ὀλιγωρίας, Ælia *aufero*, G. personæ cum A. rei. ut εἴ τις τίς τι ἐσυκοφάνθησα, Lu 19. 8. cum pluribus aliis.

Dat. vel Accusat. Ἀντέχω *sustineo*, ut ἀντέχεν τῶ πόνῳ, Xerxet *retineo*, A. ut ἀντέχεν πῶ χεῖρα, Lucian. Ἐλπίζω *spero*, A. ut πάντα ἐλπίζει, 1 Cor. 13. 7. *confido*, D. ut τῇ τύχῃ ἐλπίσα, Thucyd. Ἐπιγαμβρεύω *gener sum*, D. ut ἐπιγαμβρεύσω σοι, 1 Macca 10. 54. *affinitatis jure ducō*, A. ut ἐπιγαμβρεύσει πῶ γυναικα, Ma 22. 24. Μαθητεύω *discipulus sum*, D. ut ἐμαθητεύσιν αὐτῶ, Plutarch. *doceo*, A. ut μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, Matth. 28. 1. Φανέω *loquor*, D. ut ἐρποντι φάνει, Soph. *compello, voco*, A. ut ἰφρησεν αὐτὸν, Matth. 20. 32. sic προσεφάνησιν τοῖς ἐταίροις, Matt 11. 16. προσεφάνησε τὸν μαθητῆς, Luc. 6. 13. μεταφάνέω, Ἰριόλω *μετερώνεω*, Apollon. 1. 2. μετερώνεω ἰερόλοισιν, ibidem & plura hujusmodi.

Gen. vel Dat. Κύρω *panciscor*, G. ut μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρωσεν Euripid. *incido*, D. ut πῆματι κύρωσαι, Hesiod. Sic ὀπτισχάνω *ἀνδρὸς*. Aristoph. τοῖς δεαταῖς, idem, &c.

Gen. Dat. vel Accusat. Ἀγάζομαι *miror*, G. vel A. (pag. 150) *irascor vel invidéo*, Dat. ut ὅταν τινὶ ἀγαθῶ ἢ βρατιωτῆς, Xenoph. Ἀπορέω *dubito*, D. vel A. (p. 155.) *indigeo*, G. ut ἀπρεῶ ἔργων, Xenoph. Ἐμπέω *anhele*, G. vel A. (p. 152.) *inspiro*, D. p. & A. r. ut ἐνέπειν δέ μοι αὐδῶ, Hesiod. Παρσχωρῶ *cedo*, D. p. & G. rei (p. 149.) *perigo*, D. p. & A. r. ut ᾤδραχωρῆν τοῖς νεανίσκοις κρεάδιον, Plutarch. Ἀνίμω *desisto*, G. ut ἀνεῖναι τ' οἰκονεικίας, Thucyd. *dimitto*. A. ἐμὲ ἀνίει, Il. ó. *libero*, A. p. & G. r. ut ἀνεῖς τ' πινθεργὸν τ' ζηνί. Synes. *ignosco*, D. p. & A. r. ut πὶ τ' ὀργῆς ἀνεῖναι τῇ φύσει, Dem. &

Derivativa ferè exigunt casus primitivorum Nominum, aut Adverbiorum unde manant.

Verba derivativa, si passivè capiuntur, casum solummodo regum primitivi inclusi; sin activè adsciscunt accusativum cum casu primitivi: Gen. ὑστερίζω *posterior sum vel venio*, ἀειτεύω *præstanti*

nis sum, ἡπάρμαι inferior evado; ut μαῖ ἡμέρα ὑσείζεν τῆ βασι-
λέως, Steph. ἀειτεύειν ἤβ βαρβάρων, Plutarch. ἡπάραι τῆς ἡδονῆς,
Xenoph. quia ὑσεύς, ἀειτός, ἡπάρων genitivum regunt: μακρύνω
submoveo, σέ τῆς πόλεως, Budæus. πλάζω prope sum, ἤβ νεῶν;
Dorph. quia μακρῶν & πέλας regunt genitivum. Dat. ἐχθρεύω ini-
nicus sum, ut ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς, 2 Maccab. 10. 26. γλυκαί-
νω edulco, ut ἐγλύκηνάς μοι ἐδέσματα, Psal. 55. 15. quia ἐχθρός
& γλυκός regunt dativum. Gen. vel Dat. ἀλλοτεῖμαι abalienor,
ἡβ, Demosth. σὶ: Ἀθηναῖοι; Thucyd. quia ἀλλότει⊕ regit
genitivum vel dativum, atque alia hujusmodi.

Huc referuntur verba connotantia incitamentum vel occasionem
agendi, quæ regunt accusativum personæ cum casu verbi inclusi,
qualia sunt ποτίζω, παρεπλάζω, γύω, μιμνήσκω, ἀκπέζω, facio ro-
tare, errare, gustare, recordari, audire, &c. ut ὑμᾶς γάλα ἐπόσσα,
1 Cor. 3. 2. πῖπκει με τῆ φαρμάκεις, Lucian. παρέπλεξεν αὐτὸν τῆ
λόγῃ, Philostrat. ἐγύσας με ἐνδαμονίας, Lucian. σὶ γύω ἀκρε-
τον μέδν, Euripid. ἀναμνήσαι πνα ἤβ συγγραμμάτων, Lucian.
ἐναμνήσω ὑμᾶς τὰ πεπεραγμένα, Plato. ἀκπέσον με τὸ σωνῶ,
Cant. 2. 14. Legitur dativ. personæ vi verbi passivi inclusi; ut
ἐκπέεις μοι ἀγαλλίασν, Psal. 51. 8.

Similiter Adjectiva vel Substantiva casus desiderant primitivo-
rum: ἀκολεθητικὸς sequax, διανέμεσις distributio, &c. ut πάθεισιν
ἀκολεθητικὸς ὁ νέ⊕, Aristot. ἡ νέμεσις ἀπὸ τῆς ἐκάστῃ διανεμέσειως,
idem. quia ἀκολεθέω, διανέμωμαι, regunt Dativum, Gen. & Dat.
συγνώμων facilis in danda venia, ut οἱ θεοὶ συγνώμονές σοι ἤβ
ἐμῶν ἐμῶν, Xenoph. quia dicitur συγνώσκω σοι τὸ ἀμαρτημάτων.

Derivativa tam verba quàm nomina alios quàm primitivorum
casus adsciscunt, juxta regulas suprâ traditas: v. g. πελάζω Dat.
propter reg. pag. 147. l. 3. ut ὅς κε βέβρυξι πέλασν, Apollon. πα-
ρεκτικὸς, Gen. pag. 137. l. 31. ut ὁ θεὸς ἤβ ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις
παρεκτικὸς, Basil. δοτῆρ, Gen. pag. 135. l. 11. ut πνεὺς βερετοῖς
δοτῆρ ὄρεῖς Περγυνθία, Æschyl.

Verbum derivativum quandoque regit casum suæ periphrasis,
Gen. Ἀφωιάζω aspernor, ὑπερρασίζω defendo, &c. ut ἀφηνόζεν τὸ
μαθημάτων, Herodian. i. e. ἀποφεύγω ἡνίον, ὑπερρασίζω σε, Nazianz.
i. e. περιτρεμαι ἀσπίδα ὑπερ σε, Dat. Ὀμοιοπαθῶ similia patior,
Ὀμοιοπαθεῖν πρὸ Σαρδαναπάφω, Aristot. i. e. Ὀμοιοπαθεῖν, Accus.
Ἐπίκειμαι, ut ὄλον ὄρες ἐπίκειμαι, Lucian. quia dicitur ὄρες ὄπι-
κείμωρον ἔχω, (sic ἄλυσιν ταῦτῃ πω πείκειμαι, Actos. 28. 20.) Gen. &
Accusat. Αἰπῶμαι causam esse dico, τὸ σπέρματος τὸ φύσιν, Theoph.
i. e. αἰπῶν ἐδὲ λέγω, Gen. & Dat. Ταμεύω quæstor sum, τῆς πα-
ροχῆς, Demosth. & τῶ Φιλίππῳ, idem. quia dicimus ταμίαις ὁ
πνεύμων ὅτι τῶ σῶματι ἤβ πνέματων, Plato.

Sæpe negligitur casus periphrasis; ut *μυθοδοτεῖν τὸς ὀπίπτας*, Dem. *πρὸ μύθων διδόναι τοῖς ὀπίπταις*.

Periphrasis regit casum verbi simplicis; ut *ἔξαρνός εἰμι* vel *γίνομαι τῆτο*, Dem. quia dicitur *ἔξαρνέμαι τῆτο*. Frequentius verò, *ἔξαρνός εἰμι τῆτο*, Isocrat.

Certa verba cum certis nominibus novam induunt significationem; ut *ὄδον ἐλθέμεθα* *inſidiari*, Il. *α'*, &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

Verba Substantiva *εἰμι*, *ὑπάρχω*, &c. item *πυσχανω* sum utrinque nominativum expetunt; ut *ἢ ἀμύρπια ἔστιν ἀνομία*, I Joh. 3. 4.

Verbo *πυσχάω* eleganter apponitur participium *ὦν* cum alio nomine; ut *φαιδρός ὦν πυσχάνεις*, Lucian. *ἔπυχε γυμνῆ ἔσα*, idem. *πῖς ὦν πυσχάνεις*, idem. Interdum verbis aliis substantivis *ὑπάρχω*, *εἰμι*, &c. ut *ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ἄν*, Dem. *φανερὸς ἦν δημοπικὸς*, Xen.

Est ubi participium verbi substantivi redundat, cum alio verbo vel participio; ut *χάειν ἦν περ πυσχάνων ὑπεχώμην*, Sophocl. *φανερῆ ἡρωμῶς ἀπὲ καταβάνθη*, Thucyd.

Genitivus.

Verbum substantivum, præcipuè *εἰμι*, cum connotat formam modum, dignitatem, consuetudinem, officium, indicium, possessionem, vel ad aliquid pertinere, genitivum postulat; ut *ψυχῆς ἔστιν ἐρρωμῶν*, Herodian. (Sic *γνώμης ἦν*, Zonar.) *μὴ γίνε τῆς δευγῆς ὄλη*. Heliod. *φρέεις; ἦν ἀξιώμαθη* *μεγάλε*, Plutarch. *πύττε ἔστιν ὕβριζεν*, Aristot. *ἐχ ὑμῶν ἔστιν*, Act. 1. 7. *ἔστ καλωπισῆ τὸ πείερον*, Isocr. *πάντα θεῶν ἔστι*, Laert. *κάρτα δ' εἰμι τῷ πατρὸς*, Æschyl. & *εἰμι τῆς πόλεως τῆσδε*, Plato.

Dativus.

Verbum *εἰμι*, & composita *ἐνεμι*, *ἔπειμι*, *μέτειμι*, *παίρειμι*, *πρόσειμι*, *σύνειμι*, uti & alia verba substantiva, exigunt dativum personæ vel rei, cui aliquid attribuitur; ut *ἐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον*, Luc. 1. 7. (Sic *χρυσίου ἐχ ὑπάρχει μοι*, Act. 3. 6.) *ἐκ ἐνῆν αὐτῷ κακία*, Xenoph. *κάρη ὁμοίον ἐπέην*, Il. β'. *κρεττέριστ μετεῖναι* Il. δ. *παρεῖναι πῶ στρατεύματι*, Dem. *ἠγμόνι τέπειρα* *δεῖ προσειναι*, Xen. *συνῆθ' αὐτῷ οἱ μαθητῶ*, Luc. 9. 18. Sic *ἔπειμι*, *πείεμι*; ut *ἀγαθὸν ἔστιν ἀπειναι νομίζοντι ἀνδρὶ σοφῷ*, Heliodor. *ὕμῖν περίεσι μῖσος*, Demost. quæ tamen duo genitivum regunt vi præpositionis; ut *ὑπὸν ἀπέσω ὀμαίων*, Aristoph. *πείεσα ἡβ' πολιορκημένων*, Dem. Eleganter dativo nominis adſciscitur dativus participii; ut *βελομένοις ὑμῖν ἀκείν ἔστι*, Dem.

Ut

Ut in superiore regulâ verbum substantivum pro ἔχω positum, sic ἔχω positum pro substantivo dativum regit; ut ὡς ὑμῶν τὰ πρῶτα ἔχει, Demost.

Additur quandoque verbo substantivo duplex dativus, intercedente κὶ pro σύν, ut ἐδέν ἔστι ἐμοὶ κὶ σοὶ πρῶτα, Dem. Σαρεῖ ὀμίσσο ὄρεσι, ut πῖ ἐμοὶ κὶ σοὶ, γυναι, Joh. 2. 4.

Dativus rei post verbum est positus pro nominativo apud Latinos effertur à Græcis in nominativo; ut εἰμί σοι ἄχος, Sophocli.

Occurrit etiam ejusmodi locutio πῖ ἐχθρὸς τὸ ὀ Πέδρος: i. e. τῷ Πέδρω, Actor. 12. 18.

Regimen Passivorum.

Verba passiva, passivè etiam sive neutraliter significantia, præcipuè vocandi, apparendi, &c. admittunt nominativum post e; ut οἶκός μου οἶκος προσάχθης κληθῆσε, Matth. 20. 13. ἔρωπ τὰ μὴ καλὰ κηλὰ πέφαν, Theocrit. ἐδλὸς ἀκῶ, idem. σῆ δ' ὄρεσι, Il. ὡ. ἔρδιοι εἶσιν, Oppian.

Passiva exigunt genitivum agentis cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, ὄρεσι, πρὸς, ἐκ, &c. ut ὁ νόσ ὑπὸ οἴνο διαφθεῖρε, Isocrat. ἐδικαιώθη ἡ σφίσι ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς, Matth. 11. 19. παρεσκευάσθη ὄρεσι τῶν βίβ, Plato. ἐδηλύνθη πρὸς τῆς γυναικός, Sophocli. Similiter passivè significantia; ut τῆθηκεν ὑφ' ὑμῶν, Xenoph. κακῶς κέειν ὑπὸ vel ἀπὸ τῶν πολιτῶν, Isocr. παρὰ πάντων, Chrysof. ὡτα πρὸς ὑμῶν ἔπαθε, Herodian. ἔξ αὐτῶν ὑποδακείν, Phalar.

Interdum dativum cum ὑπὸ, ὄρεσι, &c. ut ὑπὸ Σαρδάπης διοιείθη, Herodian. 1. 6. γλαῶθι παρὰ πολλοῖς, Philo. accusativum cum πρὸς, &c. ut ἀπιστεῖθι τὸν δεσπότης, Bud.

Adsciscunt dativum sine præpositione; ut πάντα μοι πέπρακται, Demosth. quandoque genitivum subauditâ præpositione; ut γυναικῶν πολλὰ πρῶτα, ἐτελέθη, Diodor. φίλων νικῶν, Sophocli.

Cæteros casus passiva post se regunt more activorum suorum; ut παιδεύομαι ἰπτικῶ, Aristot. ἐπιστεύθη τὴν ἀρχὴν ἐκ βασιλέως, Lucian. ὑποσερέθη ἡδονῶν, Aristoph. & τὴν ἀτέλειαν ἀποσερηλώται, Dem.

Casus immediatè sequens activum communiter fit nominativus passivi, juxta regulam (pag. 152.) ut δάσω αὐτῶ ἔξουσίαν, Apocal. 28. ἐδόθη αὐτοῖς ἔξουσία, Apoc. 60. Interdum remotior casus est nominativus, proximior manente eodem; ut πίσειω πῖς ξέεις τα γράμματα, Plutarch. πίσειναι τὴν οἰκονομίαν, 1 Cor. 17. τὴν δ' ἐκ χειρῶν ἀρπάζομαι, Euripid. in Andromachâ, τὴν δ' ἐκ χειρῶν ἀρπάζει μοι vel με τὴν δ' ἐ. Huc refer ἐναγγελίζομαι ὡχοῖς, Luc. 4. 18. πῶχοι ἐναγγελίζον, Luc. 7. 22.

Verbum medium pro ratione significationis activæ vel passivæ imitatur regimen utriusque vocis; ut βιάζομαι παῖδα, Lucian. βιάζεσθαι τὸ πλείονων, Thucyd. ἀγωνίζομαι σοι, Xenoph. ἐγωνιάδην λαμπροῦς παρ' ἀμφοτέρων, Plutarch.

Regimen Verborum cum Adverbiis.

Nonnulla Verba præcedentium classium regunt casus cum Adverbiis.

* Ἄσχι: ut πελάσσει ἄσχι πηδῶς, Epigr.

* Ἄμα: ut σοὶ ἄμ' ἐπόμεθα, Il. α.

* Ὅπισω: ut ἀκολούθει ὀπίσω με, Matth. 10. 38. Atque alia hujusmodi.

Verba ἔχω, δικάσκειμαι, διαπίπτειμαι affectus sum, gaudent adverbis qualitatibus καλῶς, κακῶς, &c. sequente casu objecti, quem regunt eadem adverbia; ut οὐλικῶς ἔχεις ἧστ' ὀρεξμάτων, Heliodor. ἐρωτικῶς δικάσει ἧστ' καλῶν, Plato. εὖ δικάσκειμαί σοι, Isæus. δυσμενῶς ἔχω τὰ παράγματι, Isocrat. ἀλλοτριῶς ἔχω πηδῶς vel πηδῶν, Demosth. rariùs accusativum; ut ἀγαπιπῶς ἔχειν τὰ ἑαυτῶν, Herodian. Post eadem verba cum adverbis similibus ponitur genit. subjecti; ut εὖ ἔχω ῥώμης vel συνέσεως, Steph. δεξιῶς ἔχω τῆς φύσεως, Lucian. ἧστ' ὄψεων διεσχημένως ἔχεσθαι, Heliodor. l. 2. &c. cum sequentibus adverbis ὡς, ἔπως, πῶς, ὅπως; ut ὡς ἔχω γνώμης, Demosth. (Sic ὡς εἶχε τάχους, Thucyd. ὡς ποδῶν εἶχε, Steph.) ἔπως εἶχε τὰ γῆρας, Herodian. πῶς ἔχεις δέξης, Plato. παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης, idem. non raro etiam ponitur accusativus; ut ἔτω δικάσκειμαι τὴν γνώμην, Isocrat. ὡς vel ἔπως ἔχω τὴν ψυχὴν vel γνώμην, Demosth.

Alia quædam verba cum εὖ regunt casus: ἦκω genitivum rei, partis, &c. ut εὖ ἦκω χειρῶν, Herodot. εὖ ἦκεις μορφῆς, Lucian.

Perinulta eleganter cum aliis adverbis; ut πόρρω σοφίας ἦκεις, Plato, &c.

Regimen Verborum cum Præpositionibus.

Verba composita cum præpositionibus regunt casus vi illarum: Si fuerint transitiva, casum remotioris substantivi cum accusativo propinquioris; sic intransitiva, casum tantum proximioris.

Genitivum regunt composita cum ἀπό, ἐκ, περί, ἀνά ab, κατὰ contra, de, περί pro, ὑπὲρ super, pro, cum aliis significantibus ab, de, pro; ut ἀπολέυσαι τῆς ἀδινίας, Luc. 13. 12. ὑπερλεῖν τῆς πόλεως, Act.

Act. 16. 39. *προπέχει γλώσσα διανοίας*, Isocr. *ἀνέδορε τῷ σκίμπο-*
δος, Herodian. *μὴ καταχωρῶ ἤβ' κλάδων*, Rom. 11. 18. *κατα-*
δέλιπται τῆς ἀνω δόξης, Gregor. *ὑδρῆκεται ἤβ' πόλεων*, Nazianz.
ὑδρῆσαιμαί σε, Sophocl.

Dativo gaudent composita ab *ἐν*, *εἰς*, *πρὸς*, *σὺν*, *ἀντὶ* *contra*, *μὲν*
cum, *παρὰ* *juxta*, *ὑπὸ* *sub*, *ὅπῃ* *in*, *ad*, *supra*, aliisque quæ signifi-
 cant *ad*, *in*, *sub* ; ut *ἐμμένειν τῇ πίστει*, Act. 14. 22. *εἰποιλί' εἰν ἐαυ-*
τῷ ἢ χεῖρόν, Nazianz. *προσκυλίξεν λίθον τῇ θύρᾳ*, Mat. 27. 60.
πύζῃσιν αὐτῷ, Rom. 6. 8. *τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε*, Act.
 7. 51. *σοι μετόχουμαι*, Od. τ'. *αἰ λύπαι παρεπιπήρασι τῆς ἡδονῆς*,
 Isocr. *ὑπέχω ἢ κεφαλῶ τῆς λίθου*, Philostrat. *ἐπιβῆμον αὐτοῖς*
χεῖρας, Act. 4. 3. *ἐπέση αὐτῷ ὁ Κύριος*, Act. 23. 11. *τῆς ὑδροῦς*
ἐπιπύξῃ, Alex. Aphrod. Sic *ἀνατρέχω τῆς χεῖροισι*, Polyb.

Accusativo junguntur composita à *παρὰ*, *μὲν*, *διὰ*, aliisque fig-
 nificantibus *præter*, *trans* ; ut *παρβαίνειτε ἢ ἐν πύλῳ*, Mat. 15. 3.
μεταφυτεύειν χῶρον, Constant. *διαπερᾶν τὰ πλάγη*, Isocr. (Sic
ὑδρηνεσκεῖν ἤβ' Ἀδικαδίων ἰδμὸν τὰς ναῦς, Thucyd) item *διὰ* *per*,
ἔν *ad* ; ut *διαπερεύομαι πύλῳ πόλιν*, Plutarch. *μέτεμί γ' αὐτὸν*,
 Aristoph.

Dativum vel accusativum adsciscunt composita ab *ἀμφὶ*, *πρὸς*
circum ; ut *ἀμφιβαίνει μοι θράσος*, Euripid. *πόντος φρένας ἀμφι-*
δέθηκε, Il. ζ'. *ταῖς πόλεσιν ἐρύματα πρὸς ἀλλήλους*, Aristot. *τὰ τείχε-*
αὐτῷ πόλιν πρὸς ἀλλήλους, idem.

Hæ præpositiones in compositis interdum alium regunt casum.

Ἀνὰ *ab*, *ἀναδύομαι* *emerge*, gen. & accus. ut *ἀνεδύσατο κρήνης*,
 Apollon. *κῦμα θαλάσσης*, Il. δ'.

Διὰ *per*, *διαδέχομαι* *perspicio*, genit. ut *νεφέλης διαδέρεχθῃ*, Epig.
διάνημ ρεῖσθ, gen. & accusat. ut *Πάεα δ' ἐδιάνησθ*, Helioid. *διάνησθ*
δασυτέρων περ ἑόντων, idem.

εἰς *in*, *εἰσμι* & *εἰσδύω* *ingredior*, dat. & accus. ut *εἴσμι ἢ ἐσδυ-*
δικίαν & *τῇ ἐσδυδικίᾳ*, Steph. *εἰσδύω σφίσι*, Herodot. *εἰσ-*
δύειν τὸ πόρε, Alex. Aphrod.

ἐν *in*, *ἐμβάινω* *ingredior* dat. & gen. ut *ἄρμασιν*, Il. ε'. *ἄρων*, Soph.

ἐπὶ *super*, *ὄπισθαλάω* *destillo super* accus. ut *ιδρῶς σῆθος ἐπσταλάει*,
 Epigr. *in*, *ὄπισθατεύω* *innitor* gen. vel dat. ut *ὄπισθατεύειν ταῖς*
ὄλαις ἑσταις, Dem. *τῆς ἐκείνε θεολογίας*, Gregor. *ἐπειμι* *invado*,
ἐπιπροεύομαι *peragro*, *ὄπισπρατεύω* *bellum infero*, *ἐπιτρέχω* *incurro*,
ἐπιζάτω *insideo*, dat. & accus. ut *ἐπισιαν αὐτοῖς*, Herodian. *μὲν*,
 Il. δ'. *ἐπιπροεύομαι* *τοῖς ἀγροῖς*, & *τὸν τόπος*, Plutarch. *ἐπστα-*
τεύω ὑμῖν, Thucyd. *πόλιν*, Euripid. *ἐπιβέχει ὄψσταλμοῖς*, Chry-
 sost. *Ἀρεβίαν*, Herodian. *ἀδέσσησθ ἐπιζάτων*, Apollon. *ἄων*,
 Iliad. υ'.

- Παρά, *juxta*, παρεχάθημαι *affideo* dat. & accus. ut παρεκάθημαι τῷ Σωκράτει, Aristot. τὸ βδελύσσον, Synes.
 Περὶ, *pro*, περιβαίνω *circumeundo*, *protego*, gen. & dat. ut περιβήναι ἀδελφοὺς κταμένους, Il. ε. Πατρύχλη, Il. ρ'.
 Πρὸς, *ad*, πρόσσειμι *adeo*, προσπύω *inspuro* dat. & accusat. ut πρόσσειμι Σωκράτει, Xen. τὸ δικαστήριον, Æschin. προσπύω τῷ καλῷ, Athen. ἢ ὀφθαλμὸν, Hippocrat.
 Ὑπὲρ, *super*, ὑπεβαίνω *supergradior* gen. & accusat. ut ὑπεβαίνοι τῷ Πύργῳ, Herodot. τῷ ἕρανῆς, Chrysoft.
 Ὑπὸ, *sub*, ὑποβαίλω *subjicio* gen. & dat. ut τὰδε ὑποβάλλειν τῷ φυλάττει, Theophr. ὑπέβην ἐαυτὸν Θηβαίοις, Æschin. ὑποδύμι *subseo*, ὑποτρέχω *subcurro* dat. & accusat. ut ὑποδύμαι τῷ ζυγῷ, Plutarch. κινδύων, Herodot. ὑποτρέχειν πλατάνῳ, Plutarch. νησίον, Act. 27. 16.

Eadem composita modò regunt casum vi significationis: ut παροικῶσι τῷ Ἀσίαν, Isocrat. modò vi præpositionis: ut παροικεῖ πόλις, Thucyd. cujusmodi etiam sunt:

- Ἀποφύγω *effugio*, νόσον, Demosth. ἢ φθορῆς, 2 Pet. 1. 4.
 Διατείχω *transseo*, πόλιν, Euripid. θαλάσσης, Nonnus,
 Διατεύομαι *cum impetu transseo*, λαδὸν & τάρσῳ, Il. β'.
 Ἐκδύω *effugio* ὄλεθρον, Euripid. κακῶν, idem.
 Ἐξελέαδω *vitare* Διὸς νόον, Hesiod. ἢ Ἐξήμεαδω, Apollon.
 Καταλαλέω *obloquor*, τὸν Φάβιον, Plutarch. ὕμῳ, 1 Pet. 2. 12.
 Κατερῶ *idem*, ἔ γάρ με κατερεῖτε, Plat. κατερῶ σὲ τῷ πάπῳ, Xen.
 Κατεριανεύομαι *idem* πρὸς γυμναστὰς & αὐτῶν, Plutarch.
 Εἰστέρχομαι *inceffo*, ὀπίδυμια εἰστέρχομαι πολλῆς, Lucian. εἰστέρχεται αὐτῷ δέῃ, Plato.
 Ἐποκιάζω *obumbro* αὐτῶν, Matth. 17. 5. σὶ, Luc. 1. 35.
 Ἐποκοτέω *obtenebro* τὰς κόρας, Dioscor. ταῖς κόρας, idem.
 Ἐμβλέπω *intueor* ἅπαντας, Marc. 8. 25. Πέτρῳ, Luc. 22. 61.
 Ἐπέρχομαι *inceffo*, ἐπέρχεται μοι δέῃ, Lucian. με, Bud.
 Ἐπιφάω *attingo* τῆς γῆς, Dioscor. περιπίδωσι, Od. 9'.
 Πρὸςφάω *tango*, genit. (pag. 150.) πῖς φορτίοις, Luc. 11. 46.
 Ἀντίκειμαι *oppono* τῷ γιγνομένῳ, Aristot. ἀλλήλοισι, idem.

Verba singularium ferè Classium regunt Casus cum Præpositionibus.

Quædam regnantia communiter Accusativum trahunt quandoque post se Præpositiones πρὸς, εἰς, &c.

V Idendi, δέρον, εἰς ἥλιον, Plutarch.
 Commiserandi, οἰκτιρήσασθαι εἰς αὐτὸν, 1 Reg. 8. 51.

Mala

Maledicendi, βλασφημῶ frequentius cum præpositione : εἰς θεός,
 Plato. πρὸς Ἑλένης, Isocr. κατὰ πρὸς, idem.
Malefaciendi, ὑβρίζει εἰς παῖδα, Demosth.
Transseundi, περὶ οἴνοπα πόντον, Hom. διὰ γήρας, Xenophon.
 περιῶμαι κατὰ δάλασσαν, Thucyd. Similiter sequentia :
 Ἄκειβῶ accuratè scio πρὸς τὰς διαφορὰς ἢ γωμάτων ἀκειβῶ,
 Aristot.

Διώκω persequor κατὰ σκοπὸν διώκω, Philip. 3. 14.
Ἐνεδρεύω insidior ἐπὶ αὐτὸν, Jud. 16. 2.
Κατοικέω habito ἐπὶ τῆς γῆς, Aroc. 13. 14. εἰς Αἴγυτον, Isocr.
Λακτίζω calco, πρὸς κέντρα λακτίζεν, Act. 9. 5.
Μοιχεύω mæchor, μετὰ αὐτῆς, Aroc. 2. 24.
Ὁμολογέω confiteor ἐν ἐμοὶ πρὸ ἐμὲ, Matth. 10. 32.
Παίζω illudo εἰς τὸ ἀπαντήσας, Plutarch. πρὸς πνα, idem. καθ' ἑαυτῆς, Nazianz.
Συνίημι intelligo εἰς πάντα συνιέναι, Psal. 33. 4.
Τηρῶ πρὸς ταῦτα cave hac, Aristoph.

Regentia duplicem Accusativum.

Ῥογᾶνδῖ, Αἰτεῖσθε τὸ ἀγαθὸν παρὰ ἡμῶν θεῶν, Xen. (Sic Matth. 20. 20.) ὑπὸ ἐνδὸς ἀπατεῖσθε εὐεργεσίας, Xen.
Ῥοσενδῖ, παιδεύειν πρὸς ἀρετῶν, Isocr. εἰς τέχνην, Xen. ἐν τοῖς νόμοις, idem.
Ῥοξενδῖ, Εἰσαρχήσεσθε πτωχείαν παρὰ ἡμῶν δευβεισάντων, Heliod. 1. 4.

Ῥομονενδῖ, πρὸς ἔπω hortor, crebrius cum præp. εἰς ὁμόνοιαν πρὸς τρέλαι, Demosth. πρὸς φιλίαν, Plutarch. ἐπὶ τὰς ἀδικίας, Isocr.
Ῥολανδῖ, ἀποκρύπτομαι διάνοιαν πρὸς τὰς πολλὰς, Plutarch. λόγους ἔκρυψεν ἀπὸ αὐτῆς, 1 Reg. 3. 18.
Ῥοστιενδῖ, Ἐνδύσθε εἰς δέσμα, Dioscor. ἐπὶ τοῖς δώραξι, Plutarch.
 Item πειθαλεῖται ἐν ἱματίοις, Apocal. 3. 5.
Ῥοστυενδῖ, Ἐδου ἡμᾶς εἰς παρεβολῶν, Pl. 44. 15.
Ῥοδζυενδῖ, Ὁρκίζω σε κατὰ τὸ θεῶν, Matth. 29. 63.

Regentia Genitivum adsciscunt præpositiones
 ἀπὸ, ἐκ, &c.

Ῥοσινενδῖ, παῦσαι ἀπὸ ἐργῶν, Psal. 37. 8. ἀναπαύσεσθε ἐν μακρῶ καμάτῳ, Lucian.
Ῥοσπρενδῖ, Ὁρῶσι πρὸς τὴν ὀχίαν, Aristot. γλίχομαι πρὸς ἐλδθεῖνης, Herodot. ὅστις ποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς & πρὸς σε, Pl. 42. 1.
Ῥοσξενδῖ, ἐν πᾶσι πρὸς τεύω, Plutarch. πῆ ἐπέιστευσεν ὁ ἀνδρῶν παρὰ κτῶν, Ecclesiast.

Distandi,

Distandi, διαίχων ἀπ' ἀλλήλων, Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)

Differendi, διαμάθῃεν πρὸς ἄλλο, Porphyr.

Aberrandi, τὸ μὲν ῥ' ἀπὸ πύθων ἀμύρτε, Il. ρ'. Similiter:

Στοχάζομαι collimo, πρὸς τὸ π, Plato. Σπλαγχίζομαι miseror;
πρὸς αὐτῶν, Matth. 9. 36. ὅπ' ἔ' ὄχλον, Matth. 15. 32. &c ἐπ'
αὐτοῖς, Marc. 6. 34.

Nascendi, usitatus cum præpositione, ἀρ' Ἡρακλῆος πέφυκα, Isocr.
ἐξ Ἡρώδου ἔφθ, idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

Implendi, γέμισαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῆς κερπίων, Luc. 15. 16. ἐπλήσθη
ἐκ τῆς ὀσμῆς, Joan. 12. 3.

Privandi, Liberandi, ῥύσον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρῆς, Matth. 6. τίς μα
ρτύσει ἐκ θανάτου, Rom. 7. 24.

Separandi, ὁ θάνατος χερίζει ἀπὸ τῆς σώματος τὴν ψυχὴν, Arist.
ἀππλοτεϊάθω πρὸς ἀκείνον, Isocrat.

Arcendi, τὸς ἕως εἰργασίον οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν, Xenoph. ἐλαύ-
νεθ' αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, Isocrat.

Prohibendi, five inhibendi, ἀπὸ τῆς ἀερίθ' τὸ ἰμάτιόν σου μὴ κω-
λύσης τὸν χιτῶνά σου.

Sedandi, παῦσον τὴν γλώσσαν σου ἀπὸ κακῆς, Psal. 34. 12.

Accusandi, τίς ἐλέσκει με πρὸς ἀμύρτιας, Joan. 8. 46. ἐπ' ἀδικίᾳ π
Plutar. εἰς ἑσπέρην αἰπῶμαί σε, Chrysofom. κατηροῦεῖτε κατ'
αὐτῆς, Luc. 23. 14.

Damnandi, πρὸς ἀμύρτιας κατέκρινε, Rom. 8. 3.

Absolvendi, ἀπαλλάξῃω σε πρὸς τέτυ, Isocr. εἰς τίς δίκας, Arthon
ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας με καθάρισόν με, Psal. 51. 2. Sic καθαρῶν
πρὸς ταῦτα, Polyb. ἐν τέτῳ, Plutarch.

Item Δέομαι ὄρο, δεύθητε πρὸς τὸν Κύριον, Act. 8. 24. Δέομαί σε
πρὸς τέτυ, Isocrat.

Regentia Dativum admittunt Præposi- tiones εἰς, πρὸς, &c.

Commodandi, χρησιμεῖσαι εἰς τὴν δημοκρατίαν, Cyrill.

Auxiliandi, συνηγῶ πρὸς σε, Aristot.

Conveniendi, εἰ ἀμφοτέρως ἔφραπε, Epigr.

Fidendi, πρὸς πάντας, Luc. 24. 25. fiduciam collocandi, ἁπρὶν
cum præpositione; ut πρὸς εἰς τὸ ὄνομα, Joan. 1. 12. ἐπὶ τὸ
Κύριον, Act. 9. 42. πεποιθέναι ἐν σαρκί, Philip. 3. 4. Quæ ta-
men leguntur sine Præpositione; ut τὸ ὄνομα πρὸς ἑῷ, I Joan.
3. 23. τὸ Κυρίῳ, Act. 18. 8.

- Diffidendi*, *οὐκ ἔτι πιστῆσαι βλάβον ἔτε πισεῖται*, Plutarch.
Obsequendi, *ἀπαιτῶ ὅτι τέτοις*, Herodot.
Serviendi, *ἰπτεύειν παρ' Ἀδμήτῳ*, Lucian.
Repugnandi, *ἀπεχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν*, Plutarch.
Certandi, *πρὸς ἀλλήλους ἀμαλλᾶσσι*, Plutarch. *ἐπὶ τὰ θηρία*, idem.
ἐπολέμησαν χεῖρ τῷ δράκοντι, Apocal. 12. 7. *πολεμήσασθε μετ' αὐτῶν*, Apocal. 13. 4. *μὴ βύλεσθε παρ' ὑμῶν αὐπίσιν ἐρείζειν*, Dem.
Discrepandi, *αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνῶσι*, Phalar.
Renuendi, *ἀνένευε πρὸς ἑσυχῶν*, Homer.
Irascendi, vel *indignandi*, *πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε*, Synes. *εἰς νόμους χαλεπαίνω*, Plutar. *καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις*, Lucian. *ὅτι τοῖς παρῶσιν ἀναγκάζειν*, idem. *ἠγανάκτησαν πρὸ τῶν δύο ἀδελφῶν*, Mat. 20. 24. *ἐν οἷς ἀπαρέσκομαι*, Nazianz.
Peccandi, *αὐψτάνω εἰς ὑμᾶς*, Thucyd. *πρὸς σε ἕξαμῦρταίω*, idem. *μετ' ἀθανάτους ἀλίπεδς*, Hesiod.
Sequendi, *ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων*, Demosth. (Sic μεθ' ἡμῶν, Luc. 9. 49.) *ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσεις*, Isocrat.
Appropinquandi, *ἐγγίσειν πρὸς αὐτὸν*, Pl. 32. 6. *μὴ ἐγγίσεις πρὸς δούρασις*, Proverb. 5. 8. *ἠγγικὸν ἐφ' ἡμᾶς*, Luc. 10. 9. *ἐν μεγάροις domum*, Epigr. *πελάζειν εἰς ὄψιν*, Euripid.
Occutendi, *ἀπαντῶ πρὸς σε*, Xenoph.
Incidendi, *περιπέσω εἰς τόπον*, Act. 27. 41. *ἐν τῇ παγίδι πιεῖται*, Psalm. 35. 8.
Impingendi, *προσκόπηεν πρὸς λίθον*, Matth. 4.
Veniendi, *crebrius cum præpositione; σὺ ἔρχη πρὸς με*, Matth. 3. 14. & ἐπ' αὐτὸν, ibid. v. 16.
Inniendi, *ἀπερείδον* ἐπὶ τὰς συνθήκας, Polyb. *εἰς τὸν βυβῶνα*, Synes. *ἐπὶ τῶν ἀγκῶν* ἐρείσται, Heliodor.
Sufficiendi, *sæpius cum præpositione; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον*, Chrysoft. *ἐπὶ τῶν ὄψεσιν*, Plato.
Vacandi, *χαλάζω πρὸς τῇ λύρα*, Phalar. *ἐν πρῶτον χαλᾶς χαλάζειν*, Chrysoftom. *Affertur ex Herod. ἀνέον* ἐἰς τὸ μάχμον, *rei militari vacant*.
Affuescendi, *ἐδίξεν πρὸς τοῦ πόνους*, Lucian. *σὺν τοιούτῳ ἔδει ἐδιδῆναι*, Xenoph.
Conversandi, *ὁμιλῶ πρὸς σε*, Steph. *παρ' ἀνδράσιν ἐνηθύναι*, Hesiod. *Item sequentia.*
Ἀνδιζομαι *tadio afficio*, *πρὸς τι ἢ βρωμάτων*, Gregor.
Ἀπνίξω *intente aspicio* *εἰς τὸ ἔργον*, Act. 7. 55.
Ἀντέχω *sustineo* *πρὸς τοῦ καμάτους*, Herodian.
Δεκέω *videor*, *εἰκότως ἀν πρὸς ἐμὲ δοκοῖν*, Lucian.
Πτύω *conspiro*, *εἰς τὰ ὀνόματα*, Marc. 8. 23.

Regentia accusativum cum dativo.

- Dandi**, εἰς ἡμᾶς διέδωκεν ἢ θησαυρόν., Chrysoft. sic Matth. 10. 16.
Solvendi, ἐκπίνειν ἑκατὸν δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον, Plutarch.
Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρὸς με, Marc. 9. 19.
Apparandi, σάπιος cum πρᾶρ. εἰς πόλεμον ἠτοιμάσθαι, Apocal. 9. 7.
Mittendi, πέμπω πρὸς ὑμᾶς, Philip. 2. 25. εἰς Πέρσας, Xen.
 παρὰ φορμίωνα ἔμπειν, Thucyd. Sic ἔγραψα πρὸς σὺν, Julian.
Committendi, ὄψαδ' ἔναι εἰς μνήμην, Gaza. ἐπσεύθη ἐφ' ἡμᾶς
 τὸ εὐαγγέλιον, 2 Thess. 1. 10.
Dicendi, ἔφησε πρὸς ἐμὲ, Heliodor. 1. 4. (Sic usitatissimè in SS.)
Colloquendi, πρὸς ἀλλήλους συνειδέμεν, Luc. 4. 36. μετ' αὐτῶν,
 Matth. 17. 3.
Respondendi, πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι, Heliodor. 1. 4.
Mentiendi, μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, Coloss. 3. 9. πρὸς πᾶσιν,
 Dem.
Nuntiandi, ἐκνευξάμεν εἰς ὑμᾶς, 1 Thess. 2. 9. ἐν ταῖς ἔπιστολας
 εὐαγγελίσομαι, Ephes. 3. 8.
Minandi, ζιμίας ἀπειλῶ χ' ἵ τὴ μὴ ὑπακούσῃς, Plutarch.
Confitendi, ἀνομολογῆναι πρὸς ἀλλήλους, Plato.
Monstrandi, ἀπεδείξατο πρὸς τὰς ὑπακόους ἐνεργασίας, Herodot.
 οἰκάνθρωπιαν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυσι, Chrysoftom.
Faciscendi, συμφωνεῖν μετ' ἡμῶν ἔργων, Matth. 20. 2.
Conjungendi, τὸν πειδρέμης καθάπθην ἐπὶ τῷ γῶν, Isocrat.
Artandi, ἀρμόζω πρὸς τὸν καιρὸν, Constant.
Miscendi, πρὸς τὴν θάλατταν ἐπιμίξαι, Heliodor. 1. 5. εἰς ὕδωρ,
 Aristot. vel ἐς Ἀχαῖους μίσγεται, Il. σ'. μιγῆναι μετ' ὑσίας, Plat.
Reconciliandi, διαλλάτθην τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, Isocrat.
Machinandi, μὴ τεκλήνηθι οἶλον κακὰ, Prou. 3. 29. ἐπ' αὐτῶν μη-
 χανῶν, Od. δ'. δυσμενέεσσι φόνος πέρι βελεύσωμαι, Od. π'.
Furandi, ὤμοσε πρὸς ἐκείνους πάδε, Thuc. εἰς Οὐδέτελλον, Plu-
 tar. ἐν τῷ νόμῳ, Matth. 23. 16. καθ' ἑαυτῶν, Heb. 6. 13. Sic
 ἔχω χεῖρ πρὸς ὅλον τὸν λαόν, Act. 2. 47.
 Ἐκπολεμῶ inimicum reddo; πρὸς ἀλλήλους, Thucyd.
Dativus acquisitivè positus variatur per præpositiones; ut
 ἀρροσίωμαι εἰς πάντα τὸν λαόν τῶν βρώματα, Luc. 9. 13.
 φοβῶμαι μετιο, πρὸς σὺν, Xenoph. πρὸς τῷ Θεαγῆναι δέδρα, He-
 liodor. 1. 4. ὑπὸ τῷ πόλεως, Isocrat. ἀμφὶ τῷ μετρηκίω.

Regentia genitivum vel accusativum.

- Sentiendi**, πρὸς ὧν αἰδάνεσθαι δομεῖτε, Thucyd.
Audiendi verba cum genitivo loquentis desiderant præpositionem;
 ut παρὰ ἡμῶν πρὸς βυτῶν ἀκείν, Demost. πρὸς δέλε, Sophocl.

ἐξ ἐμῶ, 2 Cor. 12. 6. ὑπὸ πολλῶν ἀκήκοα, Act. 9. 13. sic μαρτυροῦμαι παρὰ πολλῶν, Plato.

Gustandi verba postulant ἀπὸ vel ἐκ cum genitivo partis: ut ὑπὸ τῶν ψυχῶν ἐδίειν, Marc. 7. 28. ἐκ τῆς ἀρετῆς ἐδίετω καὶ ἐκ τῆς πηλείου πέτω, 1 Cor. 11. 28. Item ὅτι τῷ σίτῳ ἐδίειν, Xenoph.

Recordandi, five mentionem faciendi, ὡς τὸ ἔξοδος ἐμνημόνευσε, Heb. 11. 22. ἀμφὶ Διόνυσον μῆσομαι, Hom. hymn. in Bacchum.

urandi, ὡς γραμμάτων ἐμέλησαν, Isocrat. ὡς τὸ πρῶτον φροντισέν, Alex. Aphrod. ὅτι σοι, Heliodor. 1. 2. ἐπιμελείτω ὑμῶν τῶν κοινῶν, Demosth. εἰς τὰ σὰ σκεδάζω, idem. ὡς ὑμᾶς, idem.

legligendi, ὡς τέττε ἀμελῶ, Demosth. ὡς τὰ παρόντα ἀκηδίαστωμεν, Basil.

contempnendi, ὡς τῆς ἔξουσίας σμικρολογέμεθα, Lucian.

ruendi, accusat. & genit. cum præp. ὑπολαίειν ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύων, Steph.

communicandi, εἰς ἡμᾶς κοίνωσον, Euripid. ἀνακοινῶν τὸ ὕδωρ ὡς τὸ πηλῶ, Paulan. κοινῶν πάντα μετ' ἐκείνους, Thucyd. σοὶ ἐφυρον κοινωεῖν ὡς τὰ τὴ πόλεως πρῶτα, Steph.

participandi, ἐκ τῆς ἐνός ἀρετῆς μετέχουμεν, 1 Cor. 10. 17. Similiter: Ἀκοντίζω jaculis peto, εἰς τὸ ναύτας, Thucyd.

Ἀμύνομαι defendo, ὡς τῆς ἀδελφῆς & ὡς τῆς πατρίδος, Demosth. ὑπὸ τῆς βασιλείας, Plutarch.

Ἐπέρβαινω ascendo, κατὰ τὰ τείχη, Arrian.

Ἐπυνοῶ suspicor, ὡς ἄνδρες, Epictet.

Regentia accusativum vel dativum.

secandi, εὐχομαι ὡς τὸ Θεόν, Thucyd. (sic, 2 Cor. 13. 7.)

indidendi, ἀμφὶ ἀνακτα κύνες σάιντος, Lucian.

novitiandi, σκώπην εἰς τὸ μαυτεῖον, Suidas.

quiescendi, ὅτι τὸ δωρεαῖς σέβειν, Isocrat. ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾶν, idem. εἰς τὸν ἠυδίκητῶν, Matth. 52. 18. Item

δοχῶ insidior, ὡς τῇ πόλει, Thucyd.

Regentia genitivum vel dativum.

mutandi, ἀλλάττειν ὡς ἀντὶ νομισματίας, Aristot. ἀλλάττειν τὸ ζῆν ὡς ἄλλου ἕνεκα, Isocrat. διαμείβειν ὡς πᾶσι τὰ ἰμάτια, Plutarch.

referendi, παρὰ τῶν ἄλλων οἰκείας ἀφαιρεῖν, Isocr. μηδὲν ἀφαιρῶμεν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης, Plutarch.

pulsandi, λώβω ὑπὸ μητρὸς ἄμυρον, Apollon.

Regentia Genitivum, Dativum, vel Accusativum.

- Imperandi**, ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐνδυναστεύει, Isocrat. ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας βασιλεύει, Matth. 2. 22. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, Luc. 1. 33.
- Abundandi**, εὐποροῦσθε περὶ τὴν γνῶσιν, Plato. περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον 2 Cor. 9. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι, Rom. 15. 13. παντοῦ περὶ τῆς ὕλης Alex. Aphrodit.
- Nomen causa**, ἀπὸ τρέπων σοχάζομαι, Phalar. ἐκπλήθηται περὶ Steph. ἐκ ποινησίας ἴχουσι, Φίλιππος, Demosth. αἰχμῶμαι ἐκ ποταγμάτων, Isocrat. ἐν τοῖς ἔργοις, Thucyd. διὰ τὴν ἡδονὴν ἐκνεῖν, idem. φθείρομαι χεῖρ τὰς ἐπιθυμίας, Ephes. 4. 22. ἔξωται περὶ τὴν ὁσμὴν Aristot. ὅτι πῖνι μάλιστα ἀγάλλη, Xen.
- Nomen instrumenti**, δι' ὧπων νικῆσαι, Herodian. σὺν τῷ ἐφοπιπί κενεῶνα τῆ ἴππου σκεπάσαι, Xenoph. περὶ νη καταμύξα χεῖρα, Il. 6. πῦνδ' ὑπὸ σῶ φθίσσον κερραυῶ, Sophocl. ὑψὸ ὑπὸ τῷ γλῶσσάν με, Plal. 66. 15. ἀλῶναι εἰς πάλω, AEsch. ἐπ' ἀρετῶ (ἴση), Matth. 44. ἐν κήμῳ κὶ χαλινῶ ἀγξαι, I. 33. 10. λέγω διὰ σῶμα, Sophocl. ἀμφ' ὄβελοῖσιν, Od. 5.
- Nomen modi**, παίζουσι διὰ σκαμμαίων, Plutarch. χεῖρ ζήλον διὰ Philip. 3. 6. φιλοκαλῶμῳ μετ' εὐτελίας, Thucyd. ἐκ παντὸς τρέπου ζηπῆ, Xenoph. ζῆμοῖ εἰς τὸ κεφάλαιον, Greg. πρὸ βίαν χεῖρσιν, Aristoph. διαφέρειν εἰς vel περὶ τὴν ἀρετῆν Plato. περισσεύειν περὶ σοφίαν, AEschin. σὺν πολλῇ τέχνῃ ἐπικρῆθαι, Heliodor. 1. 4. ἠνεσκεν ἐκ μακροθυμίας, Rom. 9. 22.
- Nomen partis**, ἐκ τῆς ἑσθῆς λαμβάνεται, Lucian. κλέωνα ἐπαισεν τὴν γαστέρα, Aristoph. χεῖρ τῆ κραίν, Herodian. πατάσσω κόρρης, Demosth. οἷς ὑμᾶς εἰς περισσῶπον δέξει, 2 Cor. 11.
- Nomen pretii**, κορέσθαι ἐπὶ τῶν ἀνθ' ἧς οἶνος, Joel. 3. 3. ἐκ δυνεσυνεφάνησας, Matth. 20. 13. ἐπὶ μιᾷ φιλοσοφῆν, Lucian. δλοῖν ὀβόλοιν θεωρεῖν, Demosth. (sic ἀγροῦται ἐν τῷ αἵμα Aroc. 5. 9.) ππερᾶσκει ὁ κακὸς πάντα περὶ ἀργύριον, Scholi. Thucyd. διὰ χημάτων κλάσθαι, Act. 8. 20.
- Nomen temporis**, ἐκ τῆ παρεληλυθότου χρόνου, Demosth. ἐπὶ μῆμερας πεδνάσθαι, Lucian. παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβέλει idem. χεῖρ μεσονύκτιον ὑμνεῖν, Act. 16. 25. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπάσαι, Luc. 5. 5. ἔξ ἑσπῆ ὀκτὼ κατακεῖσθαι, Act. 9. 33. ἔτσει πανμπεύσοις ἐβασίλῳ, Herodian. ἀνά πᾶσαν νύκτ Paulsan. ἐπὶ πλείονα χρόνον μέναι, Act. 18. 20.
- Nomen spatii**, ἀπὸ σαδίων χιλίων ἔξῆλθε τὸ αἶμα, Apocal. 14. ἐπὶ σαδύς δώδεκα χιλιάδων ἐμέτησθαι τὴν πόλιν, Aroc. 21.

Nomen loci, præpositionem exigit cum verbis significantibus motum.

A loco, κατῆλθον ἀπὸ Ἱερουσολύμων, Act. 11. 27. χειρῶναι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, Act. 18. 1, &c.

In loco, ἠδένει ἐν τῇ Καπερναῦμ, Joan 4. 46. χεῖρ ἄστυ πολεύω, Od. χ'. κατώκησεν εἰς Καπερναῦμ, Matth. 4. 13, &c.

Ad locum, ἦλθον ἐπὶ τῇ οἰκίαν, Act. 12. 12. εἰς Πέργλυ, Act. 13. 13. ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὸ ὄρος, Marc. 11. 1. ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου, Xenoph. ἐπὶ Κερκύρα, Thucyd. ἐν τῷ πελάγει μετεωρίζεσθαι, idem. ὄρα χαίρειαν ἦκον, Heliodor. 1. 4. ἐν μεγάροις πλάζειν, Epigr. cum adverbis etiam; ut ἦσαν αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, Act. 17. 15, &c.

Verba composita cum Præpositionibus.

Interdum repetunt post se Præpositiones vel suas vel alias ejusdem significationis. Suas: ut ἀπεκύλισε τὴν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, Matth. 28. 2. εἰσεπήδησεν εἰς τὸ ὄχλον, Act. 14. 14. προσκολληθήσασθαι πρὸς τὴν γυναικα, Ephel. 5. 31. προσέχω τὸν ὄνον πρὸς τόπις, Aristoph. Alias: nempe

Ἀπὸ, ἐξ: ut ἐξ ἰππων ἀποβῆναι, Pl. ω.

Ἐξ, ἀπὸ: ut ἐκκλινάτω ἀπὸ κακῆ, 1 Pet. 3. 11. item ἔξω: ut ἔξωσαλον ἔξω τῆς ἀμπελων, Matth. 21. 39.

Ἐν, πρὸς: ut συζητεῖν πρὸς αὐτὸν, Marc. 1. 27. μετ': ut συνεπέμψαμεν μετ' αὐτῶν τὴν ἀδελφόν, 2 Cor. 8. 18.

Ἐπὶ, ἐπὶ: ut προσθεῖναι ἐπὶ τῷ ἡλικίαν, Matth. 6. 27. εἰς: ut προσπίπτειν εἰς Τάραντα, Polyb.

Ἀνά, ἀνὰ: ut ἀνέστησεν αὐτὸς ἀπὸ ταύτης τῆς ἐργασίας, Demosth. ἐκ: ut θεὸς ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς ταπεινώσεως, Gregor. ἀδ εἰς: ut ἀνήγαγεν εἰς τὴν πόλιν, Marc. 5. 14. πρὸς: ut ἀνήγαγεν πρὸς τὴν σύγκλητον, Plutar. ἐπὶ: ut ἀνέβη ἐπὶ συκομορσίαν, Luc. 19. 4.

Ἐν, εἰς: ut ἐνεκὸν τείδης εἰς καλλιέλαιον, Rom. 11. 24.

Ἀντὶ, ἀντὶ, πρὸς: ut τί δ' ἀντιτερεῖς πρὸς αὐτὸν, Aristoph. Sic ἀντερεῖν πρὸς τὸ δεινὸν, Heliod. 1. 3.

Quædam verba proximum, alia remotiorem casum regunt semper cum Præpositionibus.

Ἀρτινενδῖ, πρὸς τὴν χημαπομὸν συντελεῖ, Plutar. συντελεῖ εἰς τὸν ὄργισμένον, idem.

Ἀσπιριενδῖ, ἀπὸ τίνων λαμβάνει τέλη, Matth. 17. 25. ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ, Marc. 12. 2.

Extendendi, ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ἕρανόν, Xen. & εἰς τὸν ἕρανόν, Aristot. ὕξεπέπιτα τὰς χεῖρας μου πρὸς τὸν λαόν, Rom. 10. 21. ἐπὶ τὰ λεχάνια χεῖρας διατείνειν, Xen. παρ' ἡν τὸ ὄρος τείνει, Herodot.

Αἰρεῖμαι πρᾶξιοι, αἰτὶ πάντων ἀρεῖᾶς τὸ καλόν, Aristot. τὸν δε πρὸ δέκα μνῶν ἐλοίμην, Xen. ταύτην ὕξ ἀπασῶν τῶν ὑπόθετον πρᾶξιόμην, Isocrat. Et multa his consimilia.

Plurima intransitiva, passivè sive naturaliter significantia exi-
gunt plerumque præpositionem cum casu.

Ἀσχημονῶ indecenter me gero ὅτι τῶ παρθένον, 1 Cor. 7. 36.

Ἀχαιεῖῶ ingratius sum πρὸς τὸ φίλος, Xenoph.

Φιλανθρωπεύομαι amicis sum πρὸς αὐτοῦ, Dem. cum innume-
ris aliis.

Verba quædam regentia casus nominum cum præpositionibus
elegantiam pariunt; quæ per verbum nomini affine apud ex-
ponitur: ejusmodi sunt ἄγω, ἔχω, πίδημι, καθίστημι, &c. item γίνο-
μαι, εἰμί; ut ἄγειν διὰ μνήμης, Synes. i. e. μνηστῶναι, ἄγειν διὰ τι-
μῆς. idem. & ἐν τ μῆ, Pausan. i. e. τιμῶν, ἔχω δὲ ἐλπίδος, He-
rodian. i. e. ἐλπίζω. ἔχω σε δι' ὀργῆς, Steph. i. e. ὀργίζομαι. (Omisi-
sâ interdum præpositione διὰ; ut ἔχω σπουδῆς festino, & ἔχω μνή-
μης reminiscor, Constant.) ἐν αἰχύνῃ ἔχειν, Euripid. i. e. αἰχύνομαι.
πρὸ ἀπονδᾶς καὶ κύλικας εἶχον, Herodian. i. e. ἔσπειρον, &c. ἐν ἐπαί-
τῳ πιδέναι, Aristot. i. e. ἐποιεῖν. κατασιῶναι εἰς ἔχθραν, Isocr. i. e.
ἀπερθάνεσθαι εἰς φόβον, Thucyd. ἐν φόβῳ, Steph. i. e. φοβεῖσθαι
ἐν αἰχύνῃ ποιεῖ τῶ πῖλιν, Demost. i. e. ἐπιουχύνει. εἶναι πρὸ τῶ
πόσιον & γίνεσθαι ἐν ποιήσει, Isocr. i. e. ποιστῶ (ἴ). εἶ) ἐπὶ τ' πρᾶ-
ξις, Isocrat. & γίνεσθαι ἐπὶ πρᾶξιμασι, Demosth. & εἶ) vel γίνεσθαι
πρὸ πρᾶξιμασίαν, Isocrat. i. e. πρᾶξιματεύεσθαι.

Casus rei, post verba Latinis regentia duplicem dativum, variè
efficitur Græcis cum præpositione; ut τὸ το μοι ἔστιν ἐν βλάβῃ.
Thucyd. ἐν πμῆ vel κόσμῳ, Dem. πρὸς ἠδονῶν, id. καθ' ἠδονῶν
Heliod. l. 4. (i. e.) hoc est mihi damno, honori, ornamento, voluptati
ἡμεροθύτω ἢ τράπεζα εἰς σκάνδαλον fiat mensa (illi) scandalo, Rom
11. 9. ἐν αἰχύνῃ πιδέναι vitio vertere, Halicarn. Similiter geniti-
vus æqui, boni; ut ἐν καλῷ πιδεσθαι, Polyb. (ὦν καλῷ, Bud. (i. e.)
boni consulere, ἐν μεγάλῳ ποιῶμαί σε, Themist. πιδεμαί σε, Lucian
(i. e.) magni te facio.

Ratiore sunt hujusmodi formulæ αἰνίττομαι τὸ το πρὸς τὸν ἀέρος
per hoc significo aërem, Aristot. εἰμί κατ' ἡ Αἰνεῖαν ἐν τ' μάχαις sum
par Ænea in praliis. Philostrat. καταθεῖναι τ' μέσους εἰς ἀγῶνι
provocare musas in certamen, Suid. εἰσέναι πρὸ γραφῆς dicere cau-
sam, Demosth. atque his consimiles.

Regimer

Regimen Infinitivi.

CUM duo verba immediatè concurrunt, posterius ponitur in Infinitivo; ut βελόμεθα γνῶναι, Act. 17. 19. Quibusdam adjectivis subjiciuntur infinitivi; ut ἀξιῶ κληθῆναι, Luc. 15. 19.

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accusativo articuli neutro; ut ἔκεινα τὸ μὴ πάλιν ἔλθεῖν, 1 Cor. 2. 2. item genitivo, subaudito ἕνεκα; ut μετέβη τῆς διδασκείας, Matth. 11. 1. vel post dictionem, quæ adsciscit genitivum; ut κατέρχομι τῆς καλείας, Xen. ἔλαχε τῆς θυμιάσαι, Luc. 1. 9. βεβηθῆς τῆς πσεύειν, Luc. 24. 25. rariùs post alias; ut ἔκεινα τῆς εἰδέναι τι, 1 Cor. 2. 2. ἔτοιμοι τῆς ἀνελεῖν, Act. 23. 15.

Infinitivus quandoque resolvi potest per ἵνα ut, & Subjunctivum (quoties significat τελικῶς, i. e. finem vel causam actionis;) ut ὅτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν, Mat. 14. 16. i. e. ἵνα φάγωσι, interdum per ὅπ quod & indicativum (quoties significat εἰδικῶς) i. e. speciem, vel eventum actionis; ut λέγω γερονέναι, Lucian. i. e. ὅπ γέρονε, &c.

Infinitivus ita positus pro indicativo vel subjunctivo plerumq; ante se habet accusativum; ut εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι, Marc. 10. 49. interdum nominativum; ut δέομαι ἢ τὸ μὴ παρὼν δαρήσαι, 2 Cor. 10. 2. afferuntur simul nominativus & accusativus; ut ἔκ εἶπεν αὐτὸς ἀλλ' ἐκείνον στρατηγεῖν, Thucyd. non dixit se, sed illum imperare. Accusativus verò adjectivi non raro consentit cum casu, qui subauditur in Substantivo præcedente; ut ἔκ ἦν πρὸς τῆς Κύρης τῶπον, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι, Xenoph. ἔδοξέ μοι ἔλθόντα ἐσχεῖσθαι, &c. Lucian. νεκρομαυρία.

Accusativus pronominis reciproci sæpe reticetur ante infinitivum; ut ἔφη ζητεῖν (subaudi εαυτὸν,) Plato.

Infinitivus verborum quæ ante & post se nominativum exprunt, præcipuè εἶδ & γίνεσθ, utrinque eisdem casus desiderant; ut ὀρέγον. ἢ τῆς πρῶτῃ ἑκάστος γίνεσθ, Thucyd. πολλοὶ ἦν περὶ αἰσθητῶν εἶδ σοφιστῶν, Isocrat. Paneg. ἐφ' ἡμῖν ὅτιν ἐπεικέσι καὶ φάλοισι εἶδ, Aristot. Διὸς ἡδὲν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθ, Heroc. 1. 1. Reperiuntur iidem casus post infinitivos aliorum verborum; ut ὑμβέβηκε τοῖς περὶ τὴν πόλιν πρῶτος εαυτὸν πεπερακόσιν ἡδὲν, Dem.

Omissio pronomine reciproco, infinitivus quandoque admittit post se nominativum pro accusativo; ut λέγω εἶδ φίλῃ, Plutar. Ὀδυσσεύς ὀνομάζεσθ εἶδ, Lucian.

Aliquando sequitur accusativus à casu præcedente discrepans; ut σὶ ἐξαρμόσθ εἶδοκε νέον εἶδ, Lucian.

Infinitivus cum præpositione & articulo, sequente accusativo pronominis, sæpè usurpatur loco subjunctivi vel indicativi cum adverbio vel conjunctione & nominativo; ut ἐν τῷ ἔλθεῖν αὐτὸν, Luc. 4. 1. i. e. ὅταν ἔλθῃ αὐτὸς, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑκάσθ, Luc. 8. 6.

i. e. ὅπ μὴ εἴκην· reddi etiam potest per genitivum participii & nominis absolutè sumpti, viz. ἐλθόντος αὐτοῦ.

Usurpatur infinitivus indefiniti, vel futuri cum verbo μέλλω pro futuro omnium vocum; ut μέλλει ζητεῖν, Mat. 2. 13. μέλλει βαλεῖν, Apocal. 2. 10. μέλλει ὄραθ' ἰδεοῦσαι, Luc. 9. 44. ἔσεσθαι, Act. 23. 30. i. e. ζητήσῃ, βαλεῖ, ὄραθ' ἰδέσθῃ, &c.

Infinitivus post οἶϑ, &c. adhibetur pro modo finito; ut οἱ θεοί εἰσιν οἷοι μὴ μεταβάλλειν, Plato.

Non rarò absolutè ponitur infinitivus αὐτὸς γὰρ εἶδέναι τὰ βελπίω, Lucian. Contempl. Sæpiùs subaudito, ὡς, ὅσον, δεῖ, &c. ut σὺν τῷ θεῷ φάναί. Theodoret, δεκεῖν ἐμοί, Dem. &c.

Frequens est usus infinitivi pro imperativo, potissimum apud poëtas, præeunte accusativo aut etiam nominativo; ut ἄκκε, σῖγα, τὸ φιλοσόφος ἦκεν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησάμενος ὅτι τῆς ἀρετῆς, Lucian. Σὺ ἢ Κλεαίρα, ἀφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπελθεῖν; Thucyd. 1. 5. Μῆτε ἀνὰ δύο χητῶνας ἔχειν, Luc. 9. 3. σὺ ἢ μῆτε πείθεσθαι μῆτε αρεσέχειν αὐτῷ, Lucian. Rhetor. præcept. μῆτε σύγ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι, Il. ἐ ὡραῖϑ ἢ γυναικα πὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι, Heliod. μὴ πλετεῖν ἀδίκως, & multa hujusmodi apud Phocyl.

Pro gerundiis & supinis usurpantur Infinitivi.

Gerundia.

Gerundium in *di* effertur per infinitivum cum genitivo articuli post substantivum, adjectivum, vel adverbium ἕνεκα; ut καιρὸς τῆ ἀρχαῆς, 1 Pet. 4. 17. σοφοὶ τῆ κακοποιῆσαι, Gregor. ἔδεν ἀπίστον παρὰ τῆ τῆ νικᾶν ἕνεκα, Lucian.

Gerundium in *do* exprimitur per infinitivum cum præpositionibus significantibus *a, de, e, ex, in, pro*; ἐκ, παρὰ, &c. sequente genitivo articuli; ἐν, ἐπὶ, &c. sequente dativo; ut ἐν τῷ μηδὲν ποιῆσαι πάντα ταῦθ' ὑπεμείναντο, Demosth. 2. Philip. παρὰ τῆ πικρῆσθαι τὸ κακὸς βεβουλεύσθαι δεῖ, idem. ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἠδίστος βίϑ, Soph.

Gerundium in *dum* effertur per præpositiones quæ significant *ad, ob, propter, inter, ante* παρὰ, εἰς, ὅτι, &c. plerumque cum accusativo articuli; ut παρὰ τὸ ἐνταφιάσαι με, Matth. 26. 12. χητὸν δῆλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιῆν μὴ ὑπεμείνειν χεῖρα δεσπότη, Lucian. ὅτι τὸ πείθεσθαι ὁδὸς ἔστι, Xenoph. rariùs cum dativo; ut σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς εὐδυσαν αἰ μείμναι, Anacreon. item. ἅμα τῷ λέγειν, Moq.

Post adjectivum sæpissimè negligitur præpositio vel articulus; ut αἰετος ἀκοντίζειν, Herodian. δεῖν ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. Il. κ'. ὅξεις ἐκ χεῖαι ἅμα, Rom. 3. 15. Interdum post aliam dictionem; ut ὡρα ἀπῆναι, Lucian. ἔκ εὐ πέφυκε πλεονεκλήσαι, Demosth.

Adhibetur interdum infinitivus pro gerundivâ voce, præsertim post

post verba dandi; ut δὲς ὄπισθ' αὐτῶν φέρειν, Xen. ἔδωκαν αὐτῶν ὄξ' ἵππων, Matth. 27. 24.

Cum significatur *necessitas*, usurpatur verbale neutrum in τέον, quod vulgò vocatur *adverbium positionis*; ut ἔγω δὲ ποιητέον, Lucian. interdum in plurali; ut ἐκέπ' πεποιητά, Lucian. Quandoq; additur verbum ὄξ', ut ἀνπλαστήον ὄξ', Demosth.

Hujusmodi verbalia postulant dativum *agentis*; ut βαδισέον μοι, Plutar. reliquos casus more suorum verborum, ut νέοις ζηλωτήον, τοῦ μεθυσ, Simonid. συνεκποτέα σοι ὄξ' καὶ ἄ τρύγα, Aristoph.

Interdum verbale in ἄ ponitur pro τέον, ut ζητητὸν ἀνθρώποις, Soph. ἐκέπ' πιαῖ γυμνασίῃ, Od. λ'. ἔ βιωτὸν ἐνόμιζον αὐτοῖς, Dem. Funeb.

Interdum participia vel nomina cum adverbii vel præpositio- nibus usurpantur pro gerundiis in dum; ut μεταξύ λέγων, Lucian. Somn. & μεταξύ ἄ λόγων, idem. Judic. inter dicendum, οἷα ἐλάλει ὄξ' ἄ πλῆν, Idem in Dial. Menipp. & Charon. (i. e.) inter navigandum.

Supina.

Infinitivus ponitur pro priore supino, post verba significantia motum ad locum; ut πὶ Ἰζήλατε θεάσασθε, Matth. 11.

Pro posteriore, post adjectivum; ut λέγειν ἀχρὸν, Ephes. 5. 12. affertur post substantivum adjectivè sumptum; ut τένομα ἄ Μήδων φόβ' ἀκῆσαι, Herodot. pro φόβεσθ'.

Infinitivus regi potest ab infinitivo; ut προσήκειν ἢ γὰρ τοῖς πο- νηροῖς ἀπιστεῖν, Liocrat. Interdum duo infinitivi proximè collo- cantur, quoquo modo discrepantes; ut ὡσε βραχὺ ἐμοὶ δεῖσθαι, Demosth. plerumque vel terminatione vel numero syllaba- rum; ut ποιῆσαι νησεύειν, Luc 5. 34. τῶ πλὴν Ἀμφίπολιν φάσκων ὄξ' ἀδῶσθαι, Demosth. διορίζεσθαι σαφῶς ἐφ' οἷς ἔξείναι ἀποκηνῦναι, idem. φημὶ ἢ χεῖ. αἰ πειροῦσθαι πῶζεν τοῦ ἀνδράς, idem. de Rhod.

Regimen participii.

Participia servant regimen suorum verborum; ut ἐκ ἔστ' πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν, Chryl. πωροσφύλλου αὐτῶν, Luc. 23. 15. θέλων ἀποκτεῖναι, Matth. 14. 5.

Participia cum fiunt adjectiva genitivo gaudent; ut δεχόμενος φωνῆς, Lucian. in Ἰαδύμ. τόξων εὐ εἰδῶς, Il. 6.

Non semper possunt participia græca participiis latinis com- modè reddi: adhibentur enim pro verbo finiti vel infiniti modi, pro adverbio, substantivo, &c.

Pro Infinito crebrius usurpatur participium, consentiens ple- rumque cum nominativo verbi præcedentis: ut Πέσσαι λέγονται ἐδίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ, Xen. pro ἐδίειν & πίνειν. Potil- simum verò post verba *sentiendi, cognoscendi, recordandi, existimandi,*

perseverandi, desistendi, monstrandi, deprehendendi, aliâque affectionem significantia; ut *αἰδάνομαι νοσῶν*, Xen. *οἶδα ἰδῶν*, Lucian. *ἴδι δυσπολιμὸς γεγῶς*, Soph. *μέμνημαι ποιήσας*, Lucian. *νόμιζε ἀποκλεινῶν*, Xen. *διατελεῖν ἐνυπέων Βυζαντίοις*, Dem. de Corona. *ἐπαύσατο λαλῶν*, Luc. 5. 4. *μετεμέλοντο ἀπεδεδωκότες*, Thucyd. *δέξω* vel *θαίνε* *ἢ* *πεποικώς*, Dem. *σκοπέμεν* *ἢ* *εὐεισκον τῶτο διαπερξαμένους*, Isocrat. sæpissimè verò participium *ὦν* ponitur pro *ἔῃ*; ut *ὑξελεῖσθαι ξέν* *ἢ* *ὦν*, Demosth. *μέμνησο ἀνδρουπος ὦν*, Plutarch.

Participium pro infinitivo positum quandoque consentit cum substantivo sequente verbum; ut *ἦδοντο περιδρόμ* *ἢ* *Ἀντωνίς*, Plutar. *μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα*, Plato. Accusativus ejusmodi post verba ipsum non regentia videtur vel regi à præpositione *διὰ*, vel præcedere infinitivum *ἔῃ*; ut *σε μὲν εὖ παρήκων* *ἢ* *ὀπχαίρω*, Soph. i. e. *διὰ σε* vel *σε μὲν εὖ παρήκοντα* *ἔῃ*.

Verba *σύνοιδα*, *συνεπίσμαι*, *συγινώσκω*, *γινώσκω* adsciscunt participium vel in recto vel potius in dativo; ut *σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὦν*, Plato. *συνήδεις σαυτῷ ἀδικῶντι*, Dem. *συνεπίσμαι ἐμαυτῷ* *ἢ* *εὐδ* *ἢ* *λέγοντι*, Lucian. ver. hist. & *αὐτῷ πονηρῶ δέχοντι*, Idem in Tyranno. *συγινώσκοντες αὐτίσιν ἡμῖν ἢ ποιήσασιν ὀρθῶς*, Herodot. *γινώσκειν ἐαυτῷ ζητημένῳ*, Appian.

Vicem infinitivi supplet participium post aliud participium; ut *εἰδὼς ἀποδώσων*, i. e. *ἀποδώσων*, Thucyd. *ἀκέσας μὲν ἡρημῶ* *ἢ* i. e. *ἡρημῶς*, idem. & in obliquo; ut *ὑξελεῖσθαι ξένοις ἔσι χαλεπαίνειν*, Demosth.

Pro verbo finito frequens est participii usus; ut *πῶς ἐμὲ πατάξας*, Soph. *ὅπως ἀεγρὸς εἶ ὡς μὴ ὀπκύψας*, Lucian. Menipp. & Tant.

Participium cujusvis temporis cum articulo præpositivo usitatissimè ponitur pro substantivo & verbo; ut *πᾶς ὁ αὐτῶν λαμβάνει*, Mat. 7. 8. pro *ὅς αἰτεῖ*. *οἱ τὰ ἐπίγεια φρονῶντες*, Philip. 3. 19. interdum solus articulus omisso participio; ut *ὁ ἐν τοῖς ἕσπεροις* pro *ὅς εἶ*, Matth. 6. 6.

Resolvitur sæpissimè verbum in participium sui temporis & verbum substantivum; ut *ἦν διδάσκων*, *χὶ ἦν καθήμενοι*, *οἱ ἦν ἑλληλυδίτες*, Luc. 5. 17. interdum aliud verbum; ut *ἀρκείτω μένων*, i. e. *ὑπαρχέτω*, Soph. præcipuè *ἔχω* pro *εἰμί*; ut *πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας*, Heliodor. l. 5. i. e. *εθαύμασα*. *εἰς ἀτιμίαν ἢ πόλιν ἢ πονηρίαν καταπέσασα ἔχει*, Dem. pro κατέσπεσε. item *φθάνω*, *οἴχομαι*; ut *ἔφρω διαδραμῶν*, Dem. i. e. *διέδρομον*. *ἢ εδάω βρέξας*, i. e. *ἐκ ἔβρεξα*, Lucian. Menipp. & Tant. *ᾧ χεῖ ἀγῶν*, *ᾧ χεῖ ἔχων*, Dem. Phil. 1. i. e. *ἀπήγαγε*.

Usitatissimè fit hæc resolutio in verbis perfecti temporis; ut *εἰ κεκωλυκῶς εἶλω*, *ἢ δικηκῶς τυγχάνη*, *ἐγνωκῶς ἔσαι*, &c. Dem. *εἰρηκῶς κურῆς*, Soph.

Participium perfecti vel indefiniti, significantium activè de re præteritâ, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut *πὶς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι*, Joan. 5. 12. *quis est homo qui dixit tibi?* præterquam ubi respondet latinum deponens; ut *ἔπειτα εἰπὼν, ἐκοιμήθη* hoc locutus exspiravit, Act. 7. 60.

Perispicuitatis vel concinnitatis gratiâ quodvis participium elegantius sæpe explicatur per verbum, & particulam *cum*, *dum*, *quod*, *ut*, interdum *si*, *nisi*, *etsi*, &c. ut *τέκτων γὰρ ὢν ἐκ ἐπερηθῆς ξυλουργικὰ*, Prov. *cum sis faber*, &c. *πληγῆς λήσομαι ἀπλιπὼν τὸ πικρὸν*, Lucian. *si desuevero*, &c. Nonnunquam redditur per gerundium; ut *ἀγείρει ἀπόντα μάλλον ἢ ὑπομύροντα μάχεσθαι αὐτῷ*, Xenoph. *aggrediendo quam sustinendo*, &c. Frequenter etiam brevitatæ causâ usurpatur pro verbo & copula *χὶ*; ut *ἐπινασάντες ἐπεβέβηθη ξυνοδῆσαι αὐτὸν λαβόντες* insurrexerunt *ἔθ' ἐκαστὸν* ut caperent *ἔθ' ὑπὸν* illum, Lucian. *ἀναστὰς, ἀεὶς ἀπῆλθε* cum resurrexisset *ἔθ' ὑπὸν* sustulisset, &c. Luc. 5. 25.

Pro Adverbio; Participium, uti & nomen adjectivum loco adverbii verbis adjungitur; ut *πλημύσας εἰσήλθε*, Marc. 15. 43. *τελευτώντες ἐπέδυσαν*, Demosth. i. e. *τὸ τελευταῖον*, interdum participium cognatæ significationis; ut *ἄλλοτε ἀπὼν*, Dem. in SS. passim emphaseos causâ; ut *ὑπομύρον ὑπέμενα*, i. e. *vehementer expectavi*, Psalm. 40. 1. Resoluto verbo in suum participium & verbum substantivum adduntur *δῆλον*, *φανερὸς*, & similia pro adverbio *palam*, &c. ut *δῆλον ἔστι συκοφαντῶν*, Lucian. *ποιῶν φανεροῦς ἦν*, Aristot.

Participium cum verbis *λανθάνω*, *πυλάω* frequentius redditur per verbum, *λανθάνω* per adverbium *clam* vel *imprudenter*, *πυλάω* forte; ut *ἔλαθεν ἐκπλεύσας* *clam* enavigavit, Bruti epist. *ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοῦ πολεμίου* *imprudenter* in medios hostes incidit, Thucyd. sic *ἔλαθόν πνευξέζοντες ἀγγέλους*, Heb. 13. 2. Reperitur etiam hujusmodi constructio, *ἔλαθον χὶ ἀπέκλειναν*, *clam* interfecerunt.

Similiter verbum *φθάνω* cum participio *prius*; ut *ἐπαίνε ἀξιῶ*; *ὅς ἂν φθάνῃ τοῦ φίλου ἐνεργηθῆναι*, Xen. & cum infinitivo, sequente sæpius particulâ *πρὶν*; ut *ἔρθη τελευτήσαι πρὶν ἀπολαβεῖν*, Plutar. quandoque participium illius cum aliis verbis; ut *ἐαυτὸν κατηγορεῖ φθάνσας*, Lucian. *ὅς μ' ἔβαλε φθάνω*, Il. é. Optativus verbi *φθάνω* tum participio & particulis *ἐκ* & *ἂν*, affirmat vel negat id plane futurum, quod participio significatur; ut *ἐκ ἂν φθάνοι* *ὑποθήσων* plane morietur, mortem non effugiet, Viger. *ἐκ ἂν φθάνοις* Ἐλλάδα *αἰμαθικῶς* nunquam gratam linguam discas, idem.

Pro Substantivo reperitur participium; ut *μεστὸς ἦν θυμέμβρος*, Soph. i. e. *θυμῆ*. *μεστὸς ἐγγύετο ἀθανακτῶν*, i. e. *ἀθανακτίσεως*, Dem.

Regimen Impersonalium.

Impersonalia, manente significatione, imitantur personalium constructionem.

Genitivum regit

*Est officium est: ut ἐχ ὑμῶν ὄσι γινῶναι χρώνες, Act. 1. 7.

Dativum adsciscunt

*Est, ἔρεσι, ἔ-εσι, πάρεσι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ἐπαίρει, ἐνδέχε. licet, concessum est: ut ἰαχεροῖς Λακεδαιμονίοις βῆν ἐπὶ, Demosth. ἔνεσί σοι πείραξι, Lucian. ἔξεσί σοι ἔχειν, Marc. 6. 18. παρῶ τῆ πόλει ἐλέαξι τὰ βέλπυα, Demosth. μικρόν χωρεῖ αὐταῖς ἐργαζομένοις, Arist. πᾶν ἐνχωρεῖ τῶτο πρῶτον, Demosth. παρέχει μοι ἄρχην, Herodot. ἐμοὶ μὲν ἐπαίρει φοιτᾶν, Demosth. τοῖς φαύλοις ἐνδέχε. τὰ τυχόντα πρῶτον, idem.

Δοκεῖ videtur cum compositis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε, ut ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις, Act. 4. 22. μετέδοξέ σοι, Lucian. ἐμοὶ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖ, Plato. ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασι, Xen.

*Εοικε, προσέοικε, ἐπέοικε par est: ut εοικε νέῳ πληθύνει ἑσθέρειν, Plato. προσέοικε τῷ παρόντι, Greg. Σφῶν μὲν τ' ἐπέοικε ἑσθέρειν, II. δ'.

Καθῆκει, προσῆκει, πρέπει convenit: ut καθῆκει μοι πολλὰ μεμαθηκέναι, Synel. προσῆκ' αὐτῷ πείθειν, Aristoph. καθὼς πρέπει ἀγίαις, Eph. 5. 3.

*Ἀρῆγει, συμφέρει conducit: ut παιδαγωγικῆς ἀρῆγει, Dioscor. συμφέρει αὐτῷ, Matth. 18. 6.

Εἰμῶρθ, πέπερθ decretum est: ut εἰμῶρθαι σοι, Steph. παθεῖν πέπερθ' ἐκάσω, Athen.

*Ἀρέσκει placet: ut ἀρέσει μοι παίξιν, Steph.

*Ἀπαρέσκει difflicet: ut ἀπήρεσκεν αὐτῷ, Laert.

*Ἀρκεῖ sufficit: ut ἀρκῶ ἡμῖν, Joan. 14. 8.

*Ἡσῆ vigor est: ut Ἡσῆ τοῖς γέροντι ἐμ μαθεῖν, Æschyl.

Εὐημερεῖ prospere succedit: ut Θύβαις εὐημερεῖ, Soph.

Παρεῖκει facile est: ut ὅσον ἂν ἐκάσω παρεῖκη, Steph.

Σημαίνει signum datur: ut πῖσι ἢ Ἑλλησιν ὡς ἐσήμηνε, Herodot.

Συμβαίνει contingit: ut συμβέβηκε ἢ αὐτίς, 2 Pet. 2. 22.

Omnia denique impersonalia ex passivis & passivè significantibus facta dativum adsciscunt agentis vel acquisitivè positum: ut αὐτοῖς παρεσκέυασθαι, Thucyd. τοῖς Ἑλλησιν ἐκαλλίερεσθαι, Herodot. αἰτήτε καὶ δοθήσε. ὑμῖν, Matth. 7. ἀπασιν καθάρσειν ὄφειλε. Dativum

Dativum personæ cum Genitivo rei.

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει, χηὸν orus est: ut δεῖ
 οὐ πολέμῳ, Lucian. δεῖται μοι τότε, Sophocl. ὑμῖν ἐνδεῖ τὸ πρό-
 σ, Dem. προσδεῖ διδασκαλίας ἐμοί, Thucyd. ὧν ἐλλείπει τῇ
 τόρῃ, Demosth. χηὸν σοι εἰλῶν, Euripid.

Ἄμελεῖ, negligitur; ut ἡμέλει, ἢ ποιέτων τῶ νομοθέτῃ, Æschin.
 Διαφέρει, interest; ut διαφέρει μοι τότε, Demosth.

Μέλει cura est; ut μὴ ἤβ' βοῶν μέλει τῷ θεῷ, 1 Cor. 9. 9.

Μεταμέλει rænitet; ut μετέμελεν αὐτοῖς ἢ εἰρημένων, Isocrat.

Μέτεσι interest; ut τὴ διακονίας ἐμαυτῶ μέτεσι, Demosth.

Οἷσιν σοι προσήκειν ἢ τότε, censet ad se pertinere bonæ ejus, Dem.

Δεῖ & χηὸν orus est junguntur interdum accusativo personæ apud
 ceteras; ut ἐ πολλῶ πόνῳ με δεῖ, Euripid. ἐ μὲν σε χηὸν ἔτ' αἰδῶς,
 Id γ'. ἀποδεῖ deest reperitur junctum accusat. rei (subaudito
 τὸ Steph.) & genit. personæ; ut ῥώμῳ ἀπέδει ἢ Πελοποννησίων
 ῥενός, Thucyd.

Δεῖν deesse absolutè ponitur cum genitivo μικρῶ, ὀλίγῳ, &c. ut
 μικρῶ δεῖν, Lucian. sequente etiam alio Infinitivo; ut μικρῶ δεῖν
 ἢ ῥὸν ἔδ), idem.

Accusativum.

Δεῖ, χηὸν, ὀφείλει oportet; ut δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν, Matth. 16. 21.
 ἢ τὸ δῶλον φειμένῃ τῷ χεῖρα τῶ δεωότῳ, Lucian. ὀφείλει πάν-
 τῳ ἀνθρώπῳ ἐπαρῆναι, Thucyd. Δεῖ & χηὸν interdum regunt
 accusativum apud ceteras; ut νῦν σοι δεῖ φαίνειν, Sophocl (Sic ἐμοί
 δεῖται φεῖσαι, idem.) ἄλλῳ γὰρ ἢ ἐμοί χηὸν ἀρχεῖν, idem.

Impersonalia pleraq; vi sequentis infinitivi post se recipiunt
 accusat. loco sui dativi, præsertim verò sequentia: ἐνδεῖ, εἰμῶ, εἰ-
 ῥοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρε; ut ἐκ ἐν-
 δεῖ, προσήτῳ ἀπολέδ, Luc. 13. 33. νῦν δέ με εἰμῶ ἀλῶναι,
 Id. 6. Διὰς ἐκ ἐπέοικ' ἐπαίρειν, Il. α. ἐ γὰρ καθήκειν αὐτὸν ζῆν,
 Id. 22. 22. πρέπει τοῖσιν αὐτὸν ἔδ), Plato. ἢ προσήκειν τὰς ἀρ-
 χῆς δικαίας ἔδ) προσήκει, Demosth. (& προσήκει με πιεῖν ταῦτα,
 Id. 21. 25. συμφέρε ἕνα ἀνδρῶ-
 ν ἀπολέδ, Joan. 18. 14. Sic ἐκ ἢν τὸν σπερμαζόντας ποιηδ
 εἰπεδῶς, Chrysoft. ἐκ ἔξεισι φαρεῖν εἰ μὴ μῶνις τὸν ἰερεῖς, Luc. 5.
 accusativi π, τῶ, κινδέν, &c. quibuslibet impersonalibus sub-
 iunguntur; ut ὧμῳ τι ἐνδεῖν τῷ θεῷ, Lucian. ἐδῆ τι σὲ χηὸν
 αὐτοῖς ἀφροσύνης, Homer, οἶμαί δε σοι ταῦτα ματαμελέσειν, Axi-
 oph.

Nonnulla impersonalia casum regunt cum præpositione, ut μέ-
 τῃ συχλήτῳ περὶ τέτων, Polyb. μέλει μοι ὑπὸ τότε, Dem. &c.
 Parti-

Participia.

Verborum impersonalium eodem cum ipsis regimine potiuntur; ut ἐνὸν αὐτοῖς σώζειν ἢ σώζειν, Herodian. l. 8. additur participio verbum; ut ἐξὸν ἦν αὐτῶ φαγεῖν, Matth. 12. 4. παρέπον ὄσι ζωαῖκα ἀκατακάλυπτον παρεσέυχεσθαι, 1 Cor. 11. 13.

Hujusmodi participium usitatissimè ponitur loco genitivi absolute sumpti: ut ὑξέφυγον, ὀλίγες δέξσαν εἰλῶναι, Plutar. (legitur ὀλίγες δέξσαντο, Xen. ἀνασ. 1.) δόξαν ὃ ἡμῖν ταῦτα, ἐπηρευόμεθα Plato.

Impersonaliter accipiuntur οἶόν τε, εἰκός δωματόν, &c. ut ἐμπεύρις μόνοις οἶόν τε συντυλαιπορεῖν, Soph. ἐκ εἰκός μοι πρόσθην Thucyd.

Regimen Adverbiorum cum casibus. Genitivus post Adverbia.

Adverbia multa quantitatis, loci, temporis, numeri, separandi ordinis; causa, genitivum post se recipiunt.

Quantitatis: Ἄσιν abundè: ut τοῖστων ἄδλω ἐχρῆν, Plato. Ἄλι satis: ut ἄλις θυός, Proverb.

Loci: Ἄλλη, ἄλλοθι, alibi: ut ἄλλη, δωμάτων τραφωμένη, Soph. ἄλλη πη τὴ οἰκίαι, Xenoph. ἄλλοθι πάσης ἄλετο, Od. 5.

Ἄνήμεσον, ποῦθι. ἄμμεσον, κατάμμεσον inter, unà cum: ut πολλοί: μὲν ἄμμεσον αὐτῶ, Hesiod. Ἰδως κατάμμεσον ἔρρει τῶ λειμῶντο Achilles. Tatius.

Ἄντα coram: ut ἄντα πεισάων χρομένη κρήδεμνος, Od. 5. ἔναντι contra: ut ἔναντι Ποσειδάωντο Ἰσάλο, Il. 5.

Ἄντικρὺ, ἀπαντικρὺ & κατωτικρὺ ex adverso: ut ἀντικρὺ Χί Αἰτ. 20. 15. ἀπαντικρὺ τῆς Ἀθηκῆς, Demosth. κατωτικῆς τῆς Ὀψείας, Thucyd.

Ἄνω supra: ut ἄνω τὴ γῆς, Constant. item. ἄνωθεν, ἐπάνω, ἐπὶ νωθι, ὑψάνω, &c. ut ἄνωθεν τῶ στρατοπέδου, Herodot. ἐπάνω πέντε πόλεων, Luc. 19. 19. τῆς κήλης ἐπάνωθι, Epigr. ὑψαί πάσης ἀρχῆς, Ephes. 1. 21.

Ἄποθεν vel ἄπωθεν procul ab: ut ἄποθεν Ἄλβης, Plutar. ἄποθι ὄλπις, Thucyd. item. ἀποπρὸ ὑπὸ πρῶθε,θεν,θι idem: ut τῶν ὑπὸ πρῶθε νεῶν, Il. ἢ κηδέων γδ ὑπὸ πρῶθε γήπιον ἵππος, Calab. ἀπὸ πρῶθεν ἴκετο μήλων, Apollon. ἀπὸ πρῶθι φωτός, Hesiod.

Ἄσπον prope: ut τείχεος ἄσπον ἴται, Il. χ'.

Ἐκὰς longe: ut νηῶν ἐκὰς ἔλθομεν, Od. σ'.

Ἐκατέρω, ἐκατέρωθεν ex utraque parte: ut ἐκατέρω τῶ μεγάρου, Herodot. ἤρητο ἐκατέρωθεν ἀμφοῖν, Parthen. ἐκάτερθεν ὀμί δωρήθησθαι, Il. γ'.

Ἐκείσε illuc, eo: ut ἐκείσε τῶ λόγος ἀνεμί, Herodot.

ἔκτος extra: ut ἔκτος τῆς σώματι, 1 Cor. 6. 18. παρακλῆς τῆς δεσ-
μῶν τύτων, Act. 26. 29. ἔκπτε, ἔκπτε, ἀεν, ἔκπτεν, δι idem
ut δέν ἐκβαλον ἔκπτε χειρῶν, Od. ξ'. κακῶν ἔκπτεν ἀπάντων,
Hesiod. ἔκπτεν ἀτης ἔν), Apollon. ἔκπτε τι μύθε, Nonn.

ἐμπλω prope: ut Βοιωτῶν ἐμπλω, Il. β'.

ἐναγχορ πυρεν: ut ἐναγχορ τῆς χόρου, Halicarn.

ἐναντι, ἀπέναντι, κατέναντι coram: ut ἐναντι τῆς Θεῶν, Luc. 1. 8.

ἀπέναντι ὑμῶν, Matth. 21. 2. κατέναντι τῆς ἱερῶν, Marc. 13. 3.

ἐνθεν hinc, illinc: ut ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς ἀκάνθης, Aristot.

ἐνιαχῆ alibi: ut ἐνιαχῆ τῶν λόγων, Plutar.

ἐνταῦθα ibi, eo: ut ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας εἰ vel ἡλθον, Plato.

ἐντὸς intus: ut ἐντὸς τῆς ποπείας, Matth. 23. 26. ἐνδοθεν, δι, ἐνδο-
δι, &c. item: ut ἐνδοθεν σέγης, Soph. ἐνδοδι πάσης, Parthen.

ἐντοδι δόμων, Hesiod.

ἔξω extra: ut ἔξω βελῶν, Proverb. ἔξωθεν idem: ut ἔξωθεν τῆς
ἀνθρώπου, Marc. 7. 15.

ἐνώπιον & κατενώπιον coram: ut ἐνώπιον τῆς Θεῶν, Act. 18. 4. κα-
τενώπιον τῆς Θεῶν, 2 Cor. 12. 19. κατενώπα & κατένωπα idem:

ut κατενώπα Δαναῶν ταχυπόλων, Il. 6.

ἐπέκεινα trans: ut ἐπέκεινα βαβυλῶν, Act. 7. 43.

ἐπιπολύ, ὄραπολύ longe, procul: ut ὄπιπολύ τῆς θαλάσσης, Thu-
cyd. ὄραπολύ τῆς ἐλπίδος εἰρηῆ, Bud.

ἔσω intus: ut ἔσω τῆς αὐλῆς, Marc. 15. 16.

ἐτέρωθεν ex alia parte: ut ἐτέρωθεν τῆς εἰκόνος ἄλλοι ἔρωτες παί-
ζουσι, Lucian. ἐτέρωθεν idem: ut ἐτέρωθεν ἐταίρους, Od. λ'. v.

83. ἀμφοτέρωθεν ἀμφοτέρωστε utrinque: ut ὁμων ἀμφοτέρωθεν,

Il. ψ'. v. 628. ὡς τῶν ἀμφοτέρωστε, Il. μ'. v. 207.

ἐνδύς, ὁ rectā ad: ut ἐνδύς ἡμᾶς ἐνδύ βαβυλῶν, Xenoph. ἐνδύς

ἔτεινε τῆς ἑρανοῦ, Lucian. item. ἐνδύς τῆς δραματιῆς statim ab ini-
tio fabula, Aristoph.

ἐνδύς ὅς rectā ad: ut ἐνδύ τῆς Ἰσραὲς ἔπλεον, Herodot. ἐνδύς μητρὸς
ἰω, Od. 6.

ἐκταρ prope: ut ἐκταρ Διὸς ἡμῶν, Æschyl.

ἐκταρ ubi: ut ἐκταρ ὄρας ἐν εἰ κακῶν, Soph.

ἐκτω infra: ut ἐκτω τῆς λειψῶν ὕδαρ διέρρει, Tatius. ἐκτωκᾶτω
τῆς σκῆς, Joan. 1. 51.

ἐκτῶν vel κρύφα clam: ut κρύφα Διὸς, Il. σ'. κρύφα τῶν θεῶν
πανίδων, Parthen. sic κρύφα πνός, Budæus.

ἀθρα vel λάθρη clam: ut ἄχετο λάθρη ἐμεῦ, Od. ρ'.

μακρὸν longe: ut μακρὸν ἀνθρώπων, Lucian.

μεσηγῶ, ὅς, vel μεσηγῶ, ὅς intus, in medio: ut Κερήτων τε μεσηγῶ
καὶ Αἰτωλῶν. Apollon. ὁμων μεσηγῶς, Il. 6.

μεσῶθεν in medio: ut μεσῶθεν γηός, Apollon.

- Μεταξὺ *inter, intra, in medio*: ut πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος
 χεῖλε Θ ἄκρη, Proverb. μεταξὺ τῆς ναῦ, Matth. 23. 35.
- Νειόδι *in ima parte*: ut νειόδι λίμνης Κεῖσε Θ , Il. φ'.
- Νέρθε, *en infra*: ut νέρθεν γῆς, Od. λ'. sic ἔνερθε, *en, ὑπένερθε*
en: ut θώρηκ Θ ἔνερθε Νύξεν. Il. λ'. ποδῶν ὑπένερθε, Hesiod.
- Ὅπῃποτε *ubicunque*: ut ὅπῃποτε κητοικῆντες τ' Εὐρώπης καὶ Ἀσίας
 Plutar.
- Ὅπισσω *pone, post*: ut ὀπίσω με, Luc. 4. 8. sic ὀπίθεν, ἔξόπισθεν, κα-
 τόπισθεν, κατόπισιν, &c. ut ὀπίθεν Ἰησοῦ, Luc. 8. 44. ἔξόπισθεν μ.
 Aristoph. κατόπισθεν ἐὼν κυροσέειδος ἄρκυς, Aratus. κατόπι-
 ἔορτῆς ἦκειν, Plato.
- Οἶ, οἶπερ, ἔ *ubi, quo*: ut οἶ ἀσπλγίας ὠρελίλυθε, Dem. οἶπ
 ὁδῷ, Sophocle. ἔ γῆς εἰσέδω, Euripid. item ποῖ, ὅποι, πῶ, ὅπ
 ut ποῖ γῆς, Aristoph. ὅποι γῆς, Suidas. πῶ τύχης ἔσκηκε, S
 phocle. ὅπως ποτε γῆς εἶης, Synes.
- Οὐδαμῆ & ἐδαμῆ *nullibi*: ut ἐδαμῆ γῆς, Aristides. ἐδαμῆ
 τῆς γῆς, Lucian.
- Πάντη *undequaque*: ut πάντη τῷ σώματι Θ , Galen. πάντοθι, πάντο-
 πανταχῶ, πανταχόσε, ἀπανταχόσε, ἀπανταχόθι, ὅθεν: ut πε-
 τοδι πίεις, Arat. πάντοσε τ' Ῥωμαίων ἀρχῆς, Lucian. παντ
 χῶ τ' οἰκουμενῆς, Chryl. ἐαυτῷ καθαίρει πανταχόσε τῷ σώματι
 Alex. Aphrod. ἀπανταχόσε τῷ πεδίῳ, Plutar. ἀπανταχόθι, ὅ-
 τῆς γῆς, Steph.
- Πάρος *pra, ante*: ut σείχε θυμάτων πάρος, Sophocle. πάροι-
 ὠεπάροιθε, ὠροπαρ idem: ut θῆκε πάροιθε ποδῶν, Apoll
 τῆς ἀρετῆς ἰδρωτὰ θεοὶ ὠροπαροῖθεν ἔθικαν, Hesiod. ὠροπ
 ἔαυτοῖδων, Hesiod. Theog.
- Πέλας *prope*: ut Τηλεμάχου πέλας ἴσατο, Od. ὁ.
- Πέραν *ultra*: ut πέραν τῆς Ἰουδαίας. Matth. 4. 15. item. ἀντι-
 ραν *ex adverso*: ut ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας, Luc. 8. 26.
- Πῆχ Θ *quo*: ut πῆχος γῆς, Lucian.
- Πέθεν *unde*: ut πόθεν εἰς ἀνδρῶν, Od. ὁ.
- Πολλαχῶ, πολλαχῆ *multis in locis*: ut πολλαχῶ γῆς, Arist.
 πολλαχῆ τῷ μασηῶ, idem.
- Πρόθε *en coram*: ut πρόθε φίλων τεκίων, Il. φ'. Item ἔμπεροθ
 ἐπίπεροθεν: ut ἔμπεροθεν ἦν ἀνθρώπων, Matth. 5. 16. ὅπῃ
 ὁθεν αὐτῶν, Plato.
- Πόρρω *procul, interdum prope*: ut πόρρω τῷ παρόντι Θ , Demost
 πόρρω σοφίας ἦκει, Plato.
- Πρόσω *longe*: ut Αἰγύπτῳ ἔ πρόσω, Herodot. πρόσω ἦν τῆς νυκτ
 Xenoph.
- Προτέρω, ὡσε *ultra, ulterius*: ut προτέρω καλεῖ, Steph. ἰέναι π
 τέρασε κελεύθε, Apollon.

ἰγῆ clam : ut σιγῆ φίλων inſciis amicis, Euripid.

ἦλε procul ab : ut πῆλε φίλων, Homer. τηλε, τηλόθι, ὄθεν, ἀπὸ πῆ-
λε, &c. τηλε Ἀχαιῶδες, Od. γ'. τηλόθι πάτρης, Il. α'. τηλόθεν
Αἰμονίης, Apollon. Σποπῆλε θεῶ, Epigram.

ἴπερθε, εν supra, cum comp. ἐφύπερθεν, καθύπερθεν : ut ὕπερθεν
αὐτῆς, Aristot. κεφαλῆς ἐφύπερθε, Epigr. καθύπερθεν αὐτμῆς,
Nicand.

ἴφθι vel ὑφόθεν supra : ut ὑφόθι θάκων, Nonn. ὑφόθεν ἀκτῆς,
Apollon. Ὡς hic : ut ὦς τῶ λόγῳ, Sym. Paraphr.

ἔμπροσ, αὐτίκα statim : ut αὐτίκα νυκτός, Steph. παρ' αὐτὰ idem :
ut παρ' αὐτὰ τῆς συμβαινόντων, Gregor.

ἄωει intempestive : ut ἀαεὶ τῆς νυκτῶν, Lucian.

ἔξ' ἐπ' abusque : ut ἐξ' ἐπ' νηπιπῆς, Apollon.

εὐθὺς statim : ut εὐθὺς ἡμέρας à prima luce, Steph. vel δείπνε,
Scot.

ἕως quamdiu : ut ἕως τῆς ἡμέρας, Matth. 26. 29. τέως tamdiu :
τέως τῶ παρόντος, Phalar. Ἐώθεν mane : ut ἔωθεν ἀπαντος τῶ
ἔτους, Lucian.

ὄφ' ἐ' sero, post : ut ὄφ' ἐ' σαββάτων, Matth. 28. 1. ἐφ' ἐ' τρωϊ-
κῶν, Philostrat.

Πνίκα quando : ut πνίκα ὄθι τῆς ἡμέρας, Aristoph.

Πολλάκις saepe : ut πολλάκις τῶ μῦθῳ, Xenoph.

Πότε, ὁπότε quando : ut πότε τῶ χρόνῳ, Scot. vel ἔτους, Rhen.
ὁπότε τῶ ἔτους, Lucian. de merc. cond.

Πρῶτ' mane : ut πρῶτ' τῆς μᾶς σαββάτων, Marc. 16. 2.

Τωικαῦτα tunc : ut τωικαῦτα τῶ ἔτους, Lucian. in Aetione.

ἑμερῆ, Ἄπαξ semel : ut ἀπαξ ἐνιαυτῶ, Heb. 5. 7. Δίς bis : ut
δίς τῶ σαββάτου, Luc. 18. 12. Τρίχα tripliciter : ut τρίχα νυκ-
τὸς ἔλω, Od. ξ'. Μυριακῆ millies : ut μυριακῆ τῆς ποιήσεως,
Eustath, &c.

ῥαγανδί, Ἄμφις seorsim ab : ut ἀμφις ἔσειδον φυλόποδ' ὄ, Od. π'.

Ἄνδ' seu ἄνις sine, seorsim ab : ut ἄνδ' τῶ πατρὸς, Matth. 10.
29. ἄνις μεγροῦ πύλωνις, Nicand. ἄνδ' δε, εν, ἀπάνδ' δε, &c.
ut οἱ ὄ ἀνδ' ἄλλον, Il. χ'. ἀπάνδ' δε θεῶν, Il. α'.

Ἄτερ idem : ut μὴ θύειν ἄτερ ἀλείπων, Proverb. item ἄτερθε,
ἀπάτερθεν, &c. ut ἄτερθε τῶ θε, Soph. ἀπάτερθεν ὀμίλει, Il. ε'.

Δίχα idem : ut δίχα κείνων, Sophocle. cum compos. ἀνδίχα
idem : κόμων ἀνδίχα, Epigram.

Ἰδία seorsim ab : ut ἰδία τῆς ἄλλων, Rhen. & Constant.

Νόσφι, εν idem : ut νόσφι δέμου, Nonn.

Πλὴν praeter : ut πλὴν τῆς γυναικὸς, Joan. 8. 10. & πλὴν εἰ :
ut πλὴν εἰ φελλῶ, Theophrast.

Χωεὶς sine, seorsim ab : ut χωεὶς γυναικῶν, Matth. 14. 21.

ἔκπ, ἔκπ vel εἰκπ gratia, causa : ut λέκτων ἔκπ,
Lycophr.

Lycophr. γάμων ἕκαπ, Euripid. ἕκαπ Καλλιόπης, Epigr. item ἀέκηπ contra voluntatem : ut ἀέκηπ Θεῶν, Od. γ'.
 Ἐνεκα, ἔνεκεν, εἴνεκα, εἵνεκεν, ἔνεκα causa, gratia : ut ἔνεκ' ἑσθλατάων, Rom. 8. 36. ἔνεκεν τῆ βασιλείας τοῦ θεοῦ, Luc. 18. 29. εἵνεκα πινῆς, Od. ξ'. εἵνεκεν τοῦ ἀδικήματος, 2 Cor. 7. 12. γνάμης ἔνεκα, Aristoph. His adde
 Γυνῆ in genua : ut γυνῆ ἑπιπῶσα κασιγνήτιο, Il. ε'.

Adverbia comparativi & superlativi gradus genitivum postulant more adjectivorum (pag. 136.) ut μᾶλλον τοῦ θεοῦ Xenoph. πάντων μάλιστα, Plato.

Dativus sequitur Adverbia

Congregandi, Ἄμα, συνάμα simul, unà cum : ut ἄμα ἀπὸ πάντων, Mat. 13. 29. συνάμα πρὸς πατρί, Symeon. Paraph. ὁμῶς idem : ut Θεοῖς ὁμῶς διὰς ἵνυαντίβους, Soph. ὁμῶς, ὁμόσε, ὁμόθεν. &c. idem : ut ὁμῶς Ἀἴδαο πύλῃσι, Il. ι'. ἄγε, ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τῆ κινδύου χωρήσωμεν, Heliodor. 1. 5. οἷς ὁμόθεν εἶ, Soph. Item sequentia, Ἐμπελαδὸν προρε, ἐσίη ἔμπελαδὸν, Hesiod. E bene : ut ἵνα εὖ σοι γόνῃ, Ephes. 6. 3, Μίγα inter : ut μίγα θυγατέραςιν, Orpheus.

Accusativus sequitur Adverbia

Jurandi, Μὰ non per : ut μὰ Δία, Lucian. Νὴ per : ut νὴ τὸ Πλάτωνα, idem.
 Ναὶ idem : ut ναὶ τὸν Δία, Xenoph. item ναὶ μὰ Δία, idem.
 Οὐ interdum non per præcipuè apud Poëtas : ut ἔ δ᾿ ἄν, ἔ νύ φας, Theoc. Idyl. 5.
 Ἄμφις circum : ut Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες, Od. ι. v. 225.
 Ὡς apud Atticos quando significat ad ; ut ὡς ἐμὲ κατέφυγον Ρωθὸς ἐμὲ, Heliodor. 1. 5.

Nominativus sequitur Adverbia

Demonstrandandi, Ἴδ' ἔ vel Ἴδε ecce : ut ἰδ' ὁ ἕός σε, Joan. 19. 2. Ἴδε ὁ ἄνθρωπος, Joan. 19. 5.

Varii casus post Adverbia.

Genit. vel Dat.

Loci, Ἄμμιγα ἀμμίγδω inter : ut μισῶν ἀμμιγα καὶ χεῖρα Epigr. ἀμμιγα νεκροῖς κείμαι, ibidem. ὦν σὺ ποτ' ἀμμίγδω Nicand. ψήχο καρδάμω ἀμμίγδω, idem.
 Ἐγγὺς prope : ut ἐγγὺς τῆ πόλεως, Joan. 19. 20. ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ Act. 9. 38. ἐγγύθεν αὐτῶ, Il. σ'. σφίσι ἐγγύθεν. Od. ο'. συνεγγὺς αὐτῶ & πῶς ὑπάρχουσιν, Aristot. παρεγγύς τῶν πῶς, ibidem.
 Ἐξί

ξῆς immeditatè post: ut ἐξῆς τῷ Πλέτων ὁ ἄφρονον λαμβάνειν, Aristoph. ὁ μὲν ἐξῆς τῷ Καυρία καλεῖται Βορέας, Philo. sic compositum ἐφεξῆς, idem: ut ἐφεξῆς αὐτῶν, Galen. ἐφεξῆς πῆς εἰρημοῖς, Aristot.

χεδὸν & χεδόθεν prope: ut χεδὸν ἠλθομεν αὐτῆς, Il. δ'. οἱ χεδὸν ἠλυθε, Hesiod. σὴ δ' αὐτῶν χεδόθεν, Od. τ'. χεδόθεν δὲ οἱ ἀλλῶ ἀήτης, Arat. sic ἀπ' αὐτῶν idem; ἀλλήλων, Arat. δευτε, Steph.

Genitivus, rarius Dativus.

ἄγχι prope: ut Ἐκδορεσ ἀγχι γῆρας, Il. δ'. σοφισιν ἀγχι γῆρατο, ψ'. ἀγχιθι idem: ut ἀγχιθι αὐτῆς, Il. ν'.

ὑποδῶν procul: ut τέτων ὑποδῶν ἠῆλυ, Xenoph. ὑποδῶν ἦ νεοῖς semotum esse à juvenibus, Plutar.

πλησίον prope: ut πλησίον ἦσ' χρωεῖς, Joan. 4. 5. σαθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον, Euripid.

ἐπιπροσθεν prius: ut ἰδίῳν λυσιτελεῖν τὸ τῆς πατείδ' ἐπιπροσθεν πειπτεῖον, Heliodor. χρόνον ἐπιπροσθεν ἔστα τῇ γνώσει, Plutar. in Pericle. legitur & προσθε ἢ οἱ δόρυ ἔχε, Il. ρ'. ν. 7.

Dativus, rarius Genitivus.

ἀπαλιν ex diverso: ut ἀνάπαλιν σοι ἔχω, Hermog. ἔπερ ἀνάπαλιν οἱ Θηβαῖοι ποιεῖσιν, Stephan.

ἔμπαλιν idem: ut ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις, Herodot. ἔμπαλιν αὐτῶν τρέχειν retrorsum currere, Herodian.

Genitivus vel Accusativus.

παγε apagesis: ut ἀπαγε βεβήλων, Philo. ἀπαγε δέλω ἑσπύοισαν, Gregor.

ἴσω ἴπις: ut εἴσω τῷ χέρακος, Plutar. πόλιν εἴσω, Od. ὁ.

ἄσφα usque ad: ut μέσφ' ἦς ἠειγυεῖας, Il. δ'. μέσφα τῆς πόλεως περὶ τῶν ἠῆα, Callimach.

ὑπὲρ vel παρέξ extra: ut παρέξ ὁδῶν, Il. κ'. παρέξ ἄλα φῦκος ἔχδαν, Il. ι'.

εἰς circum: ut πέειξ αὐτῶν & πέειξ τὸ τεῖχος, Herodot.

Dativus vel Accusativus.

ὑπὲρ adesdum: ut δευρό μοι ἐς φιλότητα, Musæus. ἄλλω δευρὸς κέλευδον, idem.

Genitivus, Dat. vel Accusativus.

ἄχρι 15,

ἄχρι usque ad: ut μέχρις αἵματι, Heb. 12. 4. ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, Act. 26. 22. rarius dat. vel accusf. ut μέχρι γήρατος ἔδω, Phocyl. μέχρι περὶ ἐνύπνια, Bud. μεταφρενον ἄχρις ἰσοῦ, Quint. Smyrn. l. 1. β'. v. 527. sed μέχρις ἔ vel μέχρις ὅτε gen. solum; ut μέχρις ἔ ὀκτώ πύργων, Herodot. μέχρις ὅτε πληθύνῃς ἀγορῆς, idem.

Pleraque

Pleraque exclamandi adverbia varios, præcipuè genitivum, non rarò & plures simul casus regunt.

Αἶ heu : omnes casus, ut αἶ λίνῳ, Steph. αἶ τάλαν, Lucian. αἶ ἤψ' ἐλπίδων, idem. αἶ τὸν Ἄδωνιν, Bion. αἶ μοι ἤψ' ἀρχῶν, Favorinus.

Αἰβοῖ heu ; Nom. ut αἰβοῖ τάλαι, Aristoph.

Βαβαὶ vel παπαὶ heu ; Gen. ut βαβαὶ τῆς ἐυδαιμονίας, Plato. παπαὶ ἤψ' ἐπαίων Ὀμηρε, Lucian.

Εὐγε euge : Nom. ut εὐγε ὁ κατὰ ἔρατος, Lucian. Gen. ut εὐγε τῆς παρρησίας, idem. Voc. ut εὐ δ' ἄλλε, Matth. 25. 21.

Εὐοῖ εὐα : Voc. ut εὐοῖ Βάκχε, Nonn. Dionys.

Ἴε heī : Gen. Ἴε βυλαεμάτων, Aristoph.

Ἴω heī : nominat. ut Ἴω τάλαι, Euripid. genit. Ἴω τραυμάτων idem. vocat. Ἴω παλάφρον γυνῆι, Sophocl. dat. & genit. Ἴε μοι ἐμῶν νόσων, idem. genit. & nominat. Ἴω ἤψ' γ' ἐμῶν κακῶ ἐγώ, Euripid. in supplicibus.

Οἶ heu : nominat. ut οἶ ἐγώ, Soph. dat. οἶ μοι, Aristoph. accusat. οἶ ἐμὲ δειλῶ, Epigram. dat. & nominat. οἶ μοι κακοδαίμων Lucian. dat. & gen. οἶ μοι ἤψ' ἀρχῶν, idem. dat. & voc. οἶ μοι πάτερ, Lucian. abdic. ὅποτ' ἤψ' σαδρῶν ἐσοδημάτων, Lucian. Tyran. Οὐαὶ να : ut εὐαὶ ὑμῖν, Matth. 23. 13, 14, &c.

Φεῦ heu ; nominat. ut φεῦ τάλαι, Soph. genit. φεῦ τῶ ἀνδρός, Xenoph. accusat. addit Stephanus ex Euripide.

Ω vel ᾧ, item ᾧ pro οἶ, exclamantis, Voc. ut ᾧ ἀνδρωπε, Rom. 1. 1. Nom. ut ᾧ δειλῶ ἐγώ, Lucian. Gen. ᾧ τῆς συμφορᾶς, Lucian. Dat. ut ᾧ μοι τῶ δειλῶ, Favorinus Accusat. ut ᾧ ἐμὲ δειλῶν, Callimach. Nom. & Gen. ut ᾧ γῆ τῶ φθίγματος, Aristoph. Nom. & Dat. ut ᾧ μοι ἐγὼ Μήδεια, Apollon. Gen. & Accus. ᾧ δαύματος ἢ παρθένον ἢ κτερεῖ ἢ θεόν, Nazianz. Dat. & Gen. ut ᾧ μοι μανίας τῆς σῆς, Lucian. Dat. & Voc. ut ᾧ μοι Πηλέε ἡέ, Il. σ'. vocantis Voc. ut ᾧ Γανυμήδες φίλησόν με, Lucian. item ᾧ ᾧ heu tu, Plato.

* Ἀπολλων, Ἡράκλεις, Ζεῦ & hujusmodi nomina, Gen. ut * Ἀπολλων δαιμονίας τῆς ἑσθλοῦς, Plato. Ἡράκλεις τῶ ψόου, Lucian. Tyran. ᾧ Ζεῦ τῶς δίας, τῶ κάλλους, &c. Lucian. Dearum judicium

Adverbia derivativa regunt casus primitivorum suorum, Gen. ἰ αἰξίως τῶ γήκε, Lucian. λέγεις τῶ σκαπῆ ἐσοχασμένους, Heliody ἕσπερον πάλιν ἀπέθατε, Matth. 22. 27. ἦλθον παρέργ' ὀδῶ, ἰ. παρέργως præter institutum itineris, Euripid. ὅτι πολῆς τῶ δέρεματος, Galen. ὄμμεν δίκλω, Herodian. Genit. vel Dat. ἀγγίον, ἰε κατι

καταναντίον, ἰα, Ἰξεναντίας, &c. contra, ex adverso : ut ἀντίον Ἰξεν
 Ὀδυσῆος, Homer. ἀντία Ἰξοντο τέτις, Herodot. *Ἰεις Ἰξεναντίας
 φαίνεῖ) ἠλίς τε καὶ σελῶνις, Aristot. Ἰξεναντίας τέτις, idem.
 Legitur ἐναντίον cum Accusativo ; ut τίπῃ ἐ με εἰλήθεας ἐναν-
 τίων, Quint. Smyrn. l. i'. v. 304. κυκλόθεν τῆ θρόνου, Apoc. 4. 3.
 ἀκροῖσι νυκτὸς, Arat.

Ex Adverbiis itidem derivata eisdem ferè cum illis Casus ad-
 discunt: ut ἀγχιθρονος ἔδρης, Nonn. πλάζω νεῶν, vide p. 163.
 29. μαρία ὁμοσῆχος ἢ ὄργη, Plutarch. vide etiam p. 145. l. 33.

Adverbia pro diversitate significationis diversos regunt Casus ;
 τ ἄμα simul, Dar. (ut prius :) πνα, Genit. ut ἄμα πάντων
 ἴσον, Hom. hymn. in Mercur. v. 524. ἀμφὶς δε, Accusat. ut
 ῥήσῃ) ἀμφὶς ἕκασα, Od. τ'. v. 46. circa. Dar. ut πορεύμενοι
 μὲν ἀνακτῶν, Quint. Smyrn. l. 6'. v. 641.

Nonnunquam Adverbiis adduntur Præpositiones ante Casus ;
 τ ἀρχὴ πρὸς τὸν σκοπὸν, Lucian. ἀρχὴς ὑπὸ πῶ πηλῶ, Isocr. ἀρχὴ
 ἀρ' αὐτὸν κρητῆρα, Arat. ἀρχὴς ἐπ' ἀκνηστῶν, Apollon. Argon. l. 4.
 1403. ἀρχὴς ἐπ' ὤμοις, Quint. Smyrn. l. α'. v. 259. ἀρχὴς ἐς ἠῶ.
 dem. l. ζ'. v. 177. [sic μέχρης.] μέσθ' εἰς Σέβιον ἀκρον, Calli-
 nach. hymn. in Delum. v. 17. μέσθα παρ' ἑρῶ, Arat. ἕως εἰς Βη-
 ανίαν, Luc. 24. 50. ἀγχι παρ' ὄρεσθῆρῶν, Od. χ'. v. 322. ἀπὸθεν
 ε τ' ὕλης, Xenoph. ἀπὸ κλισίης, Il. κ'. v. 151. νόσφιν ἀπὸ
 λοίσβε, Il. ε'. v. 322. ἕκασ ἀπὸ τείχεος εἰρῶ, Il. σ'. v. 156.
 μερδ' ὑπὸ γῆς, Hesiod. μάλιστα ἐκ πάντων, Thucyd. πρὸ πάντων,
 Lucian. Adduntur etiam Adverbia ; ut νόσφιν ἀπερθε πύλων,
 Hesiod. & plura ejusmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro adjectivis ; ut τὰ πρῶτα ἔ
 ελεφῶν, Heliodor. ἴσα θεῶν, Philip. 2. 6. (i. e.) πρῶτος, ἴσος.

Postponuntur interdum Adverbia quædam suis Casibus ; ut
 ἢ μὴ κινδύων πόρρω, ἢ δ' ὀφελῶν ἐγλύς, Isocrat.

Duæ Negativæ vehementius negant ; ut ἢ μὴ πῶ, Luc. 28. 18.
 δύνασθε πεισῖν ἔδεν, Joan. 15. 5. quandoque plures ; ut ἐκέτι ἢ
 ἢ φάγω, Luc. 22. 16. ἢ δυνάτων ἔδεν ὅποτε ἔδεν τέτων πρὸς ἡέν,
 lat. ἔδεν τε ἔδεν ἢ μὴ γῆν) ἢ δυνάτων, Demosth. Hæ tamen,
 interventu Verbi separatae, plerumque affirmant ; ut ἢ δύναμαι
 ἢ μευνῶσθ' αὐτῶ, Xenoph. τὸν Ὀδυσῆα μὴ ἢ μισῖν ἐκ ἀν δυνά-
 ῶν, Lucian. Negativa particula interrogativè posita crebrius
 firmat.

Regimen Adverbiorum cum Modis.

Adverbia similitudinis, interrogationis, item significantia quomodo, ferè Indicativo junguntur; ut ὡς λέων ἐν βυσσὶ διΐρειν, &c. ὡς Τρωέσσιν μίγη, &c. il. ε. ἵνα πῖ ἐφύαξαν ἔδην, Psalm. 2. 1. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτὸν. Joan. 11. 36. Interdum autem aliis Modis ratione sensûs, ut ὡς ὁ λόγος ἐν πῖς ἐξῆς δηλώσειε, Symeon. Paraph. πῶς πῖς τοι κερύφρων ἔπεισιν πεῖθιν, Il. α'.

Adverbia dubitativa vel dubitativè sumpta adsciscunt Optativum, ut τὰ γὰρ πνὲς ἐπίσταντο, Lucian. Encom. Demosth. πυθόμεναι εἰ χολάζοι, Plutar. ἀνηρώτων ὅπως κερυμοῖτο, Heliodor. 1. 6. non raro etiam Indicativum, ut τὰ γὰρ εἰσέμβα, Plato. εἰδ', εἰ μέλλοσι λήψασθαι, ἴσασι, Isocrat.

Adverbia hortandi, junguntur Imperativis, rariùs Subjunctivo vel Indicativo; ut ἄγε φίλησόν με, Lucian. Ganym. & Jovis. ἀλλὰ φέρε ἴδω, idem. ἴδι δὴ σκοπῶμεν, idem. νῦν ἄγ' ἐρύσσεμεν, Il. α'.

Quædam Adverbia temporis, loci, optandi, prohibendi, paucula etiam aliarum Classium variis Modis inserviunt: quæ alphabeticè subjiciuntur.

Ἄμα simul atque, Indicat. Infinit. ut ἄμα ἀνηκόαμεν π, Demosth. ἄμα τῷ τὸν λόγον ἀκῆται, Chrysofostom.

Αὐτίκα idem, Ind. ut αὐτίκα τε εἶδον, &c. Herodot.

Ἄχρι, 15 donec, Ind. Sub. Inf. ut ἐφύλαττον σὺν τῷ ἄχρι δὴ ἀπίκοντο κερύφρει, Lucian. ver. hist. 1. 2. ἄχρι τελεσθῆναι τὰ ῥήματα, Apoc. 17. 17. ἄχρι τῆς διελευσῆναι, Sophocl.

Εἴηγε utinam, Inf. ut εἴηγε τοῖσιν φαῖναι τὸν λόγον, Lucian. in lapsu Huc referri possunt aliæ Optandi formulæ cum Infinitivo; ut ὦ Ζεῦ τὸν πατέρα ἀποθανεῖν, Lucian. Icarom. Ζεῦ πάτερ ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδείδῃ ὑδόν, Il. η'. v. 79.

Εἴθε vel αἴθε utinam, & pro illis εἰ vel αἰ, ferè cum particulâ γὰρ Opt. interdum Ind. rariùs Inf. ut εἴθε γαμήσειας αὐτὸν, Lucian. Junon. & Jov. εἴθε σοι φρόνως ἐρέπυλον, idem in Tyrannicis εἴθε σε μὴ δηητοῖσι χυρέσθαι πῖμα, Phocylid. εἰ γὰρ χυροῖτο ταῦτα Lucian. Prometh. εἰ γὰρ Περσίδος ἐσβεσσο θραῖτος, Pisides.

Εἰσόκε vel εἰσότε donec, Sub. rariùs Ind. ut εἰσόκε τέκμων Ἰλίου πύργου, Il. ε', εἰσόκε πρὸς θεὸς ἔμδομε θάρσος, Apollon.

Ἐπεὶ postquam, cum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ἐπεὶ ἐπαίρωσε πάντ' τὰ ῥήματα, Luc. 7. 1. ἐπεὶ ἀνασταίντε ὀρχιστοῦμεν, Xenoph. ἐπὶ σφέας παραλαμβάνειν τὸν Ἑλλῶνα, Herodot. quæprimum, Ind. ut ἐπεὶ ἀπεκρύφαμεν αὐτὸν, Lucian. ver. hist. 1. 2.

Ἐπειδὴ

- Ἐπειδὴν *postquam*, Sub. Opt. rarius Ind. ut ἐπειδὴν ξηρονθῶσ, Luc. ver. hist. l. 2. ἐπειδὴν κοιμᾶσθαι δέοι, idem. ἐπειδὴν πρὸ εἰσδέχεται με, Lucian. Timon.
- Ἐπειδὴ *idem*, Ind. Opt. Inf. ut ἐπειδὴ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν, Dinarch. ἐπειδὴ προσβάλλειεν ἀλλήλοις, Thucyd. ἐπειδὴ ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν, Plato. *quamprimum*, Ind. ut ἐπειδὴ ἤδοντο αὐτοὺς ὀπίονται, Lucian. ver. hist. l. 2.
- Ἐπίεικε *postquam*, Sub. ut ἐπίεικε λίπε λευκὸν ὄσσεα θυμῶς, Od. λ'. v. 224.
- Ἐπεὶ περ *idem*, Ind. ut ἐπεὶ περ παρεσκόδαόμεθα, Xenoph.
- Ἐπὰν, ἐπεὰν *idem*, Sub. interdum Optat. ut ἐπὰν εἴ εὔρετε, Mat. 2. 8. ἐπεὰν ἐνοίκη, Herodot. ἐπὰν ἀπολείποι, Lucian. Meretr. Dial. 3.
- Ἐσε *donec*, Ind. rarius Sub. rarissimè infin. ut ἔς' ἀπέφυγεν βίον, Soph. ἀρήγεται ἔς' ἐγὼ μῶλω, idem. ἔς' ἂν ἰκέσθαι εἰς δῆμον, Orph. Achat. v. 101. *quamdiu*, Ind. ut ἐδίωξεν ἔσε φάσθαι ἦν, Arian.
- Εὐτε *dum*, *quando*, Ind. Sub. Opt. ut εὐτ' ἐπλεον, Herodot. εὐτ' ἐρωδῶμεν, Od. ή. v. 202. εὐτε θέλοι, Hom. hymn. in Venerem, v. 37.
- Ἔως *quamdiu*, Ind. rarius Sub. ut ἔως ἔτι καιρὸς, Demosth. Olynth. 1. καταγελῶν οἱ εὐσεβεῖς ἕως ἡ χρηστότης τῆς Θεῶν κρῦπτης, Nazianz. *donec*, Ind. interdum Sub. Opt. rarius Infin. ut ἕως ἤλθεν ὁ κατακλυσιμὸς, Matth. 24. 39. ἕως προσεύξομαι, Marc. 14. 32. ἕως ἀφίκοιτο, Demosth. ἐκ ἀνήκαν ἕως καὶ ἀπενίξαι, Joseph.
- Ἢμῶς *quando*, Ind. rarius Sub. ut ἡμῶς δ' ἠέλιος κατέδου, Od. 1. ἡμῶς ἅπαντα γῆν, Arat.
- Ἢνίκα, πινίκα, ὀπινίκα *idem*, Ind. rarius Sub. Opt. ut Ἢνίκα ἀναγινώσκει Μωσῆς, 2 Cor. 3. 15. πινίκα ἀπὸ ἀπώλετο, Aristoph. ὀπινίκα θαῦμα κατέδωκεν, Epigram. Ἢνίκα δ' ἤξελθωσι, Homer. Batrachom, &c. πινίκα λελῆσθαι δέοι, Lucian. Gallus.
- Μέσφα *donec*, Ind. ut μέσφα εἰσινόη, Apollon.
- Μέχρι, ἰς *donec*, Sub. Inf. ut μέχρι κατατησώμεν, Ephes. 4. 13. μέχρις ἢ ὅταν ἰκέσθαι, Quint. Smyrn. l. α'. v. 827. *quamdiu*, Ind. ut μέχρις ὀλίγα ἠδικήμεν, Lucian. Jud. vocal.
- Μὴ cum *compositis ne, prohibentis*, Imp. Sub. interdum Opt. rarius inf. ut μὴ μεθύσκεισθαι οἴνω, Ephes. 5. 18. μὴ στομαχῶμεν, Act. 23. 9. μὴ λυασθεῖσθε, Phocyl. φεύθεα μὴ βάζειν, idem, & μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν, Luc. 9. 3. *ne forte*, Sub. Optat. interdum Ind. rarius Imperat. ut σιῶπα μὴ κακὸν ἀπολαύσης, Lucian. φρσηδεῖς μὴ ξυντεβείλω, idem. φοβέμεθα μὴ ἠδρτήκαμεν, Thucyd. (sic σιῶπει ἔν μὴ τὸ φῶς σκότος ὄζει, Luc. 11. 35.) Ἴδε μὴ σε ἀνιάτω, Lucian. Meretr. Dial. Similiter μήποτε, μήπως, μήπε *idem*; ut μήποτ' ὀπρῆψασι, Marc. 4. 12. δείσας μήπως οἱ ἐρυσσά-

- απο νεκρὸν Ἀχαιοὶ, Il. ε. μήποτε δόρυς ᾗ ἔσται, Marc. 14. 2. Ne, *deprecantis*, Opt. interdum Sub. rarissimè Inf. ut μὴ χύοιτο Rom. 6. 15. κὶ μὴ μοι ὀργισθῆτε, Dinarch. μὴ γδ' ἂν ἔτω τοῦ ἀνδρώπυς ἀποθανεῖν, Plutarch.
- Οἱ quo, Opt. Ind. ut ἔρερεν ἀνεμῶ οἱ ἐδέλοι κυβερνήτης, Lucian. ver. hist. l. 2. οἱ καταχύσσει, Thucyd.
- Ὅπου prout, Ind. Sub. ut ὅπου νόσος ὄσιν ἐκάστω, Il. υ'. ὅπου τύχη, Plato. ubi vel cum, Ind. Opt. ut ὅπου σφᾶς ἔποδεδρακε, Plutarch. ὅπου παρείκοι, Bud. quo, Opt. interdum Sub. ut πᾶπηνεν ὅπου φύροι, Il. ξ'. ὅπου φεύωπι πειλέπεσι, Lucian. de domo.
- Ὅπου quo, ubi, Ind. Opt. Sub. ut βαδίζειν ὅπου βέλη, Demosth. ὅπου περὶ θείω, idem. ὅπου τύχη, Steph.
- Ὅπου ubi, Ind. ut ὅπου ὁ σκόληξ ἔτελετᾶ, Marc. 9. 44. ὅπου ἂν, ὅπου ἔαν, ὅπου ποτὲ ubi cumque, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβη, Marc. 9. 18. ὅπου ἔαν εἰσέλθῃ, 14. 14. ὅπου ποτὲ γῆς εἰς, Synel. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο, Marc. 6. 56.
- Ὅπου μὲν quando, Sub. ut ὅπου μὲν φορέσειν ἐκάστω, Arat.
- Ὅπως quomodo, Ind. Opt. rariùs Sub. ut ἑώρων ὅπως ἐκεχῆνεις, Lucian. merc. cond. ἀπεκτόπεν τὰ ἀπέκεινα ὅπως ἔχρη, idem. ver. hist. l. 2. λέξον ὅπως διαροῆ, Xenoph. postquam, Ind. Opt. ut ὅπως ἐχρῆτο, Lucian. ὅπως χύοιτο νύξ, Herodot.
- Ὅσον, ὅσα vel ὅσα quantum, in quantum, Ind. Inf. rariùs Opt. ut ὅσον διαφέρεισι, Isocr. ὅσον τεκμαίρεται, Lucian. in laps. θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδεδωκὸς εἶη πρὸς φιλοσοφίαν, Plato. similiter ὅσον, ἐς ὅσον, ἐφ' ὅσον, &c. quatenus; ut ὅσον ἐμβεβαίωσαται τὸ νίκημα, Plutarch. ἐς ὅσον βέλομαι, Thucyd. ἐφ' ὅσον ἢ ἐπισήμη ἀντέροι, idem. Ἐφ' ὅσον quamdiu, Ind. ut ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῆς ὄσιν ὁ νυμφίος, Matth. 9. 1. sic ἐν ὅσω dum, donec; ut ἐν ὅσω ἢ ταῦτα λογιζόμεθα, Lucian. ver. hist. l. 2.
- Ὅταν, ὅπότεν quando, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅταν ὀνειδίωσι, Matth. 5. 11. ὅταν ἢ βέλοιοτο, Xen. ὅταν δώσεις, Apos. 4. 9. ὅπότεν οἰκισθῆν τὸ φαίνῃ, Lucian. in Saltat. ὅπότεν οἱ θεοὶ βιάζοιτο, idem. ὅπότεν δὴ φθέρξομαι, Il. φ'.
- Ὅτε quando, Ind. rariùs Sub. Opt. ut ὅτε ἐπλήθησεν αἱ ἡμέραι, Luc. 2. 22. ὅτε εἶπτε, Luc. 13. 35. ὅτε ὑπὸ ἰκάνοι, Il. α'. ὅπότε idem, Opt. Ind. rariùs Sub. ut ὅπότε σαρδαῖον χεῖροιεν, Lucian. in laps. ὅπότε ἐπεινᾶσεν αὐτὸς, Luc. 6. 3. ὅπότε νεκρῶν Αὐθῆς ἀναζήσωσι, Nonn. in Joan. cap. 5.
- Οὐ μὴ & ἔδ' ἔ μὴ (pro ἐκ ἂν) nullo modo, Sub. rarissimè Ind. vel Opt. ut οἱ λόγοι με ἔ μὴ πρέλθωσι, Luc. 21. 23. ἔδ' ἔ μὴ χύῃ, Matth. 24. 21. ἔ μὴ σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14. 13. ἔδ' ἔ μὴ σβῆσειε σπινθῆρ. τῶ θεῷ φωτὸς, Synel.

ὄφελον vel ὄφελον *utinam*, Inf. Opt. rariùs Ind. ut ὄφελόν με ὀλέσθαι, Apollon. ὄφελον ψυχρὸς εἶησι, Aroc. 3. 15. ὄφελον ἠνείχουδέ με, 2 Cor. 11. 1.

ὄφρα donec, Ind. Opt. Sub. ut ὄφρα βάλλον, Il. ε. v. 588. ἔπιθεμι, ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι, Od. 1. ἔχει κόπον ὄφρα τελέωη Il. ε. quamdiu, Ind. Sub. ut ὄφρα μὴ ἦώς ᾖν, Il. δ'. πνήμεναι ὄφρ' ἐθέληεν, Il. δ'.

Πάρος priusquam, Inf. rariùs Ind. ut πάρος μὴ γαῖαν ἰκέσθαι, Apollon. ἔπι χωρήσκει, πάρος πνα γαῖα καδέξει, Il. π'.

Πότε quando, Ind. ἐμπειρεῖ πότε δεῖ ποιεῖν, Liban.

Πεῖν priusquam, Inf. interdum Sub. Opt. rariùs Ind. ut πεῖν ἀλέκτορα φωνῆσαι, Marc. 14. 72. πεῖν ἅπαντα εἶπω, Demosth. Philip. 4. πεῖν ἑαυτὸ ἐπιμεληθεῖν, Plato. πεῖν τὴ Βοιωτίαν ἀπέδωκε, Dem. de Cherson. πεῖν, Inf. ut πεῖν γνῶναι τὸ Θεόν, 1 Reg. 3.

Πρότερον ἢ priusquam, Ind. Sub. Inf. ut πρότερον ἢ συνταράξει, Aristot. πρότερον ἢ καθαιρεῖ, Plato. πρότερον ἢ τοῦ πολίτου ἐπιληρίσασθαι τὸ νόμον, Plutarch. πρότερον *idem*, Inf. ut πρότερον ἀπεσῆναι, Thucyd.

Ὡς vel ὡς *utinam*, Opt. rariùs Ind. ut ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλοι, Od. ε. ὡς ὄφρα, Il. γ'. *quamprium*, Ind. rariùs Inf. ut ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, Theocrit. ὡς ἀκῆσαι τοῦ παρόντος, Demosth. ὡσανεὶ, ὡπερηνεὶ, ὡς ἄρα ac si, Opt. interdum Ind. ut ὡσανεὶ λέγρομην, Aristot. ὡσανεὶ ἔλεγε, Chrysofom. ἐμήνυνεν ἢ δεξιά ὡς ἄρα π ἐπιτάγῃσι, Liban. ὡπερ ἂν *idem*, Sub. ut ὡπερ ἂν ἔχῃσι, Demosth. ὡς ὅτε donec, Ind. ut ὡς ὅτ' αἰοῖς δεῖδε, Od. ε'. Ὡς quomodo, Ind. rariùs Opt. ut συνειπὼν ὡς δεῖ λαμβάνειν, Demosth. de Republ. διεξήει ὡς ἀναρπαθεῖν, Lucian. v. hist. 1. 1.

Regimen Conjunctionum.

Conjunctiones copulativa, connexiva, disjunctiva, similes Casus, Modos, & (nisi sensus aliud postulat) Tempora ante & post se habent; ut ἤμα τὸ πατέρεσσιν καὶ μητέρεσσιν, Marc. 10. 19. μασιγῶν πείραν ἔλαβον ἐπὶ τῷ δεσμῶν, Heb. 11. 36. ἔκοποι ἐδὲ νήδει, Mar. 6. 28. nonnunquam *idem* disjunctiva; ut ἐδεῖς ἀγαθὸς εἰ μὴ ὁ Θεός, Marc. 10. 18. Interdum diversos Casus; ut μὴ εἰδῶ τοῖς ἰσθμῶν ἠλικίαν ἔσιν εἰπῆσαι, εἰ μὴ ἡδὲ, Æschin. in Timarch. Ζεῦ πάτερ ἠέλιος δ'. Il. γ'. 277. Similes quandoq; Modos, sed diversa Tempora (sensu non exigente;) ut ἔρχε καὶ ἰδὲ, Joh. 11. 34. præsertim Indefinita ut πώλησον καὶ δὲ, Marc. 10. 21. Item similia Tempora & diversos Modos: ut ὅπῃ ἢ λοιδορεῖ, ἢ ὑποκρίεῖ ἢ ὄρα κλεῖν, ἢ ἔλκη, Æsch. in Timar. ὡς μὴ ἂν εἴποιτε καὶ συνήτε, Dem. Phil. 3. Nec

similia tempora nec similes modos; ut *πάσαι ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἕδ' ὀνομήνω*, Od. λ'. *ἄρα πῶς καὶ μὴ πῶς ποιοῦμαι*, Lucian. Pseudolog.

Conjunctiones conditionales, causales, discretivæ, adversativæ, potentiales varios post se modos trahunt: quos sequens exhibet tabella.

*Ἄν si gaudet subjunctivo, interdum optativo & indicativo; ut *ἂν* Θεὸς θέλη, Dem. Phil. 4. *ἂν* εἰποιμῶν, idem. Phil. 3. *ἂν* ἐδέλομῶν, idem de Cherfon.

*Ἄνπερ si, *ἄντε* siue, Sub. rarius Ind. ut *ἄνπερ* ἴξετάζητε, idem. Phil. 3. *ἄντε* μεῖζον ἄν' ἔλαπτον ἦ, idem. ibidem. *ἄντε* πονηροῖς ἄντε ἀγαθοῖς χάρον, Lucian. Demonax.

*Ἄν Potentiale (utὶ & *κἂν*) addit verbo significationem τῆς δυνάμεως.

*Ἄν Indefinitum dictionis, cui adhæret, significationem vagam & indeterminatam relinquit: Utrumque ferè omnibus modis infertur.

Potentiale Opt. Ind. interdum Sub. & Inf. ut *ἐλοίμην ἂν* μάλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν, Plato. *πάσαι μετενόησ' ἂν*, Matth. ιι. ιι. *ἐκ ἂν οἷός τ' ἦ* τοῖς θάλασσαν ὁμοδρομεῖν, Alcidas. jungitur & Infinitivo; ut *ἀντὶ* πολλῶν ἂν *χρημάτων* ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, Demosth. Olynth. ι. Item participio; ut *ἔτε* ὄντα *ἔτ' ἂν* γυόμῳ λογοποιῆσι, Thucyd.

Indefinitum Sub. Ind. interdum Opt. ut *ὅς ἂν* ἀπολύσῃ, Matth. 19. 9. *τὸ ἂν* ἐργὸν ἐπιόψομαι, Il. ι. 167. *ἐπιμαρῶντο* ἔς *ἂν* αἰδοῖντο *δωροδοκῆντας*, Demosth. Reperitur cum Imperativo; ut *οἴμωζε* μὴ τ' ἂν, Aristoph.

*Ἄτε quippe, eo quod, Ind. Sub. ut *ἄτ' ὄλωλε* κροῖτον, Lascar. *ἄτε* δὴ ἢ τὸ φαυλότερον, Plutarch.

Διὸ, διότι, ἐφ' ὅ, ἀνθ' ὅτε, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧ γε, ἐφ' ᾧ τε, ἐφ' ὅτω, ἀνθ' ᾧν, δι' ᾧν, ὅξ ᾧν, ὑπὸ ᾧν, οἷς, ἐφ' οἷς, item τὸ pro διὸ eo quod Ind. & Inf. postulant; ut *διὸ* μήτηρ ἀνδρὸς ἐκέκλιτο, Liban. *διὸ* καὶ κατὰ γινεῖσθαι Ἀλέξανδρον, Dem. de fœdere Alex. *ἐφ' ᾧ* τὸν ἀνδρα κομῆν, Thuc. *καταπίθῃσιν* εἰκοσι μῶν ἐφ' ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι, idem. Ex his quædam leguntur cum subjunctivo; ut *διότι* με πειθῆσαι διανοῆ, Lucian. in dial. deorum. *ἐποιήσατο* ἐφ' ᾧ τε ἐπαράγῃ φρεσίν, Pausan. Τῷ idem, solum infinit. ut *τῆ* ὀργῆ *σπειπέπῳκα*, τὸ *ἄρα* τὸ εἰσεῖναι, Dem. Epist. 2. Ὁ idem, Ind. ut *χρισσαμένη*, ὅ οἱ ἐπὶ θαλύσῃ γένω ἀχρῆς Οἰνεὺς ῥέξει, Il. κ'. v. 530.

Εἰ vel αἰ si, Ind. interdum Opt. rarius Sub. ut *εἰ* ἕως *εἰ* τῆς Θεῆς, Matth. 4. 3. *αἰ* Λακεδαιμόνιοι ἔχοντι, Thucyd. *εἰ* δυνάωντο, Act. 27. 39. *αἰ* τοὶ πεινῶσιν, &c. Theocrit. Idyll. 5. v. 20. *εἰ* καταλάβω, Philip. 3. 12. *αἰ* ἴλης, Plutar. Similiter composita *εἴπερ*, *εἴγε* si, *εἴπως* si quo modo, *εἴποτε* siquando, *εἰ* μὴ, *εἰ* μὴ γε, *εἰ* μὴ πῶς

γε, εἰγε μὴ, εἰ μὴ ὅτι, ἐκτὸς εἰ μὴ, nisi, εἶπν, εἶπα, εἰδέτε sicubi,
 ut εἶπερ συμπάρομω, Rom. 8. 17. εἶπερ ἐκδημῶς τυγχάνοι, He-
 liod. εἶπερ σε κατακλάνη, Il. χ'. v. 86. Poëtica εἶκε, εἰδέκε, αἶ-
 κε, Sub. interdum Opt. Ind. ut εἶκεν νῆας ἔλη, Il. λ'. v. 115.
 εἶκεν Ἄρης οἴχοιτο, Od. δ'. v. 353. εἶκεν πάντων ἀντίσμομω,
 Od. π'. v. 254.

Εἰ καὶ (interdum καὶ εἰ) quavis, Ind. quandoque Sub. rariùs Opt.
 ut εἰ καὶ μετεμελόμω, 2 Cor. 7. 8. εἰ καὶ μηδέν πρὸς εἰρηκῶς εἶη,
 Dem. Exord. conc. εἰ καὶ τυγχάνητε ἀγνοῦντες διδάξω, idem,
 ibidem.

Εἶπερ quavis Sub. rariùs Ind. ut εἶπερ γὰρ τε χόλον καταπέλη, Il.
 α'. εἶπερ βλάπην μόνον, Aristot.

Εἴτε sive, Ind. Opt. interdum Sub. ut εἴτε ἔν ἐδίετε εἴτε πίνετε,
 1 Cor. 10. 31. εἴτε χερροῶμω εἴτε καθεύδωμω, 1 Theff. 5. 10.
 εἴτε γνώμω εἴτε σκέψωμω ἢ γλώσσων, Lucian. de lapsu.

Ἐνεκα eo quod, Ind. ut μ' αἰνὸν ἔχον ἄχρῃ ἔνεκα βροτῶ ἀνέρο ἔμ-
 πεσον εὐνή, Hom. hymn. in Vener. v. 199.

Ἐὰν si, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut εἰάν εἶπν ὁ δ' ἔλθῃ, Luc.
 2. 45. εἰάν ὁ κωρὸς ἔλθοι, Demost. de classibus, εἰάν πλέον ἔ-
 ἄξιός ὄσι ἢ ζημίας, Æschin. in Timar. sic εἰάν οἴδαμω, 1 Joan.
 25. 5. Ἐὰν μὴ quin, εἰάντε sive Sub. ut εἰάν μὴ λάτρη, Marc. 10.
 30. εἰάντε ἐν γήγη, εἰάντε πολλά, Aristoph.

Ἐὰν interdum ponitur indefinitè pro ἀν cum Sub. rariùs Opt. ut
 ὅσα εἰάν δήσητε, Matth. 18. 18. εἰ ἐπύρχε τὸ πρῶγμα, τῆτο εἰάν
 πρὸς ὑμῶν γίγνοιτο, Dem. Exord. concion.

Ἐπεὶ quoniam, quandoquidem, Ind. interdum inf. Opt. ut, &c. ut
 ἐπεὶ ἀνδρα ἔγνώσκω, Luc. 1. 34. ἐθαύμαζεν ἐπεὶ τοῦ μέγιστα
 φρονῶντας ἔταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοισ, Xenoph. ἐπεὶ σφας ἰδοίεν
 φροσσημῶντας, idem.

Ἐπειδὴν idem, Ind. Sub. ut ἐπειδὴν ταῦτα ἔξήωρον. Liban. ἐπει-
 δὴν δεδουμένον ἦ, Demosth. de falsâ legat.

Ἐπειδὴ, εἰδὴ idem, Ind. ut ἐπειδὴ φίλθ μου παρέχῶτο, Luc. 11. 6.
 εἰδὴ ὁμῶ πόλεμός τε δεμῶ, Il. α'.

Ἐπειὴ idem, Ind. ut ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ὄσι, Il. α'.

Ἐπεὶπερ, ἐπειδὴπερ idem, Ind. rariùs Optat. ut ἐπεὶπερ ἔτω κελεύ-
 οισ, Lucian. Mercur. & Char. ἐπειδὴπερ πολλοὶ ἐπεχείρησθ, Luc.
 1. 1. ἐπεὶπερ ὑγῆσαντο μηδέν δεῖς διαλαθεῖν, Xenoph.

Ἦν si, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἦν ἐμὲ ἀποκλείνητε, Lucian.
 in Revivisc. ἦν γνώοις, idem de astrolog. ἔκ ἀπόχρη τὸ κάλλθ
 ἦν μὴ κεκόσμη, idem pro Imag. ἦνπερ, ἦνπερθε, ἦνπως siquidem,
 ἦνπως sicubi Sub. ut ἦνπερ γὰρ πόλεμόν γε εὐγη, Il. χ', &c.

Ἴνα ut, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. rarissimè Inf. ut Ἴνα πίσωσι,
 Rom. 11. 11. Ἴνα μοι δοδεῖη, Eph. 6. 19. Ἴνα χαρίζομω ἔφα-
 νόμω, Dem. Exord. concion. 29. Ἴνα μὴ φουσιῶτε, 1 Cor. 4. 6. ἔσε
 N 4

μὲν ἔν ἴν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν, Constant. ex Can. 24. Concil. Antioch.

Καίτοι *quamvis*, Ind. Opt. ut *καίτοι ἐπλανήθην*, Lucian. Revivisc. *καίτοι πρὸ πολλῆ ποιησαίμην*, Isocrat.

Καίπερ *idem*, Ind. ut *καίπερ μέλαναν ἢ τρίχα*, Theophrast.

Κὰν *idem*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut *κὰν ὑμεῖς μὴ πειδῶτε*, Demosth. Exord. Concion. 24. *κὰν μηδὲν ἴσῳ αὐτῶ ἀγαθὸν πεπόνθοι*, Plato. *κὰν ἐν τῇ γῆ μένος*, Lucian. Dialog. Jovis & Junon.

Κὰν *ei idem*, Opt. Ind. ut *κὰν εἰ διψῶσα τύχοι*, *idem* in Dial. Meretr. *κὰν εἰ ταῦτα πάντα ἴσῳ ἔρχε*, Demosth.

Κὰν *ei κὰν sive*, Sub. ut *οἱ ἀσέρες κὰν εἰ μείζους κὰν ἐλάττους φαίνων*, Aristot.

Κὰν ὅπ *quamvis*, Sub. ut *κὰν ὅπ ἀκροποδιστὴ ἑαυτὸν ἐπεγείρη*, Lucian. Imag.

Κε *potentiale*, Opt. Sub. rariùs Ind. ut *καὶ κε τὸ βελούμην*, Il. β'. *ὅς κε θεοῖς ὀπιπέδῃ*, Il. α'. *κὴ νύ κεν ἀσκήθης ἰκόμην*, Od. ι.

Μόνον, *μόνον ei si modo*, *μόνον μὴ*, *μόνον ei μὴ modo non*, Opt. rariùs Ind. vel Sub. ut *μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἶη νομεύς*, Synes. *μόνον εἰ σάηπτε*, Gregor. *μόνον εἰ μὴ ἔπραξαν*, Isocrat. *μόνον μὴ καταγνώδῳσι*, Gregor. &c.

Ὅπε ὅπ *quandoquidem*, Ind. ut *ὅπε ἄγγελοι ἔ φέρουσ*, 2 Pet. 2. 11. *ὅπερ ἐχρῶντο αὐτῇ οἱ ἱατροὶ*, Lucian. in laps.

Ὅπως *ut*, Sub. interdum Ind. Opt. rariùs Inf. ut *ὅπως πληρωθῆ*, Matth. 2. 23. *πρόσπειν ὅπως παύσε*, ἢ ὕβρεως, Demosth. Philip. 3. *ἔσι καλὸν μάχεσθ' ὅπως μὴ δ' ἔλθῃ μέλλοι ἡγήσασθ*, Xenoph. *ἔ ἡβούτ' ἂν ταῦθ' ὅπως ἐχ' ἂν ἔχην*, Soph. *quod*, Ind. ut *ἐγὼ δ'*, *ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε ἔ λέγω*, *idem*.

Ὅσον *adeo ut*, Inf. Sub. ut *ὅσον αὐτοῖς ἀπαντῆσαι Κλεόμωρον*, Plutarch. *ὅσον μὴ τῆ μὸν ἐνδέεσθαι φαίνῃ*, ἢ Ὀλυμπίων, Lucian. in Aetione. *ὅσα μὴ nisi quod*, Inf. ut *ὅσα μὴ μισοτύραν*, ἢ, Plutar. *παρ' ὅσον eo quod*, Ind. ut *ἀρετῶν*, παρ' ὅσον *δεδέασαι δίκην δέναι*, Phalar.

Ὅπ *quod, quoniam*, Ind. sæpè etiam Opt. rariùs Sub. rarissimè Infin. ut *ὅπ ἐδέποτε ἔγνω*, Matth. 7. 23. *ἔδεις καυχῆσαιτο ὅπ ἔχοι*, Elchin. Epist. 4. *λόγιον ἴσῳ ὅπ πῶ Νῖνον ἔδεις ἔλη*, &c. Diodor. 1. 2. *θεωρῶ ὅπ μέμειν ἔσταθ*, Act. 27. 10. *Μὴ ὅπ etiam si*, Ind. ut *ἢ γλῶσσαν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἐν μόρειον ἢ ἔξωστεικῶν εἶ*, μὴ ὅπ *ἐν τῷ σώματι σκεπέζε*, Aristot. *ὅπ μὴ ne*, Sub. ut *φοβεῖ*, ὅπ *μὴ πάντα πάθῃ*, Xenoph. Ὅπ *interdum redundat*, ut *λέγεις ὅπ πλείσιός εἰμι*, Apoc. 3. 17. *dicis, sum dives*; non verò *Tu dicis quod ego sum dives*.

Ὅφρα

- ὄφρα ut, Sub. rariūs Opt. vel Ind. ut ὄφρα πείπη, Od. μ'. ὄφρα ἔπος εἶποιμι, ibidem. ὄφρα ἤ' Ἐκτωρ εἶπε, Il. δ'.
- Πλὴν nisi, nisi quod, Ind. rariūs Inf. ut πλὴν χαίτῳ ἔχει, Aristot. τί ἂν πρῶτοις, τὰ πάντα πλὴν δ' ἐπιπέτῳ μεταδίδωκεν, Lucian. Auct. Vit. πλὴν εἰ idem, Ind. interdum Opt. Sub. ut πλὴν εἰ τις ἀπέχε, Plato. πλὴν εἰ λαμβάνομεν, Nazianz. πλὴν εἰ τῆτο τις εἶπη, Demosth. Epist. 4. πλὴν ὅπ idem, Ind. rariūs Opt. ut ἐδὲν διαφέρουσι πλὴν ὅπ ψήφισμα ἔχραφουσι, Aristoph. πλὴν ὅπ δευτέρως εἶη, Plutarch. πλὴν ὅσον, πλὴν ὅσα, πλὴν παρόσον idem, Ind. ut πλὴν ὅσον ἠυξάμεν, Synes. &c. Ex his quædam Inf. ut ἐδῆτος γηγύμων πλὴν ὅσα ἔχραφουσι ὅπ κρῦπην, Lucian. Πλὴν ἂν, πλὴν ἂν μὴ, πλὴν ἔαν, πλὴν ἂν μὴ idem, Sub. ut πλὴν ἔαν συμφορῆ, Isocrat. &c.
- Ὡς quod, Ind. interdum Opt. Sub. rariūs Inf. ut ἔφηδα ὡς πρῶτῳ δικάσῃ, Lucian. Timon. ἠκέσασμεν ὡς ἠνῆτος εἶη ἄφ' Ἐκτόρων, Idem. v. hist. 1. 2. λέγουσιν ὡς δίκαιον ἦ, Euripid. in Heraclid. ὡς ἔτε λαλὸν ἔδ' ὅσον ἔδ', Plutar. Ὡς ut, Opt. Sub. Inf. rariūs Ind. ut δέξω ἠνῆτικῆναι ὡς δολογίαν συγγράψαμι, Lucian. de lapsu. ὡς μὴ ἐκπέτη μοι τὸ συγγράμμα, &c. Idem ibidem. ἐξεδύωξέ με ὡς μηκέτι φέρειν, idem in Judic. Vocal. δεῖ σαφῶς λέγειν ὡς συνήσασιν οἱ ἀκόντες, idem in Jon. Trag.
- Ὡς ut, adeo ut, Inf. interdum Ind. ut ὡς τὸν ὄχλος θαυμάσαι, Matth. 15. 34. ὡς ἔδωκε, Joan. 3. 16. εἰς τῆτο ἀρχθῆ δυσμενείας ὡς πρὸς Πέρσιω ἀπεσάλκατε, Demosth. litter. Philip. Utrumque simul modum; ut ἔτω ἐυτελής ἦν ὡς ἐκ οἴδου εἶπε ἔπως ἐρμάζοιτο ὡς μὴ λαμβάνειν, &c. Xen. Ὡς itaque cum omnibus modis, ut ὡς ἐκέπ' εἰσὶ, &c. Marc. 10. 8. ὡς ὡρακαλεῖτε ἀλλήλους, 1 Theff. 18. ὡς ἀπίωμεν, Lucian. Nept. & Triton, &c.
- Adverbia vel Conjunctiones similes plerumque modos cum aliis particulis ac seorsim adsciscunt, modò significatio non mutetur; ut ἄχρις donec, ἄχρις δ' ἀνέστη βασιλεὺς, Act. 7. 18. ἄχρις ἔορσθη, Galat. 4. 19. ἐπήνεν ἄχει πρὸς ἐυδριᾶν με, Lucian. in Leuk. πρὸς priusquam, πρὸς ἢ συνελθεῖν, Matth. 1. 18. πρὸς ἢ ἰδῆ χειρὸν, Luc. 2. 26. πρὸς ἢ ὁ κατηγορέωμεν ἔχει, &c. Act. 25. 6. πρὸς ἢ τὸ λιμῶ ἀπέχθειναι, Antiphon. &c.
- Particulæ ἂν & κεν aliis adjunctæ adverbis vel conjunctionibus eisdem exigunt modos quos regunt solæ; ut εὐτε quando, ἵτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτόρος ἠγύσκοντες πίπῃσι, Il. α'. εὐτ' ἂν εἰ μελίφρον ὑπῆ ἀνείη, Il. γ'. ὡς sicut, quamprimum, ὡς ἂν ἐγὼ ἴπω περὶ ἀμετα, Il. β'. ὡς ἂν ἔλθω, 1 Cor. 11. 34. ὡς adeo ut, ἵτ' ἂν ἄχθοιντο εἰκότως, Lucian. de domo. &c.

*Ἄν sæpiùs redundat; ut ὡς τρεῖς ἂν παρ' ἀπίδα Σπύραι θέλομι ἂν μάλλον τεκεῖν ἅπαζ, Euripid. τί δ' ἂν οἱ ἀγνοῦντες ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, Lucian. Halcyon. Non rarò subauditur, præsertim in Optativo; ut ἐκ εἶχον ἔνθα δέξαιντο, Lucian. Diog. & Crat. ἄρα ἀνάχρητο ἀποκηρύσσοντα, Idem in Abdicat. In Subjunctivo itidem, ut τί ἔν ἀνέχωμαι ὑβρίζουμένη, Lucian. meretr. 3.

*Ἄν *potentiale* potest verbo præponi vel postponi: ἂν *indefinitum* postponitur.

Quædam adverbia & Conjunctiones modis priùs descriptis junguntur in certâ significatione temporis.

1°. Adverbia.

Optandi adverbia, præcipuè αἶθε & εἴθε, ferè adsciscunt *in re præterita* Indicativum, *in re præsentis aut futurâ* Optativum: Sed affertur *in re præsentis* Indicativum. ut εἴθε μοι λαβεῖν δυνατὸν ἦν, Lucian. *in re præterita*, Optat. ut εἴθε μὴ λάβοις ποτε, Euripid. Adduntur hæc adverbia Optativis ob *vehementiam*: Indicativi ob *necessitatem*.

Hortandi adverbia junguntur frequentius primis personis Subjunctivi: secundis Imperativi.

Prohibendi adverbia, μὴ, &c. gaudent præsentis & indefinitis omnium modorum, *in re præsentis* potius Imperativo vel Subjunctivo, *in re præterita* Optativo, *in re futura* cæteris modis præterquam Indicativum. & pro μὴ non nisi futuro Indicativi.

Μὴ *ne fortè*, *in re præterita* amat Indicativum; *in præsentis aut futura* Subjunctivum interdum Optativum; præcedente verbi alicujus præteriti sæpius Optativum: quandoque futurum perfectum, rariùs præsens Indicativi.

Μὴ post verba *timendi*, affirmat; ut δέδοικα μὴ ἀποπλανῶ, Isocra. μὴ ἔ (utè & ὡς ἔ) negat; ut δέδοικα μὴ ἐκ ἔχω πω αὐτίκω σοφίαι Xenoph.

Ἔσε *donec* cum præsentis Substantivi: *quamdiu* cum imperfecto Indicativi.

Μέχρι *quamdiu* cum Imperfecto Indicativi.

Ὅτε, τότε perfectis vix adjunguntur.

Ὅποτε, *in re præterita*, Optat.

Ὅν μὴ cum futuris Indicativi.

Ἐὶν cum præterito Indicativi: ὅτιν ἂν, *in re futura*, Subjunctivum *in re præterita*, Optat.

2°. Conjunctiones.

ἄν potentiale, in re presentī vel futura, desiderat Optativum; in re praterita (addit *ἄν* in re presentī vel futura) Indicativum. Jungitur omnibus temporibus, rariùs perfectō; ut *πάλαι ἄν ὀλώλατε*, Dem. in Mid. *ἄν* cum Infinitivo vel Participio non raro significationem facit rei futura in presentī vel Indefinito.

ἂν, *εἰ ἂν*, *ἢν* si, in re praterita cum Indicativo; in presentī. Subjunct. Optat. itidem ferè *κἄν*.
ὅπως, *ὡς* plerumque & *ὅπως* ut, in re praterita amant Indicativum: in re presentī & futura Subjunctivum; Indicativi potiùs futurum; interdum Optativum; præcedente autem verbo alicujus præteriti, sæpius Optativum. *Ἴνα μὴ* in re praterita Optativum, in futura Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.

Participiis adjunguntur ex adverbiiis *ἀμα*, *μεταξὺ* ex conjunctionibus sæpe *καίτοι*, sæpissimè *καίπερ*, item *κὶ* & *περ* ieorfim, *quamvis*.

Per Indicativum multa Græcis, quæ Latinis per Subjunctivum vel Optativum efficiuntur; ut *ἔδεν γὰρ ἔγω βραχὺ ὄπλον εἶχον ὃ ἐκ Ζηκνῆντο ἀλλήλων*, Xenoph. *ἐκ ἐζήτην ῥήτορα δι' ὅτε δαλεύσουσι*, Demosth.

Comina indefinita *ὅς*, *ὅσις*, *ὅσων*, *οἷ*, *ὅποι*, &c. adsciscunt communiter indicativum, elegantius sæpe optativum, quandoque subjunctivum; ut *μακάρι* *ὅς φάγε*, Luc. 14. 15. *ξυνίει* *ὃν λέγειμα*, Lucian. in fugitivis. *πυνθάνει* *ὅσις ὄζειν*, Æschin. Epist. 4. *ἔσιν* *ὃ π κὶ λέγει*, Lucian. Pseudolog. *ὅσις ἴκοιτο*, Hesiod. Theog. *ὅσις ἔν ταπεινώσει*, Matth. 18. 4. (sic *ὅσις ἐπαυρή*, Nicand.) *ἠδὲ* *ὅσα κλεῦοι*, *ἐκόλαζεν* *ἔς* *πρωτάτοι*, idem in Tyrannicid.

Regimen Præpositionum.

Præpositiones regunt casus, vel	} unum	Genitivum, <i>ἐκ</i> , <i>πρὸς</i> , <i>ἀπὸ</i> , <i>ἀντί</i> .
		Dativum, <i>ἐν</i> , <i>σύν</i> .
		Accusativum, <i>εἰς</i> .
} duos, tres,	} Genitivum vel Accusativum, <i>διὰ</i> .	Genitivum, <i>ἀμφὶ</i> , <i>ἀνά</i> , <i>ἐπὶ</i> , <i>κτ</i> , <i>κτ</i> , <i>παρά</i> , <i>πρὸς</i> , <i>πρὸς</i> , <i>ὑπὸ</i> , <i>ὑπὸ</i> .

Geni-

Genitivo foli junguntur, ἐκ, πρὸς, ὑπὸ, ἀντί.

Ἐκ vel ἐξ ἢ vel ex, γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, 1 Cor. 11. 12. ἢ vel ab, ἐκ νεότητος, Matth. 19. 20. ἐκ Θεοῦ ἔστι, Act. 5. 39. extra, ἐκ καπνὸς κατέδηκα, Od. π'. v. 288. ἢ vel post, ἐκ δείπων ὕπνου, Euripid. Hecub. (sic ἐκ δειπνῶν, Joan. 13. 4.) ἄλλω δὲ ἄλλης πόλεως αἰμείβεσθαι, Plato. ἢ vel ad, καθίστα ἐκ δεξιῶν, Marc. 10. 40. pro ἐκ ἧς παρόντων ἐπιμύναται, Demost. propter, παρεπόμεθα ἐκ τῆς μηδὲν φροντίζειν, idem. ex, juxta, ἐκ ἧς νόμων, Æschin. per, ἐκ θαλάσσης, Thucyd. ἐκ πίσεως (ἵστε), Rom. 1. 17. in, τὸ ἐξ ὑμῶν, 12. 18. ἢ vel de, ἐξ ὀνόματι εἰδέναι, Steph. ἐκ τοῦ ὀνόματι ἐκρεμάσθαι, Theon. absque, Δίδυμοι οὐδὲ ὀμμάτων, id est, ὁ πηρὸς θεῖς, Eustath. ex, pro, cum, modum. ἐκ ἧς μόροιο λαβρὸν ἀναιδμαίνοντες, Quint. Smyrn. 1. δ'. v. 244. ἐκ πολλῶν τῶν περὶ οὐρανεῖας ἐκ περὶ οὐρανεῖας κρατεῖν, Bud. Viger. ἐκ πίσεως ἐπιμελείας, &c.

In Compositione significat ex, extra, ἐκβάλλω ejicio: ab, ἐξέμυμι abjuro: in, ἐκφέρω (interdum) infero: re, ἐξωνόματι redimimus: ἐκκαλύπτω revelo: abs, seorsim, ἐξαμύζω sejungo: augmentum, ἐκπρεπὴς valde decorus: ἐξοφθαλμοι eminentes habens oculos: cotinarium, ἐξάσι infaustus: Alias item inducit significatione ἐξουσία potentia, ἐκδικος vindex, ἐξορχῶμαι enuntio, ἐξέχω excell (interdum) exorior, &c.

Πρὸς pro, πρὸς θυρῶν, Act. 5. 23. pro, supra, πρὸς δέντρον δευότι, Proverb. ante πρὸς νίκης ἐγκώμιον, Proverb. ante, ob, πρὸς ὀφθαλμοῦ ἔχειν, Plutarch. pro, μάχῃς πρὸς τὴν παίδων ἢ πρὸς γυναῖκων, Il. δ'. v. 57. πρὸς Ἀχαιῶν ἀγγελος, Il. κ'. v. 286. πρὸς ἧς δὲ ἔρω, Soph. pro, propter, πρὸς φόβοιο ἔλωρ δούλοισι λίπειν, Il. ε'. v. 667.

In Compositione significat pro, πρὸςβάλλω praepono, πρὸς ἐξ πρὸς cello, pro πρὸςκαλίζω prouoco, πρὸςδίδωμι prodo: pro, vice, πρὸς πρὸς venditoris institor: ante, πρὸςμαχῶν antesignanus: ante, sui πρὸςάσιν suburbium: ex, πρὸςέρχομαι exeo: ἢ vel ex, πρὸς ῥίζῃς radice avulsus: ad, πρὸςἰκνέομαι advenio: augmentum, πρὸςδηλῶν valde manifestus, πρὸςπῆρας magnos habens pedes. Alias inducit significationes πρὸςκόπιω progredior, πρὸςτρεπέομαι hortor, πρὸςβάλλομαι accuso, &c.

Geminatur apud poetas: ut πρὸςπρὸς ὀφθαλμῶν, Apollon. 1. v. 453. πρὸςπρὸςκλινομαι, Il. χ'. v. 221.

Ἐπὶ ἢ vel ab, ἐξουσία ἐπὶ Θεοῦ, Rom. 13. 1. ὑπὸ παρθενίας, Luc. 1. 36. ἢ vel ex, ὑπὸ νεῶν μάχῃς, Xenoph. ἐνδύμα ὑπὸ τειχῶν, Matth. 3. 4. de, ὑπὸ πύργου καταπισῶν, Lucian. ὑπὸ ἧς σῶ ἀναλίσκε

ἐναλίσιω, Isocr. ἀ, post, ἀπὸ δείπνου, Il. 3. absque, ἢ ἀπ' ἀνδρῶν
 ἕστα, Plutarch. pra, ἀπὸ χαρῶν, Luc. 24. 41. propter ἐκ ἐδωάτο,
 ἀπὸ τῆ ὄχλου, 19. 3. per, ἀπὸ ὄραγγέλωσως γίνοιτο μᾶλλον ἢ ἀπὸ
 κήρυκῃ, Xenoph. per spatium, ἐξήλθεν ἀπὸ σαδίων, Apoc. 14. 20.
 ad, circiter, ἀπὸ τρίτης ὄρας, Act. 2. 22. pro, ἀπὸ ἧς ἑσῶν εἰσνεψ-
 κείν χήματα, Plutarch. ad, ἀ, ἀπὸ σημείω ἐνὸς ὄπισθελαι τὰς
 ναῦς, Thucyd. cum, εἰς τ' ἀπὸ τῆ ξίρης μάχλω ὄρημῃ, Diodor.
 ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς ἐμάχετο, Lucian. Toxar. de, κρεμήσεται
 ἀπὸ τῆ πώρων, idem. coram, ἀπὸ προσώπου ἧς πατέρων, Act. 7.
 45. procul, prater, contra, (sæpius retracto accentu) procul, μένων
 ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο, Il. β'. v. 29. prater, ἀπὸ δόξης, Constant. contra,
 αὐτῷ ἀπὸ θυμῆ ἢ μέλαινα ψήφῃ, Themist. τῆτο ἀπὸ γνάμης ἦν,
 Julian. relationem vel officium, οἱ ἀφ' αἵμαλῃ, Philo. οἱ ἀπὸ βή-
 μαλῃ, Plutarch. exemplum, ἀπὸ προσόνων, 1 Tim. 1. 3. pre-
 tium, σεφάνω ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα, Demosth. sub persona,
 Ὀμηρεῶς ὡς ἀπὸ Φοινίκῃ λέγων περὶ Ἀχλλεία, Tzetzes in Ly-
 cophr.

In Compositione significat a, ab, abs, ἀποσείρω avertō, ἀπο-
 ἔλλω abjicio, ἀπέχω abstineo: de, ἀποβαίνω descendo: ad, ἀποδέχο-
 μαι admitto, ἀποδέω adnecto: ex, ἀποπύω expuo: extra, ἀποσυνα-
 γωγος extra Synagoga eiecius: in, ἀποκείνω intingo, ἀποσκοπέω in-
 spicere intueor: procul, ἀπόμαχῃ procul pugnans: sursum, ἀπολέπω
 aspicio: re, rursus, ἀποκαθίσταω restituo: intro, inter, ἀποφείνω
 terferio, ἀποσέω intus cohibeo: contrarium, ἀπεκαλύψω reuelo,
 ἀτύχημαι imprecor: privationem, ἀπόζημι nego, ἀπογίνομαι morior:
 sectum, ἀποζῶν parcè vivere: exemplar, ἀπογράφω describo: aug-
 mentum, ἀπτείνω extendo. Alias inducit significaciones, ἀποκεί-
 νω respondeo, ἀπαργυρίζω argento mutuo.

ἢ pro, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, Matth. 5. 38. pra, ἀντὶ χημά-
 των ἐλέει τ' δόξαν χη, Isocrat. pro, instar, ἀντὶ νυ πολλῶν Λα-
 ῶν ὅτιν ἀνῆρ, Il. 1. pro, propter, ἀντὶ ἀρετῆς πμᾶδς, Demosth. de
 coronâ. ἀντὶ τέτε, Ephes. 4. 31. contra, ἀντὶ ἀνδρῶν ἴτω, Il. 1.
 super, χείων ἀντὶ χείλῃ, Joan. 1. 6.

In Compositione significat contra, ἀντίχριστος antichristus: pro,
 instar, ἀντίθεῃ divinus, instar dei: pro, vice, ἀνθύπαλῃ proconsul:
 ἀντέχωμαι adhæreo: in, ἀντηπιδάω insilio: ob, ἀντικείλω ob-
 scuro: re, ἀντασάζωμαι resaluto: con, ἀντιπύρημι concremio: pro,
 ἀπαργυρισῆς ἧς ὄσων, defensor rerum tuarum, Isocrat. vicissim, ἀντιπε-
 λγειν vicem amoris rependere: è regione, ἀντιπαρέερχομαι è regione
 inseo: augmentum, ἀντίποις puer adultus: pretium, ἀντικτάομαι re-
 cipiā emo. Alias inducit significaciones ἀντιποιέομαι vendico. &c.
 Dati-

Dativo soli ἐν, σὺν.

Ἐν ἰν, ἐν λιμένι πλεῖν, Proverb. ἰν, ad, ἐλθεῖν ἐς Ἑλλάδα, Xenoph. (sic ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, Luc. 7. 17.) inter, ὄνθ ἐν μελίτῃσι, Proverb. ἰντρα, ἐν ἑπτὰ ἡμέρησιν ἀποδηήσῃσι, Hippocrat. super, εἰν ἐλεοῖσι ἔδικε, Il. ἰ. v. 215. ad vel circa, ἐν Μαρπηείᾳ ἠπήμῃθ, Xenoph. usque ad, ἐν χερῶν κείας, Lucian. contra, ἐν ἐμοὶ θρασύς, Sophocl. penes, ἐν Θεῶ τέλθ, Demosth. ab, ἐν τῷ ὄμῳ τῷ χεῖρα ὑποταμῶν Herodot. abs, ἐν σοὶ ἔσμεν, Sophocl. apud, ἐν ἑαυτῷ ἑῷ, Lucian. apud, prope, ἀγροῦ ποιήσατο ποταμῶ ἐνὶ Διήεντι, Il. δ'. v. 489. cum, ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις, Xenoph. Sic παρῶπι ἐν πλῆ ἐν ἐπῆς γελία, Ephes. 6. 2. pro, vice, ἐν φαρμάκῳ ὄσι, Steph. pro, pretio ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν, Dem. de cor. ἀ, ἐν πολλῷ χρόνῳ Plat. coram, ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήων πλεον ἢ πεισυνείοις, ἰδειν τὰ ἐν ποσὶν Οὐκ ἐξικμάζω, Euripid. per, ἐν τέτοις τοῖς νομοδέται μὴ δέσθ, νόμον μηδένᾳ, Dem. Olynth. 3. inter, διελορίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, Matth. 16. 7. Vim omnium Præpositionum habet in Sæ literis per Hebraïsmum: erga, ὀργῆ ἐν τῷ λαῷ, Luc. 21. 2. propter, ἐν πολυλογία εἰσακκδήσον, Matth. 6. 7. ad, apud, ἐ δεξιά τῶ Θεῷ ὄσι, Rom. 8. 34. ad, secundum, ἐν τῷ ὑποδείσματι Heb. 4. 11. per, ἐν τῷ ἡῶ ἐλάλησιν ἡμῖν, Heb. 1. 1. per, in jure, ἐν τῷ ἔργῳ, Matth. 5. 34. de, ἐν Ἠλίᾳ, Rom. 11. 2.

In Compositione significat in, ἐνεμι infum, ἐμβάλλω injicio ad, ἐγκαταλέγω accenseo: intus, ἐναποκλείω intus includo; in, contr. ἐσχλάω infringo, refragor: inter, ἐνανθρωπίζω inter homines versor augmentum, ἐμβοάω clamorem attollo: defectum, ἐλλείπω deficio. Alias inducit significaciones, ἐντρέπομαι revereor, ἐνδίδωμι cœca ἐμφορέομαι satior: Affertur ab Eustathio cum accusativo; ut ταῦτα, vel potius in compositione ἐν ταῦτα.

Σὺν cum, σὺν Θεῷ, Plato. ἰν, φεύζωμῃ σὺν νηυσὶ, Il. β'. secundum, σὺν τῷ νόμῳ, Xenoph. præter, σὺν πᾶσι τέτοις, Luc. 24. 2. ad, tempus, ἡλυδες—τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἡσὶ, Theocrit. post, εἰ γὰρ ἀπώσης σὺν κακῷ μέτει πάλιν, Soph. Affertur etiam ad, περιέομαι σὺν ἀγῶνι, Antipho. σὺν πατρίδι βαίη, Favorinus.

In Compositione significat con, σὺνδελθῶ conseruus: simul, σὺν δυο. συνάμωφ: in, συγγινώσκω ignosco: augmentum, συντελῶ perfecitè absoluto. Aliam inducit significacionem συνοξὺς sensim accuminatus, συνίστημι commendo, &c.

Accusativo soli εἰς.

Εἰς ἰν, ἐκ πρὸς εἰς φλόγα, Proverb. ἰδῶν ἐς πλησίον, Il. γ'. εἰς εἰς, κώλισμα, 2 Pet. 2. 12. in, super, εἰς ὕδωρ γράφω, Proverb. ἰν, contra, εἰς ἰερεὺν πλημμελεῖν, Demosth. in, erga, εἰς ἐμὲ εὐνοί Xenop

Xenoph. usque ad, εἰς ἡέλιον καταδυῖται Δαίμυον, Il. α'. v. 601. versus, εἰς βορέλιω τετανυσμένῳ, Dionysl. post, εἰς νέωτα ἐκπίσει, Lucian. ver. hist. l. 2. intra, ἀπεσώθη εἰς τὸ στρατόπεδον, Polyb. εἰς ἐκτῶ ἡμέραν ὡρα χήσε, Æschin. circiter, εἰς τετρακοσίους ἔγοντο συνομόται, Pausan. circa, ad, οἱ εἰς Ἴστρον στραπῶται, Zosimus, l. 4. εἰς ἐσπέραν, Aristoph. propter, ἐπυνεῖ εἰς τὸ κάλλῳ, Lucian. in Reviv. apud, εἰς ἄπαντας γνώριμον, Thucyd. quoad, δεαῖς εἰς ἄπα ἕοικε, Il. γ'. per, in numerando εἰς τέσσαρας ἐρχεῖ ὁ λόχος, Xenoph. per, in jurando, εἰς Ἰερρολύμια, Matth. 5. 35. per, tempus, μείνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, Od. ξ'. 292. inter, εἰς τὸ ἥρωας κατελέγη, Lucian. in Scythâ. In Inscriptionibus, in vituperium vel in laudem; εἰς Ἀσώτους, Epigr. ὕμῳ εἰς Ἀπόλλωνα, Homer. de, εἰς χεῖρὸν λέγω, Ephes. 5. 32. in, εἰς ἐκκλησίαν κατέζομαι, Xenoph. (sic εἰς κοίτῳ εἰσὶ, Luc. 11. 7.) pro, εἰς ἐλάχιστον pro minimo, 1 Cor. 4. 3. more, τὰς τρίχας ἐυδιτίζει εἰς τὸ ἐπιεικῆν, Lucian.

In Compositione significat in, εἰσάλλομαι insilio, εἰσέρω intro; ad, εἰσπλέω adnavigo, intra vel intro, εἰσαγωγή introductio; εἰσακτέω exaudio. Aliam inducit significationem, εἰσωνία vestialis, &c.

Genitivo vel Accusativo διὰ.

διὰ cum Genitivo: per, διὰ αἰσθήσεως ὁ θάνατος, Rom. 5. 12. per, in jurando, διὰ πνεύματος ὁμιλεῖν, Demosth. per, ἀ, διὰ τῆς πνεύματος, 1 Cor. 12. 8. cum, διὰ μέλαν ἄρχειν, 3 Joan. v. 13. post, διὰ δεῖν ἡμερῶν, Dioscor. sic δι' ἡμερῶν, Marc. 2. 1. propter, δι' ἡμῶν ἀνθρωπότητα ὁ Θεὸς ἔδωκε, Nazianz. sic δι' ὧν, 2 Pet. 1. 4. in (cum ablativo) ἢ κύρωσις τ' ῥητορικῆς διὰ λόγων ὄζει, Plato. in, pro, διὰ χειρῶν ἔχουσι τ' πολιτείαν, Aristot. in (cum accusativo,) ἢ πίσις ἢ δι' αὐτῆς, Act. 3. 16. in, ad, διὰ λόγων ἐλθεῖν, Plutar. διὰ μάχης ἔναι, Thucyd. inter, ἔφερετε καὶ διὰ πάντων, Il. μ'. v. 104. pro, δι' ἐδεδόξεν ποιεῖν, Sophocl. ad, κατέδυτε διὰ τειπέδων, Hom. hymn. in Apoll. v. 443. usque ad, διὰ τέλος, Isocr. ex, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γλυκόμηναι, Athen. sic διὰ τῆς σώματος, Matth. 4. 4. alternationem, διὰ τρίτης, Lucian. διὰ χόονε λέγειν, Æschyl.

Cum accusativo: propter, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον, Marc. 2. 27. per, διὰ τὸ δεῖν ἐσώθην, Demosth. sic διὰ τὸ αἶμα, Apoc. 12. 11. in, νόμοι δι' αἰθέρα πενωθέντες, Soph. in Tyranno. contra, δι' Ἀθιναίους μῶσε εἶχε, Thucyd. inter, φύγης διὰ πέρας, Apollon. l. 2. v. 422.

In Compositione significat di vel dis, διαφωνέω dissono; per, διαμένω permaneo; trans, διέρχομαι transeo; de, διαγράφω describo; circum,

circum, διαδέω *circumligo*; *ex* vel *post*, διαδέχμαι *excipio*; *ob* vel *contra*, διαβάλλω *obtreddo*; *distinctionem*, διάχρυσος *auro intertextu*; *augmentum*, διαπρεπής *valde decorus*; *diminutionem*, διαμεισίδω *subrideo*: *immorationem*, διαβλεθόμαι *delibero*, διαζίνομαι *persevero*; *more*, διδραπέζω *more Euripi ieciprocōr*. Alias inducit significationes, διάψαλμα *pausa inter cantandum*, διαφέξω *extello*, &c.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur, ἀμφὶ, ἀνά, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, ὑπὲρ, ὑπὸ, ὑπὸν, ὑπὸς, ὑπὸν, ὑπὸς.

Ἀμφὶ cum Genitivo; *de*, ἀμφὶ ἀστέρων γραφή, Lucian. *circa*, ἀμφὶ πόλιθ οἰκέουσι, Herodot. *propter*, μάχεσθον Πίδακος ἀμφὸ ὀλίγης, Il. π'. v. 825. *per*, in obtestando, φοίβω ἀμφὶ — Δίωσμαι Ἀπὸλλον. l. 2. v. 216. *supra*, ἀμφὶ πόνω ὁ πόνθ, Herodot. *ad*, ἀμφὶ ἧ πυγμαχίης ὄρωσθ Ἰδομηνῆθ, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 284.

Cum Dativo, ferè apud poëtas; *circum*, *circa*, ἀμφὶ δέ σοι ναῖουσι, Il. π'. v. 245. ἀμφὸ ἄμοις βάλετο ξίφθ, Il. λ'. v. 29. *de*, ἀμφὶ τῷ δαίματῳ αὐτῆς ἐκφέρει λόγος, Herodot. *pro*, ἀμφὸ Ἑλένη κατήμασι πῶσι μάχεσθ, Il. γ'. v. 70. *propter*, ἀμφὸ Ὀδυσσῆ δαίφρονι δαίφῃ ἤτορ, Od. α'. v. 48. *prope*, ἤειπεν ἀμφὸ αὐτῷ, Il. δ'. v. 493. *apud*, *cum*, Τεῦχρον ἀμφὶ σοι κείψω, Soph. *per*, ἀμφὶ κλίμαξὶ κατήιον, Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 54. *per*, ἀ, εἴλετο ἀξίνω ἧ ἑλαίνα ἀμφὶ πελέκω, Il. ν'. v. 612. *contra*, λόγος ἀνέσσω, τῷ μ, Ἀρεσθῶν κάτα, Τὲς δ' ἀμφὸ Ὀδυσσῆ, Soph. *post*, ἀμφὶ δ' ἀρ' αὐτῷ Ἀλλοι ἔποντο, Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 49. *inter*, ἀμφὶ σφίσι πένδο ὄρωρε, idem. l. α'. v. 16. *super*, κάββαλεν ἀνδρα κατὰ χρονοῦς, ἀμφὸ δ' ἀρ' αὐτῷ Ἐζετο, idem. l. δ'. v. 23. *cum*, πεπρωμένη ἀμφὸ ὀνύχουσι, Heliod.

Cum Accusativo: *circa*, ἀχρόμυροι Ἰαρδάνω ἀμφὶ ῥέεθρα, Il. η'. v. 135. *circa*, *commorationem*, ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω, Xen. *circiter*, ἀπέθανον ἀμφὶ τῷ μυθῶ, idem. *prope*, *juxta*, ἀμφὶ ἧ καὶ λον Φάσσανοι ἔρραϊδθ, Il. π'. v. 338. *propter*, *de*, νίκος ἐπύχθθ ἀμφὶ βοηλασίω, Il. λ'. v. 671. *ad*, ἀμφὸ ἄλα ἔλασθ Ἀχαιῶς, Il. α'. v. 409. *ad relationem*, πᾶ ἀμφὶ τῷ ἄεισον, Thucyd. *de*, νόμος τῷ ἀμφὶ θυσίαν κατασαθέντας, Halicarn. l. 7. *cum*, ἐελθούμθ πονέσθ ἀμφὸ Αἴαντα πλώειον, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 264. *inter*, ἀμφὶ νεκρῶς, idem. l. γ'. v. 93.

In Compositione significat, *circum*, ἀμφιβάλλω *circumjicio*; *utrinque*, ἀμφίστωθ *anceps*, ἀμφίβολθ *ambiguus*: *augmentum*, ἀμφήλιξ *adultus*; *diminutionem*, ἀμφίλυκθ *sublustris*: Aliam inducit significationem, ἀμφιπονέω *consumo*, &c.

Ἀνά cum Genitivo rariùs; *circum*, ἔλεν δ' Ὀρεθῶνα δεῖον ἀνά κεστῶφοιο πυχίσας, Quint. Smyrn. l. γ'. v. 150, 151.

Cum Dativo apud poetas; *cum*, χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, Il. α. 135. ἢ, ἀνὰ χερσὶν ἑλθεῖσα, Hom. hymn. in Apoll. v. 318. ἀνὰ μέτω, Constant. *super*, εὐθε πατὴρ ἀνὰ Γαργύρῳ ἄκρῳ, Il. ξ'. v. 352.

Cum Accus. *per*, ἀνὰ σρατῶν, Il. α. v. 10. sic ἀνὰ μέσον, Marc. 7. 3. *per*, ἢ numerando, στρατώτας ἐξίέναι κελεύει, ἀνὰ πεντε, Viger. *per*, *cum*, ἐλάσας τὸν ἵππον ἀνὰ κρήτῳ, Halic. circa, περιπύοντα μάχῳ ἀνὰ κυδιάνειραν, Il. ξ'. v. 155. ἢ, οἱ τὰ μὲν λόγια τῷ θεῷ ἀνὰ ἔμα ἔχουσι, Clemens Alexand. sic ἀνὰ μέσον ἕσπευε Matth. 13. 25. *per*, συννομῶσας ἀνὰ πρῶτους, Xiphilin. sic διακρίνει ἀνὰ μέσον τῷ ἐδελφῷ, 1 Cor. 6. 5. *contra*, ἀνὰ πεταμὸν διεκόμεν, Halic. *ad*, ἢ, Εκπερὸς ἀκέες ἵππι Ἡλδον ἀν' ἰωχμὸν, Il. θ'. v. 85. τρεφθῶμαι ἀν' Ἐμῆδα, Od. β. v. 80. *ad*, *secundum*, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, Clemens Alex. *super*, Σῆκεν ἀνὰ μυείκῳ, Il. κ'. v. 466. *apud*, *prope*, μησίωδε ἐθέρειδος ἀλλκῆς Νῦας ἀνὰ γλαφυράς, Il. β. v. 488. *progressum & vicissitudinem temporis*, πόλεις ἀνὰ χεῖνον ἀφηρέθη. Dion. Halic. ἀνὰ μίαν, 2 Regum cap. 6. Significat etiam (sine casu plerumque) *irriter*, ἀνὰ μετητάς δ' ο, Joan. 2. 6. *sigillatim vel singuli*, ἔλαβον ἀνὰ δ' ἰωάειν, Matth. 20. 9. *distributionem aequalium* (præcipuè *apud medicos*), κινιαμῶν κ' νάρδε ἀνὰ ἐγκίαν μίαν, Viger.

In compositione signif. *re*, *reito*, ἀνατρέχω *recurro*; *re*, *rursus*, *rursum*, ἀνάστασις *resurrectio*; *re*, *rursus*, *deorsum*, ἀναπίπῳ *recido*; *re*, *seorsim*, ἀναχωρέω *recedo*; *re*, *contra*, ἀνανεῶ *renuo*; *ad*, ἀνὰκειμαι *accumbo*; *ad*, *sursum*, ἀναβαίῳ *ascendo*; *e, ex*, ἀνάδουμι *emergeo*, ἀναδλίβῳ *exprimo*; *ab*, *abs*, ἀνακλύζῳ *abluo*; *dis*, *di*, ἀνακείνω *diduco*; *per*, ἀναμῶν *permaneo*; *sub*, ἀνάγαιῳ *subterraneus*; *sub*, ἀναρπάζῳ *surripio*; *sub*, *vice*, ἀνάδοχος *susceptor*, *fidejussor*; *in*, *intro*, ἀναγωγῆ *introducō*. Alias inducit significaciones, ἀναγνώσκῳ *lego*, ἀναδύομαι *recuso*, ἀνάλογος *ejusdem rationis*, ἀναίρω *interficio*, interdum *respondeo*, ἀναβάλλομαι *interdum incipio*.

Ἐπὶ cum Genitivo: *super*, ἐφ' ἵππεσθε ἡμεῖς αὐτῶν, Xen. *supra*, ἐπὶ πάντων, Rom. 9. 5. *in*, (cum ablativo) ἐξ ὅτι γλώττης, Proverb. (cum accusativo), ἄγειν ὅτι φάλαγξος, Xen. *penes*, ἐπὶ δ' ἡμῶν, Demost. *ad*, ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκῳ, Thucyd. ἐπὶ σκοπῷ πρῆξεν, Lucian. Emp. libiorum, *coram*, ἐπὶ τῷ βήματι, Act. 25. 10. *apud*, ἐπὶ, αἰεὶ ἐπ' ἑμαυτῷ λέγω, Lucian. Rhet. sic εὐχεσθε σὺν ἑφ' ὑμῶν, Il. η. v. 195. *juxta*, ἐπὶ τῷ θαλάσῳ, Joan. 21. 1. *versus*, ἐπὶ ἰγύπῳ ῥέειν, Thucyd. *contra*, ἐπὶ Θράκῃσιν στρατείαν παρεσκευάζει, Dem. *ergo*, ἐπὶ τῷ δεομῶν χριστῷ, Chrylost. *de*, ἐπὶ παιδὸς λέγων, Platon. *per*, κἀντεῦθεν ἐπὶ Θράκῃσιν ἔχωρει, Zosimus. *per*, *in numerando*, ἐπὶ τειῶν, ἐπὶ πεισῶν τάττει, Viger. *per*, *tempus*, ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρῃ, idem. *per*, *in obtestando*, πίσεις δὲ ἐπὶ θεῶν, Halic. 5. *per*, *ex*, ἐδὲν ἑμὲ δεῖ ἐπ' ἑμαυτῷ λέγειν, Halicarn. *propriet*, ἐφ' ἡδονῆς

ἡδονῆς πάντα ποιῶντες, Xen. *intra*, ὅτι νόσῃ ἔσαν ἕκαστοι, Quint. II. δ'. v. 506. *pra*, *ex*, μόνῃ τῇ πόλει ὡς κυρείως ἂν τις φαίη συμβῆναι ἐπὶ ἧς Ἑλληνικῶν, Aristid. Paneth. *post*, τὰς ὑπασιπύλας διαβῶμεν ἐκάλεισε καὶ ὅτι τέτων τὰς τὰ ἕει, τῷ Μακεδόνων, Arrian. *more*, ἐπὶ Μανδραβέλας χωρεῖ τὸ πρῶγμα, Lucian. *ab*, officium, ὁ ἐπὶ ἧς ἰππέων, Demosth. *pro corona*, sic ὁ ἐπὶ τῆ κοιτῆς, Act. 12. 20. *tempore*, ἐπὶ Κεῖνε, Lucian. *Rhetorum magist.* sic ἐπὶ Ἐλισσῶν, Luc. 4. 27.

Cum Dativo: *super*, ἐπὶ χθονὶ, II. α'. v. 88. *supra*, νεκρῶν τετακόποι ἐπὶ χιλίοις, Plutarch. *in*, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν αἰετον, Pythag. *in potestate* ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ ἧς ὑποκόων, Plato. 2. de Repub. *in*, *ad*, βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, II. α'. v. 437. *in*, cum significatione *successionis*, βασιλεῖς ἐπὶ παισὶ τελευτήσαντες, Herodi. *τεθνήξεσθε* ἐπ' ἐμοὶ κληροδόμῳ, Lucian. *ad*, ἐπ' ἐνδοξία ὁδοῦ, Xenoph. *propter*, τῶν τα πλείον ὅτι τὰ κέρσει, idem. *propter*, *ad*, εκπιδέντες ὅτι τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς, Ephes. 2. 10. *post*, ὄχη ἐπ' ὄχη γερόσκει, Od. η'. v. 120. *pro*, ἐπὶ πλῶν ἐπειάμην, Lucian. *contra*, πολλὰ οἱ μαστρωπὶ ὅτι τοῖς νέοις μηχιδῶν, idem. sic τρεῖς ἐπὶ δύο καὶ δύο ὅτι τεισὶ, Luc. 12. 52. *juxta*, ὁδῶ ὅτι οἶκια ναίων, II. ζ'. v. 15. *apud*, ὁλέσθαι πολέας ὅτι νηυσὶν Ἀχαιῶν, II. ε'. v. 3. *cum*, παντακτῶν ἔδωκεν αὐτῶν ζωσθῆκα ὅτι περικτῆ, Liban. *cum*, *prater*, ὅταν κέρδαμον ἐδίωσιν ὅτι τῷ σίτῳ, Xen. *coram*, ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι, Apoc. 10. 11. *ex*, ἐπὶ νέῳ γίγνεσθαι, Plato. α. *ex*, ἐπὶ τῷ ῥήματι σε χαλάσω τὸ δίκτυον, Luc. 5. 5. *pra*, *ad*, ἐπὶ Πειάμοιο θυρήσει, II. ε'. v. 788. *per*, ἐπὶ τῇ πίστι τῆ ἰνόςματος, Act. 3. 16. *per*, *tempus*, ὅτι τεισὶν ἔτεσιν ἐπολιόρησε τῷ Σαμάρειαν, Zonaras. *sub* μυθολογῶσιν ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατάνῳ) ἐμύγη τῇ Εὐρώπῃ Ζεὺς, Theophrast. *de*, ἐπὶ βελπίονι λίγῳ ἀποπυμπόμῳ, Thucyd. ὅτι τῷ ὀνόματι τῆ πατρὸς αὐτῶν, Luc. 1. 59. *de nomine*, Ἀλεξάνδριαν τῷ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κπδεῖτ' πόλιν, Herodian. *ab* ὅτι Γρῶεσιν ἀλεξήσεν κακὸν ἡμῶν, II. υ'. v. 315. *tempore*, ἐχθρῶν Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρῳ, Aristot. νῦν δεῖξαιτο ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι, Demost. *pro corona*. *reatum*, κακῆρος ὁ ἐπὶ θανάτῳ, idem

Cum Accusativo: *super*, ὁπθεβηκῶς ἐπὶ τῷ ὄνον, Matth. 21. 5. *supra*, ῥίς ἐπὶ χεῖλη, Theocrit. *ad*, ὅτι ἴδιον ἔξέρομα ὁ κύων, Proverb. ἡγγικεν ἐφ' ἑμαῖς ἡ βασιλεία, Luc. 10. 9. *ad*, *apud*, καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἐσίαν, Thucyd. sic καθήκον ἐπὶ τὸ τελευτήσεν, Matth. 9. 9. *ad*, *versus*, ὅπρῳ φει ἐπὶ τὸ δόρυ, Polyb. ἐπ' ἀντολίω, Dionys. v. 222. *ad*, *circiter*, μένατ' ἐπὶ χρόνον, II. ε'. v. 299. sic ὅτι τὴν ὄρεσιν τῷ περὶ τῆς τῶν ἐν ἀπύ. Act. 33. *ad*, *intra*, ὅσον ὁλκῆς ὅτι τειτὸ ἕμαρ ἀνύκη, Dionys. v. 155. *usque ad*, νεσήματα ἐπὶ θάνατον, Dionys. 10. *contra*, ὅτι τὰς ἡδονὰς σφρατεύεσθε δεῖ, Lucian. sic ἐφ' ἑαυτῶν, Luc. 11. 17. *in*, (cum accusat.) πεποιθότες ὅτι κύειον, Psalm

125. v. i. ὅτι τὸ χεῖρον ἅπαντα ὑπολομβάνει, Aristot. in, super, βασιλεύσει ἐπὶ τῷ οἴκῳ Ἰακῶς, Luc. i. 33. sub, ὅτι πῶς ἔω, Thucyd. sic ἐπὶ πῶς αὐτεῖν, Luc. 10. 35. πῶς πῶς ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι, Viger. propter, ἐπὶ σὲ ἀλγῶν, 1 Sam. 9. ὅτι βῆν ἴτω, Od. γ'. v. 421. inter, ἐυχλεῖν τ' ἀρετῆ τε εἴη ἐπ' ἀνδράσιν, Od. ξ'. v. 403. per, βῆ φε' ὄν ὅτι πόντον, Il. ε'. v. 665. per, in jurando, ὅτι συρὸς ὀμβριμον ὕδωρ, Hom. hymn. in Mercur. v. 516. à, in, αὐτῶ ἐπ' ἀεισερ' ἔχοντες, Od. γ'. v. 101. χέλυν ἐπ' ἀεισερῶ χερσὶ ἐέργων, Hymn. in Merc. 153.

In compositione significat in, ἐπειμι infum, ἐπιφέρω infero : in, super, ὀπιγραφή inscription : in, contra, ἐπαρέομαι imprecor : ad, ἐπέδω accino : super, ἐπιβίω supervivo : post, ἐπιμνήσσομαι post factum consulo : præ vel super, ἐπίσμι proficior : prope, ὀπίπκος vicina partui : re, ὀπισκᾶδ' ὤ reficio : sub, ἐπιμασιδος puer sub mammis : proclivitatem, ἐπινοσος moribus obnoxius : augmentum ἐπίδηλος valde manifestus : diminutionem, ἐπιλάω leviter attingo : sesqui, ἐπίγδοθ' sesquiodianus : contrarium, ὀπορέω rejero : Alias inducit significaciones ὀπιπμάω reprehendo, ὀπιτρέπω permitto, ὀπιπιδωμι (sæpe) cresco.

Κατὰ cum Genitivo : contra, χτὶ χεῖρ, Psalm. 2. 2. de, χτὶ τῷ θεῷ, 1 Cor. 15. 15. de, deorsum, χτὶ περὶ ὧν ῥίπην, Plutar. e vel ex, χτὶ τῷ τείχεσ κατακρεμάσας, Herodot, χτὶ πίδακος ὕδωρ κατείθετο, Quint. Smyrn. l. 2. v. 576. in, (cum ablativo) ἄφωνα τὰ καθ' ἑδαιτος διατώμα, Lucian. in, super, χτὶ γῆς πίπην, Halicar. sic χτὶ τῷ κεφαλῆς, Marc. 14. 3. in, ad, χτὶ σκοπῶ πείθειν, Herodian. sic ἢ χτὶ ἐδάδες τοχία, 2 Cor. 8. 2. per, εἰς κατ' ἔρεθ, Od. ζ'. v. 102. (sic καθ' ὄλης τῷ Ἰουδαίας, Luc. 23. 5.) per, in jurando, χτὶ κυνῶν κὶ χλωῶν ὀμύσσι, Lucian. sic καθ' ἑαυτῶ ὀμύσσι, Heb. 6. 13. sub, ἔδω χτὶ γῆς, Lucian. ad, πίδακ' ἔσφιγξεν χτὶ γαστέρος, Hom. Batrachom. v. 81. circa, κατ' ὀφθαλμῶν κέχρητ' ἄχλυσ, Od. π'. 344. à vel post, χτὶ νῶτε γυρόμβροι, Halicain. tempore, χτὶ Λυσίε, Hermog.

Cum Dativo apud poëtas : à, ab, χτὶ δὲ σφί κελευδὸν Αἴμ' ἀπεκλείβειτ' ἔραζε, Hesiod. in, intra, χτὶ σφροῖσιν ἐέργω, Od. α'. v. 238. inter, τὰ μὲρ δμοσύθηα κατὰ σφίσι, Apollon. l. 3. v. 908.

Cum Accusativo : secundum, χτὶ Ματθεῖον : secundum, ad, κατ' ἡκόνα τῷ κλίσειθ, Coloss. 3. 10. secundum, more, κατ' εἰλειθῶν καὶ πειθῶν, Lucian. secundum, pro, χτὶ δύναμιν, Plato. circa, χτὶ πῆδος περὶ ἄπο, Il. ξ'. v. 180. circa, immorationem, οἱ χτὶ μυστικῶ, Plato. circiter, κατ' ἐννεακῶσια ἔπη, Constant. prope, Κεῖνδοι χτὶ τῶν Ἀθηνάϊεσ ναῦς εἶχον, Thucyd. sic ἀκρότατον χτὶ χαλλῶν, Il. η'. v. 164. apud, καθ' ἑαυτῶ ἀναλογιζόμενοι, Herodian. sic τῷ κατ' Ἰε-

δαίς ἐδῶν, Act. 26. 3. *ad*, ἴκοντο καὶ σπατόν, Il. ἀ. v. 484. sic ἦλθε καὶ αὐτόν, Luc. 10. 33. *ad*, υειsus, καὶ βορέαν ἐσηκῶς, Thucyd. *in*, (cum ablativo) καὶ ὄναρ, Mat. 1. 20. *in*, (cum accusativo) καθ' ἕνα πάντες θυοὺντοί, Halicarn. καὶ αὐτῶν οὐκ ἔδρα, Il. π'. v. 646. *penes* καθ' ἡμᾶς ἐβόετο ἡ νίκη, Lucian. *inter*, καὶ ἐκπῆτα πυκνά κείυθα. Od. ξ'. v. 473. *intra*, καὶ τείχεα λαὸν ἐέλσαι, Il. δ'. v. 295. *coram*, οὐ, καὶ ὀφθαλμοί σοι λέγει, Aristoph. *per*, ἔτασε καὶ γαστέρας εἰς μέσον ἡπαρ, Hom. Batrachom. v. 213. αὐτὴ καθ' αὐτῶν ἀδενίς ὄρε, Dem. *per*, *cum*, καὶ κρεῖττον ἀρχοῦντοί, Thuc. sic καὶ Ἰξοσίαν ὀπιπᾶσαι, Marc. 1. 27. ἀ, καὶ πόδας, καὶ ἔργον ἐπιμαί, Lucian. *ex*, ἔρρε δ' αἶμα καὶ ἔταμνῶν ὠτειλίῃ, Il. ε'. v. 86. sic καὶ ἀνάγκη, Philem. v. 14. *propter*, καὶ κλέσθ' ἦκω πρὸς πνα, Lucian. *in* Rhe. magistro. καὶ θεῶν ἀφίξον, Halicarn. sic καθ' ὑσέτησιν, Philip. 4. 11. *quoad* vel *respectum*, τὰ καὶ Γάλας, Plutarch. *quantum*, *ad* vel *de*, καὶ φῦλα, καὶ ἀπμίαν λέγω, 2 Cor. 11. 21. *tempore*, καθ' ἡμᾶς ἐβόετο, Soph. *sigillatim*, *singulis*, καὶ μῦθα, Dem. sic καὶ μίαι σαββάτων, 1 Cor. 16. 2. *distributionem*, καὶ ἀνδρα, Plutarch. καὶ φῦλα καὶ φρήτας, Il. 6'. v. 362. *Legitur cum nominativo*, εἰς καθ' εἰς, Marc. 14. 1.

In compositione significat *de*, καταπέπῳ decoquo ; *de*, deorsum καταβαίνω descendo : *contra*, κατεπιπῶν contradicere : *secundum*, *ex* καταθύμιον animo gratis : *circum*, κατακαλύπῳ circumtego : *ad* καταθήμι affirmo : *ie*, κατακρέω reprimo : *dis*, καταλύω dissolvo : *augmentum*, καταφάγω, κατεδίω avidè deglutio, κατασπυδίζω diligenter studeo : *diminutionem*, καταγνώω enervo. *Alias* inducit significationes κατατρέφω finio vel desino : καταφρονέω contemno.

Μετὰ cum Genitivo : *cum*, simul, μεθ' ἡωρῶ ὁ θεός, Mat. 1. 23 *cum*, *contra*, μετ' ἄρνης πολεμήσασι, Apocal. 27. 14. *cum*, *in*, πῶς μὴ μετ' ὀργῆς, Hierocrat. *cum*, α, καὶ τὰ ἐρρώωντο μετ' ποιῆς, Il. ψ' v. 367. *in*, μετ' πολλῆς ἐνθίας ἐπείσε, Dem. *de cor*. *super* vel *in* ἔρχε. μετ' ἡωρῶ νεφελῶν, Apocal. 1. 7. *erga*, ἔλεθ' μετ' αὐτῶ, Luc 10. 37. *per*, μετ' αὐτῶ, Act. 15. 4.

Cum Dativo, ferè poëticum : *in*, μετ' χερσὶν ἔχων πῶν λύσαν. Lucian. *δαεῖν* μετ' κύμασι, Hesiod. *cum*, ἀειδμὸν ἔκιντο μετ' σφίσιν Apollon. *cum*, *per*, μετ' χερσὶν ἐρύσατο, Il. ε'. v. 344. *inter*, τὰ μὴ εὖ δάσασιντο μετ' σφίσιν, Il. ἀ. v. 368. *inter*, *intra*, μετ' σφίσι πῶμα πδέντες, Il. λ'. v. 413. *cum* vel *inter*, μετ' φρώτισι ποιεῖτο, Il. ι'. v. 12. *post*, Οὐ πν ἐζὼ πύματον ἔδομα μετ' οἷς ἐπάροισι, Od. ι'. v. 365 *ad*, ἀνοδοποιῶσι μετ' ἀνδράσιν εἰμῶν, Apollon.

Cum Accusativo : *post*, μετ' τὸν πόλεμον συμμαχία, Plato. *in*, (cum Ablat.)

Ablat.) βάλων ἢν ἀπὸ μὲ χειρας, Herodian. Sic Orph. de Cry-
 stallo. v. 4. in, (cum Accusat.) βίβλον μὲ χειρας εἰληφώς, Eu-
 lalius. ὅς με μετ' ἀπρήκεις ξειδας κὺ νείκια βάλει, Il. β'. v. 376.
 in, super, μετ' ὄγκον ἔπιπλον Δοσύγματι, Il. σ'. v. 552. per, νύκ-
 τωρ τε κὺ μεθ' ἡμέραν, Herodian. prater, Δαναοῖσιν ἀεισῆες μετέροι
 Καὶ μετ' Ἀχχάλλῃσσι, Il. ή. 228. inter, μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν' ἀεισον,
 Od. π'. v. 418. ad, ἀλλ' ἴθι νῦν μὲ λαδὸν, Il. β'. v. 163. contra,
 ἦλιτε μετ' ἀθανάτους μάκχερας, Hesiod. propter, τὴν ποτε Νηγεύς Γῆ-
 μῶν ἔδον μὲ κάλλῳ, Od. λ'. 281.

In compositione significat *trans*, μεταφέρω *trans*fero: *re*, retro,
 μεταπίπλω *recido*, μετασφύρω *revert*o: *post*, μετάφρενον *dorsum*, μετα-
 δόρεια *postcania*: *cum*, con, μετέχω *cum aliquo habeo*, participo, με-
 ταδίδομι *communico*: *cum vel post*, μεπίχομαι *eo cum aliquo*, vel
post aliquem: *ad*, μετέρχμαι *accedo*: *inter*, μέτειμι *intersum*: *di*, με-
 δίμι *dimitto*: *mutationem*, μετανοέω *resipisco*, μεταπυδύω *aliter in-*
stituo, μεταδιδάσκω *dedoceo*: *super*, μετέωρος *sublimis*: *augmen-*
tum, μετατρέπω *excello*. Alias inducit significationes, μεταχρόνιῳ
sublimis, μεταπέμπω *accerso*, μέθοδος *ordo sive ratio rerum docenda-*
dandum, μεταπορεύομαι, μετέρχμαι, μέτειμι (*interdum*) *ulciscor*.

Παρά cum Genitivo: ἀ, ab, παρὰ Κυεῖς ἢ βοήθειά με, Psalm.
 121. 2. e, ex. φθεξάμηνῳ παρὰ νηδός, Il. λ'. v. 602. de, μηδ' ἄλλε
 παρὰ δαιτὸς ἕδοις σκυδάλισμα, Phocyl. πρᾶ, ἔχει πν' ὄγκον Ἄργος
 Ἑλλένων πάρε, Euripid. Phæniſſ. prater vel contra, ἔδιν παρὰ
 λόγῳ ποιῆ σφός, Rhen. post, παρ' ἠδονῆς λύπη, Adag. ad vel prope,
 παρὰ κροτάρων τε παρηαί, Hom. hymn. in Solemn. v. 11. ad,
 comitatum, vel relationem, τὰ παρ' αὐτῶ, Chrysoſt. οἱ παρ' αὐτῶ,
 Marc. 3. 21. apud, παρὰ θεῶν κὺ ἀνθρώπων τῷ ἀδίκῳ ᾧδρασκιάδῳ
 βίον, Plato de leg.

Cum Dativo: apud, παρὰ τῷ κυεῖω ἔλεῳ, Psalm. 130. 7. prope,
 juxta, παρὰ κακῶ ἔδλὸν ἔθηκε, Od. ὅ. 487. a, φιλέεθε παρ' αὐτῆ,
 Il. ν'. v. 627. Sic παρὰ θεῶ ἐκλεκτίν, 1 Pet. 2. 4. in, (cum ablat.)
 ἔσι κὺ παρ' ἐμοί πῆ ἐμπειεῖα, Dem. de coronā. ἔμμαι παρὰ ἔρω,
 Od. φ'. v. 239. in, ρenes, παρὰ σοί ἔτι, Lucian. Icarom. in, (cum
 accusat.) παρὰ ποσὶ κάππῆσε θυμῶς, Il. ὅ. v. 280. ad, ἵνα παρὰ
 τῷ Τιωαφῆρει, Xen. (sic παρὰ ἀμῶρτων ᾧ εἰσηλθε, Luc. 19. 7.) ἴδρυ-
 σεν παρὰ δαιτῆ, Od. γ'. v. 37. cum, παρ' ἀνέρεσι τῷ δῖ σαμυῶα,
 Il. ε'. v. 421.

Cum Accusativo: contra, παρὰ τὸ νόμον, Act. 18. 13. prater,
 παρὰ τὸ διατετασμένον, Luc. 2. 13 supra, παρὰ δύναμιν, Il. ν'. v.
 797. sic ᾠροῖῳ παρὰ τῶ ἡὲς ἄνδρῶπων, Psalm. 4. 53. juxta,
 Ο 3
 κολαίς

κολοιδὸς παρὰ κολοιδῶν ἰζάνει, Aristot. *ultra vel trans*, παρὰ τὴν πταμὸν ἔφυγον, Plutar. *ex, extra*, παρὰ τὸ δεινὸν χυόμενοι, idem. *ad*, δεῦρο παρ' ἡμῶν φοίτα, Plato. *ad, relationem*, οἱ παρ' Εὐάνδρον Ἀρκάδες, Plutar. *pra*, τί γὰρ ἀλλὰ, τί δὲ κάλλος, παρὰ τὰς θεῶν μείμας, Synes. *hymn. 9. circa, immorationem*, οἱ δὲ τὰ μαθηματικά, Lucian. *post*, παρὰ τὰ στυγνὰ ὁ οἶνος γλυκύτερος, Aristot. *infra*, ἡλαττώσας αὐτὸν βροχί π παρ' ἀγγέλως Psalm. 8. 5. *in, (cum ablat.)* παρὰ τὸ γῆρας κικωσθαγῆ, Aphthon. *in, renes*, τὸ παρ' ἡμῶς, Viger. *in, (cum accusat.)* παρὰ τὸ βέλπσον μεταπιεῖ τῶν γράμων, Plutar. *propter*, θεὸς ἐδόκην παρὰ τὸ μέγεθος ἢ ψευδισμάτων, Lucian. *de Alexandro. sic παρὰ τὸτο*, 1 Cor. 12. 15. *pro*, παρ' ἐδὲν ἠγῶμαι, Dem. *de coronā. pro, secundum*, παρὰ τὰ μέγεθος ἢ τσανμάτων ὄγκοι μείζους γίνονται, Philo. *a, ab*, ἠγῶμαι παρὰ τὸτο σωτηρίαν ἐδ, Plato. *frequentius in hujusmodi etymologiis, χαυματικός παρὰ χρίματα, per, εἶπερ ἐνεδέχτο παρὰ τὸ παρόντως καιρὸς*, Dem. *de coronā. inter, cum calu per gerundium. ferè expofito*, οἷα ἐλάλει παρὰ τὰ τὸ πλέον, Lucian. *& παρὰ τὸ δειπνον αὐλεῖ*, Plutar. *cum, ἢ σιτοπομπεία παρὰ πείρ φίλιαν ἀχρὶ τῆ Πιερώς κομίζε*, Dem. *de coronā. minus, παρ' ἕνα*, Lucian. *sic παρὰ μίαν*, 2 Cor. 11. 24. *alternationem, ἡμέραν παρ' ἡμέραν*, Dem. *πληγῶν παρὰ πληγῶν ἑκατέρω ἐντρέψω*, Aristot.

In compositione significat *ad*, πάρεμι *adsum*: *in, contra*, παρὰνομος *injustus*: *prope, ad*, παρὰκἀθνημαι *affideo*: *prope, fere*, παρὰμέσος *fere medius*: *prope, apud*, παρὰμένω *apud aliquem maneo*: *præter, παρὰπλέω* *prætèrnavigo*: *trans, παρέρχομαι* *transeo*: *ab vel procul, παρὰπάζομαι* *aberro*: *sub, clam, παρῆσδύω, παρῆσέρχομαι* *clam accedo, inpero*: *perperam vel malignitatem, παρὰκῆω* *perperam audio*, παρὰλορίζομαι *falsâ argumentatione utor*: *simul, παρὰδυμασεύω* *simul regno*: *comparationem, παρὰβάλλω* *confero*: *augmentum, παρὰτολυ* *valde audax*: *diminutionem, παρὰίτι* *partim in culpa, interdum utrumque παρὰσημ* *illustris vel obscura nota*: *Alias inducit significaciones, παρὰκἀλέω* *hortor, consolor, &c.*

Παρὰ cum Genitivo: *de, παρὰ καπνῶ σενολεγεῖν*, Proverb. *de, contra*, δεδιδως μὴ τι καὶ παρὰ αὐτῶ ἰεωπειείσῃ. Herodian. *sic ἐρῶσχορον οἱ Ἰουδαῖοι παρὰ αὐτῶ*, Joan. 6. 41. *pro*, παρὰ πάτρης τεθνάμεν, Il. 6. v. 496. [Sic παρὰ ἀμῶντιῶν ἐπαθε, 1 Pet. 3. 18.] παρὰ πολλῶ, παρὰ ὀλίγῃ, &c. Isocrat. *propter, παρὰ καλῶ ἔργῃ ἢ λιθάζομαι* *σε*, Joan. 10. 33. *in [cum ablat.] ἐρώτεσεν, ὅ, τι γὰρ ποιεῖν παρὰ τὴ ἐγχαρήσιως*, Viger. *in, super, ἐσάωτω παρὰ τὸτο βεβαῶτα*, Od. 6. v. 130. *in, supra, Ἰεσσίαν ἔχων παρὰ τῶ ἰδίῃ θελήσει*, 1 Cor. 7. 37. *in, erga, διάνοιαν ἔτων παρὰ τῶ ἀδικημάτων*, Dem. *a, ab, μεγάλην εἴληπε παρὰ τῶ θεῶν τιμῶν*, Lucian. *Halcyon. pra, sæpe retracto accentu, παρὰ vel πείει πάντων ἔμμεναι ἄλλων*, Il. 6. v. 287. *circum, τετάνυστο*
παρὰ

ὡς πρὸς γλῶσσοις ἠμεῖς, Od. ε. v. 68. e, ex, πολέμοιο ὡς συ-
 γρησίο λίπων, Il. τ'. v. 230. ἔχεις τι δάρισθ' ἄδ' ε τῆ τάρβεις πείει,
 Soph. ad, ὡς Πατρὸς βλοιο δανόνθ' Σπύσσῳ, Il. ρ'. v. 120.

Cum Dativo; *circum*, *circa*, ὡς βωμοῖς χρεύειν, Herodian. l. 5.
 σφίπτι ὡς τῇ δέρι κ' ἑλλια ὡς ταῖν χρεῖν, Xen. παιδ. l. apud,
 πολλὰς ἀπέβαλον ὡς τ' ἀμάξαις, Plutar. in Anton. pro, de, ὡς
 πάτη πόλει δεδέναι, Thucyd. pro, ῥιορτεν, ὡς τῇ περὶ τῶν βασιλῆων
 φιλονικίειν, Lucian. Astrol. χαῶνθ' ὡς βεσι, Hom. hymn. in
 Mercur. v. 236. Apud poëtas ex, ὃν ὡς κῆρ φίλει, Od. δ. v. 245.
 in, (cum ablat.) ἀλύσαντες ὡς θυμῶ, Il. χ'. v. 70. in, (cum ac-
 cusat.) ἀποθήσκων ὡς οχογάνω, Od. λ'. v. 423. πίπτοντα ὡς
 σφίσι, Apollon. super, ὡς ῥοδέοισιν ἔερον Τήκε, Apollon. Ar-
 gon. l. 3. v. 1019. a, ab, ὡς δει πειραμένη, Il φ'. v. 577. cum,
 ὡς βεσὶν ὑπέση, Apollon. Argon. l. 3. v. 904. inter, εὐκῆλοι με-
 λόντο ὡς σφίσι, idem. ibid. v. 1171.

Cum Accusativo: *circa*, ὡς τὰ φοβερὰ ἢ ἀνδρεία, Aristot. *circa*,
commorationem, διαβίβειν ὡς τὸ κέρπσον τ' φιλοσοφίας, Isocrat. *cir-*
citer vel ad, ὡς αἰεὶς ἄραν ἦκον, Xen. sic ὡς μεσημβριαν, Act. 22.
 6. *sæpius additâ particulâ* πρ, εἰς ἔτθ' ἢ σθ ὡς πρ τὸ ὀργανοκοσὸν
 ἑλληκῶς, Herodian. l. 7. *erga*, ὡς πρὸς ῥοεῖς πῖτθ' γίνε, &c.
 Isocrat. *contra*, ὡς πρὸς οἰκείας κακουργήματα, ὡς τὸ πρὸς θεὸς ἀσε-
 βήματα, Dem. in Midiam. *ad*, ὡς ἑλδομι ὡς πρὸς φιλοσόφους,
 Lucian. Icarom. *ad, relationem*, τὰ ὡς Ψυχῶ, Isocrat. *in*, ὡς πρὸς
 ἀδένειαν ἔθ, Plato. *supra*, ὡς νόον ὅτι βερεθ, Lucian. *per vel in*,
 ὡς πάντα, Tit. 2. 7. *de*, ἀναμνηστικῶς ὡς τὰ ἀποδείξια, Plato,
quoad, ὡς πρὸς πῖσιν ἐναυγῆ, 1 Tim. 1. 19. *instar*, ὡς δάκτυλον
 τὸ πάχος ἔχω, Plutar. *cum, societatem*, οἰ ὡς τ' Παῦλον, Act. 21.8.

In compositione significat *circum*, ὡς ἐπιπρὸς *circumduco*; *circa*,
 ὡς ἐπιπρὸς *circumduco*; *in*, ὡς ἐπιπρὸς *incido*; *re*, ὡς ἐπιπρὸς *relinquo*;
pro, ὡς ἐπιπρὸς *do*; *pro*, (aliquo) ὡς ἐπιπρὸς *pro me facio, vendico*;
de, *malignitatem*, ὡς ἐπιπρὸς *despicio, contemno*; *per*, ὡς ἐπιπρὸς *penitus*;
interdum e, ex, ὡς ἐπιπρὸς *everto*, ὡς ἐπιπρὸς *exuo*; *augmentum*, ὡς ἐπιπρὸς
admodum venustus; ὡς ἐπιπρὸς *ubertim fleo*; *excellentiâ*, ὡς ἐπιπρὸς
superior sum, excello; *utrinque*, ὡς ἐπιπρὸς *ambidexter*: Aliam in-
 ducit significationem, ὡς ἐπιπρὸς *describo*, ὡς ἐπιπρὸς *vehementer, &c.*

Πρὸς cum Genitivo; a, ab, ὡς πρὸς Διὸς εἰσιν ἄπαντες, Od. ξ'. v.
 57. ex, ξείνθ' ἢ πρὸς ἠοίων ἢ ἑπειῶν, Od. δ'. 29. ὡς πρὸς τ' εἰωτῶ φί-
 λων κειδέσθαι τὰς ἡγεμονίας, Diodor. l. 18. ex, secundum, ὡς πρὸς θυμῶ,
 Viger. ex genere, ἐλευθεροῦς κ' ὡς πρὸς πατρὸς κ' ὡς πρὸς τ' μητρὸς, Æschin.
 in Ctesiph. de, ὡς πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονοεῖ κακῶν, Epictet. de,

ἀοριστον, ἔπετε φιλῶς πρὸς τὴν ἑρανῶν, V. T. *per, in obtestando vel jurando*, πρὸς τὴν Διὸς ἰκετεύω ὑμᾶς, Dem. in Ctesiph. ἐκ ἐμπορικῶν πρὸς δάμωνα, Il. τ'. v. 188. *coram*, πρὸς θεῶν ἀσεβῆς, πρὸς ἀνδρῶν αἰσθῆς, Xen. sic Il. α'. v. 339. *in, contra*, πρὸς ἀνδρῶν ἐχθρῶν ἐπὶ φῶν, Halicarn. *pro*, πρὸς ἐμὴ λέξεις, Lucian. *à parte, secundum*, πρὸς πνθ ἢ ψῆρον τίθεμαι, Dem. ad Bœotum. *instar, loco*, πρὸς ὑβριεῶν λαμβάνων, Philo. *versus*, πρὸς Βορέαο κατὰ βασιλῆα, Od. ν'. v. 110. *cum*, πρὸς ἑνδεκα βασιλέων βασιλεύσει, Herodot. *relationem*, οἱ πρὸς ἀμαθῶν, Soph. *officium vel decorum*, τὸ ἀρρενωπὸν ἔστι πρὸς ἀβρῶν καὶ ἐραστῶν ῥήτορες, Lucian. ἀποπα λέξεις καὶ ἑδαμῶς πρὸς σε, Xen. *ad, in, pro, cum* significatione *commodi aut incommodi*, τὸ τὸ μὲν πρὸς κακῶν γίνεσθαι, Aristot. & πρὸς ἀγαθῶν, Galen. sic πρὸς τὴν ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει, Act. 27. 34. Apud poëtas *prope*, εὐδεν πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες, Il. κ'. v. 428. *sub imperio*, πρὸς ἄλλης ἰσθῶν ὑδαίνεις, Il. ζ'. v. 456. *in, versus* πρὸς Ἡλιδῶν, Od. φ'. v. 347. *post ad, post præter* πέτετο, Il. χ'. v. 198.

Cum dativo: *ad*, νῦν ἔχειν πρὸς τοῖς ἐτέροις μείζονα, Diodor. *post* γύνασσι χεῖρας βάλλει, Od. ζ'. v. 310. *ad, apud*, πρὸς κεφαλῆ, Joan. 20. 12. πρὸς τὴν πύλαις, Lucian. sic εἰσῆκει πρὸς τὴν θύρα, Joan. 18. 16. *ad, vel a, officium*, οἱ πρὸς τὴν κύλιξι, Herodian. l. 3. *ad, in, contra*, νῦν *post* ἀπλάδεωσιν ἔαξεν, Od. γ' v. 298. *præter*, πρὸς τοῖς εἰρημύοις, Plut. in educ. liber. *supra, ad*, ἐπὶ πρὸς τοῖς ἐννεήκων ἔτεσιν ἐβίωσι, Lucian. Macrob. *cum vel apud*, πρὸς ἑαυτῶν σωπῆ κατὰ μὲν, Plutar. *in*, (cum ablat.) πρὸς τὴν ἀγκάλας τὰ παιδία κομίζεσθαι, idem. ὅλθαι εἰμὶ πρὸς τὸ πᾶσαι, Heliod. *in*, (cum accusat.) *post* ἢ σκῆπτρον βάλε γαίην, Il. α'. v. 245. *in, ad, commodum*, ἔστι νομίζουσι πῶν ἀρετῶν πρὸς τὸ σφετέρῳ ἀγαθῷ πηφυκῆσαι, Xen. *circa vel tenus*, πρὸς τοῖς μαστοῖς περὶ ζωμῆν, Apor. l. 13. *sub*, πρὸς τὸν τέλει τῆς βίης, Lucian. *usque ad*, πρὸς τὴν καταβάσει, Luc. 19. 37. *occupationem*, πρὸς λόγοις τοῖς δικαστικοῖς εἰμὶ, Lucian. *apud poëtas. cum*, πρὸς ἀρχεσιν ἀλλοτρίῳ πάθει, Hesiod. ἔργ. l. 1. v. 290. *super*, κείντο *post* χθονὶ, Il. φ'. v. 426. *à, post* γαίην χεῖρας ἀείρων, Od. λ'. v. 423.

Cum accusativo; *ad*, πρὸς τὴν ἑχθρῶν ὁ φθόνος ἔρπει, Soph. ὄνος πρὸς λύραν, Prov. *ad arbitrium*, πρὸς ἄλλον ζῆν, Aristot. *usque ad*, φίλθαι πρὸς βωμῶν, Plutar. *quoad*, ἀπὸ ὑδαθῶν ἀνέστηκε πρὸς τὴν καταστροφήν, Plato. *in*, (cum accusat.) πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πρῶτα ματα ἐπὶ ῥῆσι, Basil. *in*, (cum ablat.) πρὸς κόλπον οὐζῶνοιο πθῆνης Ἐκλίνθη, Il. ζ'. v. 467. *ad, in*, (cum ablat.) τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιόπειον ὅππῃ ἔσαντες, Luci. *ad, in, commorationem*, ἐχθρῶν πρὸς τὰ καταστροφῶν, Plut. *penes*, πρὸς ἡμᾶς ἔστι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκῆσθαι, Philipp. *ad Plutar. erga*, δεῖ ἡμῶν εἶναι πρὸς πάντας, 2 Tim. 2. 24. *contra*, πρὸς κέντρα μὴ ἀκῆσει, Eurip. sic Act. 9. 15. *secundum*,

cum, πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς πρῶτας νέμε, Plutar. sic πρὸς τὸ δέλημα, Luc. 12.47. *apud*, ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸ Θεόν, Joan. 1. 1. *versus*, χλαίεσκε πρὸς ἕρανόν, Il. 3. v. 364. *inter*, τεκμήριον τὸ πρὸς ἡμᾶς φιλίας, Isocrat. ad Demon. ἕως πότε ἔσμαι πρὸς ὑμᾶς, Luc. 9. 41. *circiter*, ad, εἰσῆλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμεθήμενῳ, Demosth. καταπίπτει πρὸς τὴν σελήνῳ αὐξανόμενῳ, Lucian. Τοχαρ. sic πρὸς ἑσπεραν ἔστ, Luc. 24. 29. *per*, φυσᾶν πρὸς ῥίνας ἄμα, Soph. *per*, in iurando, πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι, Suid. *per*, ex, modum, πρὸς ἐχθραν αἰτίαν τινὲς ἐπάγειν, Demosth. de coronâ. πρὸς ὃ δὴ δύνασθε νοεῖν, Ephes. 3. 4. *pro*, comparationem, πρὸς ῥόδα ἀνεμώνη, Proverb. sic ἐκ ἄξια τὰ παθήματα τῶ νῦν χερῶ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν, Rom. 3. 18. *cum*, πρὸς βασιλεία γινώσκαι συνδύκαι, Isocrat. ὅς πρὸς Ἰουδαίῳ Διομήδεα πύχε' ἀμειβε, Il. 7. v. 235. *cum*, *apud*, ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοῦ, Marc. 11. 31. *pro*, τὸ βίον πρὸς μικρὰ κέρδη διελλάπτον, Aristot. *a*, *ab*, πρὸς τὰς πρῶξεις ἐκ οἴνου ἐκ ὑπνοῦ κεινον ἐπεχε, Plutar. de Alexandro, *de*, ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βελῶσθε μεθα, Xenoph. sic πρὸς ὃ τὸ ἀγγέλευς λέγει, Heb. 1. 7.

In Compositione significat *ad*, προσερχομαι *adeo* : *ad*, *versus*, πρόσβορρῶ *ad* Boream situs : *in*, προσδίομαι *indigeo* : *in*, *contra*, προσμειδῶ *irrideo* : *prope*, πρόσγει *terra proximus* : *con*, προσμελέω *conversor*, προσάχω *compatior* : *ob* προσφραθ *oblatio* : *simul*, προσπαλλομαι *simul pereo* : *sursum*, προσάντης *arduus* : *insuper*, προσδιηγομαι *aliquid insuper narro* : *augmentum*, προσεεδίξω *vehementer lacefso* : *diminutionem*, προσψοῶ *leviter attingo* : *super*, πρόσφωτος *recens occisus* : *in*, *super*, προσίδημι *(interdum)* σοι *ζησίαν impono tibi multam*, Thucyd. Alias inducit significaciones *προσάπῳ impero* : *προσκόπῳ impingo* : *προσπέπῳ supplico* : *προσφέζμαι (interdum) vescor*.

Ὑπὲρ *cum* Genitivo ; *super*, γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς, Proverb. *super*, *contra*, εἰς ὑπὲρ ἐνόδου ευσῆδου, 1 Cor. 4. 6. *supra*, ὑπὲρ τῆς κήπωνος κίε), Herodot. *de*, ὑπὲρ ὄνου σιαῆς, in vitâ Demosth. *pro*, εἰσὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέστατε, Rom. 5. 8. *pro*, *a*, *parte*, εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν, Rom. 8. 31. *pro*, *ex*, ὑπὲρ τὴν εὐδοκίαν, Philip. 1. 13. *pro*, *vice*, ἐγὼ ὑπὲρ τῶ τῶτο ποιήσω, Dem. sic ἵνα ὑπὲρ σῆ διαονῆ μοι, Philem. v. 13. *pro*, *per*, in obtestando, λίστεμ' ὑπὲρ μακάρον, Apollon. Argon. sic ἐρωτῶμεν ὃ ὑμᾶς ὑπὲρ τὴν εὐξασίαν τῆς Κυρίας, Theffalon. 2. 1. *propter*, ἀχουνομαι ὑπὲρ σῆ Διὸς, Lucian. sic ὑπὲρ ἀπλείας πάρετε, 2 Theffalon. 1. 5. *ultra*, ὑπὲρ Αἰθιοπίας τὴν ὑπὲρ ἰγύπτιν, Thucyd. *e*, *ex*, ἐκ ὑπὲρ ἐπεβελῆς εἰς αὐτὰ κατέστη, ἀλλ' ὑπὲρ τὴν φιλοτιμίαν, Halicarn. ὑπὲρ κακότητις ἀλύξῃ, Apollon. *per*, εἰ, ὑπὲρ ὠνότοιο φέρον, Quint Smyrn.

Cum

Cum Dativo rarissimè; *super*, ὑπὲρ ἀργύρου δ' ὀχρῆν, Anacr. Od. 51. *super*, ἀ, οἶδ' ἀρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορυσαίμβροι, Orph. Galatites, v. 29.

Cum Accusativo: *super*, περ, ἀποπλάγχετες ὑπὲρ μέγα καῖτμα θαλάσσης, Od. i. v. 260. *supra*, τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἔδεν πρὸς ἡμᾶς, Proverb. sic ὑπὲρ πῦρ λαμπερότητα τῶ ἡλίου, Act. 26. 13. *ultima*, ὑπὲρ πῆρην φερεῖν, Lucian. *prater*, ὑπὲρ μοῖρην, Il. v. v. 337 *contra* vel *prater*, ὑπὲρ ὄρμα πημῆρειαν, Il. γ'. v. 299. *post*, ὁ ὃ ὑπὲρ τέτρε; Μίδας, Lucian. in dial. Menip. & Æac. *alternationem*, ὑπὲρ μίαν alternis diebus, Viger.

In Compositione significat *super*, ὑπὲρ πειπέω *superabundo*: *supra*, ὑπὲρ νεφέλῃ qui est *supra* nubes, ὑπερὸν θρόνον qui est *supra* hominem; *pro*, ὑπὲρ μαχέω, ὑπὲρ ἀσπίζω *propugno*; *pro*, vice, ὑπὲρ ἀποθήσκω *pro* aliquo moritur; *pra*, ante, ὑπὲρ δέω *præcurro*; *pra*, *supra*, ὑπὲρ ἀκονήζω *optimè omnium jaculor*; *trans*, ὑπὲρ αἶνω *transgredior* *prater*, ὑπὲρ μορην *prater fatum*; *ex*, ὑπὲρ οἰζύω *extermino*; *augmentum*, ὑπὲρ μαίνομαι *valde insanio*; *malignitatem*, ὑπὲρ φίαλλῃ *perfidus*, ὑπὲρ ἠνώς *superbus*: Alias inducit significaciones ὑπὲρ πῆγμα (interdum) *differe*, *procrastino*, &c.

Ἵπὸ cum Genitivo; *sub*, ὑπὸ χθονός, Hesiod. Theogn. *sub* *restate*, Αἰγυπῆῃ πάλιν ὑπὸ βασιλείας ἐγένετο, Thucyd. ἀ, ὑπὸ Θηέων ἐφ' Ἡερακλείας σήλας, Herodot. *ex*, ὑπὸ ἐνοσίῃς χαίρονται. Lucian. Timon. ὅτε κῦμα πέσηη Λαβρὸν ὑπὸ αἰνεφίων, Il. ὁ. v. 62: *ex*, *secundum*, ἐκέλευσε νέεσθαι Ζηῶς ὑπὸ ἀγγελίης, Od. ἡ. v. 26: *propter*, χλωροῖ ὑπὸ αἰδείας, Il. ὁ. v. 4. *propter*, *de*, ὑπὸ ἡπ' ἄλλων ἀπῶν πέλεμῃ συμπίπτει τοῖς Ἀθωαίοις, Plutar. *per*, ὑπὸ κήρυκῃ πρηνήρδε πῖσιν Ἴωσι, Herodot. sic ἀποκλείναι ὑπὸ θηρείων, Apoca. 6. 8. *pra*, ὑπὸ ἡδονῆς διακρίειν, Aristoph. *cum*, καταβαίων ὑπὸ λαρπιδῶν, Plutar. in Catone majore, ἀδ, ἱκανα χθιζὸς ὑπὸ Πειάμοι Quint. Smyrn. l. 17'. v. 175. *apud*, ὑπὸ ἡπ' Ἑλλήνων ἐν ἀξιώμα ἦν, Thucyd. *de*, ὑπὸ τ' ἑραπῆς ἀλλόκοτα ἀγγέλλων, Lucian. *in*, ὑπὸ ὑπὸ ἐυδίας μάλλον ἔσται πάντα, Xenoph. πῆρ. l. 6.

Cum Dativo; *sub*, ὑπὸ τῆ λεοντῆ πῆρικός, Lucian. *sub* *potestate*, ὑπὸ Πέροσηῖν ὅτιν Αἰγυπῆῃ, Herodot. ὑπὸ ἑαυτῶ ποιείῃ Demosth. *sub* *persona*, πρὸς ἀναίρει Ὀμηρος ὑπὸ τῶ Διομῆδει, Eustath. in Iliad. ἐ. *sub*, *in*, κατακῆψας ὑπὸ κῆλπω, Od. ὁ. v. 46: ὑπὸ νυκτῆ, Apollon. *sub*, *circiter*, ὑπὸ ἡοῖ οἱ ζῶν τεύχησ θωρηχθῆτες; Il. δ'. v. 530. *sub* *auspicio*, ὑπὸ αἰθῆνης πρηνέωσι. Proverb. ἐυμμελίω ὑπὸ Ἐπειῶ, Quint. Smyrn. l. 17'. v. 41. ἀ, ἀβ, ὑπὸ Τραζοσι δαμῖται, Il. γ'. v. 608. λόγον ποιητέον ὑπὸ θεῶ ἀρξάμβροις, Ne

zianz. ex. *Ληπίδου ὑπὸ χερσὶ περιήσειν*, Hom. hymn. in Mercur. v. 158. *ad, ὑπὸ Τερίη λόχον ἤγαυε*, Od. ξ'. v. 469. *ὑπ' αὐλῶ κ' ὑμπίνοισι εὐρυθμα βάνειν*, Lucian. Dial. Jovis & Cupid. *ad, secundum, ὑπὸ δικαιοσύνη διαίειν ἢ βίον*, Plato. *ad, prope, πὼνδ' ὑπὸ τῆ ποιήσει ἐπηνείπ*, Xiphilin. in Nerone, *ὑπ' Ἀρηὶ κ' Ἐκπει— Οὐτέ πετε*, Il. ε'. v. 699. *propter, γνα, ἐκδικούντες ὑπὸ κώματι*, Zosimus. *infra vel post, ὑπ' αὐτῶ Ζήνων κατεκλίνετο*, Lucian. *Lapith. cum, ὑπὸ φωτὶ πολλῶ περιήει*, Plutar. in Galba. *coram, λέγω ἢ ὡς ὑπὸ θεῶ μάρτυρι*, Nazianz. in epist. ad Cæsar.

Cum Acculativo; *sub, ὑπὸ ἡ μόδιον*, Mat. 5. 15. *sub potestate, ὑφ' ἐμυτὸ ποιείδης*, Demosth. de coronâ. sic *ὑπὸ νόμον*, Rom. 6. 15. *sub, ad, οἱ ὑπὸ τῶ ἀνατικῶ ἀνδρωποι*, Herodian. l. 3. *sub, tempore, ὑπὸ κίνα*, Aristot. *subter, κ' ἢ ὑπὸ γῆς κ' ὑπὸ γλῶ χυσοῦν*, Plutar. *ad, αἰστος αἰης ὑπὸ Ἰλιον ἠλθε*, Il. β'. v. 216. *infra vel post, ἄμα κατέκειντο, ὁ μ' ἄνω, ὁ δ' ὑπ' αὐπὸν*, Lucian. *Lapith. ἴσπε, καί μιν κατεκρύπτει ὑπὸ τῶ δύεον*, Herodot. in, [cum Acculativo] *βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδου ἀμύδύσματα*, Apollon. Argon. l. 3. r. 287.

In Compositione significat *sub, ὑπογράφω subscribo: sub potestate, ὑπείμαι subsum, ὑποποιέμαι mihi subjicio: sub, clam, ὑποπάζω clam surripio: re, rursus, ὑπὸ ἔρχομαι rediit, ὑποστρέφω revertor: e, seorsim, ὑποχωρέω recedo: inter, ὑποκρέω interpello: ex, ὑποδύομαι (interdum) emeigo, Od. υ'. v. 53. diminutionem, ὑποδείδω subvereor, ὑποκωφῶ surdaster: augmentum, ὑποπίνω largius bibo: improbitatem, ὑποχρυσος aurum adulterinum: oblique, ὑποβλέπω oblique intueor: Alias inducit significaciones, ὑπογυῶ propinquus, ὑποκρίνομαι simulo, &c.*

Plures simul præpositiones regunt casus; ut *ἀμφὶ περὶ σῆδισι*, Od. λ'. v. 608. *ἀμφὶ περὶ κρήνην*, Il. β'. v. 305. *περὶ τ' ἀμφὶ τε αφεσὶν*, Il. ρ'. v. 760. Interdum præpositio cum Adverbio: ut *ὑπὸ νόσφι καρλῶων*, Quint. Smyrn. l. α'. v. 264. Quandoque plures præpositiones in unam dictionem cœunt; ut *ὑπὸ ἐκ νεφέων*, Hom. hymn. in Apoll. v. 428.

Præpositio apud poëtas non rarò casui suo postponitur; retracto accentu dissyllaborum omnium, præter *ἀνά, διά;* ut *θεῖ πῖρα*, l. τ' v. 3. *μάχῳ ἀνά κοιρανέοντα*, Il. ε'. v. 824. *ὄντε διά*, Hesiod. ργ. v. 3. apud oratores *περὶ;* ut *ἐδὲν εἰδὸτα ὀνειράν πῖρι*, Lucian. Jallus. Item *καταΐθισις λυπέει φιλοπνίνις κρατερῆς ὑπο*, Hipp.

Inter præpositionem & casum eleganter interveniunt conjunctiones; ut *ὅτι γὰρ τι τῶ ὕθειν παφέρεχον*, Lucian. merced. cond. *περὶ μ' γδ ἢ διακονίας*, 2 Cor. 9. 1. apud poëtas quælibet dictiones; ut *ἀμφὶ ἢ πολλῆ Κόωεις ἔλω κεφαλή*, Il. ω'. vers. 163.

Revel-

Revelluntur à verbis etiam Præpositiones; ut *καὶ γαῖα καλύπτοι*, Il. ζ'. v. 464.

Præpositiones sine casibus migrant in adverbia; quædam etiam retrahunt accentum, nempe *περὶ*, *ὑπὸ*; ut *πὺν ἄμα πολλοὶ διεξίόντες τὰς ζάλας*, Lucian. merced. cond. *καὶ μικρόν τι πρὸς*. Idem in Tyranno. *πρὸς τὸς ἐγὼ, καὶ δ' ὑμεῖς*, Od. φ'. v. 231. *πέρι γὰρ μιν εἰζυρὸν τέκε μήτηρ*, Od. δ'. v. 324. *πικρὸν ἄπο πρῶτων*, Il. π'. v. 669. Similiter præpositio cum casu suo coalescens; ut *ἐκποδῶν procul*, *ἐ medio*, *ἐπέκεινα ultra*, *πρῶτον ἄνακτος extempore*, nonnunquam cum casu non suo; ut *ἐμποδῶν impedimento*.

Præpositiones cum casibus elegantiam pariunt; ut *ὑπὸ τῆς βελτίστου* vel *καρτίστου* optimè, *ὑπὸ* vel *ὑπὸ πόδα* *χωρεῖν* retrocedere, Xenoph. in Halicarn. τῆ *καὶ πόδας ἡμέρας* die sequente, Herodian. & Polyb.

Præpositiones sequente articulo & infinitivo usurpantur pro adverbio vel conjunctione; ut *ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν*, Luc. 14. 1. *cum venisset*; *παρέδωκε τῷ Μινικίᾳ τὴν δύναμιν ὑπὸ τῆς μὴ μάχεσθαι*, Plutar. in Fab. Max. (i. e.) *ut non pugnaret*; *πρὸς μὲν γὰρ τῷ πατέρει ἐν τῷ δεσποτικῷ πρὸς δὲ τῆς ἐρεστίαις ἀπελθεῖν ἐποθανόντα*, ὁ αὐτὸς εἰς ἐκ ἐδαψε, Demosth. in Midiam. (i. e.) *praterquam quod*, &c. *πρὸ τῆς συλληφθῆναι*, Luc. 2. 21. (i. e.) *priusquam concepisset*.

Præpositio in Compositione sæpissimè regit casum, quem extra Compositionem regebat; ut *ὄχι παρεσείχων*, Soph. *παρέσθη αὐτῷ* Act. 9. 39. *παρῆλθοντο τῆ Κρήτῳ*, Act. 27. 13. quia *πρὸς* proprie regit tres casus; in decompositis utraque præpositio; ut *ἐγκάτθετο κόλπῳ*, Il. ξ'. v. 223. *ἐκκάτθετο νηδύν*, Hesiod. Theog. v. 487.

Accentu retracto nonnullæ Præpositiones ἄνα (item ἄν) ἐν pro ἐν, ἐπι, μέτα, πέρα, πέρι, vicem quandoque sustinet verborum ferè tertiæ personæ per omnes numeros, & eandem cum illis habent constructionem & concordantiam; ἄνα pro ἀνάσσει; ut *ἄνα εἰ μέμωνας*, Il. ι'. v. 247. ἄν pro ἀνέστη; ut *ἄν δ' Ὀδυσσεύς*, Il. γ'. 268. *ἄν τῷ Βορήϊοι ἦες*, Apollon. Argo. l. 2. v. 494. ἔνι, (interdum ἐν,) ἐπι, μέτα, πέρα, πέρι pro Compositis verbi εἰμι, per omnes numeros ferè tertiæ personæ; ut *ἐκ ἐνι Ἰουδαίῳ*, Galat. 3. 28. *ἐνι τοῖς φρένες ἐδ' ἠβουαί*, Od. φ'. v. 288. *ἐνδε βόες*, Quint. l. 6. vers. 60. *πέρα εἰς γὰρ θεῶν*, Il. υ'. v. 98. *πέρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλο*, Il. ψ'. v. 479. *ἔπι ἐπ δέῳ*, Il. α'. v. 515. *καὶ γὰρ πῆς μέτα πῆῳ*, Od. φ'. v. 93. *πέρι τοῖς μὲν*, Od. μ'. v. 279. regimen; ut *πέρα δ' ἔργα βόεσσιν*, Hesiod. ἔργ. v. 452. &c. Usurpantur itidem pro impersonalibus; ut *ἐκ ἐνι τῷ φεύγειν παρελθεῖν*, Demosth. de coronâ. *τέπισι δ' ἐ μέτα*, Herodot.

P R O S O D I A.

Quid & quotuplex sit pes & carmen, quid scanfio, præterimus tanquam nota ex Profodiâ Latinâ: Superfunt tria tantum fufius explicanda, Spiritus, Tempus five Quantitas, Accentus.

Spiritus.

VOcales (præter υ) & diphthongi initiales plerumque levigantur.

Exceptiones.

A in nonnullis aspiratur; 1°. Nominibus, ἄβρα ancilla, ἄβης Ουρις, αἶμα sanguis, αἶμασις serpes, Αἶμα Ηαπις, Ἄλαι urbis nomen, ἀλοσύνη dementia, ἄλις mare, ἄλυσις catena, ἄλων area, ἀμαξα plaustrum, ἀμιλλα certamen, ἀβρός mollis, ἀδρός adultus, ἀγιος sanctus, ἀγνός castus, ἀμύλος blandus, ἀμὼν orientus, ἀλης confertus, ἀπαλός tener, ἀπλόος simplex. 2°. Verbis; ἄδω placeo, ἄζομαι veneror, αἰρέω & ἀλίσκω capio, ἄλλομαι falio, ἀμῶρτάνω pecco, ἀνδάνω placeo, ἀπῶω νεύω, accendo, tango. 3°. Adverbiis; ἄλις satis, ἀμα simul, ἀπαξ semel.

2°. E aspiratur ante κ, ο, ψ, π, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ illic, ἐκεῖν ille, ἐκεχειρία inducia, ἐώρα sonor, ἐώρα suspendium.

Aspirantur item sequentia; 1°. Nomina, Εἰλωρς servus, Ἐλένη Helena, ἔλη calor solis, Ἐλικῶν Helicon, ἔλκος vulnus, Ἐλλω Gracus, ἔλμινς lumbricus, Ἠλίκη Helice, ἔλος palus, ἐλξίνη herba nomen, ἔρκος septum, ἐστία focus, Ἐως Aurora, Ἐσπερς Vesper, ἔσπερς paxillus temonis, ἐδανός suavis, ἐπῶρς socius, ἔτερς alter, ἐπομα paratus, εἶς, ἐξ, ἐπῶ, ἐκατόν. 2°. Verba, ἐζομαι sedeo, εἰλέω insolo, εἶρω includo, ἐλίωω volvo, ἔλωω traho, ἔλωω capio, ἐπομαι sequor, ἐρδω facio, εὔδω dormio, ἐυείσκω invenio. 3°. Adverbia, ἐνεκα gratia ἐξῆς deinceps, ἔως quamdiu, εἶ ἔ heu heu.

3°. Ante β, γ, κ, σ aspiratur, Exceptis ἠΐαιδς parvus, ἠγάθεος valde divinus, ἠγανον sartago, ἠκα sensim, ἠκερς stimulum non expertus.

Aspirantur & hæc; 1°. Nomina, ἠδός acetum, ἠλόος clavus, ἠλιξ coataneus, ἠλικία statura, ἠλιος sol, ἠμεῖς nos, ἠμέρα dies, ἠνία habena, ἠφαισος Vulcanus, ἠπαρς jecur, ἠρα Juno, ἠρως Heros, ἠδύς dulcis, ἠμερς mansuetus, ἠμισος dimidius, ἠπῶω minor.

2°. Verbum, ἠμικῶω agrè fero. 3°. Adverbium, ἠνίκα quando,

4°. I ante ε, ζ, ς, πσ, μ (sequente vocali,) aspiratur. Sed Ἰσθῆρ, Ἰσθῆρ, Ἰσθῆρ scio, ἰεῦ heu.

His adde 1°. Nomina, Ἰδρῶς sudor, ἰκανὸς sufficiens, ἰκέτης supplex, Ἰλεως propitius, ἰλαρὸς hilaris. 2°. Verba, ἰδρῶνω sedere facio, ἰκῶ, ἰκνέομαι, ἰκθῶ venio, conjunct. ἴνα.

5°. O ante πλ, ρκ, μ (non sequente φ,) σ (sequente vocali,) aspiratur. Sed Ὀρεκος filius Eridis Ἐρῶ nomen fluvii, ὄρεκν vas olearium, ὄμβροσ imber, ὄμυχέω meio, ὄμυμι juro, ὄμυνη beatitas.

Aspiratus articulus ὄ, ὄς sic ὄτι, ὄτε, ὄθι, ὄθεν cum similibus: item ὄπ particula præfixa dictionibus plerumque aspiratis; ut ὄπν, ὄπως, &c.

Aspirantur & hæc 1°. Nomina ὄδρς via, ὄλμῶσ mortarium, ὄρῶσ terminus, οἶῶσ qualis, ὄλῶσ totus, ὄδῶσ hic, ὄσ sui. 2°. Verbum ὄρῶω video.

6°. Ὢ in his ὡεσ hora, ὡς ut.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ, aspiratur; ut ἄπῶξ rapax. Neglecto etiam spiritu radicis; ut Ερμῆς Mercurius ab εἰρημαί, ὄρμῆ impetus ab ὄρω, &c. Sed ὄρπν secespita, ἄρπξ spina, ἄρπίαδρς palma, ὄρμῶσ proprium viri nomen.

E augmentum, præfixum consonæ, levigatur; ut τύπῶ, ἔτυπῶν. Sed in perfectis verborum in μ servat spiritum thematis: ut ἔσπῆκα ab ἴσπῆμ. Præfixum vocali aut diphthongo ejusdem accipit spiritum; ut ἔειπα, ἐώρωρ, ab εἶπα, ὄρῶω.

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis; ut ἀκῶω, ἴκκορ. Reduplicatio præsentis verborum in μ aspiratur; ut ἴσπῆμι.

Dictiones peregrinæ non observatis hisce regulis servant spiritum suæ originis; Ἀρμενία Armenia, Ἠγερία Egeria.

Spiritus dictionis primitivæ servatur in derivativis; ut ὄκτῶ, ὄγδοῶ, ἔζομαι, ἔδῶ, ἔλκω, ὄλκῶς. Simplicis in Compositis; ut ἀγαδρς, ἀγαδοποιῶ. Ἡεσ, Ἡεσκλῆς, ἄις, ἀκχῶν vel ἀλκχῶν halcyon: Casus recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut ἀγαδρς, ἀγαδῆ, ἀγαδῶν, ἀγαδῶ, &c. Spiritus thematis retinetur in reliquis temporibus per modos & personas; ut ἀκῶω, ἀκῶσω, ἀκῶοιμι, &c.

Variatur spiritus in hisce derivativis, ἔξω ab ἔχω habeo, ἄμυδρς ab ἄμα simul, ἠδῶσ dulcedo ab ἠδρς, ἐδῆς vestis ab εἶμα, ἰστρία historia, ab ἴστωρ: in Compositis ἐλεῶδρπῶσ & ἐλεῶδρστῶσ in palude nutritus, ab ἐλῶσ palus, Eustath. ἐνδρρ celeriter ab ἐν δρρ. A pro ἄμα & ο pro ὄμῶ levigatur; ut ἀκοιτρς υκρρ, ὄταιξ (pro ὄμόταιξ) similes

similes habens pilos, Il β'. v. 765. Sed ἀπας aspiratur, item ἔπαρσθ eodem patre natus, Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diversâ origine, diverso notatur spiritu; ut ἱκμῶσθ humidus ab ἱκμῶς humor, ἱκμῶσθ ventus secundus ab ἱκῆομαι venio; sic ἰήϊσθ epitheton Apollinis ab ἰάομαι sano, ἰήϊσθ idem ab ἵημι mitto. Manente eâdem significatione, dictiones quædam duplicem habent spiritum; Nomina, ἀψίς & ἀψίς connexio, ἐανός & (rarius) ἐανός indumentum, ἔδνα & ἔδνα dos, εἰαμῶν & εἰαμῶν palus, ἐλεδώνη vel ἐλεδώνη polyri genus, ἐλίχρυπος & ἐλίχρυπος herba genus, ἐλλέβορος & ἐλλέβορος elleborum, εἰσθ vel ἐνσθ antiquus, ἔρμακες & ἔρμακες saxa in mari, ἔρση vel ἔρση ros, ἔρσις vel ἔρσις nexus, ἔσμος vel ἔσμος catus, εὖσρα hordeum montanum, ἐψία & ἐψία colloquium, ἱκελσθ vel ἱκελσθ similis, ὄρκωνσθ & ὄρκωνσθ piscis genus. Verba ἐλύω & ἐλύω volvo, ἐννύω & ἐννύω induo, εὖω & εὖω ustulo.

Tempus.

Ratione temporis syllabæ sunt longæ, breves, vel ancipites.

- 1º. Naturâ
  - Longæ, in quibus reperitur diphthongus vel vocalis naturâ longa, scilicet η, ω, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.
  - Breves, in quibus ε, ο.
  - Ancipites sive communes; in quibus α, ι, υ: utpote quæ in plerisque dictionibus pro arbitrio longæ sunt vel breves.
- 2º. Positione
  - Longæ: Quævis vocalis ante duas Consonantes aut duplicem positione longa est; ut *ωῦ τοι τόξον ἰδὲ πῆρῆεντες οἶσσι.* Il. ε. vers. 171.
  - Ancipites: Brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur; ut *μέτρεθ' ἢ τεύχε θεοῖσι, τὸ γὰ μέτρον ὅτιν αἰεσον,* Phocyl. v. 92. *πολλὲ μ' ὄχλε πολλῶν ἢ τεδρίππων,* Theocrit. Idyll. 15. v. 5. *Ἀμφιδες ἐκ ἀξῶ τὸ τέκνον μορμῶ, δάψει ἵππος,* Idem Idyll. 15. v. 40. *δύσσοτι με μείρον Ἀδωνι,* Bion. Epitaph. Adon. v. 43. *ἐπὶ δ' ἄρα χερσὶ,* Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante *μν, κί, πῆ*; ut *ἦτε κ' ἀπάλαμνον περ οἰκῶς,* Hesiod. Erg. v. 45. (sic *ἄνδρα μειωνυμίον,* Solon. *ἰά.* v. 9.) *ἀκρον δάκτυλον κατυδέκνον,* Hom. Batrach. v. 45. *Αἰγυπῆες επαληθεῖς,* Od. β'. v. 83. Item sequente liquidâ: ut *λαοσῶς ἠλεκτρυόνσθ,* Hesiod. Scut. Herc. v. 3.

Finalis

Finalis brevis ante initialem duplicem vel duas simplices non raro corripitur; ut οἷτε Ζάκυνθον ἔχον, Il. β'. v. 634. ἡδὲ Σκαμάνθου, Il. ε'. v. 774.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi pro arbitrio corripuntur ante vocalem sequentis dictionis; ut ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, Il. α'. v. 30. πειρᾶ ἔμειο γεραῖε, Il. ω'. v. 433. ἐκ Κύφου ἦγε δ'ὕω καὶ εἴκοσι νῆας, Il. β'. v. 748.

Longæ sunt syllabæ, in quibus anceps semper produ-
 3. Ufu } citur:
 Breves, in quibus semper corripitur.
 Ancipites, in quibus produciuntur vel corripuntur.

Quantitas hujusmodi vocalium spectatur vel in ultimis, vel prioribus syllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in ultimis syllabis.

* Quæ verò Si anceps sit longa in ultimâ vocis rectæ, manet
 differunt su- longa * plerumque in ultimâ vocis variatæ; si bre-
 in locis exci- vis vel communis, quantitatem servat in accusa-
 piuntur. tivo & vocativo singularibus; ut Αἰνεΐας, Αἰνεΐας,

Αἰνεΐα, φιλία-ΐας, τελέπεζα-αν, πᾶς-πᾶν, νιδύς-ῶν,
 μέλας-αν, ἔτυψα-άν.

Nomina dicatalecta, quæ duâs habent terminationes in recto,
 longa sunt; ut ἀκπῆς-ιν, Φόρκυς-ων.

Hæ duæ regulæ observari debent in sequentibus.

A finita corripuntur; ut βάρπυζα, τέτυφα, τύψα, ἴνα, ὦ ἰππότα.

1°. In εα, αα, δα; ut θεά, Ἀθωάα, βασιλίδα.

2°. Polysyllaba in αία; ut σελιωαία.

3°. In εα (non præcedente diphthongo); χερσῶ,
 ἀκέρσα excipe, ἄγνωρα, γέρουρα, ὄλυρα, Κόρυρα
 vel Κέρκυρα, Κύθηρα, σκολόπενδρα, παλαίσρα.

4°. In εια; ut χρεΐα, ἐγχεΐα βασιλεία: Excipiuntur
 quæ manant ab adjectivis in ης; ut ἀλήθεια
 ab ἀληθῆς: Fæminea; ut ἰέρεια, ἀγγελία, pag. 25. Nomina Urbium quæ à viris illustribus
 appellacionem habent; ut Ἀνπόχεια. item Βαπίεια nomen collis, κώδεια caput, νάπεια σιναρί.

producuntur
 Nomina

5°. In ία; ut σοφία: præter verbalia in τεια; ut
 ψάλτεια: item Καλωΐεια nomen loci.

6°. Omnia fæminina ab adjectivis in ου; ut λαΐ-
 ερα, ὁμοΐα: præter δΐα, πότνια, ία & μία.

7°. Dualia in α; ut Μέσα.

His adde κόλλα cum compos. χροστοκόλλα, &c. σκν'α.

Αν finita corripuntur : ut *άν, ω Αϊαν.*

Producuntur 1°. Masculina in *αν*, ut *Τιτάν.* 2°. Adverbia, ut *πέραν* : Sed *οταν* quando breve est.

Αρ finita brevia sunt ; ut *νέκλαρ, αϊτάρ.* Producuntur monosyllaba *κάρ, ψάρ* γδ commune est.

Ας finita producuntur ; ut *Αινείας, Αϊας, πύλας.* Corripuntur nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in *ωντος* ; ut *λαμπάς μέγας, σέλας.* Accusativi plurales quintæ simplicium ; ut *Τιτάνας.* Item Adverbia in *ας*, ut *ἀτρέμας* sed *έκας* interdum producitur.

Ι finita brevia sunt ; ut *μέλι, τίθημι, τύπησι, ίφι, βίηφι.* Adverbia oxytona in *η* semper ferè longa sunt ; ut *άνιδρωτί* : in *ισι* plerumque brevia ; ut *Αϊγυπηισι.*

Ιν finita brevia sunt ; ut *πάλιν, όζίν* commune est *πειν* *ιν-ινος* longa sunt : ut *ρηγμίν*.

Ις finita brevia sunt ; ut *πόλις, δίς, άμοικαδίς.* Producuntur nomina monosyllaba ; ut *λις λαυίς* : *ης* sæpius breve. Dissyllaba pleraque Fæminina acutitona in *ις-ιδθ*, penultimâ longâ, producunt ultimam ; ut *άρτις, άψις, βηβίς, κληίς, κνημίς, κρηπίς, φραγίς.* Item hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus ; ut *βαβαγίς, κανονίς, καλαμίς, ποκαμίς, ραφανίς, σισαμίς.* Communia sunt *άκεις, Περσίς, θεβείς, νησίς* sed *παίεις* plerumque breve est. *Ις-ιδος* longum est ; ut *μέρμις, όρνις.*

Υ finita brevia sunt ; ut *σύ, σακρύ, γλυκύ* sed *άνπκρύ* commune est.

Υν finita corripuntur ; ut *σύν* : sed *υν-υνθ* producuntur ; ut *κόων.*

Υρ finita producuntur ; ut *ψίδυρ.*

Υς finita corripuntur ; ut *βαθύς.* Producuntur Substantiva oxytona, quæ declinantur per *ύθ*, ut *ιλύς, όφρύς* : item *κώμυς.* Sed *ιχθύς*, uti & *όφρύς* in compositis, alicubi corripuntur : sic *χέλυς.*

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus Syllabis.

A, I, U, ante vocales plerumque corripuntur.

Exceptiones.

1°. A penultima nominum in *άων* crescentium per *ο*, longa est ; ut *Μαχάων.* Item *Ερμιάων, Ποσειδάων.*

Propria Oxytona, & fæminina in *αίς*, producunt *α* ; ut *Θαίς* : sed *Αίς* communem habet.

Sequentia itidem producunt *α* penultimam ; ut *αίξ, όήρ, κρόας, υός, χός, πάθ.* Alia antepenultimam ; ut *άαπος, άκροζαντος,*

P

αίτω,

αἴσω, Ἀχαιῶδες, Ἄσρες, Βυζαίῳ, Λαίρτης, βιάομαι, τετραῖρες, ἰλαίῳ, & ἐλαίνεῳ.

In quibusdam a communis est; ut δαίης sed αἰείσω, αἴω, ἀλαδς, δαίζω, ἰλαδς, φάῳ rariùs producantur; ναδς, ἄορ rariùs corripuntur: in ἀάτω sive ἀτάω utraque a per omnia communis est.

2°. I penultima Nominum in ἰων-οιῳ longa est; ut χίων, βεργίων, Ῥείων exceptis Comparativis quæ ferè brevia sunt; ut ἡδίων item χιάν. Longa est in his κειδς, κιάσω, ἰάομαι, ἰύζω, ἰωχμδς, παλίωξις, ωρεῖωξις, Πιεῖς.

Nomina in ια, penultimam habent communem, sæpiùs tamen correptam; ut σοφία sed ἀεργία, ἀκία, ἀνία, καλία, κονία, ὄρμια, σία sæpiùs productam.

In hisce ι communis est: ἰαίνω, ἰάχω, ἰερεῖς, θριαῖ, θείον, λία, μίον, ὀίω, παίνω, πνίον sed ἴεμαι, ἴδς rariùs brevia; ἡῖον & composita à δις διδς, ut ἐνδιῳ, rariùs longa.

3°. γ in sequentibus producantur: Ἐνωῶ, θυὰς, ἰγνύη, μύωψ, πλατυάζω, ὕαλῳ, ὑετὸς, κυάνεῳ.

In his communis est, γύης (quod in compositis sæpiùs breve) μύκερς, μύων, πύελος. Rariò corripuntur ειλυδς, μυελδς, Ἰάδς κέρνον, κέρμινον rariò producantur.

A, ι, υ ante μα in quamplurimis Neutris producantur: sed κλίμα, κείμεα, ἔρυμα, πύμα, χύμα alicubi corripuntur.

A ante β. γ. δ. κ. λ. μ. ν. π. ρ. σ. τ. φ. χ. corripitur.
Exceptiones.

Polysyllaba in απος præcedente ρ vel vocali ut plurimum longa sunt; ut ἀνίαπος, Ἄρεπος, sic ἀπλαπος. Corripitur ἐρετὸς ἀάαπος commune est.

Nomina in άτης Propria, Gentilia, & Lapides significantia producant a penultimam; ut Εὐφρεῖτης, Ἀχάτης, Ἀσιάτης, γαγάτης: sed Ἀντιφάτης, Εὐρυβάτης, Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης Σαρμώτης, breviantur: Σπαρτιάτης habetur pro communi.

Numeralia in απόπος quartam à fine producant: sic Συρακόσος

A in sequentibus producantur: ἀβάλε, ἀγή, ἀδδ

Penultima a, ι, λερος, ἄκων, ἀκέσος, Ἄλις, Ἄσις nomen fluvii, ἀλε
υ, Circumflexa σύνη, ἀμάρεκος, Ἄπις, Ἄπύω, ἄπερς, ἄτη, κἀσηξ
simul omnes in δαγὺς, δαλδς, Δαμοίται, Δάμων, δανδς, δίδονο.
Catalogo infra διαμελεῖσι, δεραπέτης, δεῖπεῳ, Ἰάπυξ, Ἰάσωι
ponuntur. Ἰθαχῆς, καναβιδς, Καεῖς, κἀερς, κλάδος, κολι
μῳ, κόβαλῳ, κερνίον, κερνώω, κερτήρ, κνάκῳ

Λαδών, κερθς, νάνῳ, ναπυ & νάπεια, Ὀμιάλη, πανίζω, Πείαπο
πετρέκης, ράδιξ, σαπέρδης, σάτινον, σπιδίξ, Στύμφλος, σφεργί
τάλα

πάλας, τιάρα, τρανής, φάλανα, φανός, φλυαρός, ψαρός, ορακιά. Penultima longa est, in ἀαγής, Ἄναπθ Σαρδανάπαλθ.

Communis est α in his, ἀμάω, ἄρης, κάρωθ, ἔανός, καλός, τραχός: Sed ἀλαός, ἀλίσκω, ἀεισον prandium, ἀτάλλω, βάλυμον, δάπεδον, Ζάκυνθος, ναυαγέω, ναυάγιον, γάγθ, τάπησ rariùs producuntur: ἀρθ, δάκος, φάρος rariùs corripuntur; ἀπάλαμθ interdum producit primam. Ἀπόλλων in recto breve, in obliquis commune: ἀνήρ in recto commune, in obliquis & in compositis producitur; ὡτ μεγάνωρ.

I ante ε. γ. δ. ζ. κ. λ. μ. ν. π. σ. τ. φ. χ. brevis est.

Exceptiones.

Ἰη in dissyllabis producitur; in hyperdissyllabis itidem, si longa præcesserit; ut δῖη, ὕσμη.

I ante vel post ρ producitur; ut λιρός, δειμός. Brevia sunt composita, & derivata à τειρ. præter τείνακεις: brevia item ξειφθ, δείδαξ, κείνον, κείσις, κειπής, κειπός, τεύθ, δείξτειχός cum compositis, item materialia in ηθ, ut κίδεινθ, μύρρινθ.

Nomina in ικη, ιπη, ιπής, penultimam producunt, ut νίκη, Ἀφροδίτη, Θερίτι, præter δίκη, Ἑλίκη. Quædam etiam in ιτος, ut ἀθήειθ, ἀμύνειθ.

I in sequentibus legitur producta; Ἀγήςσις, Αἴγινα, ἀγινέω, ἀκινάκης, ἀκονιπῆ, ἀκόνιτον, Ἄκμισθ, Ἀμφισθ, Διδώ, διφάω, ἐπιπῆ, Ἐπιπύς, Ἐχινάδης, Ἴβις, Ἴδη, ἴδθ, ἴδύς, Ἰκαρθ, Ἴλη, Ἴλιγξ, Ἴλιον, ἰλύς, Ἰλιωός, Ἰμερθ, ἰνίον, Ἰνώ, Ἰναχθ, ἰτία, Ἰσιτθ, Ἰφθιμθ, ἰχώς, Κάμινθ, κίκαμον, κίκυς, κίχρον, κλίβανθ, κλίμαξ, κλίτθ, κνίδη, κνιπός, κονίσσαλθ, κονίλη, κοκλάμινθ, κίμμινον, λιμός, μαείλα, Μίλων, Μίνως, νεογιλός, νικάω, νίφα, Οἴλευς, ὀμχέω, ὀππεύω, ὄρμινον, ὄριζανον παρθενοπίπης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πλέω, Πίσα, σάπνον, σέλινον, σιγή, Σιδών, Σιλωός, σσύμβειον, σίσυφθ, σιμός, σίφων σίπων, σμίλη, σμίλαξ, σίθη, σίφθ, πίτυρθ, τίβυεις, πιδωνός, πμάω, ππών, πφύς, φιμός, Φινεύς, φιτύω, χαλινός, χελιδών, χίλιοι, χιλός, χλιδή, ψιλός.

In hisce communis est; Αἰχίνης, ἰδύνω, ἰκελθ, ἰκέτης, ἰκάνω, ἴλαθ, ἰμάς, καρκίνθ, κινέω, κόρινθ, κόπινθ, λιτός, μυείκη, πίνναξ, σίδη, φίλθ. Rariùs producuntur γάγας, θαμινός, λιπαρός, ὀπωρινός, ὄριδινός, σίχθ. rariùs corripitur ἰμείρω.

Υ ante ε. δ. ζ. κ. λ. ν. π. ρ. τ. φ. corripitur.

Exceptiones.

Longa plerumque sunt Verbalia in υπέρ, υπής, υπός, ὑπώρ: ut λυπής, μλωυπής, κωκυτός, ῥύπώρ. Leguntur tamen quædam in υπής

interdum correpta ; ut ἀδάκρυτος, ἀμήρυστος. Pauca sæpius breviora ; ut ἀνήνυστος, δουτός, θυτός, κλυτός, λυτός, ῥυτός, φυτός, χυτός, cum compositis : item θύπης.

Longa etiam disyllaba in υλη, υνη, υνη, præter μύλη, γωή, πλυός.

Adverbia in υδδν producant penultimam : ut βοτρυδδν, ὠρυδδν, excipe ῥυδδν.

Υ ante γ, μ, σ, χ, producantur. Terminaciones verò ascitice υμτος & υων corripunt υ, ut ἡδυμος, δαιτυμών corripitur item υ, δύσις, ζυγός, Ἠλύσιτος, θύμαλις, θύμον, κύμνον, λύγτος, λύσις, μυρυσυγή, μυχός, πύμαλιτος πύσιτος, τρύγη, ὑγήσις, χύσις. Hæc θύσαντος, ὑμῶ, φύσις, peritior exteudunt : θυγάτης in recto sæpius corripit, in obliquis sæpius producant.

Quædam alia producant υ. ἄβυδτος, ἄβυρα, ἀλιμυρής, ἀβακτυλις, αὔπη, γέφυρα, Γρυνηός, χυτός, γυρός, ζύθος, θύλακτος, ἰαυρός, καρύκη, κέλυτος, κίνδωτος, κογχύλιον, Κόρυθα sive Κέρυρα, κόβυλις, κυλύρα, κύειτος, λάφυρον, λεπυρόν, Λυδός, λύπη, μυκάομαι, μύεινα, μύρις, μύρισι, μυλιάω, ὄλυρα, οἰζυρός, ὀρόγυρις, ὀρυκυντος, πίτυρον, πημιμυρής, πυραμίς, πυρός, ῥύπιτος, ῥυτή, σκύττος, σύειγξ, σφυρα, Τυδεύς, τυρός, τυπάω, ὑβός, χυτός, χελύνη.

Υ communem habent βόδυιτος, βύδτος, κεκρυφάτος, πάπυρτος, ῥυπής, σημήνη, σύλτος, σπονδυλίον & σπονδυλίτος, πρύνη, τυφάω, τυφείρις, ὑδωρ ; sed χυτός, κορύνη, λάγυτος, ξύλον, φυτάω, φυταλιά, φυτάλιμος, υ rariùs producant.

In nominibus propriis, ancipites verò communiter accipiuntur. In peregrinis servatur quantitas linguæ vernaculæ : ut Γερμανός Germanus.

Anceps diphthongi resolutæ, vel diminutæ corripitur : ut παῖ φυγή.

Veruntamen si quid ab hac ancipitum, ita positavum, quantitat diffentaneum obtulerit frequens lectio, qua certissima est omnium norma, suo loco potest adscribi ; ut de his modo, incertis, certio aliquando habeatur notitia.

Eadem fere ratio est dignoscendæ Quantitas Verborum.

Breviantur ancipites, quantum finit positio, in penultimi verborum desinentium in γω, δω, θω, άω, άνω, άρω, άχω, άκω, τω

Pauca in άνω sunt communia ; ut αἰξάνω, ικάνω, οἰδάνω al. qua longa ; ut κισάνω, φθάνω (quod tamen extra præsens anceps est.)

Πύθω *putrefacio* longum est: *ιάχω* utramque Vocalem habet communem.

Producuntur Verba finita in *ίω*, *ίγω*, *ίδω*, *ίνω*, *ινῶ*, *ίρω*, *ύγω*, *ύνω*, *ύρω*, *ύχω*, *ύχω*, *ύρω*. Sed *δείνω*, *δίγω*, *τείρω*, communem habent penultimam; *ἀμβλύνω*, *ἀρτύνω*, *ἐντύνω*, *κύνω*, *πλύνω*, rarissimè correptam; *γίνομαι*, *σίνομαι*, *πίνω* *ι* communem; *γλύρω* *υ* brevem habet.

Finita in *άω* brevia sunt. Sed *διάω*, *πηνάω*, *ιάομαι*, longa: *άω* post *ρ* vel Vocalem commune est.

Communia ferè sunt terminata in *ίω* & *ύω*, ut *πώ*, *κωκύω*. Longa sunt *κονίω*, *μυίω*, *χρίω*, *μυύω*, *μηρύω* paucula brevia, *έδιώ*, *κίω*, *φθίω*, *ήπύω*, *μηθύω*.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ vocis variatæ; ut *γίγας* *γίγασσι*, *τύψας* *τύψασσι*, *ζαγνύς* *ζαγνύσι*, *Τιτάν-άνθ*, *ἀκπν-ίνθ*, *φόρκων-ωνθ*, *ἀψις-ίδος*, *ἐτυψα-δμυω-ατι*, *τέτυφα-ατον*.

Hæc Regula vim habet in sequentibus, tum Nominum Incrementis, tum Verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in Recto, si declinentur purè, ferè communes sunt; ut *δρῦς-υδς*, sic *ναῦς-αδς*.

Anceps ante duplicem in ultimâ Recti plerumque breviatur in Obliquis; ut *ἀλλάξ-ακος*, *ἤλιξ-ικος*, *Στύξ* *Στυγός*. Verùm

A longum est in Obliquis sequentium: *ράξ*, *δῶραξ* cum compositis *χρεδαξ*, *ίραξ*, *οἶαξ*, *Φαίαξ*, *φαΐξ*.

I ferè longum est in Obliquis Nominum in *ίξ-ιγος*, gentilium in *ίξ-ικθ*, ut *τέπιξ*, *Θρηϊκες* & monosyllaborum in *ιξ*, ut *ρίξ*. Similiter in hisce *αἶξ*, *πέριξ*, *ράδιξ*, *οκάνδιξ*, *σπιδιξ*, *φοίνιξ*, *φειξ*. *μάσιξ* interdum corripit *ι*.

Υ Incrementum Nominum in *υξ-υκθ* longum est, ut *βόμβυξ*. Excipe *ἀμπυξ*, *κάλυξ*, *πνύξ*. *βέβρυξ* tamen & *κίρυξ* habent *υ* commune.

Longum habetur *υ* in horum Obliquis *γύψ*, *γρύψ*, *κόκκυξ*, *οκάνδυξ*, *όρτυξ*, quod tamen alicubi breve est.

I Nominum in *ίων-ωνθ*, præcedente brevi corripitur, ut *Κερνίων* *Κερνίωνθ*. Reliqua ferè in *ίων* servant quantitatem Recti in Obliquis, ut *Κερνίων* *Κερνίωνθ*, *ᾠείων* *ᾠείωνθ* antepenultimâ longâ.

Pauca in Obliquis brevem habent *ι* quæ in Recto longa est, ut *Ἀμφικτίων*, *Πεικίπτιων-ίωνθ*.

Τρ longum in Recto, corripitur in obliquo, ut *πῦρ*, *πυρρός*, *ψύρ*, *μάρτυρ-υρθ*.

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in Præsenti & Imperfecto per omnes Voces & Modos; ut κείνω κείνον, κείνομαι κεινόμεν.

Quantitas Indicativi servatur in similibus Temporibus aliorum Modorum, ut & in Participiis; ut κείνω, κείνε, κείνων.

Manet itidem Quantitas in Temporibus cognatis ejusdem & alterius Vocis; ut ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπων, τύπισσμαι, ἐτυπόμην, τυπῆμαι, τέτυπα, ἐτετύπειν.

Penultima Indefiniti primi longa est in Conjugatione quartâ; ut ἔκειναι μέγα νῆκϑ, Od. σ'. v. 263. Sed in tertiâ Conjugatione, penultima tam Futuri quàm Indefiniti primi frequentius brevis; ut ἦν πὺ κακῶς δικάσης, σὲ Θεὸς μετέπειτα δικάσει, Phocyl. αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι, Il. ὁ. v. 234. ἔειν ἦεις, Theocr. Idyll. 5. Ἐκλυσε δῖνα, idem. Idyll. 1. In Verbis autem, quorum Thema exit in ω purum α penultima post ρ vel vocalem commune est: ι, υ post quamcunque literam sæpius longæ; ut Ζεὺς εἶασε Κερνίων, Od. υ'. v. 273. εἶασεν Ἐκτωρ, Il. κ'. v. 299. ἔχεισεν λίπ' ἐλάω, Od. κ'. v. 450. ἦ δ' ἐγὼ εἰ λύσω, Il. δ'. v. 29.

In Voce Activâ, penultima Indefiniti secundi corripitur; ut ἔταρον, ἔλιπον, ἔτυπον. Penultima etiam Fut. 1. quartæ Conjugationis, ut ψαλλῶ, κεινῶ.

Penultima Perfecti Activi aut Medii plerumque brevis est; ut τέτυρα, τέτυπα. Nisi quod anceps Thematis, trium priorum Conjugationum, usu longa vel communis Quantitatem retinet; ut βέβειδεν ἀλώα, Theocr. Id. 1. v. 46. δένδρεα μακρὰ πεφύκει, Od. ε'. v. 238.

Penultima tertiæ pluralis in ασπ longa est, ut Μύειαι ἐσήκασπ, Il. δ'. v. 434. ἄνδρες ἔασπ, Il. β'. v. 131.

Propria Reduplicatio Verborum, nisi obftet positio, brevis est; ut Ζεὺς ὄπ' ἔργα πῖθεισπ, Od. δ'. v. 245. ἦ Ἐρωτα διδάσκει, Bion. Idyll. 3. v. 4. Πιρλόσκω primam habet communem, γνώσκω sæpius productam; ut ἀλλήλοισιν πῖφασκεν, Il. κ'. v. 202. εἰς νότον πῖφασκε Δόλων, ibid. 478. ὄφρ' εὖ γνώσκησπ, Il. ε'. v. 128. Sed νοήματα σπιο γνώσκω, Nazianz. Improperia communis est, ut ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, Il. α'. v. 25. βέλϑ' ἐχπαδῆς ἐφίεισπ, ibid. v. 51.

A Characteristica primæ Conjugationis ubique corripitur in Duali & Plurali, & in Singulari Imperativi Vocis Activæ, & in toto Passivo & Medio tam Singulari quàm Plurali; ut ἴστυν ἀχυμῶν κῆρ, Il. ψ'. v. 248. τίσιπδ' ἴστυν ἐν πνει, Il. σ'. v. 346. Ἰλασι νῦν φίλ' Ἄδωνι, Theocrit. Idyll. 15. v. 143. ἴσμαι ὄππτε νῆκϑ, Il. ν'. 171. &c.

γ quartæ Conjugationis in Indicativo singulari Activæ Vocis producitur; ut φύσις δείκνυσιν ἕκαστα, Pythag. v. 64. Sed in duali & plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinitivo ejusdem Vocis, & in toto Passivo & Medio corripitur; ut βόας ἡμίονοι τε Ζεύγνυζ αἰψα, Il. α'. v. 785. δύνου' εὐφραν, Il. δ. v. 99. Dissyllaba Vocis Activæ ubique produciunt υ, ut γαῖαν ἐδίπλω, Il. ζ'. v. 19. αὐτὴν ἔδουζ', Il. α'. v. 145. κλυθίμε ἀργυρέτοξε, Il. α'. v. 37.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in suam longam vertitur: Nam αἶον ab αἶω, ἱαλλον ab ἰάλω, ὑλάκτεον ab ὑλακτέα, ὑτὶ ἡκκον ab ἀκέω, ἤρειπον ab ἐρείπω, ἄρευθον ab ὄρευθω, producit primam: ξεύγνυμι-υσι, quia πῖθημι-ησι, penultimam producit. Huc refer ἀδικῶς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum Primitivis quantitatem plerumque sortiuntur; ut νικάω vincō, νίκη victoria, primâ longâ; κόρα, κωρέπον, productâ α: δίκη δίκαια, primâ brevi; sed μανικός à μανία furor, παρῶν negotium ab ἑπαρῶν, produciunt α: νιφόμενος νιψοσῆς & νιφάς νιχά à νιφω, πνιγόμενος à πνίγω suffocatio corripitur ι. Similiter quæ profluunt ab incrementis vocum, ut θωρέκιον à θώρεξ-ακ, ραγίζω à ράξ ραγός, produciunt α.

Composita Simplicium Quantitatem ferè sequuntur; ut πῦν, ἀπμ, ἀπμάω. Est etiam ubi Quantitatem eandem non habent, ut Θεῖς ἀπμνηζ ἐορτήν, Dionys. v. 1158. Πᾶν initiale in Compositis corripitur, πανάπολιμ, πανάχοι, &c. ut εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάπολιμ — Bion. Epitaph. Adon. v. 56. — ἀεισηταί πινάχαιον, Il. β'. v. 404. ἦ δ' ἀπμ ἐπλήθη πεδίον — Il. υ'. v. 156. — παρῶν ἡμῶν, Il. α'. v. 601. — πέμπαν ἀμύνην, Il. ι'. v. 435. In fine alicubi legitur productum, ut — ἀπμ Ἀμύκοιο παρῶν, Theocrit. Idyll. 22. v. 86. ὅς, πῶς in Compositione corripuntur, ut ὑφορδός, σὺβώτης subulcus: sic ἀσπλ immaculatus corripit ι, à σπῖλ. Derivativa & Composita in ανς ab αῶ Spiro produciunt α, ut Ὠς δ' ἀνεμζ ζαῖς — &c. Od. ε'. v. 368. — ζέφυρός τε δυσαῖς, Od. ε'. v. 295.

In Compositione anceps immediatè præfixa posteriori membro compositi corripitur, tam in hisce particulis, α, δ, δυς, αει, εει, ζα, quàm in fine aliarum vocum quæ præfiguntur: ἀφοτος, ὀκτώπυρος οκτίπυρος, καλλιπέρα formosus habens genas, πανύπεπλος veste longâ indutus: α longam habent, ἀλικηζ indefinens, ἀλοφζ cristam non habens, ζάλακζ valde albus; communem ἀαγής.

Poëtæ nonnunquam hæc de Ancipitum quantitate negligunt Regulas tum in ultimis tum in prioribus Syllabis Dictionum.

Ultimas enim breves interdum produciunt; ut δ' πύκτα Πολύδευκς — Theocrit. Idyll. 22. v. 131. Αἶαν Ἰδομνεύ τε — Il. λ'.

v. 493. — βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπὸν — Orph. hymn. in Æsculapium. — δῆμῳ Ἀλεξάνδρειό, Π. ξ'. v. 503. κωρυκιῶτα μάκαρ εἰεῦντε — Orph. hymn. in Mercur. v. 8. μηδὲ πείν σπύπυς τένυ μῦϑ — Π. φ'. v. 340. Longas corripunt, ut μήτ' ἄγαρ ἐυδαίμων — Theogn. δῆσας ἀλυκτοπέδηπ — Hesiod. — χῆ χῶσαν ἀμείβω, Phocyl. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt, ut — κέερα χῆ ἐγχιλίκοι, Oppian. l. 2. v. 95. εὐρον ἀένναον κερανῶν — Theocrit. Idyll. 22. v. 37. — εἰν ἐυύδρω περβαπῆ. Nonn. Joan. c. 6. Πύθιον καλέεσι — Hom. hymn. in Apoll. v. 373. — χῆ νῶτα κενυφότα τείρετο Σιμών, Nonn. Joan. c. 21. ὄρνιθες πῆ κικρέγατε — Epigram. l. 7. Longas corripunt, ut θεινόμυϑ ἢ δῖνας — Orph. Arg. v. 1031. ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ἐμβαλε — Orph. hymn. in Jovem Fulmin. — κόνις ἐσμέν, αἴηρ δ' ἀνά πνεῦμα δέδεκϑ, Phocyl. v. 103. ὄρνισι μὲ πολλὴν ταχυπῆτ' — idem. 118.

Accentus.

Dictiones singulæ sive simplices sive compositæ unicum tantum habent Accentum, à quo dicuntur ἔντονοι. quædam tamen Accentum quandoque exeunt, dictæ ἐγκλιπικαί. pauculæ carent ἀτονοι.

Accentu carent ὁ, ἦ, οἶ, αἶ, ἔ, ἔκ, ἔχ, εἶ, ὦς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἔξ.

Acciuntur Articuli ὁ pro ὁς, ὅσῳ vel τῆτο ἦ, οἶ, αἶ pro αῦπ, ἔτοι, αῦται absque Sustantivo positi, nec sequente μῦϑ vel δέ. ut

* ἠπείλησεν μῦϑον ὃ δὴ τετελεσμένος ἔστι, Π. α. v. 389.

* Encliticarum regulis αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίλυδε, Π. ζ'. v. 171. ὃ γὰρ γέρας ἔστι δαμόντων, Π. ψ'. v. 9. ὦς ἠ προσφύρεη — Δύσατο, Π. ρ'. v. 551. apponuntur

exempla ex SS. Bibliis: Editionis regia Plantin. † ex tribus Editionibus Rob. Steph. anno 1550. folio 1549. & 1568. in duodecimo. † Henr. Steph. 1569. fol. † Bezæ per Henr. Steph. 1582. † Bibl. Græc. Francofurti 1597. fol. Ἐ Basileæ 1544. fol. † Bibl. Græcolat. per Morinum Lutetiæ 1628. fol. Homeri exempla ex Eustatio Romæ 1542. † Et per Froben. Basileæ. 1560. † Ex Didymo Basileæ 1535. † Ex Spondano Basileæ. 1606. † Ex Editione Henr. Steph. 1566. fol. † Lectii, Aureliæ, Allogobrum 1606. Theocriti ex Editione Henr. Steph. 1566. fol. Ἐ 1579. in duodecimo. † Wintertoni Cantabrigiæ 1635. Hesiodi ex Editione Henr. Steph. fol. 1566. † Hesiodi 1603. † Wintertoni Cantabrigiæ 1635.

οἱ δὲ νῦν ἔα), Il. γ'. v. 134. αἱ γὰρ τε βοῶν περιφερέσασαί ηἰσι, Il. κ'. v. 353. εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ' ἔστυ μῶν, Theocr. Id. 25. v. 45. ἢ μὲν ἔδον φίλον ἕδον ἕπεξεφερεν, Il. ε'. v. 318. οἱ μὲν ὀκήρουσον, Il. β'. v. 52. αἱ μὲν τ' ἔνθα ἄλλης πεποθία), Il. ζ'. v. 90. ὁ δ' ἔπειν ἀντίς, Marc. 12. 15. ἢ δ' γούξ' ἐειπέσασα, Il. ε'. v. 357. οἱ δ' ἔπειν, Luc. 9. 13. αἱ δ' ἐπε ἔνθα, Il. β'. v. 90.

Οὐ, ἔκ acuiatur ante quodvis punctum; ut ἔξεσι κῆνσον δ' ἔνθα ἢ ἔ, Marc. 12. 14. ὁ δ' ἔφθ, ἔ, Matth. 13. 29. ἔκ' ἀλλ' Αἰζων, Theocrit. Idyll. 4. v. 2.

Ὡς sic, ubique acuitur; ut ὦς ἔφατ', Il. α'. v. 33. ἀλλ' ἔδ' ὦς, Od. α'. v. 6. sicut, quando in constructione postponitur; ut κύνες ὦς ἀμφὶ λέοντα, Il. ε'. v. 476. quodammodo, post ὅτι, ut ἔσι μὲν ὦς, Aristot.

Ἐξ, si postponitur Casui, interdum acuitur; ut ἔδ' ἐκ κληῶν ἔξ, Il. ξ'. v. 472. & Theocr. Idyll. 25 v. 38. Apud Spondanum tamen & Wintertonum tono orbat.

Omnes hæ Voces ἄτονοι per Compositionem auctæ Accentum in se possunt recipere; ut νῦν δ' ὅδε ὄρα καλεῖ), Luc. 16. 25. ἢ δ' οἱ, &c. Il. β'. v. 5. οἶδε, Il. α'. v. 302. αἶδε, Od. τ'. v. 373. sic ἔκην, εἶδε, ἔνθα, &c. hujusmodi.

Encliticæ.

Τίς indefinitum per omnes Casus.

Pronomina μὲν, μοι, μέ' σὺ, σὺ, σέ' εἶ, οἶ, εἶ σφωῖ, σφῆ, σφίσι, σφᾶς & σφῶ || illi, illos, &c.

Verbum φημι in omnibus personis Præsentis Indicativi exceptâ zâ singulari. Similiter εἰμι 1a. & 3a. singularibus & 3a. plurali: sed † εἶ & εἶς 2a. singularis, & ἐστὶν 2a. & 3a. dualis vix unquam; * ἐσμέν, ἐστέ sæpius inclinant.

|| σφῶ illi, εἰ μὴ σφω δέκειναι, Il. ε'. v. 531. vos, εἰ δὴ σφω ἐειδάμετον, Il. α'. v. 574. † εἶ inclin. Franklin. cap. 8. ἐστὶν semel in Home-

Particulæ Indefinitæ ποτέ, ποθί, πῆ, ποῖ, πῶ, πῶς. Item γε, τε, κε, κεν, νυ, νῦν, περ, πω, ῥα, τοι, & plerumque θλω ||

ro inclin. φίλτατί ἐσον, Il. ι'. v. 198. idque editione tantum Spondani, Lectii, & Hen. Stephani. & Crispini: sed in editione Didymi, Eustathii, &c. servat. * Ἐσμέν, ἐστέ in sequentibus locis Homeri non inclinat, ὀμήλικες ἐσμῶ, Od. ὁ. v. 196. νῦν σοὶ ἐστέ, Il. π'. v. 422. χέτλιοι ἐστέ θεοί, Il. ὦ. v. 33. & Od. ε'. v. 118. || θλω in Homeri editionibus sexies inclinat, Il. δ'. v. 448. κ'. 104. ν'. 620. π'. 852. φ'. 568. Od. ε'. v. 211. ter non inclinat, ἐ θλω μιν, Il. β'. v. 276. Πηλεὺς θλω μοι, ι'. v. 394. ὦ φίλ' ἐπέθ θλω μοι, Od. π'. v. 62. non inclinat itidem in Theocrit. Idylliis. ὕμεις θλω, Idyll. 5. v. 111. τὸ θλω, Id. 7. v. 83. αἶψ' θλω, 14. v. 43.

Encli-

Encliticæ dictiones inclinant vel amittunt Accentum.

Inclinant, id est, transferunt Accentum semper acutum, vel suum vel pro suo, in dictionis præcedentis finalem syllabam: idque fit cum præcedens dictio habeat.

1°. Acutum in antepenultimâ; ut ἀνδρῶνός τις, Luc. 16. 1. ὁμοίως ἔστι, Matth. 13. 52.

2°. Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut τῆτό ἔστι τὸ σῶμά μου, Matth. 26. 26.

3°. Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ est pes trochaicus, ut ἔτε τι πῶθ' ἐμὴν ἐπιμέμλετο, μέσθ' αὖτις ἐχθές, Theocrit. Idyll. 2. v. 144. ἔτε ποτε φερέποντο, Il. ε. v. 700. & ἔτε ποτ' ἀντεφέροντο, v. 701. αἶκέ ποθι, Il. δ. v. 128. Sed εἰμὶ & φημὶ post voces hujusmodi paroxytonas non inclinant.

4°. Cum præcefferit Enclitica nudata suo Accentu, ut καθὼς φασί τινες, Rom. 3. 8. ἄρα γέπα, Theocrit. Idyll. 7. v. 149.

Amittunt Accentum, quando præcedens dictio tonum habet in ultimâ; ut ὁ παῖς μου, Matth. 12. 18. ἐκ τῆς πονηρῆς ἔστι, Mat. 5. 37. Vertunt autem Gravem in Acutum, ut Θεός μου, Θεός μου, Matth. 27. 46. θεοί ἐστε, Joan. 10. 34.

Encliticæ monosyllabæ amittunt Accentum post paroxytonas non trochaicas, ut ἡ μήτηρ μου, Matth. 12. 48. τὸ σῶμα μου, Mat. 13. 35. ἡ θυγάτηρ μου, Matth. 9. 18. vel post circumflexum in penultimâ, quando ultima solâ positione longa est; ut χοῖνιξ μου. Dissyllabæ verò non amittunt, ut πῶσα τινὰς ἔξ αὐτῶν, Rom. 11. 14. πῶθεν ἔστι, Joan. 2. 9. σούφρων ἔστι, Od. δ'. v. 148. χρεῖς νόμος ποτὲ, Rom. 7. 9.

Verbum ἔστι retrahit Accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediatè sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas κί, ἐκ, εἰ, & voces quædam Apostrophum passas τῶτ', ἀλλ'; ut ἐστὶ σῶμα ψυχῆς, ὡς κόν, κί ἐστὶ σῶμα πνευματικόν, 1 Cor. 15. 34. ὁ ἀγρός, ἔστι. ἔστιν ὁ κόσμος, Matth. 13. 38. ἐκ ἐστὶ μαθητῆς, Matth. 10. 24. εἰ ἐστὶ λόγος, Act. 13. 15. τῶτ' ἐστὶ, Marc. 7. 2. ἀλλ' ἐστὶ, Joan. 7. 28. Item propter emphasin apud Aristotelem, ut ἐργεῖα μὲν ἐκ ἐστὶ, δυνάμει δὲ ἐστὶ, Metaphys. l. 2. c. 10.

Reliquæ omnes Encliticæ servant Accentum post quodvis punctum vel notam distinctionis; ut τινὲς μὲν κί διὰ φθόνον κί εἶν, τινὲς δὲ κί δι' εὐδοκίαν, Philip. 1. 15. τὸ κορσῆσον (σὺ λέγω) ἐργεῖαι, Marc. 5. 41. (λέγει τῷ ἀδαλυτικῷ) σὺ λέγω, Marc. 2. 10.

2°. Propter emphasin, ut ἡ ῥίζα σε, Rom. 11. 18. δάσω σοι, Marc. 6. 22, 23. 3°. Propter distinctionem, ut οἱ ποτὲ ὄντες μακροί, Ephes. 2. 13. ὁ σὲ κί αὐτὸν καλέσας, Luc. 14. 9.

Pronomina post Præpositiones, & ἢ *vel*, ut plurimum non inclinant; ut ἐκ σὺ, Matth. 2. 6. ἐπὶ σὺ, Act. 24. 19. Ἡ σὲ γε Μῦσα δίδαξε Διὸς παῖς ἢ σὲ γ' Ἀπόλλων, Od. 9. v. 488.

Πρὸς ante Pronomen Encliticum in N. T. semper Acuto notatur, ut πρὸς μί, Matth. 3. 14. πρὸς πῖνα, Act. 12. 12. &c. Sic πρὸς μιν, Theocr. Idyll. 25. v. 60. πρὸς μί παῖσι, Steph. t. 3. col. 673. Ἐπὶ semper ante σε, Act. 13. 11. & 22. 19. &c. Sic τὰ μὴ ἐπὶ σοὶ θέλεις ὅτι σοὶ εἶ, Epictet. c. 19.

Ἄμφι ante εἰ apud Homerum semper, Il. δ'. v. 497. Il. 6. v. 241, & 514. item Mosch. in Europ. v. 130. sic ἀμφί μιν, idem. v. 118.

Legitur & ἀμφί σοι, Duport. Cantic. cap. 1. v. 11. Μετὰ σὺ, Cant. cap. 6. v. 1. καὶ σὲ, ibid. cap. 1. v. 4. Post Præpositiones à Verbo divulsas, tum Pronomina, tum aliæ Encliticæ Accentum non servant; ut ἐκ πῖ ἐρέω, Il. δ'. v. 203. τὸ ἀπὸ σοὶ εἶδικα. Cant. c. 7. v. 13. ἐκ τ' ὀνόμαζες, Il. δ'. v. 371.

Hæ sunt Regulæ de Encliticis certæ & melioris notæ, studioforum fide & memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non rarò disident emendatissimi Codices; incertum, an propter situm & collocationem hujusmodi.

Τὶς indefinitum sæpè servat Accentum suum cùm præponitur Verbo ex quo pendet, ut ἐκ ἔχουσι τὴ φάρασι, Matth. 15. 32. ἵνα πῖς γῆ, Marc. 9. 30. εἰ τὴ ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τὴ σὺ, Marc. 14. 36. ἐχ' ἐτέρως πῖς ἐρεῖ, Theocr. Epigr. 10. v. 3. εἰσόκε πῖς χειρὸς μιν ἀνεύρη, Mosch. in Megar. v. 116.

Verbum εἰμὶ post ἐκ in N. T. servat Acutum in ultimâ per omnes Personas (exceptâ tertiâ singulari,) ut ἐκ εἰμὶ ἰκανός, Matth. 3. v. 11. ἐκ εἰσ μὲν, Rom. 6. 15. ἐκ ἐσέ, Joan. 15. 19. ὅτι ἐκ εἰσ, Matth. 2. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ.

Ex Synencliticis si præcedens exuerit in ultimâ Circumflexum, aut in penultimâ Acutum, sequens non inclinat; ut ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς, Il. β'. v. 238. malè itaque in Bibliis Græcolat. legitur μάρτυς γάρ μ' ἐστὶ, Rom. 1. 9.

Τὶ inclinans Accentum sæpè non recipit à sequente Encliticâ, ut ἐδέ τῖ πω, Il. δ'. v. 108. & 124. ἐδέ τῖ μιν, ibidem. v. 332. ἔ τῖ μοι, ibidem. v. 335. νύ τῖς ὄσι, Il. ε'. v. 191. & Hesiod. ἔργ. l. 2. versu ultimo.

In priorem monosyllabam acutitonam Accentu orbatam quandoque posterior dissyllaba non inclinat, præcipuè post Pronomen; ut καλόν σοι ὄσι, Matth. 18. 9. ἰσχυρότερός μ' ἐστὶ, Matth. 13. 11. μαθηταὶ μ' ἐσέ, Joan. 8. 31. σκευὸς ἐκλογῆς μοι ὄσι, Act. 9. 15. μάρτυς γάρ

γάρ με ὄσι, Rom. 1. 9. κασίγνητός δέ τοι εἰμι, Il. ἦ. v. 48. σὲ γὰρ φημι, Theocr. Idyll. 25. v. 38. ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι, Il. α'. v. 176. μάλα πᾶσι σφίσι, Od. ζ'. v. 155. καὶ οἱ ποτὲ πατρὶς, &c. Il. δ'. v. 219.

Plures Synencliticæ alternis sæpissimè acuantur & amittunt Accentum, ut ἔ γάρ πῶ πνά φημι, Od. δ'. v. 141. ἦκεν τίς μοι ἔειπες, Od. δ'. v. 80. λαλιθήσεται σοι πῶς δεῖ ποιεῖν, Act. 9. 6. & 10. 6.

Interdum posteriori loco positæ duæ vel tres Tono carent, ut εἶποτέ τοι π, Od, δ'. v. 328. ἦ θῆν πᾶ τοι, Il. ν'. v. 813.

Occurrunt & aliæ servantes Tonum ubi nulla prorsus verifimilis ratio subesse videatur, ut ὄσα ἐν ἔργον ἔοισι, Theocr. Idyll. 25. v. 90. ἐπ' ἐραπῆ πνὸς ἀγῆ, Mosch. in Megar. v. 97. πῶς ὃ φῆς, Il. δ'. v. 351. Ζεὺς εἰμι, Mosch. in Europâ, v. 151. οἱ μὴ σφᾶς ἄναρ, Theocrit. Idyll. 16. v. 57. ὅπ ῥα, Il. α'. v. 156. ἤλυθε γὰρ σείχων πρὸς ἀπ' Ἀργεῖ, Theocrit. Idyll. 25. v. 164.

Denique innumera penè depromi possunt Exempla à Regulis multùm discrepantia, quæ existimantur ab incuriâ potiùs Typothetarum quàm Authorum industriâ prodiisse in lucem. Proinde admonendi sunt Lectores, ut Grammaticorum præceptis constanter adhæreant, nec à prælorum dubiâ fide, aut potiùs sphalmatis in errorem se duci patiantur. Variis enim modis tum in iisdem tum in diversis exemplaribus Tonum retinent, inclinant amittunt; ἀπό σου, Matth. 12. 38. in editione, Bibl. Reg. Bibl. Græc. Bibl. Græcolat. Bezæ. Verùm ἀπὸ σὺ in utroque Steph. Enclitica σὺ in eodem contextu, Apocal. 18. 14. bis posita secundùm diversas Editiones sic variatur; ἀπό σου & ἀπὸ σὺ inclinat & retinet in edit. Bezæ, Bibl. Græc. Francofurt. Utrouque loco inclinat. in Bibl. Reg. Servat in utroque apud Steph. Bibl. Græc. Basil. Bibl. Græco-Lat. Sic ἦ ῥα νύ μοι π, Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τί, Il. ἦ. v. 48. Eustath. ἦ ῥα νύ μοι τι, Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τι, Il. ἦ. v. 48. Didym. ἦ ῥα νύ μοι τι, Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τί, Il. ἦ. v. 48. editione Lectii. ἦ ῥα νύ μοι τι, Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τι, Il. ἦ. v. 48. editione Spondiani. ἦ ῥα νύ μοι τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τί, Il. ἦ. v. 48. Hen. Steph.

Regulæ Accentuum in Dictionibus

ἐντόνοις.

1°. Generales; quæ respiciunt simul plures dictionum species, vel dictionis ejusdem plures variationes.

2°. Speciales; quæ de singulis separatim traduntur speciebus dictionum pro varietate primæ terminationis.

Gene

Generales Regulæ.

Reg. 1a. Accentus Acutus & Circumflexus occupant priorem syllabam.

Circumflexus notat Syllabam longam naturâ vel usu: antepenultimam nunquam: nec penultimam, quando ultima est naturâ vel usu longa.

Acutus quartam à fine syllabam non afficit. In hyperdissyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima est brevis; penultimam, quoties ultima longa est; ut *ἀνδρῶν* $\ominus$ *ἀνδρῶν* π , *τύπῳ* μ α ι ϵ π τ η ν σ ι . Super ultimam non pingitur; semper tamen in interrogativo $\acute{\pi}\epsilon$ s, vel ante Encliticas, vel punctum distinctionis: aliàs ubique tam in orationis contextu quàm seorsim posita dictio, si tonum habuerit in fine, nec Circumflexum, Gravi notatur; quæ tamen syllaba dicitur acui, uti & dictio acutitona.

α ι & $\omicron$ ι finales, ratione Accentûs, pro brevibus habentur; ut *ἀνδρῶν* μ α ι , *εὐνοί*, *τύπῳ* μ α ι præter α & ι in Optativis; ut *τύψαι*, *τύπῳ* ι in syllabis contractis; ut *εὐνοί*, *λεχθῶ*: aliisque Circumflexis; ut *παῖς*. Item in Adverbiis; ut *οἶκοι*.

Excipiuntur à generali Regula plurimæ dictiones simplices & compositæ, quarum varietas pene infinita Regulis comprehendendi vix potest: de quibus tamen aliquid infra admonebitur.

Reg. 2a. Longa naturâ vel usu ante finalem naturâ brevem, si tonum habuerit, circumflectitur; ut *σῶμα*, *ἡμῖ*. Ante finalem solâ positione longam sæpius circumflectitur; ut *αἰὼς* ξ , *χρῆσις* ζ sed *λαίλαψ*, *μείραξ*. Finales in α & ϵ , si tono afficiantur, habent Circumflexum; ut *εὖ*, *πῦ*. excipe *ἰδῦ*, *ἰέ*.

Reg. 3a. Monosyllaba incontracta acuantur, ut *χθών*, δ s. Verba autem monosyllaba, si fuerint producta, Circumflexum postulant in quibuscunque personis; ut *ἦν*, *ἔω*, *εἶς*. Sed ϕ η ς 2a. Præsentis Ind. ut distinguatur à ϕ η ς 2a. Subj. Eustat. Od. η ν . 239.

Circumflectuntur quædam 1°. Nomina, *βῆς*, *χαῖς*, *δρῦς*, *λίς*, *μῦς*, *ναῖς*, *οἶς*, *ἔς*, *παῖς*, *πῆς*, *πῦς*, *πῦς*, *σκῶς*, *σῦς*, *ῦς*, *φθῶς*, 2°. Adverbia, *αῦ*, *νῦν*, *μῶν*, *οἶ*, *ῶ*, *ἦ*, *αῖ*. 3°. Conjunct. ϵ ν .

Reg. 4a. Gravis subintellectus, sequente Acuto, per contractionem fit Acutus; ut *πλακῆντων* *πλακῆντων*, *ποιέτω* *ποιεῖτω*.

Ex Acuto cum Gravi post se subintellecto fit Circumflexus; ut *τηχῶν* *τηχῶν*, *ποιῶ* *ποιῶ*.

Excipiuntur quidam Casus contracti, qui acuant ultimam:

1°. Acu-

1°. Acuitur Accusativus singularis 4æ. Contract. ut λεχῶ. sed αἰδῶς & ἠῶς apud quamplurimos circumflectunt Accusativum.

2°. Acuuntur Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales ὀλοπαθῶν in α & ω, ut: μῖδά μῖδά, νόω νόω, γῶϊ γῶϊ, σφῶϊ σφῶϊ.

Composita ex Nominibus proparoxyt. in οϙ, retracto Accentu, acuunt penultimam; ut εὐνοος εὐνοες, εὐνόε· εὐνοε· item ἄθροος & ἀθρόϙ ἄθροες, ἀθρόε· ἀθροε·, quibus adde composita in ηθης ab ἦθος, & ηρης ab ἑρέτω quæ penacuunt Genitivum pluralem; ut συνηδέων συνήδων, τειχεῶν τεύχεων.

Reg. 5a. Accentus ante syllabas contrahendas manet ante contractas, ut ποίεε ποίει, τείχεϙ τείχεε.

Verùm Nomina in εϙ antepenacuta post Contractionem circumflectunt ultimam in εε, ut ἀδελφίδεϙ ἀδελφιδεε, χρῦσεϙ χρυσεε· item κἀνεον κἀνεῶν canistrum.

Reg. 6a. In Adjectivis & Participiis Accentus manet super eandem syllabam masculini, fæminini, & neutrius Generis per omnes Casus; ut καλός, ἢ, ὄν· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· πρῶτον, ἀεσα· ἀόν· At εἶς ἐν, φαῦλϙ φαύλη, ἡμῖνος ἡμίσεια propter Reg. 1am. ποθεῖς εἶσα propter Reg. 2am.

Adjectiva hyperdiffyllaba in ων & ηε penacuta retrahunt Accentum in Neutro; ut βελπίων βέλπον, αὐτάρκηε αὐταρκεε.

Duo hæc ἐλαχίς λιγύς acuunt antepenultimam Fæminini ἐλάχειε, λίγειε.

Reg. 7a. Accentus manet super eandem syllabam vocis rectæ & obliquæ sive variatæ; ut λόγος λόγεε, τριάεε τριάδεε, τύπηω τύπηε· τύπηοιμι· Circumflexus itidem manet, manente longâ; ut Ἐρμῆεε, ἔ, ἦ, &c. ἡμεῖεε, ἡμῶεε, ἡμῖνεε, &c. τυπῶεε, τυπῶεε, τυπῶεε, τυπῶεε, &c.

Exceptiones ad Reg. 7am.

Interdum mutatur Species Accentus, interdum & Sedes.

Mutatur Species Accentus;

1a. Acutus vertitur in Circumflexum per Reg. 2am. in penultima Nominum crescentium, ut σωτήρ σωτήεεε.

Nomina oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi 1æ, 2æ, & 3æ Simplicium per omnes Numeros; ut κειτῆεε, ἔ, ἦ, αἶν, ὦν, αἶεε· πικρῆ, ἦεε, ἦ, αἶν, ὦν, αἶεε· δεδῆεε, ἔ, ἦ, οἶν, ὦν, οἶεε.

Huc spectat uterque Articulus; Adjectiva etiam & Pronomina oxytona in ϙ· quibus accedunt ἔ, οἶ, ἐμαυτῆεε, σεαυτῆεε, ἐαυτῆεε, ἦεε, ἔ, ἦ, ἦ, Item ἐγῶ, ἐμῆ· σὺ, σῆ.

Oxytona in εὺεε circumflectunt Vocativum in εὺ· in ὠ & αἶ, quartæ Contractorum Vocativum in οἶ, ut βασιλευεε, ὦ βασιλεῦ λεχῶ, ὦ λεχῶ.

2a. Cir.

ἀγιῶ, ἰα, ἀγίων· τυπῶν, μῆν, μῆων· item μεγάλη, μεγάλων ab inusitato μέγαλῶ. Quatuor etiam Substantiva ια. Simplicium, Ἀφύων, Ἐπισίων, χλένων, χήτων.

Penacuta ἰῶ ὑπὸς & μία, cum compositis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut ἰῶ, ἰα, ἰον. Gen. ἰῷ, ἰᾶς, ἰῷ. Dat. ἰῶ, ἰᾶ, ἰῶ· μία, μιᾶς, μιᾶ· ἑδεμία, ἑδεμιᾶς, &c.

2°. Retrahitur Accentus.

Vocativus Nominum hyperdiffyllaborum in ὦν οῦῶ, vel ὦνῶ, acuit antepenultimam; ut Ἀγαμέμνων, ᾧ Ἀγάμειμον· εὐδαίμων, ᾧ εὐδαίμων· Ποσειδῶν· ὦνῶ, ᾧ Πόσιδον.

Composita à φρῶν Accentum in Vocativo servant, ut δαίφρων, ᾧ δαίφρον· Sequentia vertunt Penacutum in Antecircumflexum per Reg. zam. Μαχάων, Ἰκετάων, Ἀρετάων, Λακεδαίμων, Εὐδαίμων, Παλαίμων· ᾧ Μαχᾶον, Ἰκετᾶον, &c. Σαρπηδῶν facit ᾧ Σαρπηδον. Legitur etiam Neutrum χᾶειν & χαιέν.

Substantiva in ης ια. Contractorum acuiunt antepenultimam Vocativi, ut Δεμοθένης ᾧ Δεμόθενης· Ἡρακλῆς, ᾧ Ἡρακλες & Ἡράκλες ab Ἡράκλεες· similiter συσφῆης, ᾧ σύγγενης. Quatuor Substantiva in ης ια. Simplicium penacuta retrahunt Accentum in Vocativo, ut ἀκακίτης, Δεσπότης cum Compositis, εὐερότης, μητιέτης· V. ᾧ ἀκάκητα, Δεσποτα, εὐρύοπα, μηπέτα.

Quædam Nomina in ης in aliis Casibus retrahunt, in aliis promovent Accentum.

Ἀνῆρ, γασῆρ, δαῆρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατήρ, σωτήρ, in Vocativo Accentum retrahunt; ut ᾧ ἄνερ, θύγατερ, σῶτερ, &c.

Ἀνῆρ & θυγάτηρ itidem primam acuiunt in Accusativo singulari, & in Nominativo, Accusativo, & Vocativo duali, Syncopen passis; ut ἄνδρα, ἄνδρα, ἄνδρες, ἄνδρα· θύγατρα, θύγατρε, &c.

Ἀνῆρ, γασῆρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατήρ, post factam Syncopen, acuiunt ultimam Genitivi & Dativi singularis: ut ἀνδρός, ἀνδρεί· θυγατρὸς, θυγατρί· Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi dualis & Genitivi pluralis, ut θυγατρῶν, θυγατρῶν. Penultimam acuiunt Dativi pluralis, ut ἀνδράσι, θυγατράσιν· Γασῆρ facit γασῆρσι. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuunt omnes Casus imparisyllabicos ante Syncopen, ut θυγάτηρ, θυγατέρος, θυγατέει, &c.

Non abs re erit integram Flexionem Nominis in ης ob oculos ponere, ut variatio Accentus clarius elucescat:

Sing. N. Θυγάτηρ· G. θυγατέρος θυγατρός. D. θυγατέει θυγατρί. A. θυγατέρα θύγατρα. V. θύγατερ.

Dual. N. A. V. θυγατέρε θύγαβε. G. D. θυγατέρι θυγατρί.

Plur. N. θυγατέρες θύγαβες. G. θυγατέρων θυγατῶν. D. θυγατράσιν, A. θυγατέρες θύγαβας. V. θυγατέρες, θύγαβες.

Dictio composita cum encliticâ eundem expetit tonum, quem extra compositionem gerit, per omnes casus, verso gravi in acutum; ut ἦνπερ, εἶπερ, ἔπνος, ὄπνι, ὄντινων, non ἦνπερ, εἶπερ, ἔπνοι, ὄπνι, ὄντινων: observatis encliticarum, non ἐντίων, legibus. Similiter indeclinabiles μήτε, ἔτε, εἶδε, &c. non μήτε, ἔτε, εἶδε, &c.

In formatione Verborum: 1°. Promovetur Accentus.

Indicativus. { Circumflectit ultimam futuri primi 4æ. & futuri secundi omnium conjugationum, in voce activâ: penultimam utriusque in mediâ; ut *σπερᾶ, τυπῶ σπερῆμαι, τυπῶμαι*. Item penultimam 3æ. pluralis in præsentibus verborum in *μι*; ut *πῆθημι, πῆθεισι*; sed *ἄημι, ἄησι*.

Imperativus. { Circumflectit ultimam indefiniti 2di. Medii: ut *τυπῆ, ἀκούε, εὐρε, εὐρε, interdum ἰδε, λαβέ*. Penacuunt Grammatici tres imperativos indef. 2di. medii *ῥύε, τρέπε, ἐνέσχε*.

Subjunctivus. { Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, & in præsentibus & indefinito secundo activo verborum in *μι*; ut *πυθῶ, τυπῶ, πῆθῶ, πῆθῶ*.

Penultimam in perf. pass. circumflex. & in præf. & perf. verborum in *μι*; ut *πεπιῶμαι, πῆθῶμαι, τεθῶμαι*.

Infinitivus in *ναι* tono afficit penultimam; ut *τετυθέναι, ἰσάναι, τυφθῆναι, εἶναι*.

Infinitivus. { Circumflectit ultimam Indef. & fut. 2di. act. ut *τυπῆν*. Penultimam acuit indef. secundi medii: ut *τυπέδης*. Accentum exigit in penultimâ indefiniti primi activi, & perfecti passivi: ut *τύψαι, τετύφδης, πειῦσαι, πεποιῖδης*.
2°. Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti secundi medii acuit in antepenultimâ; ut *τυπῆ, τύπεδε*.

Tempora finita in *μι* variant sedem accentûs in personis pro variatione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut *τυπῆοιμι, τυπῆοις*. Sed in Optativo perfectum passivum & futurum secundum medium, præfens etiam & perfectum verborum in *μι*, retinent accentum super eandem syllabam: ut *βεβόημι, ἦο τυπῆμι, ἦο ἰσῆμι & ἰσῆμι, αἶο, &c.* Quod si verbum in *μι* sit deponens, regulariter sedem variat: ut *δυναίμι, δύναο, &c.*

Indefinitum rum. in tribus modis tonum plerumque mutat, non mutatum in elementis; in Opt. act. 3â. perf. *λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι*: Infinit. *λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι*: Imperat. med. *λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι*. Penultima dissyllaborum brevis in his tribus acuitur; ut *τύψαι, λέξαι*: Ubique secundum regulas.

Hæc omnia in Paradigmatum tanquam synopsi clariùs conspiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum.

A rã. generali regulã multifariam receditur in quamplurimis dictionibus: Varia enim est & incerta admodum accentus notatio in primã vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam penè multitudinem in numerato habere, & immensam congeriem in fasciculum stringere, quid aliud est quàm oceanum simpulo infundere? Rectè enim Gaza, Πολυμοδῆς ἢ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς εὐθείας τόνϑ. Erit tamen operæ pretium vocabula illa quæ una magis recepta sunt, in summa capita & classes terminatione & accentu discriminatatas referre; operisque desideratissimi rudimenta quædam ὡς ἐν πύπῳ, exhibere. Quibus, si arriserint, addi possunt plura quæ defunt: aut si visum fuerit, mutari in melius, quæ hic afferuntur: ut quoquo tandem modo operosum hoc spemque superans inceptum, numeris aliquando omnibus absolutum prædeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingenies & singulis de vocibus revolvendi consulendique sint Lexicographi, quos meritò nobis magnã ex parte suspectos reddunt manifesta passim & egregia præli emendatissimi sphalmata: quin potius ad manum præsto, sit regula quæ certius multò & expeditius studiosis, subinde hæsitantibus, succurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps sequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur: quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut, qui non falsas modò sed & sibi diffidentes interdum appinxerint notas, & pro thesauro carbones obtruserint quærentibus. Imprimatur enim δεῖδεμϑ t. 2. 1460. l. 15. δεῖδεμϑ 1461. l. 1. ἑνομαχλυτός t. 2. 269. B. ἑνομαίχλυτος 1323. F. πνεῖ, in Indice. πύεϑ t. 3. 623. E. Αἶακϑ pro Αἶακός in Indice, & permulta hujusmodi. Ut igitur certius excutiatur veritas, perlustrata atque diligenter collata sunt alia boni nominis Lexica; Suida, Favorini Budai, & Constantini (qui duo omnium mendosissimè sunt excusi:) Hesychi denique ex quo dictiones minùs usitatas post illum reliqui exscripserunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non consenserint de accentu vocabuli minimè familiari & cognito. Stephano primas deferimus, & tonos ex ipso quasi regulares præscribimus: aliorumque insigniores discrepantias in fine πολυτόνων subnotamus.

Accentus Nominum in recto.

Nomina oxytona.

In declinatione primã Simplicium:

1°. Hyperdissyllaba verbalia in τῆς, non præcedente α, ε, ι; ut ποιητῆς. Item ἀκροατῆς, διατῆς, δημοτῆς, περατῆς ἀναρετῆς, εὐρετῆς, λαρυγγιτῆς. Inusit. ιατῆς comitatus, ὄρατῆς spectator, γαιτῆς prodigius. Participalia in τῆς; ut ἐδελοντῆς.

Pauca item dissyllaba, κειτῆς, κπῆς & minùs usitata κλωτῆς, ληπῆς, μῆς, νικτῆς, τμητῆς.

Com.

Composita finita in φρασης, πασης, σικτης; ut ὄφραφρασης, συμ-
 πασης, τρημασικτης. Quaedam ex λύτης & ράισης; διαλυτης, κα-
 ταλυτης, δομορασις, Ἰλιορασις. Item συνετής.

2°. Denominativa in σης; ut ἀμμηής. Item αἰχμητής: quod
 tamen verbale esse vult Etymologus.

Siqua nomina harum aut sequentium terminationum discre-
 pent accentu referuntur ad sedes nominum, quibus accentu con-
 veniunt.

In declinatione secundâ: Oxytona sunt;

1°. Nonnulla in α, viz. Appellativa in αλιά; ut φυταλιά.

Verbalia in εᾶ purum; ut χαεᾶ.

Hypertrissyllaba appellativa, præcipuè plantaria, in ωνια; ut
 ἰωνιά violetum, κοινωονιά lilii planta.

Alia particularia: ἀρεσᾶ concio, ἀγυᾶ vicus, αἵμασᾶ serpes, ἀλωᾶ
 area, ἀνδρακιά strues carbonum, ἀρεᾶ ἀρεᾶ comminatio, ἀρεᾶ νεπ-
 triculus, ἀχρημᾶ acervus palearum, Αὔρησᾶ nomen Urbis, ἡρεᾶ gene-
 ratio, δᾶρεᾶ domum, δεσφᾶ fidejussio, ἐραπᾶ extremitas, ζειεᾶ fa-
 gulum, θαλαμᾶ receptaculum remi, Θεωσᾶ loci nomen, ἱμονᾶ
 funis, Κεσχεᾶ Cenchrea, μαχεᾶ solium, μηβᾶ noverca, μυρικᾶ
 fornicarium caverna, νδρεᾶ nervus, ορεγᾶ ulna, ορμᾶ linea piscato-
 ria, ερεᾶ cauda, παρεᾶ maxilla, παιδᾶ lusus, πατεᾶ familia, πεσειεᾶ
 columba, Πλαταιᾶ nomen Urbis, πδρεᾶ latus, περεᾶ areola, πνεᾶ
 & πνεκαᾶ rogis, σπεᾶ catena, σκᾶ umbra, σποπᾶ speculum, απογ-
 μαᾶ spongia, ποδιᾶ cinis, σοᾶ porticus, στραπᾶ exercitus, τερεᾶ locus
 ubi siccantur ficus, Έρεᾶ cursus, Έρηλια orbita rota, φορεᾶ pastus,
 χεᾶ vel χᾶ latibulum serpentis.

Inusitata, ἀκηνᾶ boum stimulus, ἀλωπᾶ vulpes, ἀμμηᾶ mater,
 ἀνπηκαρεᾶ humeri pars, χερεᾶ vetula matrona, θυμονᾶ cumulus, δοᾶ
 jugum mulorum, κοᾶ sphaera, λαβᾶ gutta, λιπαιᾶ praefectura, μα-
 μηρεᾶ vel μαμηρεᾶ medicamenti genus, μωᾶ cantilena quadam, οεᾶ
 pellis ovina, ορμειᾶ impetus, σειλειᾶ manubrium securis, σφειᾶ mina,
 Έφιαᾶ cinis, Φλοᾶ Proserpina, Ψᾶ gaudium.

2°. Multa in η. Finita in γῆ, δῆ, ωῆ; ut ορεγῆ, χερεῆ, ζωῆ.

Hyperdiffyllaba in ωλή, ωκή, & ωχή, ωρή, ωτή; ut παισωλή,
 ἀκωλή, ἀνακωχή, ἐλπωρή, καλαμωτή.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis; ut χεμμηῆ,
 διδαχηῆ, φυγηῆ, συγηῆ. Verbalia itidem in μονῆ; ut καλασμονῆ.

At quæ oriuntur ex præsentî Barytonorum ferè sunt penacuta.

His adde particularia: Αεῖλωῆ nomen loci, Αἶγαῖ nomen insulae,
 αἰχηῆ cuspis, ἀκῆ (pro quo legitur ἠκῆ & κηκῆ) acies, ἀκμηῆ vigor,
 ἀκοσῆ hordeum, ἀλυσῆ gluma, ἀλλῆ robur, ἀορτῆ arteria magna,
 ἀρετῆ virtus, ἀρχῆ principium, ἀσεεπῆ & σεεεπῆ fulgur, ἀωλή sta-
 bulum, Ἀσεικῆ Africa, βιοτῆ vita, βελῆ consilium, γαμφηῆ (rariùs
 γαμφῆ) maxilla, ἡσποανῆ gentiana herba, γωῆ mulier, δεῖη dubitatio,

δραχμὴ drachma, ἑλικὴ salix, ἑορτὴ festum, ἕλαι vermes, ἔσχη precatio, ἡσυχία voluptas, θηλή papilla, θηλονὴ nutrix, θυηλή sacrificium, κάλλον ἡ pulchritudo, καρφύλαι strata ex festucis, κεφαλὴ & κορυφὴ caput, κειθὴ hordeum, λιτὴ preces, μορφή forma, μοτὴ linamentum, ὄμφη vox, ὄπη foramen, ὄπη ἡ unguis, ἔλη cicatrix, ὄχη cibus, Παρὰ τοὺς loci nomen, παλαῖσι palmis, παλλακὴ pellex, πιμνὴ pinguedo, πινὴ pæna, ποσὺν mensura genus, ῥηταὶ publica, σπουδὴ studium, στυγὰν cithara, σκεδὴ vasculum, σατυρὴ ἡ uva, σπιθαμὴ spithama, ὄχη otium, ἕσθια ἀσπὶς somno necans, φλογὴ flamma, φοινικὴ palma, φυλὴ tribus, χελὴ unguis, χολὴ ira, ὤτειλη cicatrix, ψωλὴ pudendum, ὦλη tribus. Quibus adde ex præsentī Barytonorum orta hæc; βοτὴν cibus, ὄφειλην debitum, τριβὴν attritio, ψυχὴ anima.

Inusit. ἀβουαὶ preces, ἀίπολη caprile, ἀλυχὴ fastidium, ἀμυκαλαὶ cuspidēs, ἀμφοὶν aula, ἀπιδλαὶ sacra, ἀχαὶ optata, βασιλὴ regnum, βρυταὶ reliquia, γλυκὴ herba genus, χυταὶ vulturum nidi, θηλή voluntas, ἔδωκα θη cibus, ἔθμη vapor, εἰα leguminum purgationes, ἐμβλητὴ ἀσθὴ afflictio, ἐγκατὴ custodia, ἐξμὴ exitus, θαλαμῶν fanum Dioscororum, θεμισὴ lex, θενὰ acervi arenarum, ἰθλή caprina seu ovina pellicula, καλαρρυγαὶ ἀγρια ductus, κηπαλαὶ praesepia, κωδομαὶ hordei exiccatio, κονθηλαὶ tumores, κροθὴ extremitas sagittae pars, λωὴ torcular, μωνὴ neglectus, οἰχμὴ famula, ὄρχημαὶ septa, ὕνη vomer, ὕρη instrumentum nauticum, χειμὴ hyems, χηλὴ pabulum, χροπὴ corpus.

Fæminina in α & η deducta à masculinis in Θ seruant eorum accentum; ut θεός, θεά· ἀδελφός, ἀδελφή. Pleraque in οια ex οα habentia ἰ epentheticum; ut ποιά, ροιά, χροιά, ψιδά· sic ζειά pro ζέα, δερη pro δέρη.

Multa Substantiva 2æ. declinationis, facta ex participiis fæmininis masculinorum in Θ, tonum in ultimâ habent; ut δεξαμενὴ receptaculum, εἰαμφοὶν vel ἰαμφοὶν locus fruticosus: Item propria Ἀλάλοκοιμωταὶ, Κλιζομωταὶ.

In tertiâ declinatione.

Oxytona in Θ.

1°. Nomina finita in αός, αυός, νός, υός, ηρός, ωρός, ορός; ut ἀγλαός, ἀγαυός, αἰζήνος, υός, φηρός, ἀρωγός, νεοσός.

2°. Adjectiva in κός, νός, πός, * τός; ut λεκός, ἀγνός, χαλεπός, λεπτός. In λός, si non præcesserit ἰ vel υ; ut καλός. Item νεοκλός recens natus, παχυλός crassus. In εός; ut ξηρός: exceptis primitivis pronomibus, comparativis in ερός; præter ἰερός, δεξιτερός, αἰεσερός.

3°. Substantiva verbalia in τός & τρός: ut κοπετός, ἰατρός. In ηλός, εός; ut πηλός, ἰσός. Substantiva omnia in μός, non præcedente ε: ut λιμός.

Inusitata quædam in εμός: ut ἀλεμός jaſtantia, δεμός præceptum, λεμός guttur.

Quædam

Quædam adjectiva in *μός*; ut *αἰμός* unius, *δοχμός* & *ροχμός* obliquus, *ἑμός* meus, *θερμός* calidus, *ἰταμός* temerarius, *ὄμός* similis, *σιμός* simus, *ὤμός* crudelis.

Hyperdiffyllaba in *ωός*, *ωνός*, *ωπός*, *ωρός*; ut *Πακτωλός*, *οἰωνός*, *Ἀσωπός*, *πιωρός*.

Propria item nomina piscium & avium in *ανός*: ut *Γερμανός*, *Λυκιανός*, *κυπερεανός*, *φασιανός*. In *ιδός* nomina avium; ut *ἀγυπός*.

Particularia quædam Substantiva in *κός*, *λός*, *νός*, *πός*, *ρός*, *τός*, accentum habent in ultimâ more Adjectivorum.

1°. In *κός*: *Αἰάκος* Æacus, *Ἀνακοί* Dioscouri, *ἀσός* uter, *ἀσάκος*, cancri genus, *Δαμασός* Damascus, *δαός* trabs, *ἐπισός* pinna mitorum, *ὄλκος* tractus, *σιός* stabulum, *φαός* lenticula, *φαρμάκος* veneficus, *φολός* strabo, *φωνασός* vocis Magister, *χαός* as, *ψήακος* (& *σηάκος*) psittacus.

Inusitat. *ἀρός* auxilium, *βοσός* pastor, *πειός* lana, *πλαός* peccatum, *σκιδαός* trachurus piscis, *σφηός* crista in galea, *κακός* & *κασός* proutus digitus, *κιός* gallus, *λελιός* piscis, *παιός* mæchus, *ύσαός* raxillus.

2°. In *λός*: *ἀσχιαός* funis nauticus, *ἀμαός* littus, *ἀγίδαός* avis quadam, *αὐλός* tibia, *γαυλός* mulstra, *δαός* & *δαυλός* fax, *ἔλλος* hinnulus, *δαλλός* ramus oleaginus, *δοός* atramentum sepia, *κωυλός* caulis, *κορυδαός* galerita, *μοχός* vectis, *μυελός* medulla, *ὄβελός* vetu, *ὄβολός* obolus, *ὄμφαός* umbilicus, *σεός* jactator, *φαός* phallus, *φελός* suber, *χιός* & *χειός* pabulum, *χυός* succus, *ψωός* apella.

Inusitata, *ἀδαός* fuligo, *ἀσραός* sturnus, *Αὐαός* Bacchus, *βδαός* *ἀκίεα* marina, *βρυδαός* scaturigo, *γυός* quadrangulus lapis, *εἰός* pondus, *ἰλός* lutum, *ἰταός* taurus, *κωαός* porio, *κιλλός* asinus, *μαλλός* lana, *μαχαός* tunica, *μυλλός* strabo, *μυλλοί* placentæ, *παγελός* pedis talus, *σφαός* cippus, *ύολός* suum volutabrum.

3°. In *νός*: *ἀμνός* agnus, *βυνός* collis, *ἔλλεδανός* vinculum, *ἑινός* caprificus, *ἰπνός* furnus, *καπνός* fumus, *κερυνός* fulmen, *κρημνός* riacipitium, *κρεός* scatebra, *λωός* torcular, *λεχυνός* index, *κερυνός* cælum, *παιδνός* puer adultus *ρίνός* pellis, *πλυνός* balneum, *Σιλωός* Silenus, *πιδωός* educator, *φανός* lampas, *χαλινός* frænum, *ὠκεανός* oceanus.

Inusitata, *ἀζηνοί* cygni, *ἀκορνοί* bruchi, *ἀκρηνοί* termini, *ἀπαραγεινός* scerpinus, *βλινός* titio, *γλαυνός* fulgor, *χυνός* torris, *χρηνοί* trunci querni, *ἑμπνός* clavis, *κρυμνός* glacies, *Λιβυνοί* gens Illyrica, *ξλωός* stipes, *ὄδανός* dux via, *πιδυνός* libum, *περυνός* aquila genus, *σκεπινός* scerpinus piscis, *χλυνός* aurum.

4°. In *πός*: *ἀταρπός* seu *ἀτραπός* via, *χυνός* qui naso est adunca καρπός fructus, *κομπός* jactator, *μαστρωπός* leno, *μολπός* cantor, *ὄππός* succus, *τεροπός* lorum.

5°. In *ρός*: *ἀγρός* ager, *ἀρρός* frumenta, *γαμβρός* gener, *ἐκνός*

ἔκωρος focer, θαμνός cardo, θησαυρός thesaurus, θυρῶς genitura, κωρῶς tempus, κηρός cera, λιμνῶς nox obscura, Λοκροὶ Locri, μῆρῶς femur, νεβρῶς hinnulus, Νάροὶ Sarmata, νεφρῶς ren, ξυρῶς novacula, ὄρεος vel ὄρρος serum lactis, ἔρεος alveus, πενθερῶς focer, πυρῶς triticum, σειρῶς, σῆρρος vel σερῶς scrops, σκιρῶς scripus, περῶς loculus, σωρῶς cunicus, σωρῶς cumulus, τυρῶς caseus, φιδρῶς caudex, φρερῶς custos, χερῶς chorus.

Inusit. ἀκαρῶς cerebrum, ἀλτρῶς merces, ἀναρῶς nuncius, ἀερῶς pratum, δειρῶς collis, ἐξαρῶς piscis genus, λαζερῶς smilax, λαζερῶς grabbatulus, λικροὶ cervinorum cornuum rami, ναυδροὶ hinnuli, ὄξηρῶς acetum, ὄχερῶς vector, χερῶς littus.

6°. In τῶς: ἀετῶς aquila, ἀλαλητῶς clamor, ἀμαξίτῶς & ἀμαξίτῶς vestigium curius, ἀρπετῶς milvus, ἀταρπιτῶς callis, Βιωτῶς βεοtus, γλατῶς nates, ζωρυτῶς & χωρυτῶς phavetra, ἐριαιτῶς annus, Ἰαπιτῶς Iapetus, κίρωτῶς arca, κολοσυρτῶς & κοριοστῶς pulvis, κοντῶς contus, λωτῶς lotus, μοτῶς linamentum, μυηωτῶς genus edulii allii, ὄχετῶς canalis, ὤφρωτῶς anus, πυρετῶς febris, σκηπτῶς fulmen, στρατῶς exercitus, συρρετῶς colluvies, Ὑμητῶς Hymettus.

Inusit. ἀλοιτῶς puer meritorius, ἀλτρῶς merces, ἀζωωτῶς pulvis, ἀσφυγῶς lutosus agger, βετοὶ mortuorum repositoria, γακτῶς fragmentum, κωιωτῶς fissura, κηχτῶς thuribulum, Κυλλιαπῶς oculi, θυπῶς vasa, λοιτῶς pestis, λυρτῶς schyrbus, λυπῶς loca ardua, ὄλαωτῶς & ὄλαωτῶς blatero, ὄστῶς ara, παγνητῶς barba, τραπιτῶς mustum.

Alia quedam tum Substantiva, tum Adjectiva particularia in ος.

Οxytona.

1°. In ὄς purum:

In εὐς: ἀδελφῶς vel ἀδελφειῶς frater, γαλεὺς felis, ἔλεος mensa coquinaria, ἐνιδῶς mutus, ἔδος suus, εἰνεὺς caprificus, ἔπεος verus, ἦλεος stultus, Θεὸς Deus, θυρεὸς scutum, ἰλεος ileus morbus, κηλεὺς avis quedam, κενεὺς vacuus, κηδεὺς mortuus, κολεὺς vagina, κωλεὺς membrum, λοχῶς insidia, νεὺς novale, πηλεὺς ulmus, τεὺς tuus, στελεὺς securis manubrium, στερεὺς solidus, συρεὺς hara, σωρεὺς cumulus, φωλεὺς caverna.

Inusit. ἀλεὺς calidus, ἀνηρεὶ ἀννυλῶς nautici, ἀντακῶς cete ingentia, εἰλεὺς caverna, μελεὺς vanus, φλεγεὺς tuber, φρυνεὺς rubeta.

In ιδῶς: ἀνεψιδῶς consobrinus, Ἀσκληπιὸς Æsculapius, βιδῶς arcus, δεξιῶς dexter, ιδῶς sagitta, καλιδῶς casa, κειδῶς aries, κωβιδῶς gobio, πολιδῶς canis, σκολιδῶς obliquus.

Inusitat. γαλιδῶς hortus, γωλιὸς spelunca maritima, ὕβιδῶς & ὕβλιδῶς gibbosus, φαλλειδῶς splendidus.

In οδῶς: θυδῶς velox, ὄλος & ὄλοιδῶς perniciosus.

Inusit. κολιδῶς tumultus.

In υδῶς: εἰλυδῶς & ἰλυδῶς antrum, νυδῶς nudus, Τιτυδῶς Tityus.

Inusit. ἀλωδῶς auditor, μυδυδῶς pavor, μισυδῶς dimidia corporis parte albus.

Inusit. κηθός auxiliator, κυθός parvus, λαθός turpis, νυθός mutus.

In ξός: ἰξός viscus, λοξός obliquus, μυξός glis, φοξός acuminatus.

Inusit. Ἄξοι coqui, ἄπαξοι monachi.

In σός: βλασός vel βλεσός blasus, κρισός tumor, Παισός & Ἄπαισός Uribis & fluuii nomen, πυρσός fax, τερσός fiscella, χρυσός aurum.

Inusit. Αἰπί Diū, βυρσός palus, γλαυσός fulgidus, γυπεσός otiosus, κερσός herba species, κλωσός & κινσός herba genus, κωρσός truncus, κερσός herba, ὄρσός agnus serotinus.

In φός: ἀδελφός frater, Δελφοί Delphi, κυφός & ὑφός gibbosus, κωφός surdus, ὄρφός nomen piscis, πυμφός bulla, σκνιφός visu hebes, σφφός sapiens, σωμαφός inanis, σφφός abstreitorius.

Inusit. ἀλφός albus, λαφός lanus, σιγαλφοί muta cicada, σφφός bara, τερφός densus.

In χός: ἀγχός crudelis, ἀρχός princeps, βευχός praco, δολιχός longus, λοχός gravis, μοιχός mæchus, μοναχός solitarius, μυχός penetrare, ἕραχός meatus urinarius, πωχός pauper, ρηχός septium, ἔρχός vota.

Inusit. ἀπυχόν mediocre, βευγχός laqueus, γλιχός tenax, χναχός obstreperus, σικχός injucundus.

In ψός: γαμψός & καμψός inflexus, καψοί parietes, κινδαψός (& σκινδαψός) planta vel cithara, κομψός elegans.

Derivata in Θ ex perfecto medio, si activè significant, acuntur in ultima; ut πμός sector, δοχός capax, ἔδωδός edax, item σκοπός speculator vel meta.

Genitivi Oxytoni cum sunt recti retinent tonum; ut δμώδης τῷ δμώδης, ὁ δμώδης servus.

Oxytona composita.

Omnia in ικός: ut ἀρχιτεκτονικός.

Substantiva in μός: vel derivata à compositis; ut ἀναβαθμός, ἐπαναβαθμός ascensus: vel composita cum verbali in μός; ut μυλιαθμός cauda.

Gentilia in Θ oxytona tonum retinent in compositis; ut φιλαχάδης.

Composita in -αγός, -ηγός, -αγωγός, -αλγός, -αμοιβός, -αισός, -ανεψός, -απιστερός, -αρωγός, -εψός, -βοσικός, -ημεινός, -χειτός, -κλυτός, -λοιχός, -μοιγός, -εργός, -οεργός, -εργός, -ωργός -ολικός, -ποιός, -παμπός, -φορβός, -ωδός, -ωπός, -ωρός vel -ερός ab ἕρος custos, -πηγός ἀπίγγυμι, -απός ἀ δάπεδον; ut ξιναγός hospes, κυνηγός venator, παιδαγωγός puerorum institutor, ποδαλγός pedibus dolens, χρυσάμοιβός numularius, φιλάσπιδος ποëtatum amans, αὐτανεψός consobrinus, ἐπιστερός sinister, ἐπαρωγός auxiliator, μυρεψός unguentarius, περνοβοσικός lepro, κωδημεινός diurnus, τηλεχειτός longe celebris, δεικλυτός hasta celebris, κρισολοιχός pinguedinem lambens, ἰππομολγός qui equos mulget,

mulget, συνεργός, ὑποεργός vel ὑπεργός adjutor, γεργός agricola, ἑφολκός attractorius, βελκελκός tela attrahens, νεωλκός trahens navem, ὄργανοποιός organorum fabricator, νεκροπομπός qui mortuos deducit, σφοβερός subulcus, τραγωδός tragædus, σκυθρωπός tetivus, πλωρός janitor, κηπευός hortulanus, ἀλοπηγός salarii, ἡμεδαπός nostras.

Verbalia in τὸς ex compositis nata, quorum simplex nullum est; ut *ἔυλογητός.*

Verbalia in τὸς cum præpositione composita ex αἰνέω, βαίνω, ἔχω, λαμβάνω, μετρέω, τείνω tonum habent simplicis; ut *ἑπαινετός, διαβατός, ἀνεκτός, καταληπτός, διαμεβητός, ἐκτατός.*

Nonnulla item particularia: *ἀνοικτός apertus, ἀνπιμωτός mercede dignus, ὑπολαυσός voluptyuarius, ἀπυκτός deprecabilis, ἀποδεικτός, ἀποφαντός, καταφαντός demonstratus, διαίρετός divisus, ἕξαιρετός electus, ὤφειλετός exemptilis, ὤθελετός arbitrarius, διαστατός separabilis, εἰσητήτός, ὤρηπτός accessibilis, εἰσποιητός adoptatus, ἐκκληητός evocatus, ἐκλεικτός qui delingitur, ἐκλεκτός electus, ἐκπεσός expressus, ἐμπλασός ad illinendum aptus, καταπλασός illitus, ἐμπιδός inflatus, ἐκπλυτός elutus, ἐγκυμσός inustus, ἐγκολαπτός incisus, ἐκποδός procedens, ἐμπλεκτός implicitus, ἐπακυσός auscultabilis, ἐπαγαπητός charissimus, ἐπακτός inductus, κατακτός fragilis, ἐπδοκτός optabilis, ἐπιβελδός insidiosus, ὀπιδερκτός visibilis, ὀπεικτός subditus, ἐπιθυμητός desiderabilis, ὀπιμωμητός reprehensibilis, ἐποκιδασός instaurationis, ὀπιστητός sub scientiam cadens, ὀπιτεργητός arte elaboratus, ἐδοκπτός, συναπτός continuus, ἐρικτός attingibilis, καδαπτός ligatus, καταδνητός mortalis, καδαυμακτός cruentatus. μεταπεισός qui persuadere potest, ὤπειπασός extensus, ὤπειοισός definitus, ὤπεσπλωτός adnavigabilis, ὤπεσρητός salutatus, μετακινήσός mutabilis, παεσρρητός prece flectendus, παεσρηπής expetitus, παεσκελδσός admonitus, παεσκιμής abscissus, παεσρηρηής consolabilis, παεσρελής prævidendus, παεσβληής adjectus, συμβληής conferendus, παεσδεκλής gratus, παεσπορεπσός infibulatus, συνελός intelligens, συσγνωσός ignoscibilis, συγκομσός comportatus, συγκρεσός temperatus, συνωμωής conjuratus, συνοισός, συμφορηής, συμπερσός collatitius, ὑποισός, ὑποστατός tolerabilis: item ἀνοικοσχυλιασός quo fauces colluuntur. Tonum verò retrahunt si illis accedat compositio: præter *καδοδηγός, ὤπεσθηγός dux via, συμὤπειαργός qui adiuvat in deducendo, ἐπιδημιεργός cui muronum cura commissa est, συνδημιεργός administer in munere fungendo, συνεχλεκής unà electus, συνιεσρηπιδός qui una sacra facit, ὑποχρεσπός aliquantulum fulvus.**

Omnia in Θ, si componantur cum α, δ, & λ, tonum habent in priori; exceptis *ἀεργός otiosus, ἀίδνός non visibilis, ἀγανός latus, ἀγανός superbus, ἀμυδρής hebes, ἐνεργός & ἐυποιός beneficus, ἐυωπός formosus.*

Inusit.

Inusit. ἀδαιμὸς indomitus, ἀκκλητὸς intemeratus, ἀῖρρὸς ineffabilis, ἀδαῖος indivisus.

Alia quædam particularia: ἀθρηλακίος ventilabrum, βελυτίς tempus solvendi hoves, βροτολιγὸς perniciōsus mortalibus, δαφοινὸς valde cruentatus, ἐνυδὸς nivus, ἐπεινὸς crudelis, ἐπακκὸς auditor, ἐπισηχεὸς arumnosus, ἐχθοδοπὸς odiosus, ἐμβλαδυνὸς profundus, θυρογὸς qui fores aperit, ἡβαιὸς puerus, καπυεὸς rufus, καταειρηλὸς horribilis, λώκεινεὸς genus ficus, μετοπωεινὸς, φθινοπωεινὸς Autumnalis, μυλωθεὶς molitor, νεογὸς recens natus, νωδὸς edentulus, ὄρειπιαρεδὸς montana ciconia, ποδ'αεθὸς qui delicatis est pedibus, ποδ'αγεθὸς qui podagra laborat, προκοπὸς progressus, προπερυσινὸς, qui anni est abhinc tertii, προεμμὸς messis tritici, σενυγεὸς arctus, συμμοηδὸς auxiliator, πληκεὸς remotus, τειπιζυεὸς ter infelix, συγκοινωνὸς particeps, συνοπιδὸς comes in itinere, Ἐχοπιδὸς tota, Ἐφρεκφειωδὸς superabundans.

Inusit. ἀνπλαοὶ panis fragmenta, θυμηχθηλὸς populo inuisus, ὄρδοσαδὸς qui recte stat, φδοθροικὸς qui domus consumit, φειθενὸς montosus, φειδεινὸς gravis.

N. B. Neutra in Θ omnia sunt barytona, & sequuntur generales regulas.

In ον.

Pleraque finita in μόν & τὸν sunt Oxytona; ut ἐρέμῳν, φυτὸν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in ον ἀγαρχὸν agaricum, γωλεὰ spelunca, ἐλεδὸν mensa coquinaria, ἐρεινὸν caprificus, ἱερόν templum, λοστρόν vel λυτρόν lavacrum, πηδὸν gubernaculum navis, πλάρον latius, πέρρον ala, πορόν igniarium, σελειδὸν manubrium securis, σφυρόν malleolus pedis, ὠδὸν ovum.

Inusit. ἀνθηλὸν indumentum, ἀμερόν fatum, ἀπελλὸν populus arbor, ἀσυλὸν vestimenti genus, ἀψαρόν Pontica nuces, ἀψληρόν fraxinum, ἀχρὰ molles lana, βαμοδὸν profunditas, γαβαδὸν patina, ἐαρόν pelvis, ἐδωνὰ transtra navis, ἱκνὰ educationis premia, κηρόν argentum, καυκὸν cauliculus, κελεβεὶ parva jumenta, γαιδὸν canistrum, κυδρόν pharvacum, σαβαρόν pannus asperior, λαγρόν grabbatulus, μαλερόν farina, μαρρόν instrumentum ferreum, ναρόν scopa, ὄρόν pralum, πιδωνὰ patina, φαικόν, φαιακόν herba venenata, φαλλὸν fraxinum.

Huc refer numeralia hæc, ἐπτά, ὀκτώ, ἑκατόν.

In quarta declinatione

Omnia retinent accentum nominum à quibus manant; ut λέως à λαός. Accuitur etiam Ἀπολλώς.

In quinta declinatione: sub quâ comprehenduntur declinationes contractorum.

Nomina in αν, εν vel ις, ἴνΘ, αι-άδος, in ης, δς, & ω Oxytona sunt; ut Τιτάν, ἀκτίς vel ἀκτίν, λαμπάς, σωτήρ, βασιλεύς, λεχάϊ. Item ἐγώ.

Fœmi-

Fœmininâ in *ις-ιδ* ⊕; ut φερωνής: Exceptis fœmininis in *πις*, uæ sequuntur accentum masculinorum in *πις* pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in *ης-ε* ⊕; ut ἀληθής. Exceptis hyperdissyllabis in *αυς* & *ήης*: sed ἀννηκής acie carens, περιηκής, περιηκής praecutus, νεμικής igne acuminatus, ἀλχηής molestus, ἀχθηής grauis, ἀεινής difficilis, ἀσκληρής aqua habens latera, πενθηής luctuosus, ἀπρηής on mutilatus. Paucula Substantiva in *ής*, ὕψις, βραδυτής tarditas, ἡσιότης rugna, ἰδιότης vestis, ποτιότης potus, πνυτιότης sapientia, item ἔργητης-ἦτος, & -ἔπος albus.

Adjectiva in *ύς*; ut ὄξύς.

Substantiva in *τύς*; ut ἐδντύς. Item ἀχλύς tenebra, δαγύς cryallus, δελφύς uterus, ἐμύς & ὠμύς mus aquaticus, εἰωνύς furia, γούς poples, ἰλύς limus, ἰξύς lumbus, ἰχθύς robur, ἰχθύς piscis, κερύς floccus, λιγύς fuligo, νηδύς alveus, οἰζύς arumna, πηδύς turba, ἠδύς Tethys, χλαμύς chlamys.

Inusit. ἀχλύς lapis rotunda specie, ἀχλύς tristitia, διονύς vestis uuliebris, οἰσύς viminis genus, ποιδρύς murmur.

Substantiva in *ω*; ut ὠχλώ sic ἀπλω ἰmplumis.

Localia nomina mensium in *ών*; ut νυμφών, Ἀνδρηνειών.

Derivativa in *ων* ab Indefinito secundo vel Perfecto medio: ut αργών, πρυγών turtur, sic λοφορογών pustula.

Finite in *εδών* & *ηδών*: ut ἀηδών, Σαρπηδών, σιπηδών, Μακεδών.

Nomina hyperdissyllaba in *εών*, *υών*, *υμών*; ut κενεών, ἀλκυών, κυτυμών. Verbalia in *εμών*; ut ἠγμών κηδεμών.

Particularia, ἀργών certamen, ἀγκών cubitus, αἰών auit, ἀκροχορών νενηuca, ἀλαζών iactator, ἀλκυδών alcedo, Ἀμαζών Amazon, ρηγών auxiliator, Βαβυλωνίων Babylon, βελών inguen, γαγαμών omenum, γρηγών strix, εἰκών imago, ἐκών volens, Ἡλικών Helicon, ἠγεών dux, ἠϊών littus, Θηλαμών nutrix, Θημών acervus, κανών norma, κερστών ara Apollinis, Κιθαριών Citharon mons, κιών multitudo verium, κλαδών ramulus, κολοφών summitas, κοπειδών scarabeus, κερταγών nomen herba, λαγών ilia, λειμών pratium, Μαραθών Marathon, Μιμαλόνες vel Μιμαλλόνες Baccha, μορμών larva, μυών musculus, Ὀλιζών urbs Thessalia, Παφλαγών Paphlagonia incolæ, Παιών Apollo, πετασών petaso, πλαταμών latitudo, πλειών annus, περηγών vertex montis, πυγών mensura genus, Πυθών urbs Phocidis, ρυμβών pira serpentis, σαγών maxilla, Σιδών Sidon, σινδών sindon, σπιδών contradictio, στρλών strabus, γαδών fagus, ταών raso, τελατών lorum, τυεών procella, χειμών hycems, χελιδών hirundo, χελών mugil, χιτών tunica, χιάν nix, χλιδών armilla, item χεών lebitum.

Inusitata : ἀμπλιῶν avis vites insectans, Ἀργαυῶν nomen montis, ἀχθῶν torris. βαυτῶν vir vilis, γαρμαφῶν candor, γιγχεῶν de rebus veneris præfectus, γυυπῶνες fusillanimiti, κοινῶν particeps, κογχαλαρόνες sponsa, κερυτῶν pica, κερυτῶν carcer, λατῶν mercator, λογῶν lapis pertusus, μυτῶν caro rugosa, πληρόνες vel πηλαγόνες gigantes, προμαχῶν propugnaculum, τεραπειζῶν sacerdotale officium σαφῶνες retia.

Plurima Hebraicæ originis: ut Ἀαρῶν, Ἀβραάμ, ἀρραβῶν Σιῶν, &c.

Nonnulla aliarum terminationum: ut ἀνδρείας statua, ἰμαῖolorum, ἀχῶς ulcus, ἰχῶς sanguis, αἰδῶς pudor, ἠῶς aurora, ἰδῶς sudor, ἐυθῶς mucus, ὀδῶς dens.

Inusitata. ἰῶξ clamor, Βομῶξ Bacchi nomen, ἀστρεῖξ uva, αὐλῖ vena, ἀσπίς vermiculus, αἰδῶ vir, ἀκῶς uterus, ἰδῶς ferrum axis, ἀβῶ stultus, ἀφῶς Bacchi nomen, βαδῶς cinadus, Ἐδῶς nomen Mercuri Ἐνῶς, Ἐμμαῶς. Composita quint. decl.

Omnia in αῖς ἀδῶς, ἰς ἰδῶς acuiunt ultimam; ut δειρῶς, πολυδειρῶς τομῖς, ἐκτομῖς.

Composita cum monosyllabo verbali τῶ. perfecti passivi finit in ε, etiam præcedente α; ut προεβλής prominens, ἀπειθαυβλή desertor militia, ἀκνωῖς indefessus, οἰνοβῶς vinosus, ἀγνωῖς ignarum.

Similiter in ξ & ψ, si componantur cum præpositione terminatâ in vocalem; ut καταπιξ palus. παρεβλώψ Strabus; ἰτεῖ ἀπειψ non contritus, κυνοβλώψ impudens.

Composita pleraque etiam à πῆξ, ῥῶξ, ῥάξ, τῶξ cum dictione quâlibet præcedente; ut νωποπῆξ tergo percussus, πυκνοῖρῶ densos acinos habens, κυνμοτῶξ fabarum arrosor. Quædam à κλειρῶς, ἀψ; ut δικλείς clavis gemina, κατακλείς quod claudendis foribus adhibetur: à χρῶς cutis, μελαρῶς, τακτερῶς, τευφτερῶς, à χρῶς pro χρῆς color, μελιρῶς, μολιβδῶς, οἰνορῶς βοῶ piscis nomen, γλαυκῶψ castus habens oculos, δεινῶψ τοιυς, ἐυῶ qui formosus est oculis, λιπαρῶψ pinguis, μονῶψ unoculus, τυφλῶ cæcus, ὑδρῶψ hydropticus: Et in ὤπῖς inde deducta αἰμαλωπῖς sanguinea, κυκλωπῖς cyclopica, & minus usitata μετωπῖς frontis fasci, παρωπῖς & προπωπῖς persona muliebris, ἰσωπῖς thapsia: Peirpauc in us, πηρερῶκῶς penna celer, ὑψῶς profundus. In ιν, ἀπειρῶ δὲν partus dolorum non expertus.

Εἰς in fine compositorum acuitur; ut μηδῖς, καθῖς.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finitis, si monosyllaba non fuerint, servata terminatione, servant tonum in fine ut περρατῖς, ἀρχιπειρατῖς φορῶ, ἀναφορῶ, ἐπαναφορῶ ἀλαζῶν φιλαλαζῶν βαπλευς, μεσβασλευς.

Voces Hebraicæ usitatissimè acuiuntur in fine: ut Ἀβραάμ, Δαβῖδ, Ὀπανῶ, Ραββῖ, Ἥλῖ Ἥλῖ λαμμά σαβαχθανῖ. Nonnulli etiam

etiam ex Hebræis Paroxytonis ortæ; ut Βεθλεὲμ, Ζαρεῶ, Μελαχσι-
 σὲκ, Σαλαῶ, Φαρῆς, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potissimum de-
 promptæ, in proprias accentuum classes distribuuntur.

Quod si terminentur more Græcorum, præsertim in Θ & ίας,
 notantur juxta regulas communes.

P A R O X Y T O N A.

In α; Substantiva in ἰνδα, ὕα acuunt penultimam; ut βασι-
 ἰνδα Iudi genus, νεκῶα mortuorum catalogus.

Item minus usitata, ἀρχίδανα ὀδόννα planta genus, ἰζέλα bonum
 men, μαγγάνα vas urinarium, μαεῖλα carbonum pulvis, ὀξίνα occa.

In Θ; Nomina finita in ἰαΘ, ἰακΘ, λείΘ, ὕλΘ; ut ὀργίλος,
 εανῖαΘ, ἀργαλέΘ, ἀγκύλΘ.

Verbalia etiam in τέΘ; ut ἀρακτέΘ, ὀξίτητέος, συνεκπτέος.
 Nonnulla particularia: αἰδῶΘ vanus, ἀντίΘ contrarius, Βαλίος
 qui nomen, ἐννέα novem, ἡλίκΘ, πηλίκΘ, quantus, Ἔς. γρηφίΘ
 ens molaris, μεγάλΘ magnus, μυεῖΘ infinitus, νυμφίΘ sponsus,
 ὀδίΘ vini nomen, ὀλίγος parvus, ὀσίγος quantulus, παρδένΘ virgo,
 κορπίΘ scorpius, σπιδίΘ cinereus.

Inusit. ἀσκύνΘ minister, ἀέλΘ matutinus, ἀνδόνΘ pullus, αἰκά-
 Θ assentator, ἀνερύσκΘ herba, ἰάδος tortuosus, ἰάλοι ἰθαλαμί,
 ζέλΘ scorpius marinus, κενδαρέΘ herba genus, καρχαρέΘ asper,
 κερμύρες piscis, ὀροδιΘ metus, πησίΘ propinquus, σεργάνΘ fimus,
 ταβάλΘ tortuosus, συρράδος adulterinus, τερζαρέΘ terribilis.

Penacuuntur composita in Θ cum nomine & perfecto medio
 erbi Barytoni, si activè significant, & exponantur per accusa-
 tivum nominis; ut μηδρακτόνΘ Matricida, sive matrem cadens,
 σφαιδρόμος ad Cælum currens, αἰθεροδρόμος currens per aërem, ὀρο-
 ὕπος in montibus cadens (subaudito accusativo) ligna. Simili-
 er decomposita; ut συγκληροδρόμος cohares.

Quædam descendunt à perfectis, quorum thema non est in usu:
 iz. finita in βόρος; ut Δημοβόρος populum absumens: pleraq; etiam
 ἡγόςος; ut Δημοηγόςος orator. Alia mutant characteristicam
 perfecti: Qualia sunt finita in δόκος & πλάδος; ut ἰοδόκος sagit-
 tarum receptor, κοροπλάδος qui imagunculas fingit.

Paroxytona quædam à νέμω, μάχμαι, δρέμω, seu potius, τρέ-
 ω, πείρω, neutraliter vel passivè significantia; ut ἐρημονόμΘ in
 deserto pastus, ὀρεινόμΘ & ὀρειονόμΘ in montibus pascens, πατ-
 ῥομΘ à patre pastus, οἰονόμΘ solus pascens, ἀψυρονόμΘ qui le-
 gibus abutitur, χειρονόμΘ gesticulator, ἀψιμάχΘ veles, χροσο-
 άχΘ qui pilo pugnat, ἐγχεμάχΘ qui pugnam excitat, λογομάχος
 qui

qui verbis pugnat, μονομάχος, gladiator, ναυμάχος qui è navi dimicat, ὀπλομάχος, bellator armatus, χειρομάχος manibus pugnans, ἡμεροδρομος diurnus cursor, λαυφροδρόμος velociter currens, νυκτιδρόμος qui noctu currit, ὀπτιπιδρόμος armatus cursor, ἕαιροδρόμος secundo currens, παταγιδρόμος cum fragore currens, νυκτιπότης noctu iter faciens, ναυσιπέτης navi trajiciens, παιδοπότης liberi transitum præbens. His adde ἐνρεσιλόγος blatero, συμμουλόγος tacitus, ἡμεροσκοπότης qui diurnas excubias agit, μονοφάγος qui solus comedit, &c.

Nonnulla loco nominis composita cum adverbio, aut aliâ dictione; ut ἀδιδράχος avidè edens, ἀειφόρος semper ferens, ἀποφόρος male seipsum ferens, ἀρητόκος quæ recens reperit, ἀπτόκος abortivus fatus, ἐκτεβόλος longè jaculans, ἰδυπόρος rectè procedens, πυγμαχος pugil, ταχυδρόμος celeriter currens, τηλεβόλος longè jaculans, ὀπισθορόμος qui retro pascitur, τηλεσκοπότης longè cernens: item μαιφότης cæde pollutus, μισγρόμος terra ubi promiscue pascunt omnes; & quædam alia.

Reperiuntur etiam composita cum præsentis activo verbi cum flexi; omnia à πλέω; ut ὄνειροπόλος: item μοιγλάλος agi loquens, ὄξυλάλος qui acute loquitur, πλαστολάλος ficta loquens, νειρολάλος per nervos loquens, νεκροκόσμος libitiniarius, δειπνολόχος cæna insidians. Sic λαθροδάκτυλος clam mordens. Pleraque cum perfecto activo ἄρουρα; ut φρεαυρύχος & φρεατωρύχος puteorum effossor: Rariora cum perf. passivo; ut λεωλάτος via trita.

Composita ab ἀντί, σί, πλό || plex penacuuntur; ut ἐναντίος contrarius, δευροστός bellicosus, ἀπλόος simplex: adde & dictiones composita; ut ἑνεναντίος, &c.

Item ἀερωρότος molles gemitus edens, ἀεπαρδίος semper virgo, ψαδεπαρδίος falsa virgo, ἀνδοκρόκος floridus, αἰθευκόλος bubulcus, ἵποπευκόλος equis, ὀπικαμπύλος incensus, θυρολόχος hasta, σφαιροκόπος cæleste, κορυθαίολος varia indutus galea, φειρολόφος horrendus habens jubas.

Substantiva in ἰον trissyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis dictionibus syllabis profluentia acuunt penultimam; ut σπυδιόν passerulus à σπυδός, παιδίον puerculus à παῖς, παιδός.

Multa in ἰον à barytonis profecta, quæ hic junguntur, Minus usitata præfixis obeliscis notantur tam in hoc quàm sequentibus Catalogis.

Ἄσκιον vallicula ab ἄσκος. Βιβλίον libellus à βίβλος. Βικίον υπηρέτης à βίκος. Βλωπίον sandaliolum à βλωπή. Βυβλίον charta papyracea à βύβλος.

Ὑδρα. Βραχύνιον spiraculum piscis à βραχύνιος. Δελφίνιον libellus à δέλφινος. Εἰλείον lina ab εἰλεός. Θαμνίον frutex à θάμνω. Θηκίον rospidium à θήκη. Θερμύτιον grumus à θέρμω. Θυνηνίον raius thynnus θύνω. Ἰγυδίον mortarium ab ἴσθω. Ἰσχίον coxa ab ἴσχος. Καδύον arvus cadus à κάδος. Καρπίον parva festuca à κάρα. Κηπίον hortus à κῆπος. Κοιπίον lectulus à κοίτη. Κοκκίον granulum à κόκκος. Κεφαλίον caput à κεφαλή. Κωπίον remulus à κώπη. Λοφίον collis à λόφος. Λυχνίον lucernula à λύχνω. Μοχλίον vitulus novellus à μόχος. † Μαμμίον matercula à μάμη. † Μυσειον panis excavatus, à μύσρον. Ναυλίον nablum à ναύλα. Νόσειον nervus parvus à νεύρον. Νησίον parva asula à νῆσος. Ξιφίον gladiolus herba à ξίφος. Οἰκίον domuncula ab οἶκος. † Ὀρεφίον pulla vestis ab ὄρεφω. Πεδίον parvus campus à πέδον. Πλωτίον stamen à πίνω. Πιλιον pileolus à πῖλον. Πλατίον palmula à λάτη. Πλανθίον iateron à πλάνθος. Πυξίον buxea tabula à πύξω. Πυργίον parva turris à πύργος. Πωλίον pullulus à πώλον. Ποικίλιον rex à πείλη. Ραβδίον virgula à ράβδος. † Ραείον infans à ράειω. Ριζίον radícula à ρίζα. Ρινίον limula à ρίνω. Ρυμβίον spirita à ρύμβω. † Ρυσχίον rostellum à ρύσχος. † Σακκίον saculus à σάκκος. Σιτίον umentum à σῖτος. Σκαφίον scapha à σκαφη. Σκυμνίον caululus à σκύμων. Σκυμνίον baculus à σκίμπων. Σμυλίον alveare à σμῆνω. Σμιλίον scalpellum à σμίλη. Σπαθίον spathula à σπάθη. Σπογγίον spongiola à σπόγγω. Σπαρτίον funiculus à σπάρτος. † Σπυρίον frinilla à σπύριον. Σταμνίον amphora à σάμνω. Σφαιρίον sphaerula à σφαίρα. Σχιδίον assula à χίδαξ. Σχοινίον funiculus à χοίνω. Τειλίον parva maenia à τεῖχος. Τεκνίον filiolus à τέκνον. Τομίον frustrum à τόμος. Τόπιον funiculus torcularis à τόπος. Τρυχίον panniculus à τρύχος. Τυχίον vel τυκίον instrumentum fabrilis à τύχω vel τύκω. † Τυδείον aquila ab ὑδωρ φορετίον onus à φόρετος. Φεννίον tubeta à φύνω. Φυσκίον folliculus à φύσκω. Χαρτίον chartula à χάρτης. Χοιρίον porcellus à χοίριω. Χονδρίον patina à χόνδρος. Χυτρίον ollula à χύτρα. Χωνίον instrumentum fusorium à χώνος. Χωρίον regio à χῶρος. Ψυχίον vas in quo aqua refrigeratur à ψύχω.

Primitiva quaedam in ἰον non valdè usitata; ἀφίον indumentum, ἀντίον instrumentum textorium, γαγγίον morbus quidam, ἡείον monumentum, ἰκρίον tabulatum, κερκίον alga, λιδείον scutella, μναλίον mensura genus, σωνίον jaculum barbaricum.

Rara sunt hyperdiffyllaba penacuta in ἰον, cujuscunque fuerint originis; ut τυραννίον aula regia à τυραννος, ἱμανήτιον uva morbus, ἢ ἱμάς-άνθος. Pauca Composita; ut ἀμπεδίον, ὄρεπιδίον à πεδίον. Particularia in ον, ut ὄσειον ος, βομβύλον vasculam.

Permulta in ἰπης, è quibus pleraque rariùs usitata: Ἀλαβασεῖς, seu ἀλαβασίτης lapis alabastrites, ἀλοῖτης aloes frutex, βαλανί-

πης glandeum referens, βολβίης animalis genus, βοβύιης botryitis, γασπίης in Gange nata, διαδρείης pelliceam tunicam gestans, δρυίης herba genus, ἐπικληίης & πεικληίης virgo ex asse habes, ζεφυρείης Zephyritis, ἥπαρῆης hepatica vena, κυανίης ad cyanum vergens, λιπερινίης mendica, λυχίης lucernaria, νεφείης morbus renum, ὄζανίης ozanas olens, ὄλοκωνίης olus quoddam sylvestre, ὄστρακίης ostracitis, σερνίης inferior costa, συρμαπίης ex purgamentis contracta, τραπεζίης & ἐντραπεζίτης quæ ad mensam alitur, τριμίτης tomitana, φαρμακίτης medicamentaria, χονδρείτης crassa similia, χυσίτης aureola, χυείτης villica. His adde αἵματιάτης facti genus, ἰσάτης herba genus, ἀκατάλης bacca juniperi.

Nomina vero pleraque in ἰτης apud diversos Lexicographos variè notantur in penultimâ: apud hos enim acuuntur, apud alios circumflectuntur: Sunt & qui antepenultimam in nonnullis acuunt: ut ἀκῆτης, ἀκίτης, & ἀκίτης acuta.

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum, supra traditas.

Declinat. 1æ. Simpl. tonum in penultimâ induunt.

Hyperdisyllaba quædam:

1°. Verbalia in τῆς: ἀγρῆτης venator, ἀγρῆτης circulator, αἴτης ventus, αἰσυρήτης rex, ἀκμήτης qui est in vigore, ἀλήτης erro, ἀλείπτῆς unctor, ἀλείτης peccator, ἀρέτης arator, ἄρειότης barbatus, ἄρειότης cognatus, γυμνήτης miles levis armatura, δεσμώτης captivus, διώκτης persecutor, δυναστείας dynasta, ἐργάτης operarius, ἐπεικτής qui irascit, ἠβήτης & alicubi ἠβώτης impuber, ἠπειρώτης qui continentem habitat, ἠπότης praco, ἰδιώτης idiota, καταστροφῆτης catastrafa, κομήτης cometa, κυβερνήτης gubernator, ὁμότης junator, μονώτης solitarius, πλανήτης planeta, σκοπήτης speculator, σφενδονήτης qui funda utitur, ὑφάντης textor. Infrequentius occurrunt βαβάκτης pugator, γυήτης claudus, θυροκρούτης qui pulsat januam, ἐκνήτης maritus, κεκρόκτης clamorosus, κελδοθήτης viator, κεφαλήτης lapideus angularis, κηλέτης qui demulcet, κλοιώτης incarceratus, κενήτης minister, λαφύκτης bellus, μουσικήτης cantor, ὄρνεωτης auceps, οκλιώτης qui in tentoriis habitat, ὑφελήτης & φιλήτης fur.

2°. Denominativa in σης: ἀργῆτης albus, ἄρῆτης cognatus, ὄρετης monticola, πνέτης famulus operarius, χρεώτης fenerator.

Declin. 2æ. penacuuntur nonnulla:

In α: viz. in ἀλία, ἀλία cætus, ἀπαδαλία nequitia, διδασκαλία doctrina, θαλία convivium, Ἰσχαλία trochlea.

Inusitat. ἀλία profectio, ἀσπαλία piscatus, βαλία morbus oculorum. ἰαλία vox, κακαλία genus herba, κρεπαλία clavus, χαλία quies.

In

In *εξ* purum: *μόρεξ* tribus; item *μοῖρεξ* fatum. Localia in *ωνία*: *αλωγία* area, *γωνία* angulus, *ὄσπειωνία* ospratura.

In *η* nempe in *γη* minùs usitata; *ἄγη* stupor, *γέληνη* sarcina *variatarum mercium*, *έδρενη* cochlearie, *ένέρενη* tudicula, *ζάγη* herba species, *θύγη* ieropsitorium, *κεάγη* clangor, *λεύγη* lactis mensura, *μορενη* infania, *πάγη* armatura, *σαλάγη* clamor, *Σεληνη* Urbs Pifidia, *σάγη* capsula, *τάγη* rancor, *ύσγη* herba genus. In *θη* *ἴσθη* mortarium *Ἰδα* *σίθη*, *σίβθη*, malum punicum, *πέθη* pedica. In *ὦλη* *έειὼλη* turbo.

Inusitat. in *ώρη* *καφώρη* & *σκατώρη* vulpes, *κιχώρη* oleris genus, *λαμώρη* noctiluca, *ποδορώρη* velox; item *είθη* species, *λύγηθη* populus alba.

Verbalia in *η* servantia Characteristicam Temporis. Derivata, 1°. à Perfecto Passivo; *βρώμη* victus, *γνώμη* sententia, *δειπή* epulum, *δέσμη* fasciculus, *δέρημη* calor, *ὀπλήσμη* oblivio, *λόχημη* locus insidiis aptus, *μνήμη* memoria, *ξύμη* pruritus, *πήμη* vel *πήμμη* astus maris, *ρύμη* impetus, *ρώμη* robur, *σάθημη* amissis τόρημη meta, *τάθημη* & *τύθημη* foramen, *χάθημη* & *χήμη* hiatus, *χάθημη* gaudium, *χρήθημη* indigentia.

Inusit. *είσιθημη* introitus, *ἴσθημη* scientia.

2°. A Perf. Act. *μαλάχη* malva, *φείχη* horror; Inusit. *λυμάχη* dolor, *παλάχη* fors. 3°. ab Indef. primo Activo, *θήχη* theca: Inusit. *καταχώνη* hiatus. 4°. ab Indef. secundo Activo, *εἰπάχη* harpago, *βλάχη* damnum, *καλυχη* tugiuium, *κάπη* praepe, *κνίθη* urtica *μαχη* pugna, *πάχη* laqueus, *πέθη* calamitas, *σάχη* scapha, *πίχη* fortuna. 5°. à Perf. Med. *λόγηχη* fors, *φθη* tabes. 6°. Verbalia à Præsenti circumflexo orta; *άλη* error, *άμη* fax, *άνηθη* efflorescentia, *άνη* laus, *άπάθη* fraus, *βλάχη* germen, *δαπανη* sumptus, *δίχη* justitia, *είχη* agmen, *ήχη* juvenus, *δοίχη* epulum, *κόμη* coma, *λήμη* & pro illo *γλήμη* lippitudo, *λυπη* dolor, *λώχη* injuria, *μελήχη* cura, *μώλη* & *ιαχη* torpor, *νίκη* victoria, *παλάχη* palma, *πλάχη* error, *σίχη* muscarium, *σίχη* pruina, *τέχη* ars, *τύχη* vindemia, *χών* lanugo, *χάθημη* auxilium: Inusit. *δκή* opinio, *τάχη* terror.

Fœminia à Masculinis deducta; ut *πηδώνη* nutritrix à *τιδώνης*, *ήώνη* nephis à *ήωνός*, *ψηάχη* psittaca à *ψηαχός*.

Declin. imparisyllab.

Finita omnia in *ήης*, *ήκης*, *ώκης*, *ώδης* per *ε* inflexa, penultimam habent acutam; ut *τείχη*, *άμυθήκης*, *ποδώκης*, *πεβώδης*. Item composita ab *έσχος*, *ήδος*, *κῆη*, *μεγέδος*, *σέλεχος*, *άντα* ut *παλχέγχης*, *κακοήδης*, *βαδυκήτης*, *παμμεγέδης*, *μακροσελέχης*, *κατάντης*. In *ώλης* ab *ὄλυμη*, ut *παιώλης*.

R.

Alia

Alia quædam composita in ης· αὐθάδης arrogant, αὐτίρης sufficiens, εὐρυσήδης qui lato est pectore, καλαμοφθέγγης calamo canens, ποδάρκης pedibus celer, φιλαλήδης amans veritatis.

Inulit. ἀδάρης incorruptus, ἀπλήγης invulneratus, ἀδιμύνης indigens, ἀράκης stolidus, ἐπανάγκης necessarius, ἐυδημίδης gratiosus, ζαμέλης grande melos habens.

Nonnulla in ης· Δημήτης Ceres, εἰνάτης uxor fratris, θυγάτηρ filia, μήτηρ mater, πάνθηρ panther, φρέτης qui est ex eadem curiâ.

Paucula in εδων, εων, υων, υμων· ut φλέδων pugator, ἀκίων tacitus, Ἀμφιβύων Amphitryon, ἐσκύμων gravidus.

Paroxytona Composita, quorum Simplicia sunt Oxxytona & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia Composita: 1°. quæ definunt in monosyllabum longum, ut αὐτόχειρ, ἀντίπαις· exceptis oxyt. pag. 252. 2°. quæ ultimam Simplicis longam mutant in alteram longam, ut ὀλβιογάρως· 3°. Composita finita in ω & υ, ut ἀρχιποίμω, πανηγλώχιν· 4°. Adjectiva in ις longum, ut χρυσάκτις. Substantiva autem, immò & Adjectiva comp. à κρητὶς tonum in ultimâ servant, quod alibi admonendum erat pag. 252. l. 18.

Similiter ab ὀδὲς, λειμών, χίτων, facta Adjectiva: καρχαρόδους asperos habens dentes, βαθυλείμων profunda habens pascua, χαλκοχίτων ἀεὶά indutus tunicâ. Item composita à κειτὶς cum Nomine, ut ὀνειρεκίτης.

Partic. ψαχαρόκτης falsus monetarius, χαμυῖν λεβὺς humi stratus, κατὰρα δίνα. Minus usitata; ἐργολήπτης exactor operis, ῥινοκλέτης narium amputator, τοιχωρύκτης vel τοιχωρύκτης murosum perfossor, βορβορόπι lutosum foramen habens, δίοπι ἱναυρίς, μετόπι vox artis architectonica, γυμνακίτης semivir, ἐυπάτης bono patre natus, ὀβειμοπάτης valido patre natus, πλατυγάρως qui lato est ventre.

Non multum ἀτόπως attexere hic licebit Regulam p. 253. l. 14. prætermittam.

Propria in ιϙ trisyllaba & tribracha acuunt penultimam; ut Ὀσίϙ, Ῥοσίϙ, Τυχίϙ· quibus adde composita à κόλλα & δέναρ ut χρυσκόλλα auri glutinum, ὀπιδέναρ ima pars manus. Item φρυγέϙ rubeta, πυνίον pectorale, Ἰαμμίον arenula à Ἰάμμϙ, per incuriam omissa pag. 253. &c.

Paroxytona peregrina, five Græco-barbara.

Voces Latino græcæ tonis ferè regularibus vestiuntur, ut κωσῶδια, ἀπεκκλάτωρ, Νίγηρ, εὐρεν.

Finita in ατος vel ατων penacuta sunt, ut Πιλῶτος, φερτυῶτος, σῶτων.

Hujus farinae multa occurrunt apud Juristas & Historicos, ut ληγάτος, μανδῶτων· quibus interdum contra Regulam acuitur penultima longa ante finalem brevem, ut χρυσῶλα candelæ. Addi pote-

rant

rant plura alia, *πρόμα piscina, σάγitta sagitta, βετεράν* Θ *veteranus, μαλεδική* Θ *maledictus, πάμιον pallium, &c.*

Quædam ex Hebraicis penacutis facta, acuunt penultimam; ut *Ἄβελ, Βάδδ, Ἐλεάζερ, Ἐλιέζερ, Ἐλισάβετ, Ζορβάβελ, Θάρα, Βελίδη, Λάμεχ, &c.*

Alia etiam ab Oxytonis oriunda; ut *Ἀβίδαρ, Ἄγαρ, Ἄννα, Θάμρ, Ἰερδαίε, Ἰωάννα, Ἰωάνναμ, Μάρδα, Ρεβέκκα, Σάρρα, Σάρων, Σίμων, Σουσάννα, &c.*

P R O P A R O X Y T O N A.

Hyperdiffyllaba quartæ Simpl. antepenultimam acuunt tam simplicia quàm composita; ut *Ἰλεως, Μενέλεως, ἀνώγων*. Composita itidem imparisyllabicè flexa à *γέλως & κέρως* nata, ut *φιλόγελως, μονόκρως* item *δύσεως*.

Composita cum quavis Dictione & Verbo, si passivè significant, sunt antepenacuta; ut *μητρόκτον* Θ *à matre occisus, ἀρητοκ* Θ *puper editus, ἀπόφορ* Θ *non ferendus*.

C I R C U M F L E X A.

Nomina circumflectunt ultimam; quæ videntur manare ex penacutis & contractionem pati; ut *Ἀπκκῆς, πκῆς, γῆ, Ξενορῶν, Κῶς*.

Diminutiva in *ᾱς* & *ῶς*, ut *Ζλωᾱς, Διονῶς*.

Partic. in *ᾱς* *πελεκᾱς pelicanus. Inulit. ἀκκᾱς dominus, μῦρικᾱς cinadus.*

In *ῆς* *γυμῆς miles levis armatura, θασσῆς terribilis.*

Composita retinent in ultimâ Circumflexum Simplicis non monosyllabi, ut *Ποσειδῶν, Ἴπποσιδῶν*.

Græco-barbara Circumflexa propria variæ terminationis. In *ᾱ*.

Ἀβκᾱ, Γαβκαδᾱ, Κανᾱ, Μιλεᾱ, Ραμᾱ, &c. In *ᾱς* *Ἀρτεμᾱς,*

Βαρραβᾱς, Θάδδᾱς, Θωμᾱς, Ἰωνᾱς, Κηφᾱς, Κλωπᾱς, Λυκᾱς,

Σκᾱᾱς, Σαταρᾱς, Χιζᾱς. In *ᾱν* *Κορβανᾱν, Σατᾱν.* In *ῆς* *Ἰαμ-*

βρῆς, Ἰανῆς, Ἰωσῆς, Μαμβρῆς, Μανασῆς, Μωσῆς. In *ῆ* *Γεθση-*

μαῆ. In *ᾱῶ* *Ἡσᾱῶ, Ραγαῶ.* In *ῆς* *Ἰησῆς.* Similiter Compo-

sita: *Βαειωνᾱς, Βαεισῶς.*

A N T E C I R C U M F L E X A.

Penultimam habent circumflexam; 1°. Nomina finita in *ᾱός,*

ᾱ Θ (deducta ab Oxytonis,) *οῖ* Θ , *ᾰ* Θ , *εῖον, οῖον, ᾰον* ut *πειπᾱ-*

ς, ἀνδρεί Θ ab *ἀνδρᾱς, αἰδι* Θ , *ἀδᾰ* Θ , *γελοῖον jocus, Ἡρώων*

nonumentum Herois. 2°. Substantiva in *ῖν* Θ , ut *χῖν* Θ , *ἐχῖν* Θ ,

κῖν Θ præcipuè propria derivativa sive diminutiva, ut *Νῖν* Θ ,

κλασῖν Θ , *ἐρυθρῖν* Θ .

Pauca etiam Adjectiva, non multum usitata; *ἀσκησῖνοι conferti,*

κλωπῖν Θ *ridiculus, γελῖν* Θ *differens, λασῖν* Θ *demens, παλακῖν* Θ

bellicosus, φερωνῖνοι alius ante alium. Quædam in *ῖτις*, præfer-

im ab *ῖτης* ut *φρενῖτις delirium, ἀργυῖτις ab ἀργυᾱτης.*

Particularia: αὐλαῖον *aulæum*, δεῖν⊕ *ille*, ἐταῖρος *socius*, ὀπίον *foramen fornacis*, νεάνις *juvencula*, Τειφῶσα *nomen fœmina*. Minus occurrentia: Ἀεακῆιον *urbs Sicilia*, Ἀεαφθαῖα *Nymphæ quadam*, ἀκῆη⊕ *calathus*, ἀκρῆσις *spina dorsi*, ἀντῆ⊕ *supplex*, ἀπῆης *vestis genus*, ἐραῖα *ramus olivæ*, κερταῖον *picturna firmamentum*, Νυμφῶλον *rupis nomen*, πανδῦρα *instrumentum musicum*, σαδῆες *annulus*, τιπερῆν⊕ *fistula pastoralis*.

Antecircumflexa quædam in εῖος à Barytonis oriunda. Ἀργεῖος *Aigiouis*, ἀρλεῖ⊕ *ursinus*, ἀσει⊕ *urbanus*, Βακχεῖ⊕ *Bacchius*, Ἑρκεῖ⊕ *Herceus*, ἐταρεῖ⊕ *sodalitius*, Καδμεῖ⊕ *Cadmeus*, καρτεῖ⊕ *Apollinis epithetum*, μαρτεῖ⊕ *vaticinus*, μουσεῖ⊕ *musicus*, νυμφεῖ⊕ *ad Nymphas pertinens*, μεγαλεῖ⊕ *magnificus*, ὀδνεῖ⊕ *externus*, οἰκεῖ⊕ *domesticus*. Inusit. ἀσχεῖ⊕ *vicinus*, λυκεῖ⊕ *terribilis*, ὀχεῖ⊕ *admissarius*.

Composita: Omnia terminata in αῖ⊕, εῖ⊕, οῖ⊕, εῖον· ut ἡμαρτεῖα⊕, ζαρχεῖ⊕, ῥωνεῖ⊕, ἠρωελεγεῖον *metri genus*. Omnia itidem in ὄτ⊕, ὄρος, ἠλιξ· ut ποσσῶτος, ῥαδδῶρος, ἀρχιδῶρος, ὀμῆλιξ. Plurima in ὦπις ab ὦ· ὦπις, ut γλαυκῶπις. Pauca in ἔρος, & in ἔρος ab ἔρα· cauda; ut κακῆρος *maleficus*, πανῆρος *vafes*, βαυκοπανῆρος *insolens*, Λυκῆρος *Lyciugus*, Ἀρκῆρος *Andrius*, κολεβῆρος *mutilus caudâ*, σελερῆρος *plantago*, item κοδῆεις *vulpes*. Quædam in πῶλις à πωλέω *vendo*, λαχνοπῶλις, ἱματιοπῶλις, σπειροπῶλις, χυρῶπῶλις. Particularia, ἀρχιετῶρος *princeps sociorum*, βιοδῶρος *victum largiens*, διαπλητῆτις *terribilis*. Inusit. ἀμφοισῶρα *calcei genus*, ἐνοποκοῖποι *populi auribus contacti*, ὀπηγῆτις *herba genus*, ἐρημοδῶκ⊕ *qui solus causam agit*, κυνοπρῆσις *animal quoddam*, μαψαῦρα *levis ventus*, ἐβρωσις *fames*, χλωροσαῦρα *viridis lacerta*. Græco-barbara; Εὔα, Ἴος⊕, κῦμι, Νῶε, Σεκῆνδος, Συρακῶσαι, Τῆτις.

Antecircumflexa Dissyllaba.

Dissyllaborum penultima anceps, si juxta Regulas producatu & tonum habeat, plerumque circumflectitur; ut γεῖθ⊕ & γεῖφον *rete*, δριλ⊕ *lumbricus*, Ἴεις *Iris*, Ἴεος *Irus*, ῥίγος *figus*: vid pag. 227. l. 14. Anceps itidem (præcipuè υ) ante μα *purum* i Verbalibus dissyllabis circumflectitur; ut δεῖμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πλῦμα, ῥῦμα, φῦμα, vid. pag. 226. l. 21.

Subjicitur Catalogus particularium Nominum, quorum penultima α, ι, υ, ancipites circumflectuntur.

Ἄλιος *agilis*. Γλῆνον *genus arboris*. Γῦρος *gyrus*. Δῖνος *vortex*. Δῖο *divinus, divus*. † Θῦν⊕ *impetus*. † Ἴεις *filius*. Ἴεις *pressura*. Ἴρι *celer*. Κᾶλον *lignum*. Κῦθος *gloria*. Κῦρος *autoritas*. Κῦφι *Cyphi*. Κῦ

φορ gibbus. † Κεῖδος nomen fluvii. Λᾶς lapis. Μῆμος mimus. Μῖσος odium. Μῦθος sermo. † Μῦρεως formica. Μῦσος & † Μῦος scelus. † Μῦκος impurus. Νῆκος victoria. Νῦσος claudus. Πῖνον cervisia. Πῖος, Πῖαρ pinguedo. Πῖσος pratum. Πνίγος suffocatio. Πεῖγος, Πεῖξις actio. Πεῖσος mitis. Ρᾶξις fractio. Σῖτος & Σῖτον rapis. Σμίλον ligo. Σπῖλος macula. Σῦλον sicus. Τῖφος palus. Τῖφος Tiphys. Φᾶγος palla. Φᾶσις Phasis. Φῦνθη tubeta. Φῦλον tribus. Χλῖδος paludamentum.

B A R Y T O N A.

Nomina habentia Terminationes præcedentium classium, Accentus verò diversos, utpote qui à generali Regulâ primâ & Secundâ non recedunt.

1°. Barytona terminata more Oxytonorum:

Regulæ generalis Accentum servant in priori, contra speciales Regulas de terminationibus Recti; præcipuè Reg. pag. 244. l. 34. &c.

Substantiva in εμος, ut ἀνεμθη. Hyperdissyllaba Primitiva in ιλθη, ut βέβηληθη, κάμηλος. Item Adjectiva dissyllaba, ut δῆλος. Adjectiva hyperdissyllaba in υνθη, ut πῖσυνθη. Materialia & colorem connotantia in ινθη, ut λίθινθη, κόκκινθη. Superlativa in τος, ut αἰετος, πτεῖτος. Finita in ατος non verbalia, ut πύματος sic θάνατος, κάματος. Numeralia in τος non præcedente σ, ut πέμθη, item πόςθη. Multa in ις redundantia in Genitivo (contra Reg. p. 251.) ut δέμης, ἰδος, ἰσος. Plura in ἰδθη vel ἰθη, ut βάρησ παυῖσ οπερaria, Πάεισ Ραυῖσ, πύθαισ deliciã, μήτησ consiliũ, πῖγυεισ tigris, τίλησ fanogracum.

Composita omnia retrahunt tonos Simplicium, quæ terminantur in brevem; ut φιλόσοφη, παμποίκιλη, πάθεικη. Excipiuntur Oxytona (pag. 248.) Paroxytona (pag. 254.) Circumflexa (pag. 259.) Antecircumflexa (pag. 260.)

Composita ab α, δυς, & δ, eximuntur à numero Oxytonorum ηθη (pag. 248.) ut ἀνάγωγης, ἐνάγωγης, δυσάγωγης, &c. Huc refer Νωοθη, εὔωοθη (pag. 254. l. 26.)

Adjectiva composita in ις ἰδθη, ε brevī, sunt antepenacuta; ut δύσπηλις. Substantiva item composita, non oriunda à Simplicibus in ις, ut ἀκροίτις, ἵππυεις. Composita quoque à δεσμός (contra Reg. pag. 248. l. 28.) ut σύνδεσμηθη.

Quædam composita in αῖος, εῖος, οῖος, εῖον, retrahunt Accentum in antepenultimam contra Reg. p. 260. l. 15. nempe composita à γῆ, λιμαῖος, προχαῖος, λειῖος, οἰκείος, παρεῖα, σπονδείος, βῆς, γελοῖος, ρλοῖος, λεία: ut ὑπόγαμος, ἑπιπλώαιθη, διβόχαιθη, ἀωρόλητος, φοροί-

κηθ, κλημιπάρειθ, διαπόνθειθ, δωδεκάβοιθ, φιλογέλοιθ, πανύφλοιθ, ἀκεράλειον.

Accedunt hifce particularia non pauca diverfimodè terminata, quæ juxta ordinem fuprà pofitum ità centuriantur.

Declinationis tertiæ in θ :

Aliqua Nomina in αθ, αυθ, υθ· ut ἱλαθ propitiuſ, αῖθ ficcus, πήχυθ cubitalis, σάθ falvus.

Inufit. αῖθ ſpirituſ, Δεξιθ nomen fluvii, ἱαυθ cubile.

Subſtantiva quædam :

1°. In μος tam Primitiva, quàm Derivativa, five Verbalia ; ut Αἶμθ Hæmuſ, αἶμθ & ἴαμθ arena, ἄραμθ coquiuſ, βεῶμθ fætor, γάμθ nuptiæ, δειμθ terror, δῆμθ populuſ, θάλαμθ thalamuſ, θέριμθ lupinuſ, θυμθ thymuſ, Κάδμθ Cadmuſ, κέλαμιος calamuſ, κέρεμιος terra figurariſ, κόσμθ munduſ, κύαμιος & πύαμιος faba, κώμιος comefſatio, μῶμιος reprehenfor, ὄσμιοſ fulcuſ, οἶμιος ſemita, ὄλμθ mortariuſ, ὄριμθ monile, ὄρχαμθ princepſ, πλεῦμθ pulmonis vitium, πλόκαμθ cincinnuſ, πλόμθ & φλόμθ verbaſcum, πότμθ fatuſ, Πείαμθ Priamuſ, Πάτμθ, Σάμθ locorum nomina, ſίμθ piſciſ, ſκινδάλαμθ affula, ſκόλυμθ cardiuſ, τέρμθ modioluſ rota, χῶμθ agger, ὤμθ humeruſ.

Inufit. βόριμθ avena, γριμθ turbo, ἔλαμθ via, κάγχαμθ hedera, κινεριμοι piſceſ quidam, κῆμθ radiuſ rota, κόμμοι molaveſ, μάμμθ ſervuſ, λίνμθ arena, μύριμθ metuſ, νάθμθ & νάθυμθ ſaxuſ in mari latenuſ, νίριμθ pediculuſ, νῆμμθ nummuſ, ὄλαμθ blatero, ὄριμθ ara.

2°. In ωοſ βύωοſ byſſuſ, βείωοſ echini ſpecieſ, κυπέωοſ cupreſſuſ, νάρκωοſ narciffuſ, Νέωοſ Neſſuſ, ὄωοſ oculoſ.

Inufit. γράωοſ barrituſ, θρίωοſ piſciſ genus, κόωοſ colaphuſ, μάλαωοſ colluſ, οῶωοſ dioptra. Adde & λῶωοſ loruſ, οἶνωοſ pedamentuſ.

3°. In ποſ ἕμιποſ vomituſ, ἕριποſ ſepimentuſ, κάπιποſ & οκάπιποſ fovea, πόποſ poiuſ, φόποſ onuſ.

Adjectiva quædam :

1°. In κοſ ἄρεκοſ blanduſ, δαύκοſ audax. Inufit. λαῦκοſ terribilis.

2°. In λοſ ἄλλθ aliuſ, βάταλοſ mulierofuſ, δαίδαλοſ ingeniofuſ, δειελοſ meridianuſ, εἴκελοſ ſimiliſ, ἕωλοſ heſternuſ, ἱξθλοſ impetuoſuſ, κόβθλοſ loquax, κοῖλοſ canuſ, κόλοſ mancuſ, λάλοſ loquax, μάχλθ laſciuſ, ὄλθ totuſ, πέμπελθ ſenex, οκίταλοι vileſ, φουλθ parvuſ. φίλθ amicuſ. Item ἦλθ clavuſ, ζῆλθ feruor, φῆλθ inſidiator.

Inufit. διαλοſ (pro δῆλοſ) manifeſtuſ, ἱωλοſ niger, κἀνδωλοſ maleſicuſ, μίγδαλθ commixtuſ, μίſκελθ ſordiduſ, οίπαλθ deformiſ.

3°. In νθ· αἶθινθ ardenuſ, αἶλινθ lamentabilis, ἀνθράπινθ humanuſ, ἄφμενθ libenuſ, βάſκανθ inviduſ, δύθλωθ infelix, ἔνθ & ἔνθ antiquuſ, κορέκινθ corvinuſ, ἱκμθθ madiduſ, μαλθάκινθ mollis,

mollis, μόνος solus, ξένος hospes, ὀδύνητος olidus, πέπων matus, πτερόν alatus, σύβητος suillus, σάνητος fatuus, τελευτήτος audax, τρύβητος facatus, τρύβητος mollis, χαλόν laxus.

4°. In ἄκρος extremus, ἀλίαντος salus, βάρβαρος barbarus, γαυρός superbus, δεύτερος secundus, ἄπειρος impetuosus, ἀσπερος asper, κρύβητος avidus, λαλιώδης loquax, λατός latus, λοιπός convitiosus, λόφος cristatus insignis, μέλις albus, μέρις curiosus, πῶρος paucus, πέλος ingens, πέπειρος maturus, πόνητος laboriosus, σκαῖος qui extantes habet talos, σκόλιος humilis, φλαῖος vilis, χῆρος viduus.

Inusit. κύβητος impudens, ῥάος robustus.

5°. In τὸς ἄντος magnus, ἕκαστος unusquisque, λήϊος publicus, ἕξ hic.

Inusit. ἀμβλυτός obtusus, μάλατος frustraneus, νήπιος plenus, πλάκῃτος enabundus. Quibus adduntur quædam Substantiva in ἴσος: ἄκαστος acer, arbor, Ἡφαίστος Vulcanus, κύστος cistus, Λάμπητος Palamedis nomen, νόστος redivus, πλατάνητος platanus.

Composita sequentia in ἀγῶνος, ἀμοιβῆτος, &c. (pag. 248.) acunt antepenultimam: 1°. Substantiva pleraque; ut Πολύκλητος Polycletus, ἱερέμοιβητος vates sacri, μαινέριος piscis genus, Θεόπομπητος Theopompus, Αἴσωπος Æsopus, &c. 2°. Adjectiva quædam: ut ἀδύγῶνος deductivus, θεόκλητος à Deo honoratus, ναυσίκλητος & ναυσίκλητος navibus inclutus, ἀμφίερος utrinque focillatus, ἐκείριος procul arcens, ἡμίερος imperfectus, κάτερος cultus, πείριος qui est præter opus, περείριος curiosus, πολύερος operosus, ἀκύπομπητος celeriter vehens, νασιπομπητος naves promovens, πολύφορος multa nutriens, πᾶμοφορος omnibus pabulum præbens, μονόφορος solus pascens.

In τὸν quædam (contra Reg. 250.) ἀλοῖον farina, ἀεισον prandium, βόλιον stercus boum, βρύον petus hordeaceus, ἐρέπιον educationis præmium, ἄρισον potus aromaticus, πείρατον ovis, σάββατον sabbatum, σκῆπτρον scriptum, σπάρτον rudens, τάλαντον talentum, τίλτον condimentum genus, φρύγαντον sartago.

Inusit. καίατος fossa, κύβητος os cubiti, λάϊον archivum: item κίμιον fœmus cornicis, μόριον pars curvus.

In Quintâ Declinatione, &c.

1°. In ἰς ἰδης (contra Reg. 251.) ἀρωγίς herba genus, ἀμυγίς largus haustus, Ἀρτέμις Diana, Ἀτέργητος dea quædam, αὐλὶς aula, γαυίς effæminatus, δάπης tapes, δάπης vel δέπης fax, δάπιδης pars corporis, ἕλις lis, Ἰδὶς avis quædam, Ἰδὶς Isis, κάλπης urna, Κύπεις Venus, μύπης nasus, ὄπης vindicta, σίνης noxius, τεζίμης foramen, φύξηλις fugitivus, τάλης nubilus.

Inusit. βάλλης herba genus, βρόπης mulieres quædam, δέλλιδης vespa, ἐρείκιδης hordea crassus divisa, ἐρίπιδης sive ἐρίπιδης [κῶπι] remi quidam, ἔτιδης captiosæ argumentationes, τεζήπις fasciculus alliorum, φιλέναεις herba nomen.

2°. Paucula in υς & τυς (contra Reg. pag. 251.) ἤμισυς dimidius, θῆλυς fœmineus, δίκτυς Dictys, ἴπυς circumferentia, Κότυς deus turpitudinis, μάστιγς testis, ἦπυς pinus, μίπυς excrementum cere.

Inusit. κόπυς exolutus, languidus, πόλυς pluteus, φίπυς pater.

Nonnulla in ξ (contra Reg. pag. 252. l. 2.) ut ἀντίπηξ arcula, ἐπίτεξ vicinia partui.

Proparoxytona terminationes habentia Paroxytonorum.

Quædam Nomina: contra Regulam pag. 253.

In ιαϙ· ὤμιλλϙ herba capris grata, ἄριμλλϙ terra argilla, βάρβιλλϙ arbor Persica, ξύσιλλϙ vasilis. ὄμιλλϙ agmen, τρόβιλλϙ turbo.

Inusit. ἄριμλλοι catuli urforum, εἰσπιλλϙ amator, ἔχυλλϙ locus ubi tenetur temo, κέμιλλϙ funis nauticus, κέκιλλϙ qui vocem edit exilem, κόρδιλλϙ avis genus, τάρμιλλϙ parcus, item ἀδισκϙ mensura genus.

In υλλϙ· ἑπισυλλϙ & αἰσυλλϙ improbus, ἀκυλλϙ glans, δάκτυλος digitus, κενδυλλϙ edulii genus, κόρδυλλϙ digiti articulus, κότυλλϙ cotyla poculi genus, μίτυλλϙ mutilus, ὄσμιλλϙ ozana, πίτυλλϙ strepitus aquæ, σπίνδυλλϙ & σφόνδυλλϙ vertebra. Minus usitat. αἰσυλλϙ abscessus inter nares, αἰδύλλϙ audax, βάιτυλλϙ lapidis genus, βέκχυλλϙ vasis libatorius, βέκυλλϙ ouillus, ἴτυλλϙ orbis, κόρδυλλϙ viscis genus, μόριμυλλϙ mormyxa, φείδυλλϙ parcus.

In λεϙ· ἔλεϙ misericordia ἱλεϙ propitiuus, κήλεϙ ardens, κοπιπέλεϙ pulverulentus, μέλεϙ vanus, τέλεϙ perfectus, ὑάλεϙ & ὑάλεϙ vitreus, χαμαιλεϙ chameleon.

Composita omnia cum Nomine à Præterito Medio Verbi ἔχου antepenultimam acuunt, etiam si activè significant: ut γαίηοχος. Alia quædam: ἀλίδρομος mare percurrens, βέροχος boves transfigens, βέτυπο boves cadens, ἐφέστυλλϙ hastam vibrans, θεόσοχος Deum amans, κέρτομος cor scindens, μακρόδρομος longa stadia percurrens, πίνσκοπος omnia intuens, παντόδροϙ & πάνδροϙ omnia nutritiens, συκαμήδροϙ fatuus, ὑρόπορος humida permeans.

In ιον Proparoxytona quædam orta ab Oxytonis (contra Reg. pag. 254.) Αῦλιον stabulum, ἀδύλη. Βήχιον tuflago, à βήξ-χος. Βλαίπια blasa à βλαυσά. Βλήχιον leguminis genus, à βληχόν. Βάνιον pari genus, à βενός. † Γάνδιον arcula, à γανός. Γέσριον edulii genus, à γασήρ-σρός. † Γλέπιον paticula, à γλεπτός. Κίσιον parva hedera, à κιστός. Κτένιον pedunculus, à κτεῖς-ενός. † Λέσιον parvum manubrium, à λαβή. Λάχιον lepusculus, à λαρός. † Λόσιον gibba pars hepatis, à λοβός. † Μόριον genus mensura, à μοργή. † Σάνδιον lappa, à ξανδός. Ξύειον novacula, à ξυείς. Όπιον opium, ab ὀπός. Ράχιον acinus parvus, à ράξ-ρός. Σπόδιον cinerula, à σποδός. Σφάχιον parva
vittima,

uiditima, à σφαγή. Σχέλια commentarii, à ρολύ. † Φήγον ραινα fagus, à φηρός. Φλέβιον ραινα vena, à φλέβ-έος. Φόρβιον nomen herba, à φορβή.

Proparoxytona Terminations habentia Antecircumflexorum.

Nomina quædam :

1. In αιϑ (contra Reg. pag. 259.) ἀγέλαιϑ rudis, ἀγέραιϑ fastus dies, Ἀθλιῶαιϑ Athenæus, Ἀχέουαιϑ nomen nauis, Βαρτίμουαιϑ viri nomen, βέβαιϑ firmus, βίαιϑ violentus, δειλαιϑ miserabilis, δικαιϑ iustus, ἔλαιϑ olea agrestis, ὀππίλαιϑ superficialis, κράταιϑ herba nomen, μάταιϑ vanus, ωρέσσαιϑ recens, Ὑμέναιϑ Hymenæus. Composita, ἀκροκτέφαοις vesperinus, Σποττόπωμος malorum auersor, ωρεσπόσαιϑ supplex, ἔμποιϑ peritus, λευκόφαοις ex albo & fusco mixtus, περιδέραιϑ circumcollaris, περιτόναιϑ circumtentus, πύνναιϑ cohabitator.

Inusit. κήχμοι bulbi, κέραιϑ palus, κύλλαιϑ cincinnus, μέλαιϑ vanus, μίσκαιϑ hortus, σείραιϑ defrutum.

2. In ειϑ, quæ descendunt ab Oxytonis : (contra Reg. p. 259.) ἀέτειϑ aquilinus, ἀίγειϑ caprinus, Ἀπέλλειϑ ad Apellem spectans, ἀγνείϑ agninus, Ἀσκληπίειϑ ad Æsculapium pertinens, ἄλλειϑ stabularius, Ἀχιλλείϑ Achilles, βασιλείϑ regius, ββείϑ bouinus, Βόρειϑ Borealis, βρότειϑ mortalis, γόρειϑ terribilis, ὀπιτήθειϑ idoneus, θήρειϑ ferinus, Ἡρώλλειϑ Hercules, δάλειος virens, Θηεικλειϑ ad Thericlem spectans, καθάρειϑ purus, κερωύνειϑ fulmineus, κύνειϑ caninus, λέγειϑ leporinus, νέβρειϑ hinpuleus, Ὀδύσειϑ Ulyssæus, οἶειϑ ovinus, παιδείϑ puerilis, περισέρειϑ herba quadam, περικείϑ dotalis, πέρδειϑ passerinus, σύειος & ὕειϑ suillus, χλωειϑ anserinus, ὠκεάνειϑ ad Oceanum spectans. Comp. ἐμφώτειϑ ad baptizatum pertinens, περιτόνειϑ circumtentus. Inusit. γέγειϑ antiquus, item πέγειϑ mitis. Comp. ἀπειϑ qualitatis experis, γινόρροοιϑ qui seminis profusio laborat.

3. In ειον Ἀλθκομύθειον urbi Bæotia, Ἀνάκειον templum Dioscurorum, ἀρκειον herba genus, γήθειον barba, γήθειον planta genus, δένειον fanus, ἐχίθειον herba genus, Ἡρώθειον monumentum Herois, θείθειον pro θεῖον sulphur, Ἰσειον fanum Isis, κασίνεα nuces castaneæ, κηλώνειον machina lignea, κηρύκειον caduceus, κλιμάκειον scala, κωάθειον cyathus, κώνειον cicuta, Λαώρειον locus Attica, Λαύτεια dona quadam, Λέπρειον nomen urbis, οἰσύπειον sordida ovium lana, Ολυμπίειον nomen loci, ὄστρεα ostrea, πλώειον stamen, Σίγειον Sigeum, σκιάθειον umbraculum, ψυχάλειον oibis, ὑδρίαειον membranula, χειρώνειον centaurium, χέλειον operimentum testudinis. Composita : βήπειον nouale, ωρωδίαειον malum Punicum.

Inusit.

Δορπισός } tempus
 Δόρπισος } prandendi.
 Δόχυν } palma
 Δοχυή }
 Δουάντης } inauspica-
 Δουαντής } tus.

E

Ἐθελήμωδς } volunta-
 Ἐθέλημος } rius.
 Ἐίλειον } lana.
 Είλειον }
 Ἐκπλυτός } elutus.
 Ἐκπλυτός }
 Ἐλεᾶς } avis genus.
 Ἐλέας }
 Ἐλειόνομος } in palu
 } de de-
 Ἐλειονόμος } gens.
 Ἐπίτης } prudens.
 Ἐπίτης }
 Ἐπικέρας } fanogra-
 Ἐπίκερας } cum.
 Ἐρεμβοί } troglodyta.
 Ἐρεμβοί }
 Ἐρεως } Urbs in
 Ἐρεως } Lesbo.
 Ἐεινον }
 Ἐεινὸν } caprifi-
 Ἐεινος } cus.
 Ἐεινός }
 Ἐρκίον } septum.
 Ἐρκιον }
 Ἐρμαῖ } Mercuria-
 Ἐρμαῖ } lis.
 Ἐρυθρινός } rubellio.
 Ἐρυθρίνας }
 Ἐύγλις } pulcras ha-
 Ἐύγλις } bens spicas
 Ἐύκλεια } ce'ebri-
 Ἐύκλειά } tas.

Z

Ζαμώης } uehemens.
 Ζαμώης }
 Ζύδος } potus bordea-
 Ζύδος } ceus.
 Ζώντειον } pistvinum.
 Ζώντειον }
 Ζώντειον }

H

Ἠλύγη } obscuritas.
 Ἠλυγή }
 Ἠμίδνης } semimor-
 Ἠμίδνης } tuus.

Θ

Θαλαμῖα } foramen
 } per quod
 Θαλαμῖα } remus
 } exeritur.
 Θαλῆς & } Thales.
 Θαλῆς ἠ }
 ἰΘεμισός } legitimus.
 ἰΘέμισος }
 Θάλα } atramen-
 † Θολός } tum.
 Θιός } genitura.
 † Θόρος }
 Θραγίον } sella.
 Θραγιον }
 Θείον } ficulnea
 Θείον } frons.
 Θυμός } glandula.
 Θύμος }

I

Ἰάπετος } Iapetus.
 Ἰαπετός }
 Ἰδρωα } pustula ex a-
 Ἰδρωα } stivo calore.

Ἰκπῖν } miluus.
 Ἰκπν }
 Ἰπν } furnus.
 Ἰπνός }
 Ἰπ } muscipula.
 Ἰπός }
 Ἰεις } Ivis, dea, vel
 Ἰεις } arcus.
 Ἰσριανός }
 Ἰσριανός } Istvi in-
 Ἰσριανός } cola.
 Ἰσριανός }
 Ἰχθύς } piscis.
 Ἰχθύς }
 Ἰωθός } janitor.
 Ἰωθός }

K

Καλλίεργος } pulchrè
 Καλλίεργός } factus.
 Καλαῦος } pedum.
 Καλαῦος }
 Κάλπις } urna.
 Καλπίς }
 Καρκῖν } cancer.
 Καρκῖν }
 Καταπλάσος } illitus.
 † Καταπλάσος }
 † Καυθός } malus.
 † Καῦθος }
 Κέβλη } caput.
 Κεβλή }
 Κατωφάγας } lurco.
 Κατωφαγᾶς }
 Κεγγχεαῖ } N. loci.
 Κεγγχεαῖ }
 Κέρκερος } navigii
 Κερκερος } genus.
 † Κηδᾶρ } locus tene-
 † Κηδᾶρ } brosus.
 Κηπίον } genus ton-
 Κήπιον } sura.

Κήφυλα

Κήρυα⊕ halcyonum
 Κήρυα⊕ } masculus.
 † Κίλλος } asinus,
 † Κίλλος }
 Κίτριον } malum ci-
 Κίτριον } treum.
 Κλείσιον } stabulum.
 Κλείσιον }
 Κλυδών } fluctus.
 Κλύδων }
 Κνακός } niger albis
 Κνακός } maculis
 Κνακός } aspersus.
 Κνωστο- }
 λοιχός } lambens pin-
 Κνωστο- } guedinem.
 λοιχός }
 † Κονιατής } testor.
 † Κονιάτης }
 † Κόρος } novellum
 † Κορός } germen.
 Κορυθαίολος } variam
 Κορυθαίολος } indutus
 Κορυθαίολος } galeam.
 † Κοσαι }
 † Κόσαι } hordea.
 † Κόπος }
 † Κοπός } gallus.
 Κεάνιον } caput.
 Κεάνιον }
 Κεός } caput.
 Κεός }
 Κεινή } stridor.
 Κεινή }
 Κεκύθειλος } animal
 Κεκύθειλος } quoddā
 Κεώβυλος } cinninnus.
 Κεώβυλος }
 Κτήδων } tridens.
 Κτήδων }
 Κυανός } color caru-
 Κυανός } leus.

Κύμβιον }
 Κύμβιον } cymbium.
 Κυπεῖν⊕ } cyprinus
 Κύπεῖν⊕ } piscis.
 Κυνόσθεα } Cynosura.
 Κυνόσθεα }
 † Κυτός } nates.
 † Κύτος }
 † Κύραι } species
 † Κυραι } squilla.
 Κωλέα ἢ } mem-
 † Κωλεᾶ ἢ } brum.
 † Κωμακόν } genus aro-
 † Κώμακον } matis.

Δ

Δάμπη } spruma vino
 Δάμπη } innatans.
 Δαμυθός } loquax.
 Δάμυθος }
 † Δαρκός } orbis.
 † Δάρκος }
 Δασίωνες } tesqua.
 Δασίωνες }
 † Δέμφος } stolidus.
 † Δεμφός }
 Δεπυεθν } putamen
 Δέπυεθν } ovis.
 Δεῦκος } N. navis.
 Δευκός }
 † Δησίον } vestis at-
 † Δησίον } trita.
 Δίρ⊕ }
 Δίρ⊕ } impudens.
 Διρός }
 Δόπος } cortex.
 Δοπος }
 Δοφία } cervix.
 Δοφία }
 Δόφιον } theca
 Δοφίον } crista.

† Λύγη } obscuritas.
 † Λυγή }
 Λύχριον } iucernu-
 † Λυχρίον } la.

M

Μάζαδης } instrumen-
 Μάζαδης } tum musi-
 Μάζα } maza genus
 Μάζα } pultis.
 † Μέδιον⊕ } medim-
 † Μέδιον⊕ } nus
 Μελάγχεως ω }
 Μελάγχεως ω } niger.
 ὤτος }
 † Μελλονύμ- } qui
 φί⊕ } sponsus
 † Μελλονύμ- } futurus
 φί⊕ } est.
 Μηδική } herba medi-
 Μηδική } ca.
 † Μισπητή } mulier de-
 † Μισπητή } testanda.
 Μολόθρεος } herba
 † Μολοθρεος } nomen
 Μονίος } solitarius.
 Μόνιος }
 Μορμολυκείον } lar-
 Μορμολυκείον } va.
 Μόρον } novellum
 Μορόν } germen.
 Μόχθρεος } laborio-
 Μοχθήρεος } sus.
 Μύλων } pistivinum.
 Μυλών }
 † Μυπάχη } libidinosa
 † Μυπάχη } mulier.
 Μυχός } penetrabile.
 † Μυχός }
 † Μάκος } stultus.
 † Μακός }
 Μωρίς

Μωρός } idem.
Μωρός }

N

Νεοστιά } nidus.
Νεοστιά }
† Νιφετοβλήτης } nivō-
† Νιφετοβλήτης } sus.
Νιφόβολ } nivibus
Νιφόβολ } obivutus.
Νοθεία } spruionum
Νόθια } bona.
Νομάδει } pascu-
Νομάδει }

Ξ

Ξέειον } medicamen-
Ξειόιον } tum aridum.
Ξυσις } vestis crocea.
Ξύσις }

Ο

Ὀαί } pelles ovina.
Ὀαί } Eust.
Ὀσκειον } vas reposito-
Ὀσκειον } rium.
Ὀδύεις } viarum
† Ὀδύεις } obseffor.
Ὀικκεις } domus
Ὀικκεις } custos.
Ὀίσις } salix.
Ὀισίς }
Ὀλαί } hordea.
Ὀλαί }
Ὀλιζόρονος } paucos
Ὀλιζόρονος } generans
† Ὀλος } atramentum
† Ὀλός } sepia.
Ὀπῆανός } tostus.
Ὀπῆανός }

† Ὀρείτυ- } qui cadit
† Ὀρείτυ- } ligna in
† Ὀρείτύ- } monti-
† Ὀρείτύ- } bus.
Ὀρυγιά } ulna.
Ὀρυγιά }
Ὀσφύς } lumbus.
Ὀσφύς }
† Ὀσχός } scrotum.
† Ὀσχός }
Ὀσφύς } supercili-
† Ὀσφύς } um.
Ὀσχός } carax.
Ὀσχός }

Π

Παλιμβάκ- } genus
Παλιμβάκ- } pedis
Παλιμβάκ- } metri-
Παλιμβάκ- } ci.
Παρδακός } humidus.
Πάρδακος }
Παρανυμφίος } spon-
† Παρανύμφιος } sus.
† Πελός } niger
† Πέλος }
Πελλός } fuscus.
Πέλλος }
Πηρός } sal.
Πήρος }
Πῆδον } gubernacu-
Πῆδον } lum navis.
Πησιό } propin-
Πλήσι } quis.
Πίλ } pileus.
Πίλ }
Ποία } herba.
Ποία }
Ποδώκης } pedibus
† Ποδώκης } celer.
Πολτός } puls.
Πόλτος }

Πολυπόδς } forami-
Πολύποδες } nosus.
Πόνηεις } laborio-
† Πονῆεις } sus.
Περίκει } rrala-
Περκειτός } tus.
Περόδετος } arposi-
Περόδετός } tus.
Περωπέιον } larva.
Περωπέιον }
Πτίεις } filix.
Πτείεις }
Ππίλος } glaber.
Ππλός }
Πτοία }
Πτοιά } ravor.
Ππῖα }
† Πύος }
† Πυός } colostra.
† Πύος }
Πύεινος } igneus.
Πυεινός }
Πωλητής } venditor.
Πωλήτης }

Ρ

Ῥαβδός }
Ῥαβδός } virga.
† Ῥαβδός }
† Ῥαίκος } Gracus.
† Ῥαικός }
† Ῥαπίς } virga.
Ῥάπις }
Ῥάειον } infans.
† Ῥαείον }
† Ῥέμβος } erro.
† Ῥεμβός }
Ῥηχός } sepes.
Ῥήχος }
Ῥόδη } frutex rosam
Ῥοδή } ferens.
Ῥύμβος } turbo.
Ῥυμβός }

Ῥύπη

Ρύτι } ruta.
 Ρυτή }
 Σ
 Σακέα- } vibrans
 λ } scutum.
 Σακεα- }
 λ }
 Σάβος } Bacchi sacer-
 Σαβδς } dos.
 Σάργος } sargus pis-
 Σαργός } cis.
 Σαρδινός } Sardia-
 Σάρδιν } nus.
 Σάεος } verriculum.
 Σαρός }
 Σαρπηδών-ονος } N.
 Σαρπηδών-οντος } viri.
 Σάωρα } lacerta.
 † Σαυρά }
 Σίγλαι } cypra.
 Σιγλαι }
 Σίκκος } cucumis.
 Σικκός }
 † Σκέλααι } femora-
 † Σκελαί } lia.
 Σκύμω } catulus.
 Σκυμνός }
 Σμίλ } taxus.
 † Σμίλος }
 Σομφός } cucurbita
 Σόμφος } sylvestris.
 Σπάργη } libido.
 † Σπαργή }
 Σπείρα } spira.
 Σπείρα }
 Σπῆς } farina.
 Σπῆς }
 Σπῆτι } meretrix.
 Μπῆτι }
 Μπῆτων } stigma-
 Μπῆτων } ticus.

Μπῆ } turma.
 Μπῆ }
 Μπῆ } struthe-
 Μπῆ } us.
 Μπῆ } pug-
 Μπῆ } nax.
 Μπῆ } conve-
 Μπῆ } nator.
 Μπῆ } compositus.
 Μπῆ }
 Μπῆ } malleus.
 Μπῆ }
 Μπῆ } malleolus.
 Μπῆ }
 Τ
 † Τακῶνες } pastilli.
 † Τάκωνες }
 Ταχυτής } celeritas.
 Ταχύτης }
 Τάως } pavo.
 Ταῶς }
 Τετανός } extensus.
 Τέτανος }
 Τηλεκλι- } è longin-
 τός } quo vo-
 Τηλέκλι- } catus.
 τός }
 Τηλετός } remotus.
 Τήλετος }
 Τηλέτος }
 Τίτη } nutritrix.
 Τιτῆ }
 Τεῖβακός } tritus.
 Τεῖβακος }
 Τεῖτόμ- } tertiusdies
 νίς } mensis.
 Τεῖτομ- }
 νίς }
 Τερχιά } cursus.
 Τερχία }
 Τερχίλος } regulus.
 Τερχίλος }

Τερχίλος } patina.
 Τερχίλος }
 Τυμβοχόη } contumē-
 Τυμβοχόη } latio.
 Τύννος } pavius.
 Τυννός }
 Τυβήκνιστις } casei ra-
 Τυβηκνήστις } dula.
 Τύφ } fumus.
 Τύφ }
 Τ.
 † Τείν } hydia.
 † Τείον }
 † Τη } Semele.
 † Τη }
 † Τῶς } porcinius.
 † Τῶτος }
 † Τπεικόν } frutex hy-
 † Τπεικόν } pericum.
 † Τραία } vasa vitri-
 † Τραία } lia.
 † Τρίπορος } altigra-
 † Τρίπορος } dus.
 Φ
 Φαινόμενός } ostendens
 † Φαινόμενός } femur.
 Φακῆ } lens.
 Φακῆ }
 Φάρμακοί } Magi.
 Φαρμακοί }
 † Φερνή } dos.
 † Φερνή }
 Φίμος } canis.
 Φίμος }
 Φλιά } limen.
 Φλία }
 Φοῖνιξ } ruber.
 Φοῖνιξ }
 Φορβέα } pastus.
 Φορβέα }

Φόρμιον } sportula.	X	Ψάλιον } Ψ
Φορμίον } }	Χάλλεια } festa in ho-	† Ψάμιον } sranum.
† Φεξιδή } prudent-	Χαλκεία } novem Vul-	Ψοιά } lumbus.
† Φεξιδή } tia.		Ψοία } }
Φύκη } alga.	Χαρῶ- } porta per quā	Ψόα } factor.
Φύκη } }	νειον } ducebantur	Ψῶα } terra are-
Φυλακός } custos.	Χαρῶ- } ad supplicium	Ψῶχος } terra are-
Φύλακος } }	νειον } damnati.	Ψῶχος } nosa.
Φύσα } follis.	Χορδαΐος } tumor in-	Ω
Φύσα } }	Χόρδαΐος } testinus.	Ωα } pellis
Φυση } maza ex favi-	Χοειόν } membran-	Ωα } ovina.
Φύση } na & vino.	Χόειον } la.	Ωπες } nycticorax.
Φώριον } furtum.	Χορταῖος } hirsutus.	Ωπός } }
Φωρίον } }	Χορταῖός } }	

In sacris Bibliis multa nomina propria, finita in longam acuant vel circumflectunt ultimam; Γεδεῶν-ῶν, Ἐλιῶ-ῶ, Ἰωσή-ῆ, Μανασῆ-ῆ, Ναυῆ-ῆ, Σινᾶ-ᾶ, Συμεῶν-ῶν, &c.

Addi poterant plura per Dialectum maximè Atticam, variantia accentum; ut ἐπῶρος, ἔπωρος, ἔρημος, ἐρήμος, ὁμοιος ὁμοῖος, &c. quæ sunt alterius loci.

Idem nomen diverso vestitur accentu propter diversas acceptiones, mutato interdum spiritu: idque propter diversitatem,

1°. Significationis:

Idem compositum si *activè* significet penacutum est: *passivè*, antepenacutum; ut τηλεσκόπος longè videns, τηλεσκοπος longè visus, ναυμάχος pugnans ἐ πλεῖ, ναύμαχος ad pugnam navalem idoneus, &c. Juxta regulas p. 253. l. 26. &c. Et p. 259. l. 4.

Composita in πέτις à πῆτιω sunt oxytona; ab ἰπταμαι, paroxytona; ut ὑψιπέτις ex alto cadens, ὑψιπέτις altè volans.

Verbalia in τός connotantia tempus & actionem variant accentum: Quando enim significatur tempus, antepenultimam notant; quando actio sive fructus, ultimam; ut ἀμντός, ἀετός, δειπνός, νέωτος, πύγντος ἀμντός, &c. Ità unanimiter Favorinus, Suidas, Etymologus, Eustathius, Didymus, Hesychius quoque decernunt: Budæus, Constantinus, Stephanus ex adversâ parte stantes, sub temporis significatione, ultimam; actionis, antepenultimam fere acuant.

Discrimen hoc in optimis quibusque exemplaribus observasse se profiteretur Stephanus, & diversam notationem librariorum imputat incuriæ: Magnopere illum

illum permovit canon ex Helychio [ad vocem ἀμνη] de promptus; cujus verba sunt: ἀμνη, τὸ πρῶτης ὄξυνομήνι, αὐτὰ τὰ τεπεισμένα. τὸ ἢ τελευταίας, ὁ χμερός. Potuit tamen animadvertisse tonos regulæ adversantes in singulis hujusmodi vocibus apud Helychium signari. At neque per omnia sibi constant illi in Græcis literis triumviri Stephanus, Constantinus, Budæus: vocem enim δείπντος eodem, quo Eustathius, tono insignit Stephanus; Constantinus & Budæus eam ipsam vocem sub utraque significatione cum accentu utroque exhibent. Certè multum à veracitate quâ solet uti, discessit Stephanus, Eustathium Suidæ opponens [in voce δύγητος] qui duo planè totidem verbis sunt δμόληροι. Constantinus & Budæus in verbalibus hujuscemodi tonos interdum confundi [ad ἀρροτος] Stephanus illa à quibusdam διηολογείτω [in ἀμνη] ingenuè agnoscunt. Quid itaque dicendum? Profectò Helychii discrepantes canon & notatio, Stephani cum veteribus discordia, cum illis tamen nonnullibi consensus, Constantinus denique Budæi & Stephani concessio, id suadent, ut voces hæ omnes è numero διηολογῶν habebantur, nec amplius studiosis facebant negotium.

2°. Originis; ut ἀναγωγός extractorius, ἀνδρωγός intractabilis: ἀπλό simplex, ἀπλο innavigabilis: ἀλυκός falsus, ἀλυκος lupis carens, &c.

3°. Quantitatis; ut βασιλεία regnum, βασίλεια regina.

Ancipites (ferè penultimæ) in multis dictionibus correptæ acuntur, productæ circumflectuntur; ut ἴσον κέρτω ἴσον ἀνώθεν, Theocrit. Idyl. 8. v. 19. Ἄρες Ἄρες βροτολογῆ — Il. ε'. v. 31. σκύλον spolia, Luc. 11. 22. & σκύλον ἀνδρὶ καλύπτει, Callimach. Steph. t. 3. 1133. H. δάκος sedes, Steph. t. 1. 1487. F. δᾶκος Steph. t. 1. 1488. B. σίν damage, Nicand. Theriac. v. 1. σίν Steph. t. 3. p. 786. cum conumilibus. Huc refer dissyllaba multa verbalia in μα; ut κείμα Rom. 2. 2. & ἐς κείμα διοὖν ἔβλω. Nonn. Obliquos itidem Monosyllaborum habentes tonum in penultimâ; ut μῦς, μῦες, & μῦες: Πῶς μῦες ἐν βατράχοις — Hom. B. Ἰαχ. v. 6. μῦες Steph. t. 2. p. 991. E. Hujusmodi dictiones oratoribus usitatissimè penacuuntur; ut ἴσ Steph. t. 1. c. 1727. C.

4°. Declinationis; ut ἀνπᾶς-άδος tonsilla ἀντίας in tumor tonsillarum, Παλλᾶς-άδος Pallas dea. Πάλλας-άντος Pallas vin: λεπᾶς-άδος concha, λέπας-άτος rupes: ἀνεμοσκέπης-ε tegens à vento, ἀνεμοσκεπῆς-έρι à vento testus: θεομίσης-ε dei osor, θεομοση-έος deo exosus: ἡ ἀλία cætus, τὰ ἀλία festum apud Rhodios: ἡ διδα-κάδρια δεστῖνα, τὰ διδα-σκάδρια minervalia: ἡ θαργηλία & τὰ θαργήλια festum Apollinis: ἡ σκλωπηγία & τὰ σκλωπήγια festum tabernaculorum: ἡ καλύππεα tegumentum, τὰ κάλυππεα tegumenta: ἡ κερρασια cerasus arbor, τὰ κερρασια cerasi fructus: ἡ λοχεία parius, τὰ λοχεία purgamenta:

ἢ ἐξ αὐτά, τὰ ἕξ impetus : ἢ μαγνάνα vas vinarium, τὰ μάγσανα
 praestigia : ἢ ὄφρυα supercilium, τὰ ὄφρυα cliivi montium : ἢ Πρυτα-
 νεία magistratus, τὰ Πρυτανεία vadimonium : ἢ σραγσαλιὰ tortus fu-
 nis, τὰ σραγσαλία grumi : ὁ ζυγός & τὸ ζύγος jugam, ὁ θαλός & τὸ
 θαλῶ germen, ὁ ἕδος & τὸ ἕδῶ pavimentum : Ἄσις-ἰδῶ Asia,
 ἄσις-εως limus : ἀκείς-ἰδος locusta, ἀκείς-εως summitas : κίσις-ἰδος
 & κίσις-εως cista : κόπις-ἰδῶ gladius, κόπις-εως scurra : Item ἀεὶς
 -ἰδῶ scobina fabri, ἀεὶς-ιῶ naso carens : cum pluribus aliis.

Adjectiva in τῆς composita ab εἶπος variant nonnunquam cum
 accentu declinationem ; ut δωδεκαετῆς-ἑῶ : δωδεκαέτης-ε. vide
 Steph. tom. i. c. 1293. l. E. &c. 1294. l. G.

Pauca interrogativè sumpta acunt priorem, indefinitè ultimam ;
 ut πῶς, πῶς : πῶς, πῶς.

Idem nomen appellativum tonum gerit in posteriore,
 proprium sæpiùs in priore :

Ἄβας stultus.	Βᾶῶ N. viri.	Ἰωνία violetum.
* Ἄβας Nomen viri.	Βηλός limen.	Ἰωνία Ionia.
* Ἀδελφός frater.	Βῆλος Belus.	Καλλιθενής fortis.
* Ἀδελφῶ Nomen viri.	Βλαστός germen.	Καλλιδένης N. viri.
Αἰγών ovile.	Βλάστος N. viri.	Καρπός fructus.
Αἰγών Nomen viri.	Γλαυκός castus.	Κάρπος N. viri.
Αἶολῶ varius.	Γλαῦκος N. viri.	Κατωρής deorsum ver- gens.
Αἶολῶ Æolus.	Δειρή collum.	Κατώρης N. fluvii.
* Ἀκέρης medicus.	Δείρη N. urbis.	Κηρός cera.
* Ἀκέρης N. viri.	Διογρήης nobilis.	Κῆρος N. fluvii.
* Ἀκίς cuspis.	Διογρήης Diogenes,	Κλειτός celebris.
* Ἄκισ N. fluvii.	Ἐλική salix.	Κλείτος N. viri.
* Ἀλαός vetus.	Ἐλική urfa major.	Κορωνός elatus.
* Ἀλλῶ Apollo.	Ἐλπὶς spes.	Κόρωνῶ N. viri vel montis.
* Ἀνδρῶν conclave.	Ἐλπίς N. viri.	Κυεικός tonsorius.
* Ἀνδρῶν N. viri.	Ἐπιμνετός laudabilis.	Κύεικος N. Emporii.
* Ἀργός otiosus.	Ἐπιμνετός N. viri.	Κυδνός inclutus.
* Ἀργός Aigus.	Ἐπικώδης gloriosus.	Κύδνῶ N. viri.
* Ἀστὴ stella.	Ἐπικώδης N. viri.	Λαγρός lepus.
* Ἀστὴ N. urbis.	Εὐανθής floridus.	Λάγρος N. viri.
Ἀύγῃ splendor.	Εὐάνθης N. viri.	Λάκκος albus.
Ἀύγῃ N. mulieris.	Εὐθενής robustus.	Λεύκῶ N. viri.
* Ἀσπετὴ dimissio.	Εὐθενής N. viri.	Λιγός stridulus.
* Ἀσπετὴ N. insula.	Ἡεῖῶ Junonius.	Λίγος Ligor.
* Ἀφρός struma.	Ἡεῖῶ N. viri.	Λωτός lotus.
* Ἀφρός N. viri.	Ἰππῶν stabulum.	
Βαλός parrus.	Ἰππῶν N. viri.	

Λῶτ⊕ N. viri.
 Μλακῶς mollis.
 Μάλαχος N. viri.
 Μελανῶπος niger.
 Μελάνωπος N. viri.
 Νησις insula.
 Νῆσις N. urbis.
 Ξανθὸς flavus.
 Ξάνδος N. equi Ἐσ' flu-
 vii.
 Ξενῶν hospitium.
 Ξένων N. viri.
 Ξεθὸς flavus.
 Ξῆδος N. viri.
 Ὄρη cibus.
 Ὄρη N. montis.
 Ὀρεῖον stabulum asi-
 norum.
 Ὀρειον N. montis.
 Ὀρεθὸς restus.
 Ὀρθὸς N. viri Ἐσ' canis
 Παρθενική virgo.
 Παρθενική N. femina.
 Πολυαρκῆς multis suf-
 ficiens.
 Πολυάρκης N. viri.
 Πολυκλειτὸς valde ce-
 lebris.

Πολύκλειτ⊕ Polycle-
 tus.
 Περασιά areola.
 Περασία N. urbis.
 Πυλαῖ⊕ qui foris est.
 Πύλαι⊕ N. viri.
 Πυρρὸς rufus.
 Πύρρ⊕ Pyrrhus.
 Ῥιπή impetus.
 Ῥίπη N. urbis.
 Ῥοδῶν rosarium.
 Ῥόδων N. viri.
 Ῥυμὸς temo.
 Ῥύμος N. fluvii.
 Στρατὸς } exercitus.
 Στρατιά }
 Στρατίος } N. urbium.
 Στρατία }
 Σφηλὸς deceptor.
 Σφῆλος N. viri.
 Τάκεις Trojanus.
 Τεῦκρ⊕ Teucer.
 Τετραχὸν locus asper.
 Τετράχων N. loci.
 Τυεὸς caseus.
 Τύρος Tyrus.
 Φαιδῆς } latus, a.
 Φαιδέη }

Φαῖδρος } Phadrus, a
 Φαῖδεα }
 Φοινική palma.
 Φοινίκη Phœnicia.
 Φερονίς cura.
 Φερόνης N. viri.
 Φυλακή custodia.
 Φυλάκη N. urbis.
 Χιά serpentis latibu-
 lum.
 Χία Chia.
 Χιών nix.
 Χίων N. viri.
 Χλιδῶν armilla.
 Χλιδῶν N. viri.
 Χρησὸς bonus.
 Χρησὸς N. viri.
 Ψυχρὸς frigidus.
 Ψύχρ⊕ N. fluvii.
 Sic
 Ἀθωαῖος Atheniensis.
 Ἀθήναιος N. viri.
 Ἀλωαῖ⊕ torcularis.
 Ἀλωαῖ⊕ Lenaus, Bac-
 chus.
 Rarius in obliquis, ut
 Ὠ.† ὠπὸς vultus.
 Ὠ.† Ὠπος N. viri.

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Substantivum in prioribus syllabis, frequentius tonum habet:

Αἶθος ardens.
 Αἶθος ardor.
 Αἶθρος severus.
 Αἶθρ⊕ pruina.
 Αἶνδος Ἐπαινὸς crude-
 lis.
 Αἶν⊕ Ἐπαιν⊕ laus.
 Αἶπὸς altus.
 Αἶπος altitudo.

Ἀσφοδελὸς asphodeli
 ferox.
 Ἀσφῶδελ⊕ asphode-
 lus.
 Βαπὸς pervius.
 Βάτος nubus.
 Βεθὸς mortalis.
 Βεθὸς sanies.
 Γονὸς sæcundus.

Γόν⊕ proles.
 Γυεὸς curvus.
 Γύρ⊕ gyrus.
 Δανὸς aridus.
 † Δάν⊕ donum.
 Δεινὸς crudelis.
 Δεῖν⊕ poculi genus.
 Δινὸς vorticofus.
 Δῖν⊕ vortex.

Δολιχός longus.
 Δόλιχος legumen.
 Ἐμετις vomitu ejectus
 Ἐμετος vomitus.
 † Ἐτός verus.
 Ἔτος annus.
 † Θαμβός attonitus.
 Θάρα Ⓞ stupor.
 Θερμός calidus.
 Θέρμ Ⓞ lupinus.
 Ἰλλός strabus.
 Ἰλλ Ⓞ oculus.
 Καλός bonus.
 Κάλλ Ⓞ rudens.
 † Κλητός sorte datus.
 Κλητός fors.
 Κλιτός declivis.
 Κλίτος declivitas.
 † Κνυθός parvus.
 † Κνύθος parva spina.
 † Κεραδέλλος vibratilis.
 † Κεράδελ Ⓞ ramus ficulneus.
 Κερατώδης fortis.
 Κεράτωος herba nomen
 Κυρτός curvus.
 Κύσ Ⓞ nassa.
 Κυθός gibbosus.

Κύφος N. arbis.
 Κῦφ Ⓞ gibbus.
 Λαγός dulcis.
 Λάγος larus vel gravis
 Λοχός gravida.
 Λόχος cohors.
 Μαδός glaber.
 † Μάδος psilothrum.
 Μαρός varius.
 † Μάν Ⓞ ornamentum
 quoddam.
 † Νενιός stultus.
 Νέννος avunculus.
 † Ὀκνός piger.
 Ὀκνος pigritia.
 Ὀναγός asinarius.
 Ὀναγ Ⓞ onager.
 Πάκεδανός amarus.
 Πάκέδαρος herba nomen.
 Ποτός potabilis.
 Πότος potatio.
 † Πωγός cacus.
 Πώγος callus.
 Σιγνήλος taciturnus.
 Σίσηλος narcissus herba
 Σιμός simus.
 Σίμος piscis genus.

Σιτός esculentus.
 Σίτος frumentum.
 Σπαρτός satus.
 Σπάρτος rudens.
 Σπυθός astringens.
 † Σπύφος lucrum.
 † Ταρρός densus.
 Τάρρος densitas.
 Τομός scindens.
 Τόμος frustum.
 † Τάθης splendidus.
 Ὑθός vitrum.
 Ὑθός gibbosus.
 † Ὑθός gibbus.
 Ὑθρῶ Ⓞ hydropicus.
 Ὑθρῶ Ⓞ hydrops.
 † Ὑθός gibbosus.
 Ὑθος textile.
 Φογός ferax.
 Φόγος tributum.
 Χαός antiquus.
 Χάος chaos.
 Ψαγός agilis.
 Ψάγος sturnus.
 Ὠμός crudelis.
 Ὠμός humerus.
 Ὠχεγός pallidus.
 Ὠχεγός pallor.

His adde paucula variantia cum accentu spiritum :

Ἄγνος castus.
 Ἄγνος frutex.

† Ἠλός stultus.
 Ἠλος clavus.

† Οἰατῆς comatus.
 Οἰάτης N. gentis,

Similiter multa nomina in priori, participia verò ὁμόχροστα, in posteriori accentum habent ; ut δεικῶν draco, δεκῶν cervens : Ἴων Ion, Ἀμφίων Amphion, Ὑπείων sol, ἰὼν vadens, ἀμφιῶν circumiens, ὑπεριῶν supergrediens : κίων columna κιδῶν vasaens : Τύχων N. viri, τυχῶν sortitus. Præsertim circumflexa ; ut Δόλων N. viri, δολῶν insidiosè agens : ἐλάσων minor, ἐλασσῶν minuiens : ἠσῶν minor, ἠσῶν inusitat. superans : Θήρων N. viri, θρηῶν venans : ἱεῶν N. viri, ἱερῶν sacrificans : κερῶν victimus, κερῶν plaudens : μειῶν minor, μειῶν minuiens : Μύρων Myron, μυρῶν ungens : Νίκων N. viri,

νικῶν vincens: Πολέμων N. viri, πολέμων bellum gerens: Πλέτων Pluto, πλετῶν ditescens: Σάρων Deus nauticus, σαρῶν verrens: Σίμων Simon, σιμῶν impendens: Τίμων N. viri, τιμῶν honorans: Τείτων Triton, τειτῶν ieiunio faciens: Τρύφων N. viri, τρυφῶν luxurians: Φίλων Philo, φιλῶν amans: Χίλων N. viri, χιλῶν rascens.

Contra non pauca nomina participiis, plerumque barytonis in η & Θ, confimiliter scripta, tonum in ultima accipiunt; ut δεξαμερῆ receptaculum, δεξαμερῆ capiens: (p. 245.) Ἀκισαμῆς N. viri, ἀκισαμῆ medicatus: Ἀλεξίμῆς N. viri, ἀλεξιάμῆ adjuvans. Nonnulla etiam in ων; ut ἀζών certamen, ἀζων ducens: εἰκῶν imago, εἰκων cedens, ἀρηγῶν, ἀρηγῶν, &c. vide pag. 108.

Alia quædam differunt accentu juxta regulas generales; ut κῆρ cor ex κέαρ, κῆρ fatum: φῶς lumen ex φάθ, φῶς vir: κερδαλή pellis vulpina ex κερδαλέη, κερδαλή vulpes.

Multa alia nomina significatione discrepant & accentu seriatim hîc subscripta.

ἌΓανθός mitis.	† Ἀλαβή fuligo.	ἌρνειΘ agninus.
† Ἄγανθος fractus.	† Ἀλάβη cardo.	Ἄρνειδός agnus adultus.
Ἄγνη admiratio.	Ἄλαλητὸς clamor.	† ἌρνεϊΘ nomen mensis.
† Ἀγνή fractio.	Ἀλλάητος ineffabilis.	† Ἄρεος utilitas.
ἌγλαιΘ armentalis.	† Ἄλτος agilis.	† Ἄρεός pratum.
† ἈγλαίΘ rudis.	† Ἄλτος merces.	Ἄρπαγή rapina.
ἌγρεαῖΘ forensis.	Ἀμφοτέρως uterque.	Ἄρπάγη Harpago, ha-
ἌγρεαιΘ dies judicialis.	Ἀμφοτέρως N. viri.	mus.
Ἄγρός dux.	Ἀνθεα Veneris, urbis Ἐρῖς piscis nomen.	Ἀυλητῆς tibicen.
Ἄγρος veneratio.	† Ἀνθεῖαι hora.	† Ἀυλήτης stabularius.
ἌδρροΘ tranquillus.	ἌεαῖΘ devotus.	Ἀυλῆς tentorium.
ἌδρροΘ confertus.	Ἄεαῖδός tenuis.	Ἀυλῆς Aulis urbs.
ἌδῶΘ innocens.	Ἄεγῆς ventus quidam.	B
ἌδῶΘ Incola montis Atho.	Ἀεγῆς velox.	Βαλῆδός varius vel celer
ἌϊμΘ saltus.	Ἀεφῶς † Ἀεφῆς albus.	ΒαλίΘ equi nomen.
† Ἄϊμῶς collum.	† Ἀεφῆς serpens.	† ΒάλιΘ οἰς οὐκ οὐκ.
Ἄκμῶδός adultus.	Ἄεφῆς ursus.	Βήχιον tussilago herba.
† ἌκμῶΘ jejunus.	Ἀεφῆς auxilium.	† Βηχίον tussicula.

Βίϑ vita.

Βίος arcus.

Βλιυδς titio.

Βλίυϑ piscis.

Βλήχεν filix.

Βληχευν genus legumini-
nis.

Βπνηξ boves feriens.

† Βέπνηξ à bobus per-
cussus.

Βρεχς locusta, eruca.

Βρεχς praco.

Βυσος profunditas.

Βύσος Byssus.

Γ

Γαῦλϑ genus navigii.

Γαυλδς mulctra.

Γελοῖϑ ridiculus.

Γέλ.ιϑ qui risum mo-
vet.

† Γρυῖϑ } gryps.

† Γρυῖνϑ } gryps.

† Γρυνοῖ trunci querni.

Δ

Δαῦλϑ hirsutus.

† Δαυλδς torris.

Δημδς pinguedo.

Δῆμϑ populus.

Δουδς trabs.

† Δόκϑ opinio.

Ε

† Εἶλϑ frantum.

† Εἶλδς pondus.

† Ελευδς veneficus.

† Ελευος olea agrestis.

* Ελεϑ misericordia.

* Ελεδς mensa coquina-
ria.

* Ελδσῖς N. urbs.

† * Ελδσῖς adventus.

Ἑλικῶν Helicon.

† Ἑλίκων filum tor-
tum.

* Εξείρεϑ eximius.

† * Εξαιρετὸς ejetitius.

* Επῖβαϑ obnoxius.

* Επβατὸς ascensu faci-
lis.

Ζ

Ζωήν vita.

† Ζών flos lactis.

Θ

Θάλειϑ virens.

† Θαλειϑ purus.

† Θθάμαῖ pars navi-
um.† Θθαμαῖ fanum Di-
oscurorum.

Θεὰ dea.

Θέζ spectatio.

Θόλϑ tholus, adifi-
cium rotundum.

Θουδς sordes.

Θουδς genitura.

† Θούεγς admiffarius.

Θυεία mortarium.

† Θύεια Thya, arbor.

Θυμδς animus.

Θύμϑ thymus.

Θυεσδς corona.

Θύεσϑ hasta.

Ι

* Ιδς telum.

* Ιϑ unus.

* Ιπϑ muscipula.

* Ιπος pressura.

* Ιψδς suber.

† * Ιψδς hedera.

* Ιεε arcus cælestis.

* Ιεε unguentum.

Κ

Καδαπθδς ligatus.

† Καδαπθδς connexus.

Καδεις unusquisque.

Καδεις dimittens.

Καεθς tempus.

Καίεε licium.

Κθαμωθῖ sepes.

† Καλαμῶϑ, ἴδϑ
εἰραεεε.

Κάμπῖ eruca.

Καμπῖ curvatura.

Καταλύθῖ hospes.

Καταλυθῖ dissolutor.

Κατερθς excultus.

† Κατερθδς antiqua-
tus.

Κηδεδς mortuus.

† Κηδεοεεε cura dignus.

Κῆνσεεε census.

† Κηνσεεεε herba genus

† Κίκκϑ cicada.

† Κικκδς gallus.

Κίων columna.

Κίων multitudo ver-
mium.

† Κλαδῶν ramus.

† Κλάδων thyrsiger.

Κνημδς collis.

† Κνημϑ rota radius.

† Κοιὰ sphaera.

† Κοίεα furtum.

Κομδς planctus.

† Κομμοεεε dentes mo-
lares.

Κόμπος crepitus.

Κομπδς jaculator.

Κοεθκῖνϑ corvinus.

Κοεθκῖνϑ piscis ge-
nus.

† Κεεεθγῶν pica.

† Κεεεθροεεε

† Κεφίρονες *crangines*,
piscis genus.
 † Κεφρος *opitulatio.*
 † Κεραγός *clamor.*
 Κρηῆτες *Curetes.*
 Κέρητες *Curetes ju-*
niores.

Κῦδος *gloria.*
 † Κῦδος *convitium.*

Λ

Λαβή *prehensio.*
 † Λάβη *excusatio.*
 Λωδός *torcular.*
 † Λῦν *lana.*
 Λιπή *preces.*
 † Λίπη *janua.*
 Λύθρον *aqua sordida.*
 Λυτερόν *lavacrum.*
 Λύγρος *salix.*
 † Λυγρός *genus prali.*
 Λύκει *lupinus.*
 † Λυκεῖ *terribilis.*

Μ

Μελιγός *blandus.*
 Μείλιον *fraxineus.*
 Μετάπεισος *cui ali-*
quid persuasum est.
 Μεταπεισός *qui per-*
suaderi potest.
 Μνάσιον *herba Ægypti-*
tica.
 † Μνασίον *genus men-*
sura.
 Μοχθνεός *improbus.*
 Μόχθνεος *laboriosus.*
 Μυκή *mugitus.*
 Μύκη *repositorium.*
 † Μυκός *mutus.*
 † Μῦκ *impurus.*
 Μυλλοὶ *placenta.*

Μύλλοι *nulli.*
 Μυεῖοι *infiniti.*
 Μύειοι *decies mille.*
 † Μῦρον *formica.*
 † Μῦρον *metus.*

Ν

Νέον *novus.*
 Νεός *novale.*
 Νησός *Insula.*
 Νῆσις *nendi aëtio.*
 Νόθεια *spuvitas.*
 Νόθεια *spuriorum bo-*
na.
 Νομαῖον *in pascuis*
degens.
 Νόμοι *legitimus.*
 Νόμος *lex.*
 Νομός *pascuum.*
 Νυμφίον *sponsus.*
 Νύμφιον *sponsalis.*

Ο

Ὄγμον *fulcus.*
 † Ὄσμους *Hercules.*
 Οἶον *solus.*
 Οἶος *N. populi.*
 Ὀλιζών *minor.*
 Ὀλιζών *urbs Thessa-*
lia.
 Ὀλκίον *vasculum.*
 † Ὀλκίον *gubernacu-*
lum navis.
 Ὀρεμόν *statio.*
 † Ὀρεμός *corrigia cal-*
ceorum.
 Ὀρεός *mons.*
 Ὀρεός *serum lactis.*
 Ὀρρῖον *corporis pars.*
 Ὀρρῖός *serum lactis.*
 Ὀρεός *custos.*
 Οὔρεός *alveus.*

Π

Παιδιά *lusus.*
 Παιδεία *disciplina.*
 Παιών *Pannonia ori-*
undus.
 Παιών *Apollinis Epi-*
theton.
 Παιδητής *ligator.*
 Παιδητής *ligatus.*
 Παιδίον *campus.*
 † Πέδιον *parva pedica.*
 Πόμπιον *quintus.*
 Περμπός *missus.*
 Περειδής *gravis.*
 † Πειδείδιος *περιεπής.*
 Πηδός *latior remi pars.*
 † Πῆδον *fagus.*
 Πίνον *sordes.*
 † Πῖνον *homo sordi-*
dus, pinus.
 Πλαίων *plus.*
 Πλειών *annus.*
 Πλυνός *balneum.*
 † Πλύγος *qui lavatur.*
 Πογητός *improbus.*
 Πόνητος *laboriosus.*
 Πόπιος *potar.*
 Ποπιός *potus.*
 Περχόν *vasculum.*
 Περχόν *ostium fluvii.*
 Πυθών *urbs Phocidis.*
 Πύθων *N. serpentis.*
 Πωλίον *pullulus.*
 Πώλιον *pullium.*

P

Ῥοιά *malus Punica.*
 † Ῥοία *volutabrum e-*
quorum.

Σ

Σαδεδιον *sardius.*
 Σαρδῖον *piscis qui-*
dam.

Σόρων <i>libidinosus.</i>	Τερός <i>curfus.</i>	† Φλέδων <i>nugator.</i>
Σαρών <i>rete.</i>	Τερός <i>rota, currens.</i>	† Φλεδών <i>nuga.</i>
Σίγλα <i>inaures.</i>	Τύρων <i>Iyphon.</i>	† Φεάτης <i>vir ejusdem</i>
Σιγλα <i>cyphra.</i>	Τυρών <i>convolutio aë-</i>	<i>curia.</i>
Σκαφη <i>scapha.</i>	<i>ris procellosi.</i>	† Φεατής <i>curialis.</i>
† Σκαφή <i>fossio.</i>	Υ	Φυγή <i>fuga.</i>
† Σκίεος <i>tumor, sordes.</i>	Υδρίον <i>aquula.</i>	† Φύγη <i>natura.</i>
† Σκίεός <i>scrupus.</i>	Υδρίον <i>paiva hydria.</i>	Φεά <i>furtum.</i>
Σκύμνος <i>catulus leonis.</i>		† Φάεξ <i>investigatio.</i>
Σκυμνός <i>catulus alio-</i>		X
<i>tum animalium.</i>	Φ	
Σκνιφός <i>parcus.</i>	Φάνιον <i>facula.</i>	Χαλκίον <i>as.</i>
Σκνιφ <i>tenebrā.</i>	† Φάνιον <i>camarina.</i>	Χάλκιον <i>N. urbis.</i>
Σπάδων <i>eunuchus.</i>	Φάεξ <i>insula.</i>	Χεῖλ <i>labrum.</i>
Σπαδών <i>contractio.</i>	Φάεξ <i>vestis.</i>	† Χειλός <i>pabulum.</i>
Σταφυλή <i>uva.</i>	Φαρμάκων <i>qui laesus</i>	Χιά <i>latibulū serpentis.</i>
Σταφύλη <i>perpendiculū.</i>	<i>est pharmacia.</i>	† Χίαι <i>calceamenta.</i>
Στρέθιον <i>passerculus.</i>	† Φαρμακῶν <i>officina</i>	Χί <i>Chios insula.</i>
Στρέθιον <i>struthium</i>	<i>inctoris.</i>	Χι <i>Chius incola.</i>
<i>herba.</i>	Φάσις <i>dictio.</i>	Ψ
Συνεργός <i>cooperarius.</i>	Φάσις <i>N. fluvii.</i>	† Ψία <i>gaudium.</i>
Σύνεργος <i>opitulator.</i>	Φιλητής <i>amator.</i>	† Ψία <i>vulpes.</i>
T	Φιλήτης <i>fur.</i>	Ψυχή <i>anima.</i>
Τερός <i>modus.</i>	† Φίλιον <i>cannaus.</i>	Ψυχή <i>papilio.</i>
Τερός <i>lorum.</i>	† Φιλίον <i>amicus.</i>	

Nonnulla tono & spiritu differunt:

Ἐδός *vorax,* Ἐδος *sedes,* Ἐλει *palustris,* Ἐλειός *glis.*

Quædam & subscripto ι:

Ἄδης <i>injucundus.</i>	Κληδής <i>cumulus.</i>	Παβός <i>vitricus.</i>
Ἄδης <i>Pluto.</i>	Κληδ <i>serpes.</i>	Παβός <i>paternus.</i>
Ἄσις <i>limus.</i>	Λαζός <i>lepus.</i>	Ἔδον <i>ovum.</i>
Ἄσις <i>cantio.</i>	Λαζός <i>leporinus.</i>	Ἔδον <i>canaculum.</i>

Porro multa fœminina & neutralia adjectiva à Substantivis distinguuntur accentu, & interdum spiritu.

Fœminina.

* Ἀδελφὴ <i>crassa.</i>	Δολιχὴ <i>longa.</i>	Κίρρα <i>fulva.</i>
* Ἀδελφὴ <i>N. urbis.</i>	Δολιχὴ <i>N. insula.</i>	Κίρρα <i>N. urbis.</i>
Ἀίπεια <i>alta.</i>	Ἐχθρὰ <i>inimica.</i>	Λιπρὰ <i>pinguis.</i>
Ἀίπεια <i>N. oppidi.</i>	Ἐχθρὰ <i>odium.</i>	Λιπρὰ <i>N. insula.</i>
Γαλιῶν <i>tranquilla.</i>	Θέρμη <i>calida.</i>	Μοῆ <i>sola.</i>
Γαλιῶν <i>tranquillitas.</i>	Θέρμη <i>calor.</i>	Μοῆ <i>mora.</i>
Γλαυκὴ <i>casta.</i>	Κακὴ <i>mala.</i>	Σπαρτὴ <i>feminata.</i>
Γλαυκὴ <i>N. mulieris.</i>	Κακὴ <i>malitia.</i>	Σπάρτη <i>funis sparticus.</i>
		&c.

Neutra.

Ζῶν <i>vivum.</i>	Κηλὸν <i>avidum.</i>	Πολιδὸν <i>capum.</i>
Ζῶν <i>animal.</i>	Κηλὸν <i>telum.</i>	Πόλιον <i>herba.</i>
Καλὸν <i>pulchrum.</i>	Πᾶν <i>omne.</i>	Σπλδὸν <i>fulgidum.</i>
Κᾶλον <i>lignum.</i>	Πᾶν <i>Pan.</i>	Σπλδον <i>fulgens, &c.</i>

Casus recti ab obliquis, penè innumerabiles : ut Διῶ *divinus,*

Διδὸς *Jovis* : ὁ ἀχρεῶν *palearium,* ἡ ἀχρεῶν *palearum.*

Dialecta & figurata tum à vulgaribus, tum inter se ; ut κεινὸς *vacuus,* κείνῳ *ille* : κρῆς *Cres.*

Denique dictiones infinitæ συσσεχαιώσεις, quatenus distinctæ partes Orationis, distinctis insigniuntur tonis ; ut Κλειὸν *Clio,* κλειὸν *celebro* : ξερεῖς *lites,* ἐρεῖς *dices* : ἀδλὸν *glandula,* ἀδλῶν *satis* : Διακενής *inanis,* Διακενής *inaniter* : ἀεξὶ *imprecatio,* ἀεξὶ *igitur,* ἀεξὶ *numquid* : ἢ *vel,* ἢ *sua,* ἢ *huic,* ἢ *hæc,* &c.

In fine πολυτόνων apponuntur hic vocabula, quibus diversi à Stephani accentibus toni vel spiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ Lexicographis ; dubium, an potius operariorum manu, quàm autorum judicio. Pauca quædam ex Stephano promuntur ; utpote quæ sub illius prelo, aliàs licet felicissimo, non dissimile tamen infortunium videntur subiisse.

B. notat Budæum. C. Constantinum. E. Eustathium. F. Favorinum. H. Hefychium. S. Suidam. St. Stephanum.

Oxytona Stephani apud alios sic notantur.

* Ἀγανρῶ *H. ἄζωπτις* H. ἄδριψ B. Αἴραι H. αἰρίδαλ *⊕* F. S. αἰζῶλι *⊕* B. C. αἰμασία B. C. αἰμος *collum* F. ἀκρορεῖ B. ἀκρόση B. ἀκροάτης B. C. ἀλέση B. C. ἀμυκάλαι F. ἀμύκαλαι B. ἀνακοῖ H. ἀναρεῖ F. ἀοξοῖ C. ἀρήγων B. ἀρκος *auxilium* B. F. ἀρεῖς *pratum* B. H. ἀσωπτις C. ἀτειψ C. ἀπυχν B. Αὐγείαι H. αὐτανέψι *⊕* B. C. βε-

γος Β. βρύκη ⊕ C. H. F. βύθος C. θαλάσσιον F. γάνθη ⊕ F. H. γαῦλος
 pulchrum H. γλύκη E. ζωλέα Β. C. δείρη H. δεξαμένη S. Διονῦς Β.
 C. δόνη & δοῖα Β. δόχμος C. F. εἶλος rostris C. εἰσποίητος Β. ἔκτατος
 Β. C. ἐλίκη salix Β. ἔμπνος Β. ἐνέτη Β. H. ἔξανάθη ⊕ Β. C. ἐπαίκεος
 Β. C. ἐπισημίεργος Β. C. ἐπίεικος H. ἐποσημίεργος Β. εἴωπη ⊕ Β. F. S.
 ἔφολη ⊕ F. H. ζείρα E. δοῖα F. θυμοραΐσης F. H. ἴλεη ⊕ Β. H. ἰπ-
 πόμολος Β. κάλιη ⊕ H. κολόων F. κόμμη ⊕ luctus H. κόμπος jactator
 F. H. κόνη ⊕ Β. C. H. κρίθη H. κειωνία C. S. κίσις E. F. H. λῆλαι
 Β. λόεον Β. C. λόμμη ⊕ Β. λῆον balneum F. λόχος ruerpera Β. λύπτος
 E. Μαραθῶν C. μηβία Β. μύλλος placenta Β. C. στραβο F. H. Μῶα E.
 S. νέος novale F. οἶος poruli nomen S. ὀλίζων N. urbis H. ὄλμιος H. ὄρ-
 γία F. ὄρη ⊕ C. παῖδνος H. περέρτης E. πείδεινος F. πέρκος Β. πῆ-
 δος ientis H. πλάγρονες senes F. H. περνοδόκος Β. C. περσία E. περ-
 πλωη ⊕ Β. C. Σιλήνη ⊕ H. πώδων contraftio H. πορσία F. σαφύλη
 να H. σείλεη ⊕ F. σερόπη fulgur H. συσκοίνων ⊕ Β. C. συσκοίμνος Β.
 C. σῖναθη ⊕ F. σύφορη ⊕ Β. C. χαδόνες S. τιμήτης H. τόμη ⊕ sci-
 dens F. H. τρέπος lorum H. τυφῶν procella F. φάεικον F. H. φιλα-
 κάζων Β. φίβος H. φλέδων nuga H. σουπλία F. χέρση H.

Paroxytona Stephani.

ἄσκηθη ⊕ Β. C. αἰολη ⊕ vanius Β. H. ἀνδρόκερη ⊕ Β. ἀρκός uisa C.
 ἀψίμαχος F. H. ἀψίμαχος Β. βαάλ S. βήχιον tussicula Β. βλαῦτιον
 Β. βεισός Β. βυσός byssus H. γόμφη ⊕ Β. δαπτή S. δέλτιον Β. C.
 δεσμή Β. δοκός exspectatio H. ἐπὶέκολλη ⊕ Β. ἐπικληΐτις Β. εἰωλαῖ
 H. εὐρεσίλοχος Β. ἴβις S. ἴκειν E. ἴδς uisus F. κάδιον Β. C. κόκκιον
 Β. κῦθη ⊕ conuictium E. F. S. κῦθη ⊕ N. urbis Β. C. κώπον Β. λοχ-
 μὴ F. μάμμιον Β. μητή Β. C. μέτρον mensura genus F. μονόμαχη ⊕
 Β. μορμόν C. μύσιον Β. μυθός Β. οἰόνομη ⊕ Β. ὀλίζων raiuis H. S.
 ὄρπεδιον Β. ὄσκαῦτις Β. C. ἔρηνόδρημη ⊕ Β. C. πανθήρ Β. Πιλᾶτος
 F. S. πῆτις F. πλάπρον Β. πλήση ⊕ Β. F. S. ποίμιον E. πολυχλής Β.
 πύσμαχι Β. C. ρίζιον C. σίμπον Β. C. σίζα Β. C. F. πανυγλώ-
 χιν Β. τόμιον E. ἔρχος cuius H. τύχιον Β. C. φιλιτῆς sui S. φρεῶ-
 ρχος H. ψάδοπιρθεν ⊕ Β. C.

Circumflexa Stephani.

Τυμῆς S. Β. Δααλλῆς Β. C. Δάαλλης H.

Antecircumflexa Stephani.

ἄλωα festum E. γελώπην ⊕ Β. δαπῆς C. F. δεμῆς C. δεμῆς poru-
 ius ὄξυτόνως, δῆμη ⊕ ringuedo, περπελατωμῆως scribi affirmat H.
 ἔραία F. ἔρημη ⊕ Β. ζαχρεῖος Β. ἴνις S. ἴφης C. S. κάλον Β. C. S.
 κρεταῖδων H. κῦθη ⊕ gloria H. κραῖτις Β. λάας E. S. λαβὸν aqua, quā
 lavatur Β. C. F. H. μίμη ⊕ S. μυκδς improbus Β. C. μύρμιος for-
 mica C. μύσος Β. C. νεαῖς F. νεάνις C. Νίνη ⊕ E. νύμφαιον H. πνί-
 ρος H. πώλη ⊕ S. πῶθη ⊕ F. S. φάεος vestis H. S. φέρην ⊕ H. S.

Proparoxytona Stephani.

'Αδω⊕ *incola montis Aitho* E. H. ἀδωδς *idem* B. C. ἀλῶν. E. ἀλιαρῶς B. C. ἀμβλυτῶς B. Ἀνακείον E. ἀπελῆι⊕ C. ἀπεργάπης B. ἀχλιδῆι⊕ F. γελιοῦς *risum mouens* E. γεργῆιον F. ἐυκρωρῶς B. C. Η. κηλεῶς F. κοιμισαλῶς S. κωλιτῶν H. λοφυρῶς B. λυκεῖος *suprinus* B. C. S. μυγαλλοῖ B. μύλλ⊕ C. ναυσικλυτῶς *affirmai* Eust. C. τωποτρῶ⊕ C. πικανῶς B. F. H. σπαλῶς H. σινδαλαμῶς B. σπιδίον *heiba* F. H. παλαυεινῶς F. Ξηπιλῶς S.

Ex hoc laborioso & non inutili scrutinio & collatione tonorum facile perspexerint studiosi lectores, quàm verisimillima sit prior notatio tum in regularum exemplis, tum in vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur; quàm merito autem suspecta posterior: viderintque an melius voces illæ, de quibus diffidetur, in censum *πλυτῶν* conscribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omissa alios non fugerint accuratè perquirentes, post simile factum examen, in suos quæque locos distribuantur, discrepantiis quoque in hunc *ἑπεροπνίας* fasciculum rejectis. A sedulâ enim hac exploratione commodè effectum dabitur, ut incerti dictionum non paucarum toni revocati ad calculum & comprobati certius tandem pernoscantur, & *ῥεδοπνίας* opus plenè aliquando absolvantur.

Submonendus est verò, qui vocum accentus supra positarum in Stephano quæsitum iverit, ut non per Indicem tantum, sed per Tomos pariter investiget. Index enim frequenter fallit; ut in his *δυσκρωρῶς*, ὀσμύλλ⊕, πῆαρ, σῆπον, τᾶγη, τρυμνῶς, &c. quæ in tomo rectius *δυσάκρωρῶς*, ὀσμυλλ⊕, πῆαρ, σῆπον, τᾶγη, τρύμν⊕: interdum & tomos: uterque petrarò; ut *δείμος* in Indice & *δειμῶς* in tomo, pro *δειμ⊕* ibidem.

Quinetiam per Favorinum & Hesychium, Constantium & Budæum, sæpissimè; per Suidam interdum, & Eustathium & Stephanum quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falsissimè cum diversis obtruditur accentibus; ut in Favorino, *μόχλ⊕ μοχλοῖς*; *πάγη*, *παγή* in Hesych. *ἀμυσῆς*, ἡ ἀμυσιν. *καπέτοιο* col. 392. l. 1. *καπετῶς* & *καπετῶν* l. 2. 3. *σκαπετῶς* ibidem, sed *σκάπετος* col. 662. l. 55. in Const. *νίκ⊕* & *νικ⊕*, *αῖος* & *αῖος* in B. *ἔραρῶς* & *ἔραρῶς*, *βιδῶς* & *βιδῶς* in S. *πελεκᾶς* & *πελέκας* in indice Eust. *πλειῶν* annus *ῥεζυτόνως* scribi dicitur; & plura his consimilia.

At quid errata librorum vili excusorum tam acriter perstringimus, ubi leviuscula ejusmodi *σφαλμάπα* in codicibus immenso sumptu, curâq; impensissimâ magnificè editis & ad invidiam usq; perornatis, resperfa passim comperiantur: qualia sunt in Bibliis complutensibus, *πεποιδῶς*, Deut. 33. v. 12. *περρηπῆτας*, Neh. 6. v. 7. *πῆμιον*, Gen. 30. 35. atq; alibi; Nomina propria cum incertis accentibus scribuntur, *Ἄμερμ*, Exod. 6. v. 20. *Ἄμερμ*, ib. *Ἰωάνας*, Gen.

Gen. 30. v. 18 Ἰσαχάρ, Apocal. 7. v. 7. Quibus addi possunt fœdiora παρορμήματα viz. ἰδρωῶπιη pro ἰδρωῶπι, Gen. 3. v. 19. ἰδρωῶπι pro ἰδρωῶπι, Marc. 8. v. 7. Ἄβραμ pro Ἀβραμ, Exod. 6. v. 18. Malo huic Epidemico per omnes omnino libros infestissimè grassanti, & Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certius remedium adhiberi potest, quàm universa & singula, quotquot usquam extant, ad regulas classésque vel præscriptas, vel, si opus fuerit, alias ascribendas reducere, propriisq; sub signis convocare & instruere; adeoque pars hæc Grammaticæ lapidis Lydii vicem præbeat, ad quem exigantur toni in Autoribus & corrigantur.

Exrat sylloge vocabulorum inscripta, Συναγωγή ἢ πρὸς διαφορῶν σημασίαν διαφόρων πνευμάτων λέξεων. Philopono quàm Cyrillo potiùs auctori tribuenda; uti Stephanus in frontispicio: de quo alibi nunc afferet Elogium; Laudatur in opusculo Cyrillus, &c. Thef. tom. 7. p. 101.

Non potest tamen non mirari qui attentè legerit, undè in catalogo irreperit dictionum nova progenies, tonorum inusitata notatio; undè tam manifestæ hallucinationes, per multa ἀπα, ζυγά ἀζυγά ἀ πλυτορίας, quam titulus profiteretur, ratione prius aliena.

Quàm inauditæ hæ voces, λακῶν sortitus, λάχως quasi, σειῶν lædens, σιδνεῶς ferreus, &c.

Perperam locati hi toni in sequentibus; σαφνή, εὐπέειθη, ἰά, Ἰνδός, κοίς, κείθ, λαβρός μυσείκης, ἕρα-αι, πύγη, παρείμι, &c.

Incongruè itidem infarciuntur sub titulo Διαφόρων πνευμάτων vocabula elementis & accentu planè eadem; ut ἀΐσπος, Ἄΐσπος: δῆλθ, Δῆλθ: λῖς, λῖς: εὐδύς, εὐδύς: εἰοκα, εἰοκα: πάπαδς, πάσαδς &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diversis vel iisdem accentibus signata: Si enim voces variè notatas coacervare sategerit quispiam, in quibus mutantur elementa, terminationes, numerus syllabarum, genera, casus, tempora, numeri, dialectus, species denique & alia quævis accidentia dictionum; pari ratione, quâ confarcinavit auctor iste suum Miscellaneum, poterit non universa modo Lexica, sed Grammaticorum pariter, & totius linguæ variationes id συζυγίας in genus ineptissimas redigere. Quales sunt; ἔδεν, ἔδεν: σραπά, σρατεία: ἐπίερε, ἔπερε: οἰμθ, οἰμη: παιδάσις, παιδεία: οἰκείοι, οἰκῆες: γῆρες, γῆρεσι: ἐλαιῶν, ἐλεῶν: πῆρων, πειῶν: εἰοκάς, εἰοκῶς: ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Ἡρακλῆς: σιγῆ, σιγῆ: ὁ εἰχῆς, αἱ εἰχῆς: ἡ δύρεα, αἱ δύρεα: ἰδρωῶπιθ, ἰδρωῶπιθ: ψάλλω, ψάλλω: δια, δια: εἶπας, ἔπος: νῦν, νυνί: aliar; non pauca.

At nequis tamen putet notari deliramenta hæc ut catalogus antiquitate venerandus & Lexicographis quàm celebratissimus spongiâ

spongiâ obliteretur, & evilescat: quin potiùs ut absterfis, quæ forsan ab aliis temerè inspectæ sunt maculis, repurgatior denuò enitescat; adeoque non indignus nomine & famâ clarissimorum V. V. Cyrilli aut, si quis malit, Philoponi, qui primus concinnavit; itémque Stephani, qui Thesauro suo hanc quasi Gemmam adjectam, posteris in pretio habendam, transmisit.

Verborum Accentus.

Præsens Simplicium juxta regulas generales notatur; ut ἀκούω ἀκούομαι, ἴσημι per reg. 1am. κείμαι per reg. 2am. τιμάω, τιμῶ, τιμάομαι, τιμῶμαι per reg. 4am. ἴδω εἶμι sum, φημι dico; contra reg. 1am. & 2am. * χῆν contra reg. 3am. acuumtur, in fine. De cæteris temporibus & modis traduntur regulæ speciales pag. 241. at * ἐχλω circumflectit ultimam; contra Reg. 1am.

* ἐχῆν ὄφρα βαρύνεσθαι, Ἐστ. In Indice Eustathii: sed ἐχλω ob rationem ab ipso allatam ad Οδ. κ'. v. 60.

In Compositis: Præsens Indicativi, Imperativus per omnia, generales sequitur regulas: Reliqua tempora Indicativi, & alii omnes modi, tonum servant simplicium, viz.

Themata compositorum generalem regulam 1am. observant; ut δῶπαιμαι: ἀτιμάω-ῶ: ἀτιμάομαι ῶμαι. ἔνειμι, καταφηνι, δῶ-χῆ. Quædam tamen à simplicibus non variant: Pauca scilicet inutilitata in μι ex dissyllabis δῶμι, κτῆμι, σφῆμι, σκλήμι (ζυῶ & ἴπια in præsentī vix leguntur;) ut ἀναδῶμι, δῶπκτῆμι, & δῶπκτῶμι, δῶπ-σφῆμι, ἀποσκλήμι. Sic ἐνῶμαι ab ἦμαι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in compositis servant; ut ἀπηνι, ἀπῆς, &c.

Cætera tempora Indicativi eundem cum temporibus simplicium tonum possident; ut ἀσλώ. ἀφῆκα, ἀνείκα, σφείμαι, κατέ-ζον, καταζῶ, ἐμχεῶ, (vide p. 241.) Nonnulla verò composita, spreto simplicium accentu, sequuntur generales regulas; ea nempe

1°. Quæ augentur in initio; ut εὐδον ἐκάθ' ἄδον: ἦμιλω ἦσο & ἐκαθήμιλω ἐκαθήσο, &c. Rursus abjecto augmento redit circumflexus simplicis; ut καθήμιλω καθήσο, &c.

2°. Quæ vocalem ultimam præpositionis abjiciendam retinent; ut ἔκον ἔπειμον: πει & πει non item (propter regulam p. 43.) Similiter composita ab οἶδα; ut σύνοιδα, σύνοιδαι. Legitur & ἔξωπα, Act. 7. 45.

Imperativus à regulis generalibus non recedit; ut βάλλε ἔμ-εδαγε, λῦσον ἀπέλυσον. Quibus adde composita ab oxytonis ἐλθε, &c. p. 241. δὲλαθε, ἔξάρε, πρῶσειπε, πρῶσελαθε.

Imperativus verò indefiniti zdi. cujus simplex monosyllabon est, penultimam acuit; ut δῶδ' ὄ, δῶδ' υ. Sed composita ab ἔ le-
guntur

guntur sæpe cum accentu invariato; ut *περὶ*, *περὶ*, *ἀφ᾽*. Ex circumflexo dissyllabo facti penacuuntur à Grammaticis imperativi duo ἀφίκε ἐπλάβε.

In reliquis modis composita tono simplicium afficiuntur; ut *καταλάβοιμι*, *καταλάβω*, *καταλαβείν*,: ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθῆσθαι.

Verba autem in *μι* *ι* *ι* *ι* & *2dæ* conjugationis, præter tonos simplicium, à generalibus etiam regulis accentum sibi adsciscunt, præsertim in Indefinitis *2dis* subiunctivi medii *2dæ* conjugationis; ut apud Thucyd. editionis H. Stephani ἐνίσθη, p. 284. lin. 24. ἐπανίσθη, p. 173. lin. 8. κατὰπην, Lucia. Prom. ὑποπίθουτο, Herod. l. 3. pag. 92. ἐγκατάθουτο, Theocrit. Idyl. 17. v. 14. ὑπόθουμαι, Theocr. Id. 8. v. 70. ἐπίθουτε, Thucyd. lib. 1. p. 27. Sic κατὰθουσαι, Hesiod. ἐργ. l. 2. v. 219. κατὰθουσαι & καταθουσαι apud Steph. tom. 3. 1502. à quo multa alia afferuntur exempla in compositis verbi θίθημι. Crusius habet ὑπόθουμαι à θουμαι p. 988.

Indefinita secunda compositorum ex *ῥῶ* & *σάω* generalibus tantum regulis conformes habent accentus in Optativo & Subiunctivo; ut ὑπέρερχη, Il. δ'. v. 249. ἐπίσσοιτο, Herodot. l. 1. p. 13. l. 28. Anceps producta gaudet circumflexo; ut κλυθί, Il. α'. v. 37. κείναι & huiusmodi.

Uso varians quantitatem, variat accentum; ut ἦε, ἦε, à τίω, — ὅδε μιν πέν ἴσα τέλειον, Il. ν'. v. 176. — ἐπεὶ πάσης πέν ὀμηλικίης, Il. ε'. v. 326.

Participiorum accentus

Regulares sunt; exceptis sequentibus.

Participia in *εις*, *ως*, *υς*, *υς*; in *ας* verborum in *μι*; & in *ων* Indefiniti *2di*. acuunt ultimam; ut *πυφθεῖς*, *πυφθεῖς*, *τετυφώς*, *ζῳγνύς*, *διδύς*, *ἰσαῖς*, *τυπών* ἴσα; sciens penultimam.

In activâ voce Fut. 1um. 4tæ. & Fut. 2um. omnium conjugationum circumflectuntur in ultimâ; ut *σπερῶν*, *σπαρῶν*, *τυπῶν*.

Adverbiorum Accentus

In Etymologiâ supra expositi, minore hic negotio expediuntur: terminationes tamen eorum, quæ à generali accentuum ratione dissident, neglectis aliis, strictim percensere, & siquid prius omissum, modò se obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in *η*, *υ*, *αι*, *εις*, *δον*, *ξ*, *ας*, *ις*, *υς*, *πος*; ut *ἰη*, *ἀν-πικρῶ*, *χαμαι*, *ἀεὶ*, *χεδὼν*, *ἀλλάξ*, *ἐκὰς*, *χρεῖς*, *ἐγγύς*, *ἐπὶς*.

Derivativa in *ι*, *π*, *σι*, *τίω*; ut *ἐχθρῶν*, *ἀκονιτῶν*, *Ῥωμαῖσι*. ἐπελοντίω: Item in *δα* ex *δον* more neutralium; ut *χεδῶ* ex *χεδὼν*: ἀναφανθῶ δὲ ex ἀναφανθῶν.

Particularia, *δαμά*, *δηδῶ*, *ὄψε*, *ἰδῶ*, *ἰῶ*, *ἐλεδὼν*, *αὐθωρῶν*, *ἰῶ*, *ἐπι-χερῶ*, *ἐνχερῶ*, *ἐκποδῶν*, *ἐμποδῶν*, *περποδῶν*, *ἐναγ*, *ἀμύ*.

Paroxytona: finita in *άκίς* vel *άκι*, *ίκα*, *δρα*; ut *πολλάκις* vel *πολλάκι*,

πλλάκι, αὐτίκα, ὑπόδρα: In ὄδην vel ὄδε, ὄδι, ὄφιν vel ὄφι; ut κυκλόδην, οἰόδε, οἰόδι, ποντόφιν vel ποντόφι. Exceptis quæ ab οἶκος, ἄλλο, πᾶς, παντός, ἐκτός, ἔνδον dimanant; ut οἰκοδην, ἄλλοδην, πάντοδην, ἐκτοδην, ἔνδοδην, &c.

Composita quoque, cum finalibus particulis, νυν, πη, ποι, πα, πω, φρ, πως, τοι; ut μὴνύουν, ἀμνητέπη, ἀμνητέποι, γαπίπε, ἐπίπω, ἐδέτιπως, ἐπειδήπερ, μὴτοι. Cum initiali particulâ ὅπ; ut ὅπε, ὅποι, Ἔς.

Particularia; ἀβάλε interdum ἀβάλαι, ἀτρέμας & ἀτρέμα, ἐνδάδε, ἐνδένδε, ἐπέικεν, ἤρέμα, πτωικάδε.

Circumflexa: finita in οἶ, εὔ, ῆ, χῆ, χῶς; ut ἄρμοῖ, ἰεῦ, ἀσχῆ, πανταχῆ, πανταχῶς. Monosyllaba longa ab articulo derivata; ut οἶ, ποῖ, πῶ, πῆ, πῶς, &c. præter ὄς.

Particularia: ἦ, ὦ, αῖ, αῖν, ὦν, ὠν, ὠν, ἔκει, εἰκῆ, ἐξῆς, Ἰαῦ, μαμῆαν, ἦσουχῆ.

Antecircumflexa: particularia; ἄρα, ἴρι, ὄγα, θᾶσον, μᾶλλον, ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν.

Nonnulla superiores terminationes habentia, tono communi afficiuntur: scilicet Ἡδην, πάντη: πάνυ, πάσχυ, πέρχυ: πάλαι: ἔνδον: ἄπαξ, πέριξ: πέλας, πέρας: ἄλις, ἄχρῆς, μέχρῆς, μόρις, μόλις, αὔρις. Item ἀλλυδῆς, ἀμυδῆς, ἀμακῆς, ἀντικῆς, ὕψι, ἐκῆτι; & primitiva, ἄρη, ἄρηι, ἔπ, μέρηι, ἀσχι, νόσφι, πέρυσ, (P. 209.) Οἴκοι: Ἄνδ.

Particulæ γε, ζε, σε, αν, item δην, δε, non præeunte ο, accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent; ut μὴτοιγε, εὐγε: Ἀδωιάζε, χαμάζε: ἄλλοσε, ἐκείσε: ἐπὶν, ὄταρ: ἐκείθεν, δίπυθεν: Ἰσμάδι, οἴκοδι. In pluribus itidem δε; ut ὦδε, οἴκαδε.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis, non enclitici; ut καταπικρῦ, αὐτοχεδόν, ἐνάληξ, παρδύς, ἐπειδὴ, ἐδὲ, ὅπωςδὴ, ὡσπερσνεῖ, μονονὲ, παρέκ, διαπρὸ, ὀπλωκά, ὀπωςδεν, ταῦν, καδεξῆς, εἰσαῦδῆς, ἀποτῆλε, &c. Vocales itidem casuales cum particulis coalitæ; ut καδὸ, ὦραχρηῆμα, ἐππλεῖσον, τοννέχον, καδεκάσην.

Excipiuntur composita ab ἀντῆ, ἐγγύς, πάλιν, πάλαι, πρὸθεν, ἴτα, ἐκείνα; ut ἐναντι, πάρεσγυς, ἀνάπαλιν, πρὸπαλαι, ἐμπροσθεν, ἔπειτα, ἐπεκεῖνα. Numeralia in ἰχα, ut ἀνδιχα, διάνδικα.

Ἡδην, ἕκκον, ἕκκον, μέντοιπε antepenultimam acuunt ultimâ longâ.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes tonum suum retinent, abjecto accentu dictionum, quæ præcesserint, ὅσισῶν, ὅσισδῆ, ὅποισῶν, ὅποισισῶν, ὅποισδῆ, ὅποισδῆποτῶν, ὅποισδῆπυτε: Similiter in obliquis per omnia genera; ut ἠπσῶν, ἀπναῶν, ἐπυσοῖ, ὠπνῶν, &c. ὀπιασῶν, ὀπιαπτινῶν, ὀπιοιπνεσῶν, &c.

Δ particula adjuncta adjectivis τῶος, τῶς acuunt penultimam; ut τοῖόδε, τοσῖνδε τε λαδὸν, ll. 6'. v. 120. servato acuto super longam; ut πειῖδε, πειῖνδε, — τοιῖδέδε πόδες, τοιαῖδέδε χεῖρες, Qd. δ'. v. 149.

sed in gen. & dat. circumflexus pingitur; ut ποιῆδε, Od. τ. v. 3. ποιῆδε, Il. γ'. v. 157. Sunt qui in certis casibus quorundam nominum acuunt finalem cui adhæret περ; ut οἰόσπερ, ὀπιόσπερ *qualiscunque*, Steph. τ. 3. p. 454. B. Δὲ quando est particula localis adjuncta accusativo, aut etiam genitivo propter subintellectum accusativum, more encliticæ transfert vel amittit accentum; ut οἰκόνδε, Αἰδῶδε, Φθίλῶδε, ἀργυλῶδε.

Derivativa in ας accentum retinent genitivorum in ων à quibus manant; ut πονηρῶς *improbe*, πονήρως *laboriose*. Variant hæc αὐθαδέως, αὐτάρκως, φιλαλήθως, πρῶσάντως, penacuta ex circumflexis.

Tria hæc circumflexa, ἀγῶς *ignoranter*, ἀνακῶς *regaliter*, βεβειδῶς *gravate*, originem deducere videntur ex genitivis ἀγῶτων, ἡναχῶτων, βεβειδῶτων, extrito, τ, & contractis vocalibus.

Reliquæ dictiones, cum adverbialiscunt, servant tonum; ut ἐνδύς, διεθὲν, εἶη, ἀμέλει, πλησίον, ἄλλη, ὁμῆ. Excipiuntur neutra quædam:

1°. In ες. Omnia ab ἔπος *annus* acuunt antepenultimam; ut ἐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἑξάετες, Od. γ'. v. 115. Sic ἄληδες, ἐπίτηδες.

2°. In α; ut σφοδρα à σφοδρῶς. Omnia item facta ex neutris penacutis in εα, abjecto ε, tonum retrahunt; ut τάχα, ὦκα, ἐπιχέα, ὠκία.

3°. Particularia. ἔκοντι, ἔλεδον, ἦσυχῆ.

Δίτονα sive Πολύτονα.

1°. Eadem manente significatione: Αἶ vel αἶ *heu*, ἄσπν & ἄσπν *proprie*, ἐνδοῖ & ἐνδοῖ *intus*, ἐνδύωρον & ἐνδυρῶρον *recto tramite*, ἡνίδε & ἡνιδε *ecce*, κατακάρα & κατάκαρα *super caput*, κατειώπα & κατεῶπα *coram*, παρέξ & παρέξ *extra*, περὶ & περὶ *mane*, πῆ & πῆ *quare*.

2°. Diversæ originis; ut ἀτέχως ab ἀτεχῶ, ἀτεχῶς ab ἀτεχῆς; ἐμπέδως ab ἐμπεδῶ, ἐμπεδῶς ab ἐμπεδῆς; διαπαντός à διαπαντός, διάπαντος à δι' ἄπαντος; ἐπίτηδες ex neutro, ἐπίτηδὲς pro ἐπίτηδείως; κατακρηῖδεν ἐκ τῆ κρή, κατάκρηδεν ἀντὶ τῆ κατ' ἀκρης, Eust.

3°. Diversæ significationis: ἔκην *nonne*, ἔκην *non sane*.

Quædam *indefinitè* sumpta tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò *interrogativè* accepta semper in priore.

Ὅτε & ὅτε *interdum aliquando*: Ὅτε *quando?*

Ποτὲ *aliquando*:

Πότε *quando?*

Ποθεν *aliunde*:

Πόθεν *unde?*

Ποθι *alicubi*:

Πόθι *ubi?*

Conjunctionum accentus legantur pag. 122.

Præpositiones omnes, tono affectæ, acuuntur in ultimâ.

Dissyllabæ pro verbis usurpatæ, in primâ acuuntur; ut ἐκ ἔνι Ἰουδαίου, Galat. 3. 28. ἔκ οἱ ἐνι εἰρήνης ἢ ἀ' ἰβουαί, Il. ξ'. v. 146.

Itidem postpositæ casibus; apud oratores πρὶ, ut εἰρήνης πρὶ, Herodot. apud poëtas cæteræ dissyllabæ; ut δεῦ πάρα, Il. τ'. v.

4. præter ἀνά, διά, ut μὴ συνεμπέση ἢ μὴ τῆ ἀνά κληπκῆ, ἢ ὅ τῆ διά αἰπαπκῆ, Gaza p. 602. Non raro tamen negligitur iste ἀνα-

εἰβασιμῆς etiam in reliquis; ut εἰάνθε ἀπὸ Διὸς ἠέριος, Il. ε'. v. ult. ποταμῆ ἀπὸ Σελλήεντος, Il. ε'. v. 839. Idem Gaza ibidem (quem

rescribit Wintertonus in v. 51. & 130. l. 1. Ἔργ. Hesiodi) satis

acutè, alii dixerint quàm verè, tonum retrahit præpositionis, quæ

inter adjectivum & substantivum immediatè collocatur; ut Διὸς πάρα κηπόεντος, Hesiod. Ἔργ. l. 1. v. 51. ἰερεῖς ἐπ βωμοῖς, ibid.

v. 135. Quòd si alia dictio interjecta præpositionem ab utrovis

separaverit, tonus in fine est; ut Πρωείδιον ζώσπον ἐπ χεῖνον, ibid. v. 132. In superioribus verò locis Stephanus, uti in præ-

positionis utrâlibet collocatione Scriptores alii, accentum ubique in ultimâ statuunt. Quin & præpositio casui postpositâ, &

Synalæpham passâ, secundum Gazam & Wintertonum destituitur

accentu; apud Stephanum atque alios acuitur; ut τίνδε μέλ', Hesiod. Ἔργ. l. 2. v. 186. δόμων κἀτ'. Od. χ'. v. 291.

Hic quemadmodum superiùs sine nominum, subjungantur pau-

cula ἐπεσότυνα; nempe ea quæ in lexicis quibusdam, aliam, quàm

quæ modò ex Stephano appicta est, notationem subeunt.

Ἀνίδυμι B. C. ἀπόσκλημι S. πρὸςσε F. κἀπερον Eust. qui (ad

versum 569. Il. d.) canonem præscribit retrahendi in composito

tonum simplicis trochaici, cujus penultima vocalis brevis est.

Ἡρέμα & ἠρεμᾶ S. αὐταρκῶς B. αὐταρκῶς & αὐταρκῶς C. αὐταρκ-

δον B. C. ἔμμερον H. χάμαζε & χαμάζε B. C. χάμαζε H. χαμά-

ζε S. Τοῖός-δε B. C. sic in Ind. Stephani: sed in tomo rectiùs

τοῖός-δε. ἔμμερον in Indice, in tomo ἔμμερον.

Hactenus de communi loquendi formâ dictum est: à qua duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura est quadruplex: 1°. Orthographiæ, 2°. Etymologiæ, 3°. Syntaxeos, 4°. Profodiæ.

Figuræ Orthographiæ:

Metathesis & Antithesis.

Metathesis est literarum transpositio; ut γένες pro γόνυθ·

præcipuè ante vel post ρ, ut κέρτες pro κέρτες, ἔδρακον pro ἔδρα-

κον.

T

Anti-

Antithesis est literarum commutatio ; ut *πόρω* pro *πόρρω* sæpissime *η* pro *ω* ; ut *θάλασσα* pro *θάλασσα*, *ὄρουσσι* pro *ὄρουσσι*.

Figuræ Etymologiæ, quæ & Orthographiæ rectius in quibusdam vocibus dici possunt :

Metaplasmus, Prothesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope, Synalæpha.

Metaplasmus

Est mutatio terminationis, præcipuè in dativis nominum. Singulari 2æ. simplicium ; ut *ἀλλή* pro *ἀλλή*. Singulari & plurali 3æ. simplicium ; ut *παρθένοι* pro *παρθένοι*, *σάββασι* pro *σάββασι*.

Prothesis

Est appositio literæ vel syllabæ in principio dictionis ; ut *σμηκεός* pro *μηκεός*. Sæpe præfigitur *ε*, ut *ἐέλδομαι* pro *έλδομαι* *ἐύρακα* *ώρακα*. Anadiplosis dicta est, quando prima vocis syllaba vel consona iteratur ; ut *κέκαμων* pro *έκαμων*.

Aphæresis

Est ablatio literæ vel syllabæ à principio ; ut *αἶα* pro *γαῖα* frequentius *ε* aufertur ; ut *μέ* pro *ἐμέ*, *κείν* pro *ἐκείν*. Vocatur *ἄρσις* quoties reduplicatio perfecti tollitur ; ut *δέχθαι* pro *δέδεχθαι*.

Epenthesis

Est interpositio literæ vel syllabæ in medio ; ut *πῆλις* pro *πόλις*, *ἐνεπε* pro *ἐνεπε*. Adsciscitur sæpe *ι* post *ε*, *υ* post *ο*, ut *ξείνος* pro *ξένος*, *νῆσος* pro *νόςος*. Variis hæc figura insignitur appellationibus, vocatur enim 1°. Epentasis, quæ interponitur vocalis, vel consona cum vocali, augens syllabas ; ut *ἀδελφεός* pro *ἀδελφός*, *ἐδήδοκα* pro *έδηκα*. 2°. Parenthesis, seu propriè dicta Epenthesis, per quam subjunctiva præpositivæ adjicitur ; ut *καλαῖς* pro *καλάς*. 3°. Diplasiasmus, duplicatio consonæ ejusdem ; ut *ὀπότερος* pro *ὀπότερος*. 4°. Parempsis, interpositio consonæ diversæ ; ut *μαλακός* pro *μαλακός*.

Syncope

Est ablatio literæ vel syllabæ è medio dictionis ; ut *οἶμαι* pro *αἶμαι*, *ἐυρώμην* pro *ἐυρησάμην*, Heb. 9. 12. Ex genitivis 5æ. excidunt *ε*, *δ*, *τ*, ut *πατέρος* pro *πατέρος*, p. 11. *πίγυος* pro *πίγυδος*, p. 23. *κέρα* pro *κέρα*, p. 14. &c. Variè & hæc figura appellatur. 1°. propriè Syncope, quum excinditur syllaba ; ut *κυνός* pro *κύων*. 2°. Ellipsis, quando vocalis adimitur subjunctiva ; ut *ἐπύρ* pro *ἐπύρ*. 3°. Parellipsis, quæ consonam tollit unam ex geminatis ; ut *ἐπιπλον* pro *ἐπύρπλον*. 4°. Ecclipsis, quæ consonam quamcunque aliam extrudit ; ut *πίγυ*, *κέρα*, &c.

Paragoge

Est adjectio in fine, ut *ἦσα* pro *ἦς*. Subjungitur *ι* crebrius, ut *ἐπὶ* pro *εἶς*, *λόγοισι* pro *λόγοις*.

Quædam

Quædam nomina 2æ. 3æ. & 5æ. simplicium, & 1æ. contracto-
rum augentur syllabis ϕ i & ϕ iv. In nominibus 2æ. α vel η semper
immediatè præcedunt ϕ i & ϕ iv, ut ϵ ρονίαφι, ϵ υνύφι verso sæpe α
in η , & utriusque nonnunquam in o ; ut β ίφι pro β ία, ϵ ραέφι
pro ϵ ράεα, α υτόφι pro α ιτή. Nominibus in Θ & o n 3æ & geni-
tivis fæmininorum in ω n $\acute{o}$ νος 5æ. adhærescunt ϕ i vel ϕ iv, abjectâ
ultimâ consonâ σ vel ν ; ut σ ρατόφι à σ ρατός, $\acute{o}$ σέφι ab $\acute{o}$ σείον, μ ελε-
δνόφι à μ ελεδών $\acute{o}$ n Θ . his adde ν αῖφι à ν αῖς, Il. θ'. v. 474. Ex
nominibus 5æ. neutra tantum in Θ assunt ϕ i vel ϕ iv, verso o
in ϵ , ut σ ήθεσφι pro σ ήθος: legitur & ϵ ρέβυσφι, Il. i. v. 568. Hæ
voces indeclinabiles usurpantur per omnes numeros & casus.

Apocope

Est detractio à fine; ut χ ει pro χ ειον.

Mutationem hanc sustinent nomina 5æ. simplicium per omnes
casus singulares. Nom. ut δ ῶ pro δ ῶμα. G. ut Λ ίαν pro Λ ίαν Θ .
D. ut δ αῖ pro δ αῖδι. A. ut Λ πόλω pro Λ πόλωνα. V. ut $\acute{o}$ Λαο-
σίμυ pro Λ αοσίμυαν. In duali & plurali 5æ contractorum ϵ & α
finales sæpe auferuntur, ut γ έεα &c. pag. 14.

Non rarò plures simul concurrunt figuræ; ut $\acute{o}$ ἶδα pro $\acute{o}$ ἶδα-
δα, ab $\acute{o}$ ἶσαι per Paragogen & Syncopen ϵ πίτυμ Θ pro ϵ τυμ Θ
per Prothesin & Antithesin, &c.

Sunt & aliæ multiformes figurarum complicationes & fide
parum dignæ metamorphoses, quales χ ότο pro ϵ λετο, &c. pror-
sus difficiles nugæ, quæ ab Etymologo & Varino magnâ copiâ
congeruntur.

Synalæpha seu Thlipsis

Est elisio vocalis ante vel post alteram; complexa in se Apo-
copen & Aphæresin: modò enim fini, modò initio literam vel
syllabam detrahit. Utriusque index Apostrophus est. Græci
enim vocalem vel diphthongum, quam elidunt, in scriptione
prorsus omittunt; contra quam faciunt Latini.

In fine dictionum: Vocalis naturâ vel usû brevis ante vocalem
vel diphthongum sequentem eliditur, ut ϵ π' ϵ μέ. Relicta tenuis
consona, ante vocalem spiritu aspero notatam, in aspiratam ver-
titur, ut ϵ φ' η μᾶς, vide p. 5. Apud poëtas diphthongi ω , rariùs
 ω i, breves cùm fuerint ratione accentuum, abjiciuntur; ut β έ-
λομ' ϵ γῶ, Il. α '. v. 117. $\acute{o}$ ς μ' ϵ πλεν φιλότητι μιν ἠύμμαι ἐκ ϵ θε-
λέσῃ, Il. ζ '. v. 165. Rarissimè longæ η vel ϵ , ut ϵ ιλαπίν' η ε γάμος.
Od. α '. v. 226. ϵ υφροσύν' $\acute{o}$ λεϊθμοισα, Orph. hymn. in lunam. ϵ κα-
σοτέρω ϵ μ' $\acute{o}$ ποικείς pro ϵ μῆ, Theocr. Id. 15. v. 7. Elidunt inter-
dum poëtae brevem ante consonam, præsertim in præpositiones
 $\acute{o}$ ρα, ut μ πρ' μ $\acute{o}$ ἴεια χ οῖ Θ , Theocrit.

Oratores nonnunquam in fine clausulæ, sicuti in fine carminis
poëtae, utuntur Synalæphâ, si dictio insequentis membri à vocali

inceperit; ut ἐ μὰ Δι'. ἐπὶ τῷ Κροῖον γ', &c. Lucian. Menip.
& Æac. ὡς οἶόν τε μάλισ', ἀπεδείξαδι. Demosth. in Midiam.
— ἐρυκέων ἐρυόπα Ζῆν' Αὐτῶ — Il. θ'. v. 206, 207.

Elisionem pro arbitrio negligunt Poëtæ; ut τῶτο ἔπος νημερτῆς
ἔειπας, Il. γ'. v. 204. Oratores constanter observant in Præpo-
sitionibus: ἀεὶ tamen & πρὸς Poëtis, eadem & ἀμφὶ Oratori-
bus, vix unquam admutilantur.

Est tamen ubi in prosa aliæ quædam præpositiones non eli-
duntur: apud Demosthenem de coronâ, ἀντὶ semel; ut ἀντὶ
'Ελλήνων, ὅτι decies in ἡφίστασι.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in prosa interdum patiuntur
Synalæpham; frequentiores in α finita: quarum exempla
supperunt ex Demosth. orat. de cor. per Morellium edita Paris.
Anno 1570.

Substantiva neutra 5æ. Simpl. in plurali; ut ἀδικήματα, μηχανήματα, ποσάσματα, ὑπομνήματα: rariùs in singulari, ut ἀδίκημα.

Adjectiva neutra 3æ. simpl. in plurali; ut ἄλλα, ἔτερα, πολλὰ, ὄσα, σύμμαχα: 5æ simpl. in plurali; ut πάντα cum compositis: in Accusativo etiam masculino singulari, alicubi.

Participia itidem 5æ. in neutro plurali; ut ὄντα, φερόντα: & in Accusativo singulari masculino; ut γερόφанта, ἐρῶντα. Nonnullibi & neutra 3æ. in plurali.

Verba potissimum in ε, 2æ. pluralis: ut ἀπαγείλατε, βέλεθε, ἔσε, ἔχετε, ἦκτε, οἶεθε, ὄρεθε, ὑπάρεχετε: in ο, 3æ. singularis; ut γήροιο, ἐβέλετο, ἔξεπέμπετο, ἔξήρπαστο, ἐπορεύετο, ὄχετο. 3æ. itidem pluralis, ut ἐγίνοντο: infrequentius in ι, sive ιæ. Optativi; ut εἴποιμι: sive 3æ. verborum in μι, ut ὄζει, cum compositis. Perpauca in α, ut οἶδα.

Adverbia tam in α finita, quàm in alia brevi; ut ἠνίκα, αὐθέρ, &c.

Certæ quædam dictiones penè ubique minuuntur; ἄλλα, ἦ, τε, εἶτα, ἔπειτα, μάλισα, ἔνεκα, ἴνα, τῶτο, πῶτα, Δία in jurando.

Iteratur Thlipsis eleganter γοργόπιτος sive celeritatis causâ; ut ἀν δ' ἐφ' α' ἀλλ' ἐφ' οἷς α' δ' ἀφ' ἡς ταῦτ' ἐδ' α' ἔπειθ' ὅπερ ὄζει μάλισθ' ἀπανθ' ὄσα βέλεθ' ὑμῖς, &c. Demosth. de cor. Perfrequentur apud Poëtis, ut χαλῆπ' ἀλγ' ἐπ' ἀλλήλοισι, Il. ε. v. 384.

In Novo Testamento solæ fere Præpositiones & ἄλλα vocalem abjiciunt. Ἀμφὶ, ἀνά, ἀεὶ, πρὸς, nunquam amittunt; reliquæ in sequentibus locis servant.

Ἀντὶ Matth. 2. 22. 5. 38. 17. 27. Luc. 11. 11.

Ἀπο Matth. 1. 17. 2. 1. 8. 11. 15. 1. 20. 29. 24. 27. 27. 9. 51. 57. Marc. 3. 8. 22. 7. 1. 4. 10. 46. 15. 38. 43. Luc. 8. 43. 16. 18. 19. 42. 23. 51. 24. 13. 47. Act. 1. 4. 12. 17. 27. 25. 7. 8. 26. 11. 27. Rom. 11. 26. 15. 19. 1 Cor. 7. 10. Galat. 4. 24. Coloss. 1. 7.

Heb.

Heb. 11. 34. 2 Tim. 2. 19. Jud. 14. Apocal. 1. 5. 7. 2. 16. 12.
 Διδ' Matth. 4. 14. 8. 17. 12. 17. 27. 9. Joan. 1. 17. Act. 10.
 36. 28. 25. Rom. 2. 16. 5. 21. 7. 25. 16. 27. 2 Cor. 4. 5. 11. 14. 5.
 7. Galat. 1. 1. Ephes. 1. 5. 3. 9. Philip. 1. 11. Tit. 3. 6. Heb. 7.
 9. 1 Pet. 2. 5. 4. 11.

Ἐπι Matth. 10. 18. 21. 5. 24. 7. Marc. 2. 21. 26. 13. 8. 9. 16.
 18. Luc. 3. 2. 4. 25. 27. 11. 17. 15. 7. bis 21. 10. Act. 4. 9. 13. 31.
 19. 10. 34. Rom. 10. 19. Eph. 2. 10. 1 Theff. 4. 7. Heb. 11. 30.

Κατὰ Luc. 23. 17. Act. 3. 17. 22. 3. 26. 3. Rom. 3. 5. 16. 25.
 1 Cor. 3. 3. 9. 8. 15. 32. 2 Cor. 11. 21. Galat. 1. 11. 2. 2. 3. 15.
 4. 28. Eph. 3. 3. Philip. 2. 3. Philem. 14. bis. 1 Pet. 4. 6.

Μετὰ Matth. 26. 69. Marc. 1. 29. 15. 28. Luc. 22. 37. Joan.
 3. 25. Act. 7. 45. 24. 18. 27. 10. 28. 17. 1 Cor. 6. 6. 2 Cor. 6. 15.
 16 Galat. 1. 18. 3. 17. Philip. 4. 6. 2. Theff. 3. 12. 1 Tim. 2. 9.
 4. 3. 4. 14. 6. 6. Heb. 7. 21. 9. 19. 10. 22. 11. 9. 12. 28.

Παρο' Matth. 28. 15. Marc. 10. 27. Luc. 19. 7. Joan. 1. 40. 5.
 34. 41. 44. Galat. 1. 12.

ὑπὸ Matth. 2. 17. 3. 3. 8. 9. 11. 7. Marc. 1. 9. Luc. 7. 8. 24.
 21. 24. Act. 10. 22. bis. 1 Cor. 4. 5. 10. 29. Galat. 3. 22. 4. 2. 5.
 15. Jac. 3. 4. Jud. 12. 1 Pet. 2. 4.

Ἄλλὰ in his Matth. 9. 18. Marc. 2. 17. 22. 17. 5. Joan. 6. 39. 10.
 1. 11. 51. 54. 1 Cor. 6. 6. 8. & 11. bis. 15. 39. 2 Cor. 1. 9. 2. 13.
 5. 12. Heb. 5. 4. Galat. 4. 2. 17. 2 Joan. v. 5. Apocal. 10. 7.

Aliæ dictiones per N. T. vix unquam perimuntur: legitur tam-
 en ἄστ' ἔστ, Matth. 27. 46. Marc. 7. 2. Rom. 10. 6. 7. 8.

Est ubi ῥ cum compositis privatur vocali Matth. 18. 6. Marc.
 3. 29. 8. 35. Luc. 10. 8. 10. 1 Cor. 14. 21. Heb. 8. 4. 9. 18. 25.
 13. 6.

Omissio hæc Synalœphæ in sacrâ paginâ, studiosis imitationem
 minimè commendatur.

Denique in solutâ oratione ratio & norma Synalœphæ est Eu-
 phonia, & numerus oratorius: In eâdem enim clausulâ quandoq;
 eâdem voces & retinent & abjiciunt vocalem; ut in orat. de
 cor. εἶδ' Ἠγέππης, εἶτα Ἀεισφῶν pag. 148. l. 2. ἔτε ἀποινα, ἔτ'
 ἄλλο ἔδεν p. 181. l. 27. μήτ' ὄσι, μήτε ὕν p. 172. l. 15. ἐδιδασκες
 ρεάμματα, ἐγὼ δ' ἔφοίταν. ἐτέλεις ἐγὼ δ' ἐτελέμιω ἐχέρσες,
 ἐγὼ δ' ἐχρηγυν ἐραμμαάτεες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον: ἐπειταγωνίσεις,
 ἐγὼ δ' ἐδεώρον ἐξέππης, ἐγὼ ῥ' ἐπέειπον ὑπὸ ῥῥ' ἐχρηῶν ἐπολί-
 τευσας, ἐγὼ ῥ' ὑπὸ τ' πατρίδος p. 148. l. 10, 11. &c.

Porro elegantiores, & magis Attici scriptores concursum plu-
 rium vocalium tam in diversis quàm in eisdem dictionibus, prop-
 ter hiulcam, quam pariunt, κακοφανίαν, anxie devitant: proinde
 ut concurrentes in eodem vocabulo contrahunt vocales; ita in

pluribus, ubi coeunt, priorem, quantum licet, consonam ν ἑφελω-
σικῆν claudunt; alias sæpe elidunt.

In initio dictionum: Initialis brevis post finalem longam apud
Poetas non raro perimitur; ut δ 'γαθέ. Theocrit. Idyll. 5. v. 16.
 η 'ρεπῆ, Euripid. ἀρεπῆ 'σι, Theogn. v. 147. μέλλω ὄξειμῶν & πο-
ειῶ παρασμένα, Aristoph.

Ubiq; hæc elisio contigerit in initio vel fine, dicuntur voces
Synalæpham pati, propter continuationem soni: properantiùs
enim efferuntur, nullo facto interstitio, ac si essent vox una.

Synalæpha propriè dicta dictiones (post factam Thlipsin, Sy-
næresin vel Crasin) in unam contrahit.

Thlipsis fit: vel per Apocopen; ut τ έρη'ειον τ ῶτῶ, Aristot.
vel per Aphæresin; ut τ έρηα τ ῆμα, Soph.

Longa perimit brevem vel ancipitem sequentem; ut μ ῆνδικα
pro μ ῆ ἔνδικα, Aristoph. τ ῶντρω pro τ ῶ ἀνδρω, Theocrit.

Articulus Præpositivus nonnunquam abjicit longam ante bre-
vem, ut ἐκ τ ῆφανῆς, Lucian. τ ῶνδρῶν, Aristoph. ἐν τ ῆραθῶ,
Dionys. Semper ferè ante longam, ut δ ημετέρη pro τ ῆ ἡμετέρη,
Aristoph. δ ημέρη pro τ ῆ ἡμέρη, Sophocl.

Synæresis valde infrequens est, ut δ οιμάπον pro τ ῶ ἰμάπον, Arist.

Usitatissima Crasis; ubiq; subscripto ι diphthongi, si excide-
rit; ut τ ελάχισον pro τ ῶ ἐλάχισον, ἐγῶμαι pro ἐγῶ οἶμαι, Lucian.

Occurrunt hæc voces in N. T. per Crasin coalitæ; κ αὶγῶ, Matth.
16. 18. κ αὶμοὶ, Luc. 1. 3. κ αὶμὲ, Joan. 7. 28. κ αὶκεῖν⊕, Luc. 11. 7.
 κ αὶκεῖ, Matth. 5. 13. κ αὶκεῖθεν, Act. 14. 26. τ ῆραπῶν, Galat. 2. 7.
 τ ῆνομα, Matth. 27. 57. τ επέσι, Rom. 7. 18. atque alibi.

Quoniam verò multifariam variatur hæc Crasis pro varietate
dictionum, quæ coalescunt, usitatioribus quasdam mutationes, per
præpositivum δ & copulativum κ υ, describere suffecerit.

Articulus δ vel οἱ, sequente α · τ ῶ sequente η vel οἱ· τ ῆ cum σ ,
communiter fit ω · ut δ νεμος pro δ ἄνεμος, δ ρνες pro οἱ ἄρνες· δ αί-
μισυ pro τ ῶ ἡμισυ· τ ῶκίδιον pro τ ῶ οἰκίδιον, τ ῶσέα pro τ ῶ ὄσέα· δ
vel τ ῶ sequente ϵ vel σ · οἱ sequente σ fit κ , ut ϵ μδς pro δ ἑμδς,
 ϵ λυμπ⊕ pro δ ὄλυμπ⊕, τ ῆμφανῆς pro τ ῶ ἐμφανῆς, τ ῆνομα pro
 τ ῶ ὄνομα, ϵ μοὶ pro οἱ ἑμοὶ· σ cum ϵ interdum fit ω , ut δ λαφ⊕
pro δ ἑλαφ⊕.

κ αὶ sequente α ·, ϵ ·, vel ϵ ἰ, fit κ α· ut κ αῖν, κ αὶγῶ, κ αῖτα· sequente
 σ ἰ vel δ ·, fit κ ῶ· ut κ ῶνον pro κ υ οἶνον vel κ υ ὄνον.

τ ῶ etiam, sequente ϵ vel σ , contrahitur in κ · ut τ ῶξργυ, τ ῶ-
λίγυ, pro τ ῶξ ἔργυ, τ ῶξ ὀλίγυ.

Voces per Synalæpham contractæ unico notantur Accentu,
cujus sedes semper eadem est; ut τ έρηα, ἄνδρωπος. Dissyllabæ
penultimam, priùs acutam, ex Crasi modò productam, circum-
flectunt; ut τ έρηων, τ ῆπος, ἄνδρες.

Spiritus utriusque dictionis servatur, quoties utraque à vocali incipit, & prior est dissyllaba; ut ἐγὼ δὲ. Prior monosyllaba tamen si elisa, suo Spiritu posteriorem notat; ut ἀπαυον pro ἀ' ἐπαυον, ἄδωνις pro ὀ' Ἀδωνις. Quòd si prior incipiat à consonà, posterioris Spiritus remanet loco Apostrophi; ut τάληθές, τὰναντία, χῶπος amittitur frequentius in τρεῖσι.

Propter Vocalem aspiratam sequentis, præcedens Consona tenuis aspiratur, notam aspirationis in se sæpissimè absorbens; ut δαμάξιον pro τὸ ἀμάξιον, φρέδος pro φρέδος, φρεμισιάζω pro φρεμισιάζω. Similiter cum Vocalis in fine non sit elisa, ut δουμάπον.

Hujusmodi voces collisæ si non cohæreant, suæ notæ singulis appinguntur; ut ὠ' ξ', χ' ὠ, ὠ' ἰθρωπε.

Verùm immunem quasi à legibus licentiam sibi indulgent Scriptores, qui in vocibus per Synalæpham conflatis tum Spiritum tum accentum variant: nonnulli enim valde ἀνωμάλως scribunt ὅλλοι pro ὄλλοι, ὄρνες pro ὄρνες, &c. in quibus dissyllaba longa ante brevem acuitur, spiritusque Nominis, non præeuntis Articuli, appingitur; contra Regulas modò præscriptas.

Obruditur quandoque spiritus tenuis pro aspirato, ut ἐμὲ πόνει pro ἐμοὶ ἰσπόνει. Lascar. 95. pag. quandoque consona tenuis, ut κῶταν ex κὲ ὄταν pro χῶταν, Id. 7. v. 53. rarius consona & nota aspiratæ, ut θῶτερον, Id. 11. v. 52.

Τῆνεκα potius vox composita quàm per figuram contracta, consonam cum spiritu tenuem habet; in quâ ἔνεκα e cum spiritu penitus amittit, defectu per Apostrophum supra notato. Idem de aliis, siqua istiusmodi reperiantur, judicium esto.

At neque prorsus Authores eadem semper utuntur scripturâ: legimus in Herodoto ὄλλοι l. 1. p. 18. ὄλλοι l. 2. p. 103. sic apud Portum Lexico Ionico, sed in Dorico ὄλλοι. Sylburgius, in Etymologi indice, utrumq; ponit ὄλλοι, ὄλλοι. At melius alibi analogiæ memor, ὄεισος quàm ὄεισος scribendum docet. Rectè Stephanus suo in Indice exponit ὄεισος, ὀ' ἄεισος ὄεισε, ὀ' ἄεισε. qui accuratè & diligenter consimilibus analogam notationem adscribit, ut ὄλλοι ὄλλοι, non ὄλλοι ὄλλοι. Quòd si alia scriptio obvenerit, ut in Theocrito per ipsum edito. Id. 18. v. 19. σφάλαμα censendum est; aut, quod in Porti excusationem dici potest, Dialectus. Caninius vult ὄεισος Æolicè, ὄεισος Ionicè (rectius communiter) scribi p. 70.

Sunt qui spiritum utriusq; addunt, ut ἐπίπειθηθ' ἢ πίπειθηθ', Steph. in Ind. & Tom. 3. Theff. & Paralipom. p. 85. Idem tamen regularius in Ind. & Tomo exhibet cæteras voces cum unico spiritu Articuli, ut ἐμὸς, ἔτερος, &c.

Probè distinguere oportet Synalæpham quæ fit per solam Thlipsin ab ea quæ confurgit ex Crasi: diversæ enim sunt & nota &

quantitas. Crasis enim producit vocalem & præponit illi notam; ut $\tau\acute{\alpha}\mu\alpha$. Thlipsis quantitatem non mutat, & notam postponit; ut $\tau\acute{\alpha}\mu\acute{\alpha}$. Utraque admittit coalitionem: quamvis Steph. videtur disjungere voces, quibus sola Thlipsis intervenit; ut $\tau\acute{\alpha}'\mu\alpha'$ servato Accentu prioris, Paralip. p. 85.

Porro post quamcunq; elisionem cautè observetur scriptura, ne oriatur de voce mutatâ dubium; ut $\gamma\alpha\lambda\lambda\acute{\omega}'\delta\rho\omega$, Arist. ran. *tranquilla video*, non $\gamma\alpha\lambda\lambda\eta\tilde{\nu}\delta\rho\omega$ *mustellam video*: $\tau\acute{\omega}\delta'$ $\epsilon\mu\tilde{\epsilon}\zeta'$ $\epsilon\iota\tau\acute{\alpha}\gamma\omega\tilde{\nu}$, Plutar. in Symp. *hanc vomentem inducens*, non $\tau\acute{\omega}\delta\epsilon$ $\mu\tilde{\epsilon}\zeta'$ $\epsilon\iota\tau\acute{\alpha}\gamma\omega\tilde{\nu}$ *hanc musam inducens*. Adhibendi est cautio eadem in augendis vocibus, nam $\omicron\iota\omicron\varsigma$ $\tau\epsilon$ $\epsilon\iota\mu\acute{\iota}$ significat *qualiscunq; sum*, $\omicron\iota\iota\omicron\varsigma$ $\tau\epsilon$ $\epsilon\iota\mu\acute{\iota}$ *possum*.

Solebant ex priscais Scriptoribus nonnulli Spiritum dictionis in compositione postpositæ servare; ut $\epsilon\upsilon\nu\acute{\alpha}\lambda\iota\Theta$, $\mu\epsilon\lambda\iota\eta\delta\eta\varsigma$ interdum & tenuem pro aspero accipere, ut $\epsilon\upsilon\acute{\alpha}\iota\mu\omega\tilde{\nu}$. Distinctionis ergo adhibuerunt tenuem in Propriis, asperum in Appellativis; ut $\phi\acute{\iota}\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ *Philippus*, $\phi\acute{\iota}\lambda\iota\pi\pi\Theta$ *amans equorum*: sic $\alpha\lambda\chi\acute{\alpha}\lambda\Theta$ & $\alpha\gamma\chi\acute{\alpha}\lambda\Theta$ vide Eustath. Il. é. v. 79. & Od. á. v. 105. Idem factitarunt nonnulli in compositis cum $\omega\epsilon\tilde{\iota}$, post Contractionem; ut $\omega\epsilon\tilde{\iota}\chi\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota$, $\omega\epsilon\tilde{\iota}\beta\alpha\upsilon\tilde{\nu}\epsilon$, &c. quam scripturam meritò Stephanus rejicit, Paralip. pag. 87.

Cæterùm de vocibus figuratè contractis inter viros graves non levis controversia oboritur, an vocalis, loco suo exclusa perpetuò subnotari debeat; quam subscribendam autoritas & ratio postulant juxta Reg. p. 5. Veritatem hanc ità universim amplexi sunt Grammatici, ut eorum nemo quotquot ad manus nostras devenerunt (Sylburgio, Gualtero, & Rhenio exceptis) diversum senserit. In emendatissimis exemplaribus punctum habent subiectum, Lascaris; ut $\kappa\acute{\alpha}\gamma\omega'$ p. 98. Gaza, ut $\kappa\acute{\alpha}\pi\tilde{\iota}$, p. 601. l. 5. Cleonardus cum Antesign. ut $\kappa\acute{\alpha}\mu\omicron\iota$, &c. p. 229. Moquotus, ut $\kappa\acute{\alpha}\mu\tilde{\epsilon}$, &c. p. 224. Ramus, ut $\kappa\acute{\alpha}\gamma\omega'$ p. 294. Scotus, ut $\kappa\acute{\alpha}\kappa\epsilon\tilde{\iota}\nu\Theta$, &c. p. 314. Caninius, ut $\kappa\eta\gamma\omega\tilde{\nu}$, &c. p. 23. Crusius, ut $\kappa\acute{\alpha}\gamma\omega'$ p. 877. l. 5. Gretzerus, $\kappa\eta\tilde{\nu}$, &c. p. 298. Vossius p. 160. &c. S.S. Biblia editio num omnium, Libri à Stephanis excusi, à Turnebo, Aldo, &c. Julius Pollux, Budæus, Wolfius, Scaliger, Casaubonus, &c. Aliorum, qui multò plurimi sunt, nomina missa facimus: quæ infra in testimonium rei non dissimilis adducuntur.

Subscriptionem negligunt antiquiores, Etymologus, Hesychius, Favorinus, Eustathius, Æmilius Portus: moderni, Frobenius, Gul. Morellius in Demosthene, & præ aliis Wintertonus: quibus elisa, ex diphthongo præcedente, præcipuè $\chi\tilde{\iota}$, aboletur; ut $\chi\tilde{\iota}\acute{\alpha}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu$ & subnotatur solum ex sequenti, ut $\iota\acute{\alpha}\iota\pi\omicron\lambda\Theta$, $\omega\pi\acute{\iota}\lambda\omicron\varsigma$. Argumenti, quod afferunt, sensum faciliùs assequentur tyrones, si

si meminerint : 1.º. quod propter vocalium concursum fit Thlipsis. 2.º. quod Vocales per Crasin duæ vel plures in unam coeunt. 3.º. Si per Crasin facta vocalis rursus subjectum recipiat *i*, in diphthongum migrat per Synæresin: Quibus præcognitis argutè disputat Wintertonus (forſan ex Etymologo, ad voces τῆμῆν vel ἐμῶ-κυμώρω aut ex porto, ad vocem ἄλλοι) fieri non posse Synæresin ex *i* mediâ inter vocales per Crasin coalescentes, ideóq; Thlipsin inducit, quæ abradit *i* intermediam antequam Crasis extremas collidit, nempe ex κὶ ἄν, καὶ ἄν, καἄν, ex οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλοι, ὦλλοι. Mirum sanè θλίψεως commentum! Subtilissima circumlocutio! Quid moras nectimus tyronibus? citra opem alterius Figuræ, quàm expeditè sit Crasis? κὶ ἄν, καἄν οἱ ἄλλοι, ὦλλοι. Diphthongi elidi subjunctivam manente præpositivâ, quis in poësi concesserit; in prosâ quis tulerit? Post vocales, non inter ipsas, positam *i* excidere, & subnotari? satis dogmaticè. In extremis vel medio, ubique *i* immutabilis est; subscriptio ipsius non ex positione, sed ἀμεταβολία provenit; quæ cum omninò sit mutationis expers, semper post Crasin supereſt integra, non interempta, non variata, nisi ubi in locum illius succedit altera Subjunctiva; ut ἐμῶπο-δύει pro ἐμοὶ ὑποδύει aliàs individua comes vel adhæret vel subjicitur; ut τὸ ἰμάτιον, δοιμάτιον κὶ ἐζῶ, καὶ γῶ.

Quod si duæ simul *i* concurrant, punctum unum utriusque index est; ut κὶ εἶτα, καἶτα.

Lascaris cum quibusdam aliis mentionem θλίψεως facit, minime sanè rejiciendam, si significet *extrusionem*, non *expunctionem*, vocalis *i* quam quidem per Crasin solvi, loco extrudi, & infra poni nemo non fatetur: ibidem tamen punctum subnotat, ubi Thlipsin agnoscit p. 94. & alibi. Etymologus (ad verba Homeri, τῆμῆν, τῶμῶ, & ἐμῶκυμώρω) dicit; ἐνθλίψεῖ τῆ ἀρσεν τὸ *i*, κὶ κίναται τὸ *η* vel *ω* cum *ε* eis *η* vel *ω*, χρεὶς τῆ ἰῶτα ex quibus verbis existimantur alii θλίψεως afferendæ rapuisse ansam, quæ ab Authore non datur. Eustathius enim tum Romæ, tum per Froben. editus, Stephanus, &c. elidunt *ε* & appingunt *i* sub *η* vel *ω*. Æmilius Portus (qui ad voces ὦλλοι, ὄρνευ) θλίψιν exponit, alibi subjunctâ *i* facit Synæresin; ut κῆξ, κῆμφισσιλαμῶνα, &c. in Lexico Dorico. Cum itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti ad-versariis, ex generali Regulâ, usuque probatissimo retinenda semper est ipsius notatio; neque fidem receptæ veritatis elevet unus vel alter, qui contra torrentem scriptorum penè omnium scapham impellere nituntur. Permovit fortasse eos omissum aliquando hoc punctum, vel distinctionis causâ; ut χῶ pro κὶ ὁ vel etiam more Dorico, ut rectè Scotus p. 119. & 314.

Non aliò commodiùs referenda est disceptatio de puncto Verbis subscripto præcipuè Infinitis in ᾶν.

Infinitivus in $\tilde{\alpha}\nu$ sub se exigit ι , per Reg. p. 7. l. 19.

Gaza format Præbens Infinitivi à Præsenti Indicativi, addito ν , p. 216. l. 2. (Caninius etiam p. 77. affirmat *Gazam velle diphthongum in omnibus Infinitivis.*) Lascaris itidem p. 259. qui desertis verbis fatetur subscribi $\tilde{\alpha}\nu\lambda\acute{o}\gamma\omega\varsigma$ pag. 200. & rursus p. 293. ubi subnotationem puncti fufius persequitur. Grammaticos sui sæculi idem sensisse perhibet Urbanus, p. 212. Posterioris ævi, Sylburgius, Ramus, Crusius, Rhenius, Gualpterus, Cleonardus, Gerson, Vossius, atq; alii quos vidimus: Editiones omnes SS. Bib. veteres Scholiastæ in Dramaticos, libri quotquot à Stephanis evulgati, constanter subnotant. Idem faciunt Viri $\tilde{\epsilon}\lambda\lambda\omega\iota\kappa\acute{\alpha}\tau\alpha\tau\iota$, (quibus singulis specimen unius saltem operis adjicitur:) Julius Pollux in Onomastico, Æmilius Portus in Lexicis, Budæus in commentariis, Wolfius in Demosthene, Benedictus in Luciano, Scaliger in Eusebii Chronicis, Casaubonus in Strabone & Polybio, Savilius in Chrysoftomo, Carolus Morellius in editione patrum Parisiensi, Plantinus in Stobæi Eclogis, Aldus in Demosthene 1527. in Themistio 1534. Petavius in Epiphanio, Grotius in Evangeliiis, Salmasius in commentariis ad Simplicium, Heinsius in suis annotationibus ad Poëtas, Wintertonus in Minoribus Poëtis, Duportus in Ecclesiaste. Quid opus est Catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantius adornârunt, uno quasi consensu subnotationem comprobant. Ratio subnotandi est.

1a. Regula superius posita. 2a. Analogia, cujus suprà meminit Lascaris, $\mu\acute{\alpha}\epsilon\iota\nu\ \mu\acute{\alpha}\tilde{\alpha}\nu$, sicut $\mu\acute{\alpha}\epsilon\iota\varsigma\ \mu\acute{\alpha}\tilde{\alpha}\varsigma$ præsertim quum ι sit quodammodo Characteristica Infinitivi Activi; ideoq; Æoles adscribunt ι verso $\tilde{\alpha}\nu$ in $\tilde{\alpha}\varsigma$, ut $\mu\epsilon\lambda\tilde{\alpha}\tilde{\alpha}\varsigma$ pro $\mu\epsilon\lambda\tilde{\alpha}\tilde{\alpha}\nu$. 3a. Distinctio: quis enim, dempto ι , Genit. Doricum $\mu\acute{\alpha}\tilde{\alpha}\nu\ \nu\iota\kappa\tilde{\alpha}\tilde{\alpha}\nu$, & Infinitivum $\mu\acute{\alpha}\tilde{\alpha}\nu\ \nu\iota\kappa\tilde{\alpha}\tilde{\alpha}\nu$ poterit internoscere?

Ex Veteribus tamen nonnulli, pauciores ex Modernis subscriptionem negligunt. Theodosium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scotum eâ mente fuisse docet Regula ab aliis per manus tradita & accepta. Hesychium, Favorinum, Eustathium, Didymum Editiones solæ in id consensisse arguunt. Quibus accenseri possunt Turnebus in Philone & Sophocle, Frobenius in Josepho, Gulielmus Morellius in Demosthene, Claudius Morellius in Libanio & Chrysoftomo, Sonnius in Dionysio Areopagitâ & Basilio, Aldus in Platone membranis impresso & in Iſocrate, aliq; perpauci obscurioris notæ, quia ex incuriâ forſan, ne dicam incertiâ, punctum hoc omiſſiſſe exiſtimentur.

Theodosius & Herodianus hujus ſententiæ Patres Præsens Infinitivi circumflexi ab Imperfecto arceſſunt: Dura nimis & anomala formatio; cùm Tempora ſimilia à ſimilibus formari uno
omnes

omnes ore clamitent, Præfens ab Imperfecto manare? præpofterum! Βοᾷ βοᾶν, simpliciffima, penè nulla mutatio: ἐβῶ βοᾶν, abfona, multiplex & prodigiofa detorfio; non fignificatio, non accentus, non fyllabarum numerus fervatur, magno opere vexatur tota dictio, ut femiliterula tandem perimeretur.

Perimendi caufam Etymologus adjecit; *Verba*, inquit, πᾶνεκφώνητον ante υ, non admittere: Quid illud ἀνεκφώνητον? vocalem obmutefcere intelligit, ut quæ conftituat diphthongum ἄφωνον; non (ut falfo interpretatur Urbanus pag. 212.) qua nullum edit fonum: fubfcripta enim vocalis fonum addit, licet confufum, aut ex illâ non omninò fit diphthongus. At filens vel fonans quidni ante υ perinde atque alias confonas fcribatur? nulla κακοφωνία impedit, ut in his, ἐφρονόοι, ἐπήνην, πέφνη, μέμνη, &c. Si υ finale intelligat; in illis itaque Apocopen paffis πέφνην, μέμνην num ι expungitur? Quinimò nec ι, in Verbo magis quàm Nomine, auribus difplicet Atticis; quorum Genitivus dualis ὄφρων, εὐζων, quàm elegans, quàm frequens! & in linguâ communi, νῶν, σφῶν! Quid multa? Infinitivus in ἦν pro εἶν ι mutum ante υ retinet, ut ἐλθῆν· vide Lafcarin p. 293. fic κανῆν in Lexico Dorico Porti.

Subtiliùs conatur Urbanus obliterare hoc punctum; qui deductionem minùs fpuriam, non magis tamen ferendam, ex Præfenti commentus eft (pag. 212. editionis Venet. 1557.) in fine enim Præfentis — άει, folvit diphthongum ει, elidit ι, relictas αι contrahit; ambagibus hifce ufus, ut à communi opinione, & quafi à viâ regiâ folus vel cum paucis aberraret.

Pari circuitione Infinitivis in ἔν Thlipfin inducunt ante factam Crafin: ubi tamen ε ex όει tam in Verbis quàm in Nominibus poteft per Crafin folam coalefcere; ut μελιτόεις μελιτῶς, χρυσοῖεν χρυσῶν in quibus neceffariò excidit ι, nec fubfcribitur; quoniam ε non eft è numero diphthongorum quæ punctum fibi fubjiciunt (pag 4.) vel quia υ pro ι fufficitur, & Æolice redit; ut ὕψοῖς pro ὕψῆν Lafcaris p. 259. l. ult.

Urbani argutias paucis complexus eft Scotus pag. 214. de veritate tamen earum incertus, nec fibi confans, adjungit *quofdam fubfcribere, quofdam non fubfcribere*, atque ita rem in medio relinquit. Aldus in tantum à mente Urbani difsentit, ut in editione ipfius (contra Reg. pag. 212.) apponat ι & Paradigmati Infinitivi pag. 380. & exemplo Regulæ pag. 212.

Vetuftiores fiquis pergat objicere codices puncto carentes, Hefychium & Favorinum, optimos fanè Authores hac ex parte pefsimè in exemplum adducit; qui non minùs in Præfenti Indicativi quàm Infinitivi, frequenter egent fubfcriptione; ut ἦβᾶ, ἦβᾶν, ὄεξ.

ὄρεᾶ, ὄρεῖν, ὄρεᾶ ὄρεῖν, ὄρεῖα ὄρεῖν, item ἐρεᾶ pro ἐρεῖσθαι, &c. Idem dicendum est de Eustathio per Frobenium edito, in quo Præsentis punctum desideratur sæpiùs quàm subjicitur; ut *μυροινᾶς* Od. β'. v. 275. & v. 286. *μυροινᾶ*, Od. β'. v. 34. *δαμῶν*, Il. ξ' v. 199. *ὄρεᾶ*, Od. δ'. v. 833. & ξ'. v. 44. cum multis aliis. Deest nonnunquam in Didymo, ut *δαμῶν*, Il. ξ'. v. 199. &c.

Hippocrates Venetiis excusus 1526. non in fine magis Infinitivi quàm Subjunctivi, atque etiam in Dativis Nominum destituitur punctis: iisdem orbat & mutili conspiciuntur alii antiquioribus typis exscripti; adeò ut non injurià liceat colligere, Græcis veteribus subnotationem hujus *ι* raram, quemadmodum Hebræis punctationem vocalium nullam fuisse in usu.

Item nonnulli haud dissimilem movent de Verbis 4æ. quæ habent penultimam *αι*, negantes subscribi *ι* sub *η* inde oriundo in Perfecto vel Indef. 1. contra Reg. pag. 45. l. 3.

Punctationem Perfecti decernunt, Gaza (p. 181. τὸ ἢ ᾤρακει-
μυρον μέπον πρέπει ἢ *αι* ᾤραλήγηε εἰς *η*.) Lascaris (pag. 292. πρέπει) τὸ *αι* ἢ *αι* διφθόγγε εἰς *η*, καὶ τὸ *ι* ἰσογραφε.) Diphthongum *αι* Præsentis in improptiam *η* Indefiniti primi mutandam affirmant Scotus, Crusius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus, penè universa Grammaticorum synodus, & Authorum praxis. Ramus & Sylburgius scribunt *πέφθηα* & *πέφθηα*: adeoque mirandum est in tam claro Sole cæcutiisse, alioqui perspicacissimum, Wintertonum.

Quinimò Indefiniti subnotationem æquè ac Perfecti admittendam suadet analogia, cum sibi tam cognata sint & persimilia ἔφθηα, *πέφθηα*. Eamque ob causam non inicitè Wintertonus eodem utitur telo ad punctum in utroq; Tempore confodiendum. Nam si duo hæc Tempora referantur ad fontem unde proximè fluunt, penultima illius habet *αι* simplicem, ex quâ facta *η* punctum in neutro sub se reciperet: Sin in utriusque formatione recurratur ad Thema (quod in Perfecto fieri debere modò ostensum est,) penultima ejus *αι* in *η* versa sub utroq; pariter punctum ἀνδρογῶς expetit, vide pag. 5. Quod rectè admonent, Crusius p. 144. & Gualpterus p. 512. adhibendum Infinitivo propter rudiores; quibus consultum esse oportet, hâc quasi virgulâ indigitante radicem, à quâ multum discessit. Stephanus per Thesaurum subscriptionem hanc quàm maxime observat; ut in his ἔφθηα, ἐμίθηα, ἐσήθηα, &c. quam retinet per omnes Modos in Indefinitis Verbi αἴρω, ut ἀπῆρα, ἔξάρω, διαραῖ, ἐπάρας, ἠεμίλω, ἀντάραξ, &c. Passor (in Lexico N. T. ad verbum αἴρω) ut plurimum dicit resumī *ι* in Indefinito primo, quæ in Futuro primo abjicitur; tenendum, inquit, adesse. Quid itaq; Wintertonus punctum hoc tam rigidè proscribit? prolixè differens contra ἐμίθηα ad versum 62. Heliod
Scut

Scut. Hercul. quod non à Stephano tantùm atque aliis, verùm ab ipsis Eustathio & Didymo (interdum alibi huic puncto minùs faventibus) subnotatur. Quid in partes suas trahit congeriem Grammaticorum (ad versum 80. Hesiod. 'Εργ. l. 1.) hoc tantùm arguens, quod nemo sanus in dubium vocat, formari Indefinitum à Futuro? ubi intereà *ἄβρολιζόμεθα*, id, quod probatione eget, tacitus præterit; nempe *α* vertendum in *η*, in Perfecto vel Indefinito, neutiquam respicere Præsentis diphthongum: Quod si affirmare fuisset ausus de Perfecto (& sanè Indefiniti parem rationem ex ipsius argumentatione latis constat.) Gaza cum reliquis, quos advocat testes, adversis illum suffragiis obruissent.

Inveniri autem Indefinitum verbi *αἶρω*, cum *α* *μονοφθόγγω*, & quidem frequentius, fatetur Stephanus; ipse interim punctum subjungens. Quid enim? si in unâ voce deliquerit vulgus scriptorum, ideóne mutaverit sententiam vir prudens? & in univèrsum? Præterea *α* non notari dicit, ergo nec *η*? *α* Atticum pro *η* omnes *μονοφθόγγω*; efferunt, ut *ἐμίανα*. Addit Passor sub *α* adesse & abesse, more Hebraici *dagesch* quod ex literâ *schevata* sæpe solet excidere. Quòd si quis dixerit in grammaticis raram esse mentionem Indefiniti subscripti, frequenter Perfecti; responderi potest, cùm sit una utriusq; ratio, canonem non esse iterandum, neque cramben bis ponendam discentibus. Verùm nec silentio eorum danda omninò erit venia, qui nec solùm in Indefinitis hujusmodi, quorum numerus minor intra Conjug. 4æ. tribum unam concluditur, sed etiam in personis Verborum omnium, quæ (juxta Reg. p. 39. ad finem) exigunt, subscriptum, vel parùm admodum vel prorsus nihil de puncti hujus annotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, si permiserint adversarii, id dicendum cupimus, quòd idem illi rectius nobiscum judicaverint; & in subnotandis tam Synalæphis, Infinitivis in *αν*, Perfectis Mediis, Indefinitis primis, quàm personis cujuscunque Mòdi vel Temporis, ad generalem normam velut invariabilem Cynosuram confugiendum censuerint, punctumq; ab illâ constanter dirigendum. Cui per omnia si religiosè adhæserint, non ampliùs typis erudiendi relinquentur elementarii, & sublestâ fide decipientur editionum, in quibus, ut summâ curâ & artificio splendidissimè elaboratis, nunquam non ineiunt sphalmata. In Bibliis enim Plantinianis legimus *εργα*, Gen. 4. 12. *ακησεν*, Gen. 4. 16. *βοα*, Gen. 4. 10. *αγαπᾶ*, Prov. 3. 12. *αγαπᾶν* & *αγαπᾶν*, Marc. 12. 33. atque alia complura de quibus p. 283.

Hujus denique Regulæ beneficio continget; ut sublatis hinc Docentium altercationibus, inde Discentium difficultatibus, quas leviusculi isti apices, tanquam vepreculæ creant in viâ, faciliores fuerint progressus, & compendiosus iter ad Athenas.

Figuræ Syntaxeos

Tres sunt: Enallage, Ellipsis, Pleonasmus.

Enallage

Est permutatio quævis dictionum in Syntaxi.

1°. Numeri, Generis, vel utriusque: alio nomine dicta Synthesis vel potius *Σύνεσις*, per quam dictiones sensu, non voce, congruunt; nempe subintelligitur ut plurimum altera vox, quâcum fit Concordantia.

Numeri: Nomen Multitudinis singulare sæpe jungitur Verbo plurali; necnon Adjectivo vel Relativo, generis quandoque diversi; ut ὁ λεὼς χαιρεσθ, Lucian. πᾶσα πόλις καχηνότερος ἀκέρυσι, Idem. Ἄνδράπυτος πίνυυδων ὅπως κ' ἐπίορκον ὁμόοσθ, Il. γ'. v. 279. Cum utroque simul Numero interdum construitur; ut σωθήσθ γωνὴ ἐὰν μείνωσθ, 1 Timoth. 2. 15. ubi γωνὴ pro *sexu* ponitur.

Similiter Partitivo singulari respondet Relativum plurale; ut ὅσθις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δεκεῖ ἢ γλωσσαν ἦν ἐκ ἄλλῃ ἢ ψυχῶν ἔχειν, Οὗτοι διαπυχθέντες ᾤφθησθ κεινοὶ, Soph. δειτέραν ἐπιστολῶν, ἐν αἷσθ, &c. 2 Pet. 3. 1. ἐν αἷσθ refertur ad *προφῆτῶν* & *δειτέραν*.

Masculinum vel Fœmininum plurale interdum Verbo adjungitur singulari; ut ἔξεφύετο πῖς μ' αἱ τρίχες, πῖς ᾗ τὴ πλερῶν, Aristot. usitatius Poëtis, ut ἡχῆσθ ὀμφαί, Pindar. Verbum *ἔσει* sic usurpatur, ut ἐκ ἔσειν οἴπνες ἀπέχεσθ, Plato. Et ἦν itidem, ut ἐκ ἦν βόταναι, Jerem. c. 14. v. 5.

Dualia cum Pluralibus coherent apud Poëtas; ut καμέτιν ᾗ μοι ἵπποι, Il. δ'. v. 27. νῶσθ ᾗ χαζώμεθα, Il. ε'. v. 34. ὀνόματα ὀμοίω, Aristoph. Nebul. κέρεκες κρώσαντε, Aratus.

Generis; ut κλυτὸς Ἴπποδάμεια, Il. β'. v. 743. ὀλοώτατος ὀδμή, Od. δ'. v. 442. γλύφουσθ Πανὸς πῶγαλμα τραγροσκελία, Herodot. l. 2. πλεῖον Σολομῶντος (pro *πλείων*), Matth. 12. 42. τέκνά με ἔς ὠδῶν, Galat. 4. v. 19.

Numeri & Generis; ut τῶ χεῖρε αἷς ὁ Θεὸς ἐπίησθ, Xen. — πόσις ᾗ ᾤραυπῖκα λύματ' ἔχουσθ Φαρμακόεις, &c. Nicand. in Alexiph. v. 292. & 293. pro *φαρμακόεσσθ* πᾶσα Ἱεροσόλυμα, Matth. 2. 3. (i. e.) πόλις.

2°. Casûs: Vocatur hæc Antiptosis, quâ Casus pro Casu ponitur; ut ᾤρακαλῶ ὑμᾶς ᾤεπατῆσθ — ἀνεχόμενοι pro *ἀνεχόμενοις*, Ephes. 4. v. 1, 2. πῖς Συρακοσίσις κατὰπληξίς ἐκ ὀλίγη ἐχουσθ, ὀρῶντες

ὄρωσιντες ἢ ἤψ' Ἀθωαίων δύναμιν, Thucyd. pro ὄρωσι ἢ προσεκτέον ἡμῖν ὅτι πῆς τέτων λόγους, εἰδότες ὅτι βλάπτουσι, Dinar. pro εἰδότες, φημὶ γὰρ ἔν κατακεῦσαι ὑπερμελέα Κρονίωνα Ἀσράπλων ἐπιδέξει'. Il. β'. v. 350. & 353. pro ἀσράπλωντα.

Nominativus non raro usurpatur pro Vocativo præcipuè cum Articulo; ut ἡ πῆς, ἐγείρου, Luc. 8. v. 54. (vide pag. 131. l. 37.) Vocativus poëtice pro Nominativo; ut ἐπὶ θρόνον ἐυρύοπα Ζεὺς Ἐξέτο, Il. δ'. v. 442. ἡχέτα τέπιξ, Hesiod. interdum pro Accusativo & Genitivo; ut εὐρεν δι' ἐυρύοπα Κρονίδου, Il. α' v. 498. ἡχέτα πόντον, Orpheus. πρὸς τερεῖ πόδες ἰππίτα θηρῆς, Arat. (vide Eufstath. ad versum 68. Od. γ'.)

Quinetiam Casus pro Verbo tribuuntur alii quàm sui; ut ἡξίωσαν ἢ Ἀχλλαίων ὄπλων Ἐλδόντι δέναι — Soph. pro Ἀχίλλεια ὄπλα δέναι.

Antecedens, quod esset alterius casus, ponitur sæpe in casu sui Relativi; ut ἐκ ἔσιν ἡντινα πώπι' ἐκ ἡρξεν ἀρχῶ pro ἀρχῆ. sic καὶ τῆ τέκνε ἐμῆ, ὃν ἐγγύησα. Ὀνήσιμον, Philem. v. 10. pro Ὀνησίμω. Regitur aliquando à Præpositione; ut ἄροντες, παρ' ᾧ ξενιδώμῳ Μνάσωνι, Act. 21. 16. pro Μνάσωνα, quandoque à Relativo regitur in diverso Numero; ut ἐκ ἔσιν ἡντινα πόλεων ἐλύπησε, Isocrat. pro ἐκ ἔσι πόλις, ἡντινα ἐλύπησε.

Sunt qui Ellipsis potius notant in hac constructione: deesse tamen id perpetuam dicitur quod sine Pleonasmō addi vix potest: insolens enim, si non planè inaudita, hæc constructio; ἄροντες Μνάσωνα παρ' ᾧ ξενιδώμῳ Μνάσωνι. ἐκ ἔσιν πόλις, ἡντινα πόλεω ἐλύπησε.

Pro Genitivo absolutè posito usurpatur Accusativus, &c. (vide p. 161.) non raro & Genitivus absolutè ponitur pro alio Casu; ut πῶτα ποιησάντων ἢ Σπαρτιῶν ἐπαύσαντο τῆ ἀρχυπικῆ, Herodot. l. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτιῶν προσέμειξαν τῶ τέχεσι ἢ πολέμιων λαθόντες τοῦ φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινόν, ἢ προσιδέντων αὐτῶν, Thucyd. pro προσιδόντας αὐτές. — σὲ δ' ἂν πλυεργὸς ἀργερέυε Βυκαϊὸς τ' ἀλέγρι — Τοῖα ἀρραφραθέντος, &c. Nicand. Theriac. v. 4, 5, 7. pro ἀρραφραθέντα.

Sæpissimè post Infinitivum ponitur Accusativus pro alio Casu; ut Ἀβυδῶνισι προσεπάητο φύλακας εἶ) ἢ Ἀθωαίων, Herodot. l. 7. pro φύλαξι. ἐδοκεῖ ἡμῖν ὑπερμελέας ἢ ναῦν ἀναβιβάσασθαι, Lucian. v. hist. l. 2. pro ὑπερμελέοις.

Interdum Verbo duos Casus regenti apponuntur simul utrique, neglecta etiam ratione Concordantiæ; ut ὅππῃ οἱ ὠκ' ἡκουσ μέγας Θείος ὑξάμφοιο, Il. π'. v. 531. pro ὑξάμφο' ἀκίω enim regit Genitivum & Dativum pag. 149. Interdum Nomini; ut τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλῃ, 1 Cor. 16. 21. Huc refer χεῖ τῆ εἰωθὸς τῆ Παύλῳ εἰσῆλθε, Act. 17. 2. magis perspicuè ὁ Παῦλῳ.

Ad Enallagen casûs spectat submutatio casuum quæ dicitur Hypallage: ut ἀφαιρῶ σὲ ἔγωγο vel σὲ τέτυκε, &c. vide p. 161. 162. 163.

3°. Vocis seu significationis: Activa quædam significationem passivam vel neutram; induunt ἀναλαμβάνω, ἀναφέρω reficior, reualesco, ἀπὸ ἀπάτης liberor, τελεῶ censeor, μεταβάλλω mutor, ἀσκῶ exerceor, &c. ut ἀνδραμβάνων ἐκ τῆ νόσου, Galen. ἐκ τῆ πληγῆς ἀναφέρων, Plutar. τὰ σύμμετρα ἢ τὰ σώματων ἀπὸ ἀπάτης ῥᾶεν, Aristot. Probl. εἰς ἀνδρας τελεῖν ἢ ἐξάμω, Lucian. μεταβάλλει χειμῶν εἰς ἐυδῖαν, Menand. ἀσκῆν ἐπὶ τὸν ἀνταγωνιστῆς, Ilocr. quibus adde κατὰ παυσε, Jerem. 6. v. 25. &c. Subauditur in his ferè accusativus nominis reciproci: ut ἀνέλαβεν ἑαυτὸν, Demosth.

Passiva quoque & neutra interdum activam habent significationem: ut σὺ ἀπεσράφης με, Jerem. c. 15. v. 6. βεβέβηλα ὧ, c. 27. v. 45. κοινῶν ἐς πεποιήσθε, Demosth. (vide p. 55.) cum pluribus aliis utriusque sortis.

4°. Modi: Infinitivus sæpissimè loco Imperativi ponitur (vide p. 180.) interdum Subjunctivus; ut τὸ τρίτον μέροσ ἢ τρίτησ ἐχῆ, Demosth. de classibus. Item Optativus; ut εἰ μὴ φοβῆ ἀφίκοιο, Æschin. addito ut plurimum ἄν: ut αὐτὸς ἄν εἰδείης, Lucian. Ganymed. & Jup. Futurum quoque Indicativi perfrequenter: ut — ἐ μὲ δυσμενῆς ἔσῃ φίλοις Παύσῃ ὧ θυμῶ — Euripid. ἐ φονεύσεις, ἐ μοιχεύσεις, &c. Legitur Imperativus pro futuro Indicativi; ut οἶδ' ἔν ὃ δράσον ὧ γῶμαι, Euripid. Iphigen. pro ὃ δράσεις.

5°. Temporis: Indefinita temporum omnium habent significationes: ut ὁμοιωθῆ ἢ βασιλεία, Matth. 17. 23. i. e. ὁμοιωθῆ, &c. In Indicativo tamen, sæpius perfecti: In Imperativo & Infinitivo, præsentis: In Optativo & Subjunctivo, futuri.

Est ubi alia omnia tempora pro se invicem accipiuntur, præsertim sacris Bibliis.

Pro futuro, Præsens in his ubique; ἐσθμαι, φάγομαι edam, πίομαι bibam, νέομαι, βόομαι ibo, ἐλῶ impellam, &c. vide anomalorum tabellam.

Imperfectum; ut N. ἀλλὰ σῶσαι δείσεις. Π. ἐκ ἐχθῆν. Lucian Nereid. & Neptun.

In vaticiniis, sæpiusculè præsens, indefinitum vel præteritum; ut ἐγείρομαι, Matth. 27. 63. παιδίον ἐγλυνῆσθι, If. 9. 5. συγκέχω ὧ ἢ γῆ, κ' ἔσται λαὸς ὡς κατακεχωμῆν, ib. v. 19.

Pro indefinito vel præterito, quandoque præsens; ut φαίνεται, Mat. 2. 13.

Pro Præsentī, contrà præterita; ut ἔοικα, οἶδα, Lucian. (vide p. 55.)

Est

Est & alia Enallage dicta Ἀντιμέτεια, quâ ponitur pars una pro parte orationis alterâ. Adjectivum pro Adverbio, p. 127. Adverbium vel Infinitivus pro Nomine pag. 133. Participium pro Adverbio, Substantivo, &c. pag. 183. &c.

Ellipsis

Est defectus unius vel plurium dictionum in contextu :

- 1°. Nominis : In Adjectivis vel Articulis fœmininis certa quædam Substantiva subintelligenda sunt, præcipuè Casûs obliqui.
- Βελή. ut μίαν βελεύσομαι, Il. ε'. v. 379. i. e. βελήν.
- Γῆ. ἦ ξηρὸν, Psalm. 95. 5. i. e. γῆν.
- Γυνή. εἶχε συμβαίη χειρῶν νέαν ἔχειν, Xen. i. e. γυναικα.
- Γραμμῆ, ὡς ὀρθῶν, Euclid. i. e. γραμμῶν vel γωνίαν.
- vel γωνία.
- Δίκη. ἀξίαν ἀποτίνειν, Lucian. i. e. δίκῃ ἐνδείας κρίνετε, Pl. 53. 1. i. e. δίκας.
- Δορᾶ. ἀπὸ τῆ λεοντῆ πίθηκῃ, Adag. i. e. δορᾶ.
- Ἡλικία. ἀρετῶν ἐκ νέας ἀσκεῖ, Synes. ep. 68. i. e. ἠλικίας.
- Ἡμέρα. τῆ ὀπρωσκύση, Matth. 28. i. e. ἡμέρα.
- Θάλασσα. ἐφ' ὑγρῶν, Od. α'. v. 97. i. e. θάλασσαν.
- Μεῖς vel μοῖρα. εἰζέειν παρ' ἴσους, Il. λ'. v. 423. i. e. μείδος vel μοίρας.
- Ναυμαχία. μίαν ναυμαχίῃσιν, Aristoph. i. e. ναυμαχίαν.
- Ναῦς. πειρήσει, Thucyd. i. e. ναῦς.
- Ὀδός. ἦ ὅτι θάνατον ἰέναι, & ἑτέραν ἐκβέπον, Lucian. i. e. ὁδόν.
- Πληγῆ. θαρῆσι πολλὰς, ὀλίγας, Luc. 12. 47. 48. i. e. πληγὰς.
- Προή. οἱ ἔπαισι λερόμενοι & αἱ τρωπαῖαι γίνον, Aristot. i. e. προαί.
- Τέχνη. ἡ ῥητορικὴ ὄραφύς τι τ' διαλεκτικῆς, Aristot. Rhetor. 1. i. e. τέχνη.
- Φωνή vel γνώμη. ἤρξαντε ἀπὸ μᾶς ὄραφίτης, Luc. 14. 18. i. e. φωνῆς vel γνώμης.
- Χώρα. εἰς ὅλῃν παύωρον, Matth. 14. 35. κατ' ἰδίαν, Matth. 24. 3. i. e. χώραν.
- Ψῆφος. ἦ λῶκλῶ ἀεὶ κ' πῶζυ φέρεται, Lucian. Hermog. & ἦ ἀναρῆξ' ἰεὺ καδαρῆξ' τιθέναι, Dem. i. e. ψῆφον.
- Ἐπινοία. διὰ κενῆς, Psalm. i. e. ἐπινοίαν.
- Ὄρα. ὄραφας, Matth. 21. 18. & ὄψας, 27. 57. i. e. ὄρας.

In quibusdam Neutris :

- Διάστημα. πύργων ὄντων δι' ὀλίγας, Thucyd. 1. 3. i. e. διαστήματος.
- Ἰμάτιον. οἱ τὰ μελακὰ φορέοντες, Matth. 11. 8. i. e. ἱματῖα.

Μέρϑ.	ἀρχὴ ἡμῶν ἐλθόν, Dioscorid. i. e. μέρες.
Ῥῆμα vel ἕπος.	δι' ὀλίγων ἔγραψα, 1 Pet. 5. 12. i. e. ῥημάτων.
Τάγμα vel πλῆθος.	πάν τὸ στρατιωτικόν, Herodian. l. 2. τὸ ληστικόν τῶν Πελοποννησίων, Thucyd. l. 2. i. e. τάγμα, &c.
Ῥόδος.	πύθειον ψυχῶν, Matth. 10. 40. i. e. ὕδατος. In paucioribus Masculinis; ut
Πυρετός.	τεταίως λύει, Dioscor. l. 2. i. e. πυρετός.
Ῥπϑ.	ὡς βαδὺν ἐκραιμῆθης, Lucian. i. e. ὕπνοι.
Χρῶνϑ.	ἐκ ποσέτη, Plato. ἐκ πολλῶ, Thucyd. l. 5. δι' ὀλίγη, idem. l. 2. i. e. χρόνη.

Ponitur Genitivus omisso priore Substantivo; ut εἰς ᾧδον, Act. 22. 7. i. e. οἶκον. ἀγαθῶ δαίμονι ἐγγράω, Athen. i. e. κύλικα. εἰδέ μοι τ' τε γλύπιτο, i. e. κῆσις vel χεῖρας.

Frequenter Genitivus Nominis Proprii usurpatur, subaudito Appellativo; ut Δημοθίνης Δημοθίνης, i. e. ἡδῶ, Demosth. de cor. Μελίη Ἰακώβου, i. e. μήτηρ, Luc. 24. 10.

Usitatissimè cum Articulo Nominis intellecti; ut Ἰάκωβον τῷ Ζεβεδαίου, Matth. 4. 21. i. e. ἡδῶ. sic Πλὴ αὐτῷ φιλέει, II. 6. v. 342. i. e. γυναικα. Quandoque Participium unà cum Nominè subintelligitur; ut Μαρία ἡ Ἰακώβου, Matth. 27. 56. i. e. μήτηρ δουλοῦ, ut rectè Theophylact. pag. 372. Subauditur & Nomen partitivum; ut τῶν παρόντων μήτε ψέγη, μήτε ἐπαίνει, Polyænet. i. e. πνά. τῶν περιγλιῶν κατελέγη, Lysias. i. e. εἰς vel πῆς. (sic ὅσων ἀποκτενῶσι, Luc. 11. 49.)

Quinetiam alia permulta non inveniuntur suppressa; ut ἐν ᾧσιν ἔχουσα, Matth. 1. 18. i. e. βρέφῶ, &c.

Ellipsis Verbi: De Verbo substantivo dictum est pag. 126.

Ἔστι (officium est) quandoque reticetur; ut τῷ περὶαν φέρειν ἔσαντος, Sext. τῷ ἀρετῆς εὖ ποιεῖν, Aristot.

In epistolârum inscriptionibus sæpe omittitur verbum εὐχόμεαι, aut aliud simile; ut Ἰππεκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν, Isocr. Παῦλῶ κλητὸς Ἀπόστολῶ, &c. τῷ ἐκκλησίᾳ τῷ Θεῷ, &c. I Cor. 1. 1, 2.

Ellipsis Adverbii: ἔνεκα passim, idque eleganter pag. 140. &c.

Ὡ itidem ante Vocativum; ut Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Demosth. sic ἄνδρες ἀδελφοί, Act. 23. 26.

Ὁὐ ante Genitivum; ut τῷ ἀναιδείῳ.

Ellipsis Conjunctionis: Copulativæ defectus vocatur Apsyndeton; ut ἡλθον εἰδὼν ἐνίκησα, Plutarch.

Ω, ante Infinitivum; ut ἐνὶ λόγῳ εἰλεῖν, Lucian. vide p. 178.

1. 10.

Ἰνα ante Subjunctivum; ut ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρτος, Matth. 7.

4. Similiter ὡς: ut εἴση, ὁρῶμαι μόνον, Lucian.

Ellipsis Præpositionis: Usitatissimè καί, διὰ, vide pag. 140.

145. 159. &c.

Præpositiones sæpe subaudiuntur ante Casus quos regunt; ut ποῖς κίεραγες ἀνδρός, Steph. i. e. πῶλ. Περύλοξω Πανπύων ἀνέμων, Arat. i. e. ἀπό. καρίπα ἐαυτὸν τῷ σκίμπεδος, Herodian. i. e. ἐπί.

Ellipsis plurium dictionum: Frequens est Ellipsis in Adagiis, Apophthegmatis, Dialogis præsertim scenicis; ut ἢ πᾶν ἢ ὅπῃ τὰς. Plutar. In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem animi motum & pathos expriment, usitatissima est Ellipsis, dicta Apophthegma; ut καὶ σὺ τέκνον, Plutarch.

Pleonasmus

Est excessus unius vel plurium dictionum.

Ἄντα post certas voces redundat; ut πῶι ἄντα, πολλ' ἄντα, ὀλίγ' ἄντα, πίνικ' ἄντα.

Αὐτὸς passim in N. T. ut καταβάνη αὐτῷ ἀπὸ τῆ ὄρεος, ἐκολέθησα αὐτῷ, Matth. 8. 1. Eleganter πᾶς πῆ, πᾶς ὅπος, Lucian.

Infinitivi nonnulli, φάναι, εἰπῆν, εἶδ', &c. ut ἔφη εἰπῆν, Xenoph. ἐκῶν εἶδ', Bud. Additur Verbis Infinitivus cognatæ significationis, ut βῆ δ' ἴμεν, Il. ε. v. 167. Quædam & Participia, ut ἔφη λέγων, Herodot. l. 5. vide ὦν [p. 166.] ἔχων & φέρον alicubi, ut παίζεις ἔχων, Lucian. φλυαρεῖς ἔχων, Plato. ἰσέβδηεν ἐαυτὴν φέρον, Æschin.

Porro dictiones cujuscunque Generis in oratione πλεονάζουσι; ut ἐν τῷ καὶ ἐν Μέμφει, &c. Herodot. l. 2. Ἄγειον ἄγειον ἔλκος, Bion. Id. 1.

Pleonasmi species est Periphrasis.

Χρῆμα cum Genitivo Nominis usurpatur pro ipso Nomine; ut Ἐξαιρετὸν χρῆμα τῆ νεανίης eximius juvenis, & τὸ χρῆμα τῆ κόπων ὄσον quantus labores, Aristoph. μέγα χρῆμα σοὸς magnus aper, Herodot. Similiter παῖδες vel ἦες, ut ἰαβῶν παῖδες pro ἰαβῆσι, ἦες Ἀχαιῶν pro Ἀχαιοί. Il. δ. v. 162.

Apud Poëtas nomen Qualitatis cum Genitivo personæ, ipsam personam circumloquitur; ut ἴς Τελεμάχοιο, Od. π'. v. 476. interdum cum Adjectivo Proprio, ut βίη Ἡερακλήειη, Il. λ'. v. 689. ἴtem ἴς βίης Ἡερακλήειης, Hesiod.

Multa Verba auxiliaria cum Infinitivis vel Participiis ponuntur pro Verbis finitis; ut *ἔοικα γελᾶσθαι* pro *γελᾶσμαι*, Lucian. *ἦλλον ἀπολέσθαι* pro *ἀπώλοντο*, Diodor. *ἦλλον ἀναρεθίωαι*, i. e. ἀνηρέθη, Plurar.

Pro Verbo passivè vel neutraliter significante adhibetur Adjectivum ejusdem, cum Verbo substantivo; ut *διάφορος ἐγρόμην* pro *δέφερον*, Hocr.

Accedit Figuris hifce Syntaxeos Figura Dispositionis,

Hyperbaton five *Ἀνακόλεθον*.

Ἀνακόλεθον est Figura, per quam perturbatur ordo vocum in oratione, utpote situ non communi & debito dispositarum; ut *κὶ ὑμᾶς ὄντας νεκρὸς—κὶ ὄντας ὑμᾶς νεκρὸς συνεζωπίησε*, Eph. 2. v. 1. & 5.

Figuræ Profodiæ.

Aliæ sunt *Dictionis*: aliæ *Carminis*: utriusque generis usus præcipuus est in poësi.

Figuræ Dictionis; Synecphonesis, Diæresis, Tmesis, Syftole, Diaftole, Cæfura.

Synecphonesis

Quæ & Synæresis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit; ut *Χρυσῶ ἀνα σκήπτρῳ*—Il. α'. v. 374. *Θεοῖσιν ἐπὶ δὲ ξάμνῳ*—Pythagor. v. 49. *Καὶ σφέας φωνήσας*—Il. δ'. v. 284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut *ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν*, Il. β'. v. 4. (vide Il. π'. v. 527.) *Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἴκοι*, Hesiod. *Ἔργ.* l. i. v. 149. Pro brevi rarius, ut *Ὀρσο πέπον*—Il. ε'. v. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur, ut *ῥεῖα μὲν γδ φεύγεσεν*—Il. ρ'. v. 461. sic Hesiod. *Ἔργ.* v. 5. Longa etiam ante longam, & in diversis dictionibus; ut *Ἥ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσιν*—Il. ε'. v. 466. sæpissimè ἦ ante ε, ut *Ἥ ἐχ' ἄλλης ὅττι γυναικας*—Il. ε'. v. 349. *Ἥ λάθε' ἦ ἐκ ἐνόησε*—Il. ι'. v. 533. *Ἥ ε' μίμνασ' ὄτ' ἐργῶν*—Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit; ut *Ἐκτῶς ὃ Πειάμοιο παῖς*—Il. γ'. v. 314. *ἦδ' ἐλύσαο*—Il. ω'. v. 685.

Tmesis

Membra vocis compositæ determinat, interventu unius vel plurium dictionum; ut *χρὶ γαῖα κάλυψε*, Il. ξ'. v. 114.

Syftole

Syllabam longam corripit; ut *—λελόσχασιν ἴσα θεοῖσι*, Od. λ'. v. 303. *—ἀλλὰ βύλεοδε*, Od. π'. v. 387. *—δέκα δ' ἄρα δώσω κὶ εἵκοσι*, Epigramm. l. 7.

Breviatur

Breviatur interdum *ae* finalis ante consonam; ut

Εἰδέκεν οἶκαδ' ἴκωμαι φίλω ἐς πατρίδα γαῖαν, Il. i. v. 414.

Item vocalis ante *σ* & alteram consonam; ut Ὠκυμων, ἠδύοσμον

— Ammian. ep. 17. *ae* terminatio pluralis *īæ* & *zæ*. Simpli-
cium, ut — μῦθ' Ἑσπᾶς ἠελίοιο, Hesiod.

Diastole five Ectasis

Brevem producit; ut Διὰ μὲν ἄρ' ἕως ἡμεῶν — Il. δ'. v. 135. Ἐξ
λίμωλυ αὐτὸν σὺν ἔντεσι — Hom. Batrachom. v. 156. Ἄσπεσσον
μὲν δεῖδιδι — Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentiùs extenditur brevis: 1°. ante liquidam; ut — μέ-
λαθ' αἰείδω, Hom. hymn. in Mercur. v. 499. Πολλὰ λισσομένη —

Il. ε. v. 358. 2°. ante aspiratam; ut — ἴσον αἰόλον ἄριν, Il. μ'.
v. 208. plerumque vocalem aspiratam; ut Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν —

Il. ε. v. 7. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη — Il. δ'. v. 86.

Non rarò voces monosyllabæ præsertim ante liquidam exten-
duntur; ut — διατ' ἢ μέγα πᾶνθ' ἄρξασα, Hesiod. Scut. Hercul.
v. 364.

Cæsura

Extendit syllabam brevem in fine dictionis & initio pedis; ut
Οἱ ἢ μέγα ἰάχοντες — Il. ζ'. v. 421. Στεῦθ' γὰρ π' ἐπ' ἄρ' ἔρεειν —
Il. γ'. v. 83. ἀμφοτεροῖα τε φασίγυλον, Il. α. v. 45.

Plures simul Figuræ interdum congeruntur; ut — ἔμε μάλα
ρεῖα Νικήσει — Il. υ'. v. 102. Cæsura & Synecphonesis, &c.

Figuras has omnes comprehendit & supergreditur
Licentia Poëtica.

Nullis enim legibus restricti Poëtæ, longas corripunt, bre-
ves producant, ancipites in eadem dictione, in eodem versu &
producant & corripunt: Et, sive metricogantur necessitate; sive
numerorum varietati, elegantix, symphonix studeant; sive etiam
furori suo & αὐδαδεία obsequuntur; cunctis superiorem Regulis
sibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poëmatis
abundant: paucula hîc indigitantur. — τὰ μὴ κλέα κλέα πέφαν-
ται, Theocr. Id. 6. v. 19. Ἐπειδὴ νῆες τε καὶ Ἑλλάσποντιν ἱκοντο, Il.
ψ'. v. 2. — ἦ γὰρ ὄγ' ὀλοῆσι φρεσὶ θυέει, Il. α'. v. 342. Οὐρένιον πορ-
κάλυμμα βάλλεις — Orph. hymn. 18. v. 17. Εἰς ἔργον ὀτρύνεσθαι
δεῖς — Quint. Smyrn. l. 16'. v. 109. Τιμὰς τευξαρμένη παρ' αὐ-
πῆς — Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βαπτίζεθ' δ' ὑπὸ γαίπνε
τῆ θανάτω, Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. φέρβε βόας, φέρβε
μᾶλα, φέρβε σάχην, οἷσι θεοισμὸν, Callimach. hymn. in Cererem.
v. 136.

Cæterùm monendi sunt Lectores, ne errata editionum pro li-
centiâ deputent poëtica: ubi enim alii codices habent — αὐτὸν
δ' ἐλάεια

Δ' ἐλώεα — Il. α'. v. 4. — rectius legendum suggerit Steph. — αὐτὸν ὃ ἐλώεα, sic — τ' Δ' ἀνακτα — Il. ζ'. v. 176. Froben. — τ' ὃ ἀνακτα, Steph.

Plura in hanc rem differit Stephanus in Scholiis ad carmen Heliiodi 268. εὐν ὃ ἐγὼ — p. 29. & in Paralip. p. 90.

Figuræ carminis: Ἀντιποδία, Brachycatalexis, Hypercatalexis five Hypermetrum, Dialysis.

Ἀντιποδία

Est quâ pes pro pede ponitur; idque multifariam.

1°. Spondæus in quinto loco Hexametri constituitur; ut Ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής, Il. γ'. v. 179. cuiusmodi versus Spondaicus vocatur.

2°. Anapæstus, initio plerumque Hexametri; ut Βωρέης χ' Ζέφυρος πότε Θρηκήθεν ἄητον, Il. ι'. v. 5.

3°. Iambus in Hexametro; ut Ὅς ἤδη πάτ' ἔονται — Il. α'. v. 70.

4°. Amphibrachius; ut Ἔως ὃ παῦθ' ὄρμανε χ' ἔρενα — Il. α'. v. 193.

5°. Pes proceleusmaticus, five πεδάβελχος, ut τρέπε δ' Αἴδης ἐν ἔργισι, Hesiod. Theogn. v. 850.

Brachycatalexis five Acatalexis.

Est, quâ syllaba vel pes finalis desideratur, ut ἐν ἀμείρα φαιγόν ἄστρον, Pindar. Ζεῦ τεαὶ γῶ ὦραι, idem.

Hypercatalexis five Hypermetrum.

Est, quâ syllaba præter justam metri dispositionem superabundat; ut Ἀνδρα περφυρέοισι λυκοισιν ἀνασκαίοιο χαλινῶ, Tryphidior. v. 95. nisi quis hîc malit duplicem fingere Synecphonesin, & syllabas collifas breviare.

Dialysis

Est, quâ dictio in fine posita itâ distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis; ut Πυκνὰ δινεύοντες ἀπ' ὄραν αἰδέε —
— ρ⊙ διὰ μέσῳ, Sapph. ode 1,

BOOKS Printed and Sold by P. Redmayne
in Jewen-street.

AN Introduction to the Latin Tongue, for the
Use of *Westminster* School.

Rudimentum Grammaticæ Latinæ Metricum, in
usum Scholæ *Westmonasteriensis*.

Rudimentum Grammaticæ Græco-Latinæ Metri-
cum, in usum Scholæ *Westmonasteriensis*.

Syntaxis Erasmiæna.

Buxtorfii Epitome.

Schriuelii Lexicon.

The Septuagint.

Greek Testament.

Greek Psalter.

Greek Epigrams, for the use of *Westminster* School.

Greek Esop, as also Greek and Latin.

Xenophon.

Homer.

Poetæ Minores.

Martialis Epigrammata, in usum Scholæ *Westmonast.*

Juvenalis & Persius, in usum Scholæ *Westmonast.*

Quintus Curtius.

Valerius Maximus.

Barrow Euclidis Elementa, as also in English.

The Christians Pattern.

Isocrates.

Demosthenis selectæ Orationes.

Apollodorus, in usum Scholæ *Westmonasteriensis*.

Dionysius de situ orbis, in usum Scholæ *Etonensis*.

Janua Trilinguis, as also in English and Latin, or
in Latin only.

Ger. Jo. Vossii Elementa Rhetorica.

Chr. Helvici Colloquia.

Senecæ Tragædiæ, cum Notis Farnabii.

Owenii Epigrammata.

Ferrarii Orationes.

Ejusdem Lexicon Geograph.

Tullii selectæ Epistolæ, in usum Scholæ *Westmonast.*

Effigies Amoris.

Ignoramus.

Flosculi Historici.

Comenii Vestibulum.

Farnabii Epigrammata.

Orator Extemporaneus.

Baronii Metaphysica.

Burgersdicii Logica.

Herebordii Logica.

Eustachii Ethica.

Stierii Tabulæ.

Golii Ethica.

Gassendi Logica.

Ejus Epicur. Philos.

Ejus Syntagm.

Opera varia Posthuma, Philos. Civil. & Theol. Fr.

Baronii.

Stahilonis Axiomata.

Reufneri Symbola.

Johannis Vigierii Opera, M. D.

Theologiæ libri II. Rochfield.

Charltonii Oeconomia.

Busbequii Gislennii Opera Omnia.

Perenesis ad Edif. Imperii in Imperio, Molins.

Lucius Florus, in English.

The Doctrine and Opinion of Pythagoras and
Plato, by J. Henson, M. D.

Sparkles of Divine Love, or Emblems.

Grobianus and Grobiana.

Solomon's Gate.

The Christians New-years Gift.

the

John Adams
Library.

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF N^o

★ ADAMS

152.15

